

دەزگای چاپ و بلاوکردنەوہی

زنجیرەى رۆشنیبری

*

خاوەنى ئیمتیاز: شەوكت شیخ یەزىدىن

سەرئۆسەر: بەدران ئەھمەد ھەیب

ناوونیشان:

دەزگای چاپ و بلاوکردنەوہی ئاراس، شەقامى گولان، ھەولیر

رۆبیسپیر

رۆبسیپر

نووسینی:

رومن رولان

گۆرینی:

فهرهاد پههلهوان

ناوی کتیب: رۆبسیپر

نووسینی: رومن رولان

گۆرینی: فهرهاد پههلهوان

بلاوکراوهی ئاراس- ژماره: ۵۱۵

دهرهینانی هونهریی ناوهوه و بهرگ: ئاراس ئەکرهه

پیت لیدان: کارزان عهبدوخهמיד + نسا عهبدووللا

سه ره رشتیی چاپ: ئاوپهجمانی حاجی مهحموود

چاپی بهکههه، ههولیر- ۲۰۰۶

له کتیبخانهی گشتیی ههولیر ژماره (۹۷۶) ی سالی ۲۰۰۶ ی دراوهتی

ناپلیۆن دینینه وه بیر که گوتویه تی: «رامیاری چاره نووسیکی نوئییه». رۆبسیپتیش دهگه ل
ئه وهی رۆشنبیرییک بوو، به لām ناتوانی زیتیر له به دکاره کانی، خۆی له ئه لقهی مار قوتار
بکات.

ئه م جوړه پیاوانه، بری جار ئه و چاله ی که به ره و رووی ده رۆن، به چاو ده بیین و سلی
لی ده که ن؛ به لām ناتوانن بگه رینه وه دواوه. جگه له مه رووداوه کانی پینج ساله ی شوړش،
هه رچه نده هه موویانی خستوته جموچۆل، به لām هیز و توانای لی بریون. فره یان «رۆبسیپتیر و
کوتون» نه خو ش و ده رمانده ن. پاشه جار، قرچه ی گه رمای هاوینی سالی ۱۷۹۴ - که
تیرۆژی خوړه تاوی، ماوه ی چل رۆژان می شکی هه مووانی پژاندوه - کو تایی به م کیشه یه
دینیت.

هه موو رۆژی هه زار و یه ک مه ترسی به سه ریانا تیپه ر ده بی. شه رو شوړی ناو خو و
هه نده ران، تالان و هه راوه ریا، پیلانه کان، کوشت و کوشتار، به دکومانی هه ردوو لا،
نه خو ش به دبینی و ورینه ی ئه شکه نجه کان.

نیازم نه بوو به شپوه یه کی ئیدیا لانه ده ست بده مه نووسی نی هه موو ئه م رووداوانه. کرداری
هیچ یه ک له ده سته و تاقم و که سه کانم نه شار دۆته وه. من ده گه ل شه پۆلیکی گه وره - که
ئه وانی راده مالی - به ره و پیشه وه ده رۆیشتم. هه موو ئه و راستی و پاکیه ی ئه و
تی کۆشه رانه - که به دل و به گیان خه باتیان ده کرد - و هه روه ها چاره نووسی شوړشه کانم
ره چاو کردگه. ئه م چاره نووسه ته نیا پیوه ندی به چه رخیکه وه نییه؛ به لکو پیوه ندی به هه موو
شوین و سه ده و زه مانیکه وه هه یه. هه ول م داوه که ئه م راستیه ده رپر م.

رۆمن رولان

۲۶ ی ئوکتویه ری ۱۹۳۸

پیشه کی نووسه ر

سی سالان بووم که ده رباره ی راپه رینه به شکۆ و پر له کاره ساته که ی شوړشی فره نسه،
ده ستم داوه ته قه لēm. ئیستا کونج که دوا به شی ئه م نووسینه پر له کاره ساته ته واو ده که م،
ته مه نم له حه فتا و دوو سال تیپه ریوه. له مه ودا ی ئه م چند ساله دا بی وچان بیرم له
ترۆیکی^(۱) ئه م درامه - «رۆبسیپتیر» - ده کرده وه و هه می شه چاوه روانی ئه وه بووم که
تیروته سه له ی ئه م باسه بم.

ئیستا وا بیر ده که مه وه و هه ست ده که م که ئه و کاته گه یشتوه. کورته تراژدییه که له
چهند وشه یه کدا ته واو ده بیت له نیوانی ده سته ی کردنی «ئیعدام کردنی دانتون» و تا
کو تایییه که ی «کوشتنی رۆبسیپتیر»، سنی مانگ و نیوه ده خایه نیت.

ئه و که سانه ی که هی ناومنه ته سه ر شانۆ (جگه له ده سته یی سیخوره کان و پیلانگتیره
شاپه رسته کانی پشت په رده و چند که سیکی هه لپه رست و که له شه قی وه ک باراس)
ئه وانیدیکه هه ر هه موویان، اته ئه ندامه توندره وه کان هه ردوو کو میته و نوینه ره کانی
کنوانسیون له شاره کاند، لایه نگره دل سو ز و چالا که کانی کو مارن و گشتیان کو مار خوازن.

بیرو باوه ریان ئاویته ی به رزه وه ندی خو یایه تی ده بی و ناچار یان ده کات که بو رزگار کردنی
کو مار تی بکو شن؛ چونکه چاره نووسی یان له ته ک چاره نووسی کو ماردا گرتی خواردوه و:
گشتیان ته نانه ت «فوشه» یش، که داوی کوشتنی «شا» ی کردوه - ویرای ئه وه ی
به شپوه یه ک خو یان خستوته مه ترسییه وه، که هه موو پر ده کانیان ته قان دۆته وه و ریگه ی
پاشگه زبوونه وه یان نییه - گشتیان بو له ناو بردنی ئه و کارانه ی کردوو یانه، اته له ناو بردنی
کو مار لاساری ده نوینن. ئه وانه بوونه ته کو یله ی ئاره زوو و رق و کینه و به دکومانییه کانی
خو یان و به جوړتیک دوو چاری سه رلی شیاوی بوون که ناتوانن ئه و ریبازه ی گرتوو یانه ته
به ر، چاک و خراپیه کانی له یه کتر جیا بکه نه وه، بو یه کا چنگی خراپترین دۆرمانی کو مار
له سه ر سنگیان ده گیری و دو چاری داو و ته له که یان ده بن و له ئاکاما ده بنه به نده ی
چاره نووسیکی شیاو و شوومی وه ک چاره نووس ئو دیتب. لیره دا یادی وته به ناو بانگه که ی

ههزاران لاو و پیر و ئافرهت و منال، زهوی رهنگین کرا و سه‌دان و ههزاران گوند و خانووبه‌ره له‌ته‌ک خاکا بوو به‌یه‌ک و خاپوور کرا. له کاتی‌کا ده‌کرا له بریتی ئه‌و هه‌موو به‌دبه‌ختی و چاره‌په‌شیانه هه‌ر له یه‌که‌مین هه‌نگاودا گشت پیاوه‌گه‌وره‌کان، شو‌رش و ریک‌خراوه‌سیاسیه‌کان، ده‌ست له‌ناو ده‌ستی یه‌ک، یه‌ک ده‌نگ و یه‌ک مشت‌ه‌کۆله‌ بن و به‌یه‌کی‌بوونیان، شو‌رش و گه‌لی فه‌ره‌نسا رزگار بکه‌ن. به‌یاننامه‌می‌ژوو‌ییبه‌ مرۆفایه‌تیه‌یه‌که‌ی «مافی مرۆف» له‌ کون و قو‌ژنی جیهانا دابین بکه‌ن.

بو‌ ئاشنایه‌تی زیتیری خو‌ینه‌وارانی به‌ریز له‌و شو‌رشه‌ مه‌زنه‌ می‌ژوو‌ییبه‌، ده‌ستی یارمه‌تیم بو‌ چه‌ندین کتیب و فه‌ره‌نگی دیکه‌ درێژ کرد و سوودم لی‌ وه‌رگرتن و له‌ کۆتایی ئه‌م شانۆگه‌رتیه‌یه‌دا به‌گوتیه‌ی رۆژانی رووداوه‌کان خستوو‌مه‌ته‌ به‌رچاو. به‌هیوای ئه‌وه‌ی ئه‌نگۆ، تاک و کۆمه‌ل سوودی لی‌ وه‌ربرگن.

فه‌هاد
کوردستان - سنه

پیشه‌کی وه‌رگیر

شو‌رش مه‌زنی فه‌ره‌نسه‌، راپه‌رینه‌کی می‌ژوو‌یی جه‌ماوه‌ریبه‌ که‌ له‌می‌ژوه‌ه‌ بو‌ته‌ ئاو‌ینه‌یه‌ک و خو‌ری ئازادی و سه‌ره‌خۆی می‌لله‌تانی چه‌وساوه‌ و ژێرده‌سته‌ی تیا ده‌دره‌وشیته‌وه‌ و تیرۆزه‌که‌ی هه‌لده‌گه‌ریته‌وه‌ و ریکه‌ی ئازادی گشت می‌لله‌تانی جیهانی پی‌ رۆشه‌ن ده‌بیته‌وه‌. هه‌ر رۆژ که‌ به‌سه‌ر ئه‌و راپه‌رینه‌ گه‌وره‌ و بی‌ وینه‌یه‌ تیه‌په‌ر ده‌بی‌ و هه‌ر رووداو‌یک و به‌سه‌ره‌اتیک که‌ به‌سه‌ریا دیت، وانه‌یه‌که‌ و په‌ندیکه‌ بو‌ هه‌موو شو‌رشگه‌یران و خه‌باتکه‌رانی رزگاربخو‌ازی می‌لله‌تانی ژێرده‌سته‌ی جیهان. ده‌رسیکن که‌ بتوانن په‌ند و ئامۆژگاری لی‌ وه‌ربرگن. به‌رکۆلی یاسای بنچینه‌یی «قانون اساسی» ئه‌م شو‌رشه‌ مه‌زنه‌ «به‌یاننامه‌ی مافی مرۆف» بوو که‌ یه‌کسانی چونیه‌کی هه‌موو مرۆفی له‌به‌ر رۆشنایی یاسا په‌چاو ده‌کرد.

قاره‌مانانی ئه‌م شانۆگه‌ریتی می‌ژوو‌ییبه‌ - که‌ نووسه‌ریکی ناوداری وه‌ک رومن رولان خو‌ی باسی ده‌کا هه‌موو لایه‌نه‌کانی خاسی و خراپییانی په‌چاو کردوه‌- خو‌یان له‌ خو‌یانا ده‌توانن مامۆستایه‌کی لی‌هاتوو و ریتوئیتیکی خاسی شو‌رشگه‌یرانی می‌لله‌تانی سته‌م لی‌کراو و چاره‌په‌ش ئاسۆ روون بن، که‌سانیک که‌ هیواو ئاواتیان سه‌ره‌رزی و به‌رزیتی ولات و سه‌رفازی نه‌ته‌وه‌که‌یان بیت، بی‌ گو‌یدانه‌ به‌رژه‌وه‌ندیبه‌ تایه‌تیه‌یه‌کانی خو‌یان!

هه‌ریه‌ک له‌ قاره‌مانانی ئه‌م راپه‌رینه‌ می‌للییه‌، به‌ته‌نیایی، پیاویکی گه‌وره‌، لی‌هاتوو، کۆمارخو‌از، فیداکار و تا ئه‌ندازه‌یه‌ک، پاک و بی‌گه‌رد بوون؛ به‌لام که‌ پیکه‌وه‌ ده‌بوون، چاوی بی‌ینی یه‌کتریان نه‌بوو؛ زکی یه‌کتریان ده‌دری و خاکی فه‌ره‌نسه‌یان نو‌قی خو‌ین و ریکوئینه‌ی خو‌یان ده‌کرد. یه‌کیستی بی‌روباوه‌ریان سست و لاواز بوو. «مارا»، «دانتون»، «دمولن»، «رۆبیسپیتر»، «ئه‌یر»، «سن ژوست»، «بریسو»، «بیو»، «بارپه‌ر»، «کارنو»... هه‌ریه‌ک له‌مانه‌ گه‌وره‌ پیاویک و نشتمانپه‌روه‌ری راست و دروست بوون. به‌لام ده‌ستیان به‌خو‌ینی یه‌کتەر سوور کرد. له‌ پاشانا دو‌ژمن زۆر به‌ئاسانی زه‌فه‌ری پی‌ بردن و تاکه‌ه‌وی و دکتاتۆریه‌ت بالی ره‌شی به‌سه‌ر ئاسمانی فه‌ره‌نسادا کیشا و به‌خو‌ینی

رؤبسیپیر:

ئاوینەى مېژوو ئەوهمان پېشان دەدات كه گشت ئازادىخوازان رهنجيان كيشاوه و بوونه ته قوچى قورىانى. بى گومان ئەو كهسانه كه زولم و ستميان لى كردوون، ئەوانىش مردوون و بەدنا و بوون؛ بەلام مەرگ دەرگای نەمرى و زىندووويه تى بەره و رووى پياوچاكان و راستان دەكاتەوه.

ئەندامانى كۆمىتەى رزگارى خەلك

- ماكسىمىلېن رۇبسىپېر تەمەنى ۳۶ سال Maximilien Robespierre
- سن ژوست تەمەنى ۳۷ سال Saint - Just
- كوتون تەمەنى ۳۹ سال Couthon
- لازار كارنو تەمەنى ۴۱ سال Lazar Carnot
- بىو - وارن تەمەنى ۳۸ سال Billaud - Varenne
- كولودر بوا تەمەنى ۴۴ سال Collot Herbois
- بېرتران بارەر تەمەنى ۳۹ سال Bertrand Ba´rere
- رۇبىرت لندە تەمەنى ۵۱ سال Robert Lindet
- پرېر دولاكوت دېر تەمەنى ۳۰ سال Prieur de La Cotedor

ئەندامانى كۆمىتەى ھېمنايه تى گشتى

- لوبا تەمەنى ۳۰ سال Le Bas
- داود تەمەنى ۴۶ سال David
- واديه تەمەنى ۶۰ سال Vadier
- آمار Amar

ئەندامانى كنوانسىون

- ژوزف نوشە تەمەنى ۳۵ سال Joseph Fouché
- تالېن تەمەنى ۳۷ سال Tallien
- باراس تەمەنى ۳۹ سال Barras

ماتىورنو تەمەنى ۵۶ سال Marthieu Regnault

سىز تەمەنى ۴۶ سال Sieyes

كارىه تەمەنى ۳۸ سال Carrier

ئەوگۇستېن رۇبسىپېر تەمەنى ۳۱ سال Augustin Rpbespierre

لوران لوكونتر تەمەنى ۵۰ سال Laurent Lecointre

بوردرن دولواز تەمەنى ۳۶ سال Bourdon de Loise

مەرلن دو تىنوبىل Merlin de Thionville

تورىو Thuriot

فرەرون تەمەنى ۴۰ سال Freron

دوران - مایان تەمەنى ۶۵ سال Durand - Maillane

ژېنېرال لازارھش تەمەنى ۳۶ سال Lazare Hoche

گراکوس بابوف تەمەنى ۳۴ سال Gracchus Babeuf

ئەندامانى شورای كۆمونی پاریس

- فلورىو لىسكو، خانەساز و سەرۆكى شارەوانى پاریس تەمەنى ۳۳ سال Fleuriot -Lescot
- پایان، پۆلىسى مىللى كۆمون تەمەنى ۳۷ سال Payan
- كوفىنال، پزىشك، فەرماندەى تۆپخانەى كۆمون تەمەنى ۵۰ سال Coffinhal
- دوپلە، دارتاش، قازى دادگای شۆرش تەمەنى ۵۶ سال Duplay
- دۆپلەى بچووك، كورى دۆپلە تەمەنى ۱۶ سال Duplay
- سىمون دۆپلە - برازای دۆپلە، بەناوبانگ بەدارىن پى Simon
- كىژانى دۆپلە و خەلكى دىكە
- هانرىت لوبا، خوشكى لوبا تەمەنى ۱۹ سال Henriette Le Bas
- ئەلنور دۆپلە، تەمەنى ۳۶ سال Eleonore
- ئەلىزابىت دوپلە، ژنى لوبا تەمەنى ۳۳ سال Elisabethette
- ژان فوشە، ژنى فوشە تەمەنى ۳۰ سال Jeanne Fouche

كلارىس، سكرتېرى بارېر تەمەنى ۳۵ سالّ Clarisse
مژان، سكرتېرى كارنو تەمەنى ۳۵ سالّ Megean
كولتو، سيخورى شاپەرستەكان تەمەنى ۴۵ سالّ Collenot
هانرىو، فەرماندەى گاردى ميللى تەمەنى ۳۳ سالّ Hanriot
مردا، ژەندەرمە تەمەنى ۳۳ سالّ Merda
ويلات، قازى دادگای شۆرش Vilate
پېرەژنىكى دېھاتى تەمەنى ۶۰ سالّ

خەلكى پاریس

نوئىنەرەكان، فەرمانبەرەكان، ژەندەرمەكان، تۆپچىيەكان، سەربازەكان، ژاكوئىنەكان،
شاپەرستەكان، پېلانگېرەكان، سيخورەكان، بازارگانان، بەرەلاكان، ژنان و منالان، ئازەلى
جۆراوجۆر.

شوتىن: پاریس

لە ۵ى ئەپرىل تا ۳۸ ژوئىيە ۱۷۹۴

پہر دہی یہ کہم

[له نيوهراسى ژووره كهدا له سهر كورسييه ك داده نيشيت و گوى راده گرى].
سيمون: [دهگه رپته وه لاي باوه دؤپله و به چاو نيشاره تى رؤبسيپير دهكات].
ئو گوناچاره؛ پتويسته ليره بيهيته دهره وه. [ههراوهوريا زيتر دهبيت].
دؤپله: [له رؤبسيپير نزيك دهبيتته وه]

ماكسيميلين، تو نه خوش بووى، هيتشتا كه په كهرى. بچوره ژووره كهى خوت، ليره
رامه وهسته، ئيره جيگه تى تو نيبه.
رؤبسيپير: وازم لى بيته دؤپله؛ ويلم كه، گهره كمه هه ليره بيمن. تو خوت ده زانيت كه ههز
ناكهم ليره بم، به لام نابى را بكهم و هه ليم.
[دهنگى گاليسكه و سمكولانى نيهسپه كان له دهره وه دهبيستري].

دانتون: [له دهره وه هاوار دهكا و دهقيرپينى]
رؤبسيپير!...

[رؤبسيپير راده چله كنى].

دانتون:

[له دهره وه هاوار دهكا].

پياوكوژا!... ده زانم له وييت، خوت شار دؤته وه...

ئم جوينا نه له لايه نيه وانهى ديكه كه تاوانباركراون و له تهك دانتون له
گاليسكه كه دان دووپات دهبيتته وه؛ به لام له ناو جه نجال و ههراوهوريا و دهنگى
خه لك كپ دهبيت.

له ناكاو هاوارىكى جهرگير به سهر دهنگه كاندا زال دهبيت.

كاميل دمولى:

[له دهره وه هاوار دهكات].

ماكسيميلين!

[رؤبسيپير سهرى بهر زكردؤته وه و هاواره كانى دانتون به خوئين ساردى و سووكييه كه وه
ده ژميتري. به لام هاواره كهى دمولى وهك تيريك ناوجه رگى ده برت و ههردوو دهسته
له رزؤكه كانى ده خاته سهر سنگى خوى].

[سيمون و دؤپله بچوك: به يه كدى] ده لين:

تابلوى يهكهم

شويتن: مالى دؤپله، ۳۷۶، كؤلانى سانت ئوتوره، ۱۶ ژرمينال، سالى دووم، ۵،
ئه پريلي ۱۷۹۴.

[باوه دؤپله په نجه ره كانى روو به شه قام داده خات و كوره كه يى و سيمونى برازاي ياريدى
ده دن].

دؤپله: په نجه ره كان دابخه ن. هه سيره كان رابكيشنه خواره وه.

دؤپله بچوك: [له كاتيكدا به سهر په نجه ره كاندا شور دهبيتته وه، هه سيره كانى پشت
په نجه ره كان راده كيشيت] گاليسكه كه ده بيمن.

[رؤبسيپير له دهرگاي چه په وه دهره كه وي، رهنكى ده موچاوى په ريوه، بو تاويك بى هيچ
جووله يهك له نيو دهرگا كه دا راده وهستى].

دؤپله: [وه دهره گه رى و چاوى پتى ده كه ويت] ماكسيميلين! باشتر وايه له ژووره كهى خوتا
بميتته وه.

رؤبسيپير: [ههروه كو هيچى نه بيستى] به لى.

[ده چيته نيوهراسى ژووره كه]

دؤپله: هه ر ئيستا ليره وه تيده په رن... هه موو په نجه ره كان داده خهم.

[رؤبسيپير راوه ستاوه؛ بى نه وهى هيچ بلتيت سهرى ره زامه ندى راده وه شينى].

[جه نجال و ههراوهورياى خه لكى ده بيستري، له نيو ئه م هه موو دهنگه دهنگه دا هاوارىك
به رز دهبيتته وه]

سيمون دؤپله:

«دانتن» [هاوار دهكات... به ره و لاي رؤبسيپير دهروات و به رتيزه وه دهستى
ده گريت]. وا باشه بيتته ئه ملاوه.

رؤبسيپير: [دووباره ههروه كو هيچى نه بيستى] به لى.

ئەو «دمولن» ۵.

دمولن: [لە دەرەو دەنگ بانگ دەکا]

پرزگارم بکە... من ھاوڕێی تۆم...

دانتۆن: [لە دەرەو]

بێ دەنگ بە، ترسنۆک! ئاپرووی ئێمەیش دەبەیت...

دمولن: [دوو بارە ھاوار دەکاتەو]

بەزەبیت پێما بێتەو. بگەرە ھاوارم! ماکسیمیلین بگەرە فریام!

[رۆبیسپێر لە جیتی خۆی دەجمی و دەبەوتیت بەرەو پەنجەرەکه بروات، بەلام باو دەژێلە
رێگە ی لێ دەگریت و ناھێلتیت بروات و بەمییەرە بانیبیەو دەستی دەگریت].

دانتۆن: [لە دەرەو].

بێ ھوودە فرمیتسک دەپێژی... لە بری گریان و نالەنال، گیانی خۆت فیدا بکە.

دمولن: [لە دەرەو]

قەساب، قەساب! بەکوشتمان دەدە...!

سەرم بۆ تۆ... خۆنیم بخۆرەو!

[رۆبیسپێر ھەردوو گوتی خۆی بە دەست دەگرێ و بەرەو لای دەرگاگە دەروات. دەنگی
گالیسکە و غەلبە غەلب دەوور دەکەوتیتەو].

دانتۆن: [لە کاتیگدا/کە دوور دەکەوتیتەو دەنەپێتی].

رۆبیسپێر... ئەوا من دەجمە ناو گۆر. تۆش بەزۆوترین کات بەدوای مندا دیت...

بەزۆوترین کات...

[رۆبیسپێر ھەلەگە پێتەو، سەری بەرز کردۆتەو، لە نزیک دەرگاگەو، پال دەنیت
بەدیوارەکەو].

رۆبیسپێر: [بەتوندییەو]

بەزۆوترین کات!... باشە!...

[پەردە دادەدریتەو]

تابلۆ دووھم

[کات: شەوی ۵ی ئەپرێل]

شوین: توپلری... کۆبوونەوێ کۆمیتە ی پرزگاری خەلک دەستی پێ کردووە. لە
گۆشە یەکی تەلارەکا دا سێ پەنجەرە ی گەرە ی تیا دا یە کە بەسەر حەوشە ی کاروژولدا
دەر وانی. میتزی سەرۆک و دوو میتزی یاری دەدەرەکان، چەسپیو بەدیوارەو. لە گۆشە ی
راست و چەپدا دوو میتزی دیکەش بۆ دوو نۆتینەری دی «ن، ب» دانراو.

کۆمیتە یازدە ئەندامی ھە یە؛ دوانزەمین ئەندامی بەناوی ارول دوسشل لە ھەمان پۆژدا
بەگیوتین ئیعدام کرا. دوا کاتی زەر دەپەرە (۲)... بیو وارن، کولودرېوا، کارنو، بارەر
کولو: ئاخری نیچیر کەوتە ناو تەلەو.

کارنو: ھاوار و نالە لەسەر بەرزترین لقوپی درەختەکانی توپلری دەبیسترا.

بارەر: ئیستاکە بێ دەنگە، دەلیی لانە یەکی خامۆش و بێ سرتە یە لە تاریکی شەو دا.

بیو: تا سەری نەپەر پێرێ، ناتوانین دلنیا بین کە ناگری رۆکینە ی ئەم خەلکە نەناسراو و
خروشاو خۆش ناکاتەو.

بارەر: ئەوانە نە دۆستان و نە دوژمن؛ بەلکو تەنیا تەماشاکەرانی وازی شەرە -گان،
ئەوان تەنیا بۆ ماتادور (۳) و شمشیرە کە ی چەپلە لێ دەدەن.

کارنو: شمشیر وەشانندە کە ی کاربگەر بوو.

بارەر: بەلێ؛ ئەگەر راپۆرتە کە ی مریزاد نەبوا یە - کە دا بووی بە سن ژوست - ئیستا کاری
کنوانسیون سەری نەدەگرت.

کارنو: بەلام ئەو راپۆرتە ی داو یە تی بە سن ژوست، لە لایەن رۆبیسپێرەو پیتی نووسراو.

بیو: زۆر بەزەحمەت توانیمان لە دەستی دەریتین؛ من و کۆلۆ ناچار بووین پانزە پۆژ
خەریک بین.

شەر، دیسانەو ھەر شەر، سەری «ئەبر» لە بریتی سەری «دمولن».

نەیدەویست پارووە کە لە دەست بدات و لە چنگی دەریتین.

کارنو: چونکه ترسنوکه. له مهرگی دانتون دترسا؛ هممیشه خوی له پهنای ئه ودا حه شار ده دا.

بیو: نهء کارنو. ناگری رکوکینه وا خه ریکه بهه له ت ده بات، من رۆبسیپیرم له تو زیتیر خو ش ناویت؛ به لام پیاو ده بی به ویزدان بیت. له کاتیکدا ده بینین ئه م پیاو به هو ی ماندوو به تیبه وه نه خو ش و په ککه وته بو وه و به باوهر هله ده ستیت، بو ئه وه ی رابه رایه تی خه بات بکات دژی ئه وان هی له ته ک دوشن و سه ربه ازه کانی رونسن یا خ بیسون، وه خو ی به رام به ر ئه و هه موو هه ره شان ه راده گری و به ئارامیبه وه ده چیتته ژاکوین. ره وانیبه پیی بلیین ترسنو ک.

ئیمه یانزده که سین؛ هه موومان په یمانان له ته ک مهرگدا به ستووه. به لام ئه و خو ی بو مهرگ ئاماده کردوو و خو شی ده زانیت که مهرگ چاوه ریبه تی و بی په روا به پیشوازیبه وه ده روا ت. له م رووه وه ناچاره به کیک له مانه هه لبریتیت:

یا ده بی ببیتته دۆستی دوژمانان، یا له ته ک ساز و دهو لئی ئیمه سه ما بکات. باره: تو خه ریکه به رگری له وان ده که ی ت، ئایا کی بی لای ئه وان به رگری له تو بکات؟

بیو: دلسوژیان بو کومار! هیوادارین تازه زووی دیکتاتوریه ت نه چیتته که لله یان.

[له کاتی گفتوگو کردنیاندا، مژان لپرسراوی ده فته ری کومیتته، به به سه ته به ک کاغه زه وه دیتته ژوو ره وه، کاغه زه کان بو لای ئه م و ئه و ده بات که ئیمزای بکه ن و له دواییدا ده یاندا ته ده ست باره.]

باره: [به قسه کردنه وه ئیمز ده کات]

کومیتته ی بالا ده به ویت توانا و ده سه لاتی رۆبسیپیر زیاد بکات. ئیمه بو له ناو بردنی ئه ژده های حه وت سه ری ئاژاوه چیبه کان - که هه میشه سه ره کانیان دو باره زیندوو ده بنه وه - جگه له توانایی و ده سه لاتداریبه تی ئه و هیچی دیکه مان نیبه.

بیو: به لی باره، راست ده که ی. قه لاجو کردنیان بی هووده یه؛ چونکه جاریکی دی له هه رلاوه سه ر ده رده هیننه وه.

«کرمول - رونسن» پتر له مانگیک له مه وه به ره وه ده ستی کردوو به پیلان گپران و ئاژاوه نانه وه. سوپا له ناوچوو بوو. گهر هیز و توانای کومیتته نه بوایه، کومار له ژیر چه کمه ی خراپترین و په ستترین دیکتاتوری سوپایی پیشیل ده کرا. دوای ئه وه ش «بیت» به هو ی زیتر و خاوه ن بانقه کانی، خه ریکی سه ودا کردن بوو له ته ک دانتون و

بوگه نیوه کانی نیو کنوانسیون بو گپرانه وه ی رژی می پاشایه تی؛ له نیوان ئیمه و ئه واندا خه باتیکی سه رسه ختانه به رده وامه.

ئیمه سه رکرده کانیانمان گرتوو؛ به لام چون ده توانین کلک و کومه له ترسنوکه کانیان که خو یان شار دۆته وه بگرین؟

خیانه تکار بیان له ژیر په رده و جه نجالی ژاکوینیسیم ده رده برن. دوژمن له هه موو جیبه کدا هه یه.

کارنو: دوژمن ته نانه ت لپره شدا هه یه؛ قسه نه بینیه کانی ئیمه یان گه یاندۆته بیت.

بیو: ئه وانه ئیدی دوژمن نین. «ئه رۆلی» بی شرم که قسه و پرپاره کانی ئیمه ی بو ئه وان ده نارد، ئیمرو ئیعدام بوو؛ خائنه کان...

کارنو: هیشتا هه ر ماون، نامه یه کی دیکه مان ده ستکه و تووه که له پاريسه وه بو مه لبه ندی گشتی ئاواره کان، بو شا «ورون» نیردرا بوو. ته نیا ئیمه ئاگاداری ئه و شتانه بووین که له نامه که دا نووسراوه. ئه و نامه یه پاش گرتنی ئه رول نووسراوه... ئاده ی مژان ئه و نامه یه م بده ری... ئه مه تانی...

[نامه که ی که له مژانی وهرگرتوو په شان ده دات].

بیو: [له کاتیکدا که نامه که له ده ست کارنو راده کیشی]

نهء!... [ده یخوینیتته وه و به سه رسامیبه وه داده نیشی] په کیک له ئیمه خیانه ت ده کات!

[کولو نامه که ی لی ده ستینی... نامه که ده ستا وده ست ده گه ری، هه موویان نارحمت و تووین].

کولو: [هه نگاوی گه وره گه وره هه لده هینتی]

چه ته کان!... ریگره کان! چلۆن ده که ونه چنگمان؟

بیو: [زۆر به توو ره بیبه وه هه لده ستیتته سه ر پی و له کاتیکدا به جیبه وه زه ق زه ق ده روانیتته به ک به یه کی هاو پیکانی، ده که ویتته ها توچو کردن له ناو هو له که دا]

تویت؟ منم؟...

باره: [به ره و په نجهره کان ده روا ت بو ئه وه ی دایان بخات].

په نجهره کان، دیواره کان گو تیان هه یه.

[سن ژوست دیتنه ژووره وه]

سن ژوست: ئەوه چیبه دەلێبی زهرده واله وروژاوه ته گیانتان.

بارەر: وهه، سن ژوست، تۆبش بیخوینه ره وه!

سن ژوست: [پاش ئەوهی له خویندنی نامه که دهیته وه].

ئه رۆل خۆی چوگه؛ به لام خۆره کانی به جیهیشتگه. سکریتیره کانتان ده بوايه بیانسووتانبايه. وهزاره تخانه کانتان بۆته مه زه لهی کاغه ز؛ بۆگه نیوه کان و هه موو خائینانی کۆمار و پیاو خراپه کان په نا ده به نه ئه وئ.

[مژان چاوی بریبوه چاوی، کاغه زه کان هه لده گرتیت و ده چیتته ده ره وه. به لام له م گتیره کتیش و گیروداره دا به بیانوی ئیمزا وه رگرتن بۆ چه ند جاریک بی خشپه و سرتنه دیتته ژووره وه. زۆر وربا و چالاکه؛ هیچ دیارده یه کی له به رچا و بزرا بیت و له هه موو شتیکی ورد ده یته وه].

کارنو: له کاتیکدا گومانی تاوانباریتی ده که ویتته سه ر گشتمان، تاوانباری ئه سلئی به نه ناسراوی ده میتیتته وه.

ئادهی بزانه مه به ستت کتیه؟

سن ژوست: کارنو خۆت و داروده ستته که ت که له ده بیرخانه کانی جهنگ، له ته ک چوارسه د کاربه ده ست نیر و می زۆر بی شه رمانه خه ربکی هه راوه ژریان و له ته ک پیاوانی رژی می پیشوو فه رمانه رها یی ده که ن. بارەر، تۆ پاژنه سوور...

بارەر: [به توائجه وه]

کلاو سووریش.

سن ژوست: ... تۆ که ده بیرخانه کانت له گه ره کی سروتی بوونه ته مه لبه ندی تازه ترین و دوا مۆدیلی بی شه رمی. تۆ که پیاوه گه و ره ئه لمانیبه کانت له وه زا ره تی هه نده ران راگرتوه.

بارەر: من به رپرسیاری فه رمانه رانی خۆم.

کولو: [به توائجه وه]

هه روه ها ئافره ته کانیشت، ئانا کرئون؟

[کلاریس - سکریتیری جوان و جه حیل - که تازه ها تۆته ژووره وه، چه ند په ره کاغه زیک بۆ ئیمزا کردن ده داته ده ستی].

بارەر: [کاغه زه کان ئیمزا ده کات، به دوو په نجه چه ناگه ی کلاریس ده گرتیت و ره وانهی ده ره وه ی ده کات]

من لپرسواوی ئه وم. [دوا ی ئه وه ی که کلاریس ده چیتته ده ره وه]

له راستیدا ئیمه به بۆنه ی لوتف و مه رحه مه تی ئه وه وه توانیمان ده ست به سه ر ئه رول دا بگرین

بیو: [به به دگومان ییبه وه]

ئه و یه کتیک ده فرۆشیت تا که سانی دیکه ی وه ده ست بکه ویت. ئاخری په ر و با لت ده رده کتیشی.

بارەر: [به پیکه نینه وه]

ئه وه «په ر» ی منه.

کولو: جینگه و پیکه فی «په ر» ته.

سن ژوست: تکایه ده رباره ی راباردن و خۆشگوزه رانی تان له ده ره وه قسه بکه ن. ئیمه لیره ئه و کارانه ی ده یکه بین بۆ خه لکیه، چونکه خزمه تگوزاری ئه وانین، پتویسته به رپرسیاری ئه و کارانه بین که ده که بین. باسکردنی راباردن و چاوحیزیبه کانتان له نیوان به ده ختی و کتۆلی ئه م خه لکه دا کاریک ی سووک و بی حورمه ت و بی نه زا که تیبه. گشت ده بیرخانه کانتان، ته نانه ت هه موو کاره کافمان له م کۆمیتته به شدا بی نه زمه و بۆنی خیانته تی لیه دیت. هیچ کاریک ی سوودمه ند ئه نجام نادریت. هیچ شتیکی ریکوپیک و مونه زه م نیبه. خه رج یه کجار زۆره؛ هه رچی پاره و پوول هه یه یا به فیرو ده چیت، یاخود ده دزیت. ئیره بۆته مۆلگه ی جاسووسی و خیانته ت. پیتشیار ده که م که به زووترین کات پاک و پیسکردنیک لیره وه ده ست پی بکات و له پیتشه وه له لای تۆوه ده ست بکه ی به پاکسازی کارمه ندانی دژ به شوړش.

کارنو: تۆ تیکچوویت؛ شیتی. هه ر ئه م کارمه ندانه ن سه رکه وتنمان بۆ ده ره خستین.

سن ژوست: ئه گه ر من و لویا نه بووینا یه و ئه وانمان له ناو نه بردایه، ئیشوکار و ریکخستنیان هه مووی له ناو ده چوو.

کارنو: تۆ هیچ شتیکی ده رباره ی ئیشوکاری ریکخستن و بژیوی (۴) نازانیت. تا من لپرسواوی ئیشوکاری ده بیرخانه کانی جهنگم، رابه رایه تی به منه و ریکگه ت پی ناده م له م باره یه وه قه زاوه ت بکه یت.

ده تننیرین بۆ ئه نجامی ئیشوکارێکی تایبه تی بۆ ئه وهی ئه و فه رمانانه ی ده ری ده که یین کۆنترۆلیان بکه ییت و ته نیا ههروه کو یه کیچ له ئه فسه ره کانی من ده توانی له و باره به وه بدوییت.

سن ژوست: ئه فسه رانی تو؟ بۆ ئه تو سزاری؟

کارنو: ئه گه ر دووباره سزاریک په یدا بیه ته وه، من ده بجه برتوس. به لام دلنیا م که تو نابیه ته برتوس. تو قوتابیه کی ساده زیتر نیییت که به زه بری قامچی مامۆستا که ی له بهر شیع ر ده خوینیه ته وه.

باره: شه ر و قه ره قه رکردن به سه ئیتر!

ئیه ستا که کاتی ئه م قسانه نییه. پیلان، کومیه ته و شوپشی گرتۆته وه.

کارنو: له گه ل ئه مانه شدا «تبر» بۆ کار نییه و ده سته و ئه ژنۆ بۆ دانه نیشتوه.

بیو: ئاشکرایه. هه موو پارچه له توپه ت و پچراوه کانی داروده سته کان - «ژیره وندن» هکان - دا ژدانی (5) ماری بریندار خوین گرمۆله ده که ن و هه موو قین و توانای خوین به کاردین بۆ ئه وه ی جارێکی دیکه یه ک بگرته وه.

کولو: کۆمه لئ فیویان، لایه نگرانی پاشایه تی و شاپه رسته کان، که شیشه کان و بۆرژواکان - که شوپش زه ره ر و زبانی پیگه یاندوون و لیتی توورپن - بۆ خزمه ت پیکردنی، یه ک ده گرن.

باره: کۆ سهرکرده یانه؟ دراو و پیلانه کانی ئینگلستان. جاسوسه کانیان ره خنه یان کردۆته ناومان؛ ئه نباری چه که مه نیمان ده سووتین و دووبه ره کی ده خه نه نیومان.

له راستیدا ده لاله کان و پیاوه کانی ئینگلیس و خاوه ن بانقه کان و هاوڕێکانیان - که نرخێ دراومان ده شکین و بۆ بایه خی ده که ن - کاریک ده که ن که خه لکی برسی بن و ئه م برسییه ده که نه هۆ بۆ ئه وه ی دژی ئیمه به کاری بهین.

سن ژوست: ده بی باوه ر به م راستیه بکه یین، که ئه مه تاوان و گوناھی ئیمه به. ئامانجی سه ره کیمان که به خته وه ری خه لکه فه رامۆش کردوه. ئه گه ر ئه م کۆماره خه لکی به خته وه ر نه کات، بی هه وده شانازی به دروستکردنی ده که ن. خه لکیک که شادو به ختیار نه بن، نیشتمانیان نییه. هیچ کات شانازی به وه ناکه ن که پالپشتی کۆمارن. ئاگری خو شه ویستی ئازادی له ده روونیاندا کلپه ناکات. دلپان به هیچ شتی که وه نییه. پیتان ده لپن «مه رگ یا ئازادی» به لام من ئیژم «مه رگ یا به خته وه ری خه لک!»

کارنو: ئه مانه هه مووی قسه ی رووتن. به خته وه ری له کۆتیه؟ کۆ تا ئیه ستا چاوی پیتی که و توه و هه ستی پتی کردوه؟

سن ژوست: به لێ به خته وه ری بیترکی نوپیه له ئه وروپا. پیتیستی سه رشانی ئیمه به که له ژیر خا که وه ده ری بهین.

بیو: به چی؟

سن ژوست: به وه ی که مال و مۆلکی چه وسپنه ره کان و ئه وانیه دژی ئازادین زه وت بکه یین و لپیان وه ر بگرینه وه و بیده یین به هه ژاران و بی ده ره تانان. داواتان لێ ده که م بریار و فه رمانه کانی وانتوز به جی بین. هه رگیز بیر له سه ر پیتیچیکردن له و فه رمانانه مه که نه وه. بی ده ره تانان و بیچاره کان، هیتزار و توانایانی سه ر رووی زه وین، هه قیانه توندره و بن.

کارنو: ئه وانه فه رمانه وانی. فه رمانه وانی هه ر نابج هه بیته؛ نه ئه مان و نه ئه وان. پیتیسته هه موو هاوولاتیان پیکه وه یه کسان بین و فه رمانه وانی یه کدی بین.

سن ژوست: ئیه ته نیا بۆ ده ولته مه نده کان و مالداره کان فه رمانه وایی ده که ن.

کارنو: فه رمانه وایی کردن پیتیستی به پاره و پوول هه به بۆ سه ر یازه کانم، بۆ ئاماده کردنی بارووت و چه که مه نی و خواره مه نی. ئه گه ر کاریک بکه یته ده ولته مه نده کانیان لێ ته ره بین، ئه و خه لکه بی ده رامه ت و هه ژاره ی تو، پاره به من ناده ن و نابنه هیچ بۆم.

سن ژوست: ئه وان ئاماده ن که ته نیا شتیکیان هه به بیده ن به تو؛ ئه وان خوین و گیانت ده ده ن. به شداریان بکه له داراییه گشتیه کان و زه و بیان به سه ردا دابه ش بکه؛ به شداریان بکه له ئیشوکاری شوپش. ئه و کاته هیچ هیتیک نییه دوودل و راریان بکات. به لام چه نده شیتانه یه! شوپش، تا ئیه ستا که بۆ دابه شکردنی مال و مۆلک به سه ر خه لکدا ئیمتیازاتی «نه ژاد و ره سه ن» ی له ناو نه بردوه.

له ماوه ی ئه م چوار ساله دا ته نیا ده ولته مه نده کان سوودیان له فیداکاری خه لکی بردوه. ئه رستو کراتی بازرگانی فره له ئه رستو کراتی ئه شرافیه به رجاو ته نگتره. به به هانه ی مه سخه ره تی ئازادی بازرگانی، ده ستی به سه ر هه موو شتی کدا گرتوه و بۆته مالگر (6). بازرگانی و پیشه سازی کردۆته مالی خو ی. زه وی، کانه کانی ژیر زه وی، گه نم، دارستان و ره زه کان، هه مووی هه لده لووشین. ئیه وش رپگه

نازادیتان پی داون که ئەم کارانە تان و ئەم هەلۆیستانە تان یاریدە دەژمەنتان دەدەن، و خەلکی هەژار که تەنێ دۆستی ئێوەن دەکەنە قوچی قوربانی و فیدای دەکەن.

بارەر: ئاگاداری خۆت بە! تۆ خەریکی قسە ی پیلانگێرەکان و گێرەشپۆینەکان - که ئێمە و رۆبیسپێریش کوتاومانن - دەکەیتەو.

بیو: ئێمە بیروباوەری ئەوانەمان نە کوتاوه. سن ژوست، منیش لەم پرۆهوه وەکو تۆ بیرو دەکەمەو و هاوگیری تۆم. ئێمە ئەو کارە تاوانبارییەکی که کورسی پەرستەکان، خاینەکان و هەلخەلە تاوکان دەیانویست ئەنجامی بدەن و بەو کارانەیان گەرەکیان بوو بنجینە کۆمارەمان بلەرژێن و سستی بکەن، کوتاوه؛ بەلام باوەر بکە که زۆریە کات لەم بارەیهوه پەنجم کیشاوه.

بارەر: مەترسی لە چەپ و راستدا هەیه. رێبازی دەستەراست گەردەنەیهکی باریکە.

سن ژوست: بەلام هیچ گۆرانییک رووی نەداوه. رۆژانی شۆرشیش هەر وەکو رۆژانی پیش شۆرش وایه.

کارنو: لەتەک ئەمانەشدا ئێمە دوو شۆرشمان کردووه! شۆرشێ ١٤ ی گەلاوێژ «ژونیه» و شۆرشێ ١٠ ی ئوت.

سن ژوست: بێ گومان تەنیا شۆرشێ سێبەم گرنگه. کە ی ئەو شۆرشە بەرپا دەکەین؟

[رۆبیسپێر دیتە ژووورەوه]

رۆبیسپێر: هیشتا کاتی نەها تۆوه و ئامادە نین بۆ ئەو شۆرشە. هەر کات ئامادەبووین، ئەو شۆرشە ئەنجام دەدەین.

سن ژوست: ماکسیمیلین! ئەو کاتە کە ی دیت؟

رۆبیسپێر: کاتیک که خەلکی هوشیار بن و خۆیان ئامادە بکەن و بەکاری پێویستی سەرشارانی خۆیان بزانن.

سن ژوست: ئایا بۆرژواکان بە پێویستی سەرشارانی خۆیان دەزانن.

رۆبیسپێر: ئێمە چاوەڕێی ئەو نین که دۆژمنەکانمان هەر لەخۆوه و بێ زۆرەملێ رێژ لە راستی و دروستی بگرن. پێویستی سەرشارانی ئێوهیه که ئەم کارە ئەنجام بدەن. بەلام دۆستەکانمان پێویستە نمونە ی دادگەریتی بن و لەتەک خەلکدا یەکسان

رەفتار بکەن، که نایکەن. ئێمە تێدەکوشین خەلکی دلتیا بکەین که بالاترین نرخ ی کاربان بۆ پرچاوه دەکەین؛ بەلام ئەوان تێناگەن و هەستی پێ ناکەن.

ئەم زێدە درۆبیسپێرێ نرخ ی کار گێلی کردوون. ئەوان بۆ ئەو هی گوی بدەن ئەو مەترسییه گەورەیهی که نیشتمانیان لە لایەن هێرشکەرەوانهوه دووچار و گرفتاری بووه و بێ ئەو بیرو بیری لێ بکەنەوه، دەیانەوێت نرخ ی کاربان زیاد بکریت. لەم تەنگوچەلەمەیه بەهەری نابهجی دەبەن. لە بری ئەو بەنرخ ی یاسایی رازی بین، مان دەگرن و دەست لە کار دەکێشن. نانهواکان، حەمالەکانی بەندەر، کریکارانی کیلگەکان و سەپان و جووتیارەکان، کریکارانی کارخانە ی چەکەمەنی، بۆ داسەپاندنی داخواییه تایبەتییەکانی خۆیان - که بەزانی میلیت تەواو دەبێ - دەست لە کار هەلدهگرن. ئەمانە هەرچۆنیک بیت و ئامانجیان هەرچییهک بیت تاوانبارن و ئەگەر بەرەرهەکانی شۆرش بکەن پێویستە بدرێنە دادگای شۆرش.

بیو: هەر وەکو سن ژوست گوتی، ئایا لەو باوەرەدا نیت که ئەگەر ئێمە شۆرشەمان بە یاریدە ی ئەو کەسانە ی که هەر چۆنیک بن، و تەنیا دۆستمان بوون و هەن، نەکردایه، ئیستاکێ دۆژمنانیک یە کجار فرەمان دەبوو؟

رۆبیسپێر: کێ ئەمە لەمن باشتر دەزانیت؟

ئایا پێویستە دەردی دڵم دەپریم؟ ئەگەر چارەنووسی خۆم لەتەک چارەنووسی میلیتەکەم گری نەداوه؟ ئایا بەهۆی تیکەلبوونم لەگەل خەلکیدا و هەستکردنم بە ناخۆشی و چەرمەسەریهەکانیان هیتز و توانای تازه بەگیانما نەها تۆوه؟

ئێستاکە دەبێ زۆر بەتوروشهوه^(٧) پێی لێ بنیم که خەلکی لیتمان دوور دەکەنەوه و بەجیمان دەهێلن، پەيوەندیان بەخەبات و تیکۆشمان رۆژ بەرۆژ سستتر دەبیت و لەوه دەچیت که بەتەواوتی ئێمەیان لەبەرچاوه کەوتبێ.

بیو: خەلکی بەهۆی ئیعدامکردنی ئەبر هەرگیز لیتمان خۆش نابن و نامانبورن.

رۆبیسپێر: ئەبر بیست جار پتر لەوه شیاوی ئەو سزایه بوو. ئەو دووچاری گوناحیک بوو که هەرگیز نەدەکرا چاوی لێ پێشتریت؛ چونکه ئاکاری خەلکی خراب کردبوو و لە ریتی راست لای دابوون.

زۆر بەداخهوهین که دوا ی ئەنجامی ئەو کارە کوژرا، لە کاتیکدا دەبوا پیش ئەوه ی ئەو کارە ئەنجام بدات لەناو بچیت.

ئەو تۈنى بەھۆى ھەلخەلە تاندنى كەسانى سادەو ۋەھرى خۆى بكا تە نىو لەشى خەل كىيەو. بۆر زگار كرنى ئەم خەل كە لەم ۋەھرە كوشندەيە پىتويستىمان بەكار و ھەول و كۆششەيىكى يەكجار زۆر و گرنى ھەيە. لەگەل ئەمەشدا ئەم جۆرە كارانە پىتويستە. ئەگەر بەھۆى كەمتەرخەمىيەكانى بەرامبەر بەپىتويستىيەكانى سەرشان بۆ خەل كى بەشپوھەيەكى توندوتىز و شۆر شگىپرانە نەجۈولئىنەو، نە تەنيا دۆستى خەل ك نىن بەلكو دەبىنە دوزمىيان.

لەو باوھەرەدا نىم كە سن ژوست بەرامبەر بەو كەسانەى - كە ھەقى ھەيە ناويان بنىت «تەنيا دۆستانى ئىمە» - ھەر لەبەرئەوھى لايەنگىرانى ئىمەن، سستى پىشان بدات و چا و لە ھەلەكانىيان بپۆشەت.

سن ژوست: نەخىر؛ من بەھىچ شىوھەك ئەو پەسەند ناكەم و نالىم كە دەبى ھاوھل و دۆستەكانمان لەنىو ئەم گىژاۋە توند و پىر لە مەترسىيە بەتەنيا بەجى بەھىلەن و بىبەرىيان بەكەين لە سوودىك كە ئىستاكە ناتوان ھەستى پى بەكەن. بۆر زگار كرنى خەل ك - تەنانەت ئەگەر خۆشيان نەيانەو پىت - پىتويستە خەبات بەكەين؛ دەبى توروشمان بىت. بۆ ئەوھى دووبارە فىرى ئىنزابىيان بەكەنەو. لە بەرەكانى شەر «گىوتىن» م خستۆتە گەر! بۆ بەدەستەھىيان و گەشىتنە سەر كەوتن پىتويستە سەرانسەرى فەرەنسە يەكپارچە بەكەينە مەلەندى شەر.

بىو: ئەم كارە بۆ دوارۆژ ياسايەكى دىكتاتوربەتى نىزامىمان بۆ دىنىتە ئارا. نەخىر! لە كاتىكدا كە ئىمە دوانزە لەشكرمان لەژىر دەواردا ھەيە، نابىت تەنيا پىشەبىنى ئاژاۋە و بەرەلەى و خىيانەت بەكرىت؛ بەلكو ترسناكتر لەمانە خۆبەزل زانين و خۆبەرسى فەرماندارەكانمانە كە فەرمانرەوای لەشكرەكانمان و لە راستىدا ھەر ئەمەيە كە كۆمارەكەمان بەرەو رووخاندن و لەناوچوون دەبات. ماربوس، ياسىلا، بۆ من گرنى نىن. تا ئەو رۆژەى زىندووم ناھىلەم دىكتاتوربەت جى بەگرى و ھىچ كەس بىتە دىكتاتور.

رۆبسىپىر: كى دەربارەى دىكتاتور قسەت لەتەكا دەكات؟ ئىمە بىجگە لە پاكى و راستى و دروستى، ئارەزووى ھىچ جۆرە دىكتاتوربەت بەكەين.

ئاژاۋە و بەدكارى خەرىكە لەناومان دەبات و تەنانەت خۆى گەياندۆتە ناوھەندى رەھبەرايەتى كۆمار، و رەگ و رىشەى خۆى داچەقاندۆتە ناو دەستگاكمانەو؛ پىتويستە پى بەم دياردەيە بنىين.

ئايا دەستپىكردى ھەر بزوتنەو و راپەرىنىكى شۆر شگىپرانە بەھۆى سستى و كەمتەرخەمى خۆمان نەبۆتە شتىكى زۆر ترسناك و پىر لە مەترسى؛ بۆر زواكان كە دەستىيان گرتوۋە بەسەر دارابى و مال و مولكى پىاۋە ئابىنىيەكان و ئەشرافەكان و دروشمى «دەولەمەند بن» يان بەرزكردۆتەو. ھەر ئەمەمان كەم بوو كە دىمەنى ناشرىنى ئەم دەولەمەندبوونە بەسەرشانى بەدبەختى و چارەرەشى ھەمووان دروست بەكرىت. تەنانەت ئەوانەى كە دەبوايە دژى ئاژاۋەچىتى و بەدكارى كار بەكەن، ناكام ماون و سەرنەكەوتون. ئەو فەرمانرەوایانەى كە دامانابوون، واتە كەسانىكى ۋەك فوشە - كە شانازى بەو دەكەن «شۆر شىكى راستەقىنە و كامىل» يان بۆ ھەژاران كرددوۋە - بەكار و كردارى خۆيان خەل كىيان بەرەو فەساد و بەدكار كىشاۋە. ئەوان سوورن لەسەر ئەوھى كە رىشەى و پىژدان و ئەو بىروباۋەرانەى لە لايەن خواۋەند و گىيانى ھەمىشە زىندوۋ و نەمرەو، مرقۇف ئارام دەكاتەو، لەناوبەرن و خراپى بەكەن.

بىو: باۋەرم بەمە نىيە. دەتەو پىت ناچارم بەكەيت كە مەراسىمى «مس» ئەنجام بەدم؟ كوتون لە كاتىكدا كە لەسەر كورسىيەكى چەرخدار دانىشتوۋە و پالى پىتو دەنەن، دىتە ژوورەو.

كوتون: [بەفەلەبازىيەو]

ھاۋشارى بىو، تۆ ئەو مەراسىمەت ئەنجام داۋە. تۆ كەشەش بوپت «رۋو دەكاتە ئەو كەسەى پال بەكورسىيەكەيەو دەنەت» ھىي، كاتن، لەسەر خۆ. وا پال پىتو دەنەت دەلەئى گەرەكتە دەرگاكەن بەشكىنىت.

بارەر: ئەو ھىشتا وا دەزانى لەسەر كورسى «لىون» دانىشتوۋە.

بىو: كوتون، تۆ ھىشتا بەچاۋى ئەو كاتە دەرۋانىتە من كە ئەو جلوبەرگانەى جارام لەبەردابو. من ئەوانەم داكەندوۋە و فرىم داۋن؛ بەلام رۆبسىپىر وا بەئاسانى ناتوانىت گىيان و رۆح و باۋەرى كەشەشايەتى لە خۆى دوورخاتەو.

رۆبسىپىر: [شانى ھەلەتەكەنى]

من كەشەشەكانم خۆش ناۋىن. من كاتۆلىك نىم. بەلام ئەمە رادەگەيەنم كە بى ئابىنى برىتەيە لە دياردەيەكى ئەشرافى. ھەژاران و بى دەرامەتان، خەل كى خاس، ھەموو ئەو كەسانەى كە بەردەوامن لە خەباتكردن دژى ھەژارىتى و خراپكاران و

فیلبازان، خه باتیکی سهخت، خه باتیکی خویناوی، پیتویستییان بهوه ههیه که پال بدنه پال هیز و توانا و ویستی یه زدان که پالپشتی بیگوناخانه و سزای گوناهاکاره سهرکه وتوو هکان ددهات.

ئیمه پیتویسته له سهرمان ئهم هیوایه یان، ههروه کو چۆن منی به زیندوو یه تی هیشتۆته وه - له گوتنی ئهم راستیه هیچ شهرمی ناکه م - ئه وانیش به زیندوو یه تی ده هیلتۆته وه، بۆ دابین بکهین.

گشت ئهو شتانهی که بۆ خه لکی سوودمه نندن و به که لکی ژیان دیت، شت ههیه کی راست و واقیه تن. به دبهخت و بیچاره ئهو که سهیه که ئه وه له دلێ خه لکدا سست دهکات.

بیو: ئه گهر دلێ خه لک تا ئهو ئه ندازه یه بی توانا و لاواز و سسته که نه توانیت دادپهروه ری و حوکمی پهوا بیاریتیت، پیتویسته له سهرمان ئهو دلله له سهر سندان بکوین.

ئیمه فیری ده کهین و تیی ده گه یه نین که ته نیا ئهو ده بی به پیره به ری دادپهروه ری بیته. شوپش سهروه ریبه.

رۆبسیپتر: ئه گهر شوپش داوا و ئیدعای سهروه ریتی بکات، پیتویسته به دروست کاریتی و پاکیتی، کاره کانی به سهروه ری ئه نجام بدات.

ده بی بی و چان ری له خاوه خواردن و بهرتیل و هرگرتنی فه رمان په روا و کاره ده ستانی بگرت؛ چونکه ئه وان له ژیر په رده و به به هانه ی به رگری لی کردنی، به سه ته مگه ریتی و دزیتی و داوین پیستی خه ریکن ئاپرووی ده بهن.

باره: داوامان کردوه که تالین، باراس، ماتیورنو، فه ررون، فوشه و کاریه بین بۆ ئیره... ئایا هه ر ئه مه بهس نییه؟

رۆبسیپتر: پیتویسته دادگاییان بکهین.

باره: ئهم کاره ئه نجام ده دهین.

رۆبسیپتر: دادگا نابود ده کهن.

باره: رۆبسیپتر، بۆ ئیمه هیچ سوودیکی نییه که ئهو که سانه ئه شه که نجه بدهین که کاتی خۆی جموجۆلبان زۆر بووه و له کاتی مه ترسیدا خزمه تیان به کومار کردوه؛ ته نانهت ئه گهر کاری خراپیشیان کردبی و سوودی نابه جییان له توانا و په لی

خۆیان بردی. یا رابوردوو فه رامۆش بکهین و ته نیا هه لۆبستی ئیستا بکهینه سهنگی مه حه ک.

رۆبسیپتر: رابوردوو بۆته هۆی پیسکردنی ئیستا که مان. برینیکی گه مار و چلکنه؛ پیتویسته پاکخواوینی بکهینه وه.

باره: ئه شی ئاگادارین که نه ی کولینینه وه.

هه ر ئیستا که وتت که پارسییه کان به بۆنه ی زیندانکردنی شومت و ئیعدامکردنی لایه نگرانی ئه بر، دل بریندار و داغ له دلن لیمان. ئه وان تیناگه ن و نازانن. دژه کاری^(۸) پیشان نادهن؛ به لام که ناره گیری ده کهن و داده نیشن. به ره لاییه کی یه کجار زۆر هه موو لایه کی گرتۆته وه.

کارنو: به تاییه تی هه موو هیلاک و ماندوون؛ له ماوه ی ئهم چوار ساله دا ته نانهت یه ک رۆژیش پشوویان نه داوه.

بیو: مه گه ر ئیمه خۆشمان ئه مه مان ته حه مول نه کردوه؟

کارنو: پیتویسته ئهم حاله ته ته حه مول بکهین؛ ده بی تا به ده سه ته پینانی سه رکه وتن هه روا بین.

باره: که وایه پیتویسته کاره کاغان فره له سه رخۆ و به پارێزه وه بیته. ده بی دووره و په ریز بین له هه ر کاریک که رۆح و گیانی خه لک په ریشان دهکات و ئازاری پی ده گه یه نیته.

کولو: نابی دووباره دادگایه کی نوێ بۆ لایه نگرانی کومار بخره یه وه گه ر.

رۆبسیپتر: بۆ هینانه دی هیمنایه تی و ئارامی و دابیینی فه رمان په وایی یاسا له ناو میلله تا پیتویسته که پیاوکوژان به سزای کرداری خۆیان بگه ن.

کولو: مه به سست کییه؟ فوشه؟ کاریه؟ ناتوانم ئه وانه بسپیترمه ده ست تۆ. سویند ده خۆم که ئه وانه نیشتمانیان رزگار کردوه.

رۆبسیپتر: تۆ له شاری لیون هاوکاری فوشه بویت.

کولو: له وانه یه مه به سست من بیته؟

کوتون: نه، کولو، هه موومان باوه رمان به وه هه یه که تۆ لایه نگری کوماریت و هیچ شکیکمان له راستی و دروستی تۆ نییه. به لام باش ده زانیت ئه گهر به رژه وه ندی و سوودی خۆی تیا بیته تۆ یه که مین که سییک ده بیته که ته سلیمت بکات؛ ههروه کو

چون له مه و بهر هاوکار و هاوړې کونه کانی خوځی، وه کو: شا، که شیشه کان و بازرگانه کانی «نانت» ی دابه دهسته وه.

کولو: خبیانه تکرردن به دوزمنان گونا ه نیهه. نه و خزمه تگوزاریکی توندړه وی کوماره.

بیو: [له کاتیکدا که به ئیشاره ت رږسپیر پیشانی کولو ده دات]

خوځی پتوه ماندوو مه که. نه ز ده زانم نه و هرگیز له فوشه خوځ ناپیت؛ وا ده زانی که خبیانه تی به پیروزترین شت کردوو. ئیمه فوشه نادهینه دهستی.

رږسپیر: هرچلونی بیت رږژیک دیت که ناچار ده بن له کرده ی خوژان په شیمان و پاشگه ز بینه وه.

بیو: لایه نگره کانت هرچه نده زوربه ی زوری نه نجومه ن له وان پیکه اتوه، به لام هموویان ترسنوک و دروزن؛ زور شانازیان پتوه مه که.

رږسپیر: ته نیا مرځانی به شه پرف نه دمانی پارتی من.

بیو: باشه، ماو به کی زور به رده وام ناپیت.

رږسپیر: من به هیچ جوړیک گوتی ناده من، نیا له م رووه وه قسه به کی دیکه ت هیه؟

کوتون: هممو هیز و توانای کومار به ده ست ئیمه وه به، و کام به که له ئیمه دلنیا بن له سبه بنیتی خو مان؟

سن ژوست: له شه و رږژیکدا ته نیا به که سعاتی هی خو مانه، نه و سعاته ی که رووناکي و رږشانییه که به ره و کزی دهروات. چه ندین چه رخه شه وه زنگ مرځایه تی ده بات به پتوه.

کوتون: ئیمه فره که نین، کات و زه مانه ش دیار بکراوه کی بیت که نه مه له من که نیوه ی له شم مردوو به باشتر بزانت [قچه فه له جه کانی پیشان ده دات] ئیمه کاتی نه وه مان نیه که قسه ی زل و هه راوه وریا بکه بن. یا دوورکه وینه وه له و شتانه ی ده بنه هو ی ناکوکی و دووبه ره کیمان. له بریتی نه وه ی دژی به کتر بوه ستین، با به که بگرین و پیکه وه خه بات بکه بن. هه ره که له ئیمه هیز و توانایه کین بکومار. به ره له ستیکردنی به کتری کاریکی نارپه وایه. ناکوکی و ناخوشییه کانی راپوردوو مان بسرینه وه. ئیمه که هممو ژبانی خو مان فیدا کردوو، ده توانین چاو له زور تازیاری^(۹) و رفوکینه بپوشین بکوه رژه وندی گشتی و له پیناوی به کیتیه که که فره پتویسته بکوه هیزکردنی کومار. یا کومار به ئیمه وه یا بئ ئیمه و یا خود

ته نانه ت دژ به ئیمه ش هه ره سرکه و توو بیت.

بیو، کارنو: با سرکه و توو بیت!

[ته وانی دیکه ش هه ره که به قسه یا به جوولانه وه ی ده ست دووپاتیان کرده وه].

رږسپیر: ئیمه هیچ نین، کومار هممو شتیکه.

[دهستی به کتری ده گوشن]

کولو: شه وگار وا تیده په ری، خه ریکه ده بیسته سه عات دوو. ئیژی رږژگار بوته دوو به راهه ر، با بچین بخه وین.

کارنو: ئیمه شه و کی ئیشکچیه؟

سن ژوست: ئیستا نوره ی من و باره ره.

رږسپیر: شه و باش هاوړتیان

[هممو جگه له سن ژوست و باره ره ده چنه دهره وه]

باره ر: با ئیمه ییش بچینه سه ره جیکه ی خو مان.

[له سه ره وه ی و له نیوان میزه کاندرا ده کشی]

سن ژوست: با له پیشدا گشت نه م مومانه بکوژتینه وه، ته نها به کیکیان به سه.

[بپجگه له به کیکیان، فوو ده کا به گشت مومانه کان و ده یانکوژتینه وه]

باره ر: جیکه که مان زور ره قه.

سن ژوست: با مانتوکه ی خو مت بک لول بکه م و بیکه مه سه رین بژت!

باره ر: نه ی خو ت چی؟

سن ژوست: من سه ربازیکی پیرم، ده ست م ده خه مه ژیر سه رم و ده خه وم.

[ته ویش له و به ر باره ره وه پال ده که ویت]

باره ر: خه وت دی؟

سن ژوست: خه و برتیه به له دابونه ریتیک له زه مانی ناشتیدا، نه ویش تیک ده چیت.

باره ر: من ته نها له ته ک کلاریسدا ده توانم باش بخه وم.

سن ژوست: سکر تیره که ت؟ فره به لوتفی بو ی.

باره ر: شتی دیکه ی شم بو ی هه به. به لام دوا ی نه نجامی پیویستییه کان، تا به ره به بیان

کاتییک که دهنگی زهنگه کان بهرز ده بیتته وه، به ته و او تهی و به خو شیبیه وه له میحراب ده خه وم.

سن ژوست: ده تکه مه لیپرسراوی ناقوس لیدان له دیری تلم. به راست دایکه که مانت له یاد ماوه؟

بارپر: فره حه زم ده کرد له بهر رووناکي ئەم مۆمه دا، ئەسلی پیروزی «تله میت» م دووباره بخویندایه وه.

سن ژوست: من له بهر مه.

[دهست دهکات به خویندنی]

«هه موو ژیانیان، نه به پیپره وی کردنی موو به موو له یاسا و مه رام نامه یه کی نووسراو به لکو به پیی ئیراده و ویستی راستی خوینان بردبووه سه ر.

هه ر کاتییک به چاکیان بزانیاه له خه وه هه لده ستان، نانیا ن ده خوار د، کاربان ده کرد، هه ر کاتییک بیانویستایه ده خه وتن، هیچ که سه له خه وه هه لیانی نه ده ستان د و به زوره ملی کاربان پی نه ده کردن...».

بارپر: به داخه وه! به داخه وه! ئیمه بی چاره و به دبه خت که زوره ملیمان په سه ند کردوه، له به هه شتی ونبوو دوور خراوینه ته وه.

سن ژوست: [دهست پی دهکاته وه]

هیچ که س ناچاری نه ده کردن که بخونه وه، بخون و یا کاری دیکه بکن. گارگارتتا وای دانابوو، له یاساکه یاندا ته نیا ئەم ماده یه هه بوو:

[بارپر و سن ژوست پییکه وه به پوزیکی گالته پیکردنه و]

«حه ز له هه رچییه ک ده که یت بیکه»

«په رده داده ریتته وه»

تابلوی سییه م

[په رده هه لده دریتته وه به سه ر دیه نی گه نجینه یه کی تاریک. گه نجینه که له ژووری ته نیشت که له نیوان کتیبخانه یه کی گه وره، دیواری ته لدی کۆبوونه وه کانی کۆمیتته ی رزگاری خه لکدایه. پیاوویک «کولتو» له سه ر چوار پایه یه ک دانیشتووه، خه ریکی نووسینی کاغه زتیکه له سه ر ئەژنۆی. له پشت دالانه که وه دهنگی سن ژوست دیت که خه ریکی خویندنه وه ی «رابله» یه. دهنگی بارپریش دیتته گوئی، که پییکه نینی دیت به فه رامۆشکاری له خویندنه وه دا، خویندنه وه که ی ئەو ته و او دهکات...]

سن ژوست: [له و بهری دیواره که وه]

... چونکه پیاهه نازاده کان و نه جییزاده کان و پیاهه ماقوولان و خه لکی په وشت بهرز، یه ک دهنگ له ته ک هاوپیانی به شه ره ف، له خووه غه ریزه یه کیان هه یه که به ره و کاری پاک و دروستیان ده بات و دووریان ده خاته وه له هه موو به دکارییه ک و به مه ئیژن «شه ره ف»

بارپر: [له و دیو دیواره که وه خوئی خویندنه وه که ته و او دهکات].

... کاتییک که خه لکی به هوئی فه رمان به رییه کی په ست و لاواز له ژیر ته ورژم، خوینان داوه ته و ده ست و مات و بیته دهنگ و دیل بوون، مانای وشه ی خو شه ویستی نه جیبانه که پیاهه چاکان به هوئی ئەوه وه ملکه چی ئەو کۆت و زنجیره بوون، بوینان ده گوژیت...

سن ژوست و بارپر: [پییکه وه له و دیو دیواره که وه]

... چونکه ئیمه هه موو روژتیک خه ریکی ئەنجامدانی ئەو کارانه یین که لیتمان قه دهغه کراوه و ناره زوی شتی قه دهغه ده که یین

[که میتیک بیده نگی]

بارپر: [له و دیو دیواره وه ناهیک هه لده کیشیت]

ژیان چهنده خه ونیکی شیرین و خوشه!

[هەردووکیان بێدەنگ دەبن].

لە کاتی کێدا که قسه دهکهن، ده رگای ئه وسهری کتیبخانه که نیوه کراوه به. کلاریس
- سکریتیره جوانه کهی باره - به رچاو ده که ویت که تا نیوهی لهشی خۆی به سه ر
قه فه سیکی کتیبخانه که شو ر کردۆته وه].
[کولتو ئیشاره تی بو ده کات] وس! بیدهنگ به.

هەردووکیان تاوینک بیدهنگ دەبن، تاوه کو دهنگی سن ژوست و باره ره له و دیو
دیواره که وه ده پرت.

کلاریس: له سه رخۆ

ئیدی هیچ دهنگیتک نایه ت.

کولتو: [له سه رخۆ]

ئه ری... ئیدی خه ویان پیا که وتوه.

[کاغه زه کان که نووسیویتتی ده داته ده ست کلاریس].

کلاریس: مژان ئه م کاغه زانه ده بات بو دانترک و، پيش کو تایی ئه و حه وته یه ده گاته
که نه ده.

سن لوران پاش چاره که سه عاتیکی دیکه حه ره که ت ده کات و ده پروات.

کولتو: پاسپورتی هه یه؟

کلاریس: مژان بو ی ئاماده کردوه.

کولتو: بیستووته که دو انامه مان که وتۆته ده ستیان؟

کلاریس: له راستیدا ئیمه به پیتی ده ستووری دانترک کاریتکمان کرد که نامه که مان
بکه ویتته ده ستیان بو ئه وهی به دگومانی و دوو به ره کی له نیوانیاندا به رده وام بیت.

کولتو: وپرای ئه مانیش، ئه وان پیکه وه ریککه وتوون.

کلاریس: قسه ی قو ر ده کهن. به دگومانی و دوو دلێ وه کو خۆره که وتۆته گیانیان و
هه موویان ده خه ینه ژیر رکیفی خۆمان.

[شووشه یه ک شه راب و که مپیک خواره مه نی ده دات به کولتو].

ئه مانه بخۆ و بخه وه.

کولتو: [ده می پره له خواردن]

هه موویان ده خه ینه نیو چنگمانه وه.

[کلاریس ده رگا بچوو که کراوه که ی ئه وسهری کتیبخانه که داده خات و ده چیتته ده ره وه].

[په رده داده دریتته وه]

ژان: [به چاوتیکي پر له پرسپار د پروانیتته فوشه].

تو ئیمرو له بهیانی زووه و تا ئیستا چیت کردووه؟

فوشه: [له سهر کورسییه ک د/ده نیشی]

هیچ کاریک ناکریت.

ژان: چاوت نه کهوت به هاوړیکانمان له کنوانسیون؟

فوشه: هاوړیکانمان؟ ژوزف فوشه ئیدی هاوړی نییه.

ژان: له کوین؟

فوشه: ئیدی ئه وان نه ماون. له ماوه ی ئم ده مانگه که لیرووه رویشتوین، له پاریس چه ندین سهربان پریوه. له کنوانسیون پتر له سه د جیگه خالییه؛ گورستانیکه بو خوی. روپسپیر دهیتوانی خاچیک له وی بچه قینیت.

ژان: له ته ک خاچدا شوخی مه که.

فوشه: زور بی ئه قلی که باوهرت پیی نییه.

ژان: کن ده زانی... به لکو ئه و توله ی بسینیت... [منداله که ی که له جولانه که دایه و دیار نییه پیشان ده دات. فوشه شان هله ده ته کینتی و ده ست پی ده کاته وه]...

فوشه: له بهرته وه ی «ژیروندن» هکانم نه دوزیبیه وه، چاوه ریم کرد. بی گومان چونکه گویم له وه رین و حه په حه پی گه ماله کانیمان نه بو که فیروون کاتیک که به دوا ی که ودا رایان ده کرد جه نجال بهرپا بکه ن، گوچکه م ده زرن گایه وه. من پیش نه وه ی لیون به جی بهیلیم، هه والی قه لاچو کردنی هاوه له کانی «نه بر» م پیگه بشتبوو. نه و نده م کات هه بو که به لیدانیکي یه کجار توند بتوانم دوا زنجیریک که منی به که شتی نه وانه وه به سستبووه، بپسینم و بیچچرم. به لام له مانوری ئم کاره دا دوو چاری هه له یه ک بووم، من هه موو هیوا ی خومم به سستبووه به سه رکه وتنی دانتون، به لام نه و زور گیلانه خو ی خسته ناو ته له وه و زور به سووکی و بی نه رزشه وه ده پروانیه روپسپیر. ئیستا نه و فه رمان په وایه... تا له م کاته دا...

ژان: توبش ناوی نه وت زړاندووه و ئاپروویت بر دووه، ئیمه تازه له ناوچووین.

فوشه: [بیباکانه].

هه مووی ده ستی یاری د ژراوم. هیچم له ده ست نه چووه. ته نیا شتیک که ئیستا

تابووی چواره م

[شوین: مالی فوشه. ۱۸ ژرمینال (۷ مه پرل)].

گه رده کی سنت نونوره ۳۱۵، نهومی سییه م.

کات: نزیک نیوه رو. نه پارتمانیکي بچووکي ناخوش. ژووریکي نیوه خالی. په رده ی چلکن به په نجه ره کانه وه. ته ختیکي شری. میزیکي بچووک که پایه یه کی شکاوه. دوو کورسی حه سیری.

ژنیک به ته نیشتمندالیکه وه - که دیار نییه - دانیشتووه. ده رگای سهر پیپیلکه کان ده کریته وه. فوشه دپته ژووره وه. بیده نگ ده رگاکه له پشت سهری خو ی داده خات. تاو یک له نیوان ده رگاکه دا راده وستیت، ژنه که سهری بهرز ده کاته وه و پرووی تی ده کات.

[پیاو یک له ته مه نی سی و پینج سالان. بهروالته پیرتر له ته مه نی ده نوینتی، بالا بهرز، له ر و ئیسقانی، که میتک کوماو، رهنگی ده موچاوی هه لگه راو، قثری سهری ساف و که م موو و جو و گه غی، چاوی تیتر، ده می داخراو، چاکه تیکي کورتنی تنگ و رهنگ توخی له بهر دایه].

فوشه: ئی؟

بوون ژان فوشه: ئی؟

[هه ر دوو پرسپار که له یه ک کاتدا تیکه ل به یه کدی دهن، به لام نه ده نگه کان و نه جوولانه وه که یان هیچ جوړه خوشییه کی تیا به دی ناکریت. وا دپته بهرچا که چاره نووس ژنه که ی ورد و خاش کردووه. پیاوه که نیازی نییه نه و شته ی هه ستی پی ده کات بیهینیتته بهرچا].

فوشه: مناله که؟

ژان: له و ته تی تو روشتوویت تا ئیستا نه جوولاه ته وه. کچه به سه زمانه، په کی که وتووه.

فوشه: نه م سه فهره دوور و درپته شه که ت و ماندووی کردووه.

پیتویسته، بهردهوام بوونه لهسه ر یاریکردن؛ بچ گومان گرنگترین شت ئهوه یه که هه لیکمان دهست بکه وئ.

ژان: بهزووترین کات دین و ده تگرن!

فوشه: هیشتا کات و هه لی گه رانه وه مان هه یه، ئه وان خه ریک و سه رگه رمی پاکسازی کیشه ی ئه بر، دانتون و پیلان و زانسته کانن. سه به ی دو سه به ی نۆره ی «شومت» ه.

ژان: تو له ته ک ئه و ا بویت.

فوشه: [زۆر به ساردیبه وه]

ئیدی له ته ک ئه و ا نیم. ئه و ته فروتونا بووه و لئ بوته وه.

ژان: وه لئ ته گه ر ئه و خۆی به تووه به سه ستی، چی؟

فوشه: ئه و هه رگیز ئه م کاره ناکات. من هاریکاری و پشتیوانی لئ ناکه م. ئه و له و جو ره که سانه نیبه کاتیک که هه ست به له ناوچوونی خۆی بکات، بچ هه وده هه ول بدات که سانی دیکه یش له ته ک خۆیدا نابود بکات. ئه و پیاویکی چاکه، خۆی ده دا به ده سه ته وه.

ژان: [به گرژییبه وه]

هیچ مه ترسیبه ک نیبه که تویش هه ر ئه م کاره بکه ییت.

فوشه: [به ئارامییبه وه]

هیچ مه ترسیبه ک نیبه. من به رگری له ژبانی خۆم، ژبانی تو و ئه م مندا له ده که م «به سه ر جو لانه که دا ده چه میته وه».

ناجوو لیتته وه، پیتویسته خواردنی پئ بده ییت.

ژان: چه ند دلۆپتیک شیرم بو دۆشیوه؛ به لام زۆر به سه ختی ده یخوات. ناتوانم پئی بده م.

فوشه: بیده به من!... من ده توانم... [له به رده م جو لانه که دا چۆک داده داته وه و زۆر له سه رخۆ هه ول ده دات به که وچک شیر بکاته ده می مندا له که] بخۆ نازداره که م... «نیو» ه چکۆله که م... سه رمایه ی ژینم...

ژان: ئه ری پیت نه وتم له ئه نجومه ندا چیت کرد؟

فوشه: [هه لده سه ستیبه سه ر پئی و ئه ژنوکانی پاک ده کاته وه]

هیچ کاربک له ته ک ئه م نیوه مردووانه ناکریت؛ هه موو له شیان بوته لانه ی ترس.

کاتیک ویستم که بچه پشت تریبوون و راپۆرتی کاره کانم له «لیون» بخوینمه وه، ترسوله رز که وته نیو دلایانه وه. راپۆرته که یان نارده کو میته، بو رۆبسیپیر.

یه که مین که سیک که زۆر به په له و شپه زه بیبه وه ده بو یست به ره له لستی بکات بوردن دولسواز بوو. ده زانم که ئه و فره رکی له رۆبسیپیره و خۆشی ناویت. ئه و لیدانه تونده ی که له لایه نگرانی ئه بر و دانتون دراوه، هه موویانی خستۆته مه ترسیبه وه.

ئه وانه ی که له زه مانی پیتشوودا ماونه ته وه، وه کو سیز (دوران - مایان، بواسی و داتکلاس) نزیکه ی سه د نه فه ریک ده بن؛ ئه وانه ی هه موو وه ک په ز، شان به شانی یه کتر، به پشتی چه ماوه وه، به دلئیکی له رزۆکه وه، له ترسا خو بان چه سپاندووه

به یه کدا. ترس به ئه ندازه یه کی وه ها چۆته دلایانه وه که ناویرن ته ماشای چاوی یه کدی بکه ن. له به رئه وه ی ماوه یه که له ترسا بیده نگ ماونه ته وه، شپه و و جو ری قسه کردنیان له یاد چوه؛ وه کو ئه شکه وتی «پولیفم»^(۱۰) ی لئ هاتووه؛ که س نازانیت نیمرۆ نۆره ی کتیه که ببیته قۆچی قوریانی و بخوریت. هه موو هه ول ده دن

پال بنین به یه که مین که سیک که دیته ژوو ره وه و ده یه ویت جینگه ی ئه م بگریت. زانیم، هه رکه چاویان به من که وت، ته نیا شتیک که له میتشکیاندا بوو، ئه وه بوو

که بده ن به گرتن.

ژان: ئیمه نابود بووین... نابود بووین...

فوشه: نه، ژنه میه ره بانه که م! هه ر کاتیک سه غله تیبه ک پرووی تیکردین، ئه وساکه کاتمان ده بیته بیری لئ بکه یین، ئه و کاته هیشتا پیتش نه هاتووه بو مان.

ژان: هیوات به چی هه یه؟ به هه زاران رکو کینه به ک که به هۆی خوین رشتن و ویران کردن له «لیون» دژی ئیمه هه لگه یسه وه...

فوشه: له وانه یه من زۆر تیکۆشام، زۆر چه زیان ده کرد ئه و کارانه ی کردوومه، هه مووی به ئه نجام بگه یشتایه. به لام هه روه ها چه زیان ده کرد نازار و قورسایه ی ئه و کارانه ی که بو منیان دانابوو، له سه ر شانی من بوایه. من ده بوایه هه میشه بیرم له و شازاده ئیتالیبه یه بکر دایه، ئه و یه کتیک له خزمه تکاره وه فاداره کانی - که به فه رمانی خۆی

له ده ست دوژمنه کانی رزگار کردبوو - پارچه پارچه کرد؛ بو ئه وه ی ده ست و دلله پاکه که ی خۆی پیتشانی خه لکی بدات. له راستیدا ته نیا ئه مه به س نیبه که پیاو ده بی وردیبنترین مرۆف بیت؛ به لکو پیتویسته ده ست به هیچ کاریکه وه نه دات پیتش

ئه وه ی که که سانی دیکه یش له ته ک خۆیدا به دنا و بکات.

من پیاویکی له سه رخۆ و جیتی متمانه. به لّام رۆژگار باشتترین مامۆستای ئینسانه. جارێکی دیکه هه لّسوکه وتم باشتتر ده بێت. ئەم جارەیش فه رامۆشم نه کردوو که تاگادارتر بم.

جه نجالّ و بزکاندن و ورتنه کردن ده باره ی نوینه رایه تی من له کۆمیته، بۆ زۆر کهس سوودی نییه و زبانه خشه. ئەو بهرگانه ی که له لیون ئیمزام کردوون هه مووی ئیمزای «کولو» یشی پتویه. ته نانه ت بهرێکهوت هه ر جارێک که کاتێک زۆر دره خشان بوایه، وه کو ئینسانێکی خاکی خۆم دوورده خسته وه بۆ ئه وه ی کولو، ئیمزای یه کهم بکات. هه مو مه داریکه کان ماون... ئەمانه م هه مووی لای خۆم هه لّگرتوو به بۆ کاتی ته نگانه.

ژان: ئەو مه داریکانه مه ترسییان زیتره بۆت؛ چونکه هه ولّ ده دن که ئەوانه ت له چنگ ده ره پێن.

فوشه: ئەوان ئەم زه حمه ته به خۆیان ناده ن. مه داریکه کان به زووترین کات ده دم به کۆمیته.

[به ره و ده رگا که ده روا ت]

ژان: بۆ کویّ ده چیت؟

فوشه: بۆ مائی هاو سیّکه مان، ما کسیمیلین.

ژان: [له حاله تیکدا که هه ردوو ده سته کانی به زرده کاته وه].

گه ره کته خۆت بخه یته نیو ده می گورگه وه؟

فوشه: له داستان و حیکایه ته کۆنه کاند سهر که وتن هه میشه بۆ گورگ نییه.

ژان: به لّام ئەو لیت بیزاره.

فوشه: له کاری سیاسه تدا هه ست هیچ جوړه بایه خیکی نییه. ئەگه ر به راستی هه ره وه کو باسی ده کهن، توانای ئەوه ی هه یه که رابه رایه تی ئیشو کاری خه لک بکات، هه ولّ ده دات که گروگه فی خۆی که م بکاته وه.

ژان: باوه رت پتی نییه؟

فوشه: راستت بویت، له م مه سه له یه دا دوودلّم؛ به لّام پتویسته تاقی بکه مه وه.

ژان: ئابرووت ده بات.

فوشه: ئابروو بردن گرنگ نییه! له کایه کردندا بردنه وه گرنگه. من گوێ ناده مه ئابروو بردن...

خوات له گه لّ بێت ژنه میهره بان و بچکۆله که م.

[مندا له که ماچ ده کات، به ره و ده رگا که ده روا ت. ده ست ده خاته سه ره ئەلقه ریزی ده رگا که].

ژان: ئاه، خه ریک بوو له یادم بچیت!... کاریه هاتبوو و ده بگوت، که ی ده توانیت چاوی پیت بکه ویت.

فوشه: وایزانه هیشتا زوه، بیری لیّ ده که مه وه.

ژان: ئەویش وه کو تو، له لایه ن رۆبسی پتروه گیانی له مه ترسیدا به.

فوشه: بێ گومان! ئەمانه هه مووی په یوه ندی هه به به گه فتو گوێه ک که له ته ک ما کسیمیلیندا ئەم بێت. ئیمشه و بۆم روون ده بێته وه که له نیوان ئەم دووانه کامیان ده بی بێته قۆچی قوریانی.

ژان: ژوزف! ئایا ده توانی ئەمه نده رارا بیت له نیوان دوژمنیک و هاو رتیه کدا؟

فوشه: من رارا نیم. له هه ر بارودۆخیکدا بیت بریارم داوه که خۆم فیدا نه که م.

[په رده داده رتیه وه]

رۆبسیپتیر: ناتوانم له مباره یه وه سه رزه نشستیان بکه م؛ منیش به شبهه حالئ خۆم له کاتی قسه کردندا هه له ده که م.

سیمون: تۆ له پیتناوی ئیمه و بۆ ئه وان قسه ده که بیت، ئه وان تۆ له ده سپین.

رۆبسیپتیر: ئایا ئه وانه ئامۆژگارین یا خود ته نیا قسه ی پرووت و موجامه له ن.

سیمون: زۆریه ی زۆری ئه وانه بریتین له موجامه له .

[هه ندیک له نامه کانی سه ر میزه که پیتشان ده دات]

رۆبسیپتیر: که وایه ، یا وازیان لی به پیتین. بیینه وه سه ر کاره گرنگه کافان.

سیمون: ئایا چه ز ناکه بیت دۆسته کانت بناسیت؟

رۆبسیپتیر: زۆر چه ز ده که م دۆژمنانی کۆمار بناسم.

سیمون: بۆ چه باتکردن دژی دۆژمنانی کۆمار و به رنه گاربوونیان، وا چاکه که بزانیته شئ حساب بۆ کۆ بکه بیت و دۆسته کانت بناسیت.

رۆبسیپتیر: هیچ گومانیکم له وه دا نییه که له وانیه ئه م مه سه لانه له ناو هه ندی له م نامانه دا هه بیته . من به دبینم. ئه وانیه که نامه ی موجامه له م بۆ ده نووسن، یا له ترسدایه ، یا خود دا وایه کیان هه یه .

سیمون: له وانیه و ابیته ؛ به لام له م باره یه وه نابج ته نیا ته ماشای به ریته ی خۆمان بکه یین. له هه موو ئه و کارانه ی ئیمه ی ئه هریمه نانی بیچاره ئه نجامی ده دین، هه میشه به رزه وه ندییه کی تیدا هه یه . ئه گه ر سوود و به رزه وه ندییه ک له ته ک خاسی و چاکیدا بیته ، هیچ گونا هه نییه .

که میتک گوئی شل بکه بۆ قسه کانی هاو پیکانت دوران مایان، سبیز، بواسی و ژبروندنه کان؛ ئه وان بۆ تۆ که رزگارت کردوون نووسیویانه و ئیژن:

«هاوکاری خوشه ویست! بچ نیازیته له ته ک سه ره خۆیییه پر له شانازییه که ته ده یسه لمیته ی که تۆ له هه موو دۆستانی دیکه ی کۆمار گه وره تر و به رزتريت. دووباره ریگه ی به رگری له بچ ده رامه ته کان و هه ژاران بگره به ر و هه رگیز دلت بۆ خائنه کان و سه رکرده کانی پیلانه جوراوجوره کان نه سووتیت. ته نیا مه رگ ده توانیته خوشه ویستی و هه ق شناسی ئیمه بۆ تۆ بکوژیت و له ناوی به ریت...»

رۆبسیپتیر: [پاش ئه وه ی به ئیشاره تی ده ست خۆیندنه وه ی نامه که ده وه ستیته ی و رای ده گری].

تابلۆی پینجه م

شوین: مائی رۆبسیپتیر، هه مان رۆژ، دوا ی نیو سه عاتییک. ژووریکی بچووک، له نه زمی به که م، ده رگایه کی بچووک ده روانیته سه ر حه وشه و ئه مبار. زۆپایه ک، ته ختیکی خه و له دار گویتز دروستکراو، په رده ی ئاوریشمینی شینی که م رهنگ که نه قشی گولی سپی تیدا یه ، میتریک نیوه ش، چه ند کورسییه کی حه سیری، دۆلابییک که له بریتی کتیبخانه به کار ده هیتریت. له لای راسته وه ده رگایه ک و له لای چه پیشه وه ده رگایه کی دیکه هه یه . ده رگای به که م به پرووی ژووری سیمون دوپله ده کرتته وه . هه ر له ملاره دالانیکی تیا یه که ده گاته وه سه ر پیتیلکه یه کی گه وره که ده گاته نزیکه ی کۆلانی سنت - ئونوره .

ده رگای دووم به پرووی ژووری خانمی دوپله ده کرتته وه که ئاوده ستخانه یه ک له نیوان هه ردوو ژووره که دا هه یه . له ولاره دالانیکی دیکه هه یه که ده گاته سه ر پیتیلکه یه کی بچووک که بۆ سه ر حه وشه ده روات.

رۆبسیپتیر له ته ک سیمون دوپله «قاچ ته خته یی» دا به ته نیان سیمون له پشت میزه که وه دانیشتوه؛ نامه یه کی یه کجار زۆر له به رده میا ، له سه ر میزه که ، کۆبۆته وه .

رۆبسیپتیر له ناو ژووره ته نگه که دا خه ربکی ها توچۆ کردنه له مسه ر بۆ ئه وسه ر. برونه ، سه گه دانیمارکییه که له ژیر میزه که دا خه وی لیکه وتوه .

دوپله ی بچووک: ده رگای لای چه پی ژووره که ده کاته وه ، دیتته ژووره وه و به هه ناسه برکتیه ئیژی

ماکسیمیلین!... هاوشاری فوشه له حه وشه دایه و ده یه ویت قسه ت له ته کا بکات.

رۆبسیپتیر: نامه وی چاره ی بیینم. ده رگای مائی من له پرووی ئه ودا داخراوه .

[دوپله ی بچووک ده رگاکه دا ده خات و ده روات].

رۆبسیپتیر: سیمون، نامه کانی ئیمه رۆت جیا کردۆته وه؟

سیمون: جویم کردوونه ته وه ، کاریکی ئاسان نه بوو [نامه کانی سه ر میزه که پیتشان ده دات]، ئاه، تو ره هات! چی شتی قۆر و بی مانایان نووسیوه .

ده زانم... ده زانم... ئەوان لای خوڤانه وه دانم لى جییر ده که نه وه. ئەگەر بهرگرم لى نه کردنايه وردیان ده کردن و له ناو ده چوون. مردنیان به ئەندازه ی ژيانیان دهنگی ده دایه وه و جه نجالى بهرپا ده کرد، واته، بوون و نه بوونیان به کسانه و هیچ سوودیکیان نییه؛ به لام ساخته چی و فیلباز نین. ههروهها زۆر له میژیه ده زانن که ژيانیان به ستراوه به ژيانى من، ده توانن سوودمه مند و به که لک بن بو کۆمار. من رایانده گرم.

سیمون: تۆ ههروهک مرۆڤه بى گوناها که، که ماریکی سه مایردوی له سه ر سنگی خویدا گهرم کردبوو، گه مایبیان بى ده به خشی، وریا به و ئاگادار به له سیز.

رۆبسیپیر: له نیتو هاوړی لاله کاندایا ته نیا ئەوه که بیری ده کاته وه. ئەو ههست به ته کۆزی دهکات و ده توانیت هاوکاریم له ته کدا بکات و یاریدهم بدات.

سیمون: ئەوانه ی دیکه، له ژیر پهرده وه، زۆر چه ز ده که ن ناوی تۆ بنینه سه ر منداله کانیان. جگه له سى ناو، ماکسیمیلین، ماکسیمیلین و رۆبسیپیر ناویکی دیکه نییه. چواره مینیان که زۆرخوشحال نییه ناوی کوره که ی ناوه «ماکسیمیلینه ی بى گونا»...

رۆبسیپیر: بى ئەقله کانیان! نازانن که منال کاتیک عینوانی خو ی زانی و نازوفیزی پتوه کرد، نیدی هیچ باکیکی له وه نییه که عینوانی باوکی خو ی لادات و فری داته ئەولاوه.

سیمون: کیژۆله یه کی لاو له نامه یه کدا ئەوینی خو ی پیشکەش به تۆ کردوو. ئەوینداریکی دیکه تالی له قزی خو شه ویسته که ی بو ناردوویت، بو ئەوه ی دو عایان بو بکه ییت تا به یه کتر شادین. که شیشیک داوای لى کردوویت که ریگه ی بى بده ییت له کاتی دو عاکردندا ناوت به ریت.

رۆبسیپیر: ئەو کابرا سووک و بیسه؛ هانده ریکه. وادیه ته لقینی بى دهکات که من له ناو به ریت.

سیمون: نه، نه! ئەو راستگۆیه. هه ر که سیک به جوړی ئەوینی خو ی به رامبه ر به تۆ ده رده بریت. هه ندیکیان شیعرت بو ده نووسن، که سانی دیکه گۆرائیت بو ساز ده که ن، پیشنوێژه کانیس دو عای نووستر.

رۆبسیپیر: پیاوکۆزه کانیان له نیتو گولدا ده شارنه وه.

سیمون: باسی کوشتن ده که ییت؟ گشت دوژمنان چه ک کراون.

رۆبسیپیر: هه ر ئیمرو که لژاندر به شپه زه بییه وه هاته کۆمیتته؛ نامه یه کی بى ئیمزای پیگه یشتبوو و دای به من. له نامه که دا وێرپای ئەوه ی که هه ولیان داوه ههستی پله و پایه په رستییه که ی بیزوینن، داوایان لى کردبوو که خو ی به دوو ده مانچه چه کدار بکات، من و سن ژوست له مه لبه ندى کوانسیون بکوژیت. بیری لى بکه ره وه، ئەگەر ئەم پیاوه ترسنۆکه که دۆستی دانتون بوو، ترسی له وه نه بوایه که نه ییتیه که ی ئاشکرا بییت، ئەم کاره ی ئەنجام نه ددها. رزگاری ئیمه له وه یه که ترسنۆکه کانیان له پیاوکۆزه کانیان زیترن؛ شانازی به مه ناکه م.

سیمون: ئیمه خه لکیکی که به سنگی خو مان قه لغان و دیوارت بو دروست ده که یین.

رۆبسیپیر: تۆ، به شه وه ههروه کو حه وارییه کانیان له باغی زه یتوندا ده نویت.

سیمون: ماکسیمیلین، ئایا دوو دلی لیمان؟

رۆبسیپیر: سیمون! ده رباره ی تۆ هه رگیز دوو دل نیم، هه موو شتیکی ئەم ماله بو من پر له راست و دلنیا ییه. به لام تۆ خو ت باش ده زانیت - به گوێره ی راپۆرته کانی پۆلیس که بو منی ده خوینیته وه و هیشتا به سته یه کی له به رده م تاهیه، له هه موو ئەوانه ی دیکه زیاتر ده زانیت - که ئەم خه لکه فره جیگه ی پروا و متمانه نین و نابى زۆر لییان دلنیا یین. ئەوان یه کجار زۆر دوو دل و راران. به هۆی جموجۆل و بلاو کردنه وه ی درۆده له سه و به دگومانی خائینانه ی دوژمنانمان، زۆر به یان وره یان به رداوه و بى که لک بوون.

پاش ئەوه ی یه ک مانگیک نه خو ش که وتم، هه لسه م و دووباره چاوم به خه لک که و ته وه. بۆم ده رکه وت که فره گۆراون؛ زۆر ترسم لى نیشت. دوژمنانمان خه لکیمان لى هان ده دهن. کام یه کی له دوژمنانمان خراپترن؟ ئایا ئەوانه ی که نیازیان هه بوو «شا» بگه ریننه وه، یا خود ئەوانه ی ده رباره ی به دکاری و ترۆر شوولیان لى هه لکیشاوه، خه لکی هه لده خه له تین؟

کوشتن و نابودکردنی ئەبر، سوودیکى زۆر نه بووه؛ چونکه ئەو زه هره ی رشتوو به تی، هیشتا هه ر ماوه. بو فیلبازان و ده سپران، شوړش، جگه له ده سته که وت چی دیکه نییه. ئەگەر ریکه له ده سکه وته نا ره واکانیان بگریت، هه ره شه ده که ن؛ لیمان جیا ده بنه وه و خیانه ت ده که ن، پاشه روژ و چاره نووسی کۆمار له سه ر چ کۆله که یه ک

راگيراهه؟ له سهر شانی چهند كه سيك، ژماره يان چنده دهبي؟ كه هه موو هيز و توانايان ته نيا له قسه كردنيانه و بهس.

سيمون: ئه و هيز و توانابه، له هه موو هيزه كان به شكوتر و جوانتره.

رؤبسيپتر: من ئه و هيزه له ئه نجومه ندا ده بينم. فره جتيگه ي هيو و متمانه نيه. ئيتاعه تيك ي وهك سه گيتكي خه و تووي ترسوك وهيا ئوي ژير كاي تيا ده بينم، كه پيويسته هه ميشه له ژير چاوديريدا بن، تا له پشته وه گاز نه گرن... برونه سه گه خاسه كه م!

[له سه رخو به پي نازي سه گه كه ي ده كات].

بسوره كه نوي شه ريفي تو ده نيتمه سه ر كه سانتيكي ناباب... ناخوشترين و ترسناكترين شت ئه وه يه كه پيا و له ده و روبه ري خو ي و هه موو خاكي فره نه سه دا، به چاوي خو ي ته شه نه ي بريني پيسي به دكاري بييت. له عنه ت له پاره! پاره به لاي شوړشه. ئيستاك ي بوم روون بوته وه كه پاره، فره له و كه سانه ي كړيو ته وه و خوارووني، كه باوه ر و متمانه م پييان بو. رسوا بوون و به دنا و بي ئا پرووي كو مپانياي هند به دكاري ئاشكر اتر كرد.

هه و ل و ته قه لاي ئيمه بي سوو ده. پاره خه ربكه قه لاي خو را گرتني يه كه يه كه له هاوړيكانم ده روو خيني. هه ر كه سيكيش ده نيرين بو به ربه ره كاني ئه م مه سه له يه، ئه و انيش دوو چاري ئه م نه خوشييه ده بن...

ئه وانه كه له هه موو زيتر دوو چاري ئه م نه خوشييه بوون، ئه و كه سانه ن كه بي هيج شه رمييك به دترين كار ئه نجام ده دن؛ كار مه نده نيرا وه كانمان له ژير په رده ي تروريسم، خه ربكي سه ودا كردن له تهك داد په روه ريتي شوړش؛ هه پس و گرتن و نازادي ده فروشن. به زوره ملي سه روه ت و مال و مولكي خه لك ي دا گير ده كه ن...

فوشه، تالين، فره رون، باراس، ئه م دزه به دبه ختانه ده ستيان به خو تني خه لك ي ره نكين بووه...

ئيستاك ي «روور»، له ناوچه ي «وكلوز» له تهك ژور دن، پيا و كوژي ورساي، ئه و كه سه ي دلي «فولن» ي ده رهيئا - خه ربكي ريك خستني دارو ده سه ته يه كن بو زه و تكردني زه وي وزار ي ميلي به نرخيكي يه كجار كه م. به گوږه ي ئه و هه و الا نه پيم گه يشتووه، پتر له ۵۰۰ كهس له كار به ده ست و فره مانبه راني ده و له ت له م دزي و

تالان كرده دا به شدارن... ئه م كار ه بو كو مار كاريكي كوشنده يه. كو مار بيه كان كو ماريان فروشتووه.

سيمون: پيويسته هه چي زووتر به ده ست يكي پولا يين لتيان بده ين و له ناويان به رين.

رؤبسيپتر: له ناويان به رين... توانامان نيه...

دادگانمان زور توندره وييان كرده وه له رشتني خو يني بي هوو ده. به لام هه ركه ده گاته نزه ي ئه م ناكه سانه، ئه و ده سته ي كه بو سزادانيان به رز ده بيته وه، به هو ي ئه و ده ستانه ي كه توانايان هه يه ديته خواره وه. ئه و پيا و كوژانه له ناو كو ميته شدا رتيان بو خو يان كرده و ده و ده ستيان هه يه و كه سانتيكيان كړيو ته وه كه به رگرييان لي ده كه ن.

ئه و ده و له مه ندانه ي كه هه زاره ها فروقيل و ته له كه يان هه يه بو گوړيني ياسا، له مو حاكه مه رزگار يان ده بيت. ته نيا هه ژار و بي ده رامه ته كان بوونه ته كو چي قورياني. پيويسته كو ميته پاكسازي بكرت و هه موو ئيشو كاري دادگان ده بي چاره سه ر بكرت.

سيمون: ئه ي بو چي ئه م كار ه ناكه يت؟

رؤبسيپتر: ئه م كار ه ده كه م؛ به لام سيمون ده زانم ئا كامي ئه م كار هم ده بيته هو ي له ناو چووني خوم. ئه وان تا وانبارم ده كه ن به ته كړه وي و ديكتاتوريه ت. ئه مه چه كيكي كوشنده ي دوو سه ره ي زور كو نه. ئه م چه كه بو خه با ته كه راني ريگه ي نازادي دژ به زولم و زور دروست كرابوو؛ به لام ئيستاكه ئه و زالمانه، هه ر له م چه كه سوود و درده گرن و به كاري ده هين دژ به نازاديخوازان. دوو ساله ئه وانه ي دژ به شوړشن ئه م چه كه يان هه لگرتووه بو دژايه تي كردني من. «پيت» به فروقيل و ته له كه خه ربكي بلا و كرده وي به يان نامه يه له سه راسه ري فره نه سه و تيايدا من وه كو پادشايه كي كو مار ده خاته به رچاوي خه لك. ده يانه وي ت كه خه لك ي بي گونا ه و باش، رارا بكن و مه ترسي بخه نه دليانه وه و هه ستي به دگوماني و به غيلي هاو كاره كانم دژ به من بزو يين.

سيمون: ئه مانه ورده نار ه سا ييه كاني هيز و توانا ره وشتييه كان و كه فاره كانيه تي؛ هيج گوږي مه دري. پيويسته زور سه ربه رز و رازي بيت، خوشه ويستي خه لك ت له ته كدايه. تو سه رده كه ويت؛ هه روه كو چون له «والي» سه ركه وتين. ئه مه راستييه كه و ده بي بيته دي، حق و راستي هه ميشه سه ركه وتووه.

رۆبسیپتیر: کوری چاک!

[کوتون به سهر کورسییه چه رخداره که به وه دیتنه ژووره وه].

کوتون: ماکسیمیلین! ههر ئیستا که له سهر جاده، له بهر ده رگا، چاوم به فوشه کهوت. گوايا گوتوو به تی نیازی بووه چاوی پیت بکه ویت و تو ریگهت نه داوه.

رۆبسیپتیر: ئەری!

کوتون: به لām ئەو که سیتک نییه کۆل بدات. له ژیر باراندا خه ریکی هاتو چۆ کردنه، و چاوه ری ده کات.

رۆبسیپتیر: به ئەندازه ی ئەو پیسیاییانه ی تیایدا مه له ده کات، پیسه له بهر چاومدا. ئەگه ر بمتوانیایه ههر له وی گۆر به گۆرم ده کرد.

کوتون: به لām ئیستا که، ناتوانی. ئەو کابرایه هه موو پیتشینییه کی کردوه؛ که سانیکی له ناو کۆمیته هه یه.

رۆبسیپتیر: تو له هه موو که سیک خاستر ده زانیته که به شدار بوونیان له تاوان کردندا چ بایه خیکی هه یه.

کوتون: من له هه موو که سیک زیتر هه قم هه یه که له دوو تاوانبار و پیاو کوژ - واته فوشه و کولو - که له شاری لیون به هیچ جو ریک یارمه تییان نه داوم و، کاری هه موو ژیا نمیان تیکدا، خو ش نه م. به لām به ده ردی چی ده خوات و چی سوودیکی تیا یه که پیاو ههستی به سهر ئەقلیدا زال بیت و نه توانیت سوودیان لی وه رگریت؟ له نیو کله ی ناگری سیاسه تدا، رفو کینه بریتییه له کاریکی ناشایست و ئەم کاره بو ئیمه ره وا نییه و نابیت بیکه ین.

ئیتستا بو ئیمه دوو شت گرنگه، یه که مین ئەوه یه که پتوبسته هه رچی زووتر دو ژمن له ناو به رین؛ به لām ئەگه ر نه مانتوانی ئەم کاره بکه ین، نابی پالی پیوه بنیین تا ناچار بیت بو به رگری له خو ی په نا به ریتنه بهر هه موو شتیک. با چاوپیکه وتنیکت هه بیت له ته ک فوشه دا.

بوچی ناته ویت چاوت پیی بکه ویت و گو ی رابگری بو قسه کانی تا بتوانیت و بزانیته پیلانه کانی چییه؟ هه رچۆتیک بووه هه ول به ئیتستا دل ی خو ش بکه ی.

رۆبسیپتیر: کی ده توانی پیتم بل ی که نازانی من بیتارم له و نا که سه؟ ئەگه ر چاوم پیی بکه ویت ناتوانم رفو کینه ی خو می لی بشارمه وه، با جاده که پیتویت. چاوم پیی نا که ویت.

کوتون: ئەوسا که ده چیتنه لای «شارلوت» ی خوشکت و خو ی ده خاته به رپیی و ده ست ده کات به گریان، خو ت ده زانیته که شارلوت کۆنه ده زگریانی بو، هه رچه نده ئیدی به هیچ جو ریک باوه ر و متمانه ی پیی نییه، به لām هه میشه لوتفی پیی هه بووه و بو ته مه ننا و واسیته دیتنه لات.

رۆبسیپتیر: [به نار چه تییه وه]

نه، نه! هه رچۆتیک بیت، نامه وی ئەمه روو بدات. یارمه تیم بده؛ ئەو خوشکه به سه زمانه م شیت و هار ده بیت، ناتوانم له بهر ده میدا خو م رابگرم.

کوتون: خاسه؛ که وایه ئەشی ئەم نا که سه ببینیت. ئەمه ته نیا ریگایه که.

رۆبسیپتیر: باشه! وادیاره ناچارم داخوازییه که ته ئەنجام بدهم. تو هه میشه ده زانی چۆن بگه یته و یسته کانت.

کوتون: له ژیا نمدا جگه له خو شی خه لک - که تیکه ل به خو شی تو وه یه - هیچ ویست و نازه زوویه کی دیکه م نییه.

رۆبسیپتیر: باشه، با وایت! بل ی بایته ژووره وه؛ به لām کوتون تو بش ده بی هه ر لی ره بیت و نه چیتنه ده ره وه - چه ز ده که م گویت له و قسانه بیت که پیی ده لیم.

کوتون: نه؛ ناتوانم لی ره بم. چونکه ده زانم چی روو ده دات؛ ویرای ئەمه تکات لی ده که م که که میتک هیمن و له سه رخو به له ته کیا، نامه ویت سوو کبونی دو ژمنی خو م ببینم. به بوونی من لی ره، زیتر هه ست به سوو کیتی ده کات.

بوچی، بی هیچ شتیک و بی ئەوه ی سوودیکی تیا بیت، کاریک بکه م که زیتر قینی له من بیتنه وه. تو ئەگه ر هه موو پر ده کان له نیوان خو ت و ئەودا بته قینیته وه، بو من خاستره که ئامرازی نزیک بوونه وه له ئوردو گای دو ژمن له ده ست نه دهم. بمبه ره ده ره وه له م ژوره، له ژوره که ی دیکه بی ئەوه ی چاوی پیتم بکه ویت ده توانم هه موو قسه کانتان ببیستم...

[سیمون پال به کورسییه چه رخداره که ی کوتون ده نیت].

رۆبسیپتیر: به لām سیمون، تو هه ر لی ره بمبینه ره وه.

کوتون: چاکتر وایه...

رۆبسیپتیر: من ئەوم ده ویت.

سیمون: منیش ده مه ویت لی ره بمبینه وه. ماکسیمیلین! تا ئەو کاته ی تو له م خانووه دایت،

من چاودپریت لی دهکهم. ئەمه پیتیوستی سهرشامه که ههرگیز نههیللم بهته نیایی له تهک ئەوانه ی دین بۆ چاوپیکه و تنت به جیت بهیللم.
کوتون: تۆ راست دهکهمیت. بهلام چاکتر وابوو که ده باره ی «مارا» ش ههر ئەم کاره ئەنجام بوايه.

[سیمون کوتون به رهو ژووهره که ی ته نیشته وه ده بات].

[دهرگا که نیوه کراوه یه. سیمون ده گهریتته وه ژووهره وه له دهرگا که ی دیکه ده چیتته ده ره وه و دهنگی فیکه ی له به نجه ره ی سهر به شه قام دیتته بهرگویی].
سیمون: هئی!... هئی! کابرا!... هاوشاری وهره سهره وه...

[رۆبسیپیر تاو پیک به ته نیا له ژووهره ده میتیتته وه؛ هه لده ستیتته سهر پتی و له ئاویتنه که وه ته ماشایه کی خۆی ده کات. کراوات و سهر و قژی خۆی ریکوپیک ده کات. سیمون ده گهریتته وه. رۆبسیپیر به ته نیشت سوپاکه وه پالی داوه به دیواره که وه و چاوه رپتی ده کات. فوشه به خیرایی ههنگاو هه لده هیتیت، خۆی ده کاته ژووهره وه. دوگمه کانی یه خه ی ماتتۆکه ی - که له ژیر باراندا ته ر بووه - وه کو که شیشه کان تا ناخری به ستووه. سهرما ته نگه تاوی کردووه، ناچاره و پیرای قسه کردن، دهستی خۆی به یه که وه بسوویت، نه رمه نه رمه ده کۆکیت].

فوشه: ماکسیمیلین! داوای لیبوردنت لی دهکهم که کاتم گرتوویت.

بهلام چه زم ده کرد ههرکه له مه ئمورییه ته دووردریژه که م گه پامه وه، راپۆرتی ئەو کارانه ی ئەنجامم داوه به خزمه تتی بگه به نم. به پیتیوستی سهرشانی خۆم زانی که ههرچی زوتره بیه خزمه ت بۆ پیرۆزایی گووتن به دۆست و هاو پتییه کی کۆن و ریزی خۆم پیشکه ش بکه م بۆ ئەو هه موو خه باته سه خته ی دژی دۆژمانی کۆمار کردووته. بۆ که سیتی وهک من - که ههر له یه که مین ههنگاودا، پیشبینیم ده کرد که ئەم سهرکه و تنه به دی بهینت - بیره وه ریه کی یه کجار پر له شانازییه چه ند ساله؟ له یادت ماوه؟ پینج ساله، شهش ساله؟... ده لیتی دوینتی بوو... ده لیتی سه ده یه که... شه ونشینیه خۆشه کانی «ئاراس» له «ئوراتوار»، له «روزاتی»... «کارنو» یش به شداری ده کردین. له باوه ر به پیشکه و تن، به زانیاری و باوه ر به پاشه رۆژی مرقایه تی، هه ره کو برا پیکه وه و یهک بوین. ئەو کاتانه تۆ له نیوان هه موو ئیمه دا به هۆی راستی و ته کانت و پاکی کردارت، گۆلی سهر سه به د بوویت و وه کو ئەلماس ده ره وشایته وه. ئیمه هه میشه ستایشی پیلانه

شهریبه کانتیمان ده کرد که بۆ نازادی و رۆشه نکردن ریکه ی مرقایه تی؛ گه لاله ت ده کردن. تۆ پالپشستی خۆت بوویت. تۆ رۆژ به رۆژ گه وره بوویت. بهلام هیچ نه گۆراوی.

رۆبسیپیر: بهلام تۆ هه میشه درۆزن و خیا نه تکار بوویت.

فوشه: ماکسیمیلین...

رۆبسیپیر: تۆ خیا نه ت له هه موو کردووه؛ له خوا که تۆی دروست کردووه؛ له که نیسه، که زۆر خزمه تی پتی کردووی؛ بهو که سانه ی که هه لیا بنیژاردوویت و بوویه نویتنه ریان؛ به هه موو ئەو پارت و که سانه ی که حسابیان بۆ ده کردیت؛ به «شا»، به کۆمار، به مرقایه تی، خیا نه ت به هه موو کردووه.

فوشه: ماکسیمیلین! یه عنی ئەوه نده پتی و یژدانی که ریکه نادهیت به که سیتیک که به دلله وه پتی له هه له ی خۆی ده نیت و به راستی بۆی ئاشکرا بووه که راستی و دروستی له لایه کی دیکه یه و ده یه ویت خۆی راست بکاته وه؟

رۆبسیپیر: راستی و دروستی - له روانگه ی تۆوه - ته نیا به رژه وه ندی تاکی خۆته. تۆ خۆت کرده لایه نگری شایه تی ته نیا بۆ ئەوه ی له دزیتی و جه رده یه تی و ئیمتیازه کانی «موکلانت»، له مردوو فرۆشان و چه ته ده ریا یییه کان به رگری بکه یت.

بۆ رۆژی داوی، هه موویانت دا به ده سته وه و داوای سهری «شا» ت کرد که شه وی پیشوو سویندت بۆ خواردبوو که به رگری لی ده کهمیت. ئەم کارانه ت بۆیه کرد چونکه بۆت ده رکه وتبوو که سوودت له ئۆردووه که ی دیکه زیاتره.

تۆ ژیروندن بوویت؛ بی گومان تا ئەو کاته ی هیز و توانیان به لاته وه جیتی هیچ قسه و باسیتیک نه بوو. بۆ سبه ینی له ئەوانیش دوورکه وتیتته وه؛ بۆ ئەوه ی خۆت بخه یته باوه شی «ئه بر» ی خو پتی. ئەلبه ته ههرکه زانیت ئەویش که وتووه و له ناوچووه، زۆر به په له بیزاری خۆت له ویش ده رپری، به ده به ختانه ئەم دوو سی رۆژهی که له پاریس بوویت، هه ندی هه و آل به شیوه یه کی نادرست و هه له و زۆر درهنگ گه یشتۆته ده ستت. به هۆی ئەم هه و آلانه روو خاندن و له ناوچوونی که سیتیکی دیکه ت پیشبینی ده کرد، له م رووه وه تا ئەو شوپنه ی بۆت کرا هه ولت دا که ئەم رووداوه خه یالییه که یه کی له ئاره زوو ه کانت بوو بیه تی دی. بهلام ئەم که سه نه روو خا و له ناو نه چوو، ههر ئیستا که ئەو که سه به بیزاری و رقه وه به رامبه رت وه ستاوه.

فوشه: رۆبسیپتیر، ئەوانەى راپۆرتیان بۆ هیناوى، درۆيان لەتەکا کردوویت و هەلیان خەلە تاندوویت.

رۆبسیپتیر: وادەزانى ئاگادارى ئەو هەموو خیانەت و پیلانانەت نىم که دژی من و کوتون له شارى لیون، لەژێر پەردەى نىوان رەوا دەتگێرا، له خۆنپێژى و هەموو ئەو بەدکاریانەى دەتکرد دژی دۆست و نوێنەرەکانم، که بەشپۆیهى نامەردانە نووسینەکانیان و دەست دەکەوت؟ وادەزانى ئاگادارى ئەو نىم که دوو سەعات پێش ئەو هەى بێتە ئێرە بۆ چاوپێکەوتنم، چى هەولێکت دا که کنوانسیون بشپۆینى و بەهەزار فروفېل و تەلەکه کارى بکەیت که لەژێر کۆنترۆلى کۆمیتە دەرى بهییت و ناچارىان بکەیت که ملکه چى خۆت و «تولیت» بکەن؟ لای خۆت وات دانابوو که دەتوانى بەهۆى ئەو هەى دژایەتى کۆمیتە بکەیت. ئەم پیلانەىشت سەرنەکەوت. ئەوسا ناچار بوویت روو بکەیتە کۆمیتە؛ بۆ لای کەسێک هاتى که چاوەرێت لى دەکرد که لیت ببووریت.

فوشه: ئەم قسانە هەموویم قبوولە. ماکسیمیلین! تۆ زۆر چاک بۆى چوویت و خاس روونت کردووه. من له پشت سەرتەوه دژایەتیم کردوویت. له هیز و توانای تۆ هەرگیز دوو دل نەبووم؛ بەلام باوەرم نەدەکرد بەم شپۆیهى رێکۆپێک و تەواو بیت. دەبێ لیم خۆش بیت و بمووریت. من له ماوهى ئەم دە مانگەوه که له پاريس دووربووم، هیچ جوۆرە کەرەسەیهى که وهام نەبوو که وهکو تۆ ئاگادارى گشت رووداوهکان بىم و دەنگویاس وەر بگرم. ئەگەر ئەو کەرەسانەم هەبوايه، بى گومان هیچ هەنگاوێکم بى رەزامەندى تۆ هەل نەدەهینا.

رۆبسیپتیر: وادەزانى من دەتوانم لهو هەموو سەرپێچى و بى ئابرووییهى تۆ نارەحەت نەبم؟

فوشه: وایزەم تۆ ئەو نەندە پیاویکی سیاسیت و سەرت له سیاسەت دەردەچى که بزانیته کەسێک که سەرکردایەتى لەشکرێک دەکات له شەپێکدا، تەنیا ئامانجى ئەو هەى لهو شەپێدا سەرکەوویت؛ واتە پێویست دەکا که هەموو کۆشش و توانا و تەقەلای خۆى لهو هەدا تەرخان بکات که هەموو ئەو کەسانەى که توانای ئەو هەیان هەیه کارێک بکەن که ئەم شەپە سەرکەوویت، بەدەورى خۆیدا کۆیان بکاتەوه و سوودیان لى وەر بگرت.

رۆبسیپتیر: هەر بەم بەلگەیهوه تۆش هەموو ئەو کەسانەى که دەیان توانى شۆرش بەدناو

بکەن و له ناوى بەرن و نابودى بکەن، هەموو دوژمنانى کۆمارت تاقى کردۆتەوه فوشه: هەموو دوژمنانى تۆ، هەر ئیستە بۆم روون بۆوه که ئەوانە دوژمنانى کۆماریش بوون. ئیمپرو زۆر چاک ئەم راستییەم بۆ روون بۆتەوه و لەمەودوا ئەوانە هەموو دوژمنانى منیش و بەدوژمنى خۆمیان دەزانم.

رۆبسیپتیر: کەوايه تۆ دەبێ دوژمنى خۆیشت بیت؟

فوشه: هەرچۆنیک بیت دەبێ بۆم روون بکرتەوه... ماکسیمیلین، زۆرم پى ناخۆشه که تۆ منت خۆش ناویت و دلەم دەرهنجیته. بەلام هەردوو کمان کەسانیکین که پێویستە بەسەر هەست و ویستی دەروونى خۆمان زال بێن؛ ئەقل و پێویست دەزانیت و ئەقلیش دەبێ له خزمەتى سیاسەتى راستیدا بیت. ئەقلی تۆ چ شتیکی من سەرزەنشت دەکات؟ ئەگەر دەربارهى مەئسوریه تەکەم دەپرسیت، من ئامادەم بەشپۆیهى کى رێکۆپێک و تەواوەتى راپۆرتت بەدمى. چ کەسێک، چ تاوانیکم پى دەلکیتى.

رۆبسیپتیر: من، تۆ تاوانبار دەکەم. هەموو ئەو کەسانەى بوونەتە قوربانى تۆ، هەموو ئەوانەى که سەمت لى کردوون، جوینت پیداون، تالانت کردوون، کوشتون، هەموویان لەتەک مندا یەک دەنگ و یەک زمان. «شۆرش» یش که بى ئابروو و خۆنایوت کردووه، لەتەک مندا هاوارت بەسەردا دەکات. ئەو کوشتارە بى ئەندازەیهى کردووته، هەموو جیهانى خستۆته ترسولەرز و هەموو ئیمەى بەدناو کردووه. تەنیا رۆکینه بەس نەبوو، تۆ شەرمەزارىشت خستۆته سەر. تۆ بەهۆى ئەو هەموو ناسزایانەو گالتەو قسەى ناشرین و ناوه ناتۆره و پلار تیگرتانەى دژی مەزەهەب و ئایین دەتکرد، کارێکت کرد که بووه هۆیک و داردەستێک بەدەست «پیت» و دارودەستەکەى بۆ پروپاگەندەکردن دژ بەئیمە و لەناو خەلکدا بووینە مەسخەرە (*).

ئەو هەموو خراپییانەى تۆ بەرامبەر بەکۆمار کردووته پێویستى بەروونکردنەوه نییه. دەتوانى بەو کارانەى کردووته شانازى بەخۆتەوه بکەیت!

فوشه: ئەرى، من بەو کارانەى کردوومه شانازى بەخۆمەوه دەکەم. من له ماوهى ئەم دە مانگەدا هەولم داوه کارى چوار پینج نوینەر ئەنجام بەدم. من فەرمانم داوه بەچاریه کى فەرەنسە و ئەنجومەن.

کاتییک که بۆ مه ئومورییه ده چووم، سه رانسهری خاکی فه ره نسه له ناو کلپه ی ناگردا ده سووتا. «ژیروندن» هکان، «لیونی» یه کان «واندن» هکان، ئینگلیسییه کان، هه موویان پیکه وه کومه له و یانه یه کی مه رگیان پیک هینابوو و، له ناو جه رگه ی فه ره نسه دا کۆبوونه وه. من له هه موو که سیکی دیکه زیتیر بۆ له ناو بردنیان دهستم هه بووه.

من سوپام ریکوپیک کرد؛ چه که مه نی و خوارده مه نیم بۆ ئاماده کردن و پیم گه یانندن. هه زاران سه ربازم نارده به ره کانی شه ر له نانت، مان، کان، لیون و تولون. من ئیشوکاری ئیداره کان، شاره وانیه کان و به رپه به رایه تی ئیداره کانی مه لبه ندم سپاره ده ست «ژاکوین» هکان. و به م کاره م شویشم پیش خست و بوومه هۆی سه رکه وتنی. بۆ له ناو بردنی به ره له سستی دوژمنان به هه ر نخیک بوو بیت، ناچار بووم گیوتن و که ره سه ی ته قینه وه «لغم» له به ره کانی شه ردا به کار به یتیم. من یاخیه کانم داوه ته به ر ده سترپژ و گولله بارانم کردوون.

به لām تو زۆر چاک ده زانیت که «کولودریوا» ی هاو رپیت له کۆمیتته هیشتا له نیوه ی کار دایه. له گه ل ئه وه ی ئه م کاره، دلّه ناسکه که م ئازار ده دا؛ به لām هیشتا له به ر خاتری ئه نجامدانی کاری پیتوست، ناچارم به رده می ئه و دلّه له رزۆکه م بگرم و خو شی و به ختیار ی پاشه رۆژی هه موو خه لکی جبهان به نرخی کوشتن و نابوو کردنی چه ند که سییک بکرمه وه.

رۆبسیپیر: ته نانه ت کاتییک که جوانترین و پیرۆزترین وشه له ده می تو دینه ده ره وه، مرۆف قینی لییان دیت. ژوزف فوشه! من تو چاک ده ناسم. سه رکه وتنی هه مو مروث و هه موو مرو قایه تی و پاشه رۆژی خه لک، چ نرخ و مانایه کی بۆ تو هه یه؟ سته مکارییه کانت پیش ئه وه ی که له دلّیکی سارده وه بو هه لقا بیت، پیاو قیز و بیتری لییان دیته وه. من گورگیکی وه ک «کاریه» م له لا به نرخرته له تو. تو تابینه قاقات له زه لکاو دایت و کابرایه کی دوو روویت.

فوشه: که وایه باش گوی بگره! من هه رگیز ناوی ده م بۆ وه لامدانه وه ی تو به فیرۆ نادم. له راستیدا ئیستا ئه وه گرنگه که بزانی سوودی تو و من له وه دایه - ئیستا که تو وا ده زانیت شویش و تو له یه کتر ناچرین و یه کتکن وله راستیدا منیش هه ر له و باوه رده ام - که له پینا و به رزه وه ندی شویش هه ردوو کمان پیکه وه ریک بکه وین.

رۆبسیپیر: هه رگیز! مه حاله.

فوشه: له سیاسه تدا وشه ی «هه رگیز» نییه.

رۆبسیپیر: له لای تو وشه ی «ئهری» و «نه» یش نییه. هه ی بۆ قله مون! هه رکه قسه ده که یت و ده مت ده که یته وه، گۆرینی ده موچاوت بۆ هه موو ئاشکرا ده بیت.

فوشه: من سوود و به رزه وه ندی کۆمارم ده ویت.

رۆبسیپیر: به رزه وه ندی کۆمار له وه دایه که به هیچ روویه ک کاری له ته ک تو دا نه بیت. پرۆ؛ ون به لیم؛ پرۆ بۆ جه هه نهم.

فوشه: کاتمان هه ر ده بیت! که میکی دیکه یش ما وه م پچ بده.

رۆبسیپیر: له بینینی ئه و چروچاوه نه گبه ته ت، رزگارم بکه.

فوشه: هیچ هه ز نا که م رووت ببینم، به لām پیتوسته هه ر ئیستا زۆر به راستی قسه ت له ته کدا بکه م!

رۆبسیپیر: قسه کانی خو ت کردووه.

فوشه: ئه وه ی که پیتوسته پیت بلیم، هیچ په یوه ندی و سه روکاریکی به و یاسا له ت نییه که لییه ویتاوه.

[ئیشاره ت ده کا بۆ سیمون دوپله که تا ئه و کاته بی ده نگ به پیه و راوه ستاوه و گوی له قسه کانیا ن ده گرت].

رۆبسیپیر: من هیچ شتییک له هاو رپیکانم ناشارمه وه

فوشه: به پیتوستی خو م ده زانم که پیت بلیم له م باره یه وه ده بی که مییک به خو تا بیسته وه و دوو دل بیت. بۆ به رپه به ردی ئیشوکاری حکومه ت، زۆر جار وا پیتوست ده کات که ده سستی راست ئاگاداری کاری ده سستی چه پ نه بیت.

رۆبسیپیر: گه ره که مه چه پ و راستی من هه ردووکیان له و بیزاریه ی به رامبه ر به تو هه مه، ئاگادارین.

فوشه: چاکم زانیوه و باش بۆی چووم، که تو بۆ ئه وه ی نرخی ئه م چاوپیکه وتن و میواندارییه ت دوو به رابه ر بکرت، ده تو بست که ئه م چاوپیکه وتنه مان ئاشکرا بوایه؛ هه رکه ها تمه ژوو ره وه و چاوم به کتون نه که وت له لات، که پیش من خو ی کرد به ژووردا، زۆر سه رم سوورما. به لām کاتییک که چاوم به ده رگا که ته نیشته وه که وت که نیوه کراوه یه، دلّیا بووم و هه موو شتییکم بۆ روون بۆوه. تو له باوه ش خیزانیک دایت. زۆر سوپاسی ئه م میواندارییه ت ده که م. خاسه، ئیستا که خو ت

وات پئی خوشه، من له تهك رۆبسیپیر و خیزانه که ی قسه ده کم.

رۆبسیپیر: خیزانیک، ئه ری... گیانیکی مردووی وهک گیانی تو، هه رگیز نابیتته خاوه نی ئه وه.

فوشه: ماکسیمیلین! تو هه له ده که یته. من زۆر هه ژارم [ئیشارهت بۆ جله کانی خۆی ده کات] به لām له م باره یه وه زۆر له تو ده وله مه ندرتم. من مندالیکم هه یه... با واز له م قسانه بێنن. له م باره یه وه من و تو هه یج قسه یه کمان پیکه وه نییه. بچینه وه سه ره ئه سلێ باسه که مان. رۆبسیپیر، زۆر پیتیست ناکات، پیتت رابگه یه نم که دوژمنیکه یه که جار زۆر ده وروپشتیان گرتوویت. ئه وانه له هه موو شوپتیکدا هه ن، ته نانه ت ره خنه یان کردۆته ناو دۆسته کانیشت. تو کاریکت کردوه ئه نجومه ن بێ ده نگ بیت و ورته نه کات؛ به لām له من خاستر ده زانیت که له پشت په رده ی ئه م بێ ده نگیه کوشنده یه، ده ستی ترس و ئاره زووی تو له سه ندنه وه خۆی هه شارداوه. هیز و توانات له کۆمیتته دا که م ده بیته وه. سه رکه وتنه کانت بوته هۆی ئه وه ی دوژمنانی ناوخوا و هه نده رانت هه ره شه ت لێ بکه ن. من ده ربه ری تو، زۆر پرسیارم کردوه. له ماوه ی ئه م بیست و چوار سه عاته که له پارسم، له کاتی بێ خه وی شه و و بێ قه راری و نا ئارامی رۆژدا، هه موو هیزه کانه م هینا وه ته به رچاوم و خستومه ته تاي ته رازوو و سووک و سه نگینم کردوو و ئه ستیره ی به ختی هه موو که سه کانه م به تاکی دیوه و ته نیا تو م هه لێ ژاردوه که ده توانی سه روسامانیک به م به ره لاییه بده یته و کۆمار رزگار بکه یته. هه ز ده که یته و ئاره زووته که ئه م کارانه بکه یته و له توانادا هه یه که به ئه نجامی بگه یه نیت. من ئاماده م بو ئه م کارانه هاوکاریت له ته که دا بکه م و یارمه تیت بده م.

رۆبسیپیر: تو بۆ یارمه تیدانی خۆت، کارت یه که جار زۆره.

فوشه: رۆبسیپیر! من فره زه بوون و بێ ده سه لاتم؛ به لām ئه گه ره نه تیبستوه ده لێن که کۆتر - ئه گه ره رێگه م بده یته پیت بلیم کۆتر - له کاتی ته نگانه دا چاو له یارمه تی میرووله یش نا پۆشیت.

رۆبسیپیر: کاتیک که تو بۆ ئیشوکاری سیاسه ت، له و شتانه ی که فره قینم لیبه تی و لیبی بیزارم و تا پاک کردنه وه ی کۆر لیبان، هه مه یشه هه ر رقم لیبانه؛ واته سوود وه رگرتنی ناوه له «ترور» م پئی پیشنیار ده که یته؛ چۆن رێگه به خۆت ده ده یته که ده ربه ری یارمه تی و هاوکاری له ته که مندا قسه بکه یته.

فوشه: با کای کۆن به با نه که ین! له وانه یه دوو چاری هه له بووم. به لām تا توانام هه بووه کارم کردوه. ئه و کارانه ی کردومه له وانه یه له کاتی خۆیدا پیتیست بوون، ده زانم ئیستا ئیدی پیتیست نین. لیبوردن و راوه ستان و خۆراگرتنت کاریکه ی باشه. له نیتو گیزه له کوه دا، پیتچاندنه وه ی یه رکه نه^(۱۱) کانی پا پۆر، کاریکه ی ئاسایی نییه. له سه فه ریکه ی دووردریژ به سه ره ده ریادا بوونی مندالی کاپیتانی که شتی له ناو ده ست و پیتوه ندی که شتییه که دا زه ره ری نییه. تکات لێ ده که م کاریکم پئی بسپیره و بکه ره کارمه ندی خۆت.

رۆبسیپیر: بۆچی؟ بۆ ئه وه ی دووباره ده ست بکه یته وه به خراپه کاری؟ هه موو هه له کانه سیاسی ته که ت دادگایی بکه یته؟ سزای هه موو ئه وانه ی هاوبه شی خبانه ته کانت بوون، ره قیبه شوومه کانت - واته «کاربه، فره رون، باراس، تالین» هکان - بده یته. فوشه: بۆچی نه؟ من له م باره یه وه هه رگیز گیلانه ریز له هه یج که سیک ناگرم. هه رکه دلنیا بووم له وه ی ریبازی سیاسه تی تو خاس و دروسته و کاتی راکیشانی لغاو هاتوه، ئاماده م، ئه و کارانه ی که پیتیسته ئه نجام بدریت، بیکه م. من که سیک نیم که زوو بکشیمه داوه، دار بییه ک نیم به هه موو بایه ک بچه میته وه؛ ئه م سه مانداوه. ئه گه ره ئه و شتانه ده بنه هۆی کشانده وم مه نتقی بن، سوود له باشتربیان وه رده گرم.

رۆبسیپیر: یه هودا^(۱۲)! تو هه میشه خه ربکی خۆداگرتنی له بۆسه دا بو ئه وه ی شتیک یاخود که سیک بده یته ده سته وه و ته سلیمی بکه یته...

فوشه: رۆبسیپیر! تو هه میشه به بێ زه وقیه وه وشه کانی ئینجیل بۆ نمونه ده هینیتته وه. منیش شاره زاییم له باره ی کتیبه پیرۆزه کۆنه کانه وه هه یه؛ به هۆی پیتیستی کاره که م، له وانه یه له تو پتر شاره زا بم. ئه و کتیبانه بو ئه و که سانه سوودمه ندن که ته نیا توانای ژبانیکه ی بێ هه ول و ته قه لا و کارکردنیا هه یه؛ به لām ئیمه ئه م جوان په رسته یه مان فریداوه و دوورمان خستۆته وه و پیتیسته کتیبی ئازموده هه میشه له ژیر سه رماندا بیت؛ ته نانه ت ئه گه ره بۆ چه ند جاریش ته ئید نه بووبیت، له کاتی کاردا، مه رج نییه که کورترین رێگه له نیوان دوو خالدا هه میشه هیلکی راست بیت.

تو له هه موو که س خاستر ده زانیت، ئه و کارانه ی له پیناوی خه لکدا ئه نجام ده دریت، هه میشه یه کسان و یه ک ره وش نییه. پیتیسته هه ندی جار خه باتی

تهقاندوهه - تۆ ئەم کارهت کرد - دهبی گورج وردوخاشت بکردایه و لهناوت
ببردايه.

رۆبسیپتیر: ئەم کاره دهکهم.

کوتون: بهلام، ئایا دهتوانی ئەم کاره بکهیت؟ بهرگری کۆمیتته دی؟
رۆبسیپتیر: دهتوانم.

کوتون: ماکسیمیلین! وا خاستریوو که ئیستا نهتیزوواندایه، ئەو زۆر ژیر و لهسهرخۆ بوو،
که ههلهنجوو. ئیستا - که ئەم ناخۆشییه روی داوه - پتویسته ئیمه دست
پیشخهر بین.

رۆبسیپتیر: ئەو خۆی دهشاریتتهوه.

کوتون: ئەم کاره بی مهترسی نییه؛ حیوانی بۆگهن، دهتوانی لهغه^(۱۳) لهژیر زهویدا ههله
بکهیت و زۆر بهشارهزایییهوه خۆی بگههیتته ههموو ناژهلهکان.

رۆبسیپتیر: خۆی و لایهنگرهکانی، ههموویان دهگرم.

[لویا له دهرگای لای راستهوه دیتته ژوورهوه].

لویا: هاوړتیان! سلاو.

کوتون: سلاو، لویا

رۆبسیپتیر بی ئەوهی هیچ قسهیهک بکات، بهزهردهخهنهیهکی پر له خۆشهویستی
دهستی لویا دهگرت.

لویا: ههر ئیستا که دههاتم، له سهر جاده چاوم بهژوزف فوشه کهوت، که دهستی خستبووه
ناو دهستی کاریه.

رۆبسیپتیر: هیچ ههلی له دهست نه داوه.

کوتون: چاوت لێیه، شهڕ دهستی بی کردوه.

لویا: کاریه تهماشای ههموو لایهکی دهکرد و ورد دهپۆه. بیر و خهیاالی لای خۆی نهبوو؛
تهماشای دهکردم بهلام لهوه دهچوو که نامبیتت. نازانم فوشه دهبارهی چی قسهی
بۆ دهکرد وړی کردبوو.

رۆبسیپتیر: تاویک له مهوبهر، سهری کاریه پیشکهشم دهکرد.

کوتون: وایزانم ئیستا خهریکه سهری تۆ پیشکهش به کاریه دهکات.

چهکارانه بکرت؛ جارتیکی دی به نهرمی و بی خوتنیشتن خهبات بکرت. پتویسته
به ههمه جوړه شیوازی خهباتی جوړاوجۆر وا له دوژمن بکرت که وهرس بیتت.
بریاره تاییهتی و گرنهکان، بهنرخ و سوودمندن؛ بهلام بۆ ماوهیهکی کاتی. پاش
ئوه، ئەو بریارانهش حالهتیکتی ناسایی بهخۆبانهوه دهگرن و ئیدی بهکهک
نامیتن. دووباره خهلهکی - ههروهکو جارن بیتاکانه بهرنگاری ئەو بریارانه
دهینهوه. مونتانی و ماره پیکهوه ئیستراتیژییهکی خاسیان ههبوو. وایزانم بی
ئوهی خۆم ههله بکیشم - له ماره بهیهوه - دهتوانم بیمه هاوکاری مامۆستایهکی
وهک تۆ.

رۆبسیپتیر: مامۆستاکانی تۆ له جیگهیهکی دیکهن.

فوشه: له کۆتین؟

رۆبسیپتیر: له ناو گۆزین؛ دانتۆن و ئهبر، پرۆ بۆ لای ئەوان.

فوشه: هیتستا نه مردووم. ئەگهر بیانویستایه بخره نه ژیر خاک، کهسانی دیکهم پیش خۆم
دهخسته ناو چالهوه. رۆبسیپتیر! ههله مهکه؛ ئەگهر بکهیتته دۆستی خۆت، زۆر
سوودم لێ وهردهگرت.

رۆبسیپتیر: دوژمنایهتی کردنت مهترسی کهمتره.

فوشه: [له کاتیگدا به رهو ده رگا دهروات]

دهبیینیت...! رۆبسیپتیر زۆر بهداخهوه. لووت بهرزیت ههمیشه نوقتهی زوعفت بووه
و ههر ئەمهیش دهبیته هۆی له ناوچوون و نابوودیت... خوات له گهله بیت!
سهرنه کهوتین! بۆ من زۆر خراب بوو؛ بهلام بۆ تۆ زۆر خرابتر ده بیت.

[فوشه له دهرگای لای راستهوه دهچیتته دهروهوه] (*)

[کوتون له کاتیگدا که دوپلهی بچووک پال به کورسییه که یهوه ده نیت، دووباره له
دهرگای چهپهوه دیتته ژوورهوه].

رۆبسیپتیر: حیوان!

کوتون: نه دهبوایه ههموو پرده کانت بتهقاندایهوه، کاتیک که سیک ههموو پردهکانی

(*) له م پردهیهدا فوشه ههرگیز دهنگی بهرز ناکاتهوه؛ به پتچهوانهی رۆبسیپتیر که دهستی خستۆته
پشتییهوه، ناو به ناو تووره ده بیت و به دهنگی بهرز قسه دهکات.

لویا: ئیوه کاریکی چاکتان نه کردوه که ئەم هه‌موو والیبانه‌ی لییان تۆراون، له پاریس کۆکردۆته‌وه.

رۆبسیپێر: ئیسه ناچار بووین، ده‌بوایه له‌شی برینداری شاره‌کامان - که ئەم زالوه خۆنمژانه خۆنیان مژبون - رزگار بکه‌ین.

لویا: ئەگەر ناتوانن له‌ته‌ک ئەمانه‌دا ناشت بینه‌وه و - من هه‌ز ده‌که‌م که ئەم کاره بکه‌ن - وا خاستره که هه‌رچی زووتر و خیرا پێیان لێ بگرن، با له‌وه زیتتر زه‌ره‌روزبان نه‌گه‌یه‌ن.

رۆبسیپێر: ئەوان توانیویانه، که هه‌ندێ له ئەندامانی ئەنجومه‌ن رابکێشن بۆ لای خۆیان. ئیسه جگه له دادپه‌روه‌ریتی شۆرش، هه‌یج شتیکی دیکه‌مان به‌ده‌سته‌وه نییه و بۆ ئەوه‌ی بتوانین ده‌ستیان به‌سه‌ردا بگرن، به‌کاره‌یتانی ره‌وش و که‌ره‌سه‌ی ئاسایی به‌س نییه.

کو‌تون: ئیسه ده‌توانین که‌ره‌سه‌ی دیکه به‌ده‌ست بێنین.

رۆبسیپێر: نابێ ئیسه پێ له سنووری یاسا به‌ه‌ولاوه درێژ بکه‌ینه‌وه.

کو‌تون: یاسا له‌لایه‌ن ئیسه‌وه ده‌رده‌چیت، چۆن ده‌توانین له سنووری ئەو تێپه‌رین. ئیسه یاسایه‌ک داده‌نێین که بۆ ده‌ولت پێوسته.

لویا: خۆتان به‌قسه‌ی پوچ و بێ که‌لک خه‌ریک مه‌که‌ن. ئەگەر پیلانیکتان هه‌یه، خیرا بکه‌ن، خیرا بکه‌ن! پێش ئەوه دوژمن به‌خۆیدا بیت و کاتی جموجۆل په‌یدا بکات، به‌هۆی یاساوه یا بێ یاسا له‌ناویانه‌رن.

رۆبسیپێر: ئەم قسانه له‌ده‌می تۆ دیته‌ ده‌ره‌وه، که پیاویکی یاسازانی. بۆ هه‌موو کاریک مووت له‌ ماست ده‌رده‌هێنا؛ زۆر به‌زیره‌ک و دانام ده‌زانیت!

لویا: من له‌ تۆردوگادا، له‌ته‌ک سن ژوست ئەمه‌ فێرم بووم، که ته‌نیا یاسایه‌ک، یاسای سه‌رکه‌وتنه به‌هه‌ر نرخیک بیت ئیسه ناچاربووین له‌ هه‌ر چرکه‌یه‌کدا بێ چوون و چرا بریاری کو‌توپر بده‌ین. له‌وێ ده‌کرا باسی یاسا بکرت. به‌لام له‌ پاشدا هه‌روه‌ک سیسرون که «کاتیلینا»‌ی خنکاند، ده‌مانتوانی بێژین: «سوێند ده‌خۆم که نیشتمانم رزگار کردوه».

رۆبسیپێر: ئیوه نیشتمانانتان رزگار کردوه؛ به‌لام ئەم مه‌ترسییه هه‌یه که ئەوانه‌ی نیشتمانیان رزگار کردوه، رۆژی له‌ رۆژان بینه مه‌ترسییه‌کی گه‌وره و کۆسپیک بۆ کۆمار.

کو‌تون: ئەمه چاره‌نووسی هه‌موو شوێرشیکه که ده‌بێ ئاگادار بیت که ئەو شیوه‌ جۆراوجۆراوه‌ی رۆژی له‌ رۆژان هۆیه‌کی پێوست بوون بۆ به‌رگریکردن له‌ نازادی، به‌هۆی که‌مه‌تره‌خه‌مییه‌وه نه‌بیته هۆیه‌ک بۆ کو‌تان و له‌ناوبردنی شۆرش.

رۆبسیپێر: ئیستا که بارودۆخی توندپه‌وه‌کانی ئیسه - والیبه‌ تروریسته‌کانی شاره‌کامان - به‌ته‌واوه‌تی به‌م شیوه‌یه‌یه.

کو‌تون: به‌لام له‌ تاکه‌ی دیکه‌ی ته‌رازوو، ته‌ماشای ده‌که‌ین «ستیرا»‌کان و لایه‌نگرانی شا، په‌نگ و په‌وشتی خۆیان گۆریوه؛ که‌مه‌ترین مه‌ترسییان لێ ناکرت. ما‌کسیمیلین! ئیسه بۆ ئەوه‌ی هه‌ردوو باله‌کان - واته توندپه‌وه‌کان و میانپه‌وه‌کان - به‌ئینینه ژێر رکیفی خۆمان، پێوسته هه‌رچی زووتر و بێ وچان والیبه‌کان چه‌ک بکه‌ین و رووتیان بکه‌ینه‌وه له‌ هه‌موو هه‌یز و توانایه‌کیان و به‌چه‌که‌کانی خۆیان خۆمان پر چه‌ک بکه‌ین و سوودی لێ وه‌رگرن و سه‌رکه‌ردایه‌تی ئەم راپه‌ربه‌یه‌کسانییه‌ بگرینه‌ ده‌ست و شوێرشیکه‌ی بێ هاوتا و راسته‌قینه به‌ئینینه کایه.

رۆبسیپێر: من له‌ تۆ زیتتر هه‌ز به‌م کاره ده‌که‌م، ئیوه هه‌موو ئاگادار و ئاشنای بیرورای من. من هه‌میشه بیرم لای خه‌لک، بۆ خه‌لک و دژی ئەو چینه هه‌له‌په‌رست و سه‌وداگه‌ر و خۆنمژانه‌ی شوێشه هه‌روه‌ها بیرم کردۆته‌وه له‌و بۆرژوازیبانه‌ی - که هه‌ر سێکمان له‌و چینه‌ین، - شانازی پێوه ناکه‌م! - له‌ راستیدا هه‌روه‌کو رۆسو ده‌لێت: «نازادی خۆی ته‌نیا دارده‌سته‌یه‌کی بێ به‌ره‌هه‌ست و دلنای بوونه خاوه‌نداره‌ تیبه‌تی»، بۆرژوازی بۆ ئەوه‌ی خه‌لکی بخاته ژێر باری سته‌م و هه‌ر له‌ پێشکه‌دا ساوا‌ی پێشکه‌وتنه‌کانی شۆرش بخنکێنیت، ده‌ست به‌هه‌مه‌جۆره کاریک ده‌دات.

ئەم هه‌موو مه‌ترسییه ناو‌خۆییانه، له‌ سه‌رچاوه‌ی خۆپه‌رستی و تیر نه‌بوونی ئەم بۆرژوازیبانه ئاو ده‌خواته‌وه. ئیسه ئەو شتانه‌ی که چاوه‌ری و مه‌ترسییان لێ ده‌کرا له‌دوا سه‌رکه‌وتنه‌ درنده‌ییه‌که‌یان له‌ ماره‌سه‌ی، بوردو و لیسوندا، به‌چاوی خۆمان دیان. ئەگەر خه‌لکی له‌ رۆژی ۳۱‌ی مانگی مه‌ی رانه‌په‌رینایه، بێ گومان له‌ پارسیش سه‌رده‌که‌وتن.

پێوسته له‌سه‌رمان، راپه‌ربین و ژیله‌مۆی شوێرش خه‌لکی ببوورژینینه‌وه. نابێ هه‌یج شتی‌ک په‌یوه‌ندی ئیسه و خه‌لکی بپه‌چرێنێ.

منیش به‌ئەندازه‌ی ئیوه و سن ژوست، ئاگاداری پێوستی بوونی سیاسه‌تیکی

چینایه تی هم که تیایا مال و مولکی دهوله‌مه‌ند و مالداره‌کان له پیناوی بی ده‌رامه‌ته‌کان زهوت بکریت. ناوه‌رۆکی نه‌حکامی وانتوز «شه‌شه‌مین مانگی کۆمار» یش هەر وایه؛ به‌لام بۆ به‌دییه‌نان و پیاده‌کردنی ئەم نه‌حکامانه، پیتویسته زۆر له‌سه‌رخۆ و ناگاهانه کار بکه‌ین. تا ئەو کاته‌ی هیشتا داگیرکه‌رانی بێگانه خاکی نیشتمانمان پیتیشیل ده‌که‌ن، پیتویسته زۆر هوشیار بێن. مالدار و مالگره‌کان ده‌ستیان به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌کدا کیشاوه؛ ئازووکه و خوارده‌مه‌نی سوپا به‌ده‌ست ئەوانه. بۆ به‌ره‌نگار بکردنی دوژمنی ناوخوا، پیتویسته لویا له‌ته‌ک تو و سن ژوست و سوپا دلیره‌که‌مان، دوژمنانمان تا ئەودوی سنوور راوینیتین و ده‌ریان بکه‌ین!

کوتون: به‌لام لیته و له‌وی جگه له کاری زهره‌مه‌ند ده‌توانین چی بکه‌ین! وێرای ئەو هه‌موو چاوپۆشین و کارانه‌ی ده‌یکه‌ین، هیچ شتی‌ک نییه که ئیبه له‌ته‌ک ئەم خه‌لکه - که تیناگه‌ن - یه‌ک بخت.

رۆب‌سپیر: ئەگه‌ر په‌نا به‌رینه به‌ر پاکترین هه‌ستی ئەم خه‌لکه، ئەو سه‌رچاوه پیرۆزه‌ی که لایه‌نگرانی ئەبر پیسیان کردووه، خه‌لکی ئاماده‌ن بۆ هه‌موو فیداکاری و له‌خۆ بووردنیتک.

پیش هه‌موو شتی‌ک، گرنگترین پیتویستی سه‌رشانمان ئەوه‌یه که باوه‌ری ره‌وش و باوه‌ری ئاینی سروشتی راسته‌قینه که هیز و توانا به‌گیان ده‌به‌خشیت و ده‌بیزووینتی تا هاویری له‌ته‌ک باوه‌ر به‌نه‌مر بوونی، به‌ناو ئاو و ئاگردا تپیه‌ریت و کلپه‌ی ئاگری ئەم باوه‌ره له‌ناخ و ده‌روون و دلێ ملیۆنه‌ها فه‌ره‌نسه‌یی خۆش بکه‌ین.

کوتون: بێ گومان ئەم کاره بێ سوود نییه؛ به‌لام له‌وانه‌یه گرنگتر و پیتویستتر له‌مه ئەوه بێت که هه‌رچی زووتر، داخواز و پیتویستییه مادییه‌کانیان بۆ به‌دی به‌یتین.

رۆب‌سپیر: نه، کوتون! پیتویسته ئەم په‌رسیاره به‌خینه به‌رچاومان که خه‌لکی چییان ده‌وت و به‌چی زیت‌ر دل‌خۆش ده‌بن. قاره‌مانیتتی زیاتر، بێ به‌شی زۆتر خه‌لکی وه‌کو خۆمان، خاوه‌نی ئاکاری به‌رزن. به‌هیچ جۆرێک هه‌ز ناکه‌ن ئەم مه‌سه‌لانه‌مان لێ درێغی بکه‌ن. ئەوان زیاتر پیت‌ر له‌و فه‌رماندانه ده‌گرن که داوایان لێ ده‌که‌ن خۆیان له پیناوی بیروباوه‌ره‌که‌یاندا فیدا بکه‌ن. به‌مه‌رجێک که ئەو فه‌رماندانه خۆشیان له‌ته‌کیان دابن و گیانی فیداکارییان هه‌بیت و خۆیان به‌خت بکه‌ن.

لویا: له‌م باره‌وه من وه‌کو تو نیم و، باوه‌ر به‌مه ناکه‌م. ئەگه‌ر من و سن ژوست - چه‌ندین

جار له‌ناو ئاگری شه‌ردا- ئەو ده‌سته و کۆمه‌لانه‌ی له‌ناو سوپادا بوون و رینگه‌ی هه‌له‌هاتن و پاشه‌کشی کردیان بۆ خۆیان ئاماده کردبوو رینگه‌مان پێ بدانایه، ته‌نیا خۆمان و چه‌ند که‌سیکی فره که‌م له‌نیو شه‌ردا ده‌ماینه‌وه. هه‌ستی خۆبه‌ختکردن له‌نیو خه‌لکدا فره نییه.

به‌لام ماکسیمیلین! من نامه‌ویت له‌م باره‌وه له‌ته‌ک تو‌دا بکه‌ومه باسکردن. ئەمه له‌ گه‌وره‌یی و بی‌ری به‌رزی خۆته که به‌م چه‌شنه بی‌ر ده‌که‌یته‌وه؛ چونکه تو هه‌میشه ئاماده‌یت گیانی خۆت له پیناوی خه‌لکدا فیدا بکه‌یت و هه‌رگیز له‌م رووه‌وه راپا و دوودل نه‌بوویت. خاسه، ئەگه‌ر ده‌توانیت و له توانادا هه‌یه، کلپه‌ی ئاگری بوونی خودای مه‌زنا له‌ناو خه‌لکدا خۆش بکه‌ره‌وه. به‌لام سیاسه‌تی ره‌وشتی و کۆمه‌لایه‌تی تو هه‌رچیه‌ک بێت - که من رینگه به‌خۆم ئاده‌م ده‌ریاره‌ی ئەوانه و تو‌بیرت له‌ته‌کدا بکه‌م - پیتویسته ئاشتبوونه‌وه له‌ته‌ک هه‌موو ئەو پارته‌ییانه‌ی لایه‌نگری شوێش، ره‌چاو بکه‌یت به‌ره‌ی دوژمن فره به‌رین و فراوانه، ته‌نیا یه‌ک پارته‌ی ناتوانیت به‌ره‌نگاریان بوه‌ستیت. ئەو پارته‌ تاکه هه‌رچه‌نده به‌هیزیش بێت، به‌لام هه‌ر محدوتر ده‌بیت. تکا ده‌که‌م «به‌ره» فراوانتر بکه‌ن.

رۆب‌سپیر: منیش هه‌ز ده‌که‌م و ده‌مه‌ویت وا بێت. ده‌ستی یارمه‌تی بۆ هه‌موو پیاوه به‌شه‌ره‌فه‌کانی گشت پارته‌یه‌کان درێژ ده‌که‌م. به‌لام له‌ته‌ک خراپکاران و ئەوانه‌ی شوێشیان پیس و به‌دناو کردووه - له‌ته‌ک کاربه و فوشه - هه‌رگیز هاوکاری ناکه‌م و ئاشتبوونه‌وه‌یه‌کم نییه له‌ته‌کیاندا!

لویا: له‌م باره‌یه‌وه زۆر به‌داخه‌وه‌م، ئەوانه خزمه‌تیان به‌کۆمار کردووه، ئیستاکه‌یش هه‌ر ده‌توانن خزمه‌تی پێ بکه‌ن و سوودمه‌ند بن بۆی.

رۆب‌سپیر: ئەگه‌ر وا بی‌ر ده‌که‌یته‌وه، له‌وانه‌یه کوشتنی «ئهر و دانتون» یش به‌کاریتکی ناشین و ناشایست بژمیریت؟

لویا: بۆ ئەو کاره به‌داخه‌م. له‌گه‌ڵ ئەوه‌ی که به‌لگه هه‌بوو که ده‌بوايه ئەو پیاوانه سووک بکرانایه و هیچ متمانه‌یه‌کیان پێ نه‌کرایه، به‌لام له‌وانه‌یه له‌به‌ر به‌رزه‌وه‌ندی کۆمار و به‌رگریکردن و رزگارکردنی و یه‌کیتی ریزه‌کانی نیوخوامان، چاویان لێ بیوشرایه. به‌هۆی ئەو رووداو و لیدانانه‌ی به‌سه‌ر شوێشدا هاتووه، ریزه‌کانی له‌یه‌کتی پچراون. ئەنجامدانی پیتویسته‌کان بێ کۆشش و زه‌حمه‌تی فراوان ناکریت. ئەگه‌ر

توانام هه‌بوایه، فه‌رمانم ددها هه‌موو خه‌باتکه‌رانی « ۱۰ ی ئوت» ته‌به‌روک بکرانایه.

کوتون: خه‌بال پلاوه! له‌گه‌ل ئه‌مانه‌یشدا، تو و سن ژوست چاک ده‌زانن ئه‌گه‌ر داروده‌سته‌ی «ئه‌بر و رونسن» مان به‌و گورجوگۆلییه له‌ناو نه‌بردبایه، ئه‌وان ئیمه‌یان له‌ناو ده‌برد. کوده‌تابه‌کی نیزامی له‌ ئارادا بوو. ئیمه‌ پیلانه‌که‌مان له‌ بی‌شکه‌دا خنکاند.

لوبا: ئه‌مه‌ به‌دبه‌ختی هه‌موو شو‌رشه‌کانه‌ که‌ رو‌له‌کانی خو‌ی یه‌ک به‌دوای یه‌ک له‌ناو ده‌بات، نابودیان ده‌کات! با له‌مه‌ زیتتر ته‌شه‌نه به‌م کاره‌ نه‌ده‌ین! با بی‌به‌زه‌بیانه به‌هه‌موو توانایه‌که‌مانه‌وه هه‌رچی پیلان هه‌یه له‌ناویان به‌رین! کارێک بکه‌ین به‌هیچ جو‌ریک ئه‌وانه‌ی له‌ته‌ک ئیمه‌دا نین، نه‌چنه ناو ریزی به‌ره‌ی پیلانگێره‌کان. با بو‌ دواجار پیتشیناری ناشتبه‌ونه‌وه به‌ده‌ین به‌والیه‌یه ده‌رکراوه‌کان.

رۆبسیپتر: نه‌! من به‌رپرسیاری گیان و پا‌زگری^(۱۴) سه‌لامه‌تی ره‌وشتی خه‌لکم و به‌رگری لێ ده‌که‌م.

کوتون: [ئیشاره‌ت به‌لوبا ده‌کات].

له‌مه‌ زیتتر باسکردن بێ سووده. جگه له‌مه، ئیدی بو‌ گرتدانه‌وه‌ی په‌تی دۆستایه‌تی و یه‌کیته‌ی زۆر دره‌نگه. دوورویی گه‌یشته‌ته‌ راده‌یه‌ک که‌ ئیتتر زۆر زه‌حمه‌ته‌ بتوانین چاره‌سه‌ری بکه‌ین؛ کارێکه و پرووی داوه. پتوبستی سه‌رشانمانه هه‌رچی زووتر بکه‌وبینه کار و جموجۆل. جگه له‌ چاکترکردنی که‌ره‌سه‌ی کار، چیدیان له‌ ده‌ست نایه‌ت. ئه‌وا ده‌رۆم له‌سه‌ر ئه‌حکام کار بکه‌م و خو‌می پتوه‌ خه‌ریک بکه‌م.

رۆبسیپتر: پتوبستییه‌کی پر له‌ داخ و ئه‌سه‌فباره. لوبا! وا مه‌زانه که‌ من خه‌فه‌ت به‌م بارودۆخه ناخۆم. ته‌نیا ئاره‌زووم ئه‌وه‌یه له‌م باره‌ رزگارمان بێت. که‌ی ده‌توانین ئه‌م کوشت و کوشتاره‌ رابگرین؟

کوتون: پتوبسته‌ کوشتن به‌کوشتن له‌ناو به‌رین.

کوتون [له‌ حاله‌ ته‌یکدا که‌ سیمون دوپله‌ پال به‌کورسییه‌که‌ به‌وه‌ ده‌نیته، ده‌چیتته‌ ده‌روه‌ه. رۆبسیپتر و لوبا به‌ته‌نیا ده‌میتنه‌وه].

رۆبسیپتر: هاو‌ریکه‌م! په‌که‌ر و عاجزیت. ئایا گله‌یی و سه‌رزه‌نشتمان ده‌که‌یت؟

لوبا: نه‌! له‌وه‌ نا‌ره‌حه‌ت نیم که‌ به‌ناوی رزگاری خه‌لک، چاو له‌ یاسا ده‌پۆشریت و ژیر

بێ ده‌خه‌ریت. له‌م باره‌وه هه‌روه‌کو کوتون بێر ده‌که‌مه‌وه؛ یاسا دروستکراوی ده‌ستی مرۆقه، دایده‌رێژن و له‌پاشدا ته‌یکه‌ل و پتیکه‌لی ده‌که‌ن. کاتێ که‌ شو‌رشیک له‌ ئارادایه، یاساش له‌ته‌ک ئه‌ودا له‌ گۆراندایه‌یت و ئیستا کاتی ئه‌وه‌ نییه که‌ یاسا نه‌گۆر بێت. ده‌ست ته‌یوه‌ردانی - کاتیک که‌ سیمای نیزامی نی‌مان بو‌ ئه‌هینیتته‌ کایه - کفر نییه.

من ده‌رباره‌ی ئه‌وه‌ی که‌ بریارت داوه‌ په‌یوه‌ندی له‌ته‌ک تونده‌وه‌کاندا بی‌چرپینی، هیچ باسیک نا‌که‌م. تو هه‌موو پیلانه‌کانیان به‌پروونی و ئاشکرایه‌ی ده‌بینی، هه‌رگیز هه‌ز نا‌که‌م دلم بو‌ چاره‌نووسی ئه‌م قوربانیه‌یه‌ به‌سووتیت. زیتتر له‌ بی‌کردنه‌وه‌ی ئه‌و رووداوه‌ دلته‌زینهم که‌ له‌وانه‌یه‌ دژ به‌تو بی‌که‌ن و ئازارت بێ بگه‌یه‌نن رۆبسیپتر ئایا ده‌توانم باسی شتی‌ک بو‌ بکه‌م که‌ زۆر له‌میته‌ ئازارم ده‌دات و دلێ ته‌زاندووم؟

منیک که‌ به‌چاوی خو‌م ده‌بینم دادگای شو‌رش، بێ تاوانه‌کانیش له‌ته‌ک تاوانباره‌ درنده‌کان، به‌سواری گالیسکه‌وه به‌ره‌و ئیعدامکردن ده‌نیرێ. ئه‌م وشه‌یه‌ت بێ ناخۆشه‌؟ خه‌لکی نه‌زان و بێ ئاگا، زینده‌وه‌رانیکی لاواز و بێ زبان، ژنان، مندالان... ما‌کسیملین، ئایا رێگه‌یان بێ ده‌ده‌یت سه‌به‌ینی بریاری ئیعدامکردنی لوسیل دمۆلن ده‌ریکه‌ن؟

رۆبسیپتر: [له‌ کاتیکدا که‌ هه‌ردوو ده‌ستی شل بووه و ده‌مو‌چاوی ته‌یکچاوه] تکا ده‌که‌م ده‌رباره‌ی شتی‌ک که‌ ئازارم ده‌دات، له‌ته‌ک مندا مه‌دو‌ی و باسی مه‌که. ئافره‌ته‌ به‌سه‌ زمانه‌که‌! واده‌زانی، هه‌زم نه‌ده‌کرد که‌ رزگاری بکه‌م.

لوبا: زۆر سه‌یره! گه‌ره‌کنه و ناتوانیت؟ به‌لایه‌نی که‌مه‌وه‌ بلێ، بیته‌ که‌ ده‌ته‌و‌یت.

رۆبسیپتر: واده‌زانیت ئه‌گه‌ر بمتوانیایه «دمۆلن»م رزگار نه‌ده‌کرد؟ و له‌ پیتش ئه‌ویشدا می‌رده‌که‌م رزگار نه‌ده‌کرد؟ لوبا، من ئه‌و دووانه‌م له‌ یه‌کتري ماره‌ کرد، مندا له‌که‌یانم کرده‌ باوه‌ش. من له‌و که‌سانه‌ نیم که‌ رابوردوویان له‌بیر ده‌چیتته‌وه. به‌له‌ناو‌بردنی ئه‌و، خو‌یشم له‌ناو‌چووم. به‌لام تو ئه‌و شته‌ی که‌ خه‌لکی دیکه‌ ده‌بینن، نابینیت. ئایا نازانیت ئه‌م کاره‌ ویستی خه‌لکی دیکه‌ بوو؟

لوبا: که‌سانی دیکه‌ کیتن؟

رۆبسیپتر: هاو‌کاره‌کانمان له‌ کۆمیتته، به‌ره‌و بو‌سه‌ رایانده‌کیشام. زۆر چاک ده‌یانزانی که‌ له‌ چی لایه‌که‌وه‌ لاوازین. من ته‌نیا به‌هۆی ئه‌وه‌ی رێگه‌م ده‌دان چه‌نه‌بازی و

وړپټنه کانی خوږیان بڼی هیچ په رده بیهک و بیر لیکردنه و په بکه، بکه و، ئەمه ده بوو هوی ئەو هوی که هه موو پیلانه کانیان که دژی من ده یانکرد، ناشکرا ببیت و هه بهم هوی هه به توایم رازیان بکه م حوکم بدن به سهر نه بر و رونسندا. من بڼی سستکردنه و هی متمانه و باوهری خه لکی دل په ریشان، به و هه موو خیا نه ته یه ک به دوا ی یه که دا که به ئیمه یان هه بوو و بو کومار پیوسته، نه مده توانی له م باره به و به هیچ جیا وازی به ک رازی بم ئەو متمانه یه ی که ئەو که سانه ی چاوی بینینی ئیمه یان نیبه و هه ول ددهن به هوی به دگومانی میانه روه و هکان له سه رخو و پله به پله له ناوی به رن.

لویا: ده زانم؛ ئەمه سزای تاوانی زمان به رله لایی که سیکی و هکو دمولن و سزای زیانیکه که بڼی هیچ گومانیک، فیزه بریندار کراویه که ی ده یگه یاند. که سانیکه و هک ئیمه ناچار ده بن که گیانی خوږیان له ده ست بدن له پی تاوی ئەو هه له و کردارانه ی ئەوان که بڼی ئەو هوی بی ری لڼی بکه نه وه ئە نجامیان ددها؛ به لام ئایا خاستر نه بوو که له م خه با ته سه رسه خته خو ئیا و بیبه دا ئا فره تمان بکشاندایه دواوه؟

رؤبسیپتر: ئا فره ته کانی جیگه ی خوږیان به هوی خه نجه ری شارلوت کوردای (۱۵) کردۆته وه.

لویا: هه رگیز لوسیل، پاله وانا نه ئیلهامی له و وهر نه گرتوه.

رؤبسیپتر: «نینا، دیتوانه ی ئەوین...» خۆت خاس ده زانیت که ئەو بوته یه خسیری پیلانه کانی. لویا: پیلانگتیری به دبه خت! ئەو جگه له رزگار بوون له نائومی دبیبه کانی خوږی، بی ری له هیچی دیکه نه ده کرده وه.

رؤبسیپتر: ئەگه ر تاوانای هه بوایه، جهرگ و دلی هه موومانی دهر ده هیتنا. ئەمه ده زانم و دل م بو ی ده سووتیت. به لام هیچم له ده ست نایه ت بو ی بکه م. ئەو بوته قوچی قوربانی پیا و کوژه کانی.

لویا: به لکو ئەم داوه له لایه ن داو بازیک ته را بیته وه.

رؤبسیپتر: له وانه یه. به لام ئەو ئیدی که وتۆته ناو داوه که. رزگار کردن و دهر هینانه وه ی کاریکه مه حاله. ئەگه ر به ئاشکرا پالپشتی و به رگری لڼی بکه م، ئەوانی دیکه هه موویان بو له ناو بردنی زیتر هه ول ددهن. ئەوان به م دوو رووی به یان، له پاشه رۆژدا ئەم هه موو حوکمه نامرؤقا یه تیبانه یان ده خه نه سه ر ئەستو و ملی من. هه ر ئەو هنده به سه که دهر باره ی هه ش - تو ئەو خاس ده ناسیت - که زور خو به دل سوژی من

داده نیت، که میک به خاسی ناو به رم، تا زۆر به ی ئەندامانی کۆمیته ر قو کینه یان لڼی بیته وه. بڼی گومان له وانه یه ته نانه ت «سن ژوست» یش له ته ک ئەواندا هاو دهنگ بیته.

لویا: له راستیدا هه ش فره لوو تبه رز و سه رکیشه و له م باره به وه جگه له کایه کردن به خو ئینی خو ی هیچی دیکه ی لڼی ناوه شیته وه.

رؤبسیپتر: راسته؛ خو ئین گه رمیتیبه که ی بوته هوی ئەو هوی که ههستی لاویتی ببزوتین. کومار ئەو هنده ژه نه رالی خاس و به توانای نیبه که بتوانیت له م یه که یشیان چا و پو شیت و بڼی به ش بیت... گرنه نیبه، من ئەم هه موو رهنج و ناخو شیه ته حه مول ده که م که ئەو به تاوانی دروستکردنی گاردی پرتورین بیته قوچی قوربانی. توبش فره دۆستایه تی خۆت له ته ک مندا ئاشکرا مه که؛ چونکه ده بیته جیگه ی به دگومانی لای ئەوان.

لویا: بزچی په یوه ندی خۆت نا پچر پنی له ته ک ئەو که سانه ی چاوی بینینی تو یان نیبه و به دناوت ده که ن؟

رؤبسیپتر: هیشتا زور زوو؛ شوړش پیوستی به یه کیتی ئیمه هه یه. هه ر ئیستا که خۆت بو ئیمه ت باس ده کرد.

تو خاس ده زانیت بو به ده یه تیبانی ئەم یه کیتیبه - ته نانه ت له ته ک که سانیک که به روا له ت له راستترین و خوږا گرتین لایه نگرانی کومار ده ژمیترین - له ته ک ئەو هه موو ر قو کینه یه م لییان - په یوه ندیم هه یه، له م رتیه دا ده بی چی بده یان و چی به خت بکه یان.

من خو م به به رپر سیار داده نیم له هه موو کاره کانی کۆمیته؛ به گو تیره ی ئەو نه رکه ی که هه مه، ناچارم هه موو ئەو کارانه ی بڼی ئەو هوی به ر په چیان بده مه وه، بخه مه ئەستوی خو م. خو زیام به و رۆژانه ی به ته نیا بال به رامه ر ئە نجه من - که هه موو ئەندامه کانی دوژمنم بوون - را ده ویتستام. ئیمرو له گه ل ئەوه که هیز و توانام هه یه، هیشتا هه ر ته نیام و ئازادی به که یشم ته نگتر بوته وه...

[له ماوه یه که له مه و به ره وه، له و دیوی دیواره که وه، له لای چه په وه، ده نگه ناسکی ژنانه و پیکه نینیان ده هات. لویا خه یالی لای خو ی نیبه و گو ی را ده گری. رؤبسیپتر پنده که نیت] رؤبسیپتر: له وه ده چیت ئیدی تو گویت له قسه کانی من نیبه. بڼی گومان ئەو قسانه

له و دیوی دیواره که وه ده بیستیت، زیتیر سه رنج راده کیشیت.

لویا: [به شه رمه وه]

ماکسیمیلین! بمبووره.

رؤبسیپتر: [به روویه کی خوشه وه]

داوای لیبووردن مه که. ژنه جوانه که ت له و پییه و له ته ک خوشکه که ی خوی و خوشکی تو خه ریکی قسه کردن و پیکه نین. ئەو بویه کا به ده نگی به رز قسان ده کات بو ئەوهی تو گویت لیبی بیت و سه رنجت رابکیشیت. بی قه راری چاویپکه و تنته. ئیمه ناچار بوین که ئیوه له یه کدی دوور بخهینه وه. ئیستایش له وانه یه ناچار بین که مانگی داهاتوو دووباره بتنیرینه وه بو ناو ئه رته ش. هه رکه تووشی گرفتاری ده بیت له کانگه ی دلته وه وه کو تا وانباریک سه رزه نشتم ده که یه ت. مه لئ نه! من خویشم خوم سه رزه نشتم ده که م.

خاسه دهی، با برۆین بو لای ئەو کیژه خوشه و بیستانه.

[ده چنه دهره وه]

[پهرده داده درپته وه]

[له هه مان کاتدا په رده که به رز ده بیته وه].

تابلوی شه شه م

شوین: [ژووری کچه کانی دوپله، له وسه ری حه وشه، نهومی یه که م، په نجه ره یه ک روو به باخی دیر ده کریته وه.

سی دهسته خوشک: ئەلنور، ئەلیزابت و، هانریت (خوشکی لویا).]

ئەلنور: [پروو ده کاته ئەلیزابت]

لیره دابنیشه. [له سه ر کورسییه ک له نزیک په نجه ره که وه دایده نیشینی].

ده بی فره ماندوو بوویت. به م حاله ته ی هه ته، له لوکزامبورک تا گه ره کی سنت -

ئونوره، بو ئەم قاچوقوله نازهنینانه ت، ریگه یه کی دوورودرپژه.

ئەلیزابت: ئەری، ئەم ناکه سه ش له ناو زگما قورس بووه. پیش ئەوه ی بگه مه ئیره، ناچار

بووم قاچه کانم به دوا ی خومدا رابکیشتم. به لام خاس بوو خوم دابوو به سه ر قوئی

«هانریت» هوه.

هانریت: درۆ ده کات؛ ئەو منبشی له ته ک خویدا راده کیشا. من فره به خیرایی نه ددرپۆشتم.

ئەلنور: په له ی چیت بوو؟ بوچی رات ده کرد؟

هانریت: په له ی بوو رای ده کرد تا دووباره په له وه ره جوانه که ی ببینیته وه!

ئەلنور: شووه که ی؟ خو ئەو لیره نییه.

ئەلیزابت: [ده موچاوی گرژ ده بیت و به پیکه نینه وه] درۆ ده که ن! به منی وتبوو که دیتنه

ئیره... یانه کا هه لی خه له تاندم...

ئەلنور: هاتوو و رۆبشتوووه.

ئەلیزابت: [به په ژارییه وه]

نه!... به لینی دابوو پیتم که چاوه رپیم بکات.

ئەلنور: ده گه رپته وه. نه یده زانی وا زوو دیتیت. ته نیا بو شیتو چاوه رپیت بوون.

هانریت: هه رکه فیلیپ به جیتی هیشتم، که وته دووی و به م کاره ی زۆر نارپه حه ت بووم.

ئەلنور: شەرم ناكەيت و دانارزىتت، بەم شىۋەيە بەدوۋاي پىياۋيىكدا را دەكەيت؟
ئەلىزابەت: شەرم ناكەم. ئەو ھى منە.

ھانرىت: ئايا لەبەرئەمە، سەرزەنشتى ناكەن؟

ئەلىزابەت: بىي گومان لەبەر خاترى من، سەرزەنشتى دەكەن.
ھانرىت: كى؟

ئەلىزابەت: ھەموو ئەندامانى كۆمىتە، سوپا و زىتەر و خراپتر لە ھەمووان، ماكسىمىلېن.
ئەوان چەندىن ھوتە و مانگ بەزۆرەملى لە منى جودا دەكەنەو و ھەركە دىتەو و
ئىرە، وا بىر دەكەمەو كە ئىدى ھى منە و دەستەم كەوتتەو؛ بەلام ناھىلن تەنيا
يەك رۆژ پىتەو و بىن و لە باۋەشى بىكەم. لە ئاكامدا دەپرفىنم و بەجۆرىك
دەيشارمەو كە ھەرگىز نەتوانن بىدۆزەنەو.

ھانرىت: لەم كىردارەنى فرە شەرمەندەم؛ چەند روودارى!

ئەلىزابەت: ئۆھ! بۆ تۆى نەشمىل و نازەنن نەھاتوۋە كە ئاوا بچووكم بىكەيت و قسەم پىي
بلىتت؛ ئەگىنا ناچارم بلىم بۆچى ئىو ھەردووكتان وا بەپەلە و بەخىرايى
ھاتوونەتە ئىرە و تۆبش بەھىۋاي ئەوۋە ھاتوويت كە ئەو لىرە بىت و چاوت پىي
بىكەووت!

ھانرىت: ئەلىزابەت، رىگەت پىي نادەم كە...!

ئەلىزابەت: [روو دەكاتە ئەلنور].

ئەگەر «سن ژوست» ە جوان خاسەكە لاي رۆبىسپىر نىيە؟

ئەلنور: چەند رۆژىكە چاۋيان پىي نەكەوتوۋە؛ تىكام لىي كىردوويت كە ھەرگىز باسى
نەكەيت و ناۋى نەھىنەت.

ئەلىزابەت: خۆ من لە تەك تۆدا قسەم نەكردوۋە...!

[روو دەكاتە ئەلنور] ئەم دوو دىۋانەيە پانزە رۆژىكە پىتەو قسەيان نىيە و
عاجزبوون لە يەكتەر.

ھانرىت: راست نىيە! بۆت نىيە خۆت ھەلقور تىنەتە ناۋ ئىشوكارى من. جگە لەمەيش
ھەموو شتىك تەواۋ بوۋە؛ ھەرگىز ھىچ شتىك لە نىۋان من و ئەودا نەبوۋە.

ئەلىزابەت: قسەكانت يەكتەرى بەدروۋ دەخەنەو، ئەگەر ھەرگىز ھىچ شتىك لە نىۋاناندا

نەبوۋە، ئەي ئىمىرۆ چۆن ھەموو شتىك تەواۋ بوۋە؟ لەلايەكى دىكە ھىچ شتىك
تەواۋ نەبوۋە و تۆ ھىشتا ھەر خۆشت دەووت، ئەو بىش تۆى خۆش دەووت؛ ئەرى،
ئەرى، ئەرى، ئەرى!

ھانرىت: نە، نە! ئەو ھەرگىز منى خۆش نەوېستوۋە؛ منىش ئىدى خۆش ناووت. ھەموو
شتىك تەواۋ بوۋە [دەست دەكات بەگىران].

ئەلنور: ئەو دەگىت... [باۋەشى پىيادا دەكات] خاسە، نازىزەكەم! ھەموو شتىك چاك
دەبىتەو.

ھانرىت: نە! ھىچ كارىك ناكىت. من نامەووت... ئىدى ناگىم... بۆچى ئەو نازارم
دەدات؟

[ئىشارەت دەكاتە ئەلىزابەت].

ئەلىزابەت: بەلام دلەكەم، من مەبەستەم نازاردانت نەبوۋ، باۋەرم نەدەكرد كە قسەكانم
ئەۋەندە بەراستى بگىرەتە دل! شۆخىم دەكرد.

ھانرىت: تۆ خۆت بەختىبارىت؛ تاۋىكىش بىر لەو كەسانە بىكەرەو كە بەختەوەر نىن.

ئەلىزابەت: بەلام تۆ بەختەوەر دەبىت! ھەزم دەكرد كە بەختىبار بىت... ئۆھ! ئەرى،
زۆرخۆشە، دەزانم كە خۆشەختەم... من يەك شتم لە ئىو زىترە؛ ئەو بىش ئەۋەيە كە
خۆپەسەند و لووت بەرز نىم. خۆشەختەم؛ خاسە. ھەز دەكەم و ھىوادارم كە ئىو شە
بەختەوەر بن. ھەر بەختەوەر بىش دەبن. ئەوساكە چەندە خۆش دەبىت، سى ھاۋرى
لوا، سن ژوست و ماكسىمىلېن سى برا و سى خوشك. من كە خوشكى بچووكم،
ئىستاكى لە ئىو پىشترم، چونكە من دەست پىشخەرىم كىردوۋە، ئىو چاۋەرتى
چى دەكەن؟ خىرا بىكەن؛ درەنگە. بەدوۋاي مندا ئىو بىش دەست پىي بىكەن.

ئەلنور: تۆ مندا لىكى بىي تامى. يەكەمىن كەس ھەمىشە رەچە دەشكىنە... ئىمەش ئەگەر
شىۋاي بىن، بەختەوەر دەبىن!

ئەلىزابەت: يانى چى؟ من، شايانى ئەۋە نىم؟

[لەپ شىۋە قسەكردنەكەي دەگۆرتت] ئاھ! نە، بىي گومان! من شىۋاي ئەۋە نەبوۋم؛
ئىو لەم بارەيەو پتر لە من شىۋاي بوون.

ئەلنور: ھىچ كەس شىۋاي بەختەۋەرى نىيە. بەختىبارى بەھرەيەكە، ئىنسان كاتىك دەستى
كەوت، بەرپزە. بەھىچ جۆرىك ناكىت كە لە تەك شتىكى دىكە بگۆرپتەو. جگە

لهوهی بلایی «سوپاست دهکهم» کاریکی دیکه ناکریت.
ئهلیزابت: من هه موو رۆژتیک ئەم وشه یه م له سهر وێردی زمانه.
هانریت: [به پێکه نینه وه].

وه هه موو شه وێکیش

ئهلیزابت: نه! به شه و کاتی ئه وه م نییه.

ئه لنور: په رده ی حه یای دراهه ئه وێک که ئه وه نده شه رمن بوو، به قسه یه ک یا به ته ماشایه ک شه رم دای ده گرت و سوور ده بووه؛ ئیدی به هیچ جوړتیک من ئیمانم پیتی نه ماوه.
به ته واوه تی خوشکه که میان گوژیوه و له خسته یان بردووه.

ئهلیزابت: بوچی، چیم وتوو؟ خو من شتیکی وام نه گوتوووه... [پروو ده کاته هانریت] ئه و برا ناکه سه ت وای لی کردووم.

هانریت: ئەم مه سه له یه به رۆبسیپتر ئیژین.

ئهلیزابت: ئوه! نه! تکا ده که م!... تو ئەم کاره ناکه ییت. ئه و به شتیه یه ک سووک و ریسوام ده کات، که ئه متوینیتته وه.

ئه لنور: ئه و خاس ده زانیت که تو دتیوانه ییت.

ئهلیزابت: ئه و زۆر ژیره؛ ناتوانیت ئەم شتییه تی بگات.

ئه لنور: بوچی؟ ماکسیمیلین زۆرچاک تی ده گات. ئه و له م شتییه تییه ت ده بوو ریت و هه ر چۆن من ئەم دتیوانه تییه م خو ش ده وێ، ئه ویش حه زی پێ ده کات. خاس ده زانین که هه موو شتیکی ئینسانی پاک، پاکه...

ئهلیزابت: ئیوه فره خاسن. ئه و هه میشه له ته ک مندا خاس بووه؛ به لام هیچ له مه سه له که ناگو ریت؛ من زۆرم خو ش ده ویت، به لام هه رگیز دلنیا نیم که ئه و به ته واوه تی منی خو ش بوو ییت. به شبه حالێ خو م زۆر شانازی پیه ده که م که تو ده زگیرانی ئه ویت... شانازی به ئه ویش [ئیشاره ت به هانریت ده کات] ده که م به بۆنه ی هه لبژاردنی خو شه ویسته که ی.

هانریت: [به پارانه وه]

ئهلیزابت تکا ده که م ئیدی له م باره یه وه قسه مه که.

ئهلیزابت: من به شبه حالێ خو م زۆر خوشحالم که لوبای خو م ده ست که وتوووه. له وانه یه

ئه و به ئەندازه ی خو شه ویسته کانی ئیوه گه وره و پله و پایه ی به رز نه بیت؛ به لام من له ته ک ئه ودا به خته وه رم، به رهنی خو م ئه و زۆر زۆر باشه. شه رمی ناکه م. فره هه ست به خو شی و ئاسووده یی ده که م. نه، هه رگیز له ته ک خو شه ویسته کانی ئیوه نا یگو ژمه وه.

ئه لنور: به لام که س ئه وانی پێشکه ش به تو نه کردووه. روودار! ئیمه ئه وان را ده گرین.
هانریت! قسه بکه؛ شتیکی بلێ.

هانریت: به داخه وه! من هیچ شتیکم له ده ست نایه.

ئه لنور: خاسه، خاسه، له چی ده ترسیت؟ چی شتیکی نازارت ده دات؟ ئه مه وه کو په له هه ورێکه که به ئاسمانی هه موو ئه ویندارتیک تیده په ریت و ده روات.

ئهلیزابت: ئایا ئه و به رچاو ته نگه یا تو؟

هانریت: نه، مه سه له که زۆر له مه قوولتره.

ئهلیزابت: به لام له دونیادا هیچ مه سه له یه ک له مه قوولتر نییه.

ئه لنور: نازیزه که م! قسه بکه؛ ده رده لێ خو ت بو ده سته خوشکه کانت باس بکه.

هانریت: عاجزم کردووه. ده مزانی که سن ژوست چه نده به دینه. سه رزه نشتی ناکه م. به م جو ره زیتتر خو شم ده ویت. حه ز ده که م که لووت به رز بیت و جموجو لێ هه بیت. زۆر بێ په رده و ره پ و راست ده رباره ی سیاسه ته که ی و بیرو باوه ری له ته کیا قسه م کرد. سه رزه نشتم کرد.

ئه لنور: ئاه! چلۆن توانیت ئەم کاره بکه ییت؟ سزادار نییه بو ئیمه ده ست بخه ینه نا و ئیشو کاری هاو ریکانمان. پیتو یسته چاوه ری بین که ئه وان خو یان ره ئی ئیمه له م باره یه وه بی رسن؛ ته نانه ت باو کم و رۆبسیپتر، به هۆی ئه و ریزه ی که بو یه کدی هه یانه و باوه ریان به سه ره خو یی یه کدی له کاره کانیاندا هه یه، هه رگیز پرسیار له یه کتر ناکه ن که له دادگا و کۆمیتته چی رووده دات و چی ده که ن. من هه رگیز رێگه به خو م ناده م که پرسیار له ماکسیمیلین بکه م، که له کاروباری سیاسیدا چی ده کات و چی ناکات.

ئهلیزابت: باشترین کاری ئیمه ئه وه یه که ازبه یین فیلیپ سه رگه رمی کاری رامیاری بیت.

هانریت: به لام من له کانگه ی دل مه وه حه ز به م کاره ده که م. ناتوانم ئەم ره وشه په سه ند

بکەم. کەسێکم خۆش بویت و لە ئیشوکاری ژبانی ئاگادار نەبم. لێرەدا مەسەلە ی نەیتنی دەولەت لە ئارادا نییە. تەنانهت ئەگەربیش هەبێت، نەیتنیبەکانی ئەوان، نەیتنی ئێمەش. لەم بارەبەرە هەقمە. چۆن دەتوانم چاوی بپۆشم لەو هەموو شتە پڕ لە زوڵم و خەفەتە ی بەسەر خۆشەویستە کەم دیت بەهۆی کاری رامباری. هەرورەها بەسەر ئەو کەسانە ی کە ئێوەش - ئەلنور و ئەلیزابەت - خۆشتان دەوێت؟

ئەلیزابەت: کام شتە پڕ لە زوڵم و خەفەتە تانە؟

هانریت: ئایا ئاگادار نیت لەو هەموو حوکمە بێ پەرحمانە ی کە چەندین مانگە یەک بەدوای یەکدا دەردەچێت؟

ئەلیزابەت: [بەلا ساریبەووە]

نە، ئاگادار نیە...

هانریت: بە ئێنێیان پێ دەداین کە لە پاش کوشتنی خائەنەکانی ژێروند ئەبر، شا، دانتون، دمولن، ئیدی شمشیری دادپەرورە ی دەخەنەووە ناو کیتلانە کە ی. فەرەنسە ئازاد دەبێت و هەوای ئازادی هەلدەمژین. لەو پۆژەووە بەدوای، هەر پۆژ لە پۆژی پێشووی خۆیناویتر دەبێت؛ قوربانی پتر بوو، بەتایبەتی ژن و مندال. هەمیشە بەرامبەر ئەم پەنجەرە یە هاتوچۆبەکی بێ پایان لە ئارادا یە.

ئەلیزابەت: [هەر بەو حالەووە]

چی، بەرامبەر ئەم پەنجەرە تانە؟

هانریت: ئەو گالیسکانە ی کە بەسەر جادە کە تێدەپەرن نابینیت؟

ئەلیزابەت: [هەر بەو حالەتەووە]

نە، نە، من هیچ شتێک نابینم؛ هیچ نەدیووە.

ئەلنور: باوکمان لە پتی خوادا، پێگەمان نادات چاومان بەو بەدبەختانە بکەوێت، کاتێک کە لێرەووە تێپەر دەبن دەرگای پەنجەرەکان دادەخات.

هانریت: بەلام ئێوە ناتوانن دەرگای دلتان داخەن. دلتان ناھێلێت کە ئێوە بێ ئاگا بن لەو بێچارانە ی کە بەسواری گالیسکەکان بەرەو مەرگ دەچن و ئێوە خاس دەزانن کە کەسەکانی ئێمە بەرپرسیاری ئەم کارانەن.

ئەلیزابەت: [بەلا ساریبەووە]

من هیچ نازانم، نامەوێت هیچ بزاتم.

هانریت: بە ئەلنور

«رۆسپیر» ی تۆ و «سن ژوست» ی من، پێکەووە خەریکی دارشتنی یاسا و دەستورن بۆ لێدان ی ئەو بێچارانە. «لویا» ی تۆ و کۆمیتە ی ئاسایش دەیانگرن و حەپسیان دەکەن. باوکە خاسە کەشتان لە دادگای شۆرشدا ئەو بێچارانە حوکم دەدات.

ئەلیزابەت: ئەمە راست نیە.

[بەدەست هەردوو گوتی دەگرێت]

ئەلنور: ئەوان ئەو ئەرکە سەختە ی سەرشانیان ئەنجام دەدەن. هانریت تۆ زۆر خاس دەزانیت کە ئەمە مایە ی خۆشی نیە. زۆرجار پتی دەزانم - بۆ ئەو ی کۆل نەدەم - پەنج و ناخۆشی ماکسیمیلین دەشارتێتەووە. بەلام من پێگە بەخۆم نادەم وەکو تۆ هەموو ئەو ناپەختی و خورپە ی دلم بەگە یەغە ئەو کەسە ی کە خۆشم گەرە کە و باری دەرد و ئازار و ناخۆشییە کە ی قورستر بکەم.

هانریت: ئایا ئەگەر پەشوکاوی بکەین، مانای ئەو یە کە بەزەبیمان پێدا دیتەووە؟

ئەلنور: ئەوان بۆ بەجێهێنان ی ئەرکەکانیان - کە بەناچار پتی لە پیناوی رزگارکردنی کۆمار، دادگەر پتی پێشیل دەکات - هێز و خەلکی پێوستیان نیە. ئێمە نابێ لەمە زۆتر لە هێز و توانایان کەم بکەینەووە و لاوازیان بکەین.

هانریت: من نامەوێت بێ هێزتری بکەم! حەز دەکەم کە «سن ژوست» ی من - هەرورەکو ناوێ جوانە کە ی - لە کاتێکدا هەموو پۆژتیک گیانی مەوقایەتی پتر لە گیانییدا نەشوما دەکات، دادپەرورە بێت؛ نەک ستمگەر و بێ دادگەر.

ئەلنور: ئایا وا دەزانیت کە ئەم کەلە پیاوانە پێوستیان بەو هە یە کە فیری مەوقایەتیان بکەین. ئەو مەوقایەتیە بەدبەختە ی کە مل بۆ ئەم هەموو پەنج و ناخۆشییە شۆر دەکەن لە پیناوی ئازادکردنی ئەو مەوقایەتیە پڕ لە شانازییە ی پاشەپۆژ، کە هەموو خۆشی و بەختەووە ی خۆیان لە پیناوییدا فیدا کردووە و لەوانە یە کە ژیا نیشیان لە پیناوییدا بەخت بکەن؟ پڕۆ! چاکتر و ابووە کە دلخۆشییان بەدبەختەووە، و بەخۆشەویستیەووە، ئارامش و باوەرێک کە لە دلەووە ئاواتەخوازن کە لە ئێمەووە دەستیان بکەوێت، بزبان پڕەخسێن. بێ گومان ئەم پیاووە لووت بەرز و گەورانە هەول دەدەن کە هیلای و ماندوویەتی و دەرد و چەلەمە و ناخۆشی خۆیان،

ته نانهت دوودلپيه كانيشيان له ئيمه بشارنه وه...

هانريت: به راست باوه ده كهيت؟ ته نانهت «سن ژوست» ي من! نه ونده دلپه قه؟

ئه لنور: نه وه ره كو زوري زوري لاوان بو نه وه ي بهرگري له خو ي بكات، وا خو ي پيشان ده دات كه زور دلپه قه. ئايا له ناو قوولايي چاويدا تراژيدي نابانيت؟

هانريت: [به شوکاوه]

ئه ري، ده يينم. چون ده توانم نه يينم؟ نه مه منم كه له ته كيا دلپه ق بووم. ده بوايه باستر بمناسيبايه.

ئه ليزابت: «فيلپ» ي من هه رگيز هيچ شتيك مني ناشارپته وه. هه موو شتيك بو باس ده كات و هه رچي قسه يه كي هه يه بو مني ده كات. زور خاس ده زانم جگه له خاسيتي هيچ شتيكي ديكه له زاتيدا نيبه. هه رگيز نامه وپت كه نارپه حه تي بكم.

هانريت: [هه ر به و جوړه]

ئه ري، من نارپه حه تي ده كم. من خو شه ويسته كم و هاوپر كه م نارپه حه ت ده كم. به لام سزاك يم وه رگرتوه؛ چونكه ئيدي له ده ستم ده رچووه.

ئه لنور: دووباره ده گه رپته وه بو لات.

هانريت: نه، نه و ليبوردي نيبه؛ خاسي ده ناسم. باوه رم پتي نه بووه. نه مده ويست كه كويرانه دوا بكموم. نه وه نه مانه له كه سيك كه ده به وي بيته هاوسه ري، په سه ند ناكات.

بي هووده خوشم ويستوه. بي هووده له دووريبه كه ي نارپه حه ت بووم؛ نه و شته ي كه ئيمرو له مني ده وپت، ناتوانم...

ئه لنور: ئيوه هه ر دووكتان هه روه ك جووتني مندالي كه لله شه ق وان كه لاساري ده كه ن. به لام زور دلنيام كه به م شپوه يه زتر يه كترتان خوش ده وپت. خاسه، شپته گه وره كان لاساري بكن! روژنيك دپت كه نه و جي برينانه ي كه له يه كترتان كرده وه، ماچ بكن.

[روژنيك و لوي دپته ژووره وه نه ليزابت له پر چاوي پيشان ده كه وپت و هاوارپكي پر له خوشي له ده مي دپته ده ر و خو ي ده خاته باوه شي لوياره]

روژنيك: [به پيكه نينه وه به نه ليزابت ده لي]

نه شميله بچكو له! نه وه تا نه وم بو هيناويت. هه ركه گوئي له دنه گه ناسكه كه تان بوو، ئيدي هيز و تواناي لي برا و هه موو هه ستي لاي ئيوه بوو و هيچ كاريكي بي نه ده كرا. نه وا دووباره ده بيگيرينه وه لاي خو تان. نه، بو ماوه يه ك ده يده ينه وه به ئيوه. نه ليزابت: [له باوه شي لوي دپته ده روه بو نه وه ي نارپه حه تي پيشان بدات] بو ماوه يه ك! نه و هي منه؛ نه وسا بو ماوه يه ك پيم ده دنه وه. نه، ده زه كان! جهرده كان!

ئه لنور: [ده بو ليني]

بي ته ريبه ت!

ئه ليزابت: پيوسته له سه ريان كه ريز له مافي من بگرن.

روژنيك: «نه و مندا لانه ئين كه نه م سه گه هي منه...»

ئه ليزابت: بي گومان! نه مه سه گي خو مه، ناتانده مي.

هانريت: بي تام.

روژنيك: نه مه به شپتي، بو به خوشمان ده وپت.

هانريت: نه لبه ته، نه و شانسي هه يه. هه قيتي. به دبه خت و بي شانسه كان گونا هبارن.

روژنيك: [به شپوه يه كي خوشه ويستانه]

هاوري چكو له كم! ناي دوو دل بن له شانسي خو تان.

هانريت: ئيوه چنده خاسن!... به لام ئايا ده زانيت؟...

روژنيك: ده زانم دلي نه وپش هه روه كو دلي تو راستگو يه. من دلنيام.

هانريت: [را ده په ريت]

سو ياست ده كم!...

[زور به په له داده نوشتيته وه و ده ستي روژنيك پيش نه وه ي بتوانيت لاي به ري، ماچ ده كات]

روژنيك: [روو ده كاته نه لنور و ده چپته لاي، زه رده خه نه يه كي پر له خوشه ويستي ده كه وپته سه ر لويو هه ر دوو كيان، هه ر دوو ده ستي ده خاته نيو ده سته كان ي خو يه وه].

با له م شه وه جوانه ي سه ره تاي وه رزي به هار تا ونيك پي كه وه به خوشي به رينه سه ر. ژوورپكي پر له خوشي! هه ر جار كه ديمه ئيره، ده لي لي له ناو بي شه يه كي پر له نارامشدا ده گه ريم. نه م باخه گه ورا نه ي دي ر و نه م دره ختانه ي كه به سه ر هه ر

لقیکیبیه وه دهیان په له ودری جوراوجور به سهریانا نیشتونونه ته وه، جگه له پاشماوه ی خه ونیکی شپرزه چی دی نیبه. شاری سته مگهر و گترمه کیشی سهر جاده کان. ئیوه ئه لنور و ئه لیزابت چونکه هه موو رۆژگاری خوتان لهم شوتینه دا بردۆته سهر، له لایه ن ئاسمانه وه ته به پروک کراون.

ئه لنور: به لئج؛ ئهم دیمه نه نارامه، ههر له مندالیه وه له بهرچاومان دایه. ئینسان کاتیک لیره دایه واده زانیت که سه د فهرسه خ له پاریسه وه دووره.

ئه لیزابت: من ئیدی نایه ته وه یادم، ده لئیی خه ون بوو!

لویا: زۆر بلایی!

ئه لنور: نه، ئهو پتویستی به که سیک نه بوو کایه ی له ته کدا بکات. ئه لیزابت ته نیا قسه ی ده کرد. منیش ته نیا گویم راده گرت و گویم نه ده گرت. ئهو به ته نهایی ههروه کو قه فه سیکی پر له بالنده بوو. بی ئه وه ی وچانیک بدات به رۆژ ههر خه ربکی فیکه کیشان بوو.

لویا: ئیستا ئیدی راهاتووم له ته کیا.

ئه لیزابت: [به عا جزیبه وه]

ئایا نارازیت لئی؟

ئه لنور: [به توانجه وه]

تۆش ناچار ده بیت فیر بیت و وه کو من بکهیت... گوئی نه دهیتتی... خاس ده کری...

ئه لیزابت: ناکهس، ناکهس!... بو ئه وه سزاتان بدهم، ئیدی له مه ودا هیچ قسه ناکه م.

رۆبسیپیر: نه، تکایه هاوړی چکوله که م؛ من هزم له دهنگته دهنگت بریتیه له به شیک لهم دیمه نه. چاکتر وایه له ته ک بولبوله کان و چۆله که کان - که بو ریزلیگرتن له سروه ی به یان، ئاواز ده خوینن - تۆش ئاواز بخوینیت و بچریکینی.

ئه لیزابت: [روو ده کاته لویا]

تۆش له ته کما ده خوینتی...

[لویا له پشت «کلاوسن» ده که دا داده نیشیت، ئه لیزابت پارچه یه که له شیعری ژان ژاک ده خوینیت. هانریت پالی داوه به «کلاوسن» هکه و ده روانیته برکه ی.

رۆبسیپیر له نزیک په نجه ره که وه دانشتووه. ئه لنور له پشت سه ربیه وه وه ستاوه، دهستی خستۆته سهر شانیه وه، که میکیش نوشتاوه ته وه. یه که مین پارچه ی ئاوازه که ته واو

ده بیت. له نیوه ی پارچه ی دووه مدها ده رگا ده کرتیه وه، سیمون دوپله دیته ژووره وه [سیمون دوپله: ماکسیملین مېووره! هه والئیکی په له م هه بوو.

ئه لیزابت: ئه وه نده په له و گرنگه که نه توانی تا کوتایی ئهم ئاوازه چاوه ری بکهیت؟ سیمون: یه کی له نوینه ره کان کاریکی گرنگی پیت هه یه. گهره کته بیهینمه ژووره وه؟

رۆبسیپیر: نه، ریگه ناده م سیاست بیته ناو ئهم جیگه پیرۆزه سیمون؛ من خۆم دیم. هاوړیبیان بیوورن! ئاوازه که تان ده ست پین بکه نه وه!

[له ته ک سیموندا ده چنه ده ره وه]

ئه لیزابت: ئیدی هه ز ناکه م ته واوی بکه م.

هانریت: چه نده خۆشه که له نیوماندا بوو.

ئه لنور: چه ند که م هه لی وا روو ده دات! هه رگیز ناهیلن که میک پشوو بدات. له گه ل ئه وه دا فره پتویستی به که میک پشوودان هه یه. بو ته ندروستی ئهو دلم زۆر له مه راقدایه.

لویا: که له سامبر و موز گه رامه وه، وام هاته بهرچاو که زۆر گۆراوه.

ئه لنور: ده بوايه له سه ره تای مانگی فوریه له خه سته خانه بخه وتایه. هه موومان فره له مه راقداين بو.

لویا: هیز و تواناکه ی، به پتوه رای گرتووه.

ئه لنور: ده بوايه سی مانگی ته واو پشوی بدایه. ئیمه زۆر هه ولمان دا تا توانیمان به زۆره ملی ته نیا مانگیک ئیستراحه تی بو بره خسین.

لویا: نه مانده توانی چاوی لی بیوشین و بی ئهو هیچ کاریک نه ده کرا.

ئه لنور: ئه گهر که وت و توانای نه ما، ئه وساکه چی ده که ن؟

لویا: تا ئهو کاته ی که بو کۆمار پتویست بیت، به سه ر پتویه و ناکه ویت.

هانریت: ئاه، که واته هه رگیز ناکه ویت؛ چونکه هه میشه پتویستیان پتی هه یه.

ئه لنور: [به سوپاسه وه]

هانریت گیان! ئوه! ئه گهر بمانتوانیبایه، که میک له و باره قورسه ی به سه ر شانیه وه یه، هه لبگرین.

هانریت: ئه مه له به دبه ختی ئیمه ده سته ی ژنانه که زۆر که م ده توانین یارمه تی ئهو که سانه بدهین که خۆشمان ده وین.

لویا: زۆر کار ههیه که ئیوه دهتوانن و له تواناندا ههیه که بیکهن. هه موو کار پکتان له دهست دیت. ئیوه نازانن خۆشهویستی و ئهوینی ئیوه چی هیز و توانایه که دهخاته ناو دلێ پیاویک که زهحمهت دهکیشیت. کاتیک که هیلاک و ماندووین، کاریکی یه کجار زۆرمان بهسهردایه و له ژیان وهرس دهبین، ژن چهند دهتوانیت سوودمه ند بیت و ئارامان بکاتهوه.

ئه لیزابت: خاس دهزانم؛ توو باریکی زۆرت بهسهر شانهویه؛ منیش توو بهسهر شانهویه.

لویا: ئای شهیتانی بچکۆله.

ئه لیزابت: شپزه، [بهشهرمهوه و له هه مان کاتدا به پیکه نینهوه]

نه، من ئه م قسه یه م نه کرد...

لویا: حاشای لێ دهکیت؟

ئه لیزابت: نه، هه رگیز نه!... بهلام بێ چاوووو، بلێ بزانه، ئه گهر من نه بوومایه، توو چیت دهکرد و دهبوویت به چی؟

لویا: ئاه، هه رگیز هیچ شتیکی خراپتر له ئاشنا نه بوون له تهک توو دا نییه.

ئه لیزابت: [سهری سوورماوه، له پاشدا به تووره بییهوه]

ئاه، خاسه، ئه مه ته نیا قسه یه کی دلخۆشکهره وهی رووته.

لویا: له هه موو شتیکی خراپتر ئه وهیه ئینسان بیر له وه بکاتهوه، که دهتوانی دوای ئه وهی له تهک توو دا ئاشنا بوو، بێ توو بژی و له وانه یه روژتیک تووی له دهست ده رچیت.

ئه لیزابت: بهلام هه رگیز بیر له وه مه که ره وه! ریگهت پێ نادهم بیری لێ بکه یته وه. ئه م کارهت ئیستاکی بێ هووده یه. من هه میسه له تهک توو دام و لیت جودا نا مه وه و پیتنه وه ده لکتیم.

[دوو باره ده رگا که ده کرتنه وه رو بسپیر دیته ژووره وه]

رو بسپیر: هاو رتیان، قسه کانتان مه چرین و قسه ی خۆتان بکه ن!

لویا! ته نیا یه ک وشه م له ته کتا هه یه.

[لویا به ره و لای رو بسپیر ده روا ت، چهند وشه یه ک به نه پیکه وه پیکه وه قسه ده که ن]

رو بسپیر: من ده بی برۆمه ده ره وه. پتیان را که یاندم که فوشه توانی ویتی باراس، تالین، کاریه، ماتیورنو یه ک بخات و ئیمشه و نیازیان وایه بیته باره گای «ژاکوبن» ده کان.

من بو ئه وهی پیشگیری له هیرشی دوژمن بکه م، پتووسته خۆم له وی بم. لویا: من له بریتی توو ده چمه ئه وی. توو مه چۆ! ئه م کاره هه م ماندوووت ده کات و هه م مه ترسی هه یه.

[ئه لنور که نزیک بوته وه له رو بسپیر، هه ردوو دهستی پیکه وه ده نووستینی و دوعا ده کات، به لام هیچ ورته ی لێوه نایه ت]

رو بسپیر: نه، من پیلانه نه پیکه کانیانم پیشبینی کردوه؛ ده رۆم بو ئه وهی هه موو ئه و پیلانانه تیک بده م.

لویا: توو پتووسته ئاگاداری خۆت بیت.

رو بسپیر: [به توندییه وه]

ده رۆم.

[لویا خۆی را ده گرت و قسه ناکات]

ئه لنور: ماکسیمیلین را وهسته، با شتوت بو ئاماده بکه م.

رو بسپیر: ته نیا هیلکه یه کم به سه. [ئه لنور ده چیته ده ره وه] لویا توو لیره بمیتنه وه! چاوت لیبیه خاونه بچکۆله که ت به چاو خه ریکه ده مخوات.

نه شمیله که م ئارام به! ئه وتان لێ ناسیتنه وه.

لویا: من ناتوانم توو به ته نیا به چی به یتم.

رو بسپیر: نابێ له هیچ شتیکی بترسیت؛ خاس ئاگادار من... هانریت! هه زم ده کرد پیش ئه وهی برۆمه ده ره وه ده ربارهی شتیکی که شپزه ی کردوویت له ته کدا بدویم و قسه ت بو بکه م، ئیستا چاوه ریم که ئه لنور شتوم بو ئاماده بکات، ئه گهر قبوولم نه کردایه دلگیر ده بوو لیم - وه ره پیکه وه قسان بکه ین.

[هانریت به سوپاسه وه به ره و لای رو بسپیر ده روا ت. رو بسپیر وه کو هاو رتییه ک ده ست ده خاته سه ر شانی. دوای مالتا وایی کردن و پیکه نین له ته ک لویا و ئه لیزابت، پیکه وه ده چنه ده ره وه. لویا و ئه لیزابت به ته نیایی ده میتنه وه.]

لویا: قسه کانی سوودی نییه؛ گوئی نادهمی، من ده رۆم به دایدا. تا ئه و شوپنه ی من بزانه ئه و ده چیت بو لای که سانیک که زۆر رکیان لیبه تی و لیتی بیزارن. دللم لایه تی و له مه راقدام بۆی.

ئه‌لیزابت: به‌لام خۆی وتی که پیتوبستی به‌تۆ نییه. من پیتوبستم هه‌یه...
لویا: دوا‌ی چهند سه‌عاتیکی دیکه دیمه‌وه بۆ لات.

ئه‌لیزابت: ئای! به‌لای تۆوه چهند سه‌عاتیک که مه‌ و هه‌یچ نییه؟ ته‌گهر ته‌و چهند سه‌عاته‌م
لی بگریت، ئیدی کاریکم پیت نییه.

لویا: له‌ دوا‌ییدا دوو به‌رابه‌ری ته‌و چهند سه‌عاته‌ت پیتی دده‌م. برۆ! ته‌گهر به‌هیلیم بێ من و
به‌ته‌نیا به‌چیتته‌ ته‌وی، هه‌رگیز له‌نیو باوه‌شتدا ئاسوده‌ نايم.

ئه‌لیزابت: من به‌خیلم... به‌لام له‌ قسه‌کانت ده‌گه‌م. له‌به‌ر ته‌وه ئیژم برۆ ئاگاداری هاوړی
خاسه‌که‌مان به‌. له‌به‌ر خاتری ته‌و، ده‌توانم ته‌م بێ به‌شیه‌یه له‌ تۆقبوول بکه‌م.

لویا: هه‌ر لیره چاوه‌ریم بکه‌. تا دیمه‌وه به‌خه‌وه. کاتیک که گه‌رامه‌وه ئیدی ناتوانیت
به‌خه‌ویت. [یه‌کتیری ماچ ده‌که‌ن، لویا گوێ راده‌گریت] ته‌وا ته‌وه ده‌روات؛ ته‌نانه‌ت
ئه‌وه‌نده کاتی نه‌بوو که نانه‌کی به‌خوات.

[ده‌نگی کردنه‌وه و داخستنی ده‌رگا که دیت]

ئه‌لیزابت: ته‌و زۆ به‌په‌له، هه‌ر به‌پتوه نانی خوارد.

لویا: پاش تاویکی دیکه ده‌رۆم به‌دوا‌یا. ته‌گهر بمینیت که دوا‌ی که‌وتووم، تووره‌ ده‌بیته‌...
ئاها! چه‌ز ناکه‌م که جاریکی دیکه ناچار بیت شه‌ر بکات! خۆزیا بمانتوانیسیا به
له‌مانه‌ دوور بکه‌وینه‌وه.

ئه‌لیزابت: هاوړی خاسه‌که‌مان له‌وانه ناترسیت. ته‌نیا ته‌وه به‌سه که ده‌ریکه‌ویت و
سه‌ریکه‌ویت.

لویا: نه‌، نه‌، خه‌باتیکی سه‌رسه‌خت و غه‌مناکه‌مان له‌به‌رده‌م دا‌یه، دوژمن سوود له
چه‌که‌مه‌نییه‌کی ژه‌هراوی ده‌بات.

ئه‌لیزابت: کی؟ فوشه. ته‌و ناکه‌سه سووکه بۆقله‌مونه، به‌و چر و چاوه‌ی که نۆکه‌ریتی لی
ده‌باریت، تاویک له‌مه‌وه‌ر چاوم پیتی که‌وت، ده‌کوکی و سلاوی ده‌کرد و داوا‌ی
لیبووردنی ده‌کرد و له‌ پیتیله‌که‌کان ده‌چوه خواره‌وه...

لویا: هه‌رگیز باوه‌رته‌ به‌جال‌جالۆکه نه‌بیته‌! ته‌و تاوه‌کانی له‌ هه‌موو کون و قوربنتیکدا
ده‌ته‌نیت.

ئه‌لیزابت: من هه‌رگیز لیتی ناترسم، من «هه‌نگ» م.

لویا: هه‌نگه‌ چکۆله‌که‌م، ته‌ی کوا چووزه‌که‌ت؟

ئه‌لیزابت: من نازپه‌روه‌رده‌م؛ ته‌وه‌نده لووت به‌رزم که هه‌رگیز چووزه‌م به‌کار نه‌هیناوه. هه‌ر
له‌ مندالییه‌وه فیر کراوم که به‌رگرم لی بکه‌ن. باوکم، براکام و خۆشه‌ویسته‌که‌م،
هه‌موو هیز و توانای من له‌نیو ده‌ستی ئیویه‌یه.

لویا: له‌گه‌ل هه‌موو ته‌مانه‌دا پیتوبسته‌ فیر بیت که چاوه‌ له‌ من به‌پوشیت.

ئه‌لیزابت: له‌ ژياندا، هه‌رگیز! چاوه‌ له‌ تۆ پیتوبستم؟ و تۆبش له‌ من؟ ته‌ی به‌دغه‌ر، به‌دغه‌ر!
هیشتا بیر له‌وه ده‌که‌یته‌وه که وازم لی به‌هینیت؟

لویا: هیشتا ده‌بێ له‌ یه‌کدی جودا بێن.

ئه‌لیزابت: ئاه، نه‌، نه‌! ئیدی نامه‌ویت... دووباره‌ چی به‌رنامه‌یه‌کیان بۆ دارشتووین که
دلمان بیه‌شینه‌وه؟ نابێ ئیدی به‌گوێیان بکه‌یت و بکه‌ریتیه‌وه بۆ سوپا. هه‌مووی
مانگ و نیویک نابیت که گه‌راویتته‌وه. من زستانی رابوردوو بێ تۆ، به‌ته‌نیا له
ناو پیخه‌فیکی ساردوسریدا ته‌نیای ته‌نیا بووم. چه‌نده به‌دبخت بووم. ئاه! چهند
له‌شم ساردوسر و دلیم ته‌زی بوو! نه‌، هه‌رگیز رینگه‌ ناده‌م و ناهیلیم ئیدی ته‌م کارانه
دووای بکرتیه‌وه.

لویا: ئیستا وه‌رزی به‌هاره، ته‌وه‌ قچه‌ ناسکه‌ چکۆلانه‌ت گه‌رم ده‌بنه‌وه.

ئه‌لیزابت: به‌لام بۆ دلێکی ته‌نیا، خراپترین وه‌رزه‌...

لویا: تا ته‌وه کاته‌ی زیندووم، له‌ هه‌ر شوێنیکدا بم ناهیلیم ته‌نیا بیت.

ئه‌لیزابت: ته‌ری، له‌ دووره‌وه به‌هۆی نامه‌کانت، خۆشت ده‌ویم. زۆر سوپاست ده‌که‌م! من
ده‌متم ده‌ویت. گه‌ره‌که‌مه له‌شم له‌ ته‌ک له‌شتا جووت بیت. کاتیک له‌ نامه‌کانتا
ده‌نوسیت ماچته‌ ده‌که‌م، شیت و شه‌یدا ده‌بم؛ هۆش و هه‌ستم له‌ ده‌ست ده‌ده‌م،
ته‌نانه‌ت فرمیتسکم وشک ده‌بیته‌ و ناتوانم بگرم.

لویا: هاوړی خۆشه‌ویسته‌که‌م، تکا ده‌که‌م هه‌موو هیز و توانام لی مه‌په‌ره. ئیدی ته‌وه‌نده
توانام بۆ نه‌ماوه. پیتوبسته‌ بۆ هه‌ر یه‌کیکمان مافیک ره‌چاوه‌ بکه‌یت، هه‌ریه‌که‌مان
پیتوبسته‌ به‌شیکمان له‌م مافه‌ هه‌بیته‌.

ئه‌لیزابت: که‌وا‌یه راسته‌؟ دووباره‌ گه‌ره‌کته‌ برۆیته‌وه؟

لویا: له‌وه ده‌چیت؛ به‌لام ئیستا نه‌.

ئه‌لیزابت: که‌ی؟

لویا: له‌وانه‌یه، سێ هه‌فته‌ی دیکه‌؛ له‌ رۆژانی یه‌که‌م مانگی داهاتوو.

ئه‌لیزابت: دوا‌ی سێ هه‌فته‌، مانگی داهاتوو... کاتمان هه‌یه، به‌لکو تا ته‌وه کاته‌ شه‌ر ته‌واو

بیت... یا دنیا... بەلکو ھەر نەرۆیشتی... نه، نه! تەنانەت گەرەکم نییە بیری شی لی
بکەمەو!

لویا: ئاھ! ئەگەر بمتوانیایە.

ئەلیزابەت: ئەگەر تەنیا کەسیک بتوانیبت، تۆبیت، ئیمەین.

رێگەم پێ بدە لە تەک رۆبەسپێردا قەسە بکەم! ئەو تۆی خۆش دەوێت، منیشی
خۆش دەو، ئەو زۆر خاسە... ھەر ئیستە کە بەچاوی خۆت دیت، ئەو تۆ لە من
ناسینیبت.

لویا: نه. «لیزابەت» ھەم، رێگەت پێ نادەم. شەرمەندە و سەرشۆر دەبم.

ئەلیزابەت: شەرمەندە لە من؟

لویا: شەرمەندە، لەبەر تۆ، چونکە من و تۆ یەکێکین. تۆ خۆ ناتەوێ کە «فیلیپ» ی تۆ لە
کار و ئەرکی سەرشانی، خۆی بەزیتەو و پرا بکات.

ئەلیزابەت: ئایا هیچ ئەرکیکت بەرامبەر بە من نییە؟ ئایا پتیوست نییە چاودیری لە
ھاوسەرەکت و ئەم بچکۆلەپەت کە لێرەدا نوستوو، بکەیت؟

[دەست دەخاتە سەر سکی. ئەلیزابەت بەپێوە و ستاوە و لویا دانشتوو. لویا کۆلمی
خۆی بەلەشی ژنەکی دەسووتیت.]

لویا: ئەو تا دوو مانگی تەواو بەئارامی دەخەوێت، من دەگەرێمەو، تا لە خەو ھەلی
بستیتم...

ئەلیزابەت: کەمێک بییری لی بکەرەو. ئەگەر لە کاتیکتا دیتە دنیا، تۆ لێرە نەبیت و
ئەگەر بەسەر سکدا چووم و مردم!...

لویا: ئەم قەسە یە مەکە! دیوانە! تۆ بەتەواوەتی ساغ و تەندروستیت! ھەرۆک دلێکی پاک
و جوان دەدرەوشییتەو و لە دووری منیشدا ھەرۆک پشیلەبەکی نازیەرۆردە لە
باوەشی خیزانەکتا دەبیت... چی شتیکت دەتوانی ترس بخاتە دلتەو؟ من زۆ دوور
نابمەو! ھەرکە پتیوستت پێم بوو، خیرا خۆم دەگە یەنمە ئێرە.

ئەلیزابەت: بەلین دەدەیت؟

لویا: واتە...

ئەلیزابەت: تۆ بەلینت داو.

لویا: واتە تا ئەو شوینە کە بارودۆخ رێگە بدات و سن ژوست بتوانیبت چاوم لی
بپۆشیت.

ئەلیزابەت: ئاھ، کەوا یە نابێ حیسابی بۆ بکەم؛ سن ژوست دلێ نییە. تەمەنی تۆ زیتەر.
ئایا ناتوانی بی ئەو کار بکەیت؟

لویا: ئەویش و منیش بی یەکدی ناتوانین کار بکەین. ئەو کارانە ی پیمان سپێردراو،
ئیشوکارەکان، ھەمووی بەشێوەیەکی یە کسان دا بەش دەکریت.

ئەلیزابەت: حەزم دەکرد بزائم بۆچی ھەمیشە سەختترین کار بەئێوە دەدریت؟

لویا: بی گومان، چونکە ئیمە ھەر کاریک کە پیمان سپێردراو، بەخاسی و دروستی
ئەنجامان داو. جگە لەمە، خۆشەویستەکم! ئەگەر تۆ نەبوویتایە و رەنجی دووریتی
لە تۆ نەبوایە، لە ناو سوپادا و لە نیتوان سەربازەکاندا بەرامبەر بە گوللە و ناگری
دوژمن زۆر زیتەر ھەستم بەخۆشی دەکرد، تا کارکردن لێرە.

ئەلیزابەت: ئەو دەلیبی چی؟ ئایا وەزعت لە کۆمیتە و لە ئیدارەکی خۆت باشتر نییە؟

لویا: لێرە، پیلانگێران، بەخیلی و خیانت یە کجار زۆرە ھەریە کە خیانت لەوی دیکە
دەکات. مرۆف ناچارە بۆ بەرگریکردن لە خۆی - ھەرۆک ھەموو ئەو کەسانە ی -
دیکە روو بکاتە شاردنەوی راستی؛ هیچ دیار نییە کە ئەشی پروا بە کێ بکەیت
و متمانەت بە کێ ھەبیت. ھەر ئەمە دەبیتە ھۆی ئەو کە ئینسان باوەری
بە مرۆفایەتی نەمیتیت. ئەگەر کەسیک وەکو من خۆشەویستیکی وەک تۆ و چەند
ھاوڕێیەکی راستەقینە - دوو یا سێ - کە جیگە ی متمانە بن نەبیت،
بەتەواوەتی و رە بەر دەدات. ئا، ئەگەر دەزانیت چەندە قینم لە سیاسەتە و لیتی
بێزارم.

ئەلیزابەت: دە، لەوێ مەمیتەرەو! خۆت بکشیینە داو.

لویا: نه، چونکە ئینسانە خاسەکان خۆیان دەکشیینە داو، سیاسەت دەکەوێتە دەست
کەسانی ھیچو یوچ، پتیوستە بپننەو و ئەوان دوور بخەینەو. چارەنوس لە
راستییدا سەربەری یا سەرشۆری ئەو کەسانە ی کە لە پاش ئیمەدا دین، پە یەندی
بەئیمە و بەو کارانە دەیکەین و بەو سیاسەتە ی کە دەیگرین، ھە یە. مەگەر
ناتەوێت کە بچکۆلە خۆشەویستە کەمان ژیانیکی پر لە خۆشی و سەربەری
ھەبیت؟

من بۆ ئەو و لە پیناوی ئەودا کار دەکەم. نه تەنیا لە پیناوی ئەو، بەلکو لە پیناوی
ھەموو ئەو بچکۆلانە ی کە مافی ئەو بان ھە یە، لە پاشەرۆژدا ھەموومان بخەنە ژیر

پرسیار لیکردن و دادگایمان بکن، کار دهکهم. مهگه ر ئهوهنده خوښه و بیست نین که مروفت له پیناویاندا که میک ماندوو بیت و رهنج بکیشیت؟ من هموو هیلاکی و ماندوو به تی و بیزار به کانم دهکهمه فیدای ئهوان.

ئه لیزابت: به لئی، با بچکۆله که ی ئیمهش به خته وهر بیت! هموو شتی که له پیناوی ئه ودا!... بۆ منیش! حهزم دهکرد هموو شتی که بدایه و هموو شتی که رابگر تابه...

لویا: هموو به خته وهر به کان، ئای نهوسنی بچکۆله!

ئه لیزابت: وا ههست دهکهم که بۆ به خته وهری و خوشی دروست بووم. لیم مۆر مه به ره وه؛ ئایا ئه م جوهره بیر کردنه وه به خراپه؟

لویا: نه، خوښه و بیسته که م. من حهز له به خته وهری دهکهم؛ به ختیاری و خوشی تو م دهویت. بوونم به ئه ندازه که پره له خوښه و بیستی که حهزم دهکرد بمتوانیا به به شی بکه م به سه ر هممو واندا؛ به لام چلۆن ده بیت؟ ده ترسم که به خته وهر کردنی خه لک تا چه ن دین چه رخی دیکه یش نه به ته دی.

ئه لیزابت: به ختیاری زۆره ملیبی، کاری زۆره مله، هه رگیز نامه ویت. من ته نیا هی خۆم دهویت. ئه و به خته وهر به بیه م دهویت که خۆم و خوښه و بیسته که م دهیده ن به به کتری.

لویا: هه ر که دهر د و رهنج کیشان و کار ته و او بوو، دوو باره به خته وهر ده بیسه وه. هه ر ئه و کاته ی شو ریش دلنیا بوو که ئیدی نیشتمان پیتیستی به هیت و بازووی ئیمه نییه، ئه و کاته ئازیزه که م به خوښییه وه پیکه وه ده چینه گوندی «ئارتوین» ی خۆم! خانوویه کی خنجیلانه له گوښه یه کی کیتلگه که مان... رۆژگارانێ درتیز و سالانی بی دهردی سه ر... چه نده خوښن! هه ر له ئیسته وه له ته ک تو دا ئه و خوښییه ده چیتزم و تامی دهکهم.

ئه لیزابت: بۆچی ئه م کاره به خینه سه به ینی؟

لویا: له پیندا پیتیسته شیاوی ئه وه بین.

ئه لیزابت: ئای، پینشو تیزه بچکۆله که م!

هه ر دوو کیان زۆر به خوښییه وه به کتری ماچ دهکهن.

[په ره ده داده درتیه وه]

تابلۆی ههفته م

شوین: [له کاخی پاشایه تی، بالکۆنی کافه کورازا، شهوی سییه می پره ریا ل (۲۲ م)].

خه لکیکی فره له هموو کۆمه ل و تو تیزه جو را و جو ره کان به ده وری میزه کاندان دانیشتوون. له لای راسته وه به ره و خوار باخیکی گه و ره هیه که چه ند پله یه ک له خوار ساختمانه که وه یه .

دیوارێکی شووشه یی لای راست و پشتی بالکۆنه که له دهر وه جیا ده کاته وه. به شه که ی دیکه، واته به رده می بالکۆنه که یه کسه ره به ره و پرووی باخه که یه .

له ناو باخه که دا هاتوچۆ و جموجۆل وه به ر چا و ده که ویت. چه ند میزێکی بازرگانه کان، فرۆشیاره کان و سفته فرۆشه کان له به رده می بالکۆنه که و لای چه په وه یه. والییه کان و کاربه دهسته کانی میری، کولو، بیو، باره ر، باراس، ماتیورنو، مژان و کهسانی دیکه تازه هاتوون و دانیشتوون. دوا ئه وان «هش» و پاش ماوه یه کی که م «تالین» یش دیته لایان. میزه کانی «مار» بیه کان و شاپه رسته کان گۆراوه و «کولتو» سیخوری کۆمیته له نیوان ئه واندا دیاره؛ له وه پهری باخه که دا له لای چه په وه، له به رزاییه کدایه .

فوشه له لای باخه که وه دهر ده که ویت و دیته پینشه وه و سه ر له هموو میزه کان ده دات. له لای راست و چه پدا به هه ر میزێک ده گات، چه ند چه ره یه ک ده کات و له پاشدا له پشت دوا میزدا به ته نیایی داده نیشیت، بی ئه وه ی هیچ که سیک ههستی پی بکات، به چا و هموو خه لکه که و روودا وه کان ده پیتی.

میزی بازرگانه کان و فرۆشیاره کان: [زۆر له سه ر خو پیکه وه قسه ده کهن و ناو به ناو ده نگیان به رز ده بیته وه]

- بارودۆخ فره خاسه؟

- کاره کان ده سوور پته وه. ئه ری ده سوور پین.

- سه ده ی زێرینه...

- سه ده ی کاغه ز، نرخ ی ئه سه که ناس هه رده م دیته خوار تر.

- ئېمە و ھەرزانبوونی ئەسكەناس! سوود لە ھەموو لایەكەو ھەك بارانی بەھار دەبارت. پتیبەكمان لێرەبە و پتیبەكمان لە لەندەنە. خواست و خستەروو^(۱۶)، كارەكان خراب نین... بێ گومان كەسانكیش ھەن كە لە ژێر باری سەختی ژياندا دەنالتین.

- من زۆر رازیم و ھەزەم بەدلە... بژی شوێش! فرە دەولەتمەندە.

- ھەموو سامانی نەتەواوەتی لە كڕین و فرۆش داھە... ھەرگیز شتی وا لە بازاردا نەبێراو... ھەلێكی گەورە... بازاربەكافمان، لە ھەفتە پێشوو دا لە «لیموزن» زەوی پر پیت و بەرەكەت، كێلگە تاییبەكەكان و كاخە گەورەكانیان بە پاروویەك نان لە دەست خاوەنەكانیان دەرھێناو و ھەر كە دایدەنیتن بۆ فرۆشتن، نرخەكان بە شتوویەكی سەرسام دەچیتە سەر ھەروا رادەوستن، دەست دەخەنە گیرفانیان و تەماشای دەكەن و كریارەكان خۆیان نرخەكان زیاد دەكەن.

لە «كونتاوونسن» زەوی وزار پارە ناكات. بۆ زەوتكردن و ھەلگرتنی، تەنیا كەمپك خۆ نوشتاندنەو بەسە. كاری بازاری رەش لە برەو داھە. ژووردان ترس و مەترسی خستۆتە دلێ داگیركەرەكان. دەستیان كەردوو بە ھەلھاتن.

خاوەن مۆلكەكان مۆلكەكانی خۆیان بەچەند ئەسكەناسك دەفرۆشن.

- وریابن، پەلە بەكەن. پاكسازی دەستی پێ كەردوو، خەتەر لە پەنا گۆتیمانە. ژووردان خراوەتە زیندان، لەو ھەتی كەوتۆتە زیندان، ترسۆكەكان زمانیان گرتوو و كەوتوو تە زوان درێژی. نابووی دەكەن، ئەو ھاوار بۆ ئەو ھەموو سەرانی. كۆمیسۆن بریاری داو كە چارەسەری كێشە ھەموو بازار بكات.

- دەبێ چاوەرێ بەكەن و ببینن. ھیچ كالا یەك لەسەر دەستم نامییتەو. كەوتۆتە گەر و دووبارەش دەكەوتیتەو گەر. بێ ئەو ھەمی بیبینی و بیناسیت، دوا بەكەو... من ھیچ كارەم!

- دەربارە ھەموو ھەمە، ھیچ مەترسیبەك نییە. چەند كەسك تووش دەبن، بەجەھەنەم! كار بێ دەردەسەری و ناخۆشی ئەنجام نادریت. بەلام ھیچ مەترسیبەك لەو ھەدا نییە كە ئەم ھەزەمە درێژە بكیشیت! ئەگەر بیانویستایە ئاشكرای بەكەن، دەبوا ھەموو ھەزەمە بكیشنە ناو كیشەكەو. چەند كەسك زۆر لە كار بەدەستانی شارەكان، كارمەندەكان، قازیبەكان و نوێنەران ئەنجام دەنەنە ناو ئەم كیشەبە و تاوانباركراون. دەتوانن ئێمە بێ ترسولەرز بەخەوین.

- من رەخەم ھەبە. ئەم كۆمیسۆنانەم لا پەسەند نییە. ئەم كارانە ھەبەكەن زبانی دەگەبەنیت و دژی نازادی بازرگانیبە، ناتوانم تەحەمۆلی بەكەم، من كۆنە لیبرالیکم، من مافی ئەو ھەبە ھەرچۆنكە خۆم ھەز بەكەم و بەھەر نرخكە دلم بخوازی شت بكرم و ببفرۆشم.

- ئەم رۆبیسپێر بەد فەسألە ژيانی لێ تێك داوین. ھەر لێرەو ھەقەبەكی لێ دەدەم. ئەگەر رێگەیان بێ بەداھە، دەبوو ھۆی ئەو ھەبە بازرگانیتی ئێمە بەناو بەكیشیت و لە ناوی بەریت و ھەموومان لەسەر ساجی عەلی دا بنیت. شۆلی لێ ھەلگەشاو و گوتوویەتی كە سوودی ئێمە لە كڕین و فرۆشدا دەبێ بەگۆرە ھەبە یاسا بیت.

- خۆزیا كاری بەسەر ئێمەو نەبوا. تەنیا بەھۆی چەنەبازەكانی ئەنجام دەتوانی بەئامانجی خۆی بگات.

- بەرێ من ئەگەر نەتوانن لە تەكیا رێك بەكەوین، كارمان شپزە دەبێ. خاستر وایە ھەر كارێك پتیبست بیت بەكەن و ھەموو رێگە و شتووەكان بەكار ببینن تا توندپەرەكانی كۆمیتە نەتوانن دەست بەخەنە نێو دەستی بەكتر و سەری خەلكی بپەرێن و مال و مۆلكیان تالان بەكەن. تەماشای بەكەن، ئەو یەكەیان ببو - كەشیشی مەوۆج - و ئەو توندپەرەوانە ھەبە ھێناوین. تەماشایەكی ئەو ھەبەكەن، كاربە، لەو ھەو و ماتیورنو، تەماشای بەكە.

- ھەبە! ھەمیشە بۆ دەر بازرابوون رێگەبەك ھەر ھەبە. لەنێو ئەوانەدا چەند كەسكی باش ھەن، وەكو باراس و تالین. ئەوانە ھەندێ داخواز و نیازێ تاییبەتی خۆیان ھەبە، ژن، شەراب، رابواردن، جوانپەرستی، پارە، پارە، پارە... لە رێگە ھەم دەو ھەبە «سك» ھەو دەتوانن دەستیان بەسەردا بكیشین و مالییان بەكەن.

- خاسە، برۆ و پشتیان پتیبەبەستە؛ بیانكەرە پالپشتی خۆت. ئەوانە ھەروەك نەسك و ھەن؛ ھیچ بنچینەبەكیان نییە. بێ ماھە و بەرەلان و ئێمە بۆ بەرپەرەدنی ئیشوکاری دەولەت پتیبستیمان بەنیزام و رێكویبەك ھەبە. بەتاییبەتی لەم كاتە ناسكەدا كە پتیبستە پارە پوولتێكی فرە خر بەكەبەو و بنچینەبەكی پتیبەك بەتیبەن. رۆبیسپێر لایەنگری نیزام و رێكویبەكی ھەبە. ئەو تەنیا كەسكە كە دەتوانن نەزم دا بین بكات و، توانای ئەم كارەبەك ھەبە. ئەگەر بتوانن بەھەر شتووەبەك بیت، بەمامە ھەمەبەتی، رای بكیشین بۆ لای خۆمان، ئەو دەتوانن كارەكانمان زۆر بەچاکی ئەنجام بدات و

سهروسامانیکی پی بد... به لآم نه گهر به رهه لستیمان بکات و دژمان بوهستیت، پتویسته وردوخاشی بکه یین.

- من ره ئیه کی خاسترم هه یه، پتویسته له ناوی به رین و بیکوژین. هیچ جیگه ی گومان نییه که له تهک ئه م پیاوه خو په سه نده کاریکمان پی ناکریت. ئه وه هرگیز نازانیت مافی دادمه ندی سامان مانای چیبیه و ههستی پی ناکات. ئه گهر کامبوون نه بوایه و لغاوی رانه کیشایه، هه موو مال و مولک و سامانه کانی به سه ر پیاوه کانی خو ی دابه ش ده کرد.

- پف! برۆ بیان دۆزه ره وه! سه به یین ئه م کاره ناکریت. تا ئه و شوینه ی سه برین مه به ست بیت، ئه نجومه ن زۆر ده ست و دل بلاوه و ئه ندامه کانی سه روملی خو بان هه ره وک بارۆکه پیشکesh ده کهن. به لآم له هه مان کاتدا ئه گهر ده ست بخریتته سه ر پایه بلنده کان و گهره کان، بو به رگریکردن لییان، لییمان ده بیتته شیرتیک.

- با خوینی خو مان پیس نه که یین. بو خه لکی به شه ره ف، رۆژگارانی خو ش هه ر هه یه.

[خه ربکی خو اردنه وه ن، ماتیورنو و باراس دپنه ژوره وه]

ماتیورنو: [له حاله تیکدا که زۆر به به دگومان نییه وه هه وای ده ور به ره هه لده مثری]

باراس، بو کویم ده به ی؟ له م جیگه به دناوه ی «موسکادن» انه چی باسه ؟ هه ر لیتره بو گه نی خیانه ت و دزیتی دیتته ناو لووتم. چروچاوی که سانیک ده بینم که شیایو تف تیکردن.

[له کاتیکدا که حاله تی تفکردنه وه ده گریت، زۆر به قینه وه روو له بازرگانه کان وه رده گپرت].

باراس: [به پیکه نینه وه]

وس به ! وس رنو ئاگادار به ! تو نابن لیتره ده وری «تیمون ئه تن» م بو کایه بکه یت. تو خه ربکی خه لکی وه کو پارچه یه شیاکه به چیلکه سه ر و ژیر و تیکه ل و پیکه لی ده که یت.

رنو: هه روایه . به ره کانی لووتم هه له ناکهن.

باراس: ئه گهر وا بیت، ئه و پارچه شیاکه یه نخه ی زپری ده بیت.

رنو: زپر و پیسی! هه ر دوو کیان بو گه نیان لی دیت... هه موو ئه م میتش و مه گه زانه ی ویزه ویزبان دیت به ده ور...

باراس: ناتوانین چاوی لی پپوشین. ته نانه ت رۆبسپیریش ناچاره که کو مه له یه ک...

رنو: ئه گهر راویشیان له گه لما ده کرد، فیری چۆنیه تی پاکسازیم ده کردن...

باراس: تو رکوینه له دلتا نییه . له گه ل ئه وه ی که رۆبسپیر له کار دوورت ده خاته وه و ده رت ده کات، تو هیشتا گهره کته لی نیزیک بیته وه ؟

رنو: رکوینه ! بوچی ؟ ههستی پی ده که م. من هه رگیز ئه و کاره ناره وایه ی نابه خشم و لی نابورم. من زۆر خزمه تم به کو مار کردوه . من له ناوچه ی خو م، یاخیه کان و دژ به شویره کانم له ناو برد. له وانه یه چا و لی پپوشین و سلکردنه وه م نه بوو بیت. من خاچه کان (۱۷) و تابلوکانم شکاند و وردوخاشم کردن. من چه ندین یه غان ده سته که وتم نارد بو ئه نجومه ن من مو لگای که شیشه کان و کلیتسا کانم کرد به قوتباخانه ، وه یا دابه شم کرد به سه ر هه ژاره کانددا. ده ستم گرت به سه ر مال و مو لکی ئه شرافه کان، هه موو سامانه کانیانم لی زه وتکردن و ناردمه خه زانه ... ئیستا با بو خو بان ده ست بکه نه ها وارکردن و داد و بی داد وتن کار له کار ترازاوه . پیوسته له به ر خاتری ئه م کارانه م سوپاسم بکه ن؛ به لآم بی گومان به دو ورخسته وه م له کار، سوپاسم لی ده که ن و پاداشتم ده ده نه وه . گوایا زۆر توندره ویم کردوه و شو لیم لی هه لکی شیاوه ... وا بزانه تا یه کسانیه کی دروست و راسته قینه جیگیر نه بیت، وشه ی توندره و ی له شو رشا نییه و بی مانایه .

لیتره چی باسه و چی روو ده دا؟

[به ره و لای میزی بیو و کلو ده روات] بیو! پیتم بلنی بزانه م، من ده ناسیته وه ؟

مه گهر ئیوه له کو میته شیت بوون؟ بوچی دووباره منتان خواستوه ؟

بیو: من به رگرم لی کردیت. به لآم رۆبسپیر و کوتون له قه لاچو کردنی لایه نگرانی ئه بر له پاريس تو وره بوون و پییان ناخو ش بوو. گوناھی خو ته که خو ت له ته ک «شومت» دا به دنا و کرد.

رنو: من ئه وه نده په ست و زه بوون نیم که ئینکاری ئه م کاره م بکه م. «شومت» پیاو یکی راست و دروست بو و مایه ی سه ره ره زی شو ریش بوو. گه وه ترین گوناھی ئه و، ئه وه بوو که له بریتی ئه وه ی به رگری له بیروباوه ر و هه لسوکه وتی خو ی بکات - که بیروباوه ری منیشه هه مووی به راست ده زانه م - ده ترسا و به رامبه ر رۆبسپیر به رگری له خو ی نه ده کرد.

بيو: گهره کته توبش وهکو ئه و بچيته سهر سه کۆي ئيعدام؟ کاري ئيمه - که توانيومانه
رزگارت بکهين - سه ختتر مه که.

رنو: نامه ویت له م کاره بئ بهشت بکه م! سهر م بپرن لام باشته له وهی که خۆم سووک و
زه بوون بکه م.

بيو: ناکه سی موباره ک! تۆ ده بئ له کانگه ی دلته وه سووکی و زه بوونی قه بوول بکه ی ت.
زۆر شانازی به بیروباهه ی خۆت ده که ی ت؟

ئایا نازانیت که ئەم رێبازە ی تۆ گرتووتە بەر شتیکی نە مابوو، که بتکاته
دارده ستیک و کوته کیکی کوشنده بۆ ئە نجامدانی کوده تاهه کی نیزامی، که
دیکتاتورێکی پۆتین له پئ - واته «رونسن» بینیتته سهرکار و به سه ر لاشه ی
کۆماردا حوکم بکات؟

رنو: چی؟ رونسن؟

بيو: گه وچه! هیچت نه دیوه؛ هیچ تیناگه ی ت. تۆ شایانی ئه وه ی ت په نجا جار ئيعدام
بکرتیت... به لام من ده زانم که تۆ ئەم کارانه ت له ناوچه که ی خۆت نه کردوو. من
ناگاداری هه موو هه لسوکه وت و کاره کانت هه م و شانازیت پتیه ده که م. من تۆم له
ده ست رۆبسیپتر رزگار کرد. به لایه نی که مه وه که مێک نارام و خۆین سارد به. ئەو
که سانه ی که پالپشتی تۆن به - پرسپاری ئەم کارانه مه که؟ کۆمار به هۆی ئەو
هه موو و رپنه و قسه قۆزانه ی له لایه ن ئەو که سانه ی که پتیه سته به رگری و چاودێری
لئ بکه ن، ده کرتیت، له مه ترسیدا یه و ئیمه له وانه یه بۆ به هیزکردنی کۆمار
پتیه ستیمان به یه کدی هه بیت.

رنو: ده رباره ی کئ قسه ده که ی ت؟

بيو: ده رباره ی رۆبسیپتر، ئەو له و هه موو - کاره وردانه که ئیمه خۆمان پتیه ماندوو
کردبوو - بۆ ئه وه ی ئه وانی پئ بشکینین و سووکیان بکه یین، بۆ ئیمه مه رجه عێک
دروست ده کات.

رنو: خودایه ک؟

بيو: ئەری مه رجه عێک. توبش گرنگی ئه وه ت بۆ روون ده بیتته وه. مه رجه عێک که بئ
گومان ئەو ده بیتته کاهینی گه وره ی. له میحرابه وه تا ته خت و تاج. بۆم نه؟ خۆ
دووری ئەم دووانه له یه کدی ته نیا هه نگاوێکه و به س!

رنو: خاسه! چی گه و جیتیه که.

بيو: باشه، له دواییدا به چاوی خۆت ده ییبتت. پاش پانزده رۆژ ده ستووری به جیتیه تانی
رپوره سمیکه^(۱۸) ده رکردوو، واته له ماوه ی پانزده رۆژدا، رۆژتیک ته رخان
ده کرتت بۆ جهنن به ناوی رۆژی مه زنا واته رووبه ندپۆش.

رنو: ئەگەر وا بپرسه ده که یته وه؟ بۆچی ده نگت پیتا؟

بيو: ئەری، پانزده رۆژتیک ده بیتت. که منیش ده نگم داوه به بوون و نه مری. ئیمه ناچارین
که ئەم کاره بکه یین. له راستیدا پیاو له خۆی بپزار ده بیتت و خۆی به په ست و
زه بوون ده زانیت! رنو، تۆ هه یچ گومانیکت له وه دا نیسه که توانایه کی ته واو و
سه یری به سه ر هه موو ئە نجومه ندا هه یه. پیاو باوه ر ناکات هه رکه ده ست ده کات
به قسه کردن، به و ده نگه ی - که هه یچ جوړه زرنگانه وه یه کی تیتا نیسه - چاوتلکه
له چاوه کات و خۆی وه کو زانایه کی وشک دینیتته به رچاوه، خه لکی به ره و لای
خۆی راده کیشیت شه یدا و یه خسیری ده بن. هه ره وه کو جالجالۆکه به یه کیک له
تاره کانی ده تانخاته نیو داوه وه و له هه مان کاتدا مه ست و سه ر خۆشتان ده کات.
نازانم چی جوړه بئ هۆشکه ره وه یه کی کردۆته ناو ئەو شه رابه بئ تامه یه وه.

رنو: ئەو با ده یه م خوار دۆته وه، تامی ده زانم و ناشنام له ته کیا.

کولو: پتیه سته رتیه کی نه ده یین قسه بکات.

بيو: قسه و وتاره کانیمان تا سه ده ها فه رسه خ له ناو خه لکیدا بلا و کردۆته وه و
ناردوو مانه ته سه راسه ر خاکی فه ره نسه و ده ستوورمان داوه که له هه موو
دیهاته کاندایا بکرتیه وه. له پانزده رۆژ له مه وه به ره وه نامه ی پر له سۆز - وه ک
لافاوێکی بئ پایان - له هه موو دیهاته کان و سه رانسهری فه ره نسه دا لیشاوی بۆ
هیتاوه. شوپنه واری قسه کانی ته نانه ت له هه ندران، له ئه ورویا موعجیزه ده کات.
پتیه سته ئەو لیته اتن و ئاماده ییه مه زنه رامیاریه ی که له کاریکی وه هادا - که
کاتیکی خاسی بۆ به جئ هیتانی هه لپژاردوو - بناسین و ده ستی به خینه سه ر. ئەو
توانیوتی گرنگی و گه وره یی و فراوانی شوپش و جتیه گیروونی نیزامی نوێ به سه ر
هه موواندا و ته نانه ت به سه ر دۆرماننیشدا به پیتیت.

رنو: ئەگەر ئەو له خزمه ت کۆمار دایه، چ شتیکی سه رزه نشت ده کرتت؟

بيو: من بۆیه سه رزه نشتی ده که م، چونکه له پیناوی خزمه تکردن به کۆمار، حکومه ته ی

رژیمی کلیسای هه‌لێژاردوو که خراپترین جۆری رژیمه؛ رژیمی که ده‌بیتته مایه‌ی نابروورپیزی و هه‌موو مرۆفایه‌تی ورد و نابودو ده‌کات.

رنو: وا بزانه‌ی ده‌باره‌ی ئه‌و هه‌له‌ ده‌که‌یت.

بیو: من هه‌رگیز باوه‌رم به‌که‌سیک نییه که هه‌میشه گیانی له‌نیو ده‌میدایه. سوود و به‌هره له توانای ئازاد و ده‌گه‌رتیت؛ ده‌وری سته‌مگه‌رتیکی دادپه‌روه‌ر، زۆر به‌جوانی ده‌بینیت و هه‌ر کارێک ده‌کات، ناچارمان ده‌کا که باوه‌ری پێ بکه‌ین که ئه‌م کاره بو‌خه‌لکه‌و خه‌لک ته‌نیا خۆبه‌تی...

رنو: به‌لکو ئه‌و ناچار بیت.

بیو: ئه‌مه مه‌ترسی زیتره! پێویسته بێ ده‌نگ و نابودی بکه‌ین.

رنو: بیو، تو هه‌رگیز ئه‌وت خۆش نه‌ویستوو.

بیو: نه‌، ناکه‌س! هه‌ر له یه‌که‌مین رۆژ که بۆنی گه‌یشته‌ لووتم، هه‌موو مووی له‌شم راست بو‌ه. زیاتر به‌رقوکیه‌وه ئافه‌رینم ده‌کرد.

رنو: فره‌ دژواربوو (١٩) تا توانیم خۆم له داوی رزگار بکه‌م. پیتی لێ ده‌نیم که خۆشم ده‌ویست.

بیو: که‌وا به‌ سه‌ری خۆتی پێشکه‌ش بکه‌!

رنو: هێشتا سه‌رم به‌که‌لکه‌ بۆ کۆمار. به‌ده‌خت ئه‌و که‌سانه‌ی که نیازیان هه‌یه له‌ناویه‌رن. من هه‌رگیز سه‌رم به‌فیرۆ له‌ ده‌ست ناده‌م، تا دوا تنۆکی خۆینم به‌رگری له‌ خۆم ده‌که‌م. نه‌ته‌نیا خۆم، به‌لکو هه‌موو که‌سوکاره‌کانم، مندا‌له‌ بچووکه‌کانیشم هه‌موویان بۆ به‌رگری له‌ خۆیان ئاماده‌ن.

[فوشه به‌ده‌وره‌ری ئه‌م میز و ئه‌و میزدا ده‌گه‌رتیت؛ له‌م کاته‌دا له‌ رنو نزیک ده‌بیتته‌وه]

فوشه: منیش که‌سوکاری خۆم هه‌یه.

رنو: [فوشه ده‌ناسیتته‌وه، به‌په‌رۆشه‌وه ده‌ست ده‌خاته‌ نیو ده‌ستییه‌وه]

ئوه‌! ئه‌مه تۆبیت، فوشه؟ راسته تۆبیش کچیکت هه‌یه.

فوشه: «نیو» هه‌ بچکۆله‌که‌م، له‌و شتانه‌ی ده‌باره‌ی شارییه‌ قه‌له‌و و تیر و ته‌وه‌زه‌له‌کان باس ده‌که‌ن، ته‌نیا شتی‌ک که له‌ به‌هره‌ی والییه‌تیم بۆم ماوه‌ته‌وه، هه‌ر ئه‌وه؛ ئه‌و جوانترین و خۆشه‌ویستترین که‌سی منه...

[باراس؛ گوێی بۆ قسه‌کان شل کردوو، به‌شۆخییه‌وه به‌کولو ئیترتی]:

«بچکۆله‌کانی من نه‌شمیل و خر و خه‌پانه‌...»

رنو: من هه‌رگیز له‌ دوژمن ناترسم؛ به‌لام زۆر چه‌ز ده‌که‌م له‌م پرۆوه‌ ته‌ماشای بکه‌م. له‌ راستیدا رۆبسیپه‌ر فره له هه‌له‌ دایه که دوژمنایه‌تیم ده‌کات. پێم خۆشه که هه‌موو شتیکی بۆ روون بکه‌مه‌وه.

فوشه: زۆر ئاگاداری خۆت به‌! به‌هیچ جۆریک ناتوانیت خۆت له‌ تۆری داوی رزگار بکه‌یت.

رنو: [به‌که‌له‌ شه‌قییه‌وه]

ئو هه‌له‌ ده‌کات. کارێک ده‌که‌م هۆشیاری بکه‌مه‌وه، له‌ ته‌ک ئه‌و هه‌موو بێدادییه‌ی هه‌یه‌تی هێشتا رێزم هه‌یه بۆ زبهره‌کی و په‌فتاره‌کانی.

فوشه: زبهره‌کیته‌ی، خاسه‌! هه‌رگیز ئینکاری ئه‌وه ناکه‌م؛ به‌لام خاستر و ابو که له‌وه بترسایتایه ئه‌م زبهره‌کیته‌ی و امان لێ ده‌کات به‌ره‌ به‌ره‌ و هه‌نگاو به‌هه‌نگاو، بێ ئه‌وه‌ی خۆمان بمانه‌وێت، به‌ره‌و رێککه‌وتن له‌ ته‌ک شاپه‌رسته‌کامان به‌ریت.

رنو: ئه‌مه درۆیه.

بیو: فوشه! تو زۆر دوور ده‌رۆیت و شوولی لێ هه‌لده‌کیشت.

فوشه: زۆر چاک و دروست بۆی رۆیشتووم.

بیو: هیچ به‌لگه‌یه‌کت له‌ ده‌ستا نییه.

فوشه: بێچاره‌ بیو! ئه‌وانه‌ و له‌به‌رده‌متان. وا بزانه‌ ئیوه که یانزه که‌سن - نه، جگه له‌ ئه‌و ده‌ که‌سن - چه‌ندین مانگه له‌ کۆمیتته‌دا هه‌ول ده‌ده‌ن که بزانه‌ ئه‌و به‌لگانه‌ چۆن چۆنی گه‌یشتۆته‌ ورون!...

بیو: تو ناته‌وێت بچیتته‌ بنجوناوانی؟

رنو: چی! به‌ ورون؟

فوشه: به‌شای ورون - ئه‌ری به‌برای کاپه و کۆمه‌له‌ سیخۆره‌کانی.

بیو: ئه‌مه ئه‌بوو!... هه‌رگیز شتی و نا‌بیت... ئه‌گه‌ر ئه‌مه‌م بزانیایه‌...

[خه‌ریکه له‌ تووره‌بیدا بخنکیت]

فوشه: [به‌ئارامی و له‌سه‌رخۆوه]

من دهزانم و ناگاداری ئەمەم.

بیو: بیسهلمینه، بسهلمینه.

فوشه: له ئەو بپرسه.

[ئیشارەت بۆ مژان دەکات که له پشت میزەکه به تەنیششت بیو دانیشتووە].

رنو: کتیبه؟

فوشه: ئەو «مژان»؛ سکرەتیر و دەستی راستی کارنو. بەلگەکان لای ئەون.

بیو: ئەگەر بەلگەکان لای ئەون و تا ئیستا نەیداو بەکۆمیتە، دیارە که خائینه.

مژان: ئیمە و کارنو چاوەرپی ئەو دەکەین که لیکۆلینەوکانیان تەواو بییت.

رنو: کهوایه هیشتا بەلگەتان له دەستا نییه.

فوشه: له دەستمان دایه.

رنو: تا بەچاوی خۆم نەیانبینم، باوەر ناکەم.

مژان: هەركات ویستت بیته مالی ئیمە، بەلگەکان دەبینیت. هاوشاری! ئەوساکە بۆت

روون دەبیتهووە که ناکریت ئەم جوړە بەلگانه بخریتە نیو گیرفان و له ناو شاردا

هاتوچۆی پتو بەکریت.

رنو: [پشتی تی دەکات]

درۆزنی بی شەرەف! من باوەر بەقسەکانت ناکەم. فوشه تو درۆ دەکەیت.

فوشه: بەلام ئەگەر لووتتمان خسته ناو خیانه تەکانی رۆبەسپەرەکەت، چۆنە؟

رنو: [بەتوورەبییهووە]

دەیکوژم!

«هش» بەرگی ژەنەرالی لەبەردایه و دیتە ژووورەو. تەمەنی بیست و پینج سالتیک

دەبیته؛ جووتی چاوی رەشی زۆر تیژ، رواله تیکی هوشیار و چالاک، لەسەر

روومەتی جیگەیی برینیک دیارە. هەلسوکهوت و قسه کردنی زۆر سەنگین و

پیاوانهیه. بەرەو لای میزی رنو، بیو و کولو دەروات.

هش: سلاو، رنو!

رنو: هش! ئەو لێره چی دەکەیت؟ لەوی شەر بی تو دەکریت.

هش: ئەوان شەر دەکەن و من خەفەت دەخۆم.

سلاو بیو! [بیو بەدەموچاویکی گرژەووە و له ژیر لێوهووە وەلامی سلاووەکەیی

دەداتەووە. کولو زۆر بەناشکرا پشت دەکاتە هش]

نازانم بۆچی له فەرماندەیی سویای موزول لایان بردووم و کردوویانم بەفەرماندەیی

سویای ئیتالیا.

بیو: خاسه، ئەی لێره چ دەکەیت؟ خۆ رینگەت له پارێسەووە نییه!

هش: هەموو رینگاکان له پارێسەووە تێدەپەرن. من بۆ جیگەیی دیاریکراوم دەروم. بەلام

ناچاربووم که بزاتم بۆچی هەر له رۆژانی یەکه مینی ئیشوکارم له «ئیلزاس» لایان

بردووم. ئایا هیشتا جیتی متمانه نیم؟

بیو: بەگوتی ئەو حوکمەیی که بیته گەیشتوو، ئیدی پیویست بەو ناکات شتیکی دیکه

بزانیت.

هش: پیویستیم بە متمانهی کۆمیتە هەیه. ئەگەر خەلکی له نیو خۆباندای متمانه بەیه کدی

نەکەن، هیچ کاریکی خاس و دروست ئەنجام نابیت.

بیو: کێ هەیه باوەر و متمانهی بەهاوسیتی خۆی مابیت؟

کولو: [زۆر بەخیرایی رووی وەردهگیریت و بەخێسەووە تەماشای هش دەکات] کۆمیتە

تەنیا باوەر و متمانهی بەو ژەنەرالیانه هەیه که پتووی لێ دەکەن.

هش: من جیگەیی متمانه نیم؟

کولو: تو جیتی باوەر و متمانه نیت؛ چەندین جار دەبارەیی ئەو دەستوور و فەرمانانەیی

بۆت نێردراو، هیچ راپورتیکت نەداو.

هش: من بەگوتی بارودۆخی ئەوی ناچاربووم که دەستوورەکان بگۆرم و بەپتووەبردنی

ئیشوکاری کۆمار بەسەرپێچیکردن لەو دەستوورانە خراپ نەبوو و تیک نەچوو.

ماتیورنو: جارتیکی دیکه «ئیلزاس» گیرایه و «لاندوا» لهگەمارۆبوون رزگاری بوو و

«برونسوبیک» ناچار بوو هەلبیته و رابکات. ئەری، بەدوای من هاوشاری هش

ئیش و کارەکانی خراپ نەبوو.

بیو: پیویست ناکات هەلی بکیشیت. خۆی بەتەنیاپی دەتوانی ئەم کارە بکات.

هش: له راستیدا من حەز بەشانازیکردن دەکەم، ئایا بەرای ئیوه ئەمە جیگەیی

سەرژەنشترکردنە؟ من ئەم شانازیانە پیشکەش بە نیشتمانم دەکەم.

کولو: تۆ بهو لووتبه رزی و زۆر بلاییهت، بههۆی ئهو هه موو تیکچوونانهت له تهک
فه رمانده کانی دیکه و به خیلای بردن پیتیان و سه رپیتچیکردن لهو فه رمانانهی بۆت
نیردراون، هه موویانته بیزار کردوو و کارپیکت کردوو ئیدی گیانمان گه یشتوته
لووتمان.

هش: ته نیا گوناھی من لای ئیوه ئه وه یه که ئه و دهسته رووت و برسی و پتی په تی و بی
چهک و ماندووانهی که له نیوه راستی زستاندا بۆ منتان ناردبوو، قبوولم
نه کردوون. بی گومان هه قم بووه.

کولو: تۆ ته نانهت نه تتوانی - ههروه کو له دهستوووه که دا بۆت نیردرا بوو - ههروه کو
دوژمنیکیش بوایه ته ماشاات بگردنایه و خواردنت پتی بدانایه.

هش: ئه ری، ئه مه راسته و شانازی بهم کاره مووه ده که م. من هه رگیز ئاماده نیم و نا بم که
خوینی خه لکی بمژم و خه له و خه رمانی ئه و دپه اتانهی که گرتوو مانه له ناو به رم.
ئه وانه هی دوژمن بن یاخود هی خۆمان، من هه رگیز ئه و ئاردهی - که دایکه کان بۆ
خواردن منداله کانیا ناناوه - به زۆر لیتیان زهوت ناکه م. من ریکه ناده م
سه ربازه کانم، جووتیاره کان تالان بکه ن. تۆ سه رزه نشتی لووتبه رزیتیم ده که یته. من
شانازی به کو مار ده که م. تا ئه و رۆژهی فه رمانده م هه رگیز ریکه ناده م و نا هیتلم که
کو مار بی ئاپروو بکریته.

بیو: کو مپیته پارگری شه رپه ف و ئاپرووی کو ماره. ته نیا کو مپیته ده توانیت ده ربارهی
که سیته که شایانی کو مار بیت، قه زاوه ت بکات. سه ربازیته که به رامبه ر
فه رمانده کانی - به بی رهوا - ده ست بکات به چه نه بازی و ری نه کردن،
گیره شیوتینه.

هش: [هه لده چیت]

چۆن ده ویری به و که سه ی که ژیسبرگ و فروشیویلری داگیر کرد، بلاییت
گیره شیوتین.

بیو: سه رکه و تن و کاره گرنه کانی رابوردووی ژه نه راله کان، نابیته هۆی پاککردنه وهی
هه له و خه تای ئیمرویان.

هش: ئه گه ر هه له یه کم کردوو، گه ره که هه ر ئیستا بمرگن و زیندانیم بکه ن.

کولو: به م زووانه ده گیریت. فه رمانی گرتنت ئیمزا کراوه.

هش: [به تووره بیبیه وه]

چه ته کان! ئیوه هاوکاری تاوانی «برونسویک» ن؟

من ئه م مه سه له یه ده گه یه نمه رۆبسیپتر. ئه و رپز له کاره کانم ده گریته.

کولو: ئه ویش فه رمانی گرتنتی له تهک من و کارنودا ئیمزا کردوو.

هش: توانای لی ده بریت و به سه ر کورسییه که دا ده که ویت [نه، هه رگیز شتی و نا بیت!

ماتیورنو: [روو ده کاته بیو و کولو]

هاوشارییه کان، ئه مه کارپیکی شیتانه و گه و جانیه؛ کو مار پتیوستی به هه موو ئه و
که سانه هه یه که به رگری لی ده که ن. من دلنیام و ئیترم که هش یه که یکه له
خاسترینی ئه و که سانه ی به رگری له کو مار ده که ن.

کولو: [به هه رپه شه وه ته ماشای رنو ده کات]

ده ست مه خه ره ئیشوکاری کو مپیته! تۆ پاریتزه ریکی خاس نیت بۆ خه لکی؛ هه ولبه ده
به رگری له خۆت بکه یته.

[له تهک بیو ده چه گو شه یه که وه]

هش: [پاش ئه وهی که مپیک سارد ده بیته وه و ئارام ده بی، روو ده کاته رنو]

هاوری هپچ دلگیر مه به؛ من له مه وه به ریش چومه ته زیندان و ههروه کو «مارا»
به سه ره رزبیه وه ها توومه ته ده ره وه.

رنو: له وانه یه ئه گه ر مارا ئیستا بمایه، ئیمرو نه یده توانی وا به ئاسانی له م گیتزاوه رزگاری
بیت. ره شه بایه کی شیتانه به سه ر سه رمانه وه هه لی کردوو؛ ئیدی جودا کردنه وهی
دۆست و دوژمن له یه کتر دژواره. هه رکه هیز و توانا زۆری خایاند، داوه ریتی
ژهه راوی ده کات. له م باره یه وه زۆر شتم بۆ روون بۆته وه. به هیچ جو ریک ئه م
پیاوانه مه بزوتینه! قسه کانت فره بی په روان.

هش: من ئه مانه ده زانم، زۆر ده که ون له سه رم. به هیچ جو ریک ناتوانم کلپه ی ئاگری
ده روونم دا برکتیم.

فوشه: [له و لاوه گو یی بۆ هه موو و تووتیه ژه کان شل کردوو؛ دپت و خۆی تی
هه لده قورتینی].

له بریتی ئه م هه موو قسانه، خاستر وایه بچوولیتیه وه و کارپیک بکه یته.

هش: من گفتم هه چیه ک بیت، کرداری پتوه ده کهم. دهر باره ی هه چیه که دهیکه م، قسه ده کهم.

فوشه: له گه ل ئەمانه شدا ئەو قسانه له تهک دوژمنه کانتدا ناکه پت.

هش: ئیمه لیره له ئوردوگانیین.

مژان: [به هیواشی و له سه رخۆ]

با! هاوړی! دوژمن له دهو رو بهرمان دایه.

هش: کچی، دوژمن، تو؟... من تو م له ده بیرخانه ی کارنو دیوه، راپوړتی درۆت دژ به من نووسیوه!

مژان: تو من نانا سیت؛ من دۆستی تو م

هش: ناوی دۆست ئا فره تیکه قه حبه یه و خۆی ده داته ده ست هه ر که سیک بیه ویت.

فوشه: که سانیک که له کاتی ته نگانه دا ده ستی دۆستایه تیت بو درپژ ده کهن، له خۆت دوور مه خه ره وه.

هش: من ته نیا دۆستی کم هه به و ئیدی دۆستی دی که م گه ره ک نییه. خه لک، خه لکی پاریس، خه لکی سه ره رز و راستی من. خه لکیش خاس من ده ناسن. منیش باش ده باناسم. خه لکی من له ویدان...

فوشه: باوه رت به م قسانه هه یه؟ تو خه لکی ۱۴ ی ژوئییه و ۱۰ اوت ده ناسیت. ئەو خه لکه ئیدی نه ماون؛ هه رگیز حیساب بو ئەو خه لکه ی جاران مه که.

هش: من جگه به خۆم و مافی خۆم و ویزدانی رۆب سپیر، ئیدی نیاز و پتوبستیم به هیچی دیکه نییه.

فوشه: هه ر ئیستا بیستت که ئەویش دژته و دژ به تو کار ده کات.

هش: ئەمه به هۆی هه له یه ک بووه، له دواییدا بو یان روون ده بیتته وه و هه له که یان خاس ده که نه وه.

فوشه: ئەگه ر باوه رت به مه هه یه، تیا چوویت. بهرگری له خۆت بکه.

مژان: ئیمه یارمه تیت ده ده یین. پتیکه وه بهرگری له بهر ژه وه ندی کۆمار ده که یین...

هش: [له کاتیکدا که به چاوی به دگومان نییه وه ته ماشا ده کات].

دژی کچی؟ دژی ئەو که سانه ی له تهک مندا کۆماریان دروست کرد؟ من وای به باش

ده زانم خۆم فیدا بکه م. من ریبازی لافایت و دوموریه ناگرم.

فوشه: هه! کچی دهر باره ی ئەو خائینانه قسه ی له تهک تو دا کردووه؟ ئەو خائینانه ئیستا که له به ره ی دوژمن.

هش: له کوچی؟

فوشه: بو تو کو تیریت؟ که میک وهره به خۆتا و په له بکه با خاس ببینیت و له داوی ئەم جالجالۆکه یه رزگار بیت.

هش: کام داو؟

فوشه: زۆر دره نگه! خه ریکه به ده و رو به ردا ده ته نریتته وه.

[چهنده ههنگاو تیک ده چیتته داوه]

پاسه وانیک: [دیتته ژووره وه، له نزیک هش داده نیشیت و زۆر له سه رخۆ ده لیت] ژهنه رال زۆر به داخه وه م، فه رمانی کم پتیه که ده بی ئە نجامی بده م.

هش: هاتوویت بمگریت؟

پاسه وان: تکایه! بی هیچ ده نگیک خوار دنه وه که ت ته واو بکه! په له م نییه!

هش: که وایه، به سه لامه تی و خوشی من بخۆره وه!

[ئیشاره ت بو گارسۆنی کافه که ده کات]

رنو: [به هیواشی به هش ده لتی]

تایا بی ئەوه ی بهرگری له خۆت بکه ییت خۆت ده ده ییت به ده سته وه؟

هش: نه تده ویست که ئەم فیلباز و قه حبانه بکه مه مه حره می رازی به ده ختییه کاتمان؟

رنو: هه قته. جلویه رگه چلکنه کانی کۆمار به سه ر ته نافدا هه لئا واسن.

هش: رنو! له مانه به ولاره، من ته مه نم بیست و پینج ساله؛ به لام ئەم ماوه ی بیست و پینج ساله م ئەوه ونده پر بووه له ئەرمون (۲۰) و هه لدر، نه بوونی و هه ژاری، نه زانین و گیلیتی و تیکۆشانی هه میشه یی و بی وچانی شه و و رۆژی بو رزگار بوون له مانه و ههروه ها رزگار کردنی ئەم ئاژله کو تیرانه فیدا بووه و، به رامبه ر خیانته ئەوه ونده شانم قورس بووه، ده لیتی بیست و پینج سه ده یه ئەم قورساییه له سه ر شانه.

من به هیچ جوړیک، هه رگیز دانانوشتی مه وه. هه ردو قۆلم له ژیر باری سه نگیندا بهرز ده که مه وه؛ رای ده گرم؛ ده رۆم و ده رۆم و هه نگاو هه لده نییم. به لام وا هه ست

دهكهم كه چاره نووسپيكي رهش هه موومان له تهك خویدا راده كيشيت. من بئ ترس و سه رزه نشت هه شتتيك كه به ره و سه ره رزي يا خود گور و مهرگ بمبات، قبول دهكهم.

فوشه: [دووباره به دزيبیه وه خوی نزيك خستوتته وه]

هاورئ، به جه هه ننه! كه سانتيك كه بو مانه وه دروست بوون و هاتوونه ته دنيا، هه ميشه خوبان ناماده دهكهن بو رابه رايه تي چاره نووس؛ هه ره كو ته نافي جو لا ده چنريت و دريژ ده بيتته وه.

هش: [به چاوی سووکه وه ته ماشای دهکات]

كه سانی ديكهش هه ن كه به هه ردو ده ستیان توند ته نافه كه ده گرن. چونكه نه گهر وا نه كهن مه ترسی نه وه بیان هه يه سه ری ته نافه كه بیان له ده ست ده ريجيت.

[فوشه به ته واو ته تی خوی دوور ده خاته وه]

رنو: ره فتارت له ته كيا دروست نه بوو، نه ویش هه ره و ك تو لايه نگر تيكي خاسی كو ماره و وه كو تو له م ريگه يه دا ره نجی كيشاوه.

هش: ئاه! نه مه فره له ره نج كيشان خراپتره؛ نه گهر به ته نهايي ره نجم بكيشايه خاستر بوو. به لام نه مانه ی كه هاو ده ردیم له ته كا ده كهن، زيتر نازارم پئ ده گه يه نن!... [روو دهكاته پاسه وانكه] هاورئ با برؤين، تو ناماده يت؟

هه لده ستيت. [بارهر و سكرتيره جوانه كه ی دینه ژووره وه]

بارهر: فوشه! سلاو.

فوشه: نه ری تو به م هه لسوکه و ته ناشرينه ته وه له به دناوی و ريسوايي ناترسيت؟

بارهر: ئيمه ليبره دا له سنووری كليساوه دوورين؛ به بينيني نه هر يمه نه خاسه كان...

فوشه: وه ژنه نه هر يمه نه جوان و نه شميله كان!...

به زرده خه نه يه كي پر له گومان و ته مه لوق، ته ماشای كلاريسي سكرتير دهكات.

باراس: تو بئ نه و يه ك هه نگا ویش هه لناهينيت.

بارهر: نه ری، هاور پي كه م. نه مه نه وه سه لمينيت كه ئيمه له هه موو جيگه يه كدا كار ده كه ين.

باراس: ئاگاداری خو ت به! پيت ده خليسكيت.

كلاريس: ئپوه خاسی ده ناسن. هه ميشه بارهر له م باره يه وه قسه كانی له كاره كانی زيتره.

[هه موویان ده ست دهكهن به قاقای پي كه نين].

بارهر: [به پي كه نينه وه]

كئ ده يتوانی وه ك من به نه ندازه ی قسه كردن، كار بكات؟ نه شميله كه م ده بئ داوی ليبووردنم لي بكه يت!

[بارهر چاوی به هش ده كه ويت كه خه ري كه ده چي ته ده ره وه]

هش!

هش: بارهر...

بارهر: نه وه شيت بوويت هاتوويته به رده می گورگ؟

هش: هيشتا نه چومه ته نيو ده می گورگه وه.

بارهر: هه ول ده ددين له ده می گورگ به ته ينينه ده ره وه.

هش: به لام كاريكت نه كرد كه نه كه ومه نيو ده ميبه وه.

بارهر: تو هه موو كاره كان و هه ول و ته فه لاكان به سه رسه ختسييه وه پوچ ده كه يتته وه؛ چ كاريكمان له ده ست ديت؟

كه سانی ديكهش هه ن و له ناو كو ميتته دا بيرورای جياواز هه يه به رامبه ريان. به لام ره فتار و كرداری تو جو ري كه كه هه موو، يه ك باو هريان هه يه به رامبه رت و يه ك ده نكن.

هش: نه گهر هه موو پي كه وه يه ك ده نك بن، مانای نه وه يه كه له بر يارداندا كه و تونه ته هه له وه؛ به لام كاتئ باس باسی هه ق بيت، جياوازی باو هريس ديتته گوري.

بارهر: نه وه كارنويه، چاوم لييه تي... خو تي پيشان مه ده! نه و زور تو ور يه ليت.

[كارنو له باخه كه وه تي ده په ريت]

بيو: [چاوی پئ ده كه ويت و بانگی دهكات]

هيي! كارنو، راو هسته.

كارنو: [بئ نه وه ی رابه ستيت]

بئ گومان دلنيايت كه په لامار و هيرشی گه و ره ده ستی پئ كردو وه. «پيشگرو»

هيرشی كردو ته سه ر كورتره.

هش: په كي ده كه ويت و دووباره داده نيشيتته وه من ئيدي له وي نيم.

کارنو: چاره‌نووسه‌کان کایه ده‌کن. من ناتوانم سهری گوریسه‌که به‌ره‌لا بکه‌م. پیوسته ئیستا له کۆمیته‌م.

[به‌ریگه‌ی خۆیدا/ ده‌روات]

بیو: به‌لێ ئه‌رك و پیوستی سه‌رشانمان بانگمان ده‌کات. کارنو ئه‌وا منیش هاتم؛ چاوه‌ڕێم به! مژان تۆبش دیت؟

[به‌په‌له‌ ده‌چیته‌ ده‌روه]

مژان: [له‌ ته‌ك کلاریسدا/ قسه‌ ده‌کات]

هه‌ر ئیستا منیش دیم.

[له‌ ته‌ك کلاریسدا هه‌ر خه‌ریکی قسه‌کردن؛ له‌ بریتی رویشتن، زۆر به‌زیره‌کییه‌وه‌ خۆی له‌نیۆ خه‌لکه‌که‌دا که له‌وسه‌ر په‌رده‌که‌دان، ده‌شاریته‌وه‌].

باره‌: من، کاتم هه‌یه... ئه‌وان خه‌ریکی رێکخستن و سازکردنی سه‌رکه‌وتن. له‌ دواییدا منیش سه‌روودی بۆ رێک ده‌خه‌م.

کولو: [روو ده‌کاته‌ باراس]

من له‌و خاسته‌ ئه‌نجامی ده‌ده‌م

باراس: له‌و خاسته‌؟ ئه‌و ده‌نگه‌ گه‌ری تۆ ده‌توانیت له‌نیۆ گۆره‌پانی شه‌ردا هه‌یاوه‌ به‌ریا بکات؛ به‌لام خه‌لکی زیتیه‌ر چه‌ز به‌ده‌نگی خۆش ده‌کن. [روو ده‌کاته‌ کلاریس]

کیژۆله‌ نه‌شمیله‌که‌! وا نییه‌؟

کلاریس: من فره‌ هه‌ستی مۆسیقام نییه‌.

باراس: تۆ زیتیه‌ر چه‌ز به‌ساز ده‌کیت.

[پێده‌که‌ن]

پاسه‌وانه‌که‌: [روو ده‌کاته‌ هه‌ش که‌ دانیشتوه‌]

خاسه‌، هاوڕێ! با برۆین، هه‌یج بیری لێ مه‌که‌روه‌! تۆ هه‌بیت یا نه‌بیت کۆمار هه‌ر سه‌رده‌که‌ویت.

هه‌ش: [ئارام بۆوه‌، هه‌له‌ده‌ستیته‌ سه‌ر پێ]

راست ده‌کیت. من رێگه‌ی سه‌رکه‌وتنم په‌خساندوه‌. با «پیشگرو» له‌ بریتی من به‌ره‌مه‌که‌ی بچنیته‌وه‌. خواردنی سه‌خت و دژوار بوو. به‌لام تازه‌ کار له‌کار

ترازوه‌. نیشتمانپه‌رستی بێ هه‌وده‌یه‌ و خۆ له‌ بیره‌دنه‌وه‌ پر له‌ ده‌رده‌. ده‌روون به‌رزیتیی پێشه‌یه‌که‌ له‌ قورگدا، ده‌ری ده‌هینم و فریتی ده‌ده‌م. هاوڕێکه‌م! با برۆین. هه‌رچیه‌ک رووبدات و پێش بێت، من خزمه‌تکارێکی کۆمار بووم. ئه‌گه‌ر به‌خزمه‌ته‌کانم بزانی یا نه‌زانی، سوودی لێ وه‌رده‌گیریت. بۆ من ته‌نیا ئه‌مه‌ به‌سه‌.

[له‌ ته‌ك پاسه‌وانه‌که‌دا ده‌چنه‌ ده‌روه‌. هه‌ر له‌م کاته‌دا فوشه‌ گه‌فتوگۆیه‌کی زۆر به‌په‌له‌ و کورت له‌ ته‌ك خانمی باره‌دا ده‌کات؛ له‌ کاتێکدا که‌ باره‌ر خۆی خه‌ریکی قسه‌کردنه‌ له‌ ته‌ك ئه‌وانی دیکه‌ و ئه‌وی له‌ بیره‌چۆته‌وه‌. له‌وسه‌ری په‌رده‌که‌، کلاریس ده‌بینین که‌ خه‌ریکی قسه‌کردنه‌ له‌گه‌ڵ مژاندا. له‌ هه‌مان کاته‌دا ئه‌و و کولتوی سیخوور که‌ له‌ پشته‌وه‌ له‌لای چه‌په‌وه‌ دانیشتوه‌ و ته‌ماشای یه‌کدی ده‌کن. بێ ئه‌وی که‌س هه‌ستی پێ بکات، زۆر به‌زیره‌کی و له‌سه‌رخۆه‌ میزا و میز به‌ره‌و لای کولتو ده‌چیت و بێ ئه‌وی دانیشیت - زۆر به‌خیرایی - له‌ ته‌کیا قسه‌ ده‌کات. له‌ پاشدا به‌ناز و غه‌مزوه‌ له‌سه‌رخۆ دیته‌وه‌ بۆ به‌رده‌م په‌رده‌که‌ و پال ده‌نیت به‌شانی باره‌روه‌. له‌ پاشدا به‌ره‌و لایه‌کی دیکه‌ی سالۆنه‌که‌دا ده‌روات، که‌ فوشه‌ له‌لای راستیه‌وه‌ دانیشتوه‌. فوشه‌ له‌ویوه‌ خه‌ریکی چاودێرکردنی کولتوی سیخوره‌ که‌ له‌ لای چه‌په‌وه‌ دانیشتوه‌ و چه‌ند جارێک چاویان به‌چاوی یه‌کتر ده‌که‌ویت.

فوشه‌ هه‌موو رووداو و هه‌لسوکه‌وته‌کانی له‌ ژیر چاوه‌ داوه‌.

«مژان» یش هه‌روه‌کو مار له‌م میز بۆ لای ئه‌و میز ده‌خشی. تالین هه‌ردوو ده‌ستی به‌رز کردۆته‌وه‌ و پال به‌و خه‌لکه‌وه‌ ده‌نیت که‌ له‌سه‌ر رێگه‌ین. به‌جلوبه‌رگیتکی نارێکویێک له‌ پر خۆی ده‌کا به‌ناو کافه‌که‌وه‌].

تالین: تاوانباره‌کان!

باراس: تالین، چی رووی داوه‌؟

تالین: [له‌ حالیکه‌دا وه‌ک بزنی ده‌بارینیی]

هاوشاریه‌یه‌کان هاوار! بگه‌نه‌ فریام. ئه‌وانه‌ خه‌ریکن سهری خۆشه‌ویسته‌کانمان له‌نیۆ باوه‌شی خۆماندا ده‌برن.

باراس: [به‌توانجه‌وه‌]

سه‌ری ژنه‌کانمان! تۆ «مارسین» ده‌خوینیته‌وه‌؟

تالین: هاوڕێیانم! هه‌یج که‌س وه‌ک ئیمه‌ نه‌چۆته‌ ژیر باری هه‌ره‌شه‌ و گوره‌شه‌یان. با ره‌گی

خوینمان بېرن، من ناترسم. با خوینم بخونهوه.

[خهريکه بکه ویت به لادا؛ له پشت میزی باراس و رنو داده نیشیت]

مه یگیتری کافه که: هاوشاری چی مه یل ده که یت؟

تالین: [سه ری بهرز ده کاتوه و به ده نگیکی ره ساوه ده لئی]

کرئو - لا - روز ۸۶... [دهست ده کات به ئاواز خویندن] به لام پیاوکوژه کان دلم
دهردهین.

باراس: [له سه رخووه]

دلته دهردهین... چون چونی؟

تالین: [هروه کوهوره برسکه دهنه رینتی و مشتته کوله ده کوتی به سه ر سنگی خویدا]
دل.

باراس: [به ئارامییه وه]

چون چونی دهر بانهیناوه؟

تالین: [بئ ئوهی گوئی بداته قسه کانی، ده نالینتی] «تریزا» کهم!

باراس: لا کاباروس؟

تالین: [به هه مان شیوه وه]

رفاندیان لیم.

باراس: ئاه، دلره ش! ئه میش یه کبکه له کاره توندروه ییه کانی رۆسپیر؟

پیده که نیت. [به وردی سه رنج ده دات ئارام]

به لام تالین بوته یه کیک له کومه له ی ئیمه.

تالین: شوخی مه که! ئه گهر ده مزانی، ده مکوشت. ده مکوشت.

باراس: به ئانیشک تیبی ده خویری

پیتوبست ناکات ئه وه نده به ده نگی بهرز قسه بکه یت.

تالین: [له پر سارد ده بیتته وه]

به لام خو من هیچی وام نهوت؛ شتیکی وام نهوت که...

باراس: خاستر وایه هرچی شتیکی پرووی داوه زور به ئارامی و له سه رخو هه مویمان بو

باس بکه یت!

تالین: [مه ی تی ده کات]

زور به ئارامی؟ کی ده توانی ئارام بیت؟ ته نانهت هه رکه ده مه ویت ناوی به م -

ناوی تریزا کهم بیتمه سه ر زمان - ناتوانم خو م رابگرم. گرم تیبهر ده بیت و خوین

به رچاوم ده گرتیت. باراس، ئایا تو ئه و ژنه شوخ و نه شمبله جوانهت دیبوو؟ ئه و

سینه یه ی، سمتی، ئه و له ش و لاره نهرمه ی که ئیژی فریشته یه، ئه و هه موو

پیکه نینه جوانه ی... چون چون گهره کته لیم که به ئارامی قسه بکه م و ده نگم

نه لهرزی که ناوی ده به م؟ ههروه ها که باوه شی گهرمیم دیتته وه یاد، شیت و هار

ده بم. بی هیژ و توانا ده بم و ناچارم هه موو بیره وهرییه کانی بیتمه به رچاو...

باراس: [به لاسایی و ده مه لاسکه وه]

خاسه با بزائم! تالین، ئاده ی بیهینهره بهر چاومان.

تالین: [له پر تووره ده بیت و پهرداخه که ی - که قوم قوم لی ده خوارده وه - ده کوتی به سه ر
میژه که دا].

ئه و بی بهزه بیبانه خستوو یانه ته زبندان. دهسته خورتناوییه کانیان خستوته سه ر ئه و

له ش و لاره نهرم و شله پر له ئه وینه... ئه و ژنه گه وره یه فرمیسک له چاوانی دیتته

خوار و له زبنداندا هاوارم بو ده کات!

باراس: هیچ چاره یه کت نییه جگه له وه ی تویش بجیتته لای ئه و. ئه رکی سه رشانت

به ته واوه تی دیار و ئاشکرایه.

کاربه: [دهست و پیتی درتیز و لاواز، پشتی چه ماوه ته وه و ههروه کوهه نگ له شی دوو

پارچه یه؛ له لایه که وه بیده نگ دانشتووه. گشت پهرداخه کانی سه ر میژه که فری ده دات و

ده کوتی به میژه که دا و هه لده ستینه سه ر پی]

باراس! مه سخه ره بازی به سه ئیتر! ئه وه ی به سه ر تالین هاتووه، یه که یه که به سه ر

ئیمه بيش دیت. هه ریه کی له ئیمه خو شه ویستیکمان هه یه. کی ده توانی متمانه

بکات که ئیمشه و یه کیک له ئیمه ناخه نه نیو زبندان؟ ئیدی هیچ که سیک له

توله ی ئه و زورداره بی ترس نییه.

رنو: که سیک بی تاوان بیت، توله ی لی ناگیریت.

کاربه: [به روو گرژییه وه]

مندالی دوژمن هه رگیز بی گونا هه نییه. به داخه وه که رۆسپیر منالی نییه.

رنو: [به بئى باوه رېببه وه]

تۆش هېچت له ئەو نه گهراوه ته وه؛ له و خاستر نیت.

کاربه: [به لاسارېببه وه]

دان له بریتى دان!

باراس: ههروهك من بن؛ مندال، ههگیز. له شوژشدا نابئى بار و بنه بهردهمان بگريت و دهست و پيمان بهستیتته وه.

[خه لکی دیکه یش هاتوننه ته دهووبه رى والیبه کان].

توربو، لکونتر. پتوبست ناکات یه که یه که بیانناسیتین. مژان و کلاریس، له بهردهمی په ده که دا له لای راسته وه، له نزیك ئەو پئ پیلکانه ی که دهروانیتته سهر باخچه که، ده بئیرین و له ویتوه چاودیری ئەوانه ده که ن که خه ریکی هاتوچۆکردن.

توربو: له گه ل ئەم هه موو رووداوانه دا، باوه رپم نه ده کرد روؤسپتیر ئەوهنده شیت و دیتوانه بیت. زۆر سه خته که بتوانیت ئیمه تاوانبار بکات.

لکونتر: [ههروه کوکاربه روو گرژ و شپه رزه]

له بهرته وه ی ناتوانیت و ا به ئاسان لیمان بدات، گه ره کیتی بۆ تۆله سه ندنه وه لیمان، که سوکاره کانمان به ناوی بارمته له دهستان ده ربه یتیت.

باره: [له پشت میزیک له ته نیشتمان وه دانیشتووه. رووی وه رده گپیری و بئى نه وه ی ئەوانی دیکه ئاگادار بن چهند وشه یه ک له ته ک رنو به هیواشی قسه ده کات].

قسه کانیان زۆر بئ مانا و بئ بایه خه. خو شه ویستی تالین ناوجه رگی کاباروسی نه بریوه. ئەو ژنه بۆ خو ژازاندنه وه و خو شگوزهرانی خو ی، ناچارى کردبوو که بوردو پرووت بکاته وه. ئەم شازنی ناز و عیشویه دوکان و بازارپکی گهرمی له پاسپورت و نازکردن بۆ خو ی کردبووه؛ ئەو زۆر به چاکی دهووری ئەنتوان (۲۱) له ته ک کلیوپاتره دا ده بئیتیت.

رنو: ئەکتا و (۲۲) هاتووه. ئوگوست (۲۳) دیت.

باره: هېچ مه ترسییه ک نییه؛ ئەنجومه نی پیاوماقوولان (۲۴) پره له خه نجه ر...

سه بارهت به م یه که یان [ئیشارهت بۆ تالین ده کات] ئەگه ر به من بوایه، ته نیا چهند پرسیاریکم لی ده کرد و ئیدی بهس بوو. دباره ئەو خو ی به نیشتمان په روه ریکی

خاس داوه ته قه لّم. ئەو که وتبووه داوی «کالیپسو» (۲۵) یه ک. له شی لاوازه؛ ئیمه خه لکی باشوور ئەمه خاس ده زانین. به لّام روؤسپتیر ده باره ی رووداو و مه سه له ی جنسی و پاره وپوولی ده ولت، گالته ی له ته کا ناکریت و شوخی له گه ل که سدا ناکات. سه بارهت به شپوه ی کارى خو ی هه ق به نه وه. مرؤف تا ئەو شویتنه ی که بۆی ده کريت پتوبسته پاک بیت؛ به لّام که بۆی نه کرا ده بی به رامبه ر به گوناهاکار لیبووردوو بیت. هه موو که سیک گوناهاکاره و گوناهاکاریش ده بیت؛ به تاییهت ئەگه ر گوناهاکار یه کیک له ئیمه بیت که هه موومان کوری خاسین. پتوبسته بۆ رزگارکردنی هه ولّ بده ین. ئایا ده توانی له بریتى من ئەم قسانه ی بۆ بگپیرته وه.

رنو: ئەو هه رگیز گوئى ناگريت؛ دیتوانه یه.

باره هه رکه هه ست ده کات سکریتیره که ی دیار نییه، به چاو به دوایدا ده گه ریت و چاوی پتی ده که ویت؛ هه لده ستیت و ده چیتته ئەولای په رده که بۆ لای له هه مان کاتدا والیبه کان و نارازیبه کان هه موو پیکه وه به دهووری یه کتردا کوپونه ته وه.

[به درتیزی ئەم هه موو قسه و گفستوگۆیانه، تالین هه ر خه ریکی مه ی خو اردنه وه یه و پر مه ی گریانی دیت].

کاربه: [رووده کاته تالین]

له بریتى نه وه ی فرمیسک برتزی و ههروهک گا ببوړینی، خاستر وایه بئ هېچ کات به فیروژدان له ته ک ئیمه دا کار بکه یت. تۆش باراس! کاتیک که خه نجه رت به دهسته وه نییه، له م شوخییه بئ تامانه مه که.

نیگارو به قسه ی خو ش خو ی ده خه له تینئ! ئایا تو هه ست به وه ناکه یت که گیوتین به سه ر سه رته وه یه؟

باراس: شپوه ی قسه کردنی ده گۆریت

کاربه، دلّت بۆ من نه سووتیت. من له سه رمه ئەو دهسته بگرم که دهسته خه نجه رکه ی گرتووه؛ ئەگه ر تیغی خه نجه رکه هه ره شه م لی بکات، ده توانم رووی وه رگپیره سه ر سگی خو ی.

کاربه: که وایه چاوه رتی چی ده که یت؟ چاوه روانی ئەوه یت که یه که یه که هه موومان له ناوبه ریت؟ با پیتش ئەو دهست پیتش بخه ین.

باراس: هیتشتا کاتمان ههیه.

کاریه: [به به دگومانی و هه ره شه وه]

چیت له خه یال دایه؟ به ته مای چیت؟ ده لئین که گه ره کته له تهک ئەو زۆرداره ږتیک بکه ویت.

باراس: چاو زهق مه که ره وه! ئە گهر بتتوانیبایه، تۆیش له تهکیا ږتیک ده که وتیت... به لام تۆ ناتوانیت.

رنو: باراس! تۆیش ناتوانیت. وا ده زانی ده توانی ږۆسپیتەر هه لځه له تینی؟ ئەو مرۆڅیتکی ئاسایی نییه. ئەو خۆی له خۆیدا باوه ږتیکه.

باراس: خاسه! هه موو باوه ږتیک له پیناوی خزمه تکردن به سوود و به رژه وهندی هاتوته کایه. سوودی ږۆسپیتەر له هه موو ئیمه زیتره. ئیمه چیمان ده ویت؟ تالین، جوانکیله کهی خۆی ده ویت که له تهکیا ږابو ږتیت و من ته نیا گۆره پانیک بۆ کارکردن و ږووداوی نوێ. هه ربه که له ئیمه به شتیک له پایه وپله و ویستی خۆمان. هه موومان پارچه یهک نانی شیرینیمان ده ویت. به لام ئەو ناکه سه وشکه، هه مووی گه ره که. ته نیا ده سه لاتیک که ده توانین هه مان بیت به سه ریدا، ئەوه یه که ئەو ته نیا له ژیر سیبه ر و هاوکاری ئیمه دا ده توانیت بگاته ئاره زووه کانی. ئەو به ته نیایی فره لاوازه. ئەو ته نیا ده نگیکه که و ږینه ده کات و به ته نیایی هیچی یی ناکریت.

کاریه: وه تۆ ده ته ویت خۆت به وه وه هه لېواسیت؟

باراس: له پیناوی به رژه وهندی خۆم.

رنو: شانسی سه رکه وتنت فره که مه.

باراس: شانسی که متره... که وایه ئەو په نجهی خۆی ده گه زیت و په شیمان ده بیته وه.

رنو: خۆپه رستیتان له ئاکامدا یهک به دوا یهک، له ناوتان ده بات. ئە گهر هیتز و توانا بکه ویته ده ست ږۆسپیتەر، باشتترین پله که پیایدا سه ربکه ویت، په سستی و زه بوونی ئیوه یه. «هه ربه که ته نیا بېر له خۆی ده کاته وه» ته نیا ږتیکه یهک که هه یه بۆ ئەوه ی به ره نگاری ببینه وه و بتوانین خۆمان به رامبه ری ږا بگرین و سه ربکه وین به سه ریدا، ئەوه یه که هه موو هیتزه کاتمان یهک بخه یین و سوود له شانس و به ختمان وه ر بگرین.

باراس: هه ر کاتیک ئیوه ئاماده بوون بۆ جوولانه وه و ده ست به کارکردن، منیش ئاماده م و له ته کتان ده بم. به لام ئیوه هه مووتان ته نیا وه کو ئەم یه که ی که وه ک بزن ده بار ږتینی،

به که لکی قسه کردن و و ږینه کردن دین.

[ئیشاره به تالین ده کات]

توربو: شه ر به ږا کردن له نیو ئە نجوومه ندا یه که مین هه نگاوه به ره و به زینیان. زۆربه ی زۆری ده نگ له وئ، له لایه ن که سانیکه وه دا بین ده کریت که مه رگیان که میتیک دو اخراوه و هه موو کات چاوه ږتی ده رچوونی فه رمانی ئەون.

کو میسته کان ږی له زۆر له داخوازییه کانی ده گرن؛ به لام ناو ږین بجه و لینه وه. «ژاکوین» ه شو ږشگیتره به ره لاکان، هه موویان له ته ک ئەو دان و پشتگییری لی ده که ن. چیمان یی ده کریت؟

کاریه: [زۆر له سه رخۆ فیکه لیده دات و توره یه؛ به لام خۆی ږاده گریت]

پتوبسته هه روه کو سه گ بیتو ږینین!

[رنو و باراس پتی ده لئین «وس؟!» و ته ماشایه کی ده و ربه ری خویان ده که ن تا بزائن که س گو تی له ده نگیان بوو یا نه. به لام تالین دووباره ده نگ ی به رز ده کاته وه و ئەو قسه یی بیتو و یه تی دووپاتی ده کاته وه]

تالین: ده بی بیکو ږین!... کتی ئەم کاره ده کات؟ من.

کاریه: من.

لکو نتر: ئە من.

[هه ر له م کاته دا غه لبه غه لبتیک له باخه که ی سه ره وه دیته به رگو ی. مژان و کلاریس ته ماشای یه کتر ده که ن؛ له وه ده چیت که ئەو دووانه چاوه ږتی ده نگوباسیتیک بن. خه لکی ږاده که ن و هاواریان ده گاته گو ی].

خه لک: [له ده ره وه]

ږۆسپیتریان کوشت. سه ری ئەو پیاوه پیرۆزه یان ږیوه. [مژان خۆ ده گه یه نیته لای فوشه. کلاریس به ره و لای ږا ره ر ږا ده کات. کولتو له جیکه ی خۆی هه لسا وه ته سه ر یی. خه لکی به توره ییبه وه دینه ژووره وه].

[له ږه راوه ږیا به رز ده بیته وه]

کاریه: [له کاتیکدا که به شادمانیبه وه ته ماشای ئەوانی دیکه ده کات].

کارئه نجام بوو

تالین: [به جوش و خرۆشه وه]

که وایه خوایه که هه یه.

[فوشه له گۆشه یه کهدا که چاودیری چلۆنا یه تی حال و نه حوالی ده کرد، دیتته پیشه وه.

به په له به ره و میزی والیه کان ده روات و به ده نگیکی ره ساوه فه رمان ده دات].

فوشه: بی دهنگ بن!

[باراس و رنو که زوو ئاگاداری نه حوال بوون، هه ول ده دهن که تالین بی دهنگ بکه ن].

تالین: چۆن! ئایا مافی نه وه م نییه به ئاشکرا قسه کانم بکه م؟

فوشه: به ده نگیکی به رزه وه

نه مه پرسه ی هه موومانه...

باراس: [روو ده کاته تالین]

گه وچه، بیدهنگ به و گوئی را بگره.

جموچۆل و هه راوهۆریای خه لکی زیتیر و زیتیر ده بیت. خه لکی هاوار ده که ن و، له

کاتی کهدا که پیسپیلکه کانی کافه که یش پرتی له خه لک، به ده موچاوی گرژ و

ترسناکه وه دینه پیشه وه. به ردیکی گه وه ده گرنه شووشه یه کی کافه که و

ده یشکین.

خه لک: ئیره مۆلگه ی پیاوکوژه کانه. نه م موسکادنانه، نه م پیاوکوژانه، با گر به رده یه

مۆلگه که یان و بیسووتین.

[هه ندی له موشته رییه کان هه لده ستن و به ملاو نه ولا را ده که ن و یا خۆیان ده گه یه نه

نه وه پیری کافه که. نه وانی دیکه تووره ده بن و وه ک دیواریک به رامبه ریان راده وه ستن].

باره: [ده چیتته پیشه وه لیتان]

هاوشارییه کانم ئارام بن! من باره رم، دۆست و هاوړتی رۆسپیتیر.

فوشه: ئیمه هه موومان لیره دۆست و هاوړتی رۆسپیتیرین. نه مه باره ره...

نیشتمانپه ره ریکی باشه...

باره: [ئیشاره ت بۆ کاریه ده کات]

نه میش «کاریه» یه؛ نه و که سه ی هه موو یا خیبوه کان و جه رده کانی «وانده» ی

له ناو برد.

خه لک: خۆش حال ده بن

نه و جه رده کانی «پاریس» یشی له ناو برد.

کاریه: [قۆلی لیه له ده کات]

با برۆین!

باره: به لام نه و پیاوکوژانه له کوین؟

رنو: و نه وانه کین؟ کن چاوی پینان که وتوو و دیونی؟

فوشه: به راست ئایا که سه ده زانیت چی رووی داوه؟

کوړیکی لاو: [له ده ره وه]

من، من له ویتراوه دیم

[رینگه بۆ خۆی ده کاته وه]

خه لک: با قسه بکات.

خه لک پال به کوړه لاوه که وه ده نین و له سه ر جاده وه ده یه ینه ژوو ره وه. ده چیتته

سه ر کوړسییه ک و ژور به جۆشه وه ده ست ده کات به قسه کردن.

کوړه لاوه که: چاره ره شیکی به ده بخت، نو که ریکی جه هه نه می، له به ر ده رگای ده ره وه ی

کوړمیتته ی رزگاری خه لک له بۆسه دا بووه و چه ن دین سه عات چاوه ری بووه که

رۆسپیتیر بیتته ده ره وه و بیکوژیت. به لام به لوتف و مه رحه مه تی خوا رۆسپیتیر

نه هاته ده ره وه. نه و پیاوکوژه بۆ نه وه ی تو له ی خۆی سه ند بیتته وه، گولله ی

ده مانچه که ی به سه ر کولو دروا خالی ده کاته وه و ته قه ی لی ده کات. کولو هه ره وه کو

شیریکی زامدار که وته سه ر زه وی...

لکوئتر: به هیواشی

نه کوژرا!

کاریه: [به هیواشییه وه]

جاریکی دیکه ده کوژریت.

فوشه: [له نزیک نه وان دایه؛ به شیوه یه کی فه رمانی]

ده مت دا بخره. قسه کانمان ده بیستن... «به ده نگی به رزه وه»

با هه موومان شاد و خۆش حال بین. «ماکسمیلین» ی خۆشه ویستمان رزگار بووه.

توریو: کۆمار رزگاری بووه.

باراس: تهمه نی ئه و پیاوه به رزه بۆ نیشتمان درێژ بیت [له سه رخۆ] تالین، نۆره ی تۆیه .

تالین پیشنیار ده کم که ههر ئیسته چه ند که سیک به نوته رایه تی له ئیمه وه ، پروات بۆ لای رۆبسیپتر و دو عای خیری راسته قینه و ئه وینی نیشتمانی ئیمه ی پین بگه یه نن.

فوشه : [به گوتی که سیکدا ده چرینتی که تاو یک له مه و به ر مژان قسه ی له ته کدا ده کرد].

دوو چه قزیان له و کچه جوانه ی که نیازی بوو چاوی به رۆبسیپتر بکه ویت گرتوه .

[هه راوه وریا پتر ده بیت]

فوشه : ئیمه داوای سزادانی ئه و پیاوکوژانه ده که یین؛ ده ستیان به رین؛ ئیعدامیان بکه یین.

باراس: [به هیتواشی]

فشه مه که! زۆر شووت لئ هه لکیشاوه...

فوشه : [به هیتواشییه وه]

کاتییک که دوژمنه که ت له مه ترسی رزگاری بووه ، پیبوسته به ریتزلیگرتن ، به دناوی بکه ییت . [به کاریه] کاریه تو هه ر ئیستا بچۆ بۆ ئه وئ!

کاریه : [به هیتواشی به فوشه]

ئه م خه لکه دژی کئ و چی شتییک بورووژینم؟

فوشه : [هه روا به هیتواشی]

دژی دوکانداره گه وره کان ، له لای رۆژئاوا و ناوه راستی شار .

کاریه : هه ر به و شتیه به وه

به لام ئه مانه هه موو شتییک وردوخاش ده که ن.

فوشه : [هه ر به و شتیه به وه]

با هه رچییه کیان دیتته به رده ست بیه کینن؛ تالان بکه ن.

کاریه : به هیتواشی

شیت بوویت؟

فوشه : [هه ر به و شتیه به وه]

با وابکه ن!... کئ به رپرسیاری ئه م یاخیبسون و به ره لاییه ده بیت؟ بئ گومان رۆبسیپتر . کئ ناچار ده بیت که به ره له ستی ئه م خه لکه یاخیبووه بکات؟ دووباره رۆبسیپتر...

که وایه کاریه! له م باره یه وه هیه چ دوودل مه به . وازیینه ، با ئه م شالاوه پروات . [پروو ده کاته کولتو] ئه م ئاغا یانه ییش [ئیشاره ت بۆ ئه و که سانه ده کات که به ده وروپشتی کولتو کۆبوونه ته وه] بئ گومان ده یانه ویت له ویدا یارمه تیمان بدن .

[به هۆی ئه و ته ماشا کردنانه و گفتوگۆ هیتواشییه ی که له نیوان فوشه و مژان و کولتو و

ئه وانی دیکه ئالوگۆر ده کریت ، هه موویان ئه م پیشنیاره په سه ند ده که ن].

کاریه : له کاتییکدا که دوودهسته به ده وروبه ری خۆی پیک ده هینیت ، به ناوی رۆبسیپتری

پاک! بۆ تۆله سه ندن له دوژمنانی ، دژی به دکاران ، سه وداگه ران ، ئه و که سانه ی

خوینی خه لکیان مژیوه ، مالگره کان... دژی بۆرژوازییه کان!...

[هه موویان بۆ ده ره وه ی کافه که هیرش ده بن].

[په رده داده ریتته وه]

له نیو ئه و هه راوه وریا یه دا باره ر له چا و ون ده بیت؛ واته له کاتییکدا فوشه و کاریه

خه ریکی به رپا کردنی شوړش بوون ، باره ر له ته ک کلاریسدا ده چنه وه .

پہرہی دووہم

به‌نام‌های جه‌ژن، دهرفته‌تی نه‌وه‌ت ده‌بیت ماوه‌یه‌ک له‌گه‌ل چهند دۆست و هاو‌پیدا
له‌م میوانییه‌ فه‌قیرانه‌یه‌مدا، گف‌تو‌گو‌ بکه‌یت.

[ئیشاره‌ت بۆ‌میت‌تیکی ساده‌ ده‌کات که به‌شیت‌یه‌کی فه‌قیرانه‌ رازاوه‌ته‌وه. نه‌و میت‌زه‌ پاش
تاو‌تیکی دیکه‌ پر ده‌بیت له‌و گو‌له‌ سوورانه‌ی که ژنه‌کان پاش هاتنه‌ ژووره‌وه‌بان له‌گه‌ل
خویاندا ده‌بیت‌ن و ده‌یخه‌نه‌ سه‌ر میت‌زه‌که. له‌ پاش هاتنه‌ ژووره‌وه‌ی رۆبسیپیر، میوانه‌کان،
ژن و پیاو، ده‌سته‌ ده‌سته‌ دینه‌ ژووره‌وه‌ و هه‌ندیکیان له‌ په‌نجه‌ره‌وه‌ ده‌روانه‌ رۆبسیپیر و تیر
ته‌ماشای ده‌که‌ن؛ نه‌وسا دینه‌ ژووره‌وه‌. دۆست و دوژمن تیکه‌لاون].

رۆبسیپیر: [کورسییه‌که‌ی که ویلات بۆ‌ی هیناوه‌، به‌ده‌ست لای ده‌بات] سوپاست ده‌که‌م
ویلات: نه‌، هیچم گه‌ره‌ک نییه‌.

ویلات: بیره‌ که‌نار په‌نجه‌ره‌که‌وه‌، با خاستر ببینیت.

رۆبسیپیر: ده‌ست‌تیکی ده‌خاته‌ سه‌ر میت‌زه‌که

نه‌... راه‌سته‌ جارئ... [داوای لیبوردن ده‌کات] من سه‌رسام و حه‌په‌ساوم... پیشبینی
نه‌م جو‌ره‌ نه‌مایشه‌م نه‌ده‌کرد.

ویلات: له‌گه‌ل نه‌مانه‌شدا ده‌ترانی... بۆچی کاتیک که ده‌هاتیه‌ ئیره‌، له‌سه‌ر جاده‌کان
به‌خته‌وه‌ری و شادمانی و تریقه‌ی پیکه‌نبینی کۆمه‌لانی خه‌لکت نه‌ده‌دی؟ هه‌موو
پاریس به‌سۆزه‌وه‌ خه‌ریکی گۆرانی وتن بوون.

[چه‌ند ژنیکی لاو و شوخ، به‌ئاره‌زووی نه‌وه‌ی که رۆبسیپیر له‌ سه‌ر پین پیلکه‌کان چاوی
پیشان ده‌که‌ویت، بانگیان ده‌کرد].

[هه‌موو په‌نجه‌ره‌کان به‌نه‌وار و له‌به‌رده‌می هه‌موو ده‌رگا‌کان، به‌دره‌ختی پر له‌ گو‌ل
رازابۆه؛ هه‌موو شوپنیک پر له‌ گو‌لی سوور. سه‌رانسه‌ری پاریس بۆته‌ پارچه‌یه‌ک گو‌لی
سوور].

ژنیکی لاو به‌پیکه‌نبینه‌وه‌ چه‌پکیتک گو‌لی سووری ده‌داته‌ ده‌ست. نه‌ویش لیتی
وه‌ده‌گریت و بچ‌ نه‌وه‌ی نه‌و قسانه‌ی له‌ ده‌ورو به‌ریدا ده‌کریت سه‌رنجی رابکیشیت،
چاوی بریوه‌ته‌ په‌نجه‌ره‌که؛ ده‌لیتی میقناتیز رای ده‌کیشیت. زۆر به‌په‌رۆشه‌وه‌ به‌ره‌و
لای په‌نجه‌ره‌که‌ ده‌روات. خه‌لکه‌که‌ ده‌چنه‌ لاوه‌ بۆ نه‌وه‌ی رپگه‌ی بۆ بکه‌نه‌وه‌. هه‌رکه
ده‌گاته‌ که‌نار په‌نجه‌ره‌که‌، جه‌ماوه‌ری خه‌لک له‌ ده‌روه‌ هه‌موو ده‌که‌ونه
ستایشکردنی. له‌ هه‌مان کاتدا، هاواریک... دوو هاوار... سن هاوار... به‌رز

تابلۆ هه‌شتم

کات: [سه‌رله‌به‌یانی رۆژی ۲۰ی پره‌ریال «۸ی ژوئن»، رۆژی پانتکوت و جه‌ژنی رۆژی
مه‌زن]. (**)

شوین: نه‌پارتمانی ویلات، نه‌ندامی لیژنه‌ی داوه‌ری، نه‌ومی دووه‌م له‌ کاخی توپلری.

له‌ په‌نجه‌ره‌به‌که‌وه‌ که به‌رووی ئاسمانی سافدا کراوه‌ته‌وه‌، نه‌واری په‌نگاوه‌رنگی درێژ،
لقوپی‌ی دره‌خته‌ به‌رزه‌کانی توپلری، ئالایه‌کی یه‌که‌جار زۆری شه‌کاوه‌، دیمه‌نی جوان و
دل‌فیتی باخه‌که‌ ده‌بیریت. له‌گه‌ل به‌رزبوونه‌وه‌ی په‌رده‌ی سه‌ر شانۆکه‌، ده‌سته‌یه‌ک کۆتری
سپی - که‌ قردیلای درێژی سن‌ په‌نگ به‌پیتاوه‌ به‌ستراوه‌ - به‌ئاسماندا ده‌فرن و ته‌قله
لی‌ ده‌ده‌ن. گو‌لی سوور، به‌شیت‌وه‌ی تاجی گو‌ل، له‌ په‌نجه‌ره‌کاندا به‌ده‌وری ئالاکاندا، له‌سه‌ر
میت‌ز، له‌ ناو په‌رداخه‌کاندا به‌ده‌ست نه‌و ئافره‌تانه‌ی که دینه‌ ژووره‌وه‌، به‌هه‌موو شیت‌یه‌ک و
له‌ هه‌موو جیکه‌یه‌ک ده‌بیریت.

خه‌لکی دینه‌ ناو گو‌ره‌پانه‌که‌ و جیکه‌ی خویان ده‌که‌نه‌وه؛ له‌ سه‌ر کورسییه‌کانی نیو
کاخدا ده‌نگی شادی و خوشی و تریقه‌ی پیکه‌نبیان له‌ ده‌روه‌ دینه‌ گو‌ی.

[له‌ هه‌مان کاتی به‌رزبوونه‌وه‌ی په‌رده‌که‌دا رۆبسیپیر له‌ ته‌ک ویلاتدا، له‌ ده‌رگای لای
راسته‌وه‌ ده‌رده‌که‌ون و دینه‌ ژووره‌وه‌].

ویلات: ماکسیمیلین، فه‌رموو بیره‌ ژووره‌وه‌. پروانه‌ نه‌نجامی کاره‌که‌ت! ته‌ماشاکه‌ جه‌ماوه‌ر
بۆ ریزگرتن له‌ خودای مه‌زن، چۆن کۆبوونه‌ته‌وه‌...

[رۆبسیپیر دینه‌ ژووره‌وه‌. له‌ یه‌که‌مین هه‌نگاوه‌یدا رووناکی و ده‌نگی به‌رز
کۆمه‌لانی خه‌لک و هاواری شادمانییان سه‌رسامی ده‌کات. وه‌کی کزه‌بایه‌ک له
ده‌موچاوه‌یدا بیت، تاوتیک راه‌وه‌ستیت. هه‌ردوو ده‌ستی ده‌خاته‌ سه‌ر سینه‌ی و بۆ
نه‌وه‌ی لیدانی دلی ئارام بکاته‌وه‌، که‌میک ده‌ست ده‌کیشیت به‌سه‌ر دلی خۆیدا].
چیته‌؟ له‌وه‌ ده‌چیت زۆر به‌خیرایی به‌پله‌کاندا هاتینه‌ سه‌ره‌وه‌؟... دانیشه‌...
[کورسییه‌کی بۆ راه‌کیشیت به‌رده‌می] تو له‌ مالی من دایت. پیش ده‌ست‌پیکردنی

دهبیتتهوه و بهدوایدا ههموو جهماوهر له خوښیدا هاوار دهکهن و له ههموو لایهکهوه دروودی بو دهنیرن [بژی... بژی... بژی...]

جهماوهر: ماکسیمیلین!

[له ناو جهماوهرهکهدا دهنگتیکي دلیر و بهرز هاوار دهکا]:

سروودیک بهشانازی وجود عالی:

«سهچاوهی راستی که داوبازیتتی بهسووک و رسوا دهژمیریت.

کانیی ههموو شتییک و ههر ئه و شتانهی که بهرگری ههمیشهیی خواوهندی نازادی، باوکی سروشت، ئیلهام بهخشی دروستکه و راگر ئهی تو که نهخولقاوی، بنچینهی یاسا و دوژمنی سهرسهختی هیژ و توانای تهکرهویت. فهرهسنه بهرامبهرت ویستاوه!»

رؤبسیپیر دووباره واقی ورماره؛ بهلام چونکه نوومی دریاپهکی پر له خوښی بووه، ناگای له هیچ کام له وتوویر و ههلسوکهوتی نیوژورهکهدا نییه؛ نه هیچ دهبیستیت و نه هیچ دهبینیت.

رؤبسیپیر: خه لک! خه لکه کهم... من هی نیووم و بو نیووم. هیچ شتییکم نییه که هی تو نه بیت... بگره، بمخورهوه، بمسووتینه، گشت لهش و گیانم بهفیدات بیت!... ئهی خه لکی مهزن! خوښبهخت ئه و کهسهیه که له نیوان توډا له دایکبووبیت. له و خوښبهختتر ئه و کهسهیه که بتوانی له پیناوی بهختهوه ری توډا بمریت.

[له ناو نهوانهی که دینه ژووری ویلات، چنده کهسیتیک له و نوینه رانهی که دژی کنوانسیونن، بهرچاوه دهکهن. ههرچهنده زانینی ناویان بو بینه رهکان گرنگ نییه، بهلام ناوی هندیکیان ده لنین: وادیه، بوردن، مولن و دوتینویل].
وادیه: به ته وس و گالته وه.

ماکسیمیلین! ههموو شتییک به گویره ییست و ناره زووی تویه! زور کهم دهوله مه ند ههیه که بتوانن وهک تو ئه م خوښییه یان دهست بکه ویت.

ژنیکی لاو: ناها! چهن قوز و جوانه! چهن دهچیتته دلله وه.

ماکسیمیلین ئیمه یشت خوش بویت. ئیمه ش له خه لکین.

رؤبسیپیر: [هیچ نابیستیت]

نیشتمانه کهم! ئه ی ئه و زهوییه دلرفینهی که سروشت به خوښییه ویستییه وه نهوازشت دهکا و ده تلاوتیتته وه! تو مه لبه ندی نازادیت و شایانی شانازیت.

خه لکی سه ره رز و هه ستدار، تو دوو هه زار سال له پیش ههموو خه لکی دیکه ییت و سته مکاران هه رکه بییر له م جه ژنه ده که نه وه، ره نگیان زهرده بیت. ئیمه به سه رکه و تنه وه فه رمان ده ده یین. من گویم له شقه یی باله کانیهی تی که له ئاسمانی زیریندا باله فری ده کات؛ مه شخه لی شوړش له نیوهی جیهاندا به رز ده کاته وه و شه وه زهنگی ژینی مرؤف، روښن ده کاته وه. نیوه که ی دیکه ی جیهان هیشتا له تاریکی شه ودا، له خه و دان. ئیمه له خه و هه لیان ده ستینین. جاریکی دیکه ئیمه کونسهرتی پیروزی ههموو خه لکه کان پیک دینین و ئیمه بهرگری له شه رف و مافیان ده که یین. ههموویان بانگ ده که یین بو ئه م جه ژنه مان؛ که ی وه رami بانگه وازه که مان ده ده نه وه؟ که ی ههموو پیکه وه جه ژنی سه رکه و تنی مرؤفایه تی ده گرین؟

وادیه: ئه مه تا نه ندازه یه کی زور دووربینی و به رزفرینه! زور له و خه لکه ی ئه و بانگیان ده کات، دژمان ده جه ننگن.

رؤبسیپیر: ئیمه ته نیا دژی که سانیک جه ننگ ده که یین که زولم و سته م ده که ن. ئیمه هیچمان بو خو مان ناویت؛ به لکو ئاواته خوازی که گشت مرؤفه کان، له به خته وه ری، له سامان و نازادیدا له ته کماندا هاویه ش بن.

بوردن: هیشتاکو تا نیستا خو مان نه بوینه ته خوا هنی ئه و شتانه.

رؤبسیپیر: هه ژاری سامانداریه و دهر و رهنج خوښی و شادییه. بی گومان هاوری له گه ل ئه مانه دایه که به خته وه ری پاشه روژی مرؤفایه تی دیته دی.

وادیه: [به ته وس و گالته وه]

«نرخه یه کیتیک له که سه کانت زیتره...» مرؤف ته نیا ژیانیکه یه هیه!...

رؤبسیپیر: [بزوتیراوه و سه رتا پا لیبی ورد ده بیتته وه]

به دبه خت و بیچاره ئه و گیانانه ی که له نیو بوگه نی نه بوونی خو یاندا دلخوښن. ده با هه ر له و شوینه ی که تیایدان نو قم بن. به لام ئه و میوه کرمولانه ئه و نازایه تییه یان نییه و ناویرن توخنی باخه کافانم بکه ون و تووشی نه خوښییه یان بکه ون و گه نمه کافانم ژهنگاوی بکه ن. نه، تا من زیندووم، ناهیللم به هو ی پروپاگهنده و وتوویری

ژهراوی، خراپه بلاو بکه نه وه و به چاکه ی بده نه قه لهم و زیان بگه یه ننه دژکامی!

بوردن: به پرتیژکی ته واوه وه

ماکسیمیلین! ئەم بیرو باوهره پیرۆزه ی تو، زیتتر و زیتتر سه ره برزت ده کات؛ به لام ئایا گومان ناکه یت له وه که کاری رابه رایه تی خه لک، ئەرکیکی یه کجار سه خت و گه وره یه؟ ئایا راگرتنی خراوه ته سه ره ئەستوی تو؟

رۆبسیپتر: وهرام، من وهک قابیل وهرام ناده مه وه. ئەری ئەرکی سه رشانه و پتویسته که ئاگاداری براکه م بکه م و بیپارتیزم.

ژنه لاوه کان: تو شوانیکی خاسیت. خو شبه خت ئەو میلله ته ی که تو رابه رایه تی بیان ده که یت!

رۆبسیپتر: ئەگه ر تینه کو شامایه که ئیلهام له وه وه وهر بگرم، نه مده توانی ئەو ئەرکه گرنگه ئەنجام بده م. من فره لاواز و بی ده سه لاتم و جگه له و هیز و توانا و رووناکییانه ی که له م خه لکه مه زنه وه ده ستم ده که ویت و هه موو یه کیک له ئیمه به رزتر و گه وره تر له خو مان پیشان ده دات، هیچی دیکه م نییه.

با خاس خو شمان بوو یت، له روانگه ی ئەوه وه هه موو امان خو ش بوو یت! هاو رپیان - وه تو وادیه - قسه توند، زه قه کانم فه رامو ش بکه ن. « نه، من ناتوانم پاشگه ز بیه وه لپیان» له م رۆژه خو شه دا - که ده بی مایه ی شادی و سه ره برزی بیت بو هه موو مانم - با گشت ئەو شتانه ی ده بنه هو ی ناکو کی و دوو به ره کی خسته نه نیومان، فه رامو ش بکه یین؛ چونکه ئەمه جه ژنی ئیمه یه... [رۆبسیپتر له به رده م په نجه ره که وه ویتا وه. هه ردوو باله کراوه کانی به ره وه ده ره وه درێژ ده کاته وه و به هه موو توانا یه کییه وه هاوار ده کات].

برایان!...

[جه ماوهری خه لک: زۆر به توندی و به تاوه وه دوو پاتی ده که نه وه]

برایان!...

رۆبسیپتر: ... برایانی فه ره نسه و هه موو جیهان! خه لکیکی مه زن لیره دا کو بوونه ته وه، بو ئەوه ی په تی برایه تی جیهانی به ژننه وه و گرتی لی بدن. با ریز له مرۆف بگرین؛ ئەو مرۆقه ی که بتوانیت ببیته گه وره ترین و به رزترین زینده وه ری سروشت. بی گومان به جیهانی ئاینی خودای مه زن یه کیکه له پتویستییه کانی سه رشانی

مرۆف. با ریز له مرۆف بگرین و به رزی بکه یه وه. پیرۆزترین هه سستی خو مان ی بده نی. ریزی راستی و مه عنه وی مرۆف بو مرۆف.

[داو ده سته ی وادیه، بوردن، مولن و ئەوانی دیکه، له گو شه یه کی لای چه پی ژووره که، له نیو خو یاندا ورته ورت ده که ن].

- ده ستیژکردنه وه که ی خراپ نییه!

- خه ریکی ئاموژگاری و مه وعیزه کردنه. و له ویدا، به رامبه رمان، له و په ری باخه که ی گیوتین....

- بو کاتی پتویست، په رده یان به سه را داوه.

- کو تاهییان کردووه. ئا له وئ میحراهه. هه موو شه ویتک له وئ مه راسیمی «مس» ئەنجام ده دن.

- هه رگیز رۆبسیپتر نه یویستوه چاوی به وه بکه ویت.

[ده نگه ی زورنا به رز ده بیته وه؛ هه موو پیکه وه سه روود ده خو یین. جه ماوهر هه له هه له ده کیشن و شادمانن. رۆبسیپتر ماو هیه ک هه ر به و شیوه یه هه ردوو بالی به رز کردو ته وه و ده روانیته ئاسمان].

- بروانه ئەو ده رویتشه! وا له ته ک خوی خویدا ده دوئ.

- ناکه س! به شایه تی تیر ناخوات، ده یه ویت ببیته «پاپ» یش!

[خو شی و شادی و هاواری جه ماوهر پتر ده بیت]

جه ماوهر: ماکسیمیلین!... وهره! وهره!

ده نگیک له ناو جه ماوهر: [به ده نگیکه ی ره سا و ئاشکرا، له ده ره وه هاوار ده کات] خاسه ئیتر، بیتره خواره وه. زۆرزان! گه ره کته دوو باره چاوه ریت بکه یین؟

ویلات: [زۆر به رتیره وه]

رۆبسیپتر: خو شه ویست! ئەوانه هه موو په له یانه و چاوه ریتن؛ کاتی ده ستیژکردنی مه راسیم تپیه رپوه.

رۆبسیپتر: [دیتنه وه سه رخوی]

بوچی زووتر پیتان رانه گه یاندم. ئەم نه مایشه جادوو بییه، حاله تیکی به سه ردا هینام، کات و زه مانم لی ون بوو بوو.

[به پهل و پرتاو به رهو لای ده رگاکه ده پروات، له هه مان کاتدا لویا و داود به خیرایی و هه ناسه برکتیوه دینه ژووره وه].

لویا: من و داود هاتووین، بیو هه لچوو و خه ریکی جویندان و هه ره شه کردنه، کو میتته فره تووره به له وهی که دو اکه وتوویت و هیتتا نه هاتوویت.

داود: بیروپرات به رامبه ر کاره کهم چونه؟ [کاری دیکوره کهی نیشان ده دات] کاپیتولیم (۲۶) بو دروست کردوویت.

مولن دو تینوبل:

داود! ئایا بیرت له دروستکردنی به ردیکیش کردۆته وه؟

داود: به ردی چی؟

مولن دو تینوبل: به ردیک که شایانی ئه و بیت. لاتارپین (۲۷).

داود: [زۆر به تووره بییه وه، روو ده کاته رۆبسیپیر]

چاوچنۆکی، یاسا و خزمه تکاری هه میشه یی «سزار» ه.

رۆبسیپیر: [به سه رزه نشته وه]

داود! تۆیش!... ناوی سزار بو من خراپترین جووری سوو کیتییه.

داود: ماکسیمیلین، بمبووره. من ته نیا خاسییه کانی ئه وم له ته کتا به راورد کردوو ه.

رۆبسیپیر: من له و شانازییه جگه له سی خه نجه ری هاوپه یمانه کان، ئاره زوی هیچی تر ناکم. ته ماشایان بکه [داروده سته ی بوردن، وادیه، مولن و ئه وانه ی دیکه ی پیشان ده دات] ئه وانه هه موویان په له ی ئه ویه یانه که هه رچی زووتر بکوژریم.

[رۆبسیپیر له گه ل داود و لویا زۆر به په له ده چنه ده ره وه، «ویلات» یش ده سته گوله که ی رۆبسیپیر خستبوویه سه ر میزه که هه لده گرت و به دوایاندا را ده کات].

ویلات: چه پکه گوله که ت بیروو!

[ویلات ناگاته رۆبسیپیر، گوله کانی به ده سته وه یه و ده گه رپته وه. ژنه لاهه کان ده ورو به ری ده گرن و له سه ر گوله کان لییان ده بیتته شه ره قره].

ژنه لاهه کان:

- ئای، هاوشاری ئه وه بده به من.

- نه، ئه وه هی منه.

- با هه ره کو خۆی وتی ئه م شته پیروژانه هه ره کو خوشک و برا له نیو خۆماندا دابه شی بکه یین.

- ئه ی ماکسیمیلینی خۆشه ویست! وه ره سه رت بخه ره سه ر سینهم!

ئه م قسه یه کچیتکی شوخوشه نگ که خه ریک بوو گولیکی سووری ده خسته ژیر له چکه ناسکه که ی، که سه روسینه ی داپۆشیبوو، ده یگوت. [له ده ره وه خه ریکی سه روود خویندن، داروده سته ی بوردن، وادیه، مولن له ته ک ویلات به ره و لای په نجه ره که ده رۆن و ته ماشای ده ره وه ده که ن].

مولن و تینوبل: ئه وانه ی ده سته ی ئه و لاهه کان که له ته ک «سن ژوست» دان و خه ریکن ئافه رینی ده که ن. ئه وانه ئیمشه و به ره و فلورو ده رۆن، خاس رزگارمان بوو. به لام بو رۆبسیپیر خاس نه بوو.

ئه مانیش ده ست ده که ن به و تنه وه ی ئه و سه رووه ی که له ده ره وه ده یخوینن.

«سه روودی سه رکه وتن و رزگاری، ده ستپیکه ری ده ورانی ژبانی ئیمه یه...»

[په رده داده رپته وه]

وادیه: به لّام توّ خوّت هەر ئه و کهسه بوویت کاتیک تالین دهیویست له ناو ئه نجومه ندا
دژی رۆبسیپیر بوهستیتتهوه، تو له تهک رۆبسیپیردا بوویت و به رهه لستی تالینت کرد
و بارهرا! تۆبش پالت دابووه رۆبسیپیر.

بیو: من دژایه تی رۆبسیپیر ناکه م، بو ئه وهی دهستی ناشتبونوه بو تالین درێژ بکه م.
هه رگیز ناتوانم په یوه ندیم له تهک که سیککی بی ئابروو بی شه ره فدا بییت.

وادیه: ئیستا کاتی ده ربینی رکوینه نییه. هه ر ساتیک چه ته په لامارم بدهن، په نا
ده به مه بهر هه ر شتیک له بهر ده ستما بییت. ئه گه ر پوو شیکیش بییت، هه لئ ده گرم و
ده یکه مه دار ده ستی خۆم!

کارنو: راست ده کات؛ بو دژایه تیکردن و به رهه لستکردنی زۆردار، پتویسته له هه موو
جو ره داریک، تیر دروست بکه یین.

کولو: من ده بی ئه و بیچاره یه ته فروتونا بکه م. من رۆبسیپیر وردوخاش ده که م.

باره ئه وه نده قه ره قه مکه ن!... [به ره و لای په نجهره ی سه ر باخه که ده روات و
ده یژه نییت] له وانیه ده نگمان بچیته ده ره وه و گو تیان لیمان بییت. ئه م هه موو
قه ره قه به ده ردی چی ده خوا؟ پتویسته هه موو کیشه کان چۆن، هه ره وه کو خو بان
ته ماشایان بکه یین. ئایا هه رگیز بیرتان له و هه موو هیژانه ی پالپشتی لی ده که ن،
کردۆته وه؟ [روو ده کاته سکر تیره که ی که له به رده می ده رگا ویتساوه] کلاریس!
وریا به، هه رکه هات ئاگادارمان بکه!... جه ماوه ری ره شوووت خو بان ده که نه
فیدای و ئه و جه ژنه ی بو ی گرتوون هه موویانی خستۆته جموجۆل و ئۆقه ی لی
بربون، هیژی سوپای پاريس که له ژیر فه رمانده ی هانریو دان، شه رکه ره لاهه کانی
قوتابخانه ی مارس که لویا به رپه به ربانه، - ژاکوینه کان، هه موویان وه ک مۆم وان
له نپه ده ستیدا و به هه ر شپه به یه ک بیه ویت دروستیان ده کات؛ کۆمۆنی نو ی، له گه ل
پایان و فلوریو، قاچی ماچ ده که ن. دادگای شو ریش که دوپله ی خه زووری چاودیری
ده کات و له سامبر، ژه نه پاله کان، ژردان و پیشگرو که له ژیر چاودیری «سن
ژوست» ن و سوپاکانیان هه موویان ئاماده ن و شانازی به وه ده که ن که خو بان بو
به خت بکه ن.

ئه وان هه مووی پالپشتی ئه ون...

کارنو: که میک دان به خو تا بگه ره! هه ر له و پله و پایه یه ییدا ده یخه مه سه ماکردن. با له پیش

تابلوی نۆهه م

شوین: [کۆمیته ی رزگاری خه لک].

کات: [ئێواره ی رۆژی ۲۷ ی پره ریال (۱۵ ژوئن)]

بیو، کارنو و کولو فره شپه رهن. ژماره یه کی زۆر له ئه ندامانی کۆمیته که ی دیکه
[کۆمیته ی هیمنایه تی گشتی] وادیه، ئامار و ئه وانێ تر، لییان نزیک بوونه ته وه، زۆر
به توندییه وه خه ربکی قسه کردن. هه موویان به سه ر پتوه ویتساوون؛ ته نیا کاتیک که
سکر تیره کان نامه یه ک بو ئیمزاکردن ده هیتن، تاویک داده نیشن و ئیمزا ده که ن.

[بیو و کارنو خه ربکی ها تو جو کردن و له کاتی قسه کردندا ده ستیان ته کان ده ده ن].

بیو: ئیدی له مه زیتتر ته حه مول نا کریت و خو راگرتن دژواره.

کارنو: خو ی لی کردووینه ته سو لتان.

کولو: به مه یل و هه وه سی خو ی ده بات، ئیدی باسیش ناکات...

وادیه: چۆن چۆنی توانیتان، ئاوا دوو ده ستی چه قۆبه کی یاسایی بده نه ده ستی؟

بیو: ئیمه ئه وه مان نه داوه ته ده ستی؛ ئه و خو ی زه وتی کردوه و هه لئ گرتوه. ئیمه
ئاگامان له هیج شتیک نه بووه.

کولو: ئیدی ئه و گو تیمان ناداتی و راویژمان له ته کا ناکات. بریاری خو ی داوه و
«کوتون» که یشی بی ئاگاداری ئیمه - په زامه ندی کنوانسیونی وه رگرتوه.

وادیه: ئه ی ئیوه چین؟ به ده ردی چی دین؟ ده رگای کۆمیته بژه نن. هیشتا زیندوون؟

ئامار: ئیستا هه ر وه ختی خو ی حه ز بکات و ئاره زوی له سه ر بییت، ده توانی بی هیج
لیکۆلنه وه یه ک و بی ئه وه ی ریگه بدات هیج پارێزه ریک به رگری بکات، خه لک
ده گریت و له زیندانیان توند ده کات. ئازادی له هه مووان زه وت کردوه.

بیو: ئه وساکه ئیمه ده بی داموده زگای گرتن و کوشتن بو زۆردار پره خسینین و یارمه تی
بده یین به ره و تا کره وی و دیکتا تۆریه ت پروات.

هه موو شتیکیدا ئەو داروودەستانە ی که له پارێسن و لایەنگری ئەون، هه موویان به ره و سنووره کان بنیترین.

وادیه: وه دهر باره ی خه لک، دوو که ل له ناگره وه هه لده ستیت. چه پله لیدان و بژی بژی جه ماوه ری ره شوووت هه رگیز ناتوانیت ری له پچه پچ و ورته ورتی خه لکی دیکه بگریت.

ئامار: به تایبه تی کاتیک که بو بزواندنێ ئەو خه لکه ی تر جیاوازی له نیوماندا ده بیت.

کارنو: ئەوساکه ده توانین دلنیا بین له فوشه! ته کتیکه کانی - که زورباشن - ئەو زیتیر له سه ره ئەویه که پتویسته هه موو نارەزاییه کان بخریته سه رشانی زۆردار.

بیو: ئەمه دادپه ره ری خۆیه تی. ئیستاکه ئەو گه ره کیتی به سه ره ئیمه دا زال بیت، که وایه ده بی وهرامی ئەم به ره لاییه و هه رکی هه رکیبه ی ناو کو مه لیش بداته وه. ئەوساکه ئیمه ده توانین بیخه یه ژیر پرسیاره وه.

بارپه: ئەو فره توانا و به هیزه، هه موو په یوه ندیبه کانتانی له ته کا مه پچرین.

بیو: گه ره کته هه موومان پشتملمانی بو دابنه وینین، تا پتی خۆی پی بسریته وه و به شەق تیمان هه لبدات.

بارپه: بیو، هه لچوون و رقوکیهت راویژکه ریکی خاس نین بو. ئەگه ر بزانی که ده بی له نیو خو ماندا بکه وینه گیانی یه کتر - به لایه نی که مه وه - ده شی کاتیک به م کاره هه لسن که دلنیا بین له وه ی به ره ی ئیمه به هیتره. ئەم کاره، ئیستاک فره زووه. سه ره تا پتویسته دوژمن لاواز و بی ده نگ بکه ن، دوا ی ئەو «سن ژوست» ی لی جیا بکه یه وه، «کوتون» ی لی دوور بخه یه وه.

کارنو: پیره شه یتان به دگومانه، گوپی نه دایه ئەو کاره ی پیشنیارم کردبو بو.

وادیه: ئەو مه لعوونه هه ره ته له موویه کی شه ی تانیکی له بن دایه. به شیوه یه کی دیکه لای ده به ی و دووری ده خه یه وه... به لام له پیشا ده بی ناو ئەنجومه ن پاک بکه یه وه لیبیان؟ هه موو لایه نگره زۆرداره کانی لی دهر بکه ین. هه موویان په خش و بلاو بکه یه وه بو دوورترین شوینه کانی سه ره سنووره کان؛ بیاننیرینه که ناری زه ریا. رۆسپیتر ده توانی ره خه ی چیمان لی بگریت؟ ده بی شانازی بکات که کاره گرنگ و گه وره کان ده سپیرینه ده ست هاوه له کانی.

بارپه: له م باره یه وه ئیمه کوژی شه ی خو مان ده که ین. مانگیک ناخایانیت. به لایه ن که مه وه

په نجا کهس له هاوړی و پاسه وانه کو نه کان له سه ره سه ری فه ره نسه په خش و بلاو ده که یه وه.

کارنو: به لام ده بی هه ره لیتره، له پارێسن، ریشه ی دهر بیترین و به یه کجاری له ناوی به رین.

وادیه: وا بزانی ئیمرو له نیو ئەنجومه ندا پیلانیتیکی زور خاسیان بو ناماده کرد بیت.

بیو: وادیه، پیروزیاییت لی ده که م! تو کاریتکت کردوه که هیچ یه کیک له ئیمه نه مان توانیوه له ماوه ی یه ک سالدا ئەنجامی بده ین. تو کاریتکت کرد که هه مووان مه سخه ره ی بکه ن. رۆحانی، گه ره کیه تی بیته پاشا. تو دایکیکی پاشات بو داتاشی؛ کاترین تنو، ئەو شیته پیره که ده یه ره ستیت. ئیمه ئەم ده ماخی ده رویشی ره زا قورس و گه و جانه ی که به دوا ی رۆسپیتره وه ن، له دادگادا، لا ده ده ین و ده یدریتین.

[هه موو له پیکه نیندا به سه ره گازی پشتدا ده که ون]

[گشت پارێسن به ده نگی به ره ز قاقای پیکه نییان دیت]

بارپه: بی گومان ده بی بزانی نا یا رۆسپیتر پیکه ده دات.

وادیه: ته ماشات کرد کاتی که قسم ده کرد، ئەو هه ره کو ماسی بروشه که وگ بو بوو؟

بارپه: ماسی بروشه گاز ده گریت.

بیو: سه رداری لیها تو و به ناویانگ، بارپه! سه روودی سه ره که وتن ده خو نیته وه و له ترسا ده له رزیت.

بارپه: [شان هه لده ته کینی]

ئیه شه یتن! ئەگه ر نیازتان هه یه دوژمنه که تان له ناویه رن، ئیدی بوچی ده بی زوین؟

وادیه: بو ئەوه ی مه سخه ره ی بکه ین و پتی پیکه نین.

بارپه: مه سه له پی رابواردنه!

بیو: تو جگه له فیل و ته له که بازی هیچی تر نازانیت؛ کاره کانت به شیوه یه ک تیکه ل و پیکه لن، له هیرشیردنه سه ره و به شان و بال هه لداندا پیاو ناچاره له خۆی بیرسیت نا یا ده ته وی کت ته فره بده ی؟ ئەو یا ئیمه؟

بارپه: خو زیا بمتوانیبا یه له پیناوی کو مار، یه کیتی نیوان ئەو و خو مانم بیاراستایه. ئەگه ر شیواندنێ ریزه کانی یه کیتی مان ناچار یه، حه ز ده که م بو ئەم کاره ئەو ده ستپیشخه ر

بیت. فره خاس دهزانم که به تیکچوونی شیرازهی یه کیتیمان، ته نیا و ته نیا
دوژمنانی کوژمار سوود ده بن.

بیو: منیش له وه دترسم؛ به لآم سه رکه وتنی ئەو زۆرداره مه ترسیبه کی که متری نیبه بۆ سه ر
کوژمار. ئیمه پیش هه موو شتیک پتویسته به هه ر نرخیک بیت، رینگه ی
سه رکه وتنی لێ بگرین. ده رباره ی مه ترسیبه کانی دیکه له دواییدا ده توانین بیرو
لێ بکه ی نه وه.

بارەر: که وایه تا ئەو شوینه ی بوژمان ده کریت، ده بی تیبکووشین بۆ هینانه دی ئەم کاره و
پتویسته ناکوکیه کافمان بێ هیچ قره یه ک له پشت په رده وه له ناوبه ری. با په ره به
ناکوکیه کافمان نه ده یین. بریار هه رچییه ک بیت، دووره په رتیز بین له خو
تیسه لقتواندنی خه لک، له هه مووان زیتره ده بی ناگاداربین، بۆ ئەوه ی هیچ
ده رفه تیکه ی بۆ نه ره خستیت که په نا به رتیه به ر جه ماوه ری خه لک. پیشنیارتان
پتیده که م له بریتی ئەوه ی هه موور په یوه ندیبه کان بیچرین با وه کو ته و قیتک ده وری
ملی بده یین و رینگه ی هه موو جوولانه وه یه کی لێ بگرین.

کارنو: وا ده زانی، ئەوه نده ساکاره، که بچ ئەوه ی ویستی پر له فیزی خویمان به سه را
سه پین، ناماده یه بیته ژیر ئەم باره ؟
بارەر: زۆریه ی زۆرمان ده توانین به رگری بکه یین.

واده: ئیوه ته نیا ده توان هه راوه ژیا بکه ن؛ به لآم له ئاکامدا خوژتان ده دن به ده سه ته وه.
بیو: من به شبه حالێ خوژم ئەمجاره به هیچ کلۆجی خوژم ناده م به ده سه ته وه؛ وردوخاشی ده که م.
بارەر: بیو، که میک نارام به [روو ده کاته وادیه] فره نیازت بوو که تیی بخوری. بیو! پیم
وتیت که پتویسته ده وری بده یین. په له مه که و له شوینی خوژت راوه سه ته. هه میسه
وه کو گای به ره لالا به سه رده وانه واندنه وه په لامار مه ده!

بیو: چیت گه ره که لیم؟ من وه کو تو ناتوانم به سوور بلیم سپی و چۆله که ره نگ بکه م و له
بریتی که ناری بیفرۆشم؛ له ئانیکدا بلیم «ئا» و «نه» و له ئەنجامدا هه م له نال
بده م و هه م له بزمار و بیده نگیش بم. من هه رکه مه ویت خوژم بنوینم، له بیست
فه رسه خه وه درۆکه م ده رده که ویت و هاوار ده کات. ئەو قینی لیم ده بیته وه. خوژم
قینم له خوژم دیته وه و له کاری خوژم دلیم تیکه ل دیت و ده مه وی پرشیمه وه...

بارەر: ده مته دابخه و ئاگات له قسه کانت بچ. بیرو له وه شته بکه ره وه که ده یلیت. هیچ

پتویست به وه ناکا له کاتی قسه کردنا ده نگت به رز بکه یته وه و بنه رتینی.
بیو: [هه ول ده ده م]

[کلاریس له به ر ده رگاوه خه ریکی چاودتیربکردنی ده ره وه یه؛ ئیشاره ت بۆ باره ر ده کات].
بارەر: [به وانی دیکه ده لیت]
رۆبسیپیر...

[له ناکاو هه موو بیده نگ ده بن. بیو و کارنو له پشت میزه کانیان وا پیشان ده دن که
خه ریکی کارکردن.

نامار و وادیه گه ره کیبانه بچنه ده ره وه. باره ر له پشت میزه که یه وه، پشت به په نجه ره
ویستاره و ده روانیتیه په روه نده کانی به رده می. کولو به زه رده خه نه یه کی پر له مه سه خه ره وه
لۆژه لۆژه به ناو هۆله که دا ها توچۆ ده کات.

رۆبسیپیر سه ری خستوته خواره وه؛ هه نگاوی به رز هه لده هینی و دیته ژووره وه. تاویک
پاش ها تنه ژووره وه ی رۆبسیپیر، روو به رووی وادیه ده بیته وه. راوه سه ستیت و سه رتا یا لیتی
ده روانیت].

رۆبسیپیر: ئەوه لیره چی ده که یه ت؟
واده: بۆچی؟ ئایا ده بوایه ئیجازه م لێ وه رگریتیا ه؟ هه موو شوینیک مالی کو میتیه ی
هیمنا یه تیبه.

رۆبسیپیر: کو میتیه ی هیمنا یه تی خوژی هه لده قوو تینیتیه ناو گشت کاره کان و ته نیا شتیک
که نایکات به جیهینانی ئه رکی سه رشانی خو به تی. له بریتی ئەوه ی چاودتیری له
دوژمنانی خه لک بکات، کاری بوته به دنا و کردنی خزمه تکارانی خه لک. خه ریکه
به چه نه بازی و قسه بزکاندن و مه سه خه بازی، خوژی سووک و ریسوا ده کات.
واده: مه سه خه ره بازی، له لایه ن ئەوه وه نیبه.

[کولو زه رده خه نه یه کی پر له ته وس ده یگری؛ بیو و کارنو بچ ئەوه ی چا و به سه ر
کاغه زه کاند هه لپرن، پتیده که نن].

رۆبسیپیر: تو ها تو بوته ته ئیره بۆ ئەوه ی وا له وانی دیکه بکه یه ت که بۆ ئەو کاره پر له
تاوانه ی دژی من کردووته، پیروزیاییت لێ بکه ن.

واده: کام کاری پر له تاوان؟ ئایا نا ته ویت من ئەو ناژۆله بۆگه ن و ره زا قورسانه ی که

به جۆزىكى ناقۇلا سوود له ناوى تۆ ده بن، له سهر ئاخوړه كانيان وه ده ريان بخه م؟
رؤبسپير: وا ده زانى كه من به پيلانه خيانه تباره كانت هه لده خه له تيم. تۆ خاس ده زانى كه
ئه م خه لكه بيچاره و بي گونا هانه هيچ جوړه زيانيك به هيمنابه تى گشتى ناگه يه نن
و تۆ جگه له وهى كه له زۆر بلتييه بي مه ترسييه كانيان، خه نجهرىكى ژه هراوى دژى
من دروست بكه يت، كارىكى ديكه ناكه يت.

واديه: ها، ها ها! له وه ده چى زۆر پى خوشحالى بهو غه يب وتنه پيره ژنانه بيبيانه ت؟
كولو: بيستنى ئه م جوړه قسانه كه - مه ئموورييه ته كه له كتيبه كهى حزقبال (۲۸)
پيشيىنى كرابوو - به خالىكى سهر كه وتن ده ژميريت. هاوشارى هاوكارا! پيرو زياييت
لى ده كه م. وا هه ست ده كه م كه له نيئو ريزه كانمانا گه ووره ترين رابه ر په چاو ده كه ين.

[ئه وانى ديكه ده ست ده كه م به قاقاي پيكه نين]

رؤبسپير: پيكه نينيكي گه وجانه!

واديه: ته ححا! ئه وه «تو» كهى تۆ به؛ كه واته ئه مه قسهى دايه گه ووره ته.

[پيكه نين و گالته پيكردن پتر ده بيت]

بيو: ته ماشاي كاغه زه كانى به رده مى خوئى ده كات و بي ئه وهى سهرى به رز بكا ته وه.

خاسى وتوه وه مخوش؛ به لى ئيمه هه موومان بو زيندوو كرده وه و داسه پاندنى
دووباره ئايين به سهر خه لكدا، قه رزاري رؤبسپيرين.

رؤبسپير: كنوانسيون بنچينهى راست و دروستى و پاكي هينا وه ته ئارا؛ نه ئايين.
بنچينه به ك كه شياوى كوواره و پالپشتييه تى. هه رگيز هيچ مرؤقتىكى به ويژدان
ناتوانييت له م باره يه وه خوئى هه لده له تينى.

واديه: له م رووه وه، پاش ئه وهى ده ربارهى (وجودعالى) ئاموژگارى جه ماوهرت كرد،
ديها تيبه كان له ديكاندا كه وتنه به جي هينانى مه راسيمى (مس) و جووتياره كان
سروودى Veni Creator^(۹۲) ده خوئنده وه.

كارنو: له (بورگن)ى من هه ندئ (يانه) هه يه، ئيستى به دوعا و وئرد خوئنده وه و له ژئير
سايهى (خاچ) وه كوژه كان ده كه نه وه.

باره: له (بئارن)ى منيش جگه له مه راسيمى روژى ده هه مين روژت هيچى ديكه
وه به رچاو ناكه وييت. مه راسيمى روژانى يه ك شه مويش دووباره ده ستى
پيكر دۆته وه.

بيو: ئيش و كارى پيش نوئيزه كان سهر له نوئى بوژا وه ته وه! من پيشنار ده كه م ناو نيشانى پر
له شانازى (نوكرى كه نيسه) هت پى بدر يت.

كوتون: [به پيكه نينيكي پر له ته وس و گالته وه]

بيو، خوئو خوئ قه شه بويت. ئه م گيرمه كيشه ياساييه دژى ليژنه يه كهى نارؤحانييه.
رؤبسپير: كوتون به سه ئيتر! من ناتوانم رى له ئه داو ئه توارى كينه و توره يى دوژمناى بي
ئا بروو بگرم. به لام نابى دؤسته كانم به مجوره گالته پيكر دنيا نه ته وه ين يان پى
بكه ن.

بيو: توره ده ست ده كوئى به سهر ميژكه دا.

هيچ شوخى ناكه م، كه واته ده وئيرت ئه مه به ربه چ بده يته وه كه ئيمرو دروست
هه شت روژى ته وا وه تۆ به شيئويه كهى ره سمى خواى جارانت دو باره له فه ره نسه وه
هينا وه ته وه كايه و ره سميه ت و پله ت دا وه ته وه به ئه ستؤفى گه ووره.

رؤبسپير: من ئه م كاره م به رزه زامه ندى ته وا وه تى ئه ندا مانى ئه تجومهن و راي گشتى ئه نجم
دا وه.

بيو: به زۆر هملئ و فريودان، ره زامه ندى له ئه نجوومه ن وه رگيرا وه. شيئوهى كار كردنت
به ته وا وه تى بو هه مووان روون و ئاشكرايه. هه ركه ده نگدان ته وا بوو، يه كييك له
نوكره كانت زۆر به په له و پرتاو هات بو ئه وهى به ده نكي به رز ناگادارى و
ئاموژگار ييه كانت بخوئينيته وه. به ربه چدانه وهى مه حال بوو. كات بو و توويژ و
قسه كردن نه بوو.

رؤبسپير: بيو! ئه گه ر قسه كانت راست بن، ئابرووى خوئ و هاوكاره كانت ده بهى و
ئه نجوومه نيش به دناو ده كه يت.

بيو: تۆ! بهو په خشانه ره وانانهى كه چه ندين جار به رامبه ر به ئاوئينه كه ت ده يان خوئينيته وه و
ته ميريى له سهر ده كه يت و له پاشاندا بو ئيمه ي ده خوئينيته وه، گشتمانت گيژ
كردو وه. هه رگيز كوئايى بهو قسانه ت ناهينييت و ليبيان ماندوو نابيت. خه لكى
وه رس ده بن، ئيدى گوئ ناگرن. هه ركه قسه كانت ته وا بوو، له خوئى ئه وهى كه
ئيتتر ده مت داده خه يت، هه موو ده كه ونه چه پله ليئدان، چما هه موو دنيايان پى داون،
به لام تۆ له م هه له سوو ديكي نار هوا وهر ده گريت و ده ته وئ بي سه لميئى كه خه لكى
قسه كانتيان به دلّه. ئه وساكه خيرا و به په له ده كه ويته چاپ كردنى قسه كانت. بو

رۆژی دوايي، کاتیک به یاننامه کانت ده خویننه وه، دلپان له بۆگه نى به و آلته پیرۆزی و ته کانت تیکه ل ده بیت و به پزار بیه وه گیانی دوو رووی و کۆنه په رستی - که رهنگو بۆی خۆی له ژیر موسیقای و ته کانی تو گوږیوه - ده بین.

رۆبسیپتر: ئایا به و کاره ی که بریارمان داوه کۆمار له سه ر بنچینه ی راستی دروستی و پاکى دامه زریښن، ده لیت کۆنه په رستی؟ شوږش به دامه زراندى کۆمار، جگه له له ناویردن و گوږینی رژیمی تاوان و دابینکردنی رژیمیکی دادپه روه ی، هیچ ئامانجیکى دیکه ی نییه .

بیو: ئیمه خۆمان به ته نیایی ده توانین به م کاره هه لسن، ئیدی چی پتویست ده کات «خو» یش بخه یته ناو ئه م کاره وه؟

رۆبسیپتر: هه ر یه کیک له ئیمه که موکو پیه کی هه یه. «وجود عالی» برایه تی جیهانی - که وشه یه کی گه وره و پیرۆزه و به م زوانه مه حاله بیگه بنی - پتویسته بۆ هه مووان ئاشکرا بیت و بگاته دوا پله ی مرۆقایه تی.

بیو: ناوی شته کان به ناوی خۆبانه وه بینه ره سه ر زمانت. ئه م «وجود عالی» یه ی تو باسی ده که یته، ته نیا بریتیه له داویک که پیاوه ئاینیه کان ته نیو بانه ته وه. ئه گه ر راست ده که یته، به خه لک پتۆه: ته نیا و ته نیا پشت به خۆت به سه ته؛ هه ول و ته قه للا بده و ره نج بکیشه. خه بات بکه. هه رگیز بیر له شتی پروپوچ مه که ره وه. ژبان بریتیه له غه م و په ژاره. فیربه ژبان چلۆنه؛ هه ره کو خۆی ببینیت.

واده ی: بیو شوولی لی هه لمه کیشه! ژبان خۆشه و ته نیا له به ر چاوی ئه و که سانه غه مگینه که به چاوی لکه ی پتۆنو پتۆکه ره ان ته ماشای ده که ن. چما هیشتا وازت له م ئاکاره ت نه هیناوه.

باره ر: [بیو و رۆبسیپتر پێشانی واده ده دات]

به دبه ختانه! ئه وانه هیشتا خۆشییان له خۆری باشووری ئیمه نه دیوه.

کارنو: [زۆر به لاسارییه وه]

چه ندین سه ده یه که ئیمه دژی فیلبازی و گومراهی - که مرۆف گیل و بن ئه قل ده کات و هه موو کۆت و زنجیره کان بۆ به سه تنه وه ی مرۆف ده خاته به رده م تا کره و ی و زۆرداری - خه بات ده که ین، و رابه رایه تی شوږشه کان ده که ین. کاتیک که له ئاکامدا بیر له وه ده که ینه وه که چلۆن له ناویانه رین و ته فروتو نایان بکه ین، له

نیوماندا ده بی که سیک ده رکه ویت که له باوه رمان پاشگه ز بیته وه. بۆ ئه وه ی جاریکى تر ببیته هۆی ئه وه ی ئه وانه دووباره یه ک بخاته وه و بیان بوو ژیتیته وه و ریاکاری و خوا په رستی که ئیمه به ره په چمان داوه ته وه دووباره بگه ریتیته وه ناو ماله کافان. من ئه م کاره ی تو ناوده ئیم خیا نه ت به ئه قل.

رۆبسیپتر: خیا نه ته کانی ئیوه فره له مه زیتره. ئیوه خیا نه ت ده که ن به خه لکیکی بیچاره؛ ئه و زه بوون و بی که سانه ی که نه پشتیوانیان هه یه و نه ری پێشانده ریک و ئیوه رابه رایه تیانتان خستۆته سه رشانی خۆتان. من سوود و به ره ژه وندى نیشتمان و مرۆقایه تیم ره چاو کردبوو. هه ر داب و ری و شوینیک و ئاموزشیک که ده روون دلخۆش ده کاته وه و کۆمه کی په ره رده کردنیان ده کات، به لای منه وه خاسه و ئازادیخوازانیه؛ من په سه ندی ده که م. بیری «وجود عالی» داده په ره ریتی دابین ده کات. خه لک له کاتی ره نجکیشان و به دبه ختیبه کانیا ندا هیوا و ئاواتی خۆیان به وه وه به ستوه و ئیوه بو تان نییه که له ناویبه رن. چ شتیک ده توان له بریتی ئه و دابینن؟

کارنو: بیر و ئه قلی ئازاد.

رۆبسیپتر: بلێ به ره للابی و ئه نارشیتیتى؛ به ره په چده ره وه ی ده روون و گیان.

کارنو: من ده رباره ی واقیبه ت، که ته نیا راستیه که - قسه ده که م.

رۆبسیپتر: له کوئ ده زانی که واقیبه ت ته نیا راستیه که؟ به چ به لگه یه ک کۆتایی نه بوونی هیزه نه مره کان له ته ک زانیه چه وت و ته نگ و ده مارگیری خۆت به راورد ده که یته؟ و به چ مافییک ده ویریت هه ست و باوه ری هه زاران خه لکی ساده و پاک و بی ریا به نه مری و توانایی یه زدان - واته ئه و غه ریزه پیرۆزه که له وانه یه له رۆشنیارییه وشک و سپروه که ی تو پروونا کتر بیت - بریندار بکه یته و به ره په چی بده یته وه؟

کارنو: ئه گه ر بتتوانیایه، سالهای سال ئه قل و زانیاری مرۆف دواده خست.

رۆبسیپتر: تو هه ره که «ژیروندن» هکان، گوادیه، رنبو و ژانسونه که په خنه ی ئه وه یان لی ده گرتم بۆچی باسی توانایی یه زدانم کردبوو، قسه ده که یته.

کارنو: هه ر له به ر ئه مه بوو هه موویانته نارده ژیر گیوتین؟

بیو: تاوانه کانیا ن دژی میلله ت، تیکه ل به سه رزه نشت و په خنه خاسه کانیا ن مه که که به قامچی ئه قلیکی هیدی و هیمنه وه قامچ کاری ته وس و گالته ریاکاریه کانتیا ن

دهکرد! نه گهر ئيمه سهريانمان بربوه، خاستر وايه كه هه ميسه قامچيبه كانيانمان به دهسته وه بيت.

رؤبسيپير: به دبهخت و روورهش نهو قهشه فيلباز و خوانه ناسانهي كه له ژير دهماخي نه قلايكي درويي و په سهند نه كراودا ده يانه ويت ري له راپه ريني دره خشاني جه ماوه رمان بگرن و كلپه ي ناگري دهروون - كه سه رچاوه ي هه موو كارتيكي مه زنه - به هو ي په روه ده ي پيس و ناپاكيانه وه بكوژينه وه.

بيو: به دبهخت و روورهش تويت؛ زمان لووسي دروزن. كه له پيناوي زالبوون به سهر لاشه ي دوژمنه كانت، وشه ي خوا، رهوش و دژكامي و پاكي بوته و يردى سه زمانت.

كولو: توركوما دا⁽³⁰⁾، فره ناواته خوازي كه دووباره «ئدنگيزاسيون» ي پيرو زمان بو بگه رنينته وه!

رؤبسيپير: ده ماري كافري و خوانه ناسي له گشت ده مارگيري به كاني ديكه خراپتره.

بارر: ده مارگيري هه رچيبه ك بيت و بو هه ر شتيك بيت، خراپه.

بيو: ده مارگيري نه قل يه كيكه له نه ركه پيرو زه كاني شو ريش. گه ركه مه نه م ده مارگيري به ، نه قل هه بيت و له تهك چه كه كاني ياسادا دژي نه و تاوانبارانه به كار بيت كه هه روه كو تو له گه ل كلپسادا ريك ده كه ون و په يمان ده به ستان بو نه وه ي رژيمي پياوه كاني كلپسا - كه هه روهك رژيمي نيزامي بي شه رمترين جوړي رژيمه كان؛ به لام هيشتا نه م شو متر و دو اكه و تووتره له هه موويان، چونكه هه روهك خشو كييك تا قوولايي هه ستي مرؤف ده كشييت و ديل و به ندي دهكات - به يينه ئارا. هيج په له قازي مه كه. بيه له وه مه كه روه كه ده تواني هه لمان به خه له تيني. من تاگام له هه موو كايه كانت هه يه، ماوه يه كه مه به ستم بو روون بوته وه! هه ي فيلبازي تاكره وي رها قورس! تو، ته ختي پاشايه تي و ميحرابت هه ردوو بيتكه وه ده ويت. برؤ بو «رؤم» و «ويردن»، بو نه وه ي به ئاره زووي خوت بگه يت و شاكان و قه شه بازي به كانيانت وه ده ست بكه ويت. جيگه ي تو له وييه نه لاي ئيمه...

[بيو به ره به ره تووره تر ده بيت، دنگي به رز ده كاته وه و هاوار دهكات. كلاريس سكره تييري بارر به دزي به وه په نجه ره كاني سهر به گوره پاني كردو ته وه، خه لكي له ده روه گويان له دنگيانه.]

كولو: [وهك هه ور ده گرميني]

ئيسا خوشكه كه ي كا په⁽³¹⁾ - كه نيازت بوو بيخوازيت - نيبه. گه وره كچيكي بنه ماله يه كي شايه تي، كاخيكي و نو كه ريكت هه رچوئي بي بو په يدا ده بيت. به مه رجييك نه گه ر كچه كه ي «دوپله كورنلي كويوي» كه ت ره زاي له سهر بي و ريگه ت بدات...

[كارنو واديه له تهك كولو/ بيتكه وه ده لين]:

«ناخ! جه رگ و دلله نازداره كه...»

رؤبسيپير: بي هوه ده يه ويت دنگي خوي بگه به نيته هه موويان، نه وه نده تووره يه ده ست ده كا به گريان و رهنك و رووي ده گو ريت. چاره ره شينه! ريگه تان نادم.

كارنو: هيشتاكو نه بوويته ته «پاپ» تا بتواني ريگه مان نه ده يت... [هه موو بيتكه وه قسان ده كه ن؛ له نيوان نه و گيرمه كي شه دا، رؤبسيپير ده نه ريني]

رؤبسيپير: بي شه ره فينه! جه رده كان!

بيو: جاسووسي بيت! نو كه ري شا!

رؤبسيپير: هه موو خه لك دژتان كو ده كه مه وه

بيو: ده ته وي هه موو كنوانسيون بنيريته ژير گيو تين.

[رؤبسيپير كه و توته نيوان بيو و كولو؛ يه كيكيان له پيشه وه و نه وي ديكه يان له دواوه يه خه يان گرتوه. خه ريكي خو راپسكاندنه. له ده روه دنگه دنگ و غه لبه غه لب ديته به رگو ي؛ له ناو هه موو دنگه كاندا نه م دنگه زيتر به رگو ي ده كه ويت]:

«نه وه كو ميته يه!... خه ريكن يه كتری ده كوژن!...»

بارر: [روو ره رده گي ريت؛ ته ماشا ده كا په نجه ره كان كراونه ته وه] كي په نجه ره كاني كردو ته وه؟

[به ره و لاي په نجه ره كان را دهكات بو نه وه ي دا يان بخات. كلاريس كه خه ريكي چاو دي ريكردنه به پرتاو ده چيت بو يار يده داني. نه واني ديكه ش هوشيار ده بنه وه و تاگاداري روسوا بوونيان دهن، هه موو بيده نك دهن. شه ركه ره كان هه موويان په شيمانن له و شه ره جوتيانه ي كرد بوويان، بي هيج سرته يه ك به چاوي پر له رقه وه ده روانه يه كتری. دنگي هه ناسه ي رؤبسيپير كه هيبلاک و ماندوو بووه و خه ريكي ري كخستني كراواته كه ي يه خه ي كراسه كه به تي، ديته گوي].

كوتون: [بئى ئەۋەدى لەم شەھەر چەقەيە ھېچ ھاۋبەشىيەك بىكەت، بئى جوۋلانەۋە لە سەر كورسىيە چەرخدارەكەي خۆي دانىشتوۋە، بەچاۋيىكى پىر لە قىن و تورپەيىيەۋە پىيان دەروانىت. لە ئاكامدا لە نىۋو ئەۋ بىدەنگىيەدا بەپىكەنىيىكى پىر لە تەۋسەۋە قسە دەكەت]:

كايەيەكى خۆشە. ئەي بەرگىرەكەرانى راستى و ھەق! پىرۆزىبىستان لى دەكەم. ھەموو زەبروزەنگە (۳۲) پىر لە رىكۆكىنەكانتەن فرىومان نادەت. تورپەيىستان لە «خوداى مەزن» نىيە. ئىۋە ھەرگىز راستى بىروباۋەرى خۆتان نەھىنايە سەر زمانتەن. فەرمان دەبارەي دادپەرۋەرتى شۆرشگىپرانە - كە ئىۋە خۆتان دەنگتەن پى داۋە - ھەمووتەن تورپە دەكەت. ھەرگىز ناۋىرەن لە ناۋبەرن؛ چۈنكە دەترسەن نەۋەكو زەبروزەنگەكانى بەرەۋە روۋى خۆتان بىتتەۋە.

[كولو و كارنو ئەۋەندە تورپەن دەنگىيان دەرنايەت. لە كاتى كۆتايىيەكانى ئەم پەردەيە ئىدى ھېچ كامىكىيان ۋەك پىشۋو دەنگىيان بەرز ناكەنەۋە، ھەريەكە دىۋەيت دان بەخۆيدا بگىرت و ئارام بىت].

- ترس!

كارنو: ترس لە كى؟ لە تۆ، رەزا قورسى خەپلە.

كولو: مەن ھەرگىز لە كەسانى ھىچۋىۋوچى ۋەك ئىۋە ناترسم

بىو: ئەرى، مەن تاۋانبارت دەكەم. ئىۋە كەسانىكى خائىن، دەتانەۋىت دەست بگىرەن بەسەر دادگادا و بۆ بەرۋەۋەندى خۆتان دايدۆشەن و ھەموو كۆمىتەيىيەكان بكوژن، مەن تاۋانبارتەن دەكەم.

كوتون: ئەمنىش ئىۋە تاۋانبار دەكەم بەۋەي كە پىر لە دوو مانگ دەبىت بەھەموو شىۋە و كەرەسەيەكەۋە تىكۆشاۋن بەر لە ئىشۋكارى دادگاي مىللى بگىرەن و بى كارتەن كىردوۋە. ئەم دادگايە - بەكۆتايى چاۋى ئىۋە دژى ئەۋ دزۋجەردانى كە لاي خۆتان شاردوۋتەنەۋە كار دەكەت. ھەموو ھاۋشارىيە خاسەكان دەنگ بەسوۋدى دادگا دەدەن. دادگا پالپشتى زەبوۋن و لاۋازەكان و بىچارە و بى تاۋانەكانە و تەنبا دژى دوژمانى خەلگە و ھەرەشەيان لى دەكەت.

بىو: ئىدى كى تىناگات كە لە ژىر ئەم قسانەي تۆچى شاراۋەتەۋە؟ تۆ دەتوانى ھەرەكەسىك كە ملتان پى نەدا، ناۋى بخەيتە نىۋو تۆمارى ئەۋ كەسانەي بەلاي خۆتانەۋە خائىن.

كوتون: ھەر كەسىك ناۋى خۆي لەۋ تۆمارەدا بىيىت - ھەر ئەۋەيە كە ھەيە - وپژدانە ناپاك و شەپانىيەكەي خۆي ئاشكرائى دەكەت.

بىو: مەن! مەن!... ھەرەشە لە مەن دەكەيت؟ شەر تە بەزىندوۋىتە لىرە نەچىتە دەرەۋە!...

[ھەلئەتى بۆ دەبا كە لىيى بەدات. كوتون شانى ھەلئەتەكتىت.

بارەر و كارنو بەردەمى دەگىرەن، بىو تورپەيىيەكەي خۆي دەخواتەۋە. رۆبسىپىر لەم ماۋەيەدا بىدەنگ و تىستاۋە؛ دەست دەكەتەۋە بەقسەكردن].

رۆبسىپىر: كوتون، بىرەۋە با پىرۆين؛ ئەۋ پىياۋە وتى كە ئىدى ئىرە جىگەي ئىمە نىيە. با پىرۆين.

كولو: پىرۆ بۆ لاي ھاۋپى تاۋانبارەكانت.

رۆبسىپىر: مەن دەپۆم بۆ ناۋ جەماۋەر. تەنبا دۆست و ھاۋپى مەن، مامۆستاي مەن و بۆ سبەينى داۋەرى تۆن.

بىو: ئىمە لە كۆمىتە تورپت دەدەين و دەتەكەينە دەرەۋە.

رۆبسىپىر: مەنىش ئىۋە لە كۆمار دوور دەخەمەۋە...

گەرەكتەنە شەپ بگەن؟

بىو، كارنو، كولو: ئەرى گەرەكمانە!

رۆبسىپىر: شەپ دەكەين

[لەتەك كوتون پىكەۋە دەچنە دەرەۋە]

[پەردە دادەدرتتەۋە]

کارنو: دهفهرموو ئیستا پرۆ و، بیدهنگی بکه!
بیو: خهنجهری هارمودیوس (۳۴)...

بارپر: ئەو خهریکه خۆی دهکا بهخوا. باشتروایه هرچی زووتره رپی لی بگرین. بی
گومان ههرکهسیک بیهویت شتیکی لی بکا، دهیخه نه سه ر ئیمه. بهئاشکرا
تاوانبارمان دهکات بهوهی که خهریکی پیلانگیتر این بۆ له ناوبردن.

من بهشبهحالی خۆم ئەو ههرهشانه بهباش نازانم که لکونتر و دارودهستهی لافزن
زۆر بهئاشکرا و غهلبهغهلبهوه دهیکهن. ئەوان له سیبهری رۆبسیپر سل دهکهنهوه و
را دهکهن. بهلام دهبی ئاگاداری پیلانهکانیان بین. بچووکتترین جوولانهوهی ههر
گهوجیک دژی رۆبسیپر، دهبیته هۆنهوهی که ژاکوینهکان شۆرشیک بهریا بکهن.

کولو: کئ دهتوانی پیمان بلتی که رۆبسیپر، بهبلاوکردنهوهی ئەو ههوالانهی که گویا
گهرهکیانه بیکوژن، نیازی نییه که بیانیهیتته ئارا؟ ئەو ئەوهنده سوود له گیلیتی
و نهزانیی پیلانگیترهکان وهردهگریت، که لهوانهیه پیاو له خۆی بپرسیت، نهکا بۆ
بزواندنیان، چهند پیاویکی خۆی ناردیته ناویانهوه.

کارنو: پیاوهکانی خهریکی وهشاندنی تۆی بهدگومانین بهدژمان؛ له ههموو شویتیکدا ههن.
خهریکن زۆربهی شارهکامان لی دهورووژین. هاوکارهکانم [ئیشارهت بۆ مژان
دهکات] پیتیان راگهیاندووم که لایهنگرهکانی له بولنی و سورمر خهریکن له ناو
خهلكیدا بی شهزانه تاونبارم دهکهن. ئەو بیچارهیه نیازی وابوو بهناوی ئەوهی که
ویستوومه - من - ریگهی سههرکهوتن بگرم و ویرانی بکهم، له ناو خهلكدا
بهدناوم بکات.

بارپر: بهرهرهکانی لهگهڵ پۆلیسهکان، وهرامدانهوهی قسهکان... ئیمه بهم شیویه و بهم
کههرسهیهی ههمانه، ناتوانین بهرهنگاری رۆبسیپر ببینهوه و له ناویبهرین. با
ناشت بینهوه لهگهلیا.

کولو: ئیدی ناشتوونهوه مهحاله. ئەو ناشتی ناویت.

کارنو: منیش نامهویت. ئاو و تاگر... یا ئەو، یا ئیمه...

کولو: ئەگه ر ئیمرۆش ناشت بینهوه، سبهینی دووباره تیک دهچینهوه و سههرلهنووی دهبی
دهست پی بکهینهوه.

بارپر: کهواته بهلایهنی کهمهوه با ئیمرۆ شیواوی ئەم کاره بین؛ ئیستا نامادهی

تابلوی دهیهم

شوین: [هه مان جیگه. له کۆمیتیهی رزگاری خهلك].

کات: ۴ی ترمیدر (۲۲ی ژوئییه)

کارنو، [بیو، بارپر و، کولو هه موویان ترسیان لی نیشتووه. مژان نامهکان له سه
میزیکدا ریکویتیک دهکات].

بارپر: کارتیکی سهیره! له مانگیک له مهوبهروه که رۆبسیپرتان له کۆمیتیه کرده دهروه،
پهیتا پهیتا و بی وچان خهریکی قسهکردنه لهتهک خهلكدا و دژی ئیمه ههلیان
دهسوورپینی و لهوکاتهوه تا ئیستا ده ئەوهندهی جارن بههیتتر بووه.

کولو: چی دهکا؟ کئ بیری لهمه دهکردهوه؟ هیز و ههناوی لی برابوو؛ وا دههاته بهرچاو که
رۆژ بهرۆژ زه بوون و بی توانتر دهبیته.

کارنو: ئادهمیزاد بهرقوکینهوه ههناسه تازه دهکاتهوه. ئەو تا ئەو کاتهی تۆلهی خۆی
دهسینیت بهردهوامه لهسهر کاری خۆی و دهستبهردار نییه.

بارپر: ئەگه ر ئەمهت دهزانی، ئەی بۆچی ئەوهنده بزوانت؟

کارنو: ئەقل هه همیشه میوانی ئادهمیزاد نییه. مرۆف ناتوانی هه همیشه زال بیت بهسهر
ههست و ویستی خۆیدا.

کولو: ئیدی ئەو پهتی پچراندووه؛ سی رۆژه له بهر دهراگی یانهی ژاکوینهکان خهریکی
قسهکردنه بۆ خهلك. رکوکینه و توورپیی و بهدگومانی جهماوهر دهبروینی له
دژمان. خهلكی ناو کۆلان و بازارهکانی بهتهواوتهی هیناوته جوش. ئەگه ر ئیمه
کاری یهکسهه نهکهن، ئەو هه موومان دهفهوتینی و قیمان تی دهخات.

بیو: بی جوولانهوه، له کاتییکدا که نایهویت ئەوهی بیری لی دهکاتهوه بیخاته سه
زمانی، رکوکینهی خۆی دهخاتهوه و له ژیر لپوهه دهلی:

پیسبستراتوس (۳۳)!

بهره‌نگار بونو نه‌وه‌ی نین. پیش هم‌موو شتیک ده‌بی خه‌لکی چه‌ک بکه‌ین و کۆمه‌لی ژاکوبنه‌کان - به‌تاییه‌تی ده‌سته‌ی تۆپچییه‌کان - ده‌بی له‌ پاریس دوور بخرتنه‌وه. ئەوساکه‌ پتویسته‌هه‌موو کۆمه‌ل و ده‌سته‌ی به‌ره‌ه‌لستکه‌ران یه‌ک بخه‌ین.

کولو: بۆ ئەم مه‌به‌سته، فوشه‌ بی وچان خه‌ریکی کارکردنه. ئەو دلنیا به‌که تا پاش هه‌شت رۆژی دیکه‌هه‌موو کاره‌کان ئاماده و رێکوپێک ده‌بیته.

باره‌ر: به‌لام ئەو له‌ نامه‌نووسیندا دووچاره‌هه‌له‌ بووه. پیاوه‌کانی رۆبیسپیر، نامه‌یه‌کی فوشه‌یان له‌ شاری نانت ده‌ست که‌وتوووه که‌ تیایدا بۆنی روودانی رووداوێکی تازه‌ی لێوه‌ دیت.

بیو: به‌ده‌خت! ئەو زۆرداره‌ له‌ ترسا، ناچار ده‌ستپێشخه‌ری بکات.

کولو: ئەمه‌ کێبه‌رکێبه‌که‌؛ هه‌رکەس زووتر ده‌ست پێ بکات، گه‌وه‌ ده‌باته‌وه، با ئیمه‌ زووتر ده‌ست پێ بکه‌ین.

باره‌ر: ئەو دلنیا به‌له‌ دواخستنی. با هێمن و ئارامی بکه‌ینه‌وه. به‌هه‌ر نرخێک و شتیه‌یه‌ک بووه، با بیگرتینه‌وه‌ نێو کۆمیته.

کولو: بێر له‌وه‌ ده‌که‌یته‌وه‌؟ ها! به‌چ که‌ره‌سه‌یه‌که‌وه‌؟

باره‌ر: بێ گومان ده‌بی هه‌ندی تازیاری پێ بدریت.

بیو: هه‌رگیز.

کارنو: [دوای بێرکردنه‌وه]

خاسه. بیو! من زۆر قینم لێبه‌تی؛ ئەگه‌ر من رازی بێم، تۆش ده‌توانی هه‌ر ئەم کاره‌ بکه‌یت.

بیو: من خۆن‌اندن نازانم. ئەگه‌ر بزاننیا به‌، له‌ خۆم بێزار ده‌بووم.

کارنو: له‌ تاکتیکدا، بۆ ئەوه‌ی دوژمن رابکێشیت، هه‌ندی جار وا پتویسته‌ ده‌کات که‌ له‌ به‌رده‌میدا هه‌لبیته‌ و را بکه‌یت.

بیو: وه‌ تۆ وا بێر ده‌که‌یته‌وه‌ که‌ ئەو ده‌هیلێت غافلگیری بکه‌ین؟ ئەو هه‌رگیز گوێ بۆ قسه‌کانه‌مان شل ناکات.

باره‌ر: گوێ بۆ قسه‌ی سن ژوست راده‌گریت. وازم لێ به‌ینه‌ با خه‌ریکی کاری خۆم بێم...

[سن ژوست دیته‌ ژوووه‌وه]

باره‌ر: [بهره‌و پیری ده‌روات و هه‌ردوو ده‌ستی به‌میه‌ره‌باننیه‌وه‌ ده‌خاته‌ نێوده‌ستی خۆیه‌وه].

هاوړی! که‌ی چاوت به‌ماکسیمیلین که‌وتوووه‌؟

سن ژوست: هه‌ر ئیستا له‌ مالی ئەوانه‌وه‌ دێم؛ به‌لام زۆر به‌دژواری ده‌توانی قسه‌ی له‌ته‌کا بکرت. ده‌رگای به‌سه‌ر خۆیدا ژه‌نیوه‌وه‌ هه‌ر خه‌ریکی نووسینه‌وه‌یه. ته‌نیا له‌ کاتی رۆشتن بۆ ژاکوبن، چاوی به‌خه‌لک ده‌که‌وتیت. باوه‌ری ته‌نیا به‌خه‌لکه‌ و به‌س.

باره‌ر: به‌ره‌ئی تۆ، ئایا هاوشاریبه‌کی خاس که‌ هێچ باه‌خێک به‌بوونی شوژاکانی ده‌وله‌تی نادات، ده‌بی ره‌فتاری و ابیت؟ ئایا رۆبیسپیر، هه‌ر به‌و شتیه‌یه‌ی که‌ من ده‌به‌ینمه‌ به‌رچاوی خۆم له‌ دیکتاتۆریه‌ت بێزاره‌؟ ئایا خۆی به‌هۆی په‌یوه‌ندی به‌کسه‌ره‌ و هه‌میشه‌یی له‌گه‌ل خه‌لکدا به‌هانه‌ و به‌لگه‌ ناداته‌ ده‌ست ئەو که‌سانه‌ی که‌ ده‌یانه‌وتیت تاوانی دیکتاتۆریه‌تی پتوه‌ بکێن؟

سن ژوست: من ئاگاداری پووچیتتی و بێ باه‌خی ئەم جوژه‌ تاوانانه‌م. له‌گه‌ل ئەمانه‌شدا له‌ بلاوکردنه‌وه‌ی ئەم تاوانانه‌ ناترسم؛ چه‌ز ناکه‌م رۆبیسپیر به‌م شتیه‌یه‌ی که‌ مانگیک ده‌بیته‌ ده‌ستی داوه‌تی به‌ته‌نهایی مینیت و گوشه‌گیر بیت. ئەمه‌ کارێکی دروست نییه‌. ئەو خۆی داوه‌ته‌ ده‌ست خه‌ونی دل به‌بنداره‌که‌ی خۆی و چه‌ز ده‌کات، واقعییه‌تی مرۆف و کرداریان له‌ به‌رچاوی خۆی دوور بخاته‌وه‌. به‌لام ئێوه‌ به‌رپرسیارن له‌ ناکامی ئەم کارانه‌ی. ئەم ره‌فتاره‌ ناجۆره‌ی ئێوه‌ وای لێ کردوووه‌ که‌ لیتان دوور بکه‌ویتته‌وه‌.

باره‌ر: ئەمه‌مان قبووله‌؛ ئیمه‌ رێزمان لێ نه‌گرتوووه‌ و وه‌کو پتویسته‌ ره‌فتارمان له‌گه‌لا نه‌کردوووه‌. به‌لام ئایا ته‌ویش هه‌ر به‌م شتیه‌یه‌ نه‌بووه‌ به‌رامبه‌ر به‌کۆمیته‌؟ هه‌ر به‌که‌ له‌ قسه‌کانی له‌ ناو هیلاکی و ماندوویه‌تی و دل په‌ریشانی کاری بێ وچان و دژوار، نازمیرین. خۆزیا پتیی بنایه‌ به‌هه‌له‌کانی خۆی؛ ئیمه‌ ئاماده‌ین پێ به‌هه‌له‌کانی خۆمان بنین.

سن ژوست: ته‌نیا قسه‌کردن به‌س نییه‌. ئێوه‌ ئەو یاسایانه‌ی که‌ به‌ره‌زامه‌ندی هه‌موو و به‌هۆی ده‌نگدانی گشتیه‌یه‌وه‌ رێکخراون، ده‌خه‌نه‌ ژیر پێ. ئێوه‌ هه‌میشه‌ بوونه‌ته‌ له‌مپه‌ر و کۆسپ به‌رامبه‌ر ئەو یاسایانه‌ و به‌کاره‌ینانیان دوا ده‌خه‌ن.

باره‌ر: بۆچی بێ پرسه‌ی کۆمیته‌، ئەو یاسایانه‌ به‌کارده‌هێنن؟ به‌لام با کای کۆن به‌با

نه کهین؛ چاوه له هه له کانی ههردوولا بپۆشین و باسی نه کهین. ئەم هه لانه هه مووی بۆ کۆمار شوومن. بۆ ئه وهی بتوانین پیکه وه کار بکهین، پتیبسته ههردوولا هه ولتی بۆ بدهین.

ئیمه دژی ئاشتبوونه وه نین. با پیکه وه بۆ ئاشتبوونه وه رپگه یه کی دروست و باش په بدا بکهین. هه ر که سیک به شبه حاللی خۆی بۆ ئەم کاره پتیبسته هه ول و ته قه لالا بدات. رۆبسیپیر چیی ده ویت بۆ ئه وهی دلنیا بیت لیمان؟ نیه تی ئیمه باش و ته واهه و من خۆم باوهرم به باشی نیه تی هه موو ئەم هاوکارانه ی لیته دانیشتون هه یه.

کولو: له وانه یه من توندپه وه بم؛ به لام راستگۆم. دهستم درپژ ده کهم. دهستی راستی و دروستی.

کارنو: له ناو کرێکارانی ناوچه ی من، جار جار شه ر و قه ره و ناخۆشی روو ده دات؛ به لام له گه ل ئه ویشدا دۆستایه تی و هاوکاریتیبیان هه میشه ده میتیت.

بیو: رۆبسیپیر خاس من نانا سیت. به دگومانیه کی ژه هراوی به سه ر بیر و خه یالیدا زال بووه؛ من رۆبسیپیرم خۆش ده ویت.

روو وه رده گپیت و تف ده کاته سه ر زه وی

سن ژوست: [ئارام، به سووکیه وه پیا یا ده روانیت]

من هیچ شتیکم ده رباره ی ههستی ئیوه به رامبه ر رۆبسیپیر نه پرسیه وه. ئاشنایه تی چاکم هه یه له ته ک ئەم جوژه هه ست و باوه رانه دا. گه ره کهم بزانم بۆ ئارامکردنه وهی ده توانن چی بکهن، و چاوه رپتی چی ده کهن له و؟

باره ر: بۆ ئه وهی بیسه لمینین بۆی که نیه تمان خاسه، پینش هه موو شتیک ناهیلین کاره کانی به ناکامی و نیوه چلیی بمینیته وه. پینش نیاری ده رکردنی فه رمانیک ده کهین که ئیعتبار به خشیته به یاساکانی وانتوز^(۳۵). له سه ره تاوه ده توانین چوار کومیسینی خه لکی پیک بهینین: به کهمین ئه رکیان ئه وه یه هه ر که سیک گومان لیکراو بیت، بیگرن و بینیره دادگای خه لکی... خاسه، هه موو په سه ندمانه؟

[هه موویان سه ریان راده وه شینین]

بیو: هه روه ها ده توانین چه ند دادگایه کی خه لکی گه رۆکیش پیک بهینین که هه ر له شوینی خۆباندایه کی کار بن.

باره ر: [دهست ده کاته وه به قسه کردن]

به هۆی ئه و باوه ریه هه مانه به تۆ و رۆبسیپیر، پینش نیار ده کهین که به ناوی کۆمیته وه راپۆرتیک ده رباره ی بارودۆخی رامیاری بدهیت به کنوانسیون. تۆ خۆت - به مه به سستیکی پاکه وه ئەم گفتوگۆیه دۆستایه تیبه مان و بریاره کاتمان - که پیکه وه بریارمان له سه ر دا - بخه ره ناو راپۆرته کهت. باشتر وایه که خۆشت به دللیکی خاوتنه وه به دگومانی و ره شینی له خۆت دوور بخه یته وه.

کارنو: چه ندین حه وته یه ریتان نه داوه دهسته ی تۆپچییه پارسیبه کان بۆ سوپای باکور بچن، له گه ل ئه وهی که رۆشتنیا بۆ ئیشوکاری ئه وئ فره پتیبست و گرنگه.

رۆبسیپیر به هۆی به دگومانیه وه گه ره کیته ی بۆ پارێزگاری خۆی له شکرێک ساز بکات. با ئەم به دگومانیه که هه م بۆ ئیوه و هه م بۆ ئیمه ش ناحه زه - له ناو به رین. ده ستووری گواستنه وهی ئه و ده ستانه بۆ باکوری ولات، ئیمزا بکه! ئەمه بچووکترین داخوازی ئیمه یه.

کولو: هه روه ک چۆن ئیمه سه ر له پینا و گیان له سه رده ست، باوه ر و راستی و دروستی خۆمانتان بۆ ده رپین، هه رواش داوا له ئیوه ده کهین که باوه ر و راستی دروستی خۆتانمان بۆ ده ربهرن. ئیمه گشتمان دلمان پاکه.

سن ژوست: لیته دا باس باسی هه ست و دلپاکی نییه و هیچ برینیک ساریژ ناکات. خه لک ئه وهی له ئیمه ده ویت که شه ر و قه ره ی نیوخۆمان - که به رامبه ر به دوژمنانمان لاواز و بی توانمان ده کا - رابگرین و، هه لئ بگرین بۆ دوا یی؛ بۆ کاتی خۆی. پاش ئه وهی که خاکی فه ره نسه پاک ده بیته وه له دوژمنان و داگیرکه ران؛ ئه وساکه دووباره ده ست ده کهینه وه به خه باته کردن و به ره ره کانی کردنی یه کتری. من ده چمه لای رۆبسیپیر بۆ ناو بژیکردنی. به شبه حاللی خۆم، پینش نیاره کانتانم لا په سه نده. راپۆرتیک ده نووسم که بی لایه ن بیت؛ چونکه ئه رکی سه رشانه که به بی لایه نی راپۆرت بۆ کۆر بنووسم.

کارنو: ئه ی فه رمانی نار دنی دهسته ی تۆپچییه کان بۆ باکور؟

سن ژوست: من ئیمزای ده کهم.

بیو: که واته هه موو شتیک ئاماده و ریکویتیکه؛ تۆ ماکسیمیلین بنیره لامان. ئیمه ش بۆی ده سه لمینین که هه رگیز هه تا ماوه دۆست و هاوکاری دروستتر و راستتر له ئیمه ی نه بووه.

[هه موویان به سهر جوولانهوه قسه کهی تهئید دهکهن]

بارهر: ئیجه ده بی بجینه کنوانسیون. ئیستا کوونونهوه دهستی پی کردووه.

هاورپی، تۆ له ته کمانا دیتیت؟

سن ژوست: نه؛ من لیله کارم هه یه.

بارهر: له پاشاندا چاومان پیت ده که ویت.

[دهستی دهگوشیت]

کارنو: ئیجه جاروبار له سهر شتی بچووک و بی مانا له نیتو خۆماندا ده که وینه شه ره قسه.

به لام ریتزیککی تایبه تیم هه یه بو تۆ. تۆ پیاویکی نه ترس و راست ویتیت.

کولو: وه منیش خۆشم ده ویتیت... [باوهشی بو ده کاته وه] ماچم بکه.

سن ژوست: خۆی ده کیشیتته دواوه

نه، نه! خۆ نواندن بهس بی ئیتر. تۆ خهریکی ده وری «نرون» کایه ده که ییت؟

کولو: [به پیتکه نینه وه]

«من ره قیبه که م ماچ ده که م...» تۆ له کاتی کایه کردما چاوت پیم که وتوو؟ خاس کایه ده که م.

سن ژوست: بوچی ناچیتته وه سهر کاری رابوردووت؟

کولو: کاری ئیمروشم خراب نه نجام نادهم!

[دهچیتته دهره وه]

سن ژوست: [به ته نیایی ماوه ته وه، به چاو دهر وانیته رویتنه دهره وه یان].

هه موویان درۆ ده که ن. بوگه نی درۆکانیان له بیست ههنگاوه وه بهرز ده بیستنه وه

لییان. ئاخۆ وا ده زانن که کهس ههست بهو بوگه نه ناکات؟ کولو: ههروهک ماسی

کابو وایه. کارنو، که وشه دارینه ی کریکاره مه رده کانی باخی ره زی له پی

کردوو... بیو، خهریکه به هۆی نه زانینی چۆنیه تی خواردنی رقوکیه ده خنکیت....

بارهر، ته نانهت شیواوی نه وه نییه که پیاو بزانیته که ی راست ده کات و که ی درۆ

دهکا... لم، گل، خۆل... پی له سهر چی و کامیان ده توانریت دابنریت؟

ئه مانه هه موویان جه رده و تالانکه رانی کۆمارن. ژیا نی من ته نیا په یوه ندی به یهک

پیاوی واقعی هه به!

[لویا له کۆمیتته ی هیمنا یه تی ده گه ریتته وه؛ خۆی ده کا به ژوورا]

لویا: [زۆر به خۆشی و شادییه وه]

سن ژوست، نه وه ته نیایت؟

سن ژوست: [ههر له بیر کردنه وه دایه]

له وانه یه نه مپیش به کیتک بیت....

لویا: خهریکی کارکردنی؟ هه ز ناکه م کانت به فیرو بدهم....

[وا پیتشان ده داکه خهریکی رویتنه]

سن ژوست: [ناهیلتیت پروات]

مه رو! کارم پیتته.

لویا: قسه بکه؛ چیت گه ره که؟ من نامادهم.

سن ژوست: هه چم گه ره ک نییه جگه دیداری تۆ.

[دهست ده خاته سه رشانی لویا و به پیتکه نیتکی میهره بانیه وه ته ماشای ده کات].

لویا: [به خۆشییه وه]

ئه نتوان! هیشتا که میک خۆشت ده ویم و به دوستی خۆتم ده زانیته؟

سن ژوست: به که سیک که شیواوی بیت، ههر شتیکی پی بدهم، لیتی ناسه نه وه.

لویا: به لام، نه ی بوچی ماوه یه که خۆتمان لی ده شاریتته وه؟

سن ژوست: له تۆ؟ هه رگیز

لویا: [به تارامیه وه]

تۆ له بهر خاتری هانریت لیمان ره نجاوی؟

سن ژوست: به هه چ جو ریک خوشکه نه شمیله که ی تۆ، دهستی له م کاره دانیه یه. نه م

خوشکه ی تۆ و له پیتش نه ویشا، تۆ خۆت، هه رگیز ناتوانم کینه تان به خه مه دلمه وه.

لویا: که وایه له کی ره نجاوی؟

[تا نه م پرسیاره هه رووکیان ده ستیان له ملی یه که تر دایه؛ دوا ی نه مه سن ژوست

دهستی له ملی لویا ده کاته وه]

سن ژوست: له خۆم. ته ماشاکه فیلیپ، زۆرجار دژوارترین جو ری خه باتکردن دژی دوژمنان

نییه، به لکو شه ریکه له دهروونی مرۆف خۆیدا روو ده دات. تا نه و کاته ی نه م

شهره له ناو دهررونی خۆمدا بهردهوامه، خۆم له خهڵک دوور دهخه مهوه و گوښه گير ده بم.

لویا: له پیناوی ئه و؟

سن ژوست: له پیناوی ئه و.

لویا: [تا ئه ندا/زه یه که به شه رمه وه]

له پیناوی به خته وه ری ئیمه؟

سن ژوست: نه؛ له بهر به خته وه ری خۆم. به لام خاستر وایه که هانریت فه راموشم بکات. ئه گه ژنی من بیت، له ژیانیدا دوو چاری رهنج و ناخوشییه کی یه کجار زۆر ده بیت.

لویا: ئه گه نه بیته ژنت زیت رهنج ده کیشیت و ژیانیه دژوارتر ده بی.

سن ژوست: نه، نه هاوړیکه م؛ کاتیک ئینسان که سانیکه کی - که له رووی نه زانینه وه خه ریکه تیا چونن - خوښ ده ویت. ئیمه ده بی له پیناوی ئه وان و بو ئه وان هه لسه که و تیکه ژیرانه مان ببیت. ئه م کیشه یه بو ئا فره تیکه لاو، دوور له ژیرییه که پاشه روژی خۆی له ته ک پاشه روژی که سیکی وه ک من - که مه حکوومن - گری ده ده ن.

لویا: مه حکووم به چی؟

سن ژوست: مه حکووم به مهرگ؛ چاوه روانی مهرگ.

لویا: هاوړی! مهرگ هه ره شه له هه موویان ده کات؛ به لام هیوادارم که چاوه روانیمان درتزه بکیشیت.

سن ژوست: مهرگ یه که مین هه نگاوی خۆی به سه ر پینپیلکه دا هه لئاوه و خه ریکه به ره و ژووړ دیت.

لویا: تو فره تاریک بینیت.

سن ژوست: من زۆر روښه ن ده بینم. ئیمه و که سانی دیکه.

لویا: منیش وه ک تو ئاگام له و قسه ژهراوییا نه یه که دژی روښه پیر ده کریت و ئاگاداری پیلانه کانیانم. به لام ئه و چه ندین جار له مه وه بهر پیلانی خیا نه تکارانه یانی له ناو بردووه. کنوانسیون گو تیرا یه لپن و، خه لکی پاریس لایه نگری ئه ون.

سن ژوست: کنوانسیون جگه له خیا نه تکر دن، بیر له هیچی تر ناکاته وه. ده بی فره

چاودیریبان بکریت. ئه گه ر ته نیا چرکه یه ک چاوپوشیبان لی بکریت، ههروه ک ره وه گورگ په لامار ده ده ن. خه لکی لایه نگری کین؟ ئیمشه و سبه ینی لایه نگری کین ده بن نازانم. خوښی ئه مه نازانیت. ئه م خه لکه ئیدی خه لکی ۱۰ ی ئوت نین. ئیتر هیلاک و ماندوو بوون و له رپی راست دوور خراونه ته وه. ده سخه رو بوون و فریودانیان له لایه ن داروده سته ی ئه بر ده رباره ی زیاد کردنی هه قی کار کردنیان و هه قی بی کاری، هه موویانی کیشا وه ته سه ر رپگه ی چه وت. بو کۆکردنه وه و یه کخستنی هیزه په خش و بلا وه کان، پیتوستیمان به ده سته یکی پولا یین هه یه.

روښه پیر ئیدی خاوه نی ئه و ده سته پولا یینه نییه. ئه و ئیدی روښه پیری سالانی پیشو نییه که رابه رابه تی هه مو هیزه کانی شوږشی ده کرد دژی دوژمنانی ناو خو و هه نده ران. شوږش، روژه و تیکۆشه ره کانی خۆی یه ک به دوای یه ک ده خوات. بی گومان روښه پیر هیشتا دابی پاکی و بی گونا هه ی خۆی له ده ست نه داوه؛ به لام ئیستاکه نه خوښه و توند ره و بووه. ته نیا خه ریکه خۆی و به دگومان نییه تی، گوښه نشینی هه لپژاردووه. ئه و ناتوانی له م روژانه دا به رهنگاری ئه و رووداوانه ی - که دوای هه مو شوږشیک رووده دات - ببیته وه.

بو به ره له ست کردنی ئه و رووداوانه و راویستاندنیان، ته نانه ت ئه گه ر دلای هه موو پیاره نازاده سه ره سته کان و هه موو دلسوژانی کو مار بیه شیتیت، پیتوسته زۆر دلیرانه په نا به ریتته بهر دیکتاتور بییه ت... باوه ریم پی بکه هیچ که سیک به نه ندازه ی من ترسی له دیکتاتور بییه ت نییه. دیکتاتور بییه ت له ئوردوگا کانداه و توتته جموجوړ. هه رکه ده بینم دیکتاتور بییه تی نیزامی وا خه ریکه جی پیتی خۆی ده کاته وه، هه موو له شم ده که ویتسه له رزین؛ به لام بی گومان بو به ره له سته ی دیکتاتور بییه ت، ته نیا ده بی ئه و چه که ی که روویان کردوته سه ر سنگی کو مار، وه ریگتیرینه رووی خو یان.

دیکتاتور بییه تی رزگاری خه لک [لویاش ئه م راستییه م بو روون و ئاشکرا بووه] ئیمرو ته نیا رپگه یه ک بو رزگاری و نازا کردنی جه ماوهر و بو به ده پینانی ئه مه، ته نیا به هوی یه ک رابه ر ئه نجام ده بیت، نه به دو انزه که سه وه که ههروه کو کو میته که ی خو مان په لاماری یه کتری ده ده ن. ده بی هیز و توانایه ک هه بیت که بال بکیشیت به سه ر هه موو هیزه کانی ره قیب که هه ربه که یان ئه وی دیکه راده مالیت. ده بی ههروه کو چه خما خه ی برو سکه به خیرایی کاری خۆی بکات و له چا و ن بیت.

ته نیا ئەم هیزه ده توانیت ڕێگهی کۆمار پاک بکاتهوه لهو دوژمنانهی که ڕێیان گرتووه؛ بهلام من خاس دهزانم، هیچ یه کێک له ئیمه ناچینه ژێر ئەم باره. هیچ کامیکمان ئەو لهخۆ بووردن و تازایه تییه مان نییه. لهوانه یه به ته نیا یه ک کهس بتوانیت؛ بهلام ئەویش نایه ویت ئەم کاره بکات. ڕۆبسیپەر - که خهریکن تاوانباری دهکهن، گهره کیتی ئەم کاره بکات؛ بهلام لێی ده ترسیت و نایه ویت ئەنجامی بدات، ئەو بۆته ده رویش، بێ ره چاوکردنی یاسا دهست له هیچ کاریک نادات.

ئه گهر بیه ویت شتیکی پیوست و - گرنگ که له گهڵ یاسادا جور نایهت - ئەنجام بدات، لای وایه ده بێ یاسایه کی نوێی بۆ دابنریت. بێ گومان تا ئەو یاسایه به دهنگدان دهگات، کاتی به جیهیتانی ئەو کاره تییه پریوه.

ئەو هه موو هیزه کانی خۆی ته رخا ن کردووه بۆ جێخستنی ئەحکامی پره ریا ل و ئیدی هیز و توانایه کی وای بۆ نه ماوه ته وه. ئەم کارانه سوودیکه بۆی نه بووه؛ هیچ به لکو به پیچه وانه وه به ره خه ریکه ئەو خۆشه و بستییه ی له دلێ خه لکا هه بیوو، کهم ده بیته وه. ڕێگه بۆ دوژمنه کانی خۆی ده کاته وه. خه ریکه له نێو گلپه ی ناگری به ره پچه دانه وهی ئەو تا وانه پوو چانه ی ده یانه ویت پیتی بلکین و هه رو هه له نێو خه یالی بیرو رای ئاییدا ده سووتیت. وا بیر نه که یته وه گهره کمه قسه ی بۆ دروست بکه م. من هه ست به و ره نج و نازاره ی که ده یکی شیت ده کم؛ ده زانم له چی ناگریک دایه. ئەو بیزار و ره نجه رو ی دهستی ئەو هیرشه نار ه وایانه یه که ده یکه نه سه ری. مل ده نی بۆ ئەم بیزاریه - که من خاس ئاشنا م له ته ک یا و نایه ویت له گه ل ئەم تاوانبار و پیاوکوژه خوێریانه هاتوچۆ بکات. من هه م خۆشم ده ویت و هه م گله بیم هه یه لێی. بهلام ئیمه نابێ بیوشین و بۆی بخه وین؛ پتووسته رقو کینه و بیزاری بخۆینه وه. ڕۆبسیپەر ده بێ بگه ڕپته وه بۆ ناو کۆمیته و ئەمه ئه رکی سه رشانی منه که بیگێرمه وه. به هه ر نرخیک بیت، هه رچه ند به گرانی ش ته وا و بیت بۆی (بێ گومان بۆ من گرانت تر ته وا و ده بیت). بۆ ته وه ی بتوانین پیلانه کان له ناو به رین، پتووسته له سه رمان به شپۆ به کی کاتیش بیت یه کیتی نێو ڕیزه کا فمان بپاریزین. ئەگه ر ئەم کاره مان په سه ند بکات و بیزاری خۆی بۆ ئاماده بوون - به خه یالێکی پووچی ڕیککه و تنیکی درۆ که کهس فریوی ناخوات؛ بهلام هه موومان به کاریکی پتووستی داده نین بۆ ده ولت - ده رپیت، ئەو کاته ده توانم تیبگه م لێی. بهلام ئەو خه ریکه خۆی ده فه و تین؛ ئیمه ش له ته ک خۆیدا به ره و هه ل دیر و

له ناوچوون ده بات و برم کاره له ئاکامدا جگه له تیکشکاندن و له ناو بردنی ده ولت، هیچی دیکه مان ده ست ناکه وێ.

لوبا: ئەگه ر وایه وای تیده گه یته، ئەی بۆچی هه موو کاره کان ناگریته ده ست خۆت؟ ده ست و مه چه کی تۆ به هیز تر و توانا تره.

سن ژوست: نه! ئەو سا که ده بی به ره نگاری که سیک بمه وه که ته نیا پالپشت و جیگه ئومیدمه؛ واته به ره نگاری به ره له ستی ڕۆبسیپەر ده مه وه. ژێر پتیا ن خالی کردۆته وه. ئەو په یمانه ی له ته ک میان ره وه کان دژی توندره وه کان به ستوویه تی، بۆته هۆی خالی کردنی ژێر پتی. پتووسته دووباره یاسای نوێ و ڕیکو پیک بۆ ئیشو کاری شۆرش دابنریت. زۆر به خیرایی و چالاکییه وه.

نابێ شۆرش پتیش ئەوه ی ئه رکی کۆمه لایه تی خۆی ئەنجام بدات، رابوو هه ستینریت. راره ستان دنی شۆرش مانای خۆدانه ده سته وه یه. ڕژیمی نوێ کاتیک ده توانیت جیگیر بیت که ڕژیمی کۆن روو خینرابیت. ئیمه هه رگیز له ته ک رابوردو دا په یمان نابه ستین. با وه رمان به ڕیگه ی ناو ه راست و کاری نیوه چله نییه. خاکیک که هه ریزی بیت، ده بی بکی لرت و هه لگێر پته وه؛ ئەگینا هه ریزه کان دووباره سه ر ده ر ده که نه وه و چه که ره ی گه فمه کان ده خنکین. ئیمه تۆوی گه فی کۆمارمان وه شان دو وه؛ بهلام هیشتا خاکمان بژار نه کردو وه، بژار کردنی زه وی و پاک کردنه وه ی له هه ریز، ته نیا به گاسنی دیکتا تۆریه ته وه ده کرت. به هیچ جوړیک ڕۆبسیپەر چه ز له مه ناکات، ناو به ناو دلێ بۆی لێ ددها و پارا ده بیت، هه ر له به ره مه یه که تاوانباری ده که ن...

به راستی بارو دۆخیکی مه سخه ره یه... ئەو رابه ره... خاسه، من کرپنۆشی بۆ ده به م. ئیمه ته نیا یاری ده ده ری ئەوین. ئیمه نه وه کو ئەو خاوه نی ئەزموونیکه باشین و نه لیتا توویه تی ئەومان هه یه. ئەو باوکی شۆرشه. بۆ هه رکو تیه کمان به ریت، من دوای ده که وم. هاوبه شی چاره نووسی ده که م. بهلام لوبا! زۆر چه ز ده که م تۆ، بۆ چه ند مانگیکی ش بیت له پاريس دوور که ویته وه.

لوبا: واده زانی، ئەگه ر مه ترسییه ک لیره هه بیت، من ازتان لێ ده هینم و لیتان دوور ده که ومه وه؟

سن ژوست: ئەگه ر بمینیته وه، بێ ئەوه ی بتوانی هیچ کاریکمان بۆ بکه یته دوو چاری مه ترسی ده بیت.

لویا: ئەوەندە بەبێ بایەخم دەزانیت؟

سن ژوست: لەوەی کەوا بێ ئەوەی هیچ سوودێکی تاییه تی خۆتت لەبەرچاو بیت، ئامادەیت خۆت فیدا بکەیت، زۆر پزیزت لێ دەگرم. بەلام تۆ دەتوانی لە شوێنی تر (وەک شارەکانی دیکە، ناو سوپا) زیتەر خزمەت بەکۆمار بکەیت.

لویا: ئەگەر حەز بکەیت، پێکەوه! هەر وەک کاستور و پولوکس^(۳۹) سێ جار پێکەوه هاوبەشی شانازیکردن دەبین.

سن ژوست: چەندە ئەم ئارەزووانەم لەسەردا بوو. لویا! من تەنیا ئەو کاتە ی لەناو سوپادام هەست بەئاسوودەیی و خۆشی دەکەم. لەوێدا ئەرکی سەرشارنی هەرکەسێک ئاشکرا و پوونە؛ دوژمن بەرامبەر تە. بەلام لێرەدا دوژمن بەئاشکرا دەستت بۆ درێژ دەکات و دەس دەخاتە نێو دەستەوه و ناچارن کە دەستیان بۆ درێژ بکەن و سەر بۆ ئەو هەموو پەستی و رەوشت نزمییە دانەوێن... من ئیدی ئەم کارەم پێ ناکرێت. کارنو، بەدگومانە لێم بەرھەڵستی فەرمانەکانم دەکەن. ئیدی ناتوانم بگەرێمەوه ناو سوپا؛ جگە لەمە بەچاوی خۆم دەبینم و هەستیش دەکەم کە ئەم تراژیدیە خەریکە کۆتایی پێ دێت. من دەبێ هەر لێرە بم.

لویا: کەواتە منیش هەر لێرە دەمیتنەوه.

سن ژوست: بێر لە هاوسەرکەت و ئەو مندالە ی کە دیتە دنیا بکەرەوه. دووریان بخەرەوه لە پارێس؛ دەتوانی ئەم کارە بکەیت و دەبێ بیکەیت. تۆ وەکو من لەبەرچاودا نیت. تۆ دوژمنت نییە.

لویا: هەموو دوژمنەکانی تۆ بەدوژمنی خۆم دەزانم. لەمە زیتەر سووکم مەکە. ئەوەندە پیاوێتی لەخۆما دەبینم کە بلیتم شیاوی ئەوه هەم کە بەرەو مەترسی پرۆم.

سن ژوست: هاوڕێکەم! بچووێرە من بەرامبەر بەتۆ لاوازم و هەست بەزەبوونی دەکەم. خاس دەزانم کە تۆ ئەم زەبوونییەت نییە. بەلام ئەگەر ئەم گەرد و خاکە ی - کە هەموو بوونی منی لێ پێکھاتوو - دەتوانم بێ دژواری فیدای بکەم و بەچاویکی سووکەوه بيمیرینم؛ حەز دەکەم پاشەرۆژ و چارەنووسی تۆ لەم کارە جیا بکەمەوه. تۆ، گیان و لەشت، ئەو ئافەرتە ی کە خۆشت دەوی، ئەو کورپە ی کە دروستت کردوو. هیوا و ئارەزووم ئەوەیە کە بەشیک لە من، واتە پاکترین و پیرۆزترین بەش لە بوونم، لە ئێوهدا زیندوو و نەمر بیت...

لویا: بەلام من خۆبێنترینی منی من، گیانیک کە رۆشنایی دەپزینیت، لە تۆدا دەبینم و لەناو تۆ دایە. ناتوانم چاوی لێ بپۆشم.

سن ژوست: تۆ ئەوینی هاوسەرکەتت هەیه.

لویا: ئەو هەموو ناو دللمی گرتۆتەوه و پری کردوو؛ بەلام گیانم خالییە. بۆ پرکردنەوه ی ئەو بۆشایییە، دۆستایەتی تۆم گەرەکە.

سن ژوست: دۆستایەتی من و تۆ هەمیشەیی و نەمرە. زیندوو بین یا مردوو، ناوی هەردوو کمان پێکەوه لکاوه.

لویا: من بێر لە ناو و ناوینشان ناکەمەوه! بێر لە تۆ! سن ژوست و خۆم دەکەمەوه. هەردوو کمان زیندوو بین. شانازی لەنێو خەیاڵی خۆما پەرەردە ناکەم. تەنیا بێر لە زەویەک دەکەمەوه کە رۆژتیک - تەنیا رۆژتیک - رۆژتیک ئاوا خۆش و جوان، لە سەریدا دەژین و بەخوێن رەنگینی دەکەین. بێر لە زەوی باریەتی - کە تیشکی بەتینی خۆی ترمیدر پری دەکاتەوه - دەکەمەوه.

سن ژوست: تۆ لاویکی یۆنانیت و حەز لە سبێر ناکەیت.

لویا: من فەرەنەسەییەکی چاکم؛ حەز لە هەموو شتیکی رۆشن و رووناک دەکەم؛ بەلام حەز ناکەم باریقە و درەوشانەوه ی رووناک، چاوم ئازار بدات؛ دلانی سادە و بێ ریا، خەلکی باش.

سن ژوست: لەبەر ئەوەیە کە خۆشم دەوێت. بێ گومان دەبێ تۆیش منت خۆش بویت؟

لویا: ئاها! هیچ یەک و دوویەکی ناوێت. من لە خۆمەوه تۆم نەویستوو؛ ئەمە بوونی منە کە تۆی هەلبژاردوو. هەموو گیانم پزیتی لە دۆستی و خۆشەویستی.

سن ژوست: بەلێ، دۆستایەتی لەوانە یە مامۆستایەکی فەرمانرەواتر لە خۆشەویستی بیت. لویا: دۆستایەتی فرە مەزنترە. چونکە ئەوین دەست و دل بلاق؛ بەدەستیکی دەبەخشێ و بەدەستیکی دەیسیتینتەوه. دۆستایەتی قایلە و بەکەمترین رازیبوون بەکەمیکی لە هەموو باشترە. مرۆژ هەر لە پیناوی ئەمە یە دەمریت.

سن ژوست: تا ئێستا ژیان و مەرگ بۆ من یە کسان و بێ بایەخ بوو. دوا ی هاتنی تۆ بوومە ئەوینداری ژیان بۆ ئەوه ی بتوانم بەرگری لە ژینی تۆ بکەم. کەواتە، وەرە، با پێکەوه تیبکۆشین و خەبات بکەین کە ژیان ی کۆمار، کە هەمیشە بەزیندوووییەتی دەمانهێڵیتەوه، رزگار بکەین.

[پەردە دادەریتەوه]

پتوبستی بهوه ههیه تاویک له تهک خوی خوی و سروشتا به ته نیایی رازونیا بکات؛ بۆ ماوهی چند سه عاتیک دوورکه و پتتهوه و خوی له دوروبهر و ههواى ژههراوى ناو شارى گهوره رزگار بکات [به چه ناگه ئیشارهت بۆ شار دهکات] چاره نووسمان لهو زه لکاوی پر دووروی و شیتیه، کارتیکی وای کردوو ته نانهت بوونی پیاویکی میهره بانى وهک سیمونیش له لام ده بیته هۆی بیر بلاوی و په ریشانیم. ته نیا سه عاتیک پیاو بتوانیت هه موو شتیکی له بیر خوی به ریتتهوه. به لام نایا ئەم کاره له م کاته ناسکهی خه باتا ده کریت؟ نای! سهرم گیتژ ده بی و ده خولیتتهوه... به م گهرمايه و له ژیر تیشکی خۆره تاوا، ژۆر به خیرایی سهرکه وتم [چاوی داده خات]. بیره وه ریبه کانی ئەم شوینه چهنده لام نازین!

چهن دین جار به دلخوشییه وه عه ودالی ئاسایش و باوه رتیکی زیز بوو لیم و له رووناکیی ئاوا رۆژیکدا که هیشتا تیشکه کهی دواى پانزه سال له ژیر پیتلوی چاوما ماونه ته وه، هاتبوومه ئیره... [تاویک بیدهنگ ده بی، له پاشاندا خه ونه کانی به ده نگی به رز ده لیتتهوه].

ئه وساکه ته منم له بیست سالان که متر بوو. ئا لیره دا بوو که چاوم به ژان - ژاک رۆسوی پیر که وت هیچ شتیکی نه گۆراوه. ته نیا دره خته کان نه بی؛ ئه وساکه نه مام بوون و ئیستا گه وه و به رزبوون.

هه ره کو ئیمرۆ شه قه ی بالی قاز و قورنگ له ئاسماندا ده بیسترا [چاوی ناکاته وه] ئا لیره دا بووم؛ به رامبه رم - له هه مان رتیکی که تازه پیایدا سهرکه وتبووم - چاوم به فه یله سوف و دانای رۆژگار که وت که ئه ویش ده هاته سهره وه؛ ته نیا بوو؛ سهری رووت بوو؛ که میک پشتی چه ما بووه. چه پکه به ک گولی کیتی به ده سته وه بوو، بۆ گژوگیاکر نه وه داده نوشتا یه وه و به سرت له ته ک خۆیدا قسه ی ده کرد...

[له و کاته دا که رۆبسیپیر له ته ک خۆیدا قسان دهکا، که سیک به شتیوه و سیمای ژان - ژاک روسو له جاده که وه به ره و سهره وه دیت و گیان ده به خشی به و حالته و قسانه ی رۆبسیپیر ده یکات؛ به لام رۆبسیپیر چاوی خۆی داخستوه، به هیچ جۆرێک ئه و نابینیت و له سه رخۆ خه ونه کانی ده گیتته وه].

ئه و منی نه ده دی و نقمی ده ریای خه یالی خۆی بوو. من له یه که مین

تابلوی یانزه به م

شوین: [سه رگرده کانی «مون مورانسی»].

کات: رۆژی ۷ ترمیدر (۲۵ی ژوئیه) گهرمترین کاتی دواى نیوه رۆ.

رینگه یه ک له ئاخری په ره دی شانۆه به لای راسته دا به ره و ژور ده روات. به زاویه یه کی موحه ده ب شانۆکه له لای راسته وه بۆ لای چه پ ده بریت و رووه و نشیو، به لای راست، بۆ به رده م شانۆکه دیتته خوار.

له لووتکه وه تا خواره وه، هه ره که ئه وهی که به سه ر دۆلێکدا پروانیت، ده شتیکی به رین دایپوشیوه، له دوره وه، شاری پاریس، له گهرمترین رۆژانی وه رز، به سه ربه کا ده بینریت. چهن د شوپتیکی پاریس له ژیر تیشکی به تینی خۆدا ده ره و شیتته وه. له لای چه په وه، له دوری چهن د مه تریکی جاده که وه، که له گۆشه ی به رزی بیتشه لانییه که وه که باریکه رتیبه ک وهک مار پیتچاویچ بۆته وه، بیتشه یه کی بچوکی دار به روو ده بینریت.

رۆبسیپیر له حاله تی که که کلاوه کهی خستۆته ژیر باخه لیه وه له لای راسته وه هه نگاوی به رز ده نیتو به ره و سهره وه دیت. بۆ تازه کردنه وهی هه ناسه ی، تاویک له سه ر لووتکه ی گرده که راده وه ستیت و وچان ده دات. ته ماشایه کی لای راست و چه پ و جاده ی پشت سه ری خۆی ده کات. ئاگای له هیچ نییه؛ چاوی داده خات].

رۆبسیپیر: ئه ی خۆری سووتینه ر!... هه رکه چاوم داده خه م، به رچاوم سوور ده بیته... سهرم گیتژ ده بی و ده خولیتته وه.

[له لای چه په وه، له سه ره وه لیتیه ک، له ژیر سیتبه ری دره ختیکیا داده نیشی].

سیمون دوپله:

[له دوره وه به ده نگی به رز، بچ ئه وهی ناوی رۆبسیپیر به نیت هاوار دهکا]:

«هۆی!... ئاهای!...»

رۆبسیپیر: پاسه وانه که مم ون کردوه. خه ریکه ئازاری خۆی ده دات. سیمونی میهره بان واده زانی نابی هه نگاویک لیم دوورکه و پتته وه... هه! با بگهریت به دواما. ئاده میزاد

چاوپیکه و تنما، ناسیبوومه و جووله م لئ برابوو. بۆ ئه وهی ته ماشای دیمه ی جوانی سروشت بکات، له سه ر لووتکه راویستا. له پاشاندا خۆی دا به سه ر گۆچانه که ی و که وته ری به ره و باریکه ریکه ی که به ره و بيشه که ده روا، هه رکه به لای منا تیده په ری، چاوه کانی - که ههروه ک کونده په پوو تیز و خورمایی و بریقه دار، وه ک بلتی ناخی ده روون ده بینیت، به رز کرده وه و روانیسه قوولایی هه ردوو چاوم...

[له م کاته دا رۆبسیپیر چاوی ده کاته وه و که سیک به رامبه ر خۆی ده بینیت که ته ماشای ده کات. تاویک بیده نگیه کی ئارام و تیده په ریت. ئه و که سه خه یالیه ده چیته سه ر ریکه باریکه که و به ره و بيشه که ده روا له پر له چا و ون ده بیت. رۆبسیپیر واقی و ده میتی و هیچ جووله یه ک ناکات، له پاشاندا ده یه ویت هاوار بکا، ده ستی به ره و لای ملی خۆی ده با، ته کانیک ده دا به خۆی و، هاوار ده کات]

رۆبسیپیر: [به ده نگه ی به رزه وه]

سیمون!

سیمون: له دووره وه وه رامی ده داته وه، ده نگه نزیکتر ده بیتته وه.

سیمون دوپله له لای راستی ریکه که وه، له دووره وه به خیرایی و شه له شه له وه ده رده که ویت. سیمون دوپله: ماکسیمیلین! ئاخری هه رچۆنیک بیت دۆزیمه وه! پیم بلتی چۆن چۆنی توانیت خۆتم لئ بدزیمه وه؟ ده زانی چنده لیت ره نجاوم؟ [له پر په شوکاو ی و تیکچوونی رۆبسیپیر سه رنجی راده کیشیت] ئه وه چیت به سه ر هاتوه؟... ده له زیت. چاوه کانت زیت بوون. به دوا ی چیا ده گه ریت؟ چی رووی داوه؟

رۆبسیپیر: له حاله تیکدا که ده یه ویت خۆی ئارام و هیمن بکاته وه]

ئه ری چاوت به که سیک نه که وت که هه ر ئیستا لیره وه تیه په رپوو؟

سیمون: کئی؟ من شتیکم نه دی ئا، با! ریبواریکم دی...

رۆبسیپیر: چۆن چۆنی بوو؟

سیمون: زۆر لئی ورد نه بوومه وه... ته نیا بیرم له تۆ ده کرده وه و دیکه تم له شتی تر نه ده دا. له گه ل ئه وه شدا من ته نیا له پشته وه چاوم پیتی که وت؛ ئه ری، ئیستا دپته وه یادم. وایز نام پیر بوو. ههروه کو پیاوه کۆنه کان به رگی پۆشیبوو. له وه ده چوو... له ناو ئاوا پیدا باسی پیره میردیکه دووره و خراویان ده کرد که خۆی ده شارپته وه له خه لک،

ده رباره ی فه یله سووفیک، ده رباره ی یه کیک له لایه نگره کانی ده سته ی کارتیا و زن رولان، ده دوان. تۆ چاوت پیتی که وت؟ ده رۆم پیتی بلیم... بۆ کوی چوو و ون بوو؟ رۆبسیپیر: [رایده گرت]

وازی لئ بینه... ئابه ده سته کانت!... وت چاوم زیت بووبوو...

سیمون: ئا له وی دابنیشه. [ده بیاته لای سیه ری دره ختیک که لقویره کانیان برپوه ته وه] لیره که میک به سه سیه...

پاش چه ندین مانگ گۆشه گیری له ژوو ریکدا، ئه مه هۆی تیرۆژی (۳۷) خۆره تا وه... تیشکی خۆر بیستانه کان ده سوو تیتیت.

رۆبسیپیر: [چاوی داخستوه]

خۆره تا و گه رمایی و یاد ی سه ر رووی زه وی هه لده مژیت؛ خۆزیا تۆیش بتوانیایه ژیان هه لئۆشی! ئه م خه ونه خراپه...

سیمون: ئه وه ئیژی چی؟

رۆبسیپیر: ژیان... چیم لئ کردوه؟ بی مانایه! ده بی بلیم ژیان له ته ک منا چیی کردوه؟ چونکه ئه مه ویستی من نه بوو.

سیمون: کئی له تۆ خاستر ده یوانی یه ک راست، هه نگا و به ره و ئامانج و مه به ست هه لئیت؟

رۆبسیپیر: سیمون، «له شو ریشیکدا کاتی که مرۆف نازانیت بۆ کوی ده روا ت، هه رگیز ناتوانیت دوورتر و زیتتر هه نگا و هه لئیت.» (۳۸)

سیمون: تۆ که سیک نیت که ئه مه نه زانیت.

رۆبسیپیر: به لئ، مه گه ر نییه؟ من له و که سانه نیم که هه میشه دوور له پیتشینی و بیرخستنه وه، دوو چاری ئه و نه خو شیه بوون که هه موو رۆژتیک به خو شی و رابواردنه وه به رنه سه ر. سیمون! «له گه ل ئه مه شدا توانا شت له وانه یه بمانگه یه نیتته ئاکامیک که هه رگیز بیرمان لئ نه کردۆته وه» (۳۹).

سیمون: بیر له چی ده که یته وه؟

رۆبسیپیر: بیر له بتی هه ره تی لایتیم، ژان - ژاک روسو، مامۆستا و هاو ریم ده که مه وه. هیشتا قسه کانی له گویم ده زرنگینه وه، ئه وه نییه که له ته ک خوینی مرۆفدا

نالوگۆز بکریت و، ته نیا دلۆپیک له خۆینی ئینسانیک به نرختره له نازادی هه موو مرۆف...

سیمون: تو بێر له وه ده که یته وه؟

رۆبسیپیر: بېرم لێ کردبووه. ئەو وتە جوانه له مێژوهه دلمی پر کردبوو. سویندم خواردبوو که له و وتانه یاسایهک بو خۆم دابنیم و رانمای هه موو خه لکی بکه م که دهنگی پێ بدەن. بوچی مه گهر سێ سال له مه و بهر بلاوی نه کرده وه که «ئه گهر یاساکان بینه هوی پزاندنی خۆینی خه لک، له بهرچاویاندا رووداوی درنדיایه تی و لاشه ی کوژراوان بلاوبکه نه وه، ئەوساکه له ناو دلی هاوشارییه کان بیرورای راست و چه وت هه لده گه پینه وه و چه واشه ی ده که ن و تو ی پێش داوه ری نادروست و درندانه له نیو مێشکی کۆمه لگادا ده وه شین و له ئاکامدا به شبه حاللی خۆیان هه مان کار ده که نه سه ر که سانی دیکه»؟

سیمون: که واته خه تای کییه؟ تو پر یاری خۆت به درۆ ده خه یته وه؟

رۆبسیپیر: پر یاری خۆم به درۆ ناخه مه وه. توانای شت بو من و دژ به من روون و ئاشکرایه. ئە گهر ئەو کاره پیتویست بو، هه ر فه رمانیکی پێ بدامایه، ئەنجام ده دا؛ به لام زۆر دژواره که بتوانم بیه دار ده ستی.

سیمون: ئە گهر بو کۆمار پیتویست بێت - جگه مل نواندن - هه یچ چاره یه کی دیکه نییه؛ به ته و او هتی کارێکی باشه.

رۆبسیپیر: سیمون! تو ههروهک سه ربازیک بێر ده که یته وه و قسه ده که یته؛ تو ئینسانیکه ی به خته وه ریت. ئەرک و باری سه رشانی خۆت ده خه یته سه رشانی فه رمانده که ت. به لام هه یچ که سیکی نییه کۆمه ک و یاری ده ی ئەو فه رمانده یه بدات و هاوبه شی له ته کا بکات بو دابه شکردنی ئەو ئەرک و باره قورسه. ئەوه ی ده بی زۆر به وردییه وه لێی بکو لێته وه و شیوه ی ئەنجامدانی کاره کان بگرێته ئەستوی خۆی. ئەم شیوه کاره له خۆیه وه له نیو دلی ئیمه دا نه نووسراوه و ئاماده نه بووه. به لکو له ده ره وه به زۆر ئە یسه پیتن به سه ر مانا: ده بی رۆژ به رۆژ ئەوانه له چنگی گرمۆله ی ماری رووداوه کان پزگاری بکه ین. به گۆرینی رۆژگار، ئەو یاسا و په وشتانه ش ده گۆرین به لکو له ده ره وه به زۆر ئە یسه پیتن به سه ر مانا. ده بی رۆژ به رۆژ ئەوانه هه موو ئالقه ی نه رمه وه نه بووی چاره نووسن و راده کی شترین؛ ئینسان ناتوانی خۆی لێ

قوتار بکا. مرۆف کاتیک به خۆیدا دیته وه و ئاگاداری ئەوه ده بێت که چاره نووس چی به سه ر هیتاوه و ناچار یان ده کات چیتر ئەنجام بده ین، به ترس و له رزه وه له خۆی ده پرسیت: سه به ینی چاوه پیتی چیمان لێ ده کات.

سیمون: ما کسیمیلن! تو ماندوویت. دوودل و له خۆت به شکی؛ به لام ئیمه هه یچ گومانیکمان له تو نییه. هه موومان ده تپاریزین.

رۆبسیپیر: هاوړی خاسه کانم! راسته؛ من بو تاوێک ماندووبوم ئەم چاوپێکه وتنه ی ئیستا...

سیمون: کام چاوپێکه وتن؟

رۆبسیپیر: هه یچ... به سه رچوو... سیمون! خۆزیا بو تۆش هه روا بایه. خۆزگه ئەوه ی ئیسته وتم له بېر بچیتته وه. با پێش دا هاتنی تاریکایی شه، پێش ئەوه ی بچینه وه خواره وه، تاوێک مه ستی ئەم بێ دهنگی و ئارامییه ی ئەم سه وه زه لانییه، ئەم تیشکه زێرنییه ی خۆرئا و ابو نه یین. که میک به هره وه ر بگرین له جوانی و پاک ی سروشت، له م رۆشنا یییه ی که خه ریکه خۆیمان لێ ده شاریتته وه.

سیمون: هیتتا سووری له سه ر ئەوه ی که سه به ینی له ئەنجومه ندا قسه بکه یته؟

رۆبسیپیر: ناچارم که قسه بکه م.

سیمون: ئاگات له خۆ بێت.

رۆبسیپیر: واقییه ت و دژکامی هه یچ جوژه مو دارایه ک و ئاگادارییه ک به راست نازانیت و ره چاوی ناکات.

سیمون: ئەو ریکه وتن و ئاشتییه کاتییه ی که سن - ژوست له لایه ن تۆه به لینی داوه و ئیمزای کردوه، تیک نه ده یته.

رۆبسیپیر: هه یچ که سیکی بۆ نییه له بریتی من به ناوی منه وه ئیمزا بکات. هه رگیز ناچه ژیر باری ریکه وتن له ته ک غائینانا و ملیان بو نانیم.

سیمون: ئایا واده زانیت که کنوانسیون پێره ویت لێ ده که ن؟

رۆبسیپیر: کنوانسیون گوێ بو قسه کانم راده گرن. دوا ی ئەوه هه ر شتیکی روودا، ویست و ئاره زووی خواکان ده یته.

سیمون: من ئەوه نده با وه رم به خواکان نییه. خاستر وایه ریمان بده یته ئیمه خۆمان

دهسته يه كى بهرگرى چه كدارى باش و به هيزت بۆ پيڭكه وه بنين.

روبسپير: رڭكه نادم ئم كاره بكن. چونكه ههر ئمه ده بېته هوى ئه وهى كه به ديكتاتوريه تان اوبارم بكن. ديكتاتوريه تى هيزى واقبيه ت، تهنيا رى و رهوشتيكى په سنده به لامه وه. من جگه له قسه كانم هيچ جوړه چه كيكي ديكه م نيبه.

سيمون: بۆچى ئاگادارى ئه وه هممو پيلانانه نيت كه له دژت ده يگيرن؟

روبسپير: من ئاگادارى هممو ورده كارويه كاني گشت پيلانه كان همم. هممو ئه وانه ده سپيرمه دست فهرنسه و له ناويان ده بم. ئه گهر وانه بيت، ژيان له ژير سيه رى رژيميك، دادپه روه رى تيايا تهنيا برى تى بيت له درؤ و تفره دان، هيچ و پوچه و ئه وه ناهينى كه پياو خوى بۆ ماندوو بكا. من سبهى بۆ دواچار بانگه وازيك ده رده كه م بۆ هممو ئندامه به شه ربه فكه كاني گشت پارته كان و هممو ئه وه كه سانهى بى لايهن و ئندامى هيچ كوړ و كوومه ليك نين و بانگيان ده كه م؛ ئه وان خاوه نى دوا وهرام و بريارن.

سيمون: خاستر وابوو پالت بدايه ته خه لكه وه.

روبسپير: من همميشه گوپرايه لى خه لك بووم. رووبارى بيروباوهرم له سه رچاوهى كازاى (٤٠) خه لكه وه هه لقولاوه. دهنگى خروشاويانم بيستوه؛ تهنيا ئه وانن هيز و توانم.

سيمون: تيا دلنبايت له وهى كه خه لكه له گه لايه؟

روبسپير: من له گه ل خه لكم؛ ئه گهر خه لكى پشتم تى بكن، پشتيان له خويان كر دوته وه. ئه گهر حاشا له خويان بكن، ئيدى بۆ من بايه خيكي ئه وتوى نيبه. زيندوو بوون و ژيانمان پوچ و بى مانا ده بى. به لام من تا دواهه ناسه م دست له خه باتكردن هه لئاگرم.

سيمون: ده بى بگه رپينه وه ماله وه. تاويكى تر گاليسكه ي پارس ده گاته ئيره. با بچينه خواره وه، به ره وه...

روبسپير: ئه وه خانوه سپيه ي ليره وه دياره... نيبه؟

سيمون: با، خو به تى. ئه ويش ئه وه باريكه رڭكه يه يه كه گاليسه كه ي ده بى پيايدا بيت.

روبسپير: كه واته تهنيا چند هه نگاوپكمان ماوه بيگه ينى، تو زووتر برؤ و جيگه مان بۆ

بگره من تاويكى تريس ليره ده مينمه وه؛ هه ز ناكه م وا زوو دست له خوشى ئم تهنگى ئيواره يه هه لئاگرم. له كاتى خويدا قاوم لى بكه.

سيمون: باش؛ ده تسپيرمه دست ئم خاسه ژنه ي وا ديت. پيره ژنيكى پيشان ده دات كه سه به ته يه كى به كوئه وه يه و به گرده كه دا سه رده كه وي و خوى به ره وه ئه وه رڭكه يه يه كه له لاي راسته وه يه ده چيته خواره وه، پيره ژنه كه ديت، له سه ر كوته ره داريك، له نزىك روبسپيره وه داده نيشيت.

پيره ژن: هاوشارى! تيا رڭكه م ده ديت به ته نيشته وه دابنيشم و وچانيك بدم؟

روبسپير: فهرمو دايه گيان! دابنيشه. سه به ته كه ت قورسه؛ بيخه ره سه ر زه وي.

پيره ژن: نه رؤله گيان! هه رگيز ئيستى ماندوو پيش ئه وهى بگاته سه ر ناخوړ، له گاليسكه ي جيا ناكه نه وه. زين و به رگه كه م راگيرم ده كه ن. ئاى په راسوه كه م!

روبسپير: هه ورازه كه سه خته و باره كه ت قورسه.

پيره ژن: من ميرووله يه كى پيرم كه خووى به باركيشاني خوى گرتوه. ئه گهر ئه وه باره ي نه بيت، پارويه كى له دست ده چيت.

روبسپير: له كوئى ديت؟

پيره ژن: له كيگه كاني لاي خوارو؛ له ويرا پارچه زه ويه كى ئاوه رينم (٤١) هه يه كه ده بى تهره سه وزيه كانم ئاودير بكم. له قرچه ي ئم گهرمايه دا همميشه تينون و تيراوييان بۆ نيبه نه شى دايم و ده ره م عه ودالى ئا و بم بويان و به شوئى ئاودا

رابكه م؛ رابكه م و دايمه ن له راكردنا بم.

روبسپير: منالى بچوكت نيبه يارمه تيت بدا؟

پيره ژن: نو كورم هه ن. حه وتيان كار ده كه ن.

روبسپير: له كوئى؟

پيره ژن: له سه ر زه وي. دووانيان كه ته مه نيان زيتره، لتيان سه ندووم. ده لئين گوايا

رؤيشتون به ره و رووى دوژمن ببنه وه و بهرگرى بكن له زه ويوزاره كانمان. كام دوژمن؟ هى رؤژئاوا يا رؤژه لات؟ چه ندن. نازانم، خو من دوژمنايه تيم له گه ل هيچ كه سا نيبه. ئه گهر دوژمنم هه بى په لامارم بدن، ده سكه وتيان جگه له ئيش و نازاره كانم هيچى ديكه ناييت.

روبسپير: ئيه به رووخوشى و پيگه نينه وه باسى زريكه ي ئيش و نازار و رنج ده كه ن.

پیرهژن: له میتره من و ئیش و ژان و رهنجکیشان پیکه وه هاوژوورین؛ یه کتری خاس ده ناسین و پیکه وه گالتین ده کهین.

روبسپیر: به مه دلین حکمه تی پیروزی کوخ نشینی. من به خیلستان پی ده بهم.

پیرهژن: کوری خوم! من نامادهم ئه وانه گشتی به خوړایی پیتشکهش بکه م و له ته ک خانوویه کی فره گوره که هه مه جوړه که لویه لیکتی تیابیت بگورمه وه.

روبسپیر: ئیوه فره له و شتانه ی که ئاسوده یی له چاو مرؤقدا ده رفینتی و لیره دا له دامینتی ئه م سروشته پاکه دا نییه، له و پرا له نیوان ئه و خانوو و که لویه له دا ده تانبیت.

پیرهژن: چه، سروشت؟ ئیره؟ ئه م سهر زه مینه؟ ئه ری، ئه م پشیله ناقولایه، هه رکه به لایدا تیده په ریت؛ بو ئه وه ی فریوت بدا؛ نازونوزت بو ده کا. تو نایناسیت. هه موو به ره مه ی ئه و هاوینه مان سووتاوه، هه موو کار و ره نجه مان به با چووه.

روبسپیر: ئای بیچاره! رووداوی دژوارت به سه ره ها تووه؛ به للام وه نه بی بهش و حالی منیش له هی تو خاستر بیت. ئیمه ده توانین هه ست به م راستیی به کهین که هه ول و تیکوشانمان به فیرو نه چووه. هیزیکتی مه زن و نه مر چاودیریمان ده کات.

پیرهژن: خوای میهره بان ئه م هاوینه بو به ختی ئیمه خه وی پیاکه وتبوو. ئه مه خووره وشتی تی، نابی سه رزه نشتی بکهین. ئیدی پیر بووه و په کی که وتووه. خاسه، کاری خوئی ئه نجام داوه؛ هه ر که سی کات و نوره په کی خوئی هه به.

روبسپیر: دایه گیان! له وه ده چی باوه رت پتی نه بی؟

پیرهژن: من ئه م شتانه نازانم و تیناگه م ناچیتته ئه قلم، له پیچه وانه که یشی هیچ نازانم، باوه ره یانان کاریکی ئاسانه، هیچ چه توون نییه؛ به للام ئه وه ده زانم، ئاغا هه بی یا نه بی هه همیشه خاستر وایه مرؤف بی ئاغا بالاسه ر کاری خوئی ئه نجام بدا. له ئاکامی کاره که ی خوئی دلنیا ده بی.

روبسپیر: به للام، ئایا له م ژبانه پر له ئیش و بازار و ناخوشیی، بیرکرده وه له ژبانیکی باشتتر و خوشتر، گیانیکی نه مر، برینمان ساریژ و ژانمان که م ناکا؛ زاخاوی میتشکمان ناداته وه؟

پیرهژن: خه ونیکی خوشیش، هه ر خوشه؛ به ته مای ئه وه نیم سه ره له نوئی بژمه وه. من فره زه حمه تم کیشاوه؛ گله بییه کم نییه، هه رچونیک بی به ژبانی خویم قایلیم؛ به للام لاوه کان سه ره له نوئی ده بی ده ست پی بکه نه وه و کاروان بکه یه نه مه نزلگه؛ من

سه به ته که م ده سپیرمه ده ست ئه وان، ئایا تو حه ز ده که یت سه به ته که ی خوئی هه ر له کن خوئی بی؟

روبسپیر: من ده مه ویت خویم کاروان بکه ینمه مه نزلگه؛ حه ز ناکه م، پیتش ئه وه ی ئه رکی سه رشانم به چی هینایی، سه به ته که م ده مه ده ست هیچ که س.

پیرهژن:، تو له وه ده چی په له ت نه بی! ده بی ده ست له ئه ژنو دابنیشن و چاوه رتی کوتای رۆژگار و جیهان بکه ن. من حه ز ناکه م هه موو ئیش و ژانه کان به ده وری خو ما خر بکه مه وه؛ من ده یان سپیرمه ده ست نه وه ی داها توو هه م خوئی و هه م ناخوشییه کانی. گشتی بو ئه و که سه ی ته مه نی زیتره.

روبسپیر: ئیمه خه باتمان کردوو بو ئه وه ی پاشه رۆژ له ئیسته باشتر بیت.

پیرهژن: ئه گه ر بتوانیبا به ته نیا کاریکی وا بکه یت که ئیستاکیمان له مه خراپتر نه بیت، به س بوو.

روبسپیر: ئیمه هه ر بو ئه م مه به سته شوړشمان کردوو.

پیرهژن: ئاه! که واته ئه مه ئیوه ن ئه م گیره و کیشه تان به ریا کردوو؟

روبسپیر: به للام هاوشاری! ئیوه ش له م کاره دا هاو به شن و هاوکاریتان کردوین. هه موو پیکه وه! شوړش کاری ئیمه هه مووانه.

پیرهژن: نه، نه! من کاری خویم بو خویم به سه. هیچ شتیک ده رباره ی کاری ئیوه نازانم.

روبسپیر: ئاه، هاوشاری! ئه مه دروست نییه. ناتوانین ده رباره ی خوئی خه لکی دیکه که مته رخم بین. مرؤف ته نیا نییه، هه موو هاوسیکانی پیویسته هاوکاری و یارمه تی یه کتر بدن. هه موو ره نجه رانی سه ر رووی زه وی هاوسی ئیمه ن، ئایا ئه مه ده بی له دبی خو تان به رامبه ر ئه و کارانه ی شوړش بو تان ده کات که مته رخم می بنوین؟

پیرهژن: ئه ری، له کلنیا که ماندا، کو ده بوینه وه و هه له وه ره کان (۴۳) له م باره یه وه چه نه یان ده دا و حیکیا به ت و داستانیان بو ده گتیراینه وه! جار جاریش پیویکی زه وقی ته ریوئی له پارسه وه ده هاته ئه وئی و پتی ده گوتین که هه موو جیهان له گوړین دایه. خه لکی چاویان ده کرده وه و چوار چاوی چاوه ری بوون؛ به للام هیچ شتیک دیار نه بوو. خه لک ماندوو بوون پیتش نویتز که ره کان و نه جیبزاده کان ئیدی نه ماون. وه لی سامان و مولک و مال و گه نجینه کانیان نه دراوه به ئیمه. که سانی دیکه

دهوله مهنديون و جيگهي نهوانيان گرتوتهوه. بهلام ههژاري و بي دهرهفت و رووت و قووت ماونهتهوه. راستت پي بيژم هيچ كهس رازي نيبه! ئيدي ئيستاكى كريكارهكاني گوندى ئيمه درهوناكهن.

روبسپير: [به پهريشان نيبهوه] ئهري، نهوانه نهو كرئ و ههق دهستهي كووميته بوئ رهچاوكردون، پهسه ند ناكهن. مانبيان گرتوه، دهغلودان و وينجه كان له ناو كيلگه كاندا ههروا به جي دههيلن بو نهوهي پيشيل بيت و له ناو بجي. نهوانه نيشتمان په روهري خاس نين؛ نهوانه ههله په رستن. گه رهكيانه بازارگاني به دژواري و ناخوشييه كاني جه ماوه ر بكه. بهلام نه گهر سورين له سه ره ئه م كارهيان، هه موويان په شيمان ده بنه وه و وردوخاش ده بن و ده بي له دادگاي شوپرشدا و هرامى ئه م ياخي بونه ي خويان بده نه وه.

پيرهژن: ناتوانن چاويان لي بپوشن.

روبسپير: [په ريشانتر]

بو دره و كردن و خه رمان هه لگرتن كو مكه له سويا و هره گر بن و نه گهر پيويست بكات يه خسيره كاني جه نكيش ده خه ينه كار كردن. پيويسته ياسا به هيز و تواناوه ميني و ريزي لي بگيريت.

پيرهژن: ئه شي خاس بيت. بهلام نه را ياسا له پيناوي ئيمه دا نيبه.

روبسپير: ياسا بو هه موو كه سيكه. هه ربه كه نه ريككي هه به.

پيرهژن: بهلام ئيمه وا بير ده كه ينه وه كه خاستر وايه هه ژاره كان و پيخواوسه كان مافي زيتريان هه بيت.

روبسپير: [له پر په ژاره داي ده گري و نه رم و هيمن ده بيت]

تو راست ده كه يت منيش ههروا بير ده كه مه وه... ئاه، هاوشاري! ئينسان چند هه ز ده كا له تهك نه وان و بو نه وان - واته بو هه ژار و پيخواوسه كان - كو ماريكي دروست به ينيته ئارا. مخابن هه موو خاس ده زانين كه كو ماريكي ده داوه به مالداره خو ينيته كان، به جو ريككي يه كجار ناقولا خه لك برووتيننه وه و ده ستيان داوه به قاچاقچيتي و تالان و رووتكر دنه وه و سوود و هه رگرتن له خه لك! باش ده زانين كه ته نيا دوست و پالپشتي كو ماري، كريكار و جوتياره كانن. نه وان بي وچان سه ر له پيناو و گيان له سه رده ست ئاماده ن خويان به خت بكه ن و فيداكاريتي ده كه ن بو

كو ماري و ئيستاكه بونه ته پارووي ده مي تازه ده وله مهنده پيگه يشتوه كان! ئيمه هه موو تواناي خو مان به كار ده ينين بو نه وه ي به رگرييان لي بكه ين. ئايا نابين و هه ست به وه ناكهن. له م كاته دا كه دوژمن له هه موو لايه كه وه گه ماري كو ماريه كه ماني داوه، پيويسته داوا له دوسته كانمان - واته هه ژاره كان بكه ين كه له خو بو رو دوو بن و دان به خو ياندا بگرن و له تهك ده وله مهنده كان ريك بكه ون - كه له م كاته دا ده بي به هه رجو ري بيت سوو ديان لي و هه ريگيريت - بو به رهن گار كردني هيري شي شاهه رسته كان و سويا كانيان؟ ئيمه ده بي به زور بي يا خود به خو شي و ره زامه ندي، به ره يه كي يه كگرتوو پيك به ينين له هه ژاره كان و ده وله مهنده كان؛ چونكه ئيستار زيان و مه رگي «مان و نه مان» هه روولا و بگه هه موو چين و تو يژه كاني فه رهنسيه له ئارادايه. هيچ نه بي تا نهو كاته ي كه بتوانين كو ماري رزگار بكه ين و دايمي زرينين. له پاشاندا، كاتييك كه نيشتمانمان رزگاري بو، شوپرش ريگه ي راستي خو ي ده گريته وه به ر.

له مه وه به ر شوپرش له چه ندين شه رو هه رادا سه ركه وتوه، بي هيچ دو دلبييه ك له خه با ته سه خت و دژواره كاني ديكه ش - واته له خه باتي نه ته وه يي - دووباره سه رده كه ويت. بهلام بو نه م كار له هه موو شتيك پيويستتر نه وه يه كه ده بي بزبن و زيندوو بين و بو زيان ده بي سه ركه وين. دان به خو تان دا بگرن.

پيرهژن: من قايلم و كيسه شم بو هيچ شتيك هه لئه دوربو هه من سه برو تاقه تم هه يه؛ بهلام خه لكي تر په له يانه؛ ده سه به زاخا كراون، فره له م به ليئانه يان بيستوهه. هه روو كو ده لين «نان نهو نانه يه ئيمرو له خانه» نه م نان و حه لوايه ي نه م ئاغا پاريسي يانه له به ر چاو و لووتى ئيمه ده يگيرن، ناچيته زكي ئيمه ي برسي. كهس باوه رو متمانه ي پيبيان نيبه، ئينسان له خو ي ده پرسيت: «ئه دي نه مانه چي ده كه ن؟» هه موو كاتي خو يان به گه توكو و چه نه بازي به فيرو ده بنه سه ر. نه وان هه ي كه وزي يان بر دو ته وه و نه وان هه ي كه دا يان ناوه، چييان بو ئيمه كر دو وه؟ به هه ر حال، ئيمه ي هه ژار دو راوين و دامان ناوه.

روبسپير: دا يه گيان! ئيوه بي ويژداني ده كه ن و هه موو لايه ك به يه ك چاو ته ماشا ده كه ن. پيرهژن: ئينسان هه موو نه وانه پيكه وه ئاو يته ده كات و ناتواني له يه كدي جيا بكا ته وه! له وه وييش پيا ويكي خاسي وهك «مارا» مان هه بو، روبسپيريشمان بو؛ بهلام له ميژه ئيدي هيچ كاريكمان بو ناكات.

روبسپير: ده‌لین گوايا، چەند مانگيک لەمەوبەر بەليني دابوو کە دەست بگري بەسەر ئەو دارايي و سامانانەي کە جيگهي شک و گومانن و لەنيو هه‌زاره‌کاندا به‌شيان بکات.

پيره‌ژن: تەححا! چە بەلينيکي سه‌يرو سه‌مه‌ره‌يه! ئەدي کوا؟ چاومان بەبه‌ديهاتني به‌ک له بەلينه‌کان رۆشن بووه؟

روبسپير: له‌وانه‌يه ئەو خۆي تواناي ئەنجامدان و به‌ديهياتني ئاره‌زووه‌کانی نه‌بيت.

پيره‌ژن: ئی، له‌وانه‌يه... هەر له‌بەر ئەمه‌ به‌ خۆي ده‌لني: خاستر وايه له‌ ناو کيلگه‌ و له‌سەر زه‌وي زارو عه‌ردی خۆي خه‌ريکی کارکردن بيت و کاری به‌سەر کيلگه‌کانی پاريسه‌وه نه‌بي؛ چی لي ده‌که‌ن، بيکه‌ن، وانیهه؟ دروست نييه؟ له‌وه ده‌چيت له‌ قسه‌کانم زيز بوييت؟

روبسپير: [به‌دل شكاوييه‌وه]

به‌لني، دايكه‌که‌م، لای خۆم بيرم لي کردبوو... بينگومان به‌هه‌له‌دا چووم... که بيرم له‌وه کردبووه که ده‌کريت هه‌موو مرۆفه‌ خاسه‌کان به‌که‌ن و به‌کيتييه‌کی پته‌و له‌نيوايندا پينک به‌ينريت...

پيره‌ژن: رۆله‌که‌م! له‌وانه‌يه ئەو به‌کيتييه‌ له‌ دوا‌رۆژتيکی دوورو دريژ بيته‌دي؛ دلخوشي خۆت به‌ره‌وه.

ئەو به‌کيتييه‌ کاتيک به‌دي دپت که ئيدي ئيمه‌ومانان نه‌ماين. ئی، گزنگ نييه ئيمه‌ له‌وي بيان يا نه‌بين يان نه‌ماين، ماين؛ به‌لکو گزنگ ئەوه‌يه که دلنيا بيت که ئەو به‌کيتييه‌ به‌ تۆش هەر دپته‌ ئارا.

روبسپير: [به‌سه‌ر سامييه‌وه]

دايه‌ گيان ئەدي کو ده‌زانيت؟ که‌واته‌ ئەتۆ من ده‌ناسيت؟

پيره‌ژن: [چاوي پيا ده‌گيري] له‌ وانیهه تۆش، ئەو روبسپيره‌ بناسيت؟

[هه‌ردووکیان به‌ميه‌ره‌بانويه ته‌ماشاي به‌کتر ده‌که‌ن و پي ده‌که‌ن. ده‌نگي سيمون دپته‌ گري که‌له‌ خواره‌وه‌ قاو ده‌کا].

سيمون: [هاوارده‌کا]

ماکسيميلين!

[روبسپير هه‌لده‌ستپته‌ سه‌ر پي و ده‌روات]

[په‌رده‌ داده‌درپته‌وه]

تابلوی دوازدهه‌م (٤٣)

کات: [ئيواره‌ی ٨ - ٩ ترميدر (٢٦ - ٢٧ ژوئيه)]

له‌ زه‌رده‌په‌ري ئيواريدا

شويتن: هه‌سارتيک که‌له‌ په‌رپيه‌وه خانوبه‌ره‌يه‌کی کوني يه‌ک نه‌ومي له‌ چينو دروست کراوي تيادايه که سه‌ربانتيکی شووشه‌يي وه‌ک کارگه‌کانی هه‌يه. له‌لای راست و چه‌په‌وه ديواري بي ده‌رو په‌نجه‌ره‌ی خانووه‌کان. له‌لای چه‌پي کارگه‌که‌وه، باريکه‌ پرييه‌کی ته‌نگ ده‌چپته‌وه سه‌ر پارچه‌ زه‌وييه‌کی رووت و به‌يار.

دالانتيک له‌ گۆشه‌يه‌کی ديواري لای راسته‌وه به‌رچاو ده‌که‌ويت که به‌راره‌وي سه‌رچاوه‌که ده‌ژميريت. له‌ هه‌ردوو لاره‌ خه‌لک دين و ده‌چن به‌لام له‌به‌رده‌می هه‌ردوو ده‌رگاکه‌دا، چه‌ند که‌سيکیان داناوه بو چاوديري کردن و پشکيني ئەو که‌سانه‌ی دپنه ژووره‌وه.

هاورپ له‌گه‌ل لا‌بردن په‌رده‌ی شانۆ، خه‌لکيکی به‌ ئۆقره‌ ناو هه‌ساريان پر کردووه. له‌ سه‌رتادا ده‌بنه‌ چه‌ند ده‌سته‌يه‌کی (٤٤) بچووک بچووک و له‌ پاشاندا ده‌سته‌کان له‌يه‌کتری جيا‌ده‌بنه‌وه. پرسيار له‌يه‌کتری ده‌که‌ن و وه‌لامی يه‌کتری ده‌ده‌نه‌وه. چه‌په‌و سه‌رته‌سرت له‌نيو هه‌مووياندا به‌رده‌وامه‌ و زۆربه‌ی زۆريان به‌ده‌وره‌يه‌ی فوشه‌ خول ده‌خۆن. له‌گه‌ل ئەوه‌ی که گشتيان تووره‌ن؛ به‌لام تا ئەو شويتني ده‌توانين به‌ئارامي و له‌سه‌ر خۆ قسه‌ ده‌که‌ن. هه‌ر که له‌ پر ده‌نگيک که‌م به‌رز بيته‌وه، به‌په‌له «وس!» به‌ی لي ده‌که‌ن و به‌ ده‌نگ ده‌بنه‌وه و دووباره سه‌رته‌سرت هه‌روه‌کو پوره‌ی هه‌نگ ده‌ست به‌ ده‌کاته‌وه. له‌نيو ئەو هه‌موو غه‌له‌غه‌لب و جنپودان و هه‌ره‌شه‌کردنانه‌دا له‌ نا‌کاو ده‌نگي دارو ده‌سته‌ی لکونتر، تالين، باراس، بوردن، کاربه‌ وس به‌رز ده‌بيته‌وه. هه‌موو وه‌ک زه‌رده‌واله‌ له‌ کووره‌ ده‌رچوون و به‌ده‌وره‌يه‌ی بيو و کولو که شه‌رمه‌زار و توپه‌ن، ده‌خولپنه‌وه. فوشه‌ خۆي له‌گفتوگوي هه‌مووان دوورخستۆته‌وه و چاوديريان ده‌کات و دروست له‌کاتي پيوستدا خۆي تي هه‌لده‌قورتيني].

تالين: هه‌موو شتيکمان لي شيواوه! ده‌ماریان ده‌ره‌ينين.

باراس: ئه‌را هيشتيان؟ بۆچى رېگه‌تان پى دا جارىكى ديكه‌ش بېته‌وه ناو ئه‌نجومهن و ده‌ست بكا‌ته‌وه به‌ورېنه‌کردن؟... چەند حەوتە يە بوو كەس چاوى پى نەدە‌كه‌وت؛ به‌هيوای ئه‌وه بوين له ياد چوو‌بېته‌وه.

كولو: لای ژاكو بنه‌كان واى پيشان ده‌دا كه ئيمه‌ ناھي‌لېن له كنوانسيون قسان بكا‌ت؛ ئه‌وسا مه‌ترسى ئه‌وه هه‌بوو كه خەلك به‌م يۆنه‌يه‌وه توورە بن و دژى ئه‌نجومهن هه‌لسن و ياخى بن. بۆيه‌كا هينامانه ناو ئه‌نجومهن تامل‌كه‌چى ئاشت بوونه‌وى بكه‌ين.

باراس: ئه‌و به‌هېچ شتيك قاييل نه‌بوو، هېچ به‌لينيكي نه‌دا. ئيوه رېگه‌تان پى دا وه‌ك گه‌وجە‌كان مه‌سخه‌ره‌تان بكا‌ت.

كولو: كى بي‌رى بۆ ئه‌وه ده‌چوو كه تهنى سى رۆژ دواى به‌ستنى ئه‌و به‌لېن نامه‌يه، به‌م شپويه تىكى بدات و گوئى نه‌داته هېچ يه‌كى له ئيمه‌؟

كاربه: ترسنوكى ئيوه له هه‌موو روويه‌كه‌وه نازايه‌تى و نه‌ترسى به‌و ده‌به‌خشى. له كاتيكدا قسه‌ى ده‌کرد و هه‌ره‌شه‌ى لى ده‌کردن، ته‌نانه‌ت يه‌كي‌كيشان نه‌تان ده‌وترا هه‌ناسه بدن.

ماتيورنو: داخۆ ئه‌م كاره ده‌كرا؟ جگه له گوئى راگرتن هېچ چاره‌يه‌كى ديكه‌مان نه‌بوو. ئيمه به‌ته‌واوه‌تى تواناي قسه‌کردن و په‌وانبېژتييه‌كه‌يمان فه‌رامۆش كرديبوو.

لكونتر: جارى ده‌بوايه رېگه‌مان نه‌دا بابه‌ ده‌مى بكا‌ته‌وه. ببو! خۆتۆ فره رقت لېته‌تى و خاسى ده‌ناسى. ئه‌را هه‌روا بى ده‌سه‌لات دانېشتبووى؟ تۆ ده‌بوايه پيش ئه‌وى خۆى بگه‌يه‌نېته سه‌ر به‌رزه‌كى وتار خويندنه‌وه^(٤٥) ئابرووت بېردايه.

ببو: ئه‌راتويش ليم بوته‌ ماموستا و ده‌رسم پى ده‌لېيته‌وه. لكونتر، تۆى روودامالراو، لای خۆت ده‌تگوت ئاماده‌يت خه‌نجهر به‌دى له پيسيستراتوس و پاش ئه‌وى له قسه‌كانى بۆوه و به‌ده‌نگى به‌رز هه‌موو شتيكى وت، جگه له من كى له پيش هه‌موواندا رېگه‌ى پيگرت؟

لكونتر: ئه‌رى؛ له‌م باره‌وه من شه‌رمه‌زارم. نازانم چى روى دا هه‌موو كه‌وته‌نه چه‌پله ليدان بۆى. لېشاوى شه‌پۆليك هه‌مووانى راده‌مالي.

فوشه: هه‌ركه زارى ده‌كاته‌وه ده‌كه‌ويته قسه‌کردن، ئيدى هېچ كارىكى له‌گه‌لا ناكړى. پيش هه‌موو شتيك پيوسته ده‌مى داخريت؛ به‌لام بۆ ده‌م به‌ستنه‌وى ده‌بى سه‌ره‌تا

خۆمان، هه‌موو به‌دل و به‌گيان يه‌ك بين. ئيدى ناتوانين له‌مه زىتر چاوه‌رپى ده‌رفه‌تيكى ره‌خساو بين. كاسه پر بووه خه‌ريكه لى ده‌رژى. با هه‌موو كاره‌كان پيشه‌كى ريكويك بكرين. ئيمرۆ شكايين؛ ئيدى نايى ئه‌م جۆره رووداوه دووپات بېته‌وه. سبه‌ينى رۆژى چاره‌نووسه. له راستيدا پيوسته بۆ له ناو بردنى هه‌مووان يه‌ك بن؛ ده‌نا قر ده‌خاته نيو هه‌مووتان و ته‌فرووتونا ده‌بن، خۆ گويتان له هه‌ره‌شه‌كانى بوو له ئه‌نجومهندا كه هه‌مووانى ده‌گرته‌وه.

ماتيورنو: نه‌ى ده‌ويست ناوى ئه‌و كه‌سانه‌ى كه مه‌به‌ستى بوون، ئاشكراى بكا‌ت.

فوشه: ئه‌و ده‌م ده‌بوايه ناوى هه‌موومانى بېردايه. رازى نه‌بوو مه‌سه‌له‌كه له‌به‌ر چاوى ئيمه شى بكا‌ته‌وه؛ به‌لام پيش ئه‌وى بتوانن ده‌ربازين يا به‌رگرى له خۆتان بكه‌ن، گشتتان په‌ل به‌ست ده‌كرين و ده‌خرينه كوئجۆرى زيندانه‌وه... لىستى ناوه‌كانىستان خويندۆته‌وه؟

لكونتر: لای تۆيه؟
تالين: ناوى ئه‌منيشى تيدايه؟

[هه‌موو به‌شپه‌رزه‌بييه‌وه له ده‌ورو به‌رى موشه‌دا كۆده‌بنه‌وه. كاغه‌زه‌كان له ده‌ست فوشه‌و له‌ده‌ست يه‌كترى ده‌رفين. زۆر به‌سه‌ختى له‌به‌ر دوا تيشكى خۆر هه‌تاوا خه‌ريكى خويندنه‌وى ناوه‌كانن. ده‌نگى خويندنه‌وى ناوه‌كان و هاوارى پر له سه‌رسوورماوى ئه‌وانه‌ى ناوى خۆيان ده‌بينه‌وه، دېته گوئى].
باراس: نه‌! ناوى منى تيدانييه.

فوشه: دللى خۆت زۆر خۆش مه‌كه؛ ها ئه‌ميشه لىستىكى ديكه. [باراس لىسته‌كه‌ى له ده‌ست وه‌رده‌گرئى. ناوى خۆى تيدا وه‌به‌رچاو ده‌كه‌وى و سوور هه‌لده‌گه‌رپت. زۆر به‌ئاشكرا دياره، كاتيك ناوى خه‌لكى ديكه ده‌خوينتيته‌وه، هېچ گوئى ناده‌نى، به‌لام هه‌ركه هه‌ريه‌كه ناوى خۆى ده‌خوينتيته‌وه تووره ده‌بى. دواى ماوه‌يه‌كى كه‌م هه‌موويان واق ورماون].

تالين: درنده‌يه. ئه‌گه‌ر نه‌يكوژين، هه‌موومان ده‌كوژيت!
لكونتر: هه‌ر له ناو ئه‌نجومهندا ده‌يكوژين!
ببو: ئه‌مه چەند جاره ئه‌م قسه‌يه دووپات ده‌كه‌يته‌وه. با له زكى خۆت ده‌رده‌كه‌يت، ئه‌م كاره له تۆ ناوه‌شپته‌وه.

لكونتر: ده توانم و نه نجاميشى ددهدم. نه ميشه خه نجره.

تالين: نه ميشه خه نجره من.

ماتيورنو: نه ميشه خه نجره من. هه ميشه لامه؛ زكى هه لده دريم و نه گهر نه متوانى و سه رنه كه وتم و ويستيان بگرن، ده يكه مه زكى خو مه وه.

فوشه: [هيلاک و ماندوو]

له سه دا نه وه تى نه م جوړه ده ست وه شان دانانه به ناکامى ده ميننه وه. به پيچه وانوه، ژيانى نه وانوى به م کاره هه لده ستان زيتر ده كه ويته مه ترسييه وه؛ خه لکى پارچه پارچه تان ده كهن. به لى تيمه رويسپير له ناو ده به ين؛ به لام به جوړه چه كيتكى كوشنده تره.

ماتيورنو: به چ چه كيك؟

فوشه: هه ر له ناو نه نجوومه ندا له ژير ته وژمى نه ندامانى نه نجوومه ن له ناوى ده به ين.

ماتيورنسو: به سوکى يه وه، نه نجوومه ن؟ چما هيشتاكو هه ستت به لاوازی و هيچ و پوچى نه نجوومه ن نه كرووه؟

فوشه: هوى لاوازی نه نجوومه ن، په رژ و بلاوى نه ندامه كانپيه تى. تيوه ده توان به هوى ده سته ساز كرن و ده سته به ندييه وه دژى زوردار، كو تاى به م ناکوكيه به ين. نه گهر كو گره كتان بيت، ده سته ناماده يه. له چه ندين مانگ له مه وه به روه خه ريكى ساز كرنيم. تا تا وپكى دى چاوه پتى سيز، بواسى، دانگلاس، دوران ماياك و رابه رانى «ماره» ده كه م دينه تيره، پيوسته ده رباره ي مه رجه كانى ريكه وتن و يه كيتى گف توگو بكه ين. ره زامه ندى تيوه بو من گرینگه.

بيو: [له كوره دهرده چيت و توپه ده بى].

چى، چى؟ من، من، من؟ له تهك نه م ترسنوكانه دا، نه م بوده لانه ي غيانه تمان لى ده كهن و من به چاوپكى سوكه وه هه ر وه كو خاكى ژير پتى خو م ته ماشايان ده كه م؛ له گه ل نه مانده يه ك بگرم؟

فوشه: مه سه له، ريز لنگرتن و بايه خ پيدانپان نييه؛ به لكو تيمه ده مانه وى سوو ديان لى وه ر بگرن بو له ناو ورنى زوردار.

بيو: هه رگيز! مه حاله!

فوشه: خو من داواتان لى ناکه م يه كيتيبه كى هه ميشه بيتان بيت له گه لپاندا. من يه كه مين كه سيك ده بم كه نه و يه كيتيبه تيك ددهدم و به تال و پوچى ده كه مه وه. من پيشنيارتان پتى ده كم، به تيوه ش و به نه وانپش كه به لپن نامه يه كى كورت خايان و ته نيا بو كارتكى دياريكراو تيمزا بكن

بيو: هه رگيز! من نامه وى هيچ جوړه په يوه ندييه كم له كه ل نه م به رازانه هه بى.

فوشه: ناوى زور ناوى كه م ده بات؛ ته نيا نامرازی سه ركه وتنمان نه وه يه كه له تهك زوربه ي نه وانه يه ك بين.

بيو: نه، نه. دووباره ده ليمه وه نه! من واى به باش ده زانم بى نه وانه له ناو بچم. كه م بژيم و كه ل بژيم.

فوشه: تو هه روه كو گا لاساريت و ده بيته هوى ته فروتوونا كرنى هه مووان

كاربه: بيو رازى به. به لپن پتى ددهدم دواى نه وه ي كاره كه مان نه نجام داو سه ركه وتين، نه وسا كه نه ژنو ي نه وانپش ده شكينين.

ماتيورنو: نه منپش وهك تو بيرده كه مه وه! هه مو هپرو تواناى تيمه له مل نه نه واندماندا يه. نه م جوړه يه كيتيبه ده بيته ما يه ي بى نا پرووييمان.

كاربه: هه يها! بى نا پروويى، بى نا پروويى! له پيناوى سه ركه وتندا نه گهر پيوست بكات بى نا پروويى به دل و گيان ده كرمه وه.

ماتيورنو: نه وه چ سه ركه وتنپكه كه به سوو دى كو نه په رسته كان ده كرپينه وه؟ كو نه په رستان خو يانپان له بو سه دا بو مان حه شار داوه بو نه وه ي سوارى كو لمان بين.

فوشه: من پياوه كانى خو م خاس ده ناسم. ناگاداريانم و تيوه ش بو چاودپرى كرنپان يارمه تيم ددهدم. نه و روزه ي رويسپير سه رنخون ده كرى، بو روزه ي دوايى، من هه موويان ددهدمه ده ست تيوه. به لام له م كاتهدا، مه حاله بتوانين چاويان لى بپوشين؛ به ردى گچكه ش سه ر ده شكينين، تيس تا تيدى به هيچ جوړيك راويستان و چاوه روانى دروست نييه. تيمه ناچارين سوو له وانپش وه ر بگرن و كاريان لى بكيشين. رنو كه ميك بيره خواره وه. بيو توش رازى به.

كلو: هه ر كه سى بيه وى به نامانچ بگا، پيوستى به كه ره سه هه يه. بيو رازى به.

بيو: [رووده كاته فوشه] ته نيا كارتكم كه له ده ست دى نه وه يه ريكه ت پى بدهم به م كاره په ست و بى شه ره فبه هه لسيت. به لام خاستر وايه من ناگادارى نه م كاره ت

نەبەم، ئەگەر هاتو لە کاتى وتووێژە کانتانا نامادەبوم، هیچ قسە یەك ناکەم و ورتەم نایە و وەلامیشتان نادەمەو. ئەو غاینانە بەم دەستانەى خۆم دەخنکینم.

فوشە: شانى [هەلەتە کینى] کەواتە هەموو کارەکان ئەنجام دەدەم؛ بەلام پیتویستە دەسەلاتى تەواوەتیم پى بەدەن... دلنیا بن! ئەم دلنیاى یەم لە کانیایى رق و کینە یەك ئاو دەخواتەو کە لەوانم هەس. من بەهۆى ئەو کارانەى کە لە پیتناوى کۆماردا کردوومە و دەیکەم، ناوم دەرکردووە و کۆنەپەرستەکان مەحاله لەبەر ئەم کارانەم لیم خۆش بن و هەرگیز نامبەخشن، لەوانە یە پتر رقیان لە من بیت تا لە ئیو. وا دەزانن کە ئەمە فەرامۆش دەکەن؟ مەودام بەدەن با کارەکانم بکەم.

بیو: بەتووڕە ییووە لەگەڵ ماتیورنو دەچنە کەنارەو، [ئەوانەى لە دەورووبەرى فوشە بوون، بلاوێ لى دەکەن]

فوشە: [بەتەنیاى]، ئەگەر ئەم هەموو گالە گالەى دۆستان نەبوا، بەرەنگاریوونەوێ دوژمنان کارىکى ئاسان دەبوو... قسەى مەنتىقى لەتەك ئەم پیاو قەلسانە ناکرێ. داخوا ئەگەر دەیانزانى دەبێ لەگەڵ کەسانى دیکەش سەودا بکەم، ئەو ساکە چىیان دەگوت؟ هە! کەسێ کالایەکی گەرەکی، دەبێ پارەى بۆ بژمىرت... بەلایەنى کەمەو دەبێ بەلین بەدا... بەلین نیوێ سەودا یە...

[سەیزو و داروودەستە کەى لە دالانى لای راستەو دینه ژووڕووە. لە بەر دەرگا کەدا پاسەوانەکان پاش کورته قسە یەك، رتگە یان دەدەن بینه ژووڕووە. پاسەوانىک رادەکات بولای فوشە بۆ ئەوێ ناگادارى هاتنى ئەمانەى بکا. بەلام فوشە خۆى چاوى بەسەیز کەوتوو و بەرەو پیری دەچیت]

فوشە: [سلاو لە سەیز دەکات]

هاوکارى خۆشەوێستم! سوپاست دەکەم کە تەشرىفت هاورد و سەرفرازت کردین. ئیو هەستتان بەو کردوو کە هەموومان لە رۆژانێكى مێژوویى و گرنکی شۆرش داين. ئیو لە سالى ۱۷۸۹ دى شانازی کردنەوێ دەرگای چارەنووسى شۆرشە مەزنە کەمانتان، دەست کەوت، ئیستاکى دووبارە ئەرکی سەرشانى ئیو یە شۆرشە کەمان بخەنەو سەر پیتی راستى خۆى و ئاویک بەم ئاگرە دا بکەن.

سەیز: [بەئەندازەى فوشە محافەزە کار نییە؛ بەلام لەو هیدی ترە]، هەمیشە کارى گەورە دەبێ لە رۆژ و کاتژمىر و کاتى دیار بکراو دا ئەنجام بیت. هەموو راپەربنێک،

کەمىک زوتر یاخود دەرنگتر لە کاتى دیار بکراو، دەبیتە هۆى تیکچوون و لەناو بردنى هەموو شتىک. چەندین سالى دیکەى ئەوێ تا جارىکى تر ئەو دەر فەتە دووبارە برەخسیتەو.

فوشە: ئیو لە چاوەرێکردنا شارەزا و پسپۆرن.

سەیز: من لە رێ و شۆین و دابى ژيان تىگە یشتووم. هاوکارى خۆشەوێستم! لەپاشاندا تى دەگەن کە ئەمە کارىکى ئاسان و بچووک نییە.

فوشە: هیچ کەسێ ناتوانى لە من خاستەر راستى و چەوتى کارىکى وا گرینگ جیاباکاتەو. بۆ ئیئە ومانان، ئەمە کارىکى فرە ئالۆزە. ئیستاکى سەرکەوتن لە کارىکى زۆر گرنک لە ئارادایە، کە راپەرى شیاوى ئەو کارە، بى یارمەتى و هاوکارى کەسانى بەناوبانگ و گەورە مەحاله.

سەیز: لە راستیدا زۆر گرنکە بزاین ئایا ئەنجامدانى ئەم کارە، بەم پەلە پەلە یە ئیو بریارتان لەسەر داو، کارىکى پیتویستە.

فوشە: هاوکارى خۆشەوێست! دل لە دل مەدە. خۆ خۆتان ئیمرو لە ئەنجوومەندا گویتان لە ورتینەو هەرەشەکانى بوو.

سەیز: بەش بەحالى خۆم و هاوکارەکانم هیچ بەلگە یە کمان نییە کە ئەو هەرەشانەى ئاراستەى ئیئە کردیبت؛ بەپىچە وانەو و تارىبىژ داواى هاوکارىتى لیمان دەکردو دەستى یارمەتى بۆ ئیئە کردبۆ.

فوشە: بىگومان ئەو تا ئیمرو دلێ ئیوێ راکرتوو و تا ئەوکاتەى کە ئەفسانەى خەیا لای یە کسانى بەسوودى دادەنیت و هەر وەها بۆ وەرگرتنى زۆربەى دەنگەکان، پیتویستى بەئیو و هاوکارە کانتان هە یە، بۆ یە پیتان دەلێ کاکە کە چۆلە کەى بۆ بگرن. من ناگادارى بىروباو وەر و هەستى پىروزی مرۆفایەتى ئیو هەم، ئیو دەتوانن هەست بەمە ترسى مل نواندن بۆ ئەم وازى خوتناویى - کە رتگەى پى دەدات، یە کیتى نىو ئەنجوومەن بشیوتى و بەکوتە ک بکوتى بەسەریا - بکەن

سەیز: [بەساردی یەو]

هاوکارى ئازىز! بە راستى ژانداربوو و هەستى مرۆفایە تىمانى بریندار دەکرد، بەلام ئەم هەستى مرۆفایە تىبە چەندین جارى دیکە لە رابردو دا تا قى کراونە تەو و دوور نییە ئیمپروش هەر هەمان کاسەو هەمان حەمام نەبى. ئیو وەك من - یاخود

خاستریش له من - دهزانن که مرؤقايه تی ئامانجیکی دووره و بو گه یشتنه ئه و ئامانجه، زورجار تهنیا ریگه ی سهیر و سته مگه رانه و جوراوجور دهیگاتی. ئایا ئیوه خوټان گاگایه ناچار نه بوون ئه م ریگایانه بگرنه بهر؟

فوشه: به لایه نی که مه وه کاتی ئه و ریگایانه بگه نه ئامانج، تهنانهت مه به ستم ئه و ئامانجه دوورانه نیسه که هه رگیز باوه ر ناکه یین بیگه یینی؛ به لکو به شپوه یه کی ساده، به ئامانجی نزیک که رزگارمان ده کات - ئیمه و ئیوه - بو که سیک کی وه ک ئیوه، بیروباوه ریک کی به رزو پیروز که ئه و رازداریتی.

سبیز: له راستیدا له م رۆژگارانه دا، ئه م بیروباوه رانه کپیاریان نییه؛ تهنیا ده توانن خوټان رابگرن و بمینن روبروسپیریش ریز له م بیروباوه رانه ده گری.

فوشه: من ئیوه له وه به ژیرتر و دووربینتر ده زانم که نه زانن ئه و تا ئه و رۆژه ریز له و بیرو باوه رانه ده گری و په چاویان ده کات که له ژیر سایه ی هاوکاری ئیوه وه، هه موو ئه و که سانه ی له ئه نجومه ندا به ره ره کانی و به ره له سستی ده که ن یه ک به یه کیان له ناو به ریت. ئایا دوو دلن له وه ی که له دواییدا بو دژایه تیتان په نا ناباته بهر دیکتاتۆریهت؟

ئه وساکه هه موو وا بیرده که نه وه که ئیوه به راستی دژی ئه و زورداره ن. له م رووه وه ئیدی وایر ده که نه وه که ئیوه به ته و او ته ی ده بنه قوچی قوریانی. هه رگیز بیر له ده سته بهری^(٤٦) مه که نه وه؛ چونکه ئه و زورداره مه حاله بچیتته ژیر باری هیچ جو ره به لیتیک.

سبیز: من دان به وه ده نیم که مه ترسییه کان زورن و هه مووشیان ترسناکن. به لام ئایا مه ترسی له لاکه ی دیکه که متره؟

ئیتساکتی بارو دۆخی ئیمه خاستره؛ چونکه له سه رمانه هه ردوو تایی ته رازوو لاسه نگ بکه یین.

فوشه: ئه م بارو دۆخی ئیتستا تاکه ی به رده وام ده بی؟ به ده ست ئیوه نییه. ئیوه بتانه وی یا نه تانه وی، سبه یینی تایی ته رازوو که لاسه نگ ده بی. ئه گه ر ئیوه له ته ک ئیمه دا نه بن و وه زعه که هه روا به جی به یلن، تهنیا بال و بی هیچ کیتشیک به رامبه ر دیکتاتۆر ده میتنه وه.

سبیز: ئه دی له لایه کی تره وه چ به لگه یه ک هه یه بو چاوه روانی؟

فوشه: له ئیوه ئه و ئازاوه نا ئارامییه ی دیته ئارا، پارته به ناوبانگه که ی ئیوه - نوټنه ری پاکترین هیزه کان و پیروژترین یادگاری شو رشه مه زنه که مان - هه روا به سه ر به زری ده میتیتنه وه و ناوی نازریت. ئیوه تا ئیتستا توانیوتانه به سه ره رزییه وه خوټان رابگرن و چاوه روان بن. ئه وساکه ده توانن بینه پیتشیره و و سه رکر دایه تی شو ریش بگرنه ده ست خوټان. ئیمه مافی سه رکر دایه تیتان ده ده یینی.

سبیز: ئیوه شتییک به ئیمه ده به خشن که خوټان خاوه نی ئه و شته نین. کی و چۆن ده توانن دلنیامان بکه ن به وه ی کاتییک که هه موو شتییکتان بو ساز بی و توانای ئه وه تان بو سه رکر دایه تی بگرنه ده ست خوټان، چاوی لی ده پوشن و دوو ده سستی پیتشکه شی ئیمه ده که ن؟

فوشه: ئیمه پیتوستیمان به دلنیابوونی ئیوه نییه. فه رمانه رها یانی ولات، هه رگیز خوټان ناده نه ده ست قسه ی رووته وه. قسه هه زاره و دووانی به کاره، سوودو به رژه وه ندی ئیمه ئاشکرایه و ئه مه تهنیا وه رامی ئیمه یه.

ئیمه - ئیوه و من - خاس ده زانین (جگه له و که سانه ی که گیلن و خوټان سپاردۆته ده ست با ی خه یال)؛ به لی خاس ده زانین که دوای سه رنخوونی و له ناوچوونی زوردار، لیشاوی شه پۆلیکی پر له قین و تووریه ی کۆنه په رسته کان هه لده سستیت بو رامالینی گشتمان. ئیمه پیتوستیمان به ئیوه ده بی که به ره رستی ئه م ته ورژه بن. ئیمه پتر له وه ی که ئیوه له وانه بی له لایه ن ئیمه وه له مه ترسیدابن، خوټان له مه ترسیدابن.

سبیز: که وایه ئیوه دان به وه دا ده نین که ئیمه ده که وینه مه ترسییه وه؟

فوشه: کی ده توانی حاشا له مه بکات؟ هیچ کاریک بی مه ترسی ئه نجام نادریت. کار تا ده سست پی نه کردوو شهیره، که ده سست پی کرد ده بیتته رتی. ده بی یا مه ترسی هه لیزترین یا خود بمرین و نه میتین.

سبیز: نه، کاری پر له مه ترسی ده که یین و ده شمیتین.

فوشه: به توندیییه وه. که واته بریارتان داوه؟

سبیز: [به ساردیییه که وه]. سبه ی له ئه نجومه ندا ده یینین.

فوشه: ئیمه ناتوانین کاره کافمان بسپیرینه ده ست رووداوه کان. پیتوسته هه موو شتییک پیتکه وه په سه ند بکه یین. تهنیا ریگه و به ختی سه رکه و تنمان له وه دایه که پیتشه کی

به‌نامه و نه‌خشه‌کی ورد و پیکو پیک بۆ گشت کاره‌کان دارپژر بیت.

سبیز: هیچ شتی ری له به‌نامه‌پژری ناگرت.

فوشه: تا به ته‌واوه‌تی به‌لین نه‌دریت، به‌نامه دانارپژر بیت.

سبیز: با نه‌خشه و به‌نامه دارپژرین، بۆ به‌لیندان کاتمان فره‌یه.

فوشه: بۆ تیکدانیشی؟

سبیز: ئەلبه‌ته؛ به‌لام ئەمه‌یان که‌میک پاریزتره. [له کاتییدا لۆژە لۆژ له به‌کتری جیاده‌بنه‌وه، له‌سه‌ر قسه‌کردن به‌رده‌وامن].

مژان: [پرووده‌کاته کولتو] پروانه ئەم دوو مام پتوبیه. ناخۆ کامیان به‌سه‌ر ئەوی تر سه‌ر ده‌که‌وی؟

کولتو: مه‌رج ده‌به‌ستم رهنگ خه‌نه‌پییبه‌که. ئەو ده‌بی سه‌ری خۆی رزگار بکات. هه‌میشه له‌سه‌ر پییبه و ئاماده‌یه کاری ترسناک ئەنجام بدا. ئەوی تریان فره‌ پاریه، و له ئاکامدا ناکام ده‌بی.

مژان: ئەمن بی یان ئەو... با ئیمه مه‌رجی خۆمان به‌سپینین.

[فوشه هه‌ر که هه‌ست به‌وه ده‌کات چاودیری ده‌که‌ن ده‌روانیتنه مژان؛ سبیز به‌ته‌نیایی به‌جی ده‌هیلیت و به‌ره‌و لای مژان دیت].

فوشه: هاوشاری مژان! ئایا ده‌کرئ ده‌می پیکه‌وه قسه‌ بکه‌ین؟ مژان به‌پیکه‌نینی پر له ریزه‌وه سه‌ری بۆ داده‌نه‌وتینی.

فوشه: هه‌رچه‌نده دان پپانانی من بایه‌خیکی ئەوتوی نییه، به‌لام هه‌ر چه‌ز ده‌که‌م و پیم خۆشه پیت بلیم که تۆ فره‌ هۆشیارو لیها توویت. هیچ که‌سێک ناتوانی له من خاستر هه‌ست به‌م ئازاره‌ی تۆ بکات؛ هه‌رچه‌نده کۆمبته تا ئەندازه‌یه‌ک هه‌ستی پی ده‌کا و ریزی لی ده‌گرت، به‌لام... [دان به‌سه‌ر وشه‌ی به‌لام داده‌نیت] له‌وانه‌یه کۆمبته هه‌موو ئەو ئاماده‌پییانه‌ی که هه‌ته خاس نه‌ناسیت. له‌م کاته‌دا من داوی یارمه‌تی و هاوکاریت لی ده‌که‌م.

مژان: [بۆ تاوێک ده‌شله‌ژیت؛ زوو دیته‌وه سه‌رخۆی] هاوشاری فوشه، ئیوه هه‌موو شتیکی ده‌بین، و ئاگاداری هه‌موو شتیکن؛ ده‌زانن ئەو تۆزه ئامراز و پتوبستیپانه‌ی که لای منه، هه‌موو له‌خزمه‌تی نیشتماندایه. که خۆی له‌خۆیدا گشتی له‌خزمه‌تی ئیوه ده‌بن. بپگومان ئاگاداری من له‌هی ئیوه فره‌ که‌متره [دان ده‌نی به‌سه‌ر رسته‌ی

دواییدا]. له‌گه‌ڵ ئەمانه‌شدا من ئاگام له‌هیندی شت هه‌یه که هه‌رگیز و به‌هیچ کلۆجیک نابێ ئاشکرا بن و که‌س پپیان بزانتیت.

فوشه: له‌ ناو ئیمه‌ماناندا سووریون و که‌له‌له‌ ره‌قی کردن له‌م زه‌مبینه‌دا کاریکی بی هه‌وده‌یه، ئیمه هه‌وال و ده‌نگ و باسی تایبه‌تی خۆمانان هه‌یه. با ده‌رباره‌ی کاره‌کان بدوین. پتوبسته پروانینه دیوی ئەو دیوی ئەنجومه‌ن. ده‌بی بی له‌ ئاکامی کاره‌کانمان و رای خه‌لکی پاریس به‌رامبه‌ری بکه‌ینه‌وه؛ ده‌زانم له‌ کاتی بی کاریدا خۆت وه‌ک لایه‌نگریکی ئەبر ده‌ده‌یته‌ قه‌له‌م و له‌ کۆلانه‌کانی ده‌روبه‌ری ئوتیلی دوویل، به‌تایبه‌تی له‌ گراوبلیه ده‌سوپتته‌وه و گوێ بۆ هه‌واله‌کان شل ده‌که‌یته‌وه.

خاس و به‌که‌لکه له‌ کاتی قسه‌کردندا کاریک بکرت که ئەوانه هه‌مویان به‌رگری له‌ پیاویک - که ده‌یناسیت - نه‌که‌ن. تکات لی ده‌که‌م که هه‌ر له‌ ئیمشه‌وه‌وه، له‌وێرندا کاربکه‌ن؛ کاریکی فره‌ چه‌توون نییه. وایان لی بکه‌یت که‌له‌م باره‌یه‌وه بریار بدن؛ چونکه ئەوان هیشتاکو سه‌ر برینی «بابادۆشن»⁽⁴⁷⁾ی خۆیان فره‌امۆش نه‌کردوه و بۆ ئەم کاره‌ی هه‌رگیز نایه‌خشن. هاوکارو هاوڕیکه‌ت، [نیشاره‌ت بۆ کولتو ده‌کا که چه‌ند هه‌نگاوێک له‌و سه‌ریانه‌وه راوه‌ستاوه و ناتوانی خۆی لییان بشاریته‌وه] - که به‌پتوبستی نازانم قسه‌ی له‌گه‌لدا بکه‌م چونکه خۆی گوێی بۆ قسه‌کانمان شل کردوه - له‌ گه‌ره‌که‌کانی بۆرژوازییه‌نشینه‌کاندا به‌شپوه‌یه‌کی سوودمه‌ند خه‌ریکی کارکردن بیت. بپگومان نابێ هیچ جوژه ده‌ستووریکی تایبه‌تیپان پی بدات؛ باشتیش وایه که دوودلی و ترسیش بخاته نیویانه‌وه. خراب نییه که خه‌وو خۆراکیان لی تیک بچیت و هه‌میشه له‌سه‌ر پی و ئاماده‌ی کارین؛ واته ئاماده‌ی ده‌ست به‌کارکردن بن، یانی چه‌ک هه‌لبگرن. هۆ بۆ بزواندن و هه‌لگیرساندن شپ پتوبسته. وایانم ئەو هۆیه‌تان که‌م نه‌بی بۆ بزواندن خه‌لک و هه‌لگیرساندن ئاگری شه‌ر. ئیوه ئاو له‌ کانیاه و گیانه‌خشه‌کانی، سه‌روو باشووری ولات، ده‌خۆنه‌وه [مژان دلّه خورپیی پی ده‌که‌وی] له‌وانه‌یه من نه‌توانم خاس نه‌ینی بشارمه‌وه و زگم ئەماری که‌س نه‌بی؛ به‌لام ئیوه نابێ دل‌گران بن، ئیمه پیکه‌وه هاوپه‌یمانین.

مژان: ئیوه! ته‌نانه‌ت مه‌ترسیتان بۆ هاوپه‌یمانانه‌کانیشتان هه‌یه و جیگه‌ی متمانه‌ن.

فوشه: ئەمه‌یش له‌ شوینی خۆیدا بایه‌خیکی تایبه‌تی خۆی هه‌یه. هه‌روه‌ها تۆش! من

هه‌رگیز داوای ئه‌وه‌تان لێ ناکه‌م چاوتان بقوئجیتین. ئیوه ده‌بین، ئه‌منیش چاوم هه‌یه و ده‌بینم. وا فره‌ خاستره. ده‌زانین که هه‌ردوولا مان پیکه‌وه بۆ سبه‌ینێ و پاشه‌پۆژ هه‌نگاو هه‌ل‌ ده‌نێین. که‌واته ئه‌وه‌ی بۆ هه‌ردوو لاما نگرنگه و له‌ جیتی خۆیه‌تی، سبه‌ینێ و پاشه‌پۆژه.

مژان: ئه‌مه‌ کاری پۆژه. خاسه، باواییت. تی ده‌کۆشین و هه‌ول‌ ده‌ده‌ین کاری سبه‌ینیمان خاستر ئه‌نجام ده‌بین. ئیستا گه‌ره‌کمه‌ لاویکت پێ بناستینم که تازه‌ هاتوه‌ و ابزانم ده‌توانی سوودی لێ وه‌رگیری، لاویکی پۆژانامه‌چی پوره‌ پیاویکی که‌لله‌ره‌ق و تووره‌یه و تازه‌ له‌ زیندان نازاد بووه. هه‌موو هیواو ئاره‌زووی ئه‌وه‌یه که ریبازی «گراکوس»^(٤٨) کان بگریته‌ به‌ر و هه‌ر له‌ به‌ر ئه‌وه‌شه‌ ناوی «گراکوس» ی له‌ خۆی ناوه.

[گراکوس بابووی پیتی ده‌ناسینیت]

بابوف: [به‌په‌رۆشه‌وه‌ زۆر به‌ساده‌یی رووده‌کاته‌ فوشه‌]. هاوشاری! ئه‌وه‌ راسته‌ ده‌لێن هاتوویت بۆ ئه‌وه‌ی ده‌ماری ئه‌و زۆرداره‌ ده‌ریبیت؟ ئه‌منیش له‌ ته‌ک ئیوه‌دام؛ به‌لام هه‌یج به‌لێنیک ناده‌م. به‌لگه‌! پینج ساله‌ گالته‌مان پێ ده‌که‌ن و بووینه‌ته‌ بوکه‌شوشه‌ی ده‌ستیان. پینج سالی ره‌به‌ق به‌سه‌ر شوپشه‌که‌ماندا تی ده‌په‌ری. مه‌سخه‌ریه... هیوا و ئاواته‌کامان، خه‌باتمان یه‌ک به‌یه‌ک هه‌مووی بۆته‌ هۆ و که‌ره‌سه‌ بۆ پته‌وکردن و راگرتنی چوارچیوه‌ی خاوه‌نده‌ایه‌تی تاکی مالگه‌ره‌کان، بازرگانه‌کان و سفته‌ بازه‌کان. هه‌یج کاریک بۆ خه‌لک نه‌کراوه. هه‌ر ئیتری ته‌نانه‌ت یه‌کیکیش له‌ نوینه‌ره‌ درۆیییه‌کانیشی له‌ نیتو ئه‌نجومه‌ندا نه‌ماوه‌ که‌ دووباره‌ بیته‌وه‌ پایزه‌برای و گوئی بۆ شل بکاوه‌ست به‌زریکه‌ی ئیش و ئازاریان بکات.

پینج سال، خۆم له‌ پیناوی داواکردنی مافی پیروزی هه‌ژار و بی‌ ده‌رتانه‌کان و داوای یه‌کسانی، له‌ ناو بردووه. له‌م ماوه‌یه‌دا ده‌وله‌مه‌نده‌کان و ده‌سه‌لاتداره‌کان هه‌موو جۆره‌ زولم و سته‌میکیان لێ کردووم؛ زیندانیان کردم. ئه‌و که‌سانه‌ی که‌ ده‌بوا به‌رگرم لێ بکه‌ن، نه‌ک ته‌نیا پێشتوانییان لێ نه‌کردم، به‌لکو پشیمان تی کردم و غیانه‌تیان لێ کردم و دامیانه‌ ده‌ست زۆرداره‌کان. ئیدی به‌سه‌! ده‌بی کۆتایی به‌م کارانه‌ به‌یتریت. نه‌خیر پتوبسته‌ ده‌ست پێ بکه‌ین. چونکه‌ تا ئیستا هه‌یج کاریک ئه‌نجام نه‌بووه، شوپش چی بووه؟ هه‌یج ده‌بی چی بی؟ هه‌موو شتی...

شوپش بۆ ئه‌وه‌ی بتوانیت دووباره‌ راپه‌رینه‌که‌ی زیندوو بکاته‌وه، پێش هه‌موو شتی ده‌بی ئه‌م فه‌رمانه‌وا بی نابروانه‌ی که‌ ره‌وشتی دیوکراتیه‌تیان پێشیل کردووه - له‌ ناوه‌ریت. ئه‌م روپسپیره - که‌ باوهرم پێ بوو - و هاوهریکانی ئه‌وانه‌ به‌بیروباوه‌ریکی جه‌هه‌نمه‌ی و خه‌یالاوی رزگارکردنی خه‌لک، به‌بیانوی ئه‌وه‌ی که‌ نیشتمان له‌ مه‌ترسیدایه، خه‌لکیان ناچار کردووه که‌ بچه‌ ژیر باری فه‌رمانه‌وا یی خۆی. هه‌روه‌که‌ قه‌شه‌ مله‌وره‌کان کاریکی وایان کردووه‌ خه‌لکی باوه‌ریکه‌ن که‌ نیشتمان په‌رستیتی و پتوبسته‌ ده‌کات تا ماوه‌یه‌کی دیکه‌ش داوای مافی ره‌وای خۆیان نه‌که‌ن. ئه‌م زۆرداران - که‌ وه‌ک ئاوری ژیرکان - خه‌لکیان فریو داوه‌ و نازادیان لێ زه‌وت کردوون؛ و له‌م گه‌وجانه‌ ده‌که‌ن باوه‌ری به‌وه‌ بکه‌ن که‌ خاسترین هۆ بۆ گه‌یشتنه‌ نازادی له‌ پاشه‌پۆژدا، ئه‌وه‌یه‌ که‌ له‌ سه‌ره‌تای کاردا چاوی لێ پێشتریت. مردن و سه‌رشووری بۆ زۆرداران!

با درۆ و ده‌سخه‌پۆیی و ته‌له‌که‌ بازی له‌ ناوه‌رین. ده‌بی خه‌لک جی پیتی خۆی بکاته‌وه‌ و ریکه‌ی بدۆزیته‌وه‌!...

مژان: ئیمه‌ له‌ ته‌ک هه‌ست و باوه‌ری تۆ داین. و ابزانم خاستر وایه‌ که‌ ئه‌و هه‌سته‌ پیروژه‌ت بخره‌یته‌ نیتو دلێ پیاویکی پاک و دروستی وه‌ک ئه‌و [ئیشاره‌ت بۆ فوشه‌ ده‌کات] ئه‌و نیتونه‌ری راستی و دروستیییه‌ و هه‌لوێست نه‌گۆره‌ و باوه‌ری به‌زه‌بروزه‌نگی شوپشگێرانه‌ هه‌یه‌ و له‌ شاره‌کانی نور و مولن، ده‌ستی کرد به‌لێکۆلینه‌وه‌ ده‌ریاره‌ی چۆنیه‌تی پیکه‌وه‌ هه‌ینانی سامان له‌ لایه‌ن ده‌وله‌مه‌نده‌کان، و هه‌موو به‌ره‌مه‌کانی له‌ نیتو خه‌لکا دابه‌ش کردبوو و بلاوی کردبووه‌ که‌ کۆمار مافی ئه‌وه‌ی هه‌یه، له‌ پیناوی هه‌ینانه‌دی ژیانیکی خۆش و پر له‌ ئاسایش بۆ هه‌ژاره‌کان، ده‌ست بگری به‌سه‌ر زیده‌ سامانی ده‌وله‌مه‌نده‌کان. ئه‌و مافی یه‌کسانی هه‌موو هاوشارییه‌کانی بۆ ژیانیکی خاستر ره‌چاو کردووه‌ و بۆ گه‌یشتن به‌شوپشیکی راسته‌قینه‌، درێخی له‌ هه‌یج هه‌ول و کۆششیک نه‌کردووه.

فوشه‌: [به‌کروشوه‌وه‌] با باسی هه‌ول و کۆششه‌کانم نه‌که‌ین. هه‌رچی یه‌کم دروست کردبوو، هه‌موویان رووخاند. هه‌ر له‌ به‌ر ئه‌م هه‌لوێستانه‌مه‌ ئیستاکی بانگ کراوم بۆ پاريس و هه‌ر ساتی چاوه‌ریتی ئه‌وه‌ ده‌که‌م بێن و په‌له‌بستم بکه‌ن. هه‌رگیز په‌شیمان نیم له‌و کارانه‌ی کردوومه‌. چاره‌نووسی هه‌موو ئه‌و پیاوانه‌ی که‌ به‌راستی و دروستی کار و ئه‌رکی سه‌رشانیان ئه‌نجام ده‌ده‌ن، هه‌میشه‌ و له‌ هه‌موو چه‌رخیکدا هه‌روا بووه.

بابوف: [به دلشکاو بیهوه] زۆر شتم دهربارهی تو بیستوووه؛ به لّام ئیستاکئی خۆت و قسه کانت له بهر چاوما فره بهرزتر و گه وره ترن له وهی که به بیرما دههات. هاوشاری رهسهن! خۆ پارگرتن و لیهاتوو یه تیبه کهت جیگه ی رّیزن. ههر له ئیستهووه چوینه ته ناخی دهر و نمه وه. تا ئیستاکه هیچ که سیک به نه ندازهی تو له به که مین چاو پیکه وتنا ئاوا دلنیا ی نه کردوووم و رای نه کیشاووم. سه ر له پیناو و گیان له سه ر دهست ئاماده ی خزمه تتم.

مژان: [چه ند هه نگاو پیک لێیان هوه دووره، به ته وس و گالته وه پێ ده که نی و له سه رخۆ به کولتو ده لئی]:

ده بی بزاین ئهم «گراکوس» ه شاره زا و پسپوړیکی خاسه له هه لبژاردن و په یدا کردنی دۆست و ئاوه ل. پیاوه تی و فیدا کاری بو ههر که سه کردوو، گشتیان دز و درۆزن و فیلباز دهرچوون. فوشه ی ئیمه ش هه رگیز نه وه ئه لبومه ریکوپیکه ی تیک نادات و ئه ویش ههر له و قوماشانه یه.

فوشه: [روو ده کاته بابوف]

له نیو هاوشاری به شه ره فه کاند هه میسه له به که مین دانیشتندا پیکه وه ریک ده که ون. چاویان به زمانیکی دژ کامیبه وه ده که ونه قسه کردن له ته ک یه کا. من سوپاسی هه ست و باوه ری به رزت ده که م و ئه و متمانه یه ی که به منت هه یه. منیش هه مووی بو تو دهر دهر بوم. ههر له ئیسته کیوه کاریکی گرینگت پێ راده سپیتم. پێویسته له ته ک ئه و کریکارانه ی که نار ه زامه ندی خۆیان به رامبه ر ده ستوو ره کانی پره ریال و مسیدر دهر پرپوه، بکه و یته قسه کردن؛ ده بی کاریکی وه ها بکه ییت - ههروه ک داد ره سیکی گشتی جه ماوه ر - هه موو ئه و ناپاکانه به تاوانی ئه وه ی دوژ منی شو رشن، داوای په لبه ست کردنیان بکریت. سه بی نی ۹ ی ترمیدره؛ پێویسته خۆ پیشان دانیکی یه کجار مه زنیان پێ ریک بخه ییت و هانیان به دیت داوای زیاد کردنی کرئ و هه قده ستی خۆیان بکه ن. ئه و خۆ پیشان دانه ده بی له شه قامه کان و گوژه پانی ئوتیل دوویل به رپا بکریت. بو هه لسو و راندنی ئه م کاره متمانه م به تو هه یه.

بابوف: به سوژه وه ده لیم: «ئهم کاره ئه نجام ده بی» ههر ئیستاکئی به په له بو ئه وی ده چم.

[زۆر به خیرایی و به په له ده چیتته دهره وه. فوشه به چاو به دره قه ی ده کات و به ئارامیبه وه

هه ردوو ده ستی خۆی ئه سو ی به یه کا، له مژان نزیک ده بیته وه].

مژان: ئاگری ئه جه ل هه لئی گرتوووه: ئه مه مل له چه قۆ هه لسو ونه.

فوشه: ئه و هه میسه نارازییه. سه ودا سه ره کان هه موویان به م شێوه یه ن.

مژان: هه ره که مان سه ودا یه کمان هه یه.

فوشه: ئه ری؛ زۆر که سه هه ن سه ریک و هه زار سه ودا یان هه یه؛ که سانی تریش هه ن که عه ودائی سه ودان.

مژان: له ئیش و کاری رامیاریدا گرنگ ئه وه یه له پیناوی ئامانجی هاو به شیدا هونه ری سوود و به هره وه رگرتن به کار به یتریت.

فوشه: مژان! بچ گومان، ئیوه ش هیز و تواناتان هه یه. به لّام با به کورتی بو تی بلیم!... کولتو ده نیتریتته گه ره کی بو ژوازیبه کان؛ بو ئه وه ی بیان خاته جموجۆل و تۆش خۆیشت «به مژان» له هه مان کاتا که گراکوس خه ریکی توند کردنی بلێسه ی ئاگری نار ه زایی کریکاره کانه، ده بی ژیله مو ی گراو یلیه کان تیک هه لشی توینی... ئیجازه ده دن؟

دوران مایان له دارو ده ستی سیز جیا ده بی و به ره ولای فوشه دیت. فوشه هه رکه چاوی پیتی ده که وی به ره و پیری ده روا، هه ردوو کیان پیکه وه له به رده می په رده ی شانۆکه دا زۆر له سه رخۆ و به ئه سپایی یه وه ده که ونه قسه کردن.

دوران مایان: ئیمه بریاری خۆمانمان داوه و هاتووینه ته پێشه وه. هیوادارین برپاره که مان په سه ند بکه ن. بچ گومان ئیوه ئه وه ند ه ژیرن که چاوه رپتی ئه نجامدانی کاریکی وه ها له ئیمه نه که ن که له وه و تواناماندا نه بییت. خۆ ئیوه گه ره کتان نییه ئیمه ده ست پێشخه ر بێن؟

فوشه: من ده توانم داخوازیبه کانم که متر بکه مه وه. تکاتان لێ ده که م ده ست به کاری هه یج شتیکی نه بن. ئیوه جاری ته نییا بچ دهنگ و ته ماشاچی بن، با ئیمه ده ست به کارین و تا ئه و کاته ی تایه کی ته رازوو به سوودی ئیمه لاسه نگ ده بی؛ ئه وساکه قورسایی بچ دهنگی خۆتان بخه نه سه ر قورساییبه که ی ئیمه بو ئه وه ی زووتر بگه ینه ئاکام.

دوران مایان: ئه م هه لویسته مان لا په سه ند ه. ئیمه نابی پارته که ی خۆمان له م گیرمه کیشه یه دا به دنا و بکه یین. به لّام پارته که مان هه میسه له ته ک سه رکه و تنایه.

فوشه: ئېمەش لەمە زیتەر چاوەریتی هیچی دیکەتان لێ ناکەین. زۆر سوپاستان دەکەین.
دوران مایان مالای لێ دەکات و بەرەولای دەستە سیز دەگەریتەوه و لە
دووریشەوه هەر دەستی رادەوهشێنێ و لە دالانەکه دەچیتە دەرەوه.

فوشه: [لە کاتیکی بەرەولای دەستە خۆی دەگەریتەوه] پێوستە فیری بەکارهینانی
تاکتیک بین. جوانترین کیزۆلە ی ئەم جیهانە، ناتوانیت لەو شتە ی که هەیه تی
زیتەر هیچی دیکە بدات. وا خاسترە بو ئیمە که ئەوانە هیچ جموجۆلیکیان نەبیت.
ئیمە دەبێ هەرچی زووترە دەست بەکار بین. ببو، ئەوه تۆ چیتە؟

بیو: من بەهۆی ئەم رێککەوتنە لە تەک ئەم خۆتیری و ناکەسانەدا هەست بەسووکیتی و
پووچیتی دەکەم.

فوشه: سکالا و گلەیی لە چی دەکەیت، تۆ تەنانەت زەحمەتت بەخۆت نەدا دەست بەکاری
ئەم ئیشه بیت.

بیو: هەرئەوهی که چاوم بقوئجینم و رینگەت پێ بدەم بەناوی ئیمەوه ئەم رێککەوتنە ئەنجام
بدەیت، خۆی لە خۆیدا کاریکی زۆر گەورەیه.

فوشه: کەس باسی تۆی نەکردوو. دەتوانی هەمیشە سویند بخۆیت که لەم بارەبهوه
ئاگاداری هیچ شتیکی نەبوویت.

بیو: وادەزانی ئەمنیش وەک تۆ - که هەرۆک ئاو خواردنەوه درۆ دەکەیت - دەبێ درۆ
بکەم؟ نه، من ئەوه نیم که حاشا لە بەشی خۆم لەم روورەشی ملنان بو ئەم کاره
بکەم. تەنیا دەتوانم ئەوهندە خۆم بخەمە نیو ئاگری مەترسی یهوه تاوهکو ئەم لەکەیه
لە خۆم پاک دەکەمەوه.

فوشه: ئارام بە! سبەینێ، بەشی هەموومان مەترسی دەبیت. بەلام چونکه حەز دەکەیت
زووتر بەپیری مەترسییهوه بچیت، مەودای ئەوهت دەدەم بۆ ئەوهی بەرەنگاری
رویسپیر ببیتەوه. لەتەک کولودا بچیتە بنکە ی ژاکوینەکان. هەر اوهوریا لەتەک
دارو دەستە ی رووسپیر لەوئ دەسپێرمە دەست تۆ.

بیو: لەوئ دەست دەکەم بەگێرەشیتوینی و ئاژاوه نانەوه. کولو، بێرەوه با برۆین! لە قوولایی
دلمەوه و بەهەموو هەستەوه ئارەزووی تۆلە سەندنەوه دەکەم.

کولو: تۆلە لە کێ؟

بیو: لە خۆم! لە لاوازی و ترسنۆکی خۆم لە ناو ئەنجومەندا، و لە شەرمەزاری خۆم...

[دەگەل کولودا دەچنە دەرەوه].

فوشه: [بەوانی دیکە]

داواتان لێ دەکەم کاتر میتری دە ی سبەینێ کۆبونەوه یه کمان پیکهوه هەبیت؛ بو
ئەوهی دەر بەره ی پیلان و بەرنامە ی کارکردنی سبەینێ راویژ و گفتوگو بکەین. لەو
دانیشتنەدا هەموو کارەکان رێکوپیتیک دەکەین. و بو گەمارۆکردنی بەرزەکی
وتارخویندەوه و شێوهی پەلاماردان پیکهوه رێک دەکەوین.

تالین: تکاتان لێ دەکەم یه کەمین دەست وەشاندن بسپێرنە دەست من. ترزا
خۆشەویستەکم [رۆژنامە یهک تەکان دەدات] بە ترسنۆکم دەزانێ؛ بو ی دەسەلمینم که
بو تۆلە سەندن وەک شیری زەمانەم.

باراس: [بەتوانجەوه]

شیری «خەویکی نیوه شەوی هاوین!» (٤٩)

تالین: [خۆی وا پیشان دەدا که گوتی لە هیچ نەبووه]. ئەم کاره بسپێرە دەست من.

فوشه: ئەگەر تا دوا ی تێپەر بونی شهو، هەر وا شیر بوویت سبەینێ بەیانی باسی دەکەین.
باراس: حەز دەکەم لە شەری نیو ئەنجومەندا جیکە ی من لە پێشەوه لە ریزی یه کەمدا
بیت.

فوشه: خاسترین جیکەم بو تۆ داناوه.

باراس: چیت بو پیشنیار کردووم؟

فوشه: ئیمە دەبێ پیشینی جەنگیکی دیکەش بکەین؛ جەنگی تۆ یه کان...

[دەستی باراس دەگری و پیکهوه بەرەولای دەرگای دەرەوه دەرۆن].

[پەردە دادەریتەوه]

کولو: تو شیت بوویت؟ ده لئی هه موو شتیتکت له بیر چوته وه؟ نه کینه یه ی له دلتایه و کینه یه ک که نه و به رامبه ر به تو هه یه تی.

بیو: من جگه له گیتراویک که خه ریکه ده که ومه ناویه وه، هیچ شتیتکی دیکم له بیرنه ماوه. و بو نه وه ی نه خلیسکیمه ناویه وه، به هه موو توانامه وه به نینوکه کانم چنگ ده هاویژم. ئاه! هه موو شتیتک له یه کیتی له ته ک دوژمنه، خاستره.

کولو: نه ویش دوژمنه!

بیو: نه و دوژمنی منه؛ به لام من چیم به رامبه ر شوژشه مه زنه پیروزه که مان؟ ئاه! ناماده م هه رچی رق و کینه یه کم هه یه فیدای شوژشی بکه م... ده ستمی بو دریتز ده که م... نه گه ر هه نگاویکی به ره ولای من هه لگرت، دوو هه نگا و هه لده هیتیم... کولو بیتره وه با برۆین. من بریاری خوّم داوه. با بچینه ژوره وه.

له ته ک کولو، سه ریان داخستوه، به په له به ره و ده رگای باره گای ژاکوبنه کان ده رۆن. له به رده رگا که دا لوتیان ده ته قن ته وه به لووتی ده سته یه ک کلاو سووری چه کدار، به هوئی به رگه کانیا نه وه ده یاناسنه وه و به وردی سه رنجیان ده دن.

ده سته ی ژاکوبنه کان: نه م نوینه ره سه گانه کین!... نه ری، نه مه «بیو»، سه ره وکی نه و کومه له خویریه یه که له کنوانسیون دژی روبسپیره که مان چه نه ده دات. نه ری شهرم له خوّت ناکه ییت بو سوو ککردنی ها توو یته ناو مالی خوّمان؟

بیو: با بچمه ژوره وه.

ژاکوبنه کان: ناچیتسه ژوره وه. ده م و دانت ده شکینم. ئیسقانه کانی وردوخاش بکه. [ده سته یه له موسکادنه کان که له وه ده چن له مه و پیتش له دووره وه چاودیری بیو و کولوبان کردین - به سه رکردایه تی کولتو - به په له دینه پیتسه وه و ژاکوبنه کان دوور ده خه نه وه و ریگه بو بیو و کولو ده که نه وه]

موسکادنه کان: با بچنه ژوره وه. ئایا روبسپیر پتی وتون که ده رگا له رووی نوینه رانی کنوانسیون داخه ن؟...

که واته ده رگا به رووی کومار بژهن. نه مه بو روبسپیر شانازیبه که ده یانه ویت گوی له قسه کانی بگرن.

ژاکوبنه کان: نه مانه گه ره کیانه ئاژاوه بنینه وه و نه هیلن که س گوی له قسه کانی بگری.

موسکادنه کان: نه گه ر پتیوست بکات، روبسپیر خوئی ده توانی به ره نگاریان بیتسه وه.

تابلوی سیانزه هه م

[په ره دادراوه ته وه. له به رده می په رده که، روو به دانیشتون (۵۰) بیو و کولو راده بوورن. بیو شپرزو ده م و چاو گرژن دیته به رچاو، راده وه ستی].

کولو: بیو، خیراکه! کوپونه وه که ده ستی پی کردوه، چاوه رپی چیت؟

بیو: گه ره کته چی بکه یین؟ چیمان کردوه؟ نه گه ر بچینه ژوره وه، ده بی له ته ک روبسپیر دا بکه وینه قره و من خاس خوّم ده ناسم؛ هه ر که که وتمه نیو شه ره وه، تا ته واو نه که م ده ست به ردار نیم. نه وسا که ئیدی هه موو پرده کان ده پسین.

کولو: ئیستا که ش هه موو پرده کان ته قیونه ته وه؛ تازه کار له کار ترازوه.

بیو: چیمان کردوه؟ نه قلی خوّمان داوه ته ده ست کی؟

کولو: بریاریکه و داوته؛ پاشگه ز مه به ره وه. دلت له چی کرمیبه؟ ئایا گومانته له راستی و دروستی و پاکیتی فوشه به؟

بیو: من ئیدی باوه ریم به راستی و دروستی و پاکیتی هیچ که س نه ماوه. به لام ته نیا باوه ریم به راستی کومار هه یه و ناتوانم دلی خوّم به هاو کاریتی له ته ک دوژمناندا خویش بکه م.

کولو: نه مه خاسترین کاره بو پرزگارکردنی کومار. دواي نه وه ی سوودمان له دوژمنه کانمان وه رگرت، نه و سا که هه موویان بنی ده که یین.

بیو: ئیمه یان کردوته دارده ستی خویان و ایان لی کردوین ده ست بده یه وازیبه کی پر له تاوان. کولو، وازیبه ک. نه گه ر له م وازیبه سه رنه که وین و بیدوړتینین؟... زور شت ده خه یه مه ترسییه وه. بو نه م کاره ی که ملم بو دانه واندوه، هه رگیز له خوّم نابوورم.

کولو: تو به لیتت داوه و ناتوانی بکشیتته دواوه.

بیو: من به لیتیم داوه بچمه بنکه ی ژاکوبنه کان و به ره نگاری روبسپیر بیمه وه. خاسه، ده چمه نه وی و ده ستی یه کیتی بو راده کیشم.

ژاکوینه کان: کهواته بچنه ژووره وه. ئادهی بۆگه نی پیس برۆ بزانه. ئاگام لیتته، ئه گهر بچوولیتته وه... [مشته کۆلهی برۆ بهرز ده کاته وه] بژی روبسپیر!... هیتی بهراز تۆش هاوار بکه بلتی «بژی».

بیو: بمری زۆردار!

[قره قر ده که ویتته ناویانه وه... هه ره شه له به کترده که ن موسکا دنه کان ریگه ده که نه وه] کولو: بۆ هینانه دی به کیتی، خاست ده ست پتی کرد.

[ده چنه ده ره وه. له هه مان کاتا په رده به رز ده بیته وه]

تابلۆی چواردههم

شوین: ناو بنکه ی ژاکوینه کان

کات: [سه ره تایی شهوی ۸ تا ۹ ی ترمید (۲۶ تا ۲۷ ژوئیه)].

نزیکه سه عاتیک دوای کاتی تابلۆی دوانه هم، نیو هۆلی باره گای ژاکوینه کان خانه سازییه کی جوان و پیکوپیک پازاندوویه تیه وه؛ کورسی و تارخویندنه وه (مه نبه ریکی کۆن) له لای راسته وه، ههروه کو هیلانه ی بالنده کان، له به رزایییه وه دیاره.

له خواره وه چوار ریزی قه نه فه یی کلیتسایی، به درتیرایی به رامبه ر شوینی دانیشتنی خه لک ریزکراوه. له به رامبه ریه وه، له لای چه په وه چوار ریز قه نه فه ریزکراون. له سه رو ریزی چواره م، کورسییه کی گه وره و میزی سه رکر دایه تی دانراوه. له خواره وه میزیکی گه وره و درتیر هه یه.

هۆله که لاکیشه یه کی ته نگه و سه ر ده روازه که ی به تاق دروست کراوه. له سه ری هۆله که ده رگایه کی زۆر بچووک و کورت و ته نگ هه یه. روبسپیر له پشت به رزه کی و تارخویندنه که وه دانیشتنه وه خه ریکی خویندنه وه ی و تاره که یه تی که هه ر ئه و رۆژه له کنوانسیون خویندرا بۆ وه و ئه و به وه سیه ت نامه ی خۆی داده نی. دانیشتنان به شپوه یه کی به کجار زۆر ته شویق و ئافه رینی ده که ن. چاوتلکه یه کی درشتی له سه ر لووتی داناوه. ناوبه ناو بۆ ئه وه ی ته ماشای خه لکی خرۆشاو بکات، له سه ر لوتی لای ده بات و دایده نیته وه. زۆر هیمن و له سه رخویه و ئه مه بۆته هۆی ئه وه ی که له سه ره تایی قسه کردنه که یدا و له کاتی وه رامدانه وه ی پرسیاره کانی که لیتی ده کرایت وه ک ناو ده رتیره سه ر ئاگری دوژمنه کانی.

شپوه یه کی بی باک و غه مناک و سته م لیکراوی به خۆیه وه گرتووه... له ناکا و قسه کانی توندو تیر و بره ده بیته. جموجۆلییه که ی ساکارو بی گه ردن و جه ماوه ره که ی خسته تته جمیان. گوپیگره کان واقیان ورمه وه و ده میان داچه قاندووه و گوپیان بۆ قسه کانی شل کردووه؛ هه ست و قسه کانی چۆته ناخی ده روونیا نه وه. توانای تیگه یشتنی خه لکی ده گه ریتته وه بۆ چۆنییه تی جوولانه وه ی لیوی روبسپیر.

له راستیدا خه لکی هه موو قسه کانی به خوښی و به دل و به گیان و درده گرن و نه م و زعیه ته بالی به سهر هه موو نه م په رده په دا کیشاوه. له نیو دانیشتوناندا، کووتن، لویا، پایان، کوفینال و خه لکی دیکه ش و به رچا و ده که ون].

روبسپیر: [دهست ده کاته وه به خویندنه وهی و تاره که ی]

... هه موو دژی من یه گیان گرتوه

جه ماوهر: نه، نه! هه موو نه! ئیمه له ته ک تو داین.

هاوار له جه ماوهر به رز ده بیته وه. بانگ و هاواریان و دهر برینی په زامه ندی خو بان بو قسه کانی، هه روک پوآله تی دهر بایه کی شه پولاوی و خرؤشاو خوئی دهنوتینی؛ نه لبه ته بی نه وهی به هیچ جوړیک له بریقه ی و تاره کانی روبسپیر که م بکاته وه].

روبسپیر: ترسنوکه کان، گهره گیان بوو بی شمرمانه بمخنه گوره وه!...

[خه لکه که ده که ونه جموچول و هاوار ده که ن]: «نه!»

هه لم کاته دا بیو و کولو دینه ژووره وه، و خو بان دهنوتینی نه ناو خه لکه وه و روبسپیر ده یان بینیت و بی نه وهی و پیشان بدا که چاوی پیان که وتوه دهست ده کاته وه به قسه کردن] له سهر پرووی زهوی ته نیا یادگاریتی زورداریکم لی ده مینیتته وه... [جه ماوهری خه لک به رپه چی ده ده نه وه] نه وانه، نه و خو شه ویستیه ی ئپوه که له دلی مندایه، باوهر پیک که ئپوه به منتان هه یه، شوینه واری کرده وه کانم - واته ته نیا هیزی راستی و دروستی من - ناو دهنوتینی زورداریتی... نه و خو پری و بی ئاپرووانه نیازبان وایه ریگه له پیروژترین و نازادترین ههستی مرؤفایه تی، واته ری له دؤستایه تی ئیمه بگرن و تیکمان بدن...

[فریاد و خو شه ویستی جه ماوهر ده خاته جو ش و خرؤش]

جه ماوهر: هاوری! هاوری نهی هاوهر پیکه مان!

روبسپیر: زورداریک! من! نه من کیم که تاوانبارم ده که ن؟ کوتله به کی نازادی په نجه درانی کومار...

پیره ژنیک: [به دهم گریانه وه]

ماکسیمیلین! تو قه دیستیکی پیروزی!

روبسپیر: ... هه به و نه ندازه یه ی که دوزمنی تاوانم، مه گهر نه بوومه ته قوچی قوربانی تاوان. هه موو تاوانباره کان، یاسا ترینی کاره کان، پیروژترین و بی گونا هترین

ههسته کان، به تاوان داده نین و نه و نه وینه ی به رامبه ر به ئپوه و له پیناوی ئپوه دا هه یه سه رزه نشت ده که ن. ری نادهن کاریکتان بو نه نجام بده م، تاوانم پی ده لکیکن. هوش و ههستم لی زهوت بکه ن ده چمه ریزی به دبه ختترین مردوان.

دهسته یه ک له کیژوله کان: [به گریانه وه دهستی بو دریتژ ده که ن]

ماکسیمیلین! به دبه خت مه به؛ به دبه خت مه به... چونکه ئیمه ده تپه رستین...

روبسپیر: ... ته نانه ت له مافی هاوشاریه تیش بی به شم؛ چی ده لیم؟ به هیچ جوړیک ناهیلن که ئه رکی نوتنه رایه تی خو م به رامبه ر به خه لک به دی به یم. نایانه ویت قسه تان بو بکه م. گهره گیان نیبه قسه و دهر ده لئتان له ته کا بکه م.

کولو: [به بیو]

هونه رمه ندیکی کومیدی! غه لته ده کا. جگه بو خوئی ئیدی قسه یه کی دیکه ی نیبه.

بیو: [به شوپوه یه ک که سوزی گهرمی دهر وونی خوئی ئاشکرا ده کا، روو ده کاته رؤبسپیر]

روبسپیر! ئیمه هه رگیز دوزمنی تو نین.

روبسپیر: [چاوتیلکه که ی لاده بات و به وردی دهر وانیته بیو و کولو]

بروانه نه م دوزمنه غایانه؛ چو ن چونه گهره کیانه له پشته وه خه نجه رم لی بدن و به هره ی خراب له دلپاکیم به رن. چه ند دؤستایه تی یان له ته ک کلکه سوو ته و قروسکه ی (۵۱) سه گیتی یان ناوتته یه!...

بیو: [ده یه وئ قسان بکا]

روبسپیر!

روبسپیر: ... له نا کا و دهم و چاویان تاریک داها تبو، خو شیه یه کی درنده له نیو چاویاندا ده دره وشایه وه. نه مه له کاتیکا بو که پیان و ابو گشت نه و پیلانانه ی که بو مل نواندن من دایان رشتبو، سه رکه وتوه...

بیو: [به تو وره یه یه کی هیوا برینه وه روو ده کاته روبسپیر]

ئیمه ئاشتیمان ده وئ، ئیمه یه کیتی مان ده ویت!

روبسپیر: [وهک نه وهی هیچی نه بیستییت]

ئیمرؤ چونکه ئپوه به رگرم لی ده که ن، ترس چوته دلپانه وه و ده یانه وئ دل م رابگرن...

بیو: [هاوار دهکات]

ئەمە راست نییە. من بەراستمە.

روبسپیر: ... ئەوان بەدوای دەرفەتیکا دەگەرین، بۆ ئەوەی دووبارە پیلانی تاوانیکی نوێ بریتێن. چەندە خوینپێژ و پەست و بێ ئاکارن!...

جەماوەر: ئەژدیهە نییە... [ئیشارەت بۆ بیو و کولو دەکەن] هەردووکیان، ئەوەتان. با تەفروتونایان بکەین.

بیو: دەمەوێ قسان بکەم.

کولو: سەرۆک پێگەم پێ بدە با قسە بکەم.

دەنگیان لەنیو هەراو هۆزیای خەلک خەفە دەبێ

بیو: [بەرەو لای بەرزەکی وتارخوێندنەوهکە هیئرش دەبات]

روبسپیر گەرەکمە بۆ دواجار بیروباوەری خۆم دەپریم. باوەرام بدەمەوه.

زۆر بەتوندی بیو دوور دەخەنەوه، جەماوەر بەتوورپەیبیەوهو ئەو و کولو تێرۆ دەکەن، روبسپیر واپیشان دەدات کە نایان بینیت.

روبسپیر: ئەوانە مەرگی منیان دەوێ... ئاها! بێ هیچ داخیکەوه ژینی خۆمیان دەدەمێ.

جەماوەر: [دەستی خۆیان بۆ درێژ دەکەن]

تەنیا بالمان مەکە. لەتەک ئێمەدا بمێنەرەوه.

روبسپیر: من پەندو ئامۆژگاریم لە رابوردوو وەرگرتوو و پێشبینی پاشەرۆژ دەکەم؛ بۆچی

دەبێ خۆمان بدەینە دەست ئەو شتەنەوهی کە هەمیشە درۆ و تەلەکە تیا یا

سەردەکوێ بەسەر راستی و دروستیدا. دادپەروریتی تەنیا بریتییە لە درۆ. بۆچی

گلاوترین سەوداکان جێگە بەرزەوهندی پیرۆزی مرۆقاییەتی دەگرن؟

چۆن چۆنی پیاو دەتوانی دان بەخۆیدا بگرێ و بەرامبەر ئەشکەنجەیی دیداری ئەم

پیاوکۆژانە خۆی رابگرێ کە بەشێوەیەکی ترسناک جێگە بەکتری دەگرەوه و

رەوانی پیس و ناحەزی خۆیان لە ژێر پەردەیی دژکامی و تەنانەت دۆستاییەتی

دەشارنەوه؟ کاتییک کە دەبینم لافاوی شوێش، کۆمەڵێک لە خراپییەکان لە تەک

خاسییەکاندا ویکرا رادەمالت، لەترسی ئەوهی نەوهکا نزیک بوونەوه لە مرۆی بێ

فەرۆ خوێری ئەمنیش بەدناو بکات، هەموو لەشم دەکەوێتە لەرزین.

بەلام ئیستا، ستایشی ئەو رق و کینەیه دەکەم کە بەرامبەر بەمن هەیانە و بۆتە پردیک لەنیو من و ئەواندا. ئەوان بەم زووانە دەمکوژن.

جەماوەر: [نرکەیان بەرز دەبیتهوه]

نە نه...

روبسپیر: ئاوێنەیی میتوو ئەوهمان پیشان دەدات، کە گشت ئازادیخوازان رەنجیان کیشاوه

و بوونەتە قوچی قوربانی بیگومان ئەو کەسانەیی کە زولم و ستمیان لێ کردوون،

ئەوانیش مردوون و بەدناو بوون. بەلام مەرگ دەرگای نەمیری و زیندووویەتی بەرەو

رووی پیاوچاکان و راستان. دەکاتەوه...

[دەم و چاوی گەژ دەبێ، دەنگی دەکەوێتە لەرزین، قسەکانی خۆی دەپرێ و سەر

دەنەوینی هەرودک ئەوهی بیهویت فرمیسیکی چاوی بشارتتەوه. جەماوەر بەکۆمەڵ دەکەونه

گریان و دەستی خۆیان بۆ درێژ دەکەن]

ژنییک: [بەگریانەوه]

دە مەگری!

[ژنییکی بالا بەرزی پتەو و نەترس. بەهەنسکی گریانەوه]

ئەیی گەنجینەکەیی ژینم! وەرە باوەشم.

ژنییکی دیکە: [لە کاتییک بەدەستەسەر فرمیسیکی چاوی خۆی پاک دەکاتەوه، دەبەوێ خۆی

بگەیهنیتە روبسپیر]

ئاها! با فرمیسیکەکانم بسرمەوه.

پیرەژنییک: ئەیی عیساکەم!

پیاوکان: [هەموویان توورەن]

هەرگ بەسەر ئێوه، کە روبسپیری ئێمە دەخەنە گریان... دەبێ هەموویان

هەلواسین... نە، دەبێ هەموویان بسووتین.

داود: [بەگریانەوه]

ئەیی پاکترین کەس، تۆ نامریت و هەمیشە زیندوو نەمریت!

روبسپیر: [سەری خۆی بەرز دەکاتەوه، دلۆپیک فرمیسیک لە چاویا نابیریت و خۆی

رادەگریت. بەدەنگیکی وشک و برەر و ترسناکەوه]

ئەمەن دەمرم، با وابیت! بەلام نامرم تا وەسیە تیکی ترسناک بۆ دلی دوژمنانی خەلک بەجی نەهیتلم. من واقیە تیکی ترسناک و کوشندە و مەرگیان لەتەک وەسیەت نامەکەما پی دەدەم.

جەماوەر: [دوو پاتی دەکەنەو]

مەرگ!

رۆبسیپەر: فەرمانرەوایانی شۆرش! نیشتمانیان رزگار کردوو؛ پێویستە پاکى بکەنەو و رزگاریشی بکەن لە دەستی ئەو غایانەى کە دەیانەوی بەرەو نەمانى بەرن. ئیمە کاریکی گرنگ و مەزندان دەست پی کردوو. کۆماریکی فرە گەورەمان لەسەر بنچینەى ئەقل و راستى و دروستى پیک هیناوه. ئەگەر ئەقل و ژیریتى فەرمانرەوایەتى نەکەن و راستى و دروستى پيشیل بکړین، ئەو ساکە فەرمانرەوایەتى دەکەوێتە دەست غایانەتکاران و پلە و پایەپرستان. سەرکەوتن خۆی لە خۆیدا ئەگەر ئەقل رابەریتی نەکات، شتیک نییە جگە هۆ و ریکەپەک بەرەو پلەو پایەپرستى و دیل کردنى نازادى.

تاویک کەم تەرخەمی و چاوقونجاندن و جلەو شلکردنى شۆرش؛ ئەوساکە بەچاوی خۆتان دەبین چۆن ئیستیداد بەسەر شۆرشدا سەردەکەوێت.

رابەرانی دارو دەستەکان، پاشقول لە نوێنەرە راستەقینەکانى خەلک دەگرن و جی پێیان لیژ دەکەن. سەدەپەک شەپو شۆری ناوخۆی و براکوژی، نیشتمانمان بەرەو مأل ویرانى و کاول بوون دەبات. ئیمە خۆمان بەدەستى خۆمان نیشتمانمان دوچارى چەرمەسەرى دەکەین و بەرەو پرووداویکی دلتهزین دەبەین و ئەوساکە بەدکرداریەکانى خەلک ئاویتەى بېرەو بەرەو بەرەو کانی ئیمە دەبێ کە دەبوايە بۆ مەرفایەتى سودمەند بوايە.

با راپەرین و هەلسینە سەر پی. جلەو توند بکەینەو تا شۆرش دووبارە بێتەو و سەر رپی راستى خۆی. ئیمە گەیشتووینەتە دەورانییک لە ژیان کە پیش ئەوێ بەئامام بگەین، راولیستان بۆ تاویکیش، مایەى نابوودى و لەناوچوونە و بەرەوپاش رۆیشتنە. خاسە با پیکەو بۆ پیشەو بەرۆین.

جەماوەر: [ئەم رستەیه بەئاهەنگى ماریسز دەلێنەو]

بۆ پیشەو بەرۆین. چەک هەلگرن. بەرەنگاری دوژمن بێنەو.

جموژۆل دەکەوێتە نیو هەمووان، هاوارو فریاد بەرز دەبێتەو، «مارسین» ئالو والا بەسەر سەریانەو دەشەکیتەو

رۆبسیپەر: [بەئارامییەو، بەدەست راولەشاندنییک، هەموویان بی دەنگ دەکات. پاشان بەهۆی رەوانییتی خۆیەو، هەردوو دەستی کە تا ئەوکاتە لە خوارەو بوو - بەرەو رۆوی جەماوەر درێژ دەکاتەو]

خەلک! خەلکی من! لیت دەترسن، و پەلامارت دەدەن و سووکت دەکەن، فەرمانرەوایان تۆیت؛ بەلام هەمیشە وەک بەندە رەفتارت لە تەک دەکەن. لە یادت نەچێ، بیری لی بکەرەو ئەگەر لە کۆماردا، دادپەرورەیتى فەرمانرەوای تاک و تەنیا نەبێ، نازادى جگە لە ناویکی روت هیچی دیکەى نامینیت. ئەگەر زولم و ستم لە ناو نەچیت، تۆ هەرگیز ناتوانیت کۆت و زنجیرەکانى بپسینی؛ بەلکو تەنیا دەتوانی بیانگۆریت. بیری لی بکەرەو، سستى و لاوازی تۆ بۆتە هۆی ئەوێ چەند کەسیکی تاوانبار ئیشوکاری تۆ بگرنە نیو دەستى خۆیان؛ ئەوانە لە تۆ دەترسن.

ئەم پیلانە تاوانبارییە، و ئەم کەین و بەینکردنە دژی نازادى گشتى، لە ناوەندى کنوانسیون و لە ناو جەرگەى هاوکارانى تاوانیان - واتە کۆمیتەى هیمنايەتى گشتى - دەگێریت.

دوژمنانى کۆمار لە کۆمیتەى رزگارى خەلک، بەناوی دەولەتییک لە ناو دەولەتییکدا هەرەک دەولەتى تاوانبارەکان بەرەلستى کۆمیتەى هیمنايەتى گشتى دەکەن. تەنانەت ئەندامانى کۆمیتەى رزگارى خەلکیشیان لە خستە بردوو و کردوویانەتە داردەستى خۆیان بۆ پیلان گێران. ئەم هاوکارییە غایانەت کارییەیان خەریکە نیشتمان و نیشتمانپەروران بەرەو هەلدیر و لە ناوچوون دەبا. دەبێ چی بکەین؟ پێویستە غایانەکان لە ناو بەرین، دەبێ لە کنوانسیون بنبریان بکەین، دەبێ هەرچی زووتر کۆمیتەى هیمنايەتى گشتى و کۆمیتەى رزگارى خەلک پاک بکەینەو لەم غایانە، و یەکیتى نیو دەولەت بەدەور بەرەو کنوانسیونیک کە خاوتن کرابیتەو لە غایان، و پیک هاتبێ لە ئەنجومەنییک کە هەموو ئەندامەکانى بەشەرەف و پاک بن، پتەوو بەردەوام بیت.

هەر ئیستاکی، لیترەو، بەشپەیهکی رەسمى پیتان رادەگەبەنم کە لەمەودا من

جگه له دوو پارت، هېچ پارتيکي دیکه بهرېسمیهت ناسم: پارتی هاوشاریبه خاسه کان و پارتی هاوشاریبه خراپه کان. نیشتمانیپهروه ریتی مال و مولکی هېچ کس و تاقتیکی تایبه تی نیبه؛ به لکو بریته به له فهزبله تیک.

له کانگه ی دلتيکی له رزوک له نه زمونی خیانهت، داوا له همموو مرؤفه خاسه کان ده کم به دهم کوماره وه بېن و یاریده بدن. نه وانه له هه شوینیکه وه هاتېن دهستی یارمه تیپان بؤ دريژ ده کم. با همموو دژي تاوان یه ک بگرین، فه رمانره وایي گهل که له سه رچاوه ی کنوانسیونه وه هه لقلولایت - به همموو هیترو تواناوه له سه ر که لاوه ی همموو پیلانه کان دابین بکه ین. با پیکه وه نه وئ بکه ینه مه لبه ندیک که تیشکی دادپهروه ریتی و نازادی لیوه هه لیبیت. دادپهروه ریتی! [جه ماوه ر هه موو پیکه وه هاوار ده کم، دادپهروه ریتی].

رؤبسیپر: نازادی!

[خه لک دوویاتی ده که نه وه]: نازادی.

رؤبسیپر: دوو بنچینه ی راگری کومار - نه م دوو بنچینه یه نه گهر بې نه وه ی دوچاری هممه جوړ جوتندان و هه ره شه لیکردن بېن - ده ست بدات، ده گه یستمه ناکامی نه وه ی که همموو بنچینه کان ژیر پې خراون و زولم و سته م فه رمانره و امانن.

به لام نه؛ نابی بې دهنگ بم؛ چونکه نه هه ره شه و نه جوتین دان، هېچ شتیک ناتوانی به رهنگاری که سپیک بېته وه که فه رمانی نه وه ی هه یه و ده توانی له پېناوی نیشتمانیدا خوی فیدا بکا و بمرئ.

با بکوزن؛ مه حاله بتوانن ناچارم بکه ین بې دهنگ بم و مل بؤ تاوانه کانیا ن دانه وینم. من خولقاوم بؤ نه وه ی دژي تاوان خه بات بکم. نه بؤ فه رمانره وایي کردن. من قسه کانی خوم کرد.

[له کاتیکا که دهنگی به رزکردبؤوه، له پر بې دهنگ ده بیت. تاوتیک همموو کش و مات ده بن. له ناکاو دهنگ و هاواری خه لک به رز ده بېته وه].

[رؤبسیپر به ده ست راوه شانديک همموویان بې دهنگ ده کاته وه].

رؤبسیپر: هاوړیپانم! من وه سیهت نامه ی پاش مه رگم بؤ خوتېندنه وه.

مقو مقو ده که وپته نیو جه ماوه ره که

رؤبسیپر: [تارام و له سه رخو]

له راستیدا نه وه م پې راگه یانندن...
[پیره ژتیک: له هوش خوی ده چی]:

عیسا! عیسا!

رؤبسیپر: له میژه به رهنگاری پیلانه چه په له کانیا ن بوومه ته وه؛ ناشنایه تیم به هیترو توانیا ن هه یه. ده زانم ته نیا چه ند رؤژتیک زیتر له ژیانم نه ماوه. بې هېچ ترس و داخیک خوم ده ده مه ده ست. بیره وه ریبه کانم ده سپیمره ده ست نیوه، به رگری لی بکه ن!... ریپازم بگرنه به ر. و با نیستاکنی مالئاوایی له یه کتری بکه ین! کاتی نه وه نزیک بؤته وه که نوکه رانی نیستیب داد، جامی شه و که رانم بده نه ده ست. چاوتان پې ده که وئ زور به ناسووده یی ده یخومه وه.

داود: باوه شی پیا ده کات

نه گهر تؤ بیخو بته وه، نه منیش له ته ک تؤدا ده یخومه وه!

جه ماوه ر: [واقیان ورماوه و حه په ساون]

نیسه ش هه موومان ده یخو بته وه! [هه موو ده ست ده که ن به پر مه ی گریان؛ به دهم و چاوتیکی پر له غه م و په ژاره، تووره ده بن] کاریک ده که ین، نه وانه ی ده یانه وئ بتکوژن، بیخونه وه!

بیو و کولو که له نزیک ده رگا که وه راویستاون، پیشان یه کتر ده دن و هپرشیا ن ده که نه سه ر.

بیو: [له کاتیکا پالیا ن پیوه ده نیت]

غایینه! چون ده ویرن ده ست له پرووی نه ندامانی کومیه ته ی بالای ناوه ندی به رز بکه نه وه؟

یه کی له ژاکوینه کان:

[یه خه ی بیو ده گری و رایده وه شینی] نه ری ده ویرم، ده ویرم شه قیسی تی هه ل بدم. شه قیتک له بیو هه لده دات. بیو فره توره ده بی و په لاماری ده دات. کولو به مشته کؤله شه ریا ن له گه ل ده کا.

کولتو و دارو ده سته که ی بیو و کولو له ده ست کومه لانی خه لک رزگار ده که ن و پیپان ده لین]:

هاوشارییه‌کان، هیچ رامه‌وه‌ستن! خیرا به‌په‌له خۆتان رزگار بکه‌ن و بچنه دهره‌وه.
ئیمه له‌پاش ئیوه به‌رگری ده‌که‌ین.

[بیو و کولو راده‌که‌ن. موسکادنه‌کانیش پاش ئه‌وه‌ی که‌می‌یک شهر له‌گه‌ل ژاکوینه‌کان
ده‌که‌ن، ئه‌وانیش هه‌لدین].

کوتون: [له‌به‌رده‌می به‌رزه‌کی وتارخوتیندنه‌وه‌که دانیشتوه]

پاسه‌وانه‌کانی فوشه‌وه موسکادنه‌کانی ده‌ناسمه‌وه؛ به‌لام ئه‌و خۆی فره‌له‌وه
زیره‌کتره‌که به‌دوایانه‌وه بیت. له‌دستمان دهرده‌چی؛ ده‌بی چاوم پیتی بکه‌وی، ده‌بی
له‌نیو ده‌ستما بیت.

[ده‌لێت] بیبه‌نه دهره‌وه.

کوفینال: [پاش هاتنه‌ خواره‌وه‌ی روبسپیر له‌سه‌ر به‌رزه‌کی وتارخوتیندنه‌وه، ئه‌م ده‌چیته
پشت جیگه‌که‌ی] هاوشارییه‌کانم، گویتان له‌ وتاره‌کانی روبسپیری نه‌مرمان بوو.
دوژمنه - ترسنۆکه‌کان که‌ له‌م وتارانه‌ ده‌ترسان - ئیمرۆ سه‌رله‌به‌یانیه‌وه هه‌ولیان
داوه که‌ ئه‌م وتاره‌ له‌نیو ئه‌نجومه‌ندا نه‌خوتیتریه‌وه و بلاو نه‌بیته‌وه، و به‌م کاره‌یان
ده‌ستنیشان کراون. داوا ده‌که‌ین له‌ سه‌رکردایه‌تی ژاکوینه‌کان، ناوی هه‌موو ئه‌و
غایانه‌ی که‌ له‌م کاره‌دا به‌شداربوون تو‌مار بکات.

[جه‌ماوه‌ره‌که‌ ره‌زامه‌ندی خۆیان بو‌ئهم پێش‌نیاره‌ دهرده‌برن، کوفینال له‌ نیو غه‌لبه‌غه‌لێبی
خه‌لکه‌که‌دا ده‌ست ده‌کا به‌خوتیندنه‌وه‌ی ناوه‌کان]

پایان: [له‌ روبسپیر نزیک بو‌ته‌وه و دیته‌ به‌رده‌می په‌رده‌که]

روبسپیر! هه‌موو شت ئاماده‌یه؛ ته‌نیا یه‌ک وشه‌ له‌ ده‌مت بیته‌ دهره‌وه به‌سه،
ئه‌وساکه‌ ئیمه هه‌موو خه‌لکی پاریس دهرووژینین. تا پێش شه‌فه‌ق گسک
له‌کنوانسیون ده‌ده‌ین و پاکی ده‌که‌ینه‌وه. بارودۆخ له‌ سوودی ئیمه‌یه؛ ته‌نیا
وشه‌یه‌کی تو‌ به‌سه. قسه‌بکه!

[هاورپیکانی دیکه - که‌ دهروربه‌ری روبسپیریان گرتوه - دووپاتی ده‌که‌نه‌وه]: ده
قسه‌بکه).

روبسپیر: نه، پایان! من جگه‌ له‌ قسه‌کانم چه‌کیتی دیکه‌م ناویت و جگه‌ له‌ یاسا هیچ
پالپشتیکی ترم گه‌ره‌ک نییه. تو‌ شوینه‌واریان له‌سه‌ر گیان و په‌وانه‌کان ده‌بینی.

پایان: هه‌رگیز له‌م باره‌یه‌وه له‌ته‌ک هاوری به‌ئه‌مه‌که‌کانت قه‌زاوه‌ت مه‌که. ئه‌وان پالپشتی

تۆن. به‌لام پێوسته‌ له‌سه‌رمان خیرا و به‌په‌له و بی وچان زوربه‌ی زۆری سوپا - که
رارا بوون و به‌هۆی غیانه‌ته‌وه خه‌ریکن ده‌که‌ونه نیو زه‌لکاوه‌وه - بو‌لای خۆمانیان
رابکێشین. غیانه‌ت له‌ کنوانسیوندا هیتلانه‌ی کردوه.

روبسپیر: سبه‌ینێ به‌ره‌نگاریان ده‌مه‌وه.

پایان: وریابه‌ له‌ پشته‌وه خه‌نجهرت لی نه‌دا.

روبسپیر: له‌ هیچ شتی ناترسم. راستی و دروستی و پاکی پاسه‌وانی من. ئه‌من باسی
واقیه‌ت ده‌که‌م، و ئه‌ویش سه‌رده‌که‌وی.

پایان: ئه‌گه‌ر بیتلن واقیه‌ت بینیته‌ سه‌ر زمانت؛ به‌لێ، سه‌رده‌که‌وی. به‌لام ئه‌گه‌ر
بیخنکین؟

روبسپیر: واقیه‌ت مه‌حاله‌ بمریت و له‌ناوبچی.

کوفینال: [له‌کاتیکه‌ دیته‌ لای پایان]

روبسپیر، با به‌رگری لی بکه‌ین.

روبسپیر: ته‌نیا واقیه‌تیک - واقیه‌تیکێ رووت و قووت - نه‌هیچ به‌رگرییه‌کی تر [روو
ده‌کاته ئه‌و خه‌لکه‌ی له‌ دهروربه‌ریدا خر بوونه‌ته‌وه] بی هوده‌ ره‌ژمان نه‌بردۆته‌ سه‌ر.
دوپله، با ئیمه‌ش برۆین و تاویک بخه‌وین.

[ده‌چیته‌ دهره‌وه]

په‌رده‌ داده‌درتته‌وه

له سن ژوست نهوانی دیکه گشتیان نۆقره یان لئی براوه. کارنو روو دهکاته سکره تیریک که تازه وا دیته ژووره وه [

ها، له شه و نشنی چ باسه؟

سکره تیره که: له بنکه ی ژاکوبنه کان هه رایه.

کارنوا: خاستر. له هه موو شتی خراپتر نه وه یه که روبسپیر، له نیبو بی دهنگی ریز لیتانی گارانه کانیا، ری و ره سمی «مس» به جی بهینیت.

[دووباره دهگه ریته وه سه جیبی خۆی، داده نیشیت و خه ریکی نووسین ده بی].

باره: [دهنگی خۆی نزم دهکاته وه، رووده کاته پیر].

هه رجیبه بکه ی، بی هووده یه؛ نابز وینریت. واخۆی پیشان ده دا که گویی له هیچ شتیک نیبه.

پریر: چی ده نووسیت؟

باره: کۆمیتته داوای راپۆرتیکیان لئی کردوه بۆ کۆبوونه وه ی ئیمپرۆکه ی نه نجوومه ن. خه ریکی نووسینی نه و راپۆرتیه.

کارنو: [به ده م نووسینه وه]

زۆر درهنگه؛ ده بویه چاوم به بیوو کولو بکه وتایه.

باره: نایا چوون بۆ ژاکوبن؟

کارنو: هه ردوو کیانمان خستۆته گیانی پیسیستراتوس. بیو له داخی نه و نشستیبیه له ناو نه نجوومه ندا به سه ری هاتوه، نۆقره ی لئی برابوو؛ خه ریک بوو له ناو گری تۆله ده سووتا. کولو له بریتی نه وان دهنگ ده دا.

باره: نه مه دهنگی شه بیوری «نه رجا» (۵۳) یه و هیچ دیوار تیکیش نیبه بتوانی به ره له سستی نه و دهنگه بکات.

پریر: که واته هه رچی زووتر بیقوجینه و بۆی ده رچۆ. دهنگی شه بیوری دیته گوی.

[دهنگی هاوارو فریادی کولو له ناو دالانه که وه دیته گوی]

کارنوا: [هه لده سیتته سه ر پی]

نیستاک، نه وان؟ چی رووی داوه؟

[دهرگاکه له گه ل غه لبه غه لب و دهنگه دهنگ ده کرتیه وه].

بیو و کولو به پرتا و خۆیان ده کهن به ژوورا. هه ردوو چاویان، زیت بووه. جلویه رگیان نارپکویپکه.

بیو رهنگی هه لیزرکاوه، خۆی ده خواته وه.

کولو، نه وه نده تووره یه کهف به لالغاویه وه دیته خوار؛ ده لیبی سه کته ی کردوه.

کولو: تۆله! ئابروو چوونیتکی سه یه! کۆمیتته یان سووک و رسوا کرد.

بیو: پیوسته بنکه کانی ژاکوبنه کان دابخرین

باره: چییان کردوه؟

کولو: نه وه نده شوولیان لئی هه لکیشاوه که ده ستیان به رووی ئیمه ش به رز کرده وه. نه وانه ده میان به ستم؛ ده می من!

کارنو: وه تو رپگهت پی دان ده مت به ستن.

بیو: نه وان سه د کهس بوون، هه زار بوون... هه موو داروده سته ی روبسپیر بوون. هه رکه ویستمان قسه بکه ی، په لاماریان داین...

کولو: پیاو هه کانی خه ریک بوون پارچه پارچه مان بکه ن.

بیو: لیتان دام.

کارنو: نای، پیاو کوژان!

بیو: [به تووره بیبه کی بی ده سه لاتانه]

ئابرویان بۆ نه هیشتم. به لای خۆمه وه چووبووم بۆ نه وه ی بۆ دوا جار ئاشت ببه مه وه له گه لیانا.

کارنو: بۆ چی خۆت له م کاره هه ل قوتان؟ نه مه کاری تو نه بوو... خاستر...

کولو: [ده لوورینیت]

تۆله! ته پل لئی بدن. هه موو به شه کان ناماده بکه ن.

سن ژوست: [دوو له مانه به ته نی دانیشتووه. بۆ یه که مین جار له م شه ره چه قه یه به شداری ده کا] به لام هاوشاریبه کانم! نیوه شیت بوون و نه قلتان له ده ست داوه، نه وه چیتانه؟

کولو: [رووی به ره و رووی نه و هه رده چه رخنیت، خوین بهر چاوی گرتووه. ته ماشای ده کات و تیبی ده خویرت]

تۆ ده پرسی چیمان ه؟ چلۆن، نه تده زانی؟ خویری!

بیو: سه‌گه نوستوو‌ه‌که‌ی رپوسپیر. ئەم غاینه لای ئیمه چی ده‌کا؟
کارنو: خەریکی سیخو‌رپییه؛ ئەمه کاریه‌تی.

کولو: [بەرەو سن ژوست هێرش دەبات]

[سن ژوست هەڵدەستیتە سەر پێ، رێک وێستاوه. رەنگی دەم و چاوی بزراوه.
هەردوو دەستی خۆی دەخاتە سەر ئەو مێزە‌ی که لە‌نیوان خۆی و کولو دا‌یه]. دەماره
کۆل، خۆی له‌ تۆی پەردە‌کان شار‌دۆتە‌وه. دەمارت دەردینم.

کارنو: کولو تۆیش پڕۆ

بارەر: له‌ کاتی‌کا خەریکی ناو‌بژی کردنه

نه، نه، هاو‌شارپییه‌کانم! هاو‌رپیانم! دەمه‌ قاله‌ له‌ ناو ئیمه‌ دروست نییه‌.

بیو: ئەو له‌ ئیمه‌ نییه‌.

کولو: بە‌نینۆ‌که‌‌کانم ئەم ئە‌سپییە دە‌فلیقی‌نمه‌وه‌.

بیو: ئەو له‌ ئیمه‌ نییه‌. هەر‌چۆن‌ نۆ‌که‌‌رانی کلیسا‌که‌ی ئیمه‌یان ترو‌کرد، ئیمه‌ش دە‌یکه‌ینه
دەر‌ه‌وه‌.

کولو: خاسه‌ ده‌ی! ملت بشکیننه‌و پڕۆ؛ ئە‌گه‌رنا له‌ پە‌نجەرە‌که‌وه‌ توو‌رت دە‌دمه‌ خوار‌ه‌وه‌.

کارنو: نه، نه، بیو! ئەم کاره‌ مه‌که‌. ئە‌گه‌ر وێ‌لی بکه‌ین پروات، ئازاد ده‌بێ و له‌ دە‌ستمان
دەر‌ده‌چیت. خاستر وایه‌، هەر‌ لێ‌ره‌ بیه‌یلین‌ه‌وه‌. ئەو بار‌مته‌یه‌.

بیو: با وه‌رامی پرسیاره‌‌کامان بدات‌ه‌وه‌؛ با له‌ کاره‌‌کانی بکو‌لین‌ه‌وه‌.

کولو: خاسه‌! له‌ پاشان کاتی هە‌لو‌اسینی‌مان ده‌بێ.

کارنو: ئەو خەریکی نووسین بوو، چی ده‌نووسی؟

چیت ده‌نووسی سه‌گ باب وه‌رامم بده‌ره‌وه‌!

[سن ژوست زۆر هێدی و به‌خوین ساردپییه‌وه‌ دان به‌خۆ‌یا ده‌گرێ و به‌رام‌به‌ر به‌تی‌ خو‌رین
و ته‌ماشاکردنه‌که‌ی کارنو هیچ نالیت و وه‌رام ناداته‌وه‌. به‌چاوی سووکه‌وه‌ ته‌ماشایان ده‌کا
و چه‌ناگه‌ی خۆی ده‌جو‌لینن. ئەوانیش ناب‌لوقه‌ی ده‌ده‌ن و هەر‌شه‌ی لێ‌ ده‌کن].

بیو: [پروو ده‌کاته‌ کولو]

ئەو کاغه‌زانه‌ی له‌ چنگ ده‌ریته‌.

[سن ژوست، هەردو دەستی ده‌خاتە سەر کاغه‌زه‌کان و نا‌هیل‌یت له‌ دەستی ده‌ریتن]

لنده: [پروو ده‌کاته‌ پیر]

پیر، با‌پروین! ئیوه‌ جێ‌گه‌یه‌کی ئارام نییه‌ و ئیدی به‌که‌‌لکی کارکردن نایه‌ت.

هەردووکیان هە‌ڵدە‌ستنه‌ سەر پێ؛ به‌ئارامیی‌ه‌وه‌ نامه‌‌کانی به‌رده‌می خو‌بان
ده‌پیت‌چنه‌وه‌ و ده‌یخه‌نه‌ ژێ‌ر باخه‌‌لیان و بێ‌ گوێ‌دانه‌ شه‌ره‌ قسه‌‌کانیان، ده‌چنه‌دەر‌ه‌وه‌

کولو: [خەریکی راکیشانی کاغه‌زه‌کان]

کاغه‌زه‌کان به‌ریده‌، به‌ره‌‌لایان ده‌که‌یت یا... قه‌پۆ‌زت بشکینم؟

بارەر: به‌سووکیه‌که‌وه‌ که‌ له‌جو‌تندانی سێ که‌سه‌که‌ی ناخۆ‌شتره‌، ده‌که‌وێ‌ته‌ ناو‌بژی کردن.

کولو! وێ‌لی که‌؛ هیچ مه‌ترسی یه‌کی لێ‌ ناوه‌شیت‌ه‌وه‌. فره‌ گه‌وره‌‌تان کردووه‌ و با‌یه‌‌ختان پێ
داوه‌. چۆ‌له‌که‌ خۆی چپی‌ه‌ گوشتاوی چی بیت! ئەو هەر‌ه‌وک قوتا‌بییه‌کی لووت به‌رز

وایه‌ که‌ رسته‌‌کانی مامۆ‌ستا‌که‌ی به‌ته‌نته‌نه‌وه‌ ده‌لێ‌ته‌وه‌.

کارنو: ئەو رستانه‌ هەر‌ه‌وک تیغی گیوتین تیژ ده‌کاته‌وه‌.

بیو: ئەو خەریکه‌ به‌‌لگه‌ بو‌ تاوان‌بارتی‌مان کۆ ده‌کاته‌وه‌.

کولو: من به‌‌لگه‌‌کانی غیانه‌ته‌که‌ی له‌ چنگ ده‌ردینم.

[کاغه‌زه‌کان را‌ده‌کیشن]

کارنو: خاس رای‌گرتون، چه‌سپاندوونی به‌پیتستی خۆ‌به‌وه‌.

کولو: که‌واته‌ که‌و‌لی ده‌که‌م.

[ده‌مانچه‌یه‌کی لێ‌ هە‌ڵدە‌کیشن]

بارەر: [ده‌ستی کولو ده‌گریت]

راو‌یتسته‌، ده‌ست را‌بگره‌!... ئەم هە‌موو شه‌ره‌ شه‌قه‌ له‌به‌ر خاتری خو‌ت‌رپییه‌ک! ته‌نیا
شه‌قی‌ک له‌ قوونی هە‌ڵدە‌ین به‌سیه‌تی.

سن ژوست: [به‌ته‌واوه‌تی رە‌نگی بزراوه‌ و به‌ئارامیی‌ه‌وه‌]

ئیه‌ زۆر به‌دبه‌‌ختن. ئەو پی‌ساییی‌ه‌ی هە‌لی ده‌هیننه‌وه‌، ده‌نیشیت‌ه‌وه‌ سەر هە‌موو
کو‌مبته‌. ئیه‌ ئاپرووی شو‌رش ده‌به‌ن

[به‌دکاره‌‌کانی، گشتیان قه‌‌لس بوون. له‌ یه‌کتري جیاده‌‌بنه‌وه‌. له‌ توند‌ره‌‌ویه‌‌کانیان که‌م

ده‌بیته‌وه‌؛ به‌‌لام هەر‌وا توو‌رین].

کارنو: [به‌توانچه‌وه‌]

ئەمانە ئەو گورگانەن كە ھاوار دەكەن: «ئای گورگ!»

سن ژوست: بەچاوی سووکەو تەماشاتان دەكەم. ئیو بەنامەردییەو تەوانبارم دەكەن و پەلامارم دەدەن. ھەر ئیستاکێ ئەو راپۆرتەئە ئامادەم کردوو بە ئەنجومەن، بۆتانی دەخوینمەو.

[خۆی ئامادە دەکا کە نووسینەکانی خۆی بخوینیتەوە بۆیان]

کولو: ئەم کارە بێھوودە. تۆ راپۆرتەكەت لە ئەنجومەندا ناخوینیتەو.

کارنو: بێگومان، ئە! چونکە ئیمە چەپست دەکەین و ویلت ناکەین.

سن ژوست: من ئازادم

کولو: ئیدی ئازادنیست. ئیمە لە کۆمیتەدا زیندانت دەکەین.

سن ژوست: ئیو ناتوانن و مافی ئەو تان نییە.

کولو: ئە! بەلام ھێز و توانای ئەومان ھەیە.

سن ژوست: [شانێ خۆی ھەلەدەتەکینێ]

ئەو ھێز و توانایە دژی خۆشتان بەکار دیت.

[دووبارە دادەنیشیتەو، بێ ئەو تەماشای ئەوانی دیکە بکات؛ دەلێی نوومی کاری خۆیەتی. ئەوانیش بەدەوری یەکا کۆدەبنەو].

بارەر: [کەمێ لەسەر خۆ و بەھیواشی]

خەریکن خۆتان دووچاری ھەلە دەکەن. ئەگەر بێت و ئیمە بێ راپۆرتکردن لەتەک ئەندامێکی کۆمیتە، زیندانی بکەین، ئەوساکە ناتوانن لە ئەنجومەندا ئامادەبێن.

کارنو: ھیچ پتویست ناکات ئەنجومەن ئاگاداری ئەم کارەمان بێت.

بارەر: ئەنجومەن بەم کارە دەزانێت؛ چونکە ئەوان چاوەڕێی راپۆرتی سن ژوست ن.

بیو: دەبێ زوو دەست بەکاری، بۆ ئەو بەدکارەکانمان نەتوانن ھیچ کاریک ئەنجام بدەن.

بارەر: با ئەو دەستکەوتانە لە کۆبونەو ئەنجومەندا دەستمان کەوتوو بەفیرۆ نەدەین.

کارنو: ئامادە چ کاریکین؟ چی بریاریک دەدەین؟

بارەر: ئیستاکێ دەبێ فوشە دەرکەوێت و بێت بۆ ئیتر و ئاکامی تووێژەکانی دوینی شەوی خۆمان پێ رابگەیهنیت. ئەوسا - کە ئەو دیت - ئیدی پتویست ناکات ئەم

کا برایە لێرەدا بێ.

بیو: با بیکەینە دەرەو. ھەر ئەو بیرە پێشووم خاستر بوو.

کارنو: ئەو راپۆرتەكە چی؟

[سکرتییک دپتە ژوورەو، بەھیواشی لەتەك بارەر قسە دەکا]

بارەر: کاتی ئەومان نییە راپۆرتەكەمان بۆ بخوینیتەو؛ فوشە ھاتوو.

بیو: کەواتە دەبێ بەلێنی لێ وەرگری کە سبەینی سەرلەبەیانێ بێت و راپۆرتەكەمان بۆ بخوینیتەو.

کارنو: ئایا دەتوانی متمانە بەبەلێنی بکەیت؟

بیو: من باوەرم بەلووت بەرزیتێ و لەخۆبایی بوونی ئەو ھەیە.

[بەرەو لای سن ژوست دەروات]

دەتویست راپۆرتەكەمان بۆ بخوینیتەو؟ ئایا ئامادەبوو؟

سن ژوست: ئە.

بیو: کەواتە برۆ بۆ مائی خۆتان و لەوێر تەواوی بکە. تۆ دوژمنی ئیمەیت. ئەمنیش

دوژمنی تۆم. بەلام ھەرگیز بەترسنۆکت نازانم. ھیچ کامان ترسنۆک نین. تۆ

بەئازادی لێرەو دەچیتە دەرەو. سبەینی سەرلەبەیانیش بەئازادییەو دەگەریتەو

بۆ کۆمیتە و لە راپۆرتەكەت دەکۆلینەو. کۆبونەو ئەنجومەن دەورویەری نیوەرۆ

دەست پێ دەکا. لە کاتژمێری ۱۰ی تەواو لێرە بە! خاسە؟

سن ژوست: باشە. [زۆر بەپەلە ھەلەدەستیتە سەر پێ و کاغەزەکان کۆدەکاتەو و ھەلیان

دەگرێ و بەرەو دەرگا کە دەروات. لەبەر دەرگا کە رادەووستی و ھەلەدەگەریتەو و

دەلێ] ھاوکارەکانم! ئیو فرە ئازارتان دام و نیو گیانتان کردم. بەلام من ھیچ

نیم ئیو ش ھیچ نین. تەنیا کۆمار ھەموو شتییکە و ھەر ئەو حیسابە. بەلام

ئەویش زۆر بەردەوام نابێت؛ ئیو لەناوی دەبن؛ وەکو و ساوایک لەسەر بێشکە

دەبخنکین. بیرو لێ بکەنەو. [دەچیتە دەرەو]

بیو: [حەپەساو]

ئەو دەلێ چی؟ ئەمە راست نییە. کۆمار، ئیمە رزگاری دەکەین.

کارنو: بارێ، ئیمە کۆمار لە دەست رۆبیسپیر رزگار دەکەین، ئەگەرکو خۆشمان لە تەکیا تەفروتونابین.

بیو: ئە، ئە، ھەرگیز نابێ کۆمار لەناو بچێ! با ئیمە بمرین، بەلام کۆمار بژی.

[بارەر دهچيته دهرهوه لووتى دهبي بهلووتى فوشه وه پيکه وه دهگه رينه وه]

بارەر: هاوشاری فوشه، فره چاوه پروان بوويت. دهباويه له پيشا سن ژوست دوور بخهينه وه.

فوشه: چلژن؟ سن ژوست ليره بوو و ئيوه ريگه تان پيدا هه لبيت و پروات؟

کولو: [پرو دهکاته نهوانى دیکه]

ديتان! پيم گوتن دهبي ليره بينيته وه و رای بگرين.

بيو: به ليني داوه که بگه رينه وه.

فوشه: ته ححا! چ به ليني کى جوان! بيو! ناي هيشتا کونى باوه رت به په يمان و سويند خواردن ماوه؟

بيو: باوه ريم به په يمان و گفتى خوم هه يه.

فوشه: تيبى هه لده. مرؤث له کاتى کارکردنا به هوى په يماندان، ناحه ز بو خوى دانا تاشيت.

تازه ئيدى په شيمان بوونه وه له کارى گه وجانه هيج سوودى کى نيبه و دهرديک دهرمان ناکات. با مه سه له که روون بکه ينه وه. با به په رهى قومارى کى دیکه کايه بکه ين.

بيو: ئه م ره خنه يه ي تو به هيج جورىک په سه ند ناکه م، ئيمه به گوته رى ياسا جوولا وينه ته وه.

فوشه: بيو! تکات لى ده که م منه تم بخه ره سه ر و ئه م شته قور و کوانه له ميشکى خوت

دهرينه. ده ته وى له خه باته دا سه ر بکه وبت، ئه رى يان نه؟ هه رچى شتىک که له

رتى سه ر که وتندا له مپه ره، لاي به ره؛ له پاشانا، ئه گه ر هاتوو سه ر که وتين و ماینه وه

و پيت خوش بوو، ئه وساکه ئه م ياساو باوه رانه ت کو ده که يته وه. تکات لى ده که م و

تکاتان لى ده که م، ئيدى قسه کانم مه پچرپين. ماوه يه کى که مم هه يه که ده توانم

له گه لئانابم. ئيدى خه ر بکه هه ناسه م دهرنايه ت و هيز و توانام لى براوه. کلولى و

به دبه ختى له ماله وه چاوه رپيم دهکا، دهبي هه رچى زووتر بگه ريمه وه ماله وه.

کارنو: چيته؟

فوشه: هيج.

بارەر: [که ميتک له سه رخو]

کچه بچکوله که ت فره نه خوشه؟

فوشه: [به سه ر وه رامى ئه رتبه دهاته وه و ده ست دهکات به قسان].

نامه وى ليره دا باسى کاره کانم بکه م. به ليني هاوپه يمانه کائمانتان بو باس ناکه م؛

به لين وه رگرتن له «ماره» کان کارى کى ناسان نه بوو. که متر ده چونه ژير بارى ئه و

به لينا نه ي که گفتمان دا بوو. ئه وان به لينا ن داوه که هيج قسه نه که ن و ئه م بى

دهنگيه يان ده بيته گورى روبسپير. ئيوه جگه له پالپيوه نانى بو ئه وى، کارى کى

ديکه تان نيبه. ئه و زوربه ي زورى دهنگه کانى له ده ست داوه.

کولو: چى به لين و گفتىک بى داون؟

فوشه: [شانى هه لده ته کينى]

کاتى که گوئى به به لينه کانى خوم ناده م، ئيدى چ بايه خيکيان هه يه؟ ئه ميه سه

به رنامه ي کارمان که بو سه بيه نيبى نه نجوومه ن ناماده م کردوه [کاغه زه کان ده داته

ده ست کارنو] بيان خوئينه وه. کاتى ئه وه م نيبه دهر باره ي به رنامه کان، قسه تان بو

بکه م. بى گومان ده توانن به گوته رى بارودوخ ئالو گوته رى بکه ن. به لام ئه وه خاس

بزائن که گرنگترين و سه ره کيترين شت ئه وه يه که نابى روبسپير قسان بکات.

به هيج جورىک نابى ريگه ي بده ن قسه کانى بکا. هه موو ئه و ريگايانه ي که

ده چيته وه سه ر به رزه کى وتار خوئينه وه، ده بي بگرين. گه ماروى بده ن. هه موو

جیگه و کورسيه کان بگرين و پرپان بکه ن، کى سه روى کوپونه وه که به؟ تو، کولو؟

کولو: من.

فوشه: کاره کان به جورىکى وه ها ريکوپيک بکه، که جگه له دؤسته کائمان، هيج که سيکى

تر قسه نه کات. کى يه که مين جار ده ست به قسه کردن دهکا؟

بيو: من قسان ده که م.

کارنو: من قسه ده که م.

کولو: ئه من قسه ده که م. سه روى کايه تى کوپونه وه که ناکه م.

فوشه: نه، کولو، تو له م کاره دا زيتر ده توانى سوودمه ند بيت. ئه و دهنگه نيره ي تو - چما

هه وه تر يشکه يه - زارى به دکاره کائمان ده به ستيته وه. کورسى سه ر کردايه تى تو،

پردى په رينه وه ي ئيمه يه بو روى رزگارى. له يادت نه چيت ئه گه ر هاتوو ئه و پرده

پروخييت، دهنگ و هاوارى پر له قينى روبسپير به رز ده بيته وه.

کولو: دهنگ و هاوارى ئه و، هه ر له ويدا ده خنکى و بى دهنگ ده بيت.

فوشه: کارنو! تو فره رقت ليه تى. تو له کاتى تووره بووندا ورينه ده که بت و قسه ي هه لبيت

وېلېت دهكې. زمانت خاس ناچه رځیت و كهس له قسه كانت تی ناگات. ئیمه له سهره تاي كاردا پېوېستمان به دهم پاراویك (٥٤) هه یه كه ههر وشه یه کی بره و توندوتیژ بیت و ههمو لیدانیکی شوینه واری دیاریت و زامیکی لی بوه شیتته وه. بیو، ده بیته دار شکین

باره: له بیرتان چوته وه كه كۆبونو نه وه كه به را پورتی سن ژوست دهست پی دهكات.

فوشه: قسه كانی نه و بزوینه ر ده بی. ههر له گه ل دهست پیکردنی قسه كانی، ئیوه ده بی هیرشیان بکه نه سهر. له پاشان، بو ته وه ی زهنگوله كه بی دنگ بکریت، تالین، ده بی تو زو دهست به کاریت.

بیو: نه م ناحزه به د فسهاله.

فوشه: من کله یی ناگری کوره کهیم به تین کردوه. شیشی سه وای نه و به سهر ناگره که وه یه. نه و، لکونتر، بوردن، فرورن، نه مانه هه موویان خوی چیشه که یه. نه وانه له نیو نه نجومه ندا خه ریکی ناگر کردنه وه ده بن؛ به لام نه مه نا کامی هه موو کاره کان نییه. پیوسته کاتی دهست پیکردن دیاری بکریت. که سیك که دهنگی له هه مووان به رزتره، ده بی هاوار بکات و داوی زیندانیکردنی روبسپیر بکات؛ ناتوانین پیشه کی نه و که سه دیاری بکه یه. نه و که سه ده بی له نیو هه راکه دا بی.

کولو: تو خوت له نیو هه راکه دا ده بی؟

فوشه: وهرامی نه م پرسیاره ناده مه وه.

بیو: سه یره! تو له کاتی مه ترسیدا هه لدییت!

فوشه: بیو! من له نیو مه ترسیدا ده ژیم. له کۆبونو نه وه که دا بیم یا نه بم، بو من یه کسانه. من ئیدی شتیکم نییه که له کیسم بچیت و له دهستی بدهم.

باره: فوشه، به لام نه گه ر تو له ویرا نه بییت، ئیمه هه موو ته فروتونا ده بین!

فوشه: من هه موو شتیکم بو ره خساندون. به جیهیتانی کاره کان له سهر ئیوه یه. پیتم گوتن ئیدی هیزو توانام بو نه ماوه. هه رچی توانام هه بوو، هه موویم کۆکرده وه و خسته سهریه ک بو ته وه ی بیم چاوم به ئیوه بکه وی و هه رچی نامرزی سهرکه وتن هه یه - که چه ندین مانگه خه ریکی ناماده کردنیام - بخه مه به ر دهستی ئیوه. له مه زیترا داوی هیچی دیکه م لی مه کن. هه موو شتیك سنووریک و نه دازه یه کی هه یه؛ نه گه ر مرؤف پی لی له و سنووره زیترا دیت بکات، هه موو شتیك

به سهر سهریدا ده روختیت و ئیدی ناتوانی خوی رزگار بکات.

بیو: تو ئیدی هیچ هیز و توانایه کت بو نه ماوه، ئیمه ییش وه ک توین. تا دهست پیکردنی کۆبونو نه وه هه شت سه عاتمان ماوه، برؤ تاویک به سهرته وه.

فوشه: له کوئی ده توانم به سهرته وه؟ له ماله وه؟ له وی ناتوانم پشویه ک بدهم. که چه که م له گیانه لایه و خه ریکه ده مریت. خواتان له گه ل! [ده یه وی بروات به لام ده گه ریتته وه]

داوی سهرکه وتن له نه نجومه ندا نابج هه موو شتیك باس بکریت؛ زمانان بگرین. ده بی بیر له دژه کرداری خه لکی پاریس بکه یه وه. هه رله ئیسته وه دلنیابن له کۆمونه کان! بانگی پایان و فلوریو لسکو بکه ن با بیته ئیره.

هانریو بگرن و په لبه سستی بکه ن و بیخه نه زیندان. دووبه رده کی که وتوته نیو هه موو ده سته کان؛ کاریک ده کم ناگری دووبه رده کی خوشتر بکه مه وه. ته نانه ت نه وانه ی که ئوتیلی دوویل یان گه مارؤ داوه، به هوی کوشتنی چه ند که سیك له سهر کرده کانی سوپاکه یان، له رۆسپیر ره نجاون و لیتی خوش نابن و نایبه خشن. هه رچیبه کتان گه ره ک بیت، ده توانن پییان بکه ن و به نارزه ووی خوتان هه لیان سوورپین. له لایه کی دیکه وه من توانیومه پشتیوانی هیزو ده سته کانی ناوه ندیتان بو بره خستیم. چه ند که سیکی هوشیارو زبره کیشم هه یه که هه وال و دهنگویاسم له هه موو شوینیکه وه بو دین. له کاتی شه ر ده سته پیکردن له سهر جاده کان، به رامبه ر ژاکوبنه کان ده توانن حیساب بو هیزی پولا بیینی لاوه نازاوه نه ترسه کان - واته هیزی موسکادنه چه کداره کان - بکه ن.

بیو: نه و چه تانه! نه و جه رده نه ی پاریس. نه ی غاین! تو ده مانسپیریته ده ست نه وان.

فوشه: گه لحو، نه وان ده سپیرمه ده ست تو.

بیو: من نه م چه تانه هه ر له مالی خویانا ده کورژم و به چوار میخیان ده کیشم. له بریتی نه وه ی له ته کیانا هاوکاری بکه م، وای به باش ده زانم له گه ل ژاکوبنه کانی روبسپیردابم.

فوشه: وابه که. به چاوی خوت ده بیینی هه ر نه م ژاکوبنه، به چه قو ورگ و ریخوله ت ده ردین. خو ئیمشه و چاوت پییان که وت چون چونی هاتن به پیشوازیته وه و به خیر هاتنیان لی کردیت. نه گه ر چه ند که سیك له موسکادنه کانی من له وی نه بو نایه و به رگریان لیت نه کردایه، پارچه ی هه ره گه وره ی له شت، گوئیچکه ت ده بوو.

پیشه کانیشت بۆ ئیره نه ده گه رایه وه.

کارنو: خو شبه ختانه کو مار هیشتاکو له نیشتمانیه روه ران و ئه وه که سانه ی به رگری لی ده که ن، بیبه ش نیبه.

فوشه: بیبه ش نیبه. ئیمه ده توانین له هممو کون و قورینی ولاتا کو یان بکه ی نه وه. به لام ئایا دلنیسایت له وه ی تا پیش ئاوا بوونی رۆژ ده توانن ئه وانه خه ر بکه نه وه؟ [ئیشاره ت بۆ په نجه ره کان ده کات] ئاسۆ هه لدیت و پیش نه وه ی شه و دابیت، ئه م وازیبه ته و او ده بی. ئایا ناتانه و ئی له و پسوولانه که پیتان ده ده م سوودی لی وه ر بگرن؟ ئه گه ر پیس و ناراستیش بن؟... ها، بگرن! له پاشان ده یان سووتین.

بیو: خاستر وابه دهستی خۆم بسووتینم!

فوشه: و ابکه؛ ده ستیشت بسووتینه! به لام له پیشان وه ری بگه. تازه کار له کار ترا زا وه و په یامان به ستو وه و ئیمزاش کرا وه. ئیدی هیچ ریگه ی پاشگه ز بو نه وه نیبه.

بیو: تا وانبار!

فوشه: [هیلاک و ماندوو ده رگا ده کاته وه]

تۆ، ئیوه هممو تان دلتنان چی ده خوازی، ئه وه ئه نجام ده دن. بۆ قوتار بوونتان هممو کار یکم کردوو، ئیدی دلتم له مه راقی ئه وه نیبه کار یان لی ده کیشنه وه یان نه. له ئاکامدا پرزگاری بوونی ئیوه، پرزگاری خۆم و ژبانم بایه خیتی بۆم نیبه، ئیدی هیچ شتیکم بۆ نه ما وه.

[ده چیتته ده ره وه]

کولو: کلۆلی بیچاره! سوودی له هممو که رهسته و توانای خۆی وه رگرتوو.

باره ر: با وه ری پێ مه که.

[په رده داده ریتته وه]

تابلۆ شانزهههههه

کات: به دوای چهند سه عاتییک له هه مان شه ودا

شوین: نهۆمی سییه م، له به رده م مالی فوشه.

ژاکو نیکی باهۆ دار (هه)، کلاویکی سووری له سه ر کردوو. «کوتون» ی کردۆ ته کو ئ،

هه ر دوو قاچی به سه رشانی کلاو سووره که دا شو ریۆ ته وه. به پتیبیلکه کان دینه سه ره وه.

کوتون: پتیبیلکه کان به رزن و ئه منیش قورسم. هاو ری! بمسو ره. هه ر لی ره دامب نی و

له ده رگا به. ئه مه ده رگای مالی فوشه یه.

[کلاو سووره که، کوتون له سه ر پتیبیلکه یه که بۆ نهۆمی سه رووتر ده روا، داده نیت و

له ده رگا که ده دات. که س ده رگا ناکاته وه]

کوتون: قایمتر له ده رگا به.

[دوو باره له ده رگا که ده داته وه. ده رگا که هه روا ژه نرا وه، به لام له ده رگای مالی

ته نیشته وه. ژتیکی پیس و چلکن و قژ بژن سه ری ده هینیتته ده ره وه].

کلاو سووره که: که س له ماله وه نیبه.

کوتون: مه حاله. خاس ده زانم، ئه وه له ترسی گیانی خۆی هه موو شه و یک له ده ره وه

ده نویت. به لام ئیمشه و ده زانم له ماله وه یه؛ تاخۆی کردوو به مالددا به دوایه وه

بوون. بابلتین له ماله وه نیبه، خۆ ده بی ژنه که ی له مال بیت.

هی! هاوشاری! ئایا ده زانی هاوشاری فوشه له ماله یا نه؟

ژنه دراوسیکه: له ماله وه یه. چاوم پێ که وت که گه رایه وه بۆ مال.

کوتون: ئه ی لۆ ده رگا ناکاته وه؟

ژنه دراوسیکه: دوینێ شه و کچه بچکۆ له که ی مرد. هاوشاری فوشه له مال نه بوو. ژنه که ی

تاک و ته نیا بوو. من چووم به ده مه یه وه و یاری ده م دا. کاتییک فوشه گه رایه وه

ماله وه، ده رگای به سه ر خۆیا ژه نیوه و نایه ویت چاوی به هیچ که سیک بکه و ئی.

كوتون: له گهڻ ٺه مانه شدا چاوى به من ده كهوت! ده بى قسهى له ته كا بكه م...
[به كلاو سووره كه ده لى كه تا به دره رگا كه بيبات. ٺه وسا خوځى به ده دست له دره رگا ددها و بانگى ده كات]

ژورف فوشه! منم، كوتون. كارى كى گرنگم پيته. دره رگا بكه ره وه.

[هيچ سرته يه كه له ناو ماله كه وه نايه]

ژنه دراوسپي كه: ٺه و پرسه داره

كوتون: فوشه كه سى نيبه له بهر خاترى پرسه يه كه ده ست له كاره كانى هه لگريت.

ژنه دراوسپي كه: هه ركه به هه والى مه رگه كهى زانى، به راده يه كه ټيڪ چوو كه هه ردوو ٺه ژنوى چه مایه وه و ده ستى كرد به گريان.

كوتون: ٺه و پياوه، به و چاوه وشكانه ي... هاوشارى تو ٺه م قسانه له خوځه وه دره ديټيت.

ژنه دراوسپي كه: ٺه و هكو دايكيك وابوو بۆ مناله كهى. به شه و هه ستم ده كرد كه هه لده سا و جو لانه كهى بۆ راده وه شانده.

كوتون: ٺه مه نه بووه هوڻى ٺه وهى له چه ندين مانگ له مه و به ره وه ده ست له و كاره شه يتانيان هه هه لگريت. هه ر ٺيم شه و، ٺه و له بيبست جيگه ي جيا وازا بووه. گه ره كمه چاوم پى بكه وى. دووباره له دره رگا بده.

كلاوسوره كه: ٺه م كاره ناكريت. خه لكى مافى ٺه وه يان هه يه له ته ك مردوو هه كانيان ماوه يه كه ٺاسووده بن. سبه ينى ده گه رټينه وه.

كوتون: ٺيستاكى هه ر ٺه و سبه ينيه يه. يا ٺيستا يا هه رگيز.

كلاوسوره كه: چيت ده وى لټيى؟

كوتون: [ٺيشاره تى بۆ ده كات كه بى ده نگ بى. له پاشان به دراوسپي هه كه ده لى كه پروات].

خاسه، هاوشارى خوات له گهڻ بيت. [ژنه دراوسپي كه دره رگا ده ژنه تى. كوتون وا پيشان ددها كه كلاو سووره كه خه ري كه ده يكا ته كوڙ. هه ركه كلاوسوره كه هه نگاو هه لده يټيت، زور له سه رخو به گوټيدا ده چرپينى] هه موو پيلانه كان له ژنير سه رى ٺه مدايه، بۆ هه لو هه شاندى پيلانه كه، پټويسته ده ستى كورت بكه ين و دوورى بخه ينه وه لټيان.

كلاوسوره كه: ده ته وى زيندانى بكه يت؟

كوتون: نه. گه ره كمه له ته كيا بسازيم.

كلاوسوره كه: ٺايا روي سپير به مه ده زانى.

كوتون: دواى ٺه نجامدانى كار پيى ده زانيت. هه رچه نده خوځى نايه وټيت؛ به لام ٺيمه رزگارى ده كه ين.

كلاوسوره كه: گوټي خوځى شل ده كا

وا ديټنه سه ره وه...

كوتون: [به سه ر به رده كانه وه خوځى دنوشتيټيټيه وه و ته ماشا ده كات، له به رخويه وه ده لى].

كاربه،... لكونتر... له چوونه خواره وه دا په له مه كه.

كاربه: [سه رى دره ده كه وټيت و چاوى به كوتون ده كه وى]

ها شه يتان! ٺه مه توټيت؟

كوتون: [به ٺارامى]

ٺه رى، چه ته! ٺه منم

لكونتر: [ٺه وټيش دره ده كه وى، هه ردوو كيان تا نيوهى له شيان دره ده كه وى]

زور سه يره! تو له مالى فوشه وه ديټيت؟ باشه بزائم چاوت پيى كهوت؟

كوتون: ٺه رى، چاوم پيى كهوت.

[دهر وانه يه كتر. كلاوسوره كه كوتون به ره و خواره وه ده بات. لكونتر و كاربه ده گه نه به رده مى مالى فوشه].

كلاوسوره كه: [له گهڻ روځتنه خواره وه دا، زور به هټياوشى به كوتون ده لى]

بۆ چى وه هات پيى وت؟

كوتون: [به ٺارامى]

بۆ يه وام پيى وتن، بۆ ٺه وهى ٺه وان وا ټيبيگن كه غيانه تيان لى ده كات.

لكونتر: به توره يبييه وه روو ده كات هه كاربه

پيټم وټيت كه ٺه م بۆره پياوه ته له كه بازه دووسه ره كايه ده كا!

كاربه: [به توره يبييه وه ده كوتى به دره رگا كه]

ٺه گه ر ٺه مه م ده زانى، ده مخنكاند. بايزانم! [به ده ننگى به رز هاوار ده كات] دره رگا كه بكه ره وه، من كاربه م.

[هیچ دەنگتیک لە ماله کهوه نایهت]

لکونتر: دەرگا ناکاتهوه!

[هەر دووکیان وهک چهکوش، بهمشتهکۆله له دەرگا ددهن]

کاربه: بێ شهرف! خوتیری! دوو پروو!

[له سههر پێپیلکه کان، له نهۆمهکانی دیکه، دەرگا کان دهکرینهوه. خاوهن ماله کان

تووهره بوون و هاواردهکن]

دراوسیتکان: [بههاوار و دهنگی بهرزوه]

ئه ی خوايه!... ئایا ناتوانین به بێ دهنگی بحهسپینهوه؟

[رهخنه کان زیتتر دهین]

کوتون: [به کلاوه سووره کهوه که له پێپیلکه کان دهچیتته خوارهوه دهلی]

خاسه، هاتنه که مان بو ئیتره فرهیش بێ سوود نه بوو.

[له بهرچاوان بزر دهبن]

[پهرده دادهریتهوه]

تابلیۆ ههشدههم

کات: [چهند سهعاتیک پاش کاتی تابلیۆ پيشوو. به یانی رۆژی ۹ی ترمیدر].

شوپن: [کویمیتهی رزگاری خه لک].

کاتر میتری سههر دیواری تالاره که، دهو نیوی پيش نیوه رۆ پيشان ددهات. پهرده ی شانۆ

ههروهک تابلیۆ پانزده هه مه؛ به لام دهم و چاوه کان هه موو شه کهت و ماندووی پاش

شه ویکی بێ خه وه. له پروناکی دهمه و نیوه رۆدا فره په ريشان، په شوکاو و جل و

به رگه کانیا ناریکوپیکن. هه ندی پیخه ف و پاشماوه ی خۆراک، ۳ شووشه ی به تال و

هه ندی شتی دیکه به رچاو ده که وی.

کارنو: نه هات!

بیو: دیت.

[کاتر میتری دهو نیو راده که به نیت]

کولو: سهعات دهو نیوه. ئیدی نایهت.

بیو: نه گهر نه یهت ترسنۆکی خۆی ده سه لیتنی.

سن ژوست زۆر لوت به رز و له خویا بییه.

بارهر: که واته ده بویه لوت به رزیتنی خۆی رابگر تایه. ئیمه سووک و رسوامان کرد. ده بی

فره ناگادارین. نه ده بویه ریگه مان بدایه وا به ئاسانی بۆی ده رچیت و پروات.

کارنو: تۆ وات لی کردین ریگه ی بدهین پروات.

کولو: ئه و شیوه ی تۆ به کارت هینا بو راگرتنی، له هه موو سوو کایه تیبیه کان دهر دناکتر بوو

بو ی.

بارهر: ئیوه خاس نایه ته وه بیرتان.

کولو: ئه و کوپه قۆز و له باره؛ خاس له یادی دهمینیتته وه.

کارنو: ئیمه وا کات به فیریۆ ددهین. له دوای رۆیشتنی فوشه هیچ کاریکمان نه انجام

نه داوه. دوو سه عاتمان به شه پر چه قه و چه نه بازی بی هووده له تهک پایان و فلوریولسکی برده سه رو به زندانی نه کردنی نه ویش، لاوازی و بی دهسه لاتی خومانان ناشکر کرد. هیشتاکو هانریوشمان نه گرتوه. کاتی دهست پیکردنی کویونه وهی نه نجوومه ن خه ریکه نزیک ده بیته وه. کاریکی دروستمان نه انجام نه داوه. ئیمرو له نه نجوومه ندا به کلاو هه موومان ده گرن.

بارپر: فوشه هاو ئاههنگ که ره وهی تپیه که مانه.

کولو: به لام پاربه ری ئورکستره که مان بزر بووه. کی ده توانی پاربه رایه تی بکات؟
بیو: هه چو نیتیک بیت ده بی نه واپورته ی که به سن ژوست یان پاسپاردبوو ناماده ی بکات، لیتی بسیتین

کارنو: ئه ری! برو به دوا یا.

بیو: [گوئی شل ده کا بو دهنگی پتیه ک که له دالانه که وه دیت] گوئی بگرن. ئه وه ها وا دیت... به هه له دا نه چو بووم...

دهرگا ده کرتیه وه و کتون به سه رکورسیبه چه رخداره که به وه ده رده که ویت.

کارنو: [دهست ده کا به قاقای پیکه نینیتیکی وا گوئی که ده کات]

ئه وه تانی، بالنده ی جوان!... [به ژیر لیه وه] ئاه! بالنده ی جوان، وهی دایه!...

بیو: [به تووریه بییه وه، پشت ده کاته کتون]

چه ته کان! هه موو پیکه وه سازاون

کوتون: [به ته وس و گالته وه]

له وه ده چی چاوه ریم بووین. حه زم ده کرد زووتر به اتما یه. به لام لیم ده بوورن؛ کاتی خو م به فیرو نه داوه.

کولو: کارمان به تو نییه. ئیمه چاوه رپی سن ژوست ده که یین.

کوتون: ده زانم؛ پیکه وه چاوه رپی ده که یین.

بیو: چاوت پیکه وتوه؟ خه ریکی چی بوو؟ چل و پینچ ده قیقه له ممو بهر ده بوا به لیره بایه.

کوتون: ئه ویش وهک ئیمه کاری فره یه و زور پی ناخوشه که به م شپوه یه ئیه وهی خستوته چاوه پروانی.

بیو: ئایا دیت؟

کوتون: [به ئارامییه وه]

بی گومان! پتی وتم که من زووتر بیمه ئیره بو ئه وهی ئیه بی تاقهت نه بن.

کارنو: تو خه ریکه ده سخه پرومان ده که ی!

کوتون: بوچی ئه وه ند به په له ن؛ بوچی؟

کولو: ئایا نازانی که ئیمرو کویونه وهی نه نجوومه نه؟

کوتون: [زور ئارام و له سه رخویه؛ ئه م ئارامییه ی ئه وانی دیکه ده بزوینتی. به لام ناوبه ناو به وهی ننگه ره کرده وه، له رزی لی دیت].

ههروهک جارن

کولو: به لام ئایا هیچت نه بیستوهه ده رباره ی ئه و شته ی که ده بی له م کویونه وه یه دا پروو بدات؟

کوتون: [هه ر به وجوره]

ئیمرو له نه نجوومه ندا هیچ شتیک پرو نادات. قسه زوره؛ ههروهک جارن. تا په رده به رزه وه بیته وه، هیچ په له یه له کارا نییه.

کارنو: گالته مان پی ده کات. ده بی بو مان پروون بکاته وه ئه و هه ره شه و گوره شانه ی که له ژاکوینه کانا ده یکرد چی بوو؟

کوتون: [به هه مان شیه]

هه ره شه و گوره شه ی چی؟

بیو: ئه ری، ته له که بازی زمان لووس! بلتی بزائم ئه و که سانه ی که ناوت لی ده بردن و قسه ت پی ده وتن و ده تگوت: «ئه و پیاوه ناپاکانه!» کین؟

کوتون: وتم که ژماره یان فره که مه، فره که مه.

کارنو: هه همیشه له پشته وه خه نجه ر ده وه شینتی.

بیو: پیتری ده رباره ی «پینچ شه ش سه روفه سالی ناحه زی خویری» ده دوایت و داوات له کنوانسیون ده کرد که ئه وان له ناوبه ریت، ئه وانه کین؟ ده ویری ته ماشایان بکه ییت؟

کوتون: به ئارامییه وه

ته ماشایان ده که م

بیو: [به هه ره شه وه]

منم؟

کولون: یه کئی له «سه روفه ساله‌ی ناحهزه خوئیری» یه کان منم؟ ناکهس!
کوتون: ئیوه و یژدانتان بۆته مۆته که‌ی گیانتان. زۆر په‌له تانه زوو ناوتان بیریته.
کارنو: هیتی شه‌له! من ناوت ده‌بم. تۆ ئاره‌زوی ته‌خت و په‌لوه‌پایه داویه‌تی له‌که‌لله‌ت. بۆ
چوونه سه‌ر ئه‌و ته‌خته، گه‌ره‌کته له‌لاشه‌ی ئیمه‌ په‌یژه دروست بکه‌یت...
کوتون: به‌ئارامیبه‌کی پر له‌گه‌مه پیکردن و ته‌وسه‌وه

هاورپیکه‌م! ئا به‌م قاچانمه‌وه؟ [قاچه ئیفلججه‌کانی خوئی پیشان ده‌دات] هاوکاران!
ئیه‌وه قسه‌ی قۆرو هه‌یت و هیت ده‌که‌ن. ئه‌من نه‌مگوتوه که‌ ده‌رباره‌ی شتی نارپه‌وا
هاوبه‌شی ناکه‌م. وشه‌کان، وتووێژه‌کان پر له‌جۆش و خرۆشن؛ هه‌موویان له‌ می‌شکی
سه‌روه‌ه دینه‌ سه‌ر زوان. ئیمه‌ فره‌ ده‌بیژین و زۆر بله‌ین. بیست پۆژه ئه‌م خۆره‌تاوه
له‌ژیر ئاسمانی ترمیدر په‌یتا په‌یتا و هه‌میشه خوینمان ده‌هینیتته کول.

کارنو: گه‌ره‌کیتی بچ هۆشمان بکات. پیاو شیت ده‌کا...

کولون: هه‌ناسه هه‌لنا مژین و غه‌لتانی ئاره‌قین. که‌لله‌ی سه‌رمان زرمه‌ی دئ.

بیو: شه‌ومان له‌ پۆژمان خراپتره؛ پیاو خه‌وی پیا ناکه‌وی.

بارپر: دوینچ شه‌وه له‌ پاريس، هه‌یج که‌س چاوی نه‌چۆته خه‌وه.

کوتون: هاورپیکه‌م! به‌هه‌له‌ داچوویت. من که‌سیک ده‌ناسم که‌ پرخه‌ی خه‌وی ده‌هات؛ ئه‌وه
که‌سه‌ش روپسپیره. ئه‌وه دلێ فره‌ پاک و بچ گه‌رده.

[کارنو دووباره ده‌ست ده‌کاته‌وه به‌قافای پیکه‌نین]

کارنو: خه‌زۆکه‌کان (٥٦) خوین ساردن.

کوتون: من له‌نیوه مۆره‌کانی ئیسکی پشتم، ئاگرم هه‌یه.

کولون: ئه‌وانه تاوانباره‌کانی تۆن.

کوتون: نه، کاکه گیان! روماتیسمه‌کامن.

بارپر: بۆ ئه‌وه‌ی که‌می‌ک می‌شکمان زاخاوبه‌دینه‌وه، هه‌موومان پیوستیمان به‌هه‌وا‌ی پاک
و ئاسایش هه‌یه.

کوتون: ئه‌مانه له‌کوی ده‌ست ده‌که‌ون؟ له‌ گۆر؟

کارنو: [به‌گرژیبه‌وه]

هه‌ر له‌به‌ر ئه‌مه‌یه ده‌ته‌وی بمانه‌وینته ناویه‌وه؟

کوتون: [به‌ئارامیبه‌وه].

زۆرم چه‌ز ده‌کرد ژیانم پر له‌ ئاسایش بایه. به‌ش به‌حالی خۆم، وایزانه‌م هه‌مووتان
ده‌زانن تا ئه‌وه شوینه‌ی توانیومه و بۆم کراوه، هه‌ولم داوه ریک بکه‌وین و له‌نیوه
خۆمانا یه‌کیتیمان بیت.

کولون: بۆ به‌رژه‌وه‌ندی خۆت.

کوتون: به‌لام هاورپیکه‌م! هه‌رگیز مۆرف ده‌ست به‌کاری شتیکی نابێ که‌ زیانی خۆی تیا
بیت. کارزانتر یا ژیرتر؛ تۆبش مافی ئه‌وه‌ت هه‌یه کاربکه‌یت.

[سه‌عاته دیواریبه‌که‌ کاتژمیری ١١ پیشان ده‌دات]

بیو: [له‌پر راده‌چله‌کئی و هه‌لده‌ستیتته سه‌ر پچ]

کاتژمیر کاتی دیاریکراو پیشان ده‌دات

کوتون: پیش ده‌که‌وی

بیو: سه‌عات یازده‌یه و هه‌شتاکونێ سن ژوست نه‌هاتوه.

کوتون: خه‌فه‌تی بۆ مه‌خۆ؛ کاتیکی که‌ لیبی جیا بومه‌وه خاس و سه‌لامه‌ت بوو.

بیو: [به‌په‌شۆکا و بییبه‌وه]

خه‌فه‌ت بۆ سه‌لامه‌تی و ته‌ندروستی ئه‌وه ناخۆم! ده‌بی ئیمه‌ چاومان به‌راپۆرته‌که‌ی
بکه‌ویت پیش ئه‌وه‌ی له‌ ئه‌نجومه‌ندا بیخوینیتته‌وه.

کوتون: کاتی ئه‌وه‌مان هه‌یه.

کارنو: [زۆر به‌توندیبه‌وه]

گالته‌مان پچ ده‌که‌ن!

کوتون: [فره‌له‌سه‌رخۆ]

کئی؟

کارنو: ئه‌وه وتۆ. تۆ و ئه‌وه؛ ئیه‌وه سه‌روینی یه‌کن.

بارپر: ئه‌وه ئیدی نایه‌ت

کوتون: [له‌سه‌رخۆ]

با، با!

كارنو: من داواده كه م هەر له ئوتيله كه ی خۆیا، بیگرن و زبندانی بکهن.
كولو: ئەری، هەرئیتستا و بی ویتستان! نه هیلن خۆی بگه یه نیتته نه نجوومه ن.
كوتون: ئیوه ئەم كاره ناكهن.
بیو: ئەم كاره ده كه یین.

فهرمانتیک دنوسیت و ئەوانه ی دیکه له سه ر شانیه وه خه ریکی خوتندنه وه ی
دهستوره که ده بن.
كوتون: [به ئارامیه وه، شان هه لده ته کینیت]
ئه گهر هه ز ده که ن...

[تاوتیک بی دنگ ده بی تا هه موویان فه رمانه که ئیمزا ده که ن، له پاشان که کارنو
فه رمانه که ده گرتیت به دهسته وه و به ره ولای ده رگا که ده روات - بو ئەوه ی بیداته ده ست
نامه به رتیک - به دهنگی ئارام و رۆشه ن ده لئ:]

به لام ئەو له ماله وه نییه .

[کارنو ده گه رتته وه دواوه]

بیو: ئیتساکه له کوپیه ؟

كوتون: نازانم؛ کاتیک چاوم پینیکه وت ده یوبست بچیتته ده ره وه .

کارنو: ترحیو!

کارنو [کاغه زه که له نیو ده ستیا ده گلۆفینئ]

كولو: بو کوئ ده چوو؟

[گه مارۆی ده دن ده یخه نه ژیر ته وژمه وه]

كوتون: [به خوتین ساردیه وه]

له وانیه به ره و ئیره هاتبئ... یا بو شوینتیک دیکه روستبئ... ئایا خاستر نییه
به دلنیا بییه وه چاوه رتی بکه ن؟

کارنو: [پچ ده کوئ به زه وید/]

مه سخه ره مان پچ ده کات.

باره ر: سه رگه رمان ده کا و له دوا ییدا به ریشمان پچ ده که نئ.

كولو: که ولئ ده که م.

[هه ره شه له کوتون ده کات]

كوتون: [به ئارامیه وه]

دلته چی ده خوازئ بیکه .

[دوو باره دهنگی پچ له دالانه که وه دیت]

بیو: ئاه، ئەمه ئیدی خۆیه تی.

[ده رگا ده کرتته وه. پیتش خزمه تیک دیتته ژوره وه، نامه یه کی به دهسته وه یه]

پیتش خزمه ت: ئەم نامه یه له هاوشاری سن ژوست هه یه

کارنو: [روو ده کاته بیو]

گه وچه، پیتشینیه که ت هاته دی

[بیو نامه که وه رده گرت و زور به په له ده یکاته وه. ئەوانی دیکه به ده وریا کو ده بینه وه و
هه موو پینیکه وه نامه که ده خوتینه وه. کوتون به ته نیشته میتزه که یانه وه دانیشته وه. بی هیچ
تیک چوتیک به مه سخه ره وه ته ماشایان ده کات].

بیو: [نامه که ده خوتینته وه]

ئیه دلشکاوتان کردم، ده چمه کنوانسیون و له ویرا ده یکه مه وه...

[تاوتیک هه موو مات، بی دنگ ده بن: له پاشان وه کو توپ ده ته قنه وه. کارنو و کولو،
هه ره که شیتته کان ده ستیان به رز ده که نه وه و مشتته کو له ده هاوئین و جوتین ده دن و بو له بو ل
ده که ن و به م لا و نه ولا ده جوو لینه وه].

باره ر: [له نزیک کوتون راوتستاوه، و سه رتایا ته ماشای ده کا]

مام پتوی! تو به مه ت ده زانی.

كوتون: [به ته وس و گالته یه کی دلسو زانه وه]

بو ژاکاندنی گولئ ژبانی ئەو کوره بیچاره یه، گه ره کتانه چیی لی بکه ن؟

کارنو: [مشتته کو له ی بو به رز ده کاته وه]

بو ئەم یه که یان گیوتینیش که مه .

باره ر: [کولو و کارنو له کوتون دوور ده خاته وه]

له پاشانا به خزمه تی ئەمه یان ده گه یین. کات زور به خیرایی تپیه ر ده بیت.

[سه عاته دیواریه که ی دوانزه و نیو پیتشان ده دات]

بيو: باچين بۆ ئىنجومەن.

بيو لەتەك كولو و كارنودا دەچىتە دەرەو، بارەر كەمىك خۆى دەخلافىنى و كاغەزىك لە چاوى مېزەكەى خۆى دەردىنى. دوايى دەگەرپىتەو. دووبارە كەشۆكە دەكاتەو.

تاويك رادەويستى و بىر دەكاتەو، كاغەزىكى دىكە ھەلدەگرىت

كوتون: [بىن سرتە دەروانىتە كاروكردارى بارەر، ھەركە دەيەوى بچىتە دەرەو، زۆر دۆستانە و بەتوانجەو پىي دەلى]

ئەو نووسراوھى وتارەكانتە... ئەرى. دوانى لى ھەلبگرە؛ واخاسترە. يەكىكيان بۆ لايەنگرىتى و ئەوى دىكەيان بۆ دژايەتى. ئەوساكە دلنباتر دەبىت لە سەركەوتنت...

[پەردە دادەدرىتەو]

پەردەى سىيەم

دوو بهشی هۆلی شانۆ نامالە بەرەو لای جیگەى دانیشتنى تەماشاکەران؛ کەزیتەر هەستی یە دەکریت تا ئەوەى بەچاوبیئیریت. لە واقیەتا ئەو دوو نەهۆمه فرە لەخوارەوێن. دەرگاکانى تالارى کۆبوونەوێکان لەلای راست و چەپى تابلۆى پێشوو دا دروست دەبیت. دەرگای چوونە دەرەوێ نۆینەرانى خەلک بەسەر جیگەى ئورکستر دەکریتەوێ؛ بەشێوەیەک کە هەمیشە لەنێو تالارى شانۆ و پەردەکە پەيوەندى هەبێ.

لەو شوێنە چۆلەى لەنێو دووبەشى هۆلی شانۆکە، نۆینەرەکان کۆدەبنەوێ و هات و چۆدەکەن و لەوێ دەچن کە بیانەوێت لەشوێنى خۆیاندا بچنە دەرەوێ؛ تێکەلاو یەکتەر دەبن و بۆشایى ئەوسەرى تالارەکە پر دەکەنەوێ.

کاتژمێر دوانزەى نیوەرۆ پێشان دەدات. پاش چەند چرکەبەکی دیکە کۆبوونەوێکە دەست یە دەکات.

پیلانگیچە هاوێمانەکان لە دەرگای لای راست و چەپى تابلۆى پێشوو دێنە ژوورەوێ. جیگەى دانیشتنى تەماشاکەران پر بوو، شوێنى دەستەى تالین، باراس، ماتیسورنو، بوژدن، لکونتر و ئەوانى دیکە لەبەردەمى شانۆکەدا یە.

تالین: ئەرى فوشە لەکوێیە؟

باراس: هیچ هەوالتىکی نییە.

بوژدن: زۆر سەیرە! هیشتاكو نههاتوو؛ هەمیشە لە هەمووان زووتر دەهات.

تالین: گرتوویانە!

بوژدن: هەمووى پێنج دەقیقەى ماوێ کۆبوونەوێکە دەست یەبێکات!

ئە! لەعەتت لى بێت! ئەگەر نههات، چى بکەین؟

باراس: شەرم ناکەى؟ چما ناتوانى بێ ئەوێ دەستت بگرن بەپێوێ پرۆیت؟

بوژدن: دەبێ نەزمىکى لەبارو بى کەمايەسى^(٥٩) و بەرنامەىکى رێکوپێک بۆ پەلاماردان داپرتت.

باراس: هەموو کارەکان ئامادەکراون؛ چاودێرى لەهەموو ئەو شوێنانەى کە لى هەلدین دەکریت. پیاوێکانى ئیمە و لایەنگرەکانمان هەموو جیگاگانیان پر کردۆتەوێ. ئیستاکى تەنیا پتویستمان بەکەمىک نازایەتى و لەخۆبوژدە. نابى هیچ کەس خۆى بشارتەوێ و لەکاتى دەست بەکاربوون نابى لاوازى و بوودەلەبى لەخۆمان

تابلۆى هەژدەهەم

کات: [٩ى ترمیدر]

شوین: [لەکنوونسیون].

لەسەر راستایىیەکا - کە پێپیلکەىکى هەشت پلەبى چىوى دەبگاتى - جىگەى وتاریبێر بەتەواوێتى لەناوێراست و بەرامبەر تەماشاکەرانە. لە هەمان راستاییدا مېزو کورسى سەرکەردایەتى لە پشت بەرزەکى وتارخوێندنەوێدا یە. بەدیوارەکەوێ، لەم لاو ئەولایەوێ - چەندین تابلۆى «مافى مرۆڤ» هەلواسراوێ. لەنەهۆمى سەرەوێ - کە دەروانیتە خوارەوێ - شوێنى تاییەتى وتار خوێندنەوێ جەماوێرى خەلک بەرچاوبەوێت. کە لەسەر چوار پایەىکى نیوێ شکاو راگېریوێ. لە نێوان ئەم شوێنەدا چەند تەورزىنێک کە لە زەمانى رۆمەکاندا ئەفسەرەکان دەبانگرت بەدەستەوێ و لەبەردەمى فەرمانرەواکانا دەرۆشێتن و هەروا چەندین ئالای جوړاوجوړ، دیتە بەرچاوبەوێ. لەنێوان شوێنى دانیشتنى خەلک و جىگەى تاییەتى سەرۆکى کوړ، پەیکەرى لیکورگ^(٥٧) لەلای چەپەوێ و سولون^(٥٨) لەلای راستەوێ بەدیوارەوێ هەلواسراوێ پەیکەرى ئەفلاتون، کەمېتک دوورترە لەلای راستەوێ. لە سەرۆو جىگەى خەلک، چەند پەنجەرەىکى گەرگەرەوێ هەبە کە وەک پەنجەرەى کلیساکانن و بەرزىیان لە پانابىیان زیتەر و شووشەى رۆشەنىان هەبە.

لەلای راست و چەپى ئەم خانووبەرە ناوێندییە گەرگەرەوێ بەرزەکى وتار خوێندنەوێ، شوێنى سەرۆکى کوړ، جىگەى دانیشتنى خەلک لە دوو چوارەمى بازەنەىکا، دووبەشى لەبەر چاوى هۆلى شانۆى نۆینەرەکان لە دە ریزا کە پێپیلکەىکى پانزە پلەبى لەراست و چەپدا دەچیتە سەرى، بەرەو لای خوارەوێ دەروانیت.

ئەم دوو بەشە بەهۆى پەردیەکەوێ لەبەکتەر جیاکراونەتەوێ و لەشوێنى دانیشتنى تەماشاکەران دەگەنەوێ بەبەک. وا دیتە بەرچاوبەوێ دەستەى تەماشاکەران ئامادەن و دانیشتون. پەردەکە بەشێوەىک ئامادەکراوێ کە بەرزەکى وتار خوێندنەوێ لەخوارەوێ دەبىئیرت.

پيشان بدهين. بوردن! تو! تو! لكونتر - كه دنگتان فره بهرزهو گهوره يه - پيويسته
پيش هاتنى روبسپير دست بكن به نازاوه نانه وه و دژى قسه بكن؛ به للام هر كه
چاوتان به سيپه ره كه ي كهوت، ده بي زوو دنگتان نرم بكنه وه.
بوردن: ناهيلين سهر كه ويته سهر بهرزه كي وتار خويندنه وه كه.

تالين: هر له سهر پله كان ده يخنكيتم!

باراس: نه كه ي هم كاره بكه يت. نه و نابي به دهستي به كيك له نيمه وه بريت؛ به لكو ده بي
به دهستي توانا و پولاييني نه نجوومن تيا بچي.

لكونتر: به للام زوريه ي زور له تهك نيمه دا نابن.

باراس: هم موويان به لينيان داوه.

بوردن: به ليني پوچ...

لكونتر: نه وان هيچ به لينيكيان نه داوه. نايا ده توانين متمانه بهم ناپياوانه بكه ين؟

باراس: ناگاداريه! وا خه ريكه دين.

سيز، دوران ميايان، چند كه سيكي ديكه دينه ژور وه. تالين، بوردن و لكونتر
به ره و پيريانه وه دهچن و دهستيان دهگوشن.

بوردن: هاو كاره خوشه ويسته كانم!

لكونتر: پياوه پاكه كان!

تالين: سلاوتان لي بيت! چند خوشه ناوا پيكه وه بهرگري له بهرزه وهندي كومان بكه ين!

لكونتر: نيوه قه لاي سهختي كومان.

بوردن: نيمرؤ رؤژيكي مه زن و ميژووييه! ده بي فره ناگاداري به كترين.

تالين: نيمه حساوتان له سهر ده كه ين.

سيز: [خوي ده پرينيته وه]

كومان دلنيابه له خوراگرتن و فيداكاريته نيمه.

[له تهك هاوريكاني تيدده پهرن]

باراس: [به ته وسه وه]

بوق له مون

ماتيورنو: [رووده كاته باراس]

لييان بيزارم. ريزگرتن لهم به رازانه... فره حه زم ده كرد دهستم بخستايه نيو دهستي
روبسپير.

باراس: له يادت نه چچ كه روبسپير ريزبان ليده گري... پروانه... شهله واديت و
روبسپيري بچووكيش پالي پيوه ده نيته.

كوتون به سهر كورسييه چه رخداده كه يه وه - كه ئوگوستن روبسپير پالي پيوه ده نيته
- دينه ژور وه. چاويك بهم لاو نه ولادا ده خشيئي، و هم موويان ده بينيته...

كوتون: [له كاتيكا كه سلاو و به خيرهاتن و خوش و بيوشي نيوان «پياوه كان» و «مارشه»
كان پيشاني ئوگوستن روبسپير ده دات]

پروانه نه و سه گانه چلون خه ريكن بون به كلكي يه كتر ده كن!... ده بي فره وريابين و
چاوديريان بكه ين. نه گهر ناگاداريان بين، ناتوان له شوييني خويان بچووليته وه.

هيچ كاميان له وي ديكيان دلنيابييه و متمانه يان به يه كتر نييه... [ته ماشايه كي
چيگه ي ته ماشا كه راني سهر وه ده كات] به للام هيچ خوشم له و سهر وه نايهت. هم

موسكادنه خويريانه ليره چي ده كه ن؟

پياوه كاني خويانيان هينا وه ته نيره. گومانم له وه زعه كه يه... ئوگوستن، تكايه زور
به په له ناگاداري ژاكوينه كاني هاوريتمان بكه كه هه رچي زووتر له تهك هيزيكا

خويان بگه به ننه نيره... زور به په له... نه لبه ته خراپيش نييه كه ناگاداري هانريو
بكرت كه بو كاتي ته گانه توپخانه كه ي خوي لهم ده وره رده دايمه زرينيته.

ئوگوستن روبسپير: به للام نيسستا له كوئ ده دوزرينه وه؟ نازانم ناخو له گه ره كي نه نتوان بو
كوئ چووه، سكي خوي تير بكات.

كوتون: هيچ نه بي بنيره به شوييني ژاكوينه كانا.

[ئوگوستن خيرا و به په له چند وشه يهك له سهر پارچه كاغه زيك دنوسيت و ده يدا ته
دهست سكرتيريك. سكرتيره كه به ره و لاي ده رگا كه ده روات؛ به كسه ر ده گه رپيته وه].

سكرتيره كه: [روو ده كاته ئوگوستن]

ئيدى ري نادهن كه س بچيته ده ره وه.

كوتون: [روويان تي ده كا]

چلون؟

ئوگوستا رويسپير: ئىتر كاتى پروونكر دىنەۋەى كىشە كامان نىبە. كۆبونەۋەكە وا دەست پى دەكا.

[سن ژوست راپورتەكەى بەدەستەۋىه؛ بىن باك و لەسەرخۆ بەلاياندا تى دەپەرى.]
ئوگوستا قاۋى لى دەكا!]

سن ژوست!...

[سن ژوست تەنانەت رووشى وەرناگىرتتەۋە و رىگەى خۆى لەنىۋ نۆتتەرهكانا دەگرتتە بەر و ئەوانىش رىتى بۆ دەكەنەۋە بروات].

ئەو دەپەۋىت نەبىستىت و نەبىنىت... ئەو رۆژگارانى مەغۆلى گەۋرە دەپاتە سەر. كوتون: ئەۋىش خەرىكە تەكپە دەپتت؛ ھەرۋەك براكەى تۆ. ئەمە نەخۆشىكى گرانە. لەكاتىكا پىۋىستە بەدەۋرى يەكترا كۆبىنەۋە و يەكىتى ناوخۆيان پتەوتر بەكەين و لەپەكتەر نىك بىنەۋە، ھەرىكە خۆمان دەبەستىنەۋە بەفبىزى برىندار كراومانەۋە و لەنىۋ رىقۇكتە و نەخشەكانى خۆمانا، خۆمان زىندان دەكەين؛ تەنانەت ئىمە نازانپن ئەو لەۋپرا دەپەۋىت چى بلىت و چى دەخوتىنەۋە. لەم خەباتەمانا - كە ھەموومان پىكەۋە ھاۋبەشى تىبادەكەين - بىخود متمانەۋە باۋەرمان بەپەكتى كىردۋە.

سن ژوست دەپەۋىت بەشپەۋى خۆى - ھەرۋەكو براكەت - بىن راپوتىر كىردن لەتەك ئىمەدا خەبات بكات. ئىمەش ھىچ چارەبەكمان نىبە جگە لەۋەى كە رەزامەندى خۆمان بەرامبەر ھەلەكانىان دەرپىن و ئەگەرىش توانىمان چارەبەك بۆ ھەلەكانىان بدۆزىنەۋە و رىكىان بەكەينەۋە.

ئوگوستا: بەلى! قسەكانت راست و بەجىبە. گوشەگىرى ماكسىمىلېن سەرچاۋەى ھەموو خراپىبەكانە. لە شەش ھەۋتە لەمەۋبەرۋە - كە سەركردايەتى ناۋەتە لاۋە - ئىدى شىرازەى يەكىتتىمان لەپەك پىچراۋە. ھەر كەس رىگەى خۆى دەگرتتەبەر. خۆش بەختانە لەۋەدەچى ئىمىرۆ پىارى داۋە دووبارە بىتتەۋە ناۋمەيدان و سەركردايەتى بگرتتەۋە دەست.

كوتون: زۆر دەرەنگە! كاتىمىر نىۋەرۆ پىشان دەدات.

[سەعاتە دىۋارىبەكە دوانزەى نىۋەرۆ پىشان دەدات. بىۋو كولو لەدەرگاۋە شالا و دىننە ژوۋرەۋە].

بىۋو: [بەھناسە برىكۆۋە]

كۆبونەۋە دەستى پىكردۋە؟

كولو: لەكاتى خۆبا گەبىشتىن. سن ژوست ھىشتاكو دەستى بەقسەكردن نەكردۋە.

[زۆر بەپەلە دەچىتتە سەر كورسى سەرۆكايەتى و دادەنىشىت. كۆبونەۋەكە بىن ئەۋەى دانىشتوان و تەماشاكەران باپەخىكى پىبىدەن دەست پى دەكات. بەرنامەى كۆبونەۋە، بلاۋدەكرتتەۋە؛ بەلام ھەرىزۋى نامىنىت. نۆتتەرهكان ھىدى ھىدى لەسەر كورسىبەكانى خۆيان دادەنىشن. سن ژوست لەخوار بەرزەكى و تارخوتىندەۋە و تىستاۋە؛ چاۋەرىتى ئەۋە دەكات ھەر كە نۆرەى ھات بچىتتە سەرۋە].

تالېن: [بەبىۋو]

چاۋت بەفوشە نەكەۋتۋە؟

بىۋو: نە، لەدوئىنى شەۋەۋە نەمدىۋە.

تالېن: گرتۋىانە.

كارىبە: [لەگەل ھاتتە ژوۋرەۋە/]

كېۋىانەتەۋە. من ھەر ئىستا لەمالى ئەۋانەۋە دىم، ئەو خۆى بەرۋىسپىر فرۆشتۋە.

بىۋو: ئەمە درۆبە.

كارىبە: فرۆشرياگە. لە كوتون بېرسە. ئەو نرخت پى دەلى.

بىۋو: با كاتى خۆمان بەفېرۆ نەدەين. وا سن ژوست دەچىتتە سەرۋە.

[سن ژوست لەلای چەپەۋە كە دەبىتە لای راستى مېزى سەرۆكايەتى، دەچىتتە سەرۋە].

ماتىۋونو: ئەى رويسپىر لەكۆبىبە؟

بىۋو: چى؟ رويسپىر لىرە نىبە؟

باراس: لىرە نىبە؟

بوردين: ئەو نايت؛ ئەو گومان پەشە.

تالېن: ئەگەر نەپەت ھەموو شتىكمان بەفېرۆ دەچى. لەكاتىكا ئىمە لىرەدا گەۋجانە ھەموو دەرگاكامان بەسەرخۆمانا ژەندۋە، ئەو خەرىكە بەپارمەتى و ھاۋكارى تۆپخانەى ھانرىۋ، گەمارۆمان دەدات. ھىچ كارىكى دىكەى نىبە جگە لەۋەى لەناۋ ئەم كولاتەپەدا گىشتمان پەلەبەست بكات.

بیو: ئەو ناویری ئەم کاره بکات!

باراس: بۆ چه ناویری؟ ئەمنیش ئەگەر لەجیگه ی ئەو بوومایه، هەر ئەم کارەم دەکرد.

[دەستە ی ترمیدر دەکەونه جموجۆل]

بوردن: دەبی رینگه ی په یوه ندیمان به پاربسه وه نه پچرتین و بیپارتیزین.

لکونتر: خاستر وایه یه کیتک له ئیمه زۆر به په له پروات و خۆی بگه یه نیتته هه موو به شه کانی دیکه و ئاگاداریان بکاته وه.

کاربه: و ابزانم گه ره کته هه لیبیت؛ تو نابج لیره برۆیت.

ماتیورنو: چونه دهره وه بۆ هه مووان قه ده غه یه. یا سه رکه وتن یا مه رگ؛ به لام هه موو پیکه و.

تالین: ئەوه سن ژوست چوو ه پشت به رزه کی و تارخویندنه وه که؛ به لام هیشتا کو رو بسپیر نه هاتوه.

کاربه: ئەو تازه له دهستان دهرچوه.

ماتیورنو: بچ دهنگ! ئەوه تا، وادپته ژووره وه.

[رو بسپیر دپته ژووره وه. هه موویان بچ هیچ ورته یه ک، به خیرایی و به په له ریز ده به ستان. رو بسپیر زۆر به ساردیبه وه لیبیان ورد ده بیتته وه و تی ده په رپیت. سن ژوست له م کاته دا ده ست ده کا به خویندنه وه ی راپۆرته که ی].

باراس: به رده می هه موو دهرگاگان بگرن.

کاربه: به هه له داوان، که وته داوان.

[رو بسپیر له لای چه په وه به ره و لای راستی هۆلی شانۆکه - لای چه پی میزی سه رکردایه تی - د پروات. ئەوانه ی که له سه ر رینگه ی و پستان، بۆ ریز لیگرتنی، خو بان ده کیشنه دواوه و هه رکه رو بسپیر د پروانیتته دم و چاویان - وه ک کۆیله یه کی بی ده سه لات - زه رده خه نه یه ک ده خه نه سه ر لیویان؛ ئەویش هیچ گو بیان ناداتی و وه رامی سلاوه کانیان ناداته وه؛ رینگه ی خۆی ده گرتته به ر له یه که مین ریزی کورسییه کانی هۆلی - شانۆکه له دوا شوینی لای راسته وه - داده نیشیت؛ به جو ریک که له هه موو لایه کی هۆله که به خاسی ده بیتریت.

دارو ده ستە ی باراس، تالین، بوردن، لکونتر و ئەوانی دیکه له نیوان هه ر دوو

پپیلکه کان - که به ره و به رزه کی و تارخویندنه وه که ده چی - راده وه ستن و رینگاگان ده به ستن].

سن ژوست: [له نیو بی دهنگی هه مووانه وه، به ده نگیکتی نارام و له سه رخۆ، بی سۆز، به لام پته و و ئاشکرا، ده ست ده کا به ئاخافتن (٦٠)].

من خۆم به هیچ تا قم و دارو ده ستە یه کی تایبه تییه وه نه به ستۆته وه و له ته ک هه موویانا خه بات ده کم. له وانه یه چاره نووس وای دانا بیت که ئەم به رزه کی و تار خویندنه وه یه بیته «به ردی تارپیایی» (٦١) بۆ که سیک که ده یه ویت به نیوه بلتیت: «ئه ندامی ده ولت له رتی راست لایان داوه».

و ابزانم به بۆنه ی ئەو ئەرکه پیرۆزه ی که له سه ر شان تانه، نابج ئەو به لینه ی داوتانه بۆ رزگار کردنی نیشتمان بخه نه ژیر پی؛ به لکو ده بی زۆر ئازایانه و دلیرانه هه ول بده ن بۆ به دیه تانی به لینه کانتان.

کو میتە ی رزگاری خه لک و کو میتە ی هیمنا یه تی گشتی پتیا ن راسپاردووم راپۆرتیک بنووسم دهرباره ی ئەو شتانه ی که له م دوارۆژانه دا بوونه ته هۆی ئەوه ی که ته نانه ت ناوه ندی حکومه تیش بکه ویتته گپژاو و هه رده م له سه ر هه وایه ک بن.

ئەمن شانازی ده کم به و متمانه یه ی که هه ر دوو کو میتە به منیا ن کردوه؛ به لام شه وی رابردو و یه کیتک به راستی دلێ ته زاندم؛ له به ر ئەوه گه ره کم نیبه له م رو وه وه جگه له ته ک نیوه، له گه ل هیچ که سیک دیکه قسان بکه م. ئیستا که به پیوستی سه رشانی خۆمی ده زانم پیتانی رابگه یه نم که چند که سیک ده یانویست نا چارم بکه ن که ویزدانم بخه مه ژیر پی و راستیتان لئ بشارمه وه و ئەوه ی ئەوان ده یانه ویت بو تانی بلیمه وه. به لام ئەمن به راستی و دروستی له ته کتانا قسان ده کم. و هه رچی یه ک بزنام، بچ هیچ کینه و دل سۆزییه کی تایبه تی، بو تانی ده گپژمه وه...

[دەستە ی ترمیدر ده کان ده که ونه جموجۆل]

بیو: روو ده کاته ئەوانی تر

به سه ئیتر! قه پۆزی به سه تنه وه!

کاربه: [زمانی بیرن].

تالین: [شالاو ده با بۆ به رزه کی و تار خویندنه وه؛ که سن ژوست له کاتی ئاخافتنا ده ستی خستۆته سه ر ئەم لاو ئەو لای (٦٢)]

گولمه زى نه كبه تى! نهوى ديكهش له وټېرا دانېشتووه، [په نجه بۆرؤبسپير راده كېشى] په تى هم بووكه سه ماكه ربه راده كېشى. نهوسا هم دم و فه سال هه لېزر كاوه ده وټېر بليت كه له تهك هېچ تاقم و داروده سته يهك نه به ستر او مه و ته وه و گه ركه كه نهو كه سهى كه خوى له ژېر په ردهى هم و ازبېه غيانه تكار بېه شار دۆته وه و خه ربكى فربودانى ئېوه يه، ناشكر ابكه م و په ردهى له روو رامالم و پېتاني بناسېنم. نه مه و یت گشت په رده كان لادريته وه...

بيو: [سه رى خستو ته خواره وه و په لامارى به رزه كهى و تار خوښندنه وه كه ددهات كه سن ژوست به هوى دوو كه سه وه ده هېنرېته خواره وه. به لام لم گيروداره دا، سن ژوست پالى داوه ته وه به شونى دانېشتنى سهر كردا يه تى، له لاي راسته وه - لاي چه پى شونى سهرؤك - له سهر پېپيلكه كان.

بيو پال به تالېن دنېت و جېگهى خوى ده كاته وه و هه روو كيان پېكه وه له پشت به رزه كى و تار خوښندنه وه كه دا دست ده كمن به هه ر شه و قسهى سووك كردن]

بنېرى ده كه م. هاوشار بېه كانم! چند غاينېك لېره خوښان مه لاس داوه و ده يانه و یت نه نجومه ن تېك بدهن!

تالېن: نهو يه كېكه له وانه...

[په نجه بۆرؤسن ژوست راده كېشىت]

بيو: به لام له هه مووان خوښنرېتر، تا نه وه بيه كه له و خواره وه دانېشتوو. دوښى شه و له بنكهى ژاكوبنه كانا چاوم پېي كهوت، خه ربكى هاندان و وروو ژاندنى داروده سته كهى خوى بوو و داواى لى ده كردن كه دست بدهنه كوشتارى كنوانسيون...

لوبا: [له جېگهى خوښه وه]

درويه، نه مه راست نبېه!

بيو: نه وه تا، ئېره م بريندار بووه.

[سېنهى خوى پېشان ددهات].

لوبا: [له جېگهى خوښه وه]

خوټېرى شه رانى! تو خوت خوت زامار كردوه.

كولو: [له پشت ميڙى سهرؤكايه تيبه وه]

لوبا! پيت راده گه يه نم پتويسته ته كوزى (٦٣) كوښونه وه په چاو بكه يت.

دهنگېك: [له ناو دانېشتوانه وه]

بيو، جېگهى كه وشه كانميان پېشان بده كه تيم هه لدايت.

بيو: [زور به تووره بيبه وه]

بيگرن!... تاوانبار!

[له لايه كه له شونى دانېشتنى ته ماشا كه ران دست ده كريت به پېكه نين و غه لبه غه لب. په لامارى يه كېك ددهن، ده يكه نه دهره وه و نه وېش هه ر هاوار ده كا و خوى راده پسكېتى. رو بسپير هه ركه گوټى له قسه پر له تاوانه كانى بيو ده بى، هه لده سستېته سهر پى؛ به لام لوبا نه هېلېت قسان بكات و دا يده نېشېنېته وه].

لوبا: [له جېگهى خوى هه لساوه و هاتو ته به رده م به رزه كى و تار خوښندنه وه]

من ناگاداراي رووداوه كانى دوښى شه وى ناو بنكهى ژاكوبنه كان بووم. گه ركه مه نه و راستيبه ي كه زور سهر گوراوه، بوټان روون بكه مه وه. داوا ده كه م ريگه م بدهن قسه بكه م.

كولو: [له پشت ميڙى سهرؤكايه تى]

ريگهى پى نادم قسه بكات. منېش ناگاداراي رووداوه كه بووم و خو م له ويدا بووم و هه رگيز نايه لم نه و راستيبه ي كه بيو دهر باره ي رووداوه كه گيراوه، بگورېت و تېكى بده يت.

لوبا: جه نايى سهرؤك! تو بوټ نبېه وه كو گه واهېك قسه بكه يت. نه گه ر گه ركه ته هم كاره بكه يت و شا به تى بده يت، فه رمو له سهر كورسى سهرؤكايه تى بېره خواره وه.

بيو: [له جېگهى خوښه وه روو ده كاته لوبا]

تو كه بى هېچ به ره له ست كردنېك، ته ماشاى پېشېل كردنى پېرؤزترېن مافت ده كرد له ژېر پېي هم ناژاوه چيبه دا. نهو يه كېكه له نه ندامانى ده ولت و تاوانبارانه غيانه ت ده كات و نابرووى كو مېته كانى ده ولت دهبات. نه وسا كه ده وټېرى زارت بكه يته وه و به رؤكمان بگري و باسى مافمان بؤ بكه يت.

لوبا: هم كو مېتانه ده ميان ده به ست و غيانه تيان له خه لك ده كرد. نه وېش ناچار بوو كه په نا به رېته به ر جه ماوه رى خه لك وله ته كيانا قسان بكات.

کولو: لوبا! پیت رادهگه یه نمه وه که بی دهنگ بیت. دووپاتی ده که مه وه، نه گهر بی دهنگ نه بیت و چه نه بازی بکهیت له نه نجومهن ده تکه مه دهره وه.

روبسپیر: [له جیگه ی خوی هه لده ستیت و دیتته پیتسه وه. لوبا ده یه وی قسه بکات؛ به لام روبسپیر به ناماژیه کی^(۶۴) ده ست بی دهنگی ده کات].

لوبا، تو قسه مه که! په لاماری منیان داوه و منیان تاوانبار کردوه، ده بی من قسان بکه م.

به ره و لای به رزه کی وتار خویندنه وه که ده روات. بوردن، باراس، لکونتر و نهوانی دیکه به رده می ده گرن و ریگه ی لی ده به ستن.

بیو: کاتیلینا^(۶۵) خوی له کومیتته ی رزگاری خه لک کیشایه وه دواوه، چونکه له ویرا ئیدی بوی نه ده کرا تاره زووهر پر له تاوانه کانی خوی به دی بینیت. نه و به شیه یه کی غایانه هه موو هیرو توانای کومیتته ی زهوت کردوه و خستویه تیبه ژیر ده ستی خو به وه؛ بو نه وه ی بی ناگاداری کومیتته، پر باره پر له شهرمه زاریه که ی ۲۲ ی پر ریال دهر بکات، که هه موو نیشتمان په روه ره کانی ده کرده کویله و به نده ی خوی.

نه و خه لکی هانده دا بو نه وه ی دژی حکومه تی یاسا و میلله ت هه لسن. نه و خوی بو له ناوبردن و بنپرکردنی کنوانسیون ناماده ده کات.

روبسپیر: [به رهنگاری ریزی یه که می پیلانگی ره کان ده بیتته وه]

نه مانه هه مووی درۆیه! درۆ!

[به یاریده ی براکه ی و لوبا له تهک لکونتر و بوردن تیک هه لدین و ریگه یه ک بو سه ر پیپیلکه کانی به رزه کی وتار خویندنه وه ده کاتته وه]

پیلانگی ره کان: [له خواره وه هاوار ده کن]

بمری زۆردار! بمری زۆردار! بیره خواره وه

په لاماری ده دن، بو نه وه ی دایگر نه خواره وه. روبسپیر خوی له چنگیان رزگار ده کات.

روبسپیر: من قسه ده که م!

[هه رکه ده گاته پشت جیگه ی وتار خویندنه وه، به ره و رووی تالین ده بیتته وه. تالین له پیکه نیبکی پر له ته وسه وه ده ی کاته باوه شیه وه].

تالین: تو نابی قسه بکهیت! کرومویل^(۶۶). من ناهیللم بکه یته نه م جیگه یه که قه لای پیروزی نازادییه... تو ده ته وی نازادی پیتشیل بکهیت. من له شی خوم ده که مه سه نگره ی نه م جیگه پیروزه. نایه لم ده سته خویناوییه کانت، پیتسه نه وه ی نه م خه نجره بکه مه سنگته وه، بگاته نه وی!...

[خه نجره که ی خوی ده خاته سه ر سینگی روبسپیر و رایده وه شین].

روبسپیر: [به خوین ساردییه وه]

بیوه شینه، به لام گویم بو رابگره!

بیو: له تالین نریک ده بیتته وه، ده ستی ده گریت و رایده کیتشیت.

تالین! مه ی کوژه. ده بی به خه نجره ی کی دیکه ده ماری دهر به یتریت.

[جم و جۆل و غه لبه غه لبتیکی یه ک جار زور ده که ویتته نیو نه نجومهن. له هه موو لایه که وه، هه موان جگه له داروده سته ی ماره - که به شیه یه کی ساردو سر و نازادییه وه له لای راستی سه رۆکی کوژه وه دانیشتون - هه لساونه ته سه ری و هاوارده کن. لوبا و ئوگوسون و روبسپیر، به هه ر جۆریک بیت دیواری گوشتینی ده سته ی ترمیدره کان دهر بن و خویان ده که یه ننه روبسپیر و له چنگ تالین رزگاری ده کن. به لام خویشان له کاتیکا که خه ریکن به رگری لی ده کن و ناهیلن خه لک هیرشه ی به رنه سه ر، له تهک نه ودا تیکرا راده کیشرینه خواره وه.

له خواره وه که سانیک راویستاون. ده لئی شه ی تان چۆته ژیر پیستیانه وه. هه موو وه کو درنده کان دهنه رین و ده ست به رز ده که نه وه. به رزه کی وتار خویندنه وه که وتوته ژیر ده ست پینج که س له ده سته ی ترمیدره کان «کوریه، بوردن، لکونتر، وایه، لژاندر». هه ریه که یان ده یه ویت خوی قسان بکات. «بیو تالین» یش چنگیان لی گیر کردوه و خه ربکی قسه کردن. نه م قه لبالغییه هه م درنده و هه م پیکه نیناوی دیتته به رچاو.

له نیو نه م جه نجاله دا جگه له بری وشه که دیتته به ر گووی و به دهنگی به رز و هاواره وه ده بیتریت: - «بمری زۆردار!... کاتیلینا!... کالیگولا^(۶۷)!... تارکن^(۶۸)!... تیسیر^(۶۹)!... هلیوگابالوس^(۷۰)!...» ئیدی هیچ دهنگی کی دیکه نایبسترتت: هه ریه که ده یه وی به شیه ی خوی پلار بگریته روبسپیر و تاوانباری بکات. هه ندی له و تاوانانه به هیچ جۆر له گه ل یه کتری جۆرنین].

بیو: نه م غاینه ملی نه ده دا دانتون زیندان بگریت.

کاربه: بهرگری له دانتونی، شهریکه تاوانه کانی خۆی ده کرد.
لژاندر: ئەو دانتونی کوشتوو.

وادیه: له تهک پیش نوێژکه ره کاندایا به دره فتاری ده کرد.

تالین: له تهک سن ژوست و هانریو دا خۆیان خستۆته باوهشی سه روخۆش و به دمه سه ته کان.
کولو: [له پشت میزی سه روکایه تییه وه، خۆی نوشتان دۆته وه و هاوارده کا]
رشفه تی له ئینگلیزه کان و هرگرتوو.

وادیه: گه ره کی بوو خۆی واپیشان بدات که ری و ره سمی «مس» ده گپری.

کولو: به هۆی دام و ده زگای پۆلیسی خۆیه وه، له سه رانه ری فه ره نه سه خه ری کی سه خوری بوو.

وادیه: ده یویست کافه کان به شه که نه وه بکوژیت!

[ته ماشا که ره، له م گتیره که شه دا به هاوارکردن و جویندان و مشت به زرکردنه وه.
به شداری ده که نه. رو بسپیر - که له به رزه که که وه هتیره او ته وه خواره وه - ده یه ویت له
پله کانی لای راسته وه بچیته سه ره وه. له به ره وهی که ناتوانی ئەم کاره بکات، خۆی
ده کیشیته سه ره یه که مین پله و ده ستی به ره و لای موتانی درێژ ده کات].

رو بسپیر: هاو پتیمان! بانگتان ده که م! له تهک ئیوه مه! ئایا ری ده دن، نازادی قسه کردن
له ناو بچیت و ئەم شۆینه پیرۆزه چه پهل بکریت؟ ئەمه دهنگی ئیوه یه و ده یخنکیین!
[موتانی دیته خرۆش، هاوار ده کا؛ به لام وهرام ناداته وه. ئەو که سانه ش که رو بسپیر
روویان تی ده کات و به ناو بانگیان ده کا، واپیشان ده دن که گوئیان لیبی نییه و یا خود
به چاویکی پر له توور به یی و کینه وه رووی لی وهرده گپرن.

لویا، کوتون و ئوگوستون و رو بسپیر خه ری کی قسه کردن له ته کیانان].

غیا نه ت!

[رو بسپیر به نا ئومیدییه وه رو وهرده چه خینی بۆ لایه کی دیکه و به ره و لای داروده سه ته ی
ماره ده رو ات و به ناوی خواوه داوای یارمه تییان لی ده کات]:

ئیه وهی پیاو چاکان، پاکه کان! داواتان لی ده که م دژی ئەم چه تانه هه لسه سه ره
پی. ئیه وه خاس ده زانن که دوژمنی هه ر دوو لامان یه کی که. من ده ستم له ئیه وه
نه شوژدوه. من ئیه وه له چنگی ئەوان رزگار کرد. ئەگه ره ئەوانه سه ره یکه ون، پیش
هه موو که سیک یه خه ی ئیه وه ده گرن.

[چه پ، زۆر توور - له کاتیکه زیتر گرو بلتسه ی ناگری نا کوکییه که تیژده که ن - خۆیان
ده خه نه نیوان رو بسپیر و کورسییه کانی لای راسته وه. له لای راسته وه، سیز، دوران،
مویان، بواسی دانکلاس و ئەوانی دیکه بی هیچ جوولانه وه یه که دانیشستون و سرته
ناکه ن. هه ندیکیان ده ستیان وه ک خاچ لیکردوو؛ بریکی دیکه یان ده ستیکیان خستۆته
سه ر سنگیان و ده لیبی بی ئەوه ی شتیک ببین، زه ق زه ق ده روانن. رو بسپیر هه ره له هه ول
و ته قه لادایه و ئەم لا و ئەولا ده کات. جاریکی دیکه ش به ره و پله کانی شوینی و تار
خویندنه وه که هتیرش ده با و ده یه ویت بچیته سه ره وه. له پشت به رزه که که وه، قسه که ره کان
خه ری کی جه نجال و هه ره که ده یه وئ خۆی قسان بکات و قسه ی ناره و به یه کتری ده لیبی
و نا هیلن که سی دیکه جیکه یان بگریت. ببو بۆ ماوه یه ک به سه ره و هه زینه که دا زال ده بی و
هاوار ده کا]

بیو: کنوانسیون له مه تر سیدایه. داوا ده که م فه رمانی به رده و امبوونی کۆبوونه وه ده ربکریت تا
شمشیری یاسا، ده سه به ری (٧١) رزگار بوونی کۆمار بکات.

باراس: من داوا ده که م هانریو و فه رمانده کانی سوپا که ی ختیرا په لبه ست بکرین.

بوردن: دو ما بگرن.

لکونتر: بولانزه بگرن.

تالین: لاوالت بگرن.

وادیه: دو فریس بگرن.

[هیچ کامیان ناوین ئەو ناوانه ی ده یانه ویت بیلین، بیخه نه سه ره زمانیان. وازی

ئه کته ره کان ده بی به شیوه یه ک بیت که ئەم هه ست و ترسه روون و ئاشکرا بیت]

رو بسپیر: ده مه وئ قسه بکه م!

[بی هه وده هیز و توانای خۆی به کار دینیت بۆ ئەوه ی له م پتیبیلکه و له و پله وه بچیته

سه ره وه، چونکه پیلانگتیه کان رایده کیشنه خواره وه و دووری ده خه نه وه]

ماتیسورنو: [روو ده کاته کاربه که خه ری که زه رده خه نه ی ته وس و گالته لی ده دا] خۆزیا

رتیان بدایه قسه بکات! ته نانه ت تاوانبارتیکیش مافی ئەوه ی هه یه به رگری له خۆی

بکات.

کاربه: [به ته وه سه وه]

خه یال دهکەیت؟... بهه له داوان، کهوتۆته داوان! مشکەکه خەریکی پهله قازتیبه و
خۆی دهکوتیتته ئەمسەر و ئەوسەری ته له که، ئیمه جگه له وه تهنگ هینانی و
له ناوبردنی، کاریکی دیکه مان نییه.

ماریبورنو: [زۆر به بیزارییه وه روو له کاریه وه درده گێپێ و روو دهکاته باره که بی دهنگ
وێستاوه و دهروانیتته روو داوه کان]

کایه یهکی نامهردانه یه. ئیمه ده بی مافی دوژمنیتیکی وا گه وه ره چاو بکه یین. دادگا
ده بی به ناشکرای بی. پیوسته ریگه ی پی بدین به رامبه ره نه تاوانانه ی پی
لکیتراوه، به شیوه یه کی ئازادانه به رگری له خۆی بکات؛ ئەگه ره بیتهو ئەم کاره
نه که یین دادگاکه مان دروست نییه. باره! ئەوان گوێ بو قسه ی تو شل ده کهن و
به گویت ده کهن؛ قسه یان له گه لای بکه.

باره: ئیستا ئیدی زۆر درهنگه... ئەگه ره بمتوانیا یه، ئەو لاهم پرگار ده کرد... [سن ژوست
ی پیشان ده دات که له ناو ئەو هه موو گیرو داوه دا بی جوولانه وه - ههروهک
په بکه ریک - له نزیک به رزه کی وتار خویندنه وه که راوێستاوه] به لام کار له کار
ترازاوه؛ هه موو شتیکی لی بوته وه. ئەوا گشتیان ماوه یه کی زۆر بوو لی ته ترسان،
ئیتساک ئیدی کو و زنجیری ترس و له رزیان له ملی خوێان رامالیوه. ده بی تا
تاکامی کاره که یان پرۆن و بیکوژن. ئەو گه بشتۆته ریگه یه ک که ده ربا زبوونی بو
نییه. ئیمه ش هه روا، ئیدی گه رانه وه مان بو نییه.

ماتیبورنو: ئابرووی کنوانسیون ده چیت، سهیره! ئەگه ره ئەو قسان بکا، ئایا ئیمه توانای
وه رامدانه وه یان نییه و ناتوانین وردو رپسوای بکه یین؟

باره: هاوړیکه م، چیت گه ره که؟ ئولیس بو ئەوه ی پیاوه کانی خۆی له دهنگی فیکه فیکه
که شتیبه که پرگار بکات، ناچار بوو گوێچکه یانی ده به ست. ئەمانیش هه ره ئەو کاره
ده کهن و خاستریش ئەنجامی ده دن. ئەوان ده می فیکه کیشه که ده به ستن.

ماتیبورنو: ئەوان ترسنۆکن، بو ده لهن. من شه رمه زارم که ناوم ده نین پیاو.

باره: له کارو پیشه مانا، ئایا ئەمه یه که مین جاره؟

[له کاتی ئەم گفتوگوه دا، تووریه یی ئەنجوومه ن گه بشتۆته ئەو په رپه وه]

روبسپیر: [له لایه ن لوبا و ئوگوستون روبسپیره وه دوره دراوه و ده بیاریزن. سه ری
به رزکردۆته وه و هه ردوو دهستی خۆی خستۆته سه ر سنگی ومشتی گری کردوو. له

خواره وه روو دهکاته کولوی سه رۆکی کۆر که چه ناگه ی خستۆته سه ر دهستی و به روویه کی
گرژ و پیکه نینیتیکی سه ته مکه رانه به سه ر لیوه وه دانیشته وه، روی تی ده کات و هاوار ده کا]:
سه رۆکی پیاو کوژان!...

[له گه ل ئەم قسه یه دا په رده داده دریتته وه. له به ره ئەوه پاشماوه ی قسه کان له نیو ئەو چه قه
و گوره دا نایبسترتیت]

[په رده داده دریتته وه]

بۆ خوارهوه. له ئاخري تالارهكهوه لوشه و لوزو بانگ بکهه قوژبنیکهوه و ئەمەى
پيشان بده... [نیشانهیهکی پيشان ددهاو دهلی] خیراکه! به په له بچۆ بۆ ئەوی!
ئىستا ئیدی کاتیتی.

[پیاوهکه دهچیتته دهرهوه]

کولتو: ئایا دلنیايت لییان؟

مژان: به ئەندازهی ئەو پارهیە پشیمان دراوه. ئەمانه مشتەری خۆمان.

کولتو: زۆریش گران ناکهون له سه زمان. کچی له ئەنجومه نا ئەمانه دهناسی؟

مژان: پتوبست به ناسینی ئەمانه ناکات. ئەمانه جگه لهو قسهیهی هه موو به په روژهوه
چاوه ریتی بیستنی دهکن، هیچی دیکه نالین! هه رکه ئەو قسهیه بیژرا، چل زاری
دیکه دهکریتتهوهو دووپاتی دهکاتهوه.

کولتو: [له کاتیکیا به له ههجه به کی خه لکی باشوور له شوینی وتارخویندنه وه که ده کاته
قوت قوت دهکری]

ئەری ئەم پیاوه کییه بهم له ههجه سهیره قسان دهکات؟

مژان: ئەوه «وادیه» یه که له تووره که ی پش نوێژکه ران دهخوا. ئەو هیشتاکو وجودعالیی
ههزم نه کردوه! هیشتا کاویژ دهکات و هیلنجی دهکاتهوه.

کولتو: خۆزیا بۆ خۆی هیلنجی بدایهوه؛ ئەو خه ریکه کاتمان به فیرۆ دهبات.

مژان: ئەوانه ی خوارهوه، چما له سه ر ئاگر دانیشتون!

[له خوارهوه دهنگه دهنگ بهرز ده بیتهوه؛ هاواریان لی هه لده سیت].

دهنگی تالین: وادیه، به سه ئیتر! له ئەسلی مه سه له که لات داوه.

دهنگی روبسپیر: من ده توانم بیگێرمه وه سه ر ئەسلی مه سه له که.

دهنگه دهنگی دانیشتونان: به سه ئیتر. بی دهنگی بکهن!

دهنگی لوشه: [به رارییه وه، زوانی ته ته له دهکا]

من باسی کیشه سه ره کییه که دهکم. من... من... داواى گرتنى روبسپیر دهکهم...

[له پر بی دهنگییه کی ترسناک بال به سه ر ئەنجومه ندا دهکیشی]

دهنگی لوشه: [له کاتیکیا که دهنگی لوزو قسه کانی ئەو دووپات دهکاتهوه. توندتر دست
پچی دهکاتهوه]

... ئیمه فه رمانی گرتن و زیندانکردنی روبسپیرمان دهوی.

[له ناکا و هاوار له لایه ن هه موو دهسته کانه وه بهرز ده بیته وه]

... گرتنی روبسپیر!...

[مژان و کولتو: له جیگه ی ته ماشا که رانه وه، رابه رابه تی دانیشتونان دهکن و هاوار بۆ
ئەوانی دیکه دهکن].

مژان: تابو! تابو!

کولتو: هیتی! خاس برۆنه پیشه وه!... هه رچۆنیک بیته کاره کان خاس به رپویه دهچی!...

[دهنگی روبسپیر دیتته بهر گوئی که خه ریکه به بهرزکردنه وه ی دهنگی خۆی، قسه کانی
بگه یه نیتته ئەوانی دیکه].

دهنگی روبسپیر: ئەه ریمه نینه! ئیوه ناتوان پش ئەوه ی گوئی له قسه کانم بگرن، سه رم
بیرن. [روو ده کاته ته ماشا که ران]

خه لکینه! ده بین؟ کۆمار رزگار بکهن.

[جه نجا ل و هه راوه وریا، دهنگی روبسپیر ده خنکیتن]

مژان: [دهزریکتینی]

ده به وی خه لکی دژی کنوانسیون بووروزیتیت.

کولتو: [دهزریکتینیت]

بیگرن!

دهنگی له تالاره وه: [ئەو بی دهنگ ده بیت]...

- خوینی دانتون دامانی ده گریته.

دهنگی روبسپیر: ترسنۆکینه! ئەگه ر ده تانه ویت تۆله ی دانتون بسین، ئە ی بۆچی
به رگرتان لی نه کرد!

[سه رۆکی کۆر زهنگ لی ده دات]

دهنگی کولو: فه رمانی گرتنی روبسپیر ئیمزا بوو.

[هه له هه له ی خۆشی]

دهنگی ئوگوستن روبسپیر: ئەمنیش روبسپیریکم. من و براکه م یه کیکن. منیش هاویه شم
له کاره خاس و جوانه کانی. ده مه وی له چاره نووسیشیا هاویه ش بم.

دهنگی کولو: په سه ندرکرا. فرمانی گرتنی ههردوو روبسپیر ئیمزا کرا.

دهنگی له تالارهوه: فرمانی گرتنی سن ژوست و کوتونیش.

دهنگی باره: چاو له سن ژوست بیویشن.

دهنگی کارنو: بچی؟ بیچوهه گورگ و گورگ ههردووک پیکهوه!

[مژان هاوار دهکات]

نافه رین کارنو! ئه ری، سن ژوست له هه مووان خراپتره.

کولتو: لپی وردبینهوه. هیچ شتیک تیکی نادات. له هه لگیرساندنی ئەم توفانهوه تا

ئیسستا له جیتی خوئی نه جوولاهه توهوه.

مژان: به داخهوه ناکرپیتهوه!... ده بچ له ناوی به رین.

دهنگی کولو: فرمانی گرتنی سن ژوست و کوتون ئیمزابوو.

دهنگی لویا: من نامه ویت له م رسواییه هاوبه ش بم

دهنگی له تالارهوه: [له کاتیکا دهنگی لویا ده برن]

خاسه، لویا. بی دهنگ به... تو تاوانیار نیت.

دهنگ لویا: من هه رگیز هاوبه شی ئەم رسواییه ناکه م. ده مه وئ منیش زیندان بکه ن.

[جموچوئیکی تیکه ل و پیکه ل. هاوارو ههراوه وریا له لایه که وه له دژییه وه و له لایه کی

دیکه به سوودییه وه بهرز ده بیته وه]

مژان: هه ندی گیل و گه وچ هه ن په له یانه که زوو بمرن.

دهنگی کولو: بابگه یته ئاره زوه که ت! ئەوا فرمانی گرتنی لویاش ئیمزابوو.

[دهنگی روبسپیر دیته گوئی که وا دیاره په له قازئی دهکات و به ره له سستی ئەم فرمانه

دهکات]

کولتو: چی؟ ئەم به رازه هیشتا ده به وئ قسه بکات؟

مژان: [هاوار دهکات]

غایینه کان مافی قسه کردنیان نییه!

دهنگ له تالارهوه: ئایا دووباره روبسپیر ده بیته فرمانه وای ئەنجوومه ن؟

دهنگی کولو: خیرا و به په له فرمانی گرتنی پینج تاوانبار به ده ستوری دادگا ده ریکه ین!

[هه له له ی ته ماشا که ران]

بژی کۆمار!

دهنگی روبسپیر: کۆمار له ناو چووه! چونکه دز و جهردهکان سه رده که ون

[دهنگی له نیو جه نچالدا ده خنکی].

دهنگی بوردن: ئای! له ناو بردنی زۆردارنیک چه نده سه خت و چه تونه!

مژان: دووسه د به رامبه ر به یه کیک... و ئەوان سنگیان ده هیننه پیشه وه! گویتان له دهنگیان

بیته

خویان بو تاجی شانازی هه شار داوه.

کولتو: قسه هه زاره، دوانی به کاره. خه نچه ر زۆر جیگه ی متمانه نییه... هیچ شتیک ئەوه

ناهییت مرۆقییک، ئەنجوومه نیک بو ی بکورژیت، پشتی مرۆف له ژیر باری

جه ماوه ردا ده شکیت. ته نانه ت دلۆپ خوتینیش به رچاو ناکه ویت.

[په رده داده درتته وه]

روبسپير: [بههۆي رووداوي پەردەي پيشوو، هيشتا حەپەساوھ]

كۆمار، نيشتمان، هەمووي تەفروتوونا بوو. هەموو ئەو هيساو ئاواتانەي بەستبوويان بەئەقل، دادپەروەرتي و راستي و دروستي، گشتي فەوتاو بە با چوو. لە راستيا مرۆفایەتي بەچوار مێخە کيشراوھ.

كوتون: مرۆفایەتي رۆژگاراني ها لە پيشدا. بەلام مرۆفایەتي چي بەچوارمێخە کيشراييت و چي نەكيشراييت، ماكسميلين ئيمە تاوانبار نين.

روبسپير: [خەريکە ديتەوھ سەرخۆي و خۆي رادەگریت]

نە، هيشتاكو نە؛ تۆ راست دەكەيت، هيشتا هەموو شتيك باس نەكراوھ.

ئوگوستن روبسپير: فەرمانی گرتنی «مارا» ش ئيمزا كرابوو؛ بەلام ئەو بەرگري لەخۆي كرد و لەناكامدا سەركەوت.

كوتون: با وريا بين و پيترەوي لە ياسا بكەين ئەو ياسانە بەرگرمان لێ دەكەن.

روبسپير: بەلێ، دۆژمنەكانمان زۆريان پي خۆش دەبيت ئەگەر بيتو ئيمە پي لە بەرەي ياسا دريژتر بكەين. [روو دەكاتە فەرمانبەرەكان] هاوشاربيەكان! چاوەرپي چي دەكەن؟ بۆچي نامانگرن؟

فەرمانبەرەكان: هاوشاري! ئيستاكە تۆ بەمە قايل دەبي، پيتان رادەگەپەين ئەو ئيوە دەستبەسەرن.

روبسپير: ئيوە ئەركي سەرشاتان بەجی دین. واخاسترە.

[لەوكاتەي كە فەرمانبەرەكان خەريكي قسەن، سن ژوست و لوبا بي ئەوھي گوي بەدەنە ئەوھي لە دەورووبەريان چي روو دەدا، زۆر بەگەرميیەو پيکەوھ خەريكي گفتوگۆ كردن].

سن ژوست: هەر لەو دەمەدا كە ئەو خەلكە توورەبووھ دەيانويست وا پيشان بەدەن كە چاويان لە تۆ نيبە؛ تۆ خۆت دا بەدەستەوھ.

لوبا: وا دەزانی دەمتوانی، مل بۆ ئەو سووكيیەيان دانەويتيم؟

سن ژوست: نە، دەمزانی. هەرۆهكو جارن، چلۆن لەگشت جەنگەكاندا لەتەكما بوويت؛ هەميشە بەتەنیشتمەوھ دەبيت.

لوبا: نەمدەتوانی هەرۆهك جەنگەكاني رابوردوو، سنگي خۆمت بۆ نەكەمە سەنگەريك!

سن ژوست: هاوړپيکەم، بي ئەوھي بتوانيم رزگاري بكەيت، خۆشت بەكوشت دەدەيت.

تابلۆي بيستم

[پەردەكە دادەدریتهوھ. پاش تاويكي كەم پەردەكە بەرووي دالانتيك كە لە پارەوي رويشتنە دەروھي نەمايشگاكان دەكا و بەتەنیشت تالاري كۆيونەوھەكاندايە، بەرز دەبيتهوھ. لەلای دەرگاكراوھكەوھ دەنگەدەنگ و غەلبە غەلبی كنوانسيون ديتە گوئ. گوشەبەكي هۆلي شانۆكە - كە نوینەرەكان بەجیيان هيشتووھ و رويشتون - ديتە بەرچاو. خەلكيكي زۆر مات و حەيران جمەيان دي خەريكي هاوچۆ كردنت و بەردەرگاگە دەگرن. ئەو پينج نوینەرەي كە فەرمانی زیندانکردنيان بەسەرا دراوھ - دەست بەسەر ديتە - ژووورەوھ. كەوتوونەتە پيش ئەو فەرمانبەرەني كە شلەژاو ديتە بەرچاو، و هەنگاو هەلدین.

سن ژوست، سەري بەرزكردۆتەوھ، لەپيشەوھ دەستی خستۆتە نيو دەستی لوبا و دەروا بەرپۆتە.

روبسپير حەپەساوھ و براكەي قسەي لەتەكا دەكات. كوتون خەريكي شوخي كردنە لەگەل ئەو فەرمانبەرەني پال بەكورسيیەكەيوھ دەنين].

كوتون: [روو دەكاتە فەرمانبەرەكان]

خاسە، ئاغياني فەرمان و دەست! دەستوورتان پي دراوھ ئيمە بگرن.

فەرمانبەرەكان: هاوشاري! بمانبورن... خوشمان نازانين دەبي چي بكەين...

كوتون: گویتان لە قسەي فەرماندەكەتان نەبووھ چيبي وت؟

فەرمانبەرەكان: ئەمە كاريكي فرە ناشۆيە (۷۳). پياو لە خۆي دەپرسيت، نەكا هەلەي بيستيت. بيگومان دەبي هەلەبەك رويدا بي...

كوتون: وپراي ئەمانەش، پيويستە ئيوە برياري خۆتان بەدەن. ئەگەر كو ئيمە نابي بگيرين، كەواتە فەرماندەكەتان بگرن،

فەرمانبەرەك: كەوايە... ئيمە داوا دەكەين لە هاوشاري روبسپير، كە رينگەمان بدات...

كوتون: ئەو رينگەتان پي دەدا... باشە، ماكسميلين! بيترە پيتان...

لوبا: ئەگەر خۆم بەتەنیايي قوتارېم، بەدەردى چى دەخوات؟ كاتى تواناي ئەوهمان نىيە
يەكتر رزگار بكهين، خاستر وايه پىكهوه بمرين.

سن ژوست: كه وايه من دەبى دووچار بمرم.

لوبا: لەمەرگ يا لەژيانا، من هەرلەتەك تۆ دام.

سن ژوست: ئەى «پىلاد»^(٧٤)هكەم ... [دەيگرىتە باوہشپىيەوہ]... بەلام پىلاد هەرگىز وەك
تۆژنىكى لاو و مندالتيكى نەبوو كه بيانكاتە قۆچى قوربانى.

لوبا: من جوانترين ديارى پيشكەش كورەكەم دەكەم: فیداکارىتى خۆمى پيشكەش دەكەم.
لەپاشەرۆژدا مندالەكافمان شانازى بەرەنج و تىكۆشان و خەباتى سەرسەختى ئىمە
دەكەن و دەبينە ماپەى سەرفرازى و شادى و سەربەرزىيان.

سن ژوست: تۆ راست دەكەى. با لەنيو ئەم تۆفانەدا لەنگەرى كەشتىيەكەمان بخەينە نيو
دەرباي پاشەرۆژا.

فەرمانبەرەكان: [لتيان نزيك دەبنەوہ]

هاوشاربيەكان، هەزەكەن بچينە هۆلى تەنیشتهوہ.

[هەر پينچ كەسەكە دەچنە دەرەوہ.

لەناو تالارى كۆبوونەوہكانداو، لە كۆتابى جىگەى چوونە دەرەوہيدا باراس، مژان كولتو
تەماشايان دەكەن. دواى ئەوہى ئەوان دەچنە دەرەوہ، ئەمان ديتە پيشەوہ، بەرەو لاي
پەردەكە].

مژان: فرە ئارام و لەسەرخۆن. ئايا بەتەماى چين؟

كولتو: بەئىمە چى؟ ئەوان وا لەنيو چنگماندان.

مژان: هيشتاكو گيانيان هەيە. من زۆر بەدگومانم، چاوت لى نەبوو چلۆن لەناكاو توورەبى
رويسپير نيشتهوہ و هيمن بۆوہ؟ ئەوان هيشتا بير لە رزگار بوون دەكەن.

باراس: ئەرى، هيشتا ئەو مەترسييەمان هەيە كه بيانەووت هەلىك برەخسىين بۆ
ئامادەبوون لە دادگاي ميللى

مژان: بۆ ئەوہى نەتوانن لە رىگەى ياساوہ بەرگرى لەخۆيان بكهن، دەبى
بيانگىكى^(٧٥) پەوا بدۆزىنەوہ بۆ گرتنيان.

باراس: لەم بارەوہ هيج رىك كەوتنىك نىيە.

مژان: لەوانە يارمەتییان بدریت.

باراس: تى دەگەم دەلتى چى! لەوانەيە هيج پىوستيان بەزەحمەت و كارتىكى گەورە
نەبووى؛ بۆ ئەوہى لاپەنگرە گەوجەكانى خۆيان بووژتین. تەنيا شتى كه رىگەى
لى دەگرتن چەند كەسىك بو كه لەبەر دەرگا بوون و ئەمەيش كارتىكى گرنگ
نەبوو.

مژان: هيشتاكو وروژاندنى «كومون» ماوہ. ئەمە كارتىكى دژوار نىيە. قاوہكە لەسەر ئاگر
هانۆتە كول، ئىتر كەسىك نىيە ئاگادارى بيت.

باراس: [دواى ئەوہى كه فەرمانبەرىك ديت و چەند وشەيەك بەئەسپايى لەپەنا گوتى دا
دەسرىيتى].

هەوالەكان وا دەگەينەن كه لە دەرەوہ چەندىن دەستە و پىخاوسەكان خەرىكى
چەكداركردنى خۆيان و هاوار دەكەن: «بۆ پيشەوہ بەرەو كنوانسيون».

مژان: ئەمانە خەرىكەن بەگوپەرى ئارەزووى ئىمە هەنگاو هەلدین و دەجوولینەوہ، با
هانربو بخەينە ئەو ناوہوہ.

باراس: تەنيا شتىكە پىوستە بىكەين، ئەوہيە كه لەتىك پەرۆى سوور لەبەر لووتيا
رابوہشپين ئەو گايە خۆى دەكوتى بەسەريا.

مژان: بەلام كى لەتەكيا ديتە شەر؟

باراس: شەر لەتەك ئەو گايە، تەنيا كارى منە و لەخۆم دى.

[پەردە دادەدرتتەوہ]

فەرماندەى دەستەى دوو دەم:

ئەمىشە گسك!

سىمون دوپلە: تۆپچىيەكان و پىنخاوسەكان، ئەم دوو كەرتە ھەمىشە وەفادارن...
فەرماندەكانى بەشەكان: دواى ئەوھى بانگتەن كەردىن، دەستمان لە ھەموو ئىشوكارەكانمان
ھەلگەرت و بى ھىچ وچانئىك ھاتىن بۆ ئىترە.

سىمون دوپلە: با بىيىنە چەند بەشىكەو! دەبى دوو دەستەى ھىرشكەر پىك بەيىنەن.
يەكئىكىيان لە شەقامەرتى سەر رۆخى رووبار؛ ئەوى دىكە لە شەقامى گەورەى سن
مارتن.

فەرماندەى كەرتىك: نە، فەرمانىيان پى داوین كە ھەر لە گۆرەپان بىيىنەن و چاودىرى
بارەگای كومن بىن.

سىمون دوپلە: بۆ چاودىرى كەردنى ئەوى دوو پەل بەسە. ھىرشىردن باشترىن تاكتىكە بۆ
بەرگىرەكەردن. با پىش ھەموو شتىك، ئامادەباشى تەواوئەتى بەدەين.

فەرماندەكانى دەستەكان: لە چل و ھوت بەش، تەنبا نۆزدە بەش ھاتوون و ئامادەى و
وەفادارى خۆيان دەرپىو.

سىمون دوپلە: ئەو ترستۆكە بوودەلەنە كامىيان خۆيان شاردۆتەو؟

دەنگىك لەنىو كەرتەكانەو: ھىچ كام لە بەشەكانى رۆژئاوا نەھاتوون.

سىمون دوپلە: ئەمە شتىكى سروشتىيە، بۆرژوازيەكان. دەولەمەندەكان... خوپىيانە...،
سبەينى سزای كەردارىان دەخەينە مشتىيانەو.

دەنگىك لەلای كەرتەكانەو: ھىشتاكونى ھىچ ھەوالئىك لە «مارە» ش نىيە. لای خۆى
چەكدارىش بوو.

سىمون دوپلە: كەرتى تالین، ئەو چەتەيە.

دەنگىك لەلای كەرتەكانەو: كەرتى سىتە نەيانھىشتەگە ناقوسى نوتردام لى بدەرت.

سىمون دوپلە: پىتوسىتيان بەو نەبوو كە ئىجازەى لى وەرگىر

دەنگىك لەلای كەرتەكانەو: لە ھەموو خراپتر ئەوھى، كەرتى بارەگای كومون،
گراوئىليەكان و ئارسىيەكانىش نەھاتوون.

سىمون دوپلە: غىانەت، زۆر سەيرە! كرىكارەكانى شەقامى خوارووى سن مارتىن، شەقامى

تابلۆى بىست و يەكەم

كات: [ئىيوارەى ۹ى ترمىدەر، كاترمىر لەنىوان نۆ دە. ھىشتا دەمەو ئىيوارەيە. ھەور
خەرىكە ئاسمان دەگرىتەو].

شوتىن: گۆرەپانى ئوتىل دو ويل، لەگۆشەيەكى گۆرەپانەكەو شەقامى رۆخى رووبار،
جەماوهرىكى زۆرى پى چەك، دەم بەھاوار. ھەراوھورباو زەنگو قۆرى^(۷۶) ناقوسى ئوتىل
دو ويل مەترسى بەخەلك رادەگەيەنىت. يەكئىك لە پەنجەرەيەكى نەھۆمى يەكەمەو سەر
دېئىتە دەرەو و ھاوار دەكات:

- خەلكىنە! ھەلسنە سەر پى! راپەرن! دژى ئەنجومەنى بى ئاپروو ھەلسن!

سىمون دوپلە: [پى چەك]

سەربازەكان وەرئە ئىترەو! ئىمە ھەموو ئامادەين.

بۆرژوازيەكان و كرىكارەكانى كەرتى ئەو: ئەوان وىراوئانە دەست لەرووى رويسپىرەكەمان
بەرز بکەنەو. دەيانكۆژىن، بنىريان دەكەين. ناوبان لەسەر رووى زەوى پاك
دەكەينەو. ئەوانە كىن؟

سىمون دوپلە: ئەوئە، ئەمە لىستى ناوى دۆرئمانى خەلكە كە كومون فەرمانى گرتىيانى
دەرکردو [دەيانخونىتەو]: كولو، كارنو، وادىە، فوشە، تالین، بوردن، فرەرون...

[ناوھەكانى دىكە لەنىو جەنجال و ھاوار بزر دەبى. چەند كەسىك پىكەو ناوھەكان لەسەر
لىستەكەو دەخونىنەو]

- ئەم ناوانەى كەمە بىو، بارەر...

- دەبى ھەموو كنوانسىون پاك بكرىتەو!

سىمون دوپلە: كەوايە با بە «شەن و گسك» ھە بۆيان بچىن.

[پىاوەكانى ھەردوو دەستەكە دەگەنە بەرەو]

فەرماندەيىەكى لە دوودەستەكان: ئەمە «شەن».

رۆخی رووبار و پلیتته و هارهکان، جاران هه‌میشه له‌گه‌ل یه‌که‌مین بانگه‌وازا، هه‌موویان گیان له‌سه‌ر ده‌ست زۆر به‌په‌له له‌ریزی یه‌که‌ما، به‌ره‌و رووی مه‌ترسی و خه‌ته‌ر ده‌رۆیشتن؛ به‌لام ئیستا هه‌موویان له دوکانه‌کانی خۆیان کزو داماو بۆی دانیشتون.

ده‌نگیک له‌لای که‌رته‌کانه‌وه: له‌و کاته‌وه که ژاک رد و بابا دوشه‌نیان لی رفاندوون، ئەوانه هه‌موویان له روپسپیر ساردبوونه‌ته‌وه و لیتی دوورکه‌وتوونه‌ته‌وه.

سیمون دوپله: گه‌وجانه کۆلیان داوه! ئەم کاره‌یان ده‌بیته هۆی ئەوه‌ی بینه قوچی قوربانی. به‌سه، با هه‌ر باسی ئەوانه نه‌که‌ین. دلێ جه‌ماوه‌ری ده‌رووبه‌ر، ئانتوان و مارسۆبه، که هه‌ردووکیان له‌گه‌ل ئیمه‌ن.

ده‌نگیک له‌لای که‌رته‌کانه‌وه: زۆر دلێ خۆتیان پێ خۆش مه‌که، هه‌ردووکیان پاران. ئەگه‌ره‌کو پێخاوسه‌کانیش لایه‌نگری ئیمه‌بن، مونتروی، پینکور، فینیسستر، گولنه‌کان چوار مه‌شقی بۆی دانیشتون.

سیمون دوپله: به‌لام ئەوانه شیتن! ئایا بیه‌ر له‌وه ناکه‌نه‌وه که ئیمشه‌و، وازی به‌پاشه‌رۆژی ئەوان و چاره‌نووسی هه‌موو خه‌لک ده‌که‌ن.

فه‌رمانده: سیمون! گوێ بگره، ئیدی نازانین...

سیمون دوپله: سه‌یره نازانین؟

فه‌رمانده: ئەمه به‌ره‌لاییه، خه‌لکی په‌رشو بلاون... ئەری به‌راستی میلیلت له‌مه‌ترسیدایه؟

سیمون دوپله: بۆچی وه‌کو رۆژی رووناک ئاشکرا نییه بۆتان؟ مه‌گه‌ر له‌ماوه‌ی ئەم پینج سه‌له‌ی که به‌سه‌ر شوژشا تپه‌ریوه. سوودی خه‌لک هه‌میشه له‌ته‌ک روپسپیرا پیکه‌وه گرتیان نه‌خواردوو؟

فه‌رمانده: من نالیم نه‌؛ به‌لام ئەوانی دیکه‌ش له‌ته‌که‌مانا بوون. دوو سه‌په‌مه‌ی ئەوانه نه‌ماون. ئەوی که ماویشه خۆی ته‌فروتوونا ده‌کات. له‌م به‌ره‌لاییه‌دا ده‌بی دوا‌ی کێ بکه‌وین؟

سیمون دوپله: ئیوه پانزه‌بیسته‌کان، یاساوه‌ کۆنه‌کان، چۆن ده‌تیرن له‌ داوه‌ری کردنا له‌نیوان ئەو بۆگه‌نانه‌ی کنوانسیون و ئەو مرۆقه پاک و بیگه‌رده‌دا رارابن؟

ده‌نگیک: [له‌پانزه‌بیسته‌کان]

ئیمه هه‌روا پته‌و له جیتی خۆمانا ده‌میتین، دلنیاتان ده‌که‌ین، جگه له‌کۆماری ته‌نیا و نه‌پچر و یه‌که‌گرتوو هه‌یج که‌سی دیکه نانا‌سین.

سیمون دوپله: فره‌خاسه! به‌لام ئیستا کێ، ده‌بی له‌نیو «کومون» یا «کنوانسیون» یه‌کێکیان هه‌لبێژین.

ده‌نگیک: [له‌پانزه‌بیسته‌کان]

هه‌ردووکیان ویکرا! هه‌یج کامیان به‌ته‌نیا هه‌لبێژین.

سیمون دوپله: ئەمه واتان لی ده‌کا وه‌ک گوێ درێژی نیو دوو نه‌قبیره نه‌توان به‌هه‌یج لایه‌کا بجوولێته‌وه. نه‌گۆریتیه‌کی بی بایه‌خ.

فه‌رمانده: [که‌میک به‌ده‌نگی نزمه‌وه]

زۆری له‌سه‌ر مه‌رۆ. ئەگه‌ر ناچاریان بکه‌یت بکه‌ونه‌ری، نازانین چ ریه‌ک ده‌گرنه به‌ر. ئەوان له‌کۆلانه‌کان و هه‌موو جیگایه‌کا چوونه‌ته‌ ناو خه‌لکه‌وه و قسه‌یان بۆ کردوون. ئەمان وای به‌خاس ده‌زانن که له‌م رووداوانه‌دا بی لایه‌ن بن.

سیمون دوپله: ئیمه کار ده‌که‌ین! له‌م بارودۆخه‌دا چه‌ندایه‌تی گرنگ نییه، به‌لکه‌و چابۆکی ده‌ست وه‌شاندن و بریار، کارده‌که‌ن. پتوبسته زۆر به‌توندی و به‌ده‌ستیکی پۆلایی لێیان به‌هین. بۆ پیتشه‌وه. دژی کنوانسیون، بۆ پیتشه‌وه!

[له‌ساتیکا سیمون و دووسی که‌س له‌وه‌فاداره‌کان ناماده‌ی جوولانه‌وه‌ن تۆپچیه‌کانی کوفینال و هانریو، به‌مه‌ستی و سه‌رخۆشیه‌یه‌وه، به‌سواری ئەسه‌په‌وه دینه نیو گۆره‌پانه‌که‌وه].

تۆپچیه‌کان: [روو ده‌که‌نه ئەوانه‌ی که به‌ره‌و شه‌قامی رۆخی رووباره‌که ده‌رۆن] بۆ کوێ ده‌چن؟

سیمون دوپله: بۆ ده‌گۆرچوونی ئەنجومه‌ن.

تۆپچیه‌کان: ئیدی زۆر دره‌نگه! ئیمه له‌وێرا دێینه‌وه، هه‌یج کارێکیان پێ نه‌کرا.

سیمون دوپله: خه‌تای کیه‌ی؟

کوفینال: خه‌تای ئەم هه‌میشه مه‌سته‌یه!

[زۆر به‌تووره‌یه‌یه‌وه ئاماره‌ی هانریو ده‌کات، که به‌شه‌رمه‌زاریه‌وه، ده‌موچاوتیکی ئاساوه‌وه، له‌سه‌ر ئەسه‌په‌که‌یه‌وه دانیشتووه و له‌تر لی ده‌دا]

ئەو سەرخۆشە ئەوەندە ئاگای لەخۆی نەبوو، تا ڕێگەى پێدان لە کومیتەى
هێمنایەتى بېگرن و پەلبەستى بکەن. ئێمە بەزۆر دەرگاگەمان شکاند و قوتارمان
کرد. هەرچەندە خاستر و ابو و ازمان لى بەهانیاى هەر لەوى بمایە. لەبەیانىیەوه
خەرىكى مەى خواردنەوه بوو. ئەم کۆپەلە شەرابە لە بریتى ئەوهى لەوکاتەدا کە
لەناکا و خۆمان کرد بەنا و غاینەکانى کومیتە و گشتیان شلەژا بوون و سەگ
خاوەنى خۆى نەدەناسیىەوه، سوود لەو هەلە وەرېگریت، فەرمانى پێداين کە
بگەرێنەوه بۆ ئوتیلی دو یل.

هانریو: [بەتیکەل و پیکەلى قسان دەکا و پرتەپرت دەکات]

کوفینال بەناپەوا سەرزەنشتم دەکەى... ئیستا بۆت روون دەکەمەوه...

کوفینال: هیچ شتێک بۆ روونکردنەوه نەماوه؛ تۆ تەنیا کە لاکیكى و بەس.

هانریو: لەعەنى خوا! گوێ بگرە، پێم گویت لە کومونەوه دەستورم بۆ هاتبوو کە
بگەرێنەوه بۆ ئەوهى بەرگرى لى بکەم.

کوفینال: گەوجەگیان! نە پێش ئەوهى کە کنوانسیون لەناوبەریت. دەکرا بى هیچ شەر و
هەرایەک ئەو کارە ئەنجام بدریت.

[هەموویان شلەژا بوون و نەیان دەزانى دەبى چى بکەن. بەتۆرێک گشتیان دەگیران].

هانریو: ئەمە راستە. کوفینال! تۆ راست دەکەیت... خاسە، دەى با بگەرێنەوه.

کوفینال: وادەزانى ئەوانە چاوەڕێ تۆ دەکەن؟ ئەوان هەلیان بۆ ڕەخسا کە خۆیان
کۆیکەنەوه، ئەوان لەم کاتەدا نیشتمان پەرودەر لاوەکان لە ئۆردوگای «سابلونەوه»
بانگ دەکەن. هەموو شەقامەکانى توپلری دەبى گەمارۆ بدریت.

هانریو: من چیم کردگە؟ چە روی داوه؟ ئیدی مێشکم کار ناکات و هیچم لەیاد نەماوه...

کوفینال: گوێرە! مێشكى سەرت نوقمى شەراب بووه، ناتوانى خۆت بەسەر زینى
ئەسپەکەتەوه ڕاگریت...

هانریو: نەخێر؛ وانىیە. زۆر خاسیش دەتوانم خۆم ڕاگریم [بەسەر ئەسپەکەوه لەتر دەدات و
ناتوانى خۆى ڕاگریت] ئەم ئەسپە تۆپىو پیر بووه و خۆى ڕاناکرێ [هەمووان
دەست دەکەن بەپیکەنێن پێى] ئەوه کێبە وا دەوێرێ پێم پى بکەنیت؟ سەگ باب!
هەمووتان دەخەمە کونجى زیندان. من ژەنەرالى ئیووم یان نە؟... شمشیرەکەى
رادەکێشى و دەیسوورپێنیتەوه، بەلام لە دەستى بەر دەبیتەوه [لەپر دەست دەکا

بەپرمەى گریان] ئیوه راست دەکەن. وەزعم خراوه. ناتوانم خۆم ڕاگریم... من
بەراژتیکم، کۆپەیهكى شەرابم، من بوومەتە مەسخەرەو هەمیشە مەست
وسەرخۆش... مېوورن... ئابرووم چوو. دەچم خۆم دەکوژم... [روو دەکاتە
تۆپچییەکانى]... هاوڕێیانم ئیوه خاس دەزانن کە هەرگیز لەمەى خواردنەوهدا
زێدەرەوى ناکەم... بەلام ئەم هەوا گەرمەو ئەم هەورەى بەئاسمانەوهیەو نایەویت
بیبەریت... ناکرێ... کارێكى خاسم نەکردگە... من تاوانبارم هەلەیهكى گەورەم
کردگە... من ئیدی توانام براوه و شیاوى ئەوهنیم کە فەرماندەى ئیووم.

تۆپچییەکان: خاسە... خاسە... هەمووان هەر ئەم کارە دەکەن. بۆ دەم و قەپۆزت بخەرە ناو
ئاوى ئەو حەوزەوه! [هەموویان پیکەوه هانریو لەسەر ئەسپەکە دادەگرن و دەبێنە
کەنار حەوزى ئاوهکەو سەرى نوقمى ئاوهکە دەکەن. سەرى دەهیننە دەرەوه، هەردوو
چاوى زەق بووه]

هانریو: سویند دەخۆم لە ئیمپروۆ - جگە لە ناو - هیچی دیکە نەخۆمەوه!... [هەنسکە
هەنسكى پى کەوتوو و تف دەکاتەوه] چەند پیسە!... بەلام خاسە هەموو شتێک
بەخاسى و رووناکى دەبینم. ئادەى تۆپچییەکان، رووى تۆپەکانتان بەرەولای هەر
چوار لای گۆرەپان وەرگێرنەوه! ئیمە پاسەوانى کۆمونین. ئەوا من دەپۆم بۆ ئەوهى
فەرمانى تازه وەرېگریم.

کوفینال: ئایا روپسپیر نەهاتوو؟

سیمون دوپلە: نە، هیشتا نەهاتوو. ئەو لیژنەى نوینەرەکانى کە روشتبوون بۆ لای و
تکایان لیکردبوو کە لە زیندان بیتە دەرەوه، گەراونەتە داوه، لیژنەیهكى دیکەیان
ناردوو بۆ لای.

کوفینال: مەبەستى لەم نازکردنە چىیە؟

سیمون دوپلە: گەرەكى نییە پى لە بەرەى یاسا درێژتر بکاتەوه. ئەو وادەزانى کە
دوژمنەکانیش پى لە چوارچێوهى یاسا درێژ ناکانەوه و ڕێگەى پى دەدەن کە
بەگوێرەى یاسا، لەدادگا بەرگرى لەخۆى بکات!

کوفینال: ئەرى، بیری لى بکەرەوه!... لەوهتى خۆیان لى حەشارداوه تا ئیستا چاویان لى
نەترووکاندوه. ئەوانیش وەک ئیمە گوێ نادەنە دادرەسى؛ بەلکو تەنیا بىر لە
کوشتنى دەکەنەوه.

هانریو: کاتې ویستم له کومیتته قوتاری بکه، به گوتی نه کردم. ئیستا، کاتی قسه کردن نییه، ده بی هه چوئی بیت خویمان بگه یه نینه زیندان. بیه ویت یا نه ویت، ده بی نازادی بکه یین و به زور بیهیتینه دهره وه.

سیمون دوپله: هه رگیز هیچ کاریک به زور له تهک ماکسیمیلینا ناکریت، ده بی خوئی قایل بیته.

کوفینال: ئیمه کاریک ده که یین که ناچار بیته به گویمان بکات. ئیمه له بهر خاتری نه و ژیانی خویمان خستوته مه ترسییه وه، ئیدی ناتوانین بگه ریتینه وه و پاشگه ز بیینه وه. ریتی پی ناده یین بهم کاره مان قایل نه بیته.

سیمون دوپله: نه و هه رگیز ناچیتته ژتیر نه م باره وه. براکه ی ئیستا که وا له ئوتیل دوپل ویل. نه وهش لویا یه به ره و ئیره دیت!

دهنکی خه لک: [هاوار ده که ن]

بژی لویا! ... و ژنه چکوله که ی! ...

سیمون دوپله: نه و روله ی به جهرگ و دلا وه ره، له کاتیکا که نه و چه تانه خویمان لی گیل کردبو، نه و خوئی داوای کرد که نه ویش بگرن!

[لویا، ده ستیکی نه لیزابتی توند گرتووه و «هانریت» یش به و لاوه یه تی، له نیو بژی بژی و هه له له ی خه لک دینه ژووره وه].

نه لیزابت: گوئی بگره، گوئی بگره، چا که بزانه چوئن به پیرته وه دین.

هانریت: خوشکه چکوله که م، بو تزیشه.

نه لیزابت: سوپاس! سوپاس... [به ده دست ماچ بو خه لک ده نیریت، روو ده کاته لویا] ناها! خوشه ویسته که م! چهند خوشه نازاد بوویت و رزگارت بوو له چنگیان. ده مزانی که نه و نامه رده انه ناخری ده شکین و روو رهش و مل شوو ده بن... نه م خه لکه چنده ئیمه یان خوش ده ویت... هه موویان تویمان خوش گه ره که... تا راده یه ک به و نه ندازه یه ی که من تووم خوش ده وئی... هه موو نه م پیواوه میهره بانانه هاتبوون بو نه وه ی له زیندان نازادت بکه ن...

پاسه وانی زیندانه که ش په ییتا په ییتا هه ر داوای لیبور دنی ده کرد و ده یگوت منیش فیداکاری ئیوه... خه لکی فره تووره بوون؛ هه ره شه یان ده کرد و ده بانگوت که دیواره کانی زیندان دهره ووخین... به لام هه ر که زانیبان من خیزانی تووم و نه مییش

خوشکته، نارام و هیدی بوونه وه... پیتیان ده گوتین: «هاوشاری نه گه ر بیتو تالیک له مووی سهری لویا، سن ژوست و ماکسیمیلینی ئیمه بکریتته وه، پارچه پارچه یان ده که یین. تا توئه له دوژمنه کانت نه که یینه وه، به نارامی دانانیشین و ئوقره ناگرن»...

لویا: نه وانه خه لکیکی یه کجار میهره بانن؛ به لام له هه مان کاتا زور ناشین. نه گه ر بیانه یشتایه هه ر له وئی بمایینه وه، خاستر بوو.

نه لیزابت: چلوئن؟ له زیندانا؟ نه ی بی چاوو رووی بی فه ر!

هانریت: نه و کاره ی که نه وان پیتی هه لسان بو به رگر بگردنیان لیتان، کوئی جیگه ی سهره نشته؟

لویا: مه رامی من و هاوړیکانم زور به رزو پیر ژبوو؛ یا پیتش خو هه لقتورتانیان له روو داوه که، زوری وا خراپ نه بوو.

هانریت: به لگه ت چیه؟

لویا: له چوارچیه ی یاسادا دوژمنه کامان نه یانده توانی کاریکی گرینگ دژی من بکه ن. بو من دژوار نه بوو دژ و دژشویان تیکه ل بکه م. ئیستا که پیمان له سنووری یاسا ترازانده وه. گوئی ناده نه قسه کامان. نه وان گره ویان بردو ته وه و داشیان سواره؛ ئیمه فه رمانی گرتنمان بو دهرچوه.

نه لیزابت: ها! ناکامی نه مه چیه؟

لویا: نایه ویت مه سه له که روون بکاته وه.

هیچ؛ با له م باره یه وه قسه نه که یین. ئیتر هیچ چاریکمان نییه

نه لیزابت: [ناگای له مه سه له نییه]

ئیتر هیچ چاریکمان نییه! تو نازادیت! بیتره وه با پیکه وه برۆینه وه ماله وه!

لویا: نه، نازیزه که م! ئیستا که نازادبووم، پیوسته بو وه ده دست هینانی نازادی خه بات بکه م. تا نه و کاته ی سهرکه و تنی ته واوه تی. وه ده دست نه هینین، ناگه ریمه ماله وه.

هانریت: [به سرتوه]

به لام ئایا دلنیایت له وه ی که له م خه باته دا سهره که ون؟

نه لیزابت: ئیستا که هه موو خه لکی له گه ل تووان، ئیدی بوچی شه ر ده که ن؟

لویا: ئاواته خواز بین که بهم شیوه به بیت.

هانریت: [که میک له سه رخۆ]

فیلیپ! پیم بیژه، ئایا هیشتا رووداوی سهختی دیکه ش ماوه؟

لویا: [به سرتوهه].

مهسه له که شوخی نییبه. خو شه ویسته کانم، پرۆنه ماله وه!... هانریت ئه وه ده سپیتمه دهست تۆ...

[ئه لیزابتی پیشان ده دات]

هانریت: با له ئوتیل دو ویل چاوه ریت بین

لویا: نه، نه، با کات به فیرو نه دهین! له وانه یه هه ر ئانیک ئوتیل دو- ویل گه مارۆ بدریت. تا ریکه کان نه به ستراون، خیرا خۆتان ده ریا ز بکه ن.

ئه لیزابت: ئه گه ر ریکه گانیا ن به ستبوو، چی بکه یین؟ ئیستا پیکه وه یین، با پیکه وه بمیننه وه.

لویا: ئیتره جیکه ی ئیوه نییبه، سه فهره که ی «ئه لزا سمان» بیننه وه یاد. ئه وه رۆژه ش جیکه ی ئیوه له نیو سوپادا نه بوو؛ ده بوا یه ئیوه له ماله وه بمانایه. هانریت بیبه ره ماله وه.

ئه لیزابت! جیکه ی تۆ لای کوره که مانه. ئه گه ر وه زع خاس بوو، سه به ینی به یانی دیمه وه لاتان. هه رشتیک پیش هات، ئیوه هه ردوو کتان ده سپیتمه دهست یه کتر. و

مندا له که ش ده سپیتمه دهست هه ردوو کتان. نازانین چی روو ده دات!... ئاگادار بین.

تی بکو شن هه میشه دلای پاک بیت و رق و کینه هیلانه ی تیا نه کات. کینه ژه هریکه مرۆف له ناو ده بات. رق و کینه، ئه م شو رشه خنجیلانه و مه زنه مان ده روو خیتیت... پیتی بلین که باوکی به هه موو هیزو توانا یه کیه وه به رگری لیکرد.

فیتری بکه ن که نیشتمانی خو ش بویت!... خو شه ویسته کانم! بمبورن که نیشتمانم له ئیوه زیتر خو ش ویستوه. بمبورن! به لام ئیوه م له خو م زیتر خو ش گه ره که.

ئه لیزابت: ئاه! تۆ منت خو ش ناویت! ده بی منت له هه موو شتیکی دیکه زیتر خو ش بویت. ئه مه به س نییبه

لویا: [به پیکه نینه وه]

ئه مه به س نییبه؟

ئه لیزابت: [له کاتیکا که ماچی ده کات]

بو من، هه ر ئه مه... ئاه! من بیزارم له م نیشتمانه ی که تۆ له منت زیتر خو ش ده ویت!...

لویا: نه، هاو ریکه م، گه ر منت خو ش گه ره که، ده بی ئه ویشته خو ش بویت. چونکه نیشتمان، تۆیت، منم؛ هه موو ئه و شتانه ی که خو شمان ده ویت و به ئاره زوین بو ی، له کاتیکا که ئیمه نین، ئه وه هه یه. نیشتمان به وجۆره ی ده لاین دایکمان نییبه، رۆله ی ئیمه یه.

ئه لیزابت: چکۆله خو شه ویسته که م! ئه ری، به رگری لی بکه! ئه منیش به رگری لی ده که م.

[سن ژوست دیته ژورده وه، له پشت سه ری لویا وه دهست ده خاته سه رشانی].

سن ژوست: خاسه، هاو ریکه م!

لویا: سن ژوست!... زیندان تۆیشی نه ویست

سن ژوست: نه، چاره نووس فره په له یه تی، ئیستا که نه مانتاو نیوه رای بگرین، ده بی خو مان بخه ینه بهر پیتی.

لویا: چاره نووس به ره و کویمان ده بات؟

سن ژوست: مرۆف کاتی خو ی بسپیتریته دهست چاره نووس، زیتر له نیوه ی هه موو شتیکی له دهست ده چی.

لویا: ئایا ناتوانین جله وی توند بکه ینه وه؟

[له م کاته دا کاترمیری ئوتیل دو- ویل یانزه پیشان ده دات]

سن ژوست: تا پیش نیوه شه و هه موو شتیکی مان بو ئاشکرا ده بیته. هانریت، خوات له گه ل بی. هه رگیز خه فته مه خو ن و به داخه وه مه بن. به چاوی خو تان ده بین که کاتمان فره

که م بوو. نه متوانی ژیا نتان به خته وه ر بکه م.

هانریت: به خته وه ری - هه رچییه ک بیت - من گه ره کم نییبه؛ من هه ر ئه وه م ده وئ که ئیوه هه تانه. ئیدی به ره له لستی ئه وه ناکه ن که له هه میشه یی و نه مری ئه و دنیا

هاو به شیتان بکه م.

سن ژوست: خاسه، که واته په سه ند بکه ن! ئیوه شایانی ئه وه ن؛ بمبورن که تائیستا ئیوه م لی دور خستبو وه.

[تاویک دهروانیتته نیو چاوانی و له پر ناو ده می ماچ دهکات و دهروات. لوبا خۆی له باوهشی ئەلیزابت دوور دهخاتهوه و بهدوای سن ژوست دهکهوئتهپرئ. ههر دوکیان له ناو جه ماوه ره که دا وون دهن. ئەوسا ههر دوو ژنه لاوه که به ته نیایی ده می تهنه وه. هانریت ده له زیت؛ مات و مه لوله. ههر دوو دهستی شل که وتوه، هه ناسه پر کیتیته، چاوی زهق بووه، ئەلیزابت دهستی دهگرتت].

ئەلیزابت: هانریت!... گیانه کهم!... بیروه سه رخۆت. خاسه، که واته ده بی من بتگه یه نم...
[ئەلیزابت دهستی هانریت دهگرتت، و به ره و شه قامی رۆخی رووباره که به دوای خۆیا رایده کیشیت. هانریت هیز و توانای قسه کردنی نییه].

خه لک:

- له م گۆزه پانه دا چی بکه یین؟
- ئایا ده بی بجوولیتنه وه؟ یا پشوو بده یین؟
- هیچ ده ستوور یکمان نییه.
- کوفینال و ئەو سه رخۆشه بۆ کوئ چون؟
- ئەوانه پیکه وه چون ته ئوتیلی دوویل و تیمه یان به ته نیاو بی فه رمانده لیره به چی هیشته گه. ده بی ههر لیره دا شه و بکه ینه وه؟
- ده سته ی «موزه» فه رمانی گه رانه وه و پاشه کشه یان بۆ چوه.
- کومون دژی ئەم بریاره یه. به لام من ئەوانم چا و پین که وت که یه که یه که له گۆزه پانه که وه خۆیان ده زبیه وه و بلاوه یان لی ده کرد.
- ئەگه ر سیمون ئانیک رووی خۆی وه ر بگرتت، ئەمنیش ههر ئەو کاره ده که م.

گه ره کیتی بۆی ده ریچیت و هه لیت.

سیمون دوپله: له کاتیکه که ناهیلیت را بکات.

هیی! برۆروه بۆ نیو ریزی خۆت! بۆ کوئ ده چیت؟

نه فه ریک: ده چمه سه ر ئاو.

سیمون: ههر له شوینی خۆتا میز بکه.

نه فه ره که: شه رمی ده که م رووم نایه.

سیمون: ده سته ی ئاماده ناترسیت.

نه فه ره که: به لام سیمون، چه سوودیکه هه یه. لیره دا له ناوه راستی ئەم گۆزه پانه دا هه روا بمیتنه وه؟ هیچ رووداو یک روو نادات. ئایا خاستر وانیه به چینه ناو ئەو کافیه و له ویترا چاوه ریتی رووداو بین؟ زوانم وشک بووگه.

سیمون: بچۆره سه ر چه تزه که! ئەو کاره بکه که هانریو کردی.

نه فه ره که: به سووکییه وه:

ئاو بۆ پیاو نییه.

سیمون: ئەدی بۆ کیتیته؟

نه فه ره که: بۆ ئازنه له کانه.

له و په ری شانۆکه وه جموجۆلێک ده که ویتته نیو خه لکه که وه، جه نجال و ده نگه ده نگ و چه پله لیدان ده بیسترتت.

سیمون: [وه رده گه رتته وه بۆ ئەوه ی بزانیته چی رووی داوه]

ئوه چه یییه له وئ؟

یه کیک: رو ب سپیر وا دیت.

یه کیک دیکه: ئەری زۆر زوو نییه! له ئاکاما بریاری خۆی دا.

سیمون: ئەم ده نگه ده نگه چه ییه؟

[سیمون فه رمانه که ی خۆی له بی ره چیتته وه، به نیو خه لکه که دا رایده بووری بۆ ئەوه ی چاوی به رو ب سپیر بکه ویت که دیار نییه، تاویک له چا و ون ده بی].

سمپرونیوس: با هه رچی زووتر سوود له م هه له وه ر بگرین!... من، بۆی ده رده چم... ههر ئەوه نده به سه. ژنه که م چاوه رتیه، ده گه رتیه ماله وه... [رایده کات].

سپیتون: من، ده رۆم ئاو به خۆمه وه.

[ئەویش هه لدیت].

ئەپامینونداس: ئەمنیش له گه ل تۆدا دیم...

[ئەویش ده یه وئ رابکات؛ له پر سیمون ده گه رتته وه. ههر له یه که مین چا و گتیراندا،

پیی ده زانیته که دووان رایان کردوه]

سیمون: کئ رای کردوه... سمپرونیوس... و سپیتون... ئاخ به رازینه! ناکری تاویک چاویان لی غافل بکرتت... تۆ، ناهیلیم تۆ رابکه یته...، ئەپامینونداس، بگه رتیه بۆ

ریزه‌که‌ی خۆت! شهرمی ناکه‌ی؟

[که‌میک ده‌نگه ده‌نگی تیکه‌ل و پیکه‌ل دپته به‌رگویی]

نه‌فه‌ریک: ئەو هاوار هاواره‌یان له چیبه؟

سیمون: تف له‌سه‌رو فه‌سالی ئەم جوژه پیاوانه! ئەوانه به‌کوێله‌تی هاتوونه‌ته دنیا و به‌کوێله‌تیش دهمرن. داوای نازادی و پرزگاری بۆ ئەم جوژه که‌سانه، کات به‌فیرۆدانه؟

نه‌فه‌ره‌که: مه‌به‌ستت کێهايه؟

سیمون: له کاتی‌کا رۆبیسپیر تیپه‌ر ده‌بوو، کرێکاره هه‌میشه مه‌سته‌کان، له بریتی ئەوه‌ی چه‌پله‌ی بۆ لێ بده‌ن، ده‌یان‌قیژاند: «بمێ! چروچاوی خواته‌وه!»... و فیکه‌یان بۆ ده‌کیشا. ئەوانه هه‌رگیز بێر له نازادی ناکه‌نه‌وه، ته‌نیا بێر له پۆژانه‌و زکی خۆیان ده‌که‌نه‌وه.

نه‌فه‌ره‌که: ئاخ‌ر خۆ ده‌بێ خاس بخۆین.

سیمون: هه! گه‌وجه. ده‌بێ نه‌بوونی بکیشین! ئەوه ده‌هینی که‌ زه‌حمه‌تی بۆ بکیشین و پشت‌تۆینه‌کامان توند بکه‌ینه‌وه بۆ ئەوه‌ی له‌خه‌باتی سه‌سه‌خت و پیرۆزی به‌خته‌وه‌رییا سه‌رکه‌وین. به‌لام هه‌چ کامیکتان ئەوه ناهین. هه‌مووتان پاشه‌پۆژ به‌مشتی‌ک پارو دراو ده‌گۆزنه‌وه و ده‌یفروشن.

یه‌کێک: [زۆر به‌په‌له له شه‌قامی رۆخی رۆوباره‌که‌وه دیت].

سیمون! سیمون! دوو ده‌سته له کنوانسیونه‌وه که‌وتوونه‌ته رێ، ده‌سته‌یه‌کیان له رۆخی رۆوباره‌که‌وه و، ئەوه‌ی دیکه‌یان له شه‌قامی سنت - ئونوره، بوردن و فره‌رون، سه‌رکردایه‌تیان ده‌کن. باراس فه‌رمانده‌ی هه‌موویان.

سیمون: بۆ پێشه‌وه! پێخاوسه‌کان ئیوه له قوژینی شه‌قامه‌کانی ئەپین، وانری و تانری سه‌نگه‌ر به‌سه‌ن. ئیوه‌ش له جینگه‌ی دیده‌وانییه‌وه چاودێری ده‌رگا‌کانی ئوتیل دووبل بن و ئیمه له‌سه‌ر رێگا‌کانی رۆخی رۆوبار به‌ره‌نگاریان ده‌بینه‌وه.

به‌سه‌ی په‌ل دابه‌ش ده‌بن؛ هه‌ر په‌لێک بۆ جینگه‌یه‌کی دیاریکراو ده‌پۆن. قه‌له‌ب‌الغیبه‌ک له‌سه‌ر شه‌قامه‌کانی رۆخی رۆوباره‌که‌ رووده‌دات؛ ده‌سته‌یه‌کی نارێک و پێک ده‌گه‌رێته‌وه.

ئەوانه‌ی گه‌راونه‌ته‌وه:

- ئەوان وا دپین! وادپین!

- ئیدی به‌رپۆه نارپۆن

- گورج که! با له‌ولاوه ده‌ریچین.

سیمون: خه‌ریکی راگرتنی هه‌لا‌تووه‌کانه

له‌کوێ پێیان گه‌یشتن؟

یه‌کێکیان: له‌سه‌ر پردی شانۆ

سیمون: کێها فه‌رمانده‌یان بوو؟

یه‌کێک: لئونارد بوردن. گراوولییه‌کان له پێشپانه‌وه ده‌هاتن.

سیمون: غاینه به‌زیوه‌کان! ئەوه چیبه به‌ده‌ستته‌وه؟

[به‌یاننامه‌یه‌کی له‌ده‌ست ده‌ستینیت].

نه‌فه‌ره‌که: سیمون، ها بگره بیه‌خۆینه‌ره‌وه. تازه به‌دیواره‌کانه‌وه هه‌لیان واسیبوو. ته‌پلێان لێ دده‌ا و به‌ده‌نگی به‌رزوه له‌سه‌ر شه‌قامه‌کانا ده‌یان‌خۆیندنه‌وه!

سیمون: [زۆر به‌په‌له ده‌ست ده‌کا به‌خۆیندنه‌وه‌ی به‌یاننامه‌که]

ده‌ستوورو فه‌رمانی شاری پاريس: هانریو، فلوریو - لسکو، رۆبیسپیر و کومون فه‌رمانی گرتنیان ده‌رچوو...

- خاسه، قسه مه‌که! له‌گه‌ل ئەوانی تریش قسان مه‌که و هه‌چیان بچ مه‌یه‌ژه!... ئیمه‌ش فه‌رمانی گرتنی ئەوان ده‌رده‌که‌ین.

[هانریت و ئەلیزابت، هیلاک و ماندوو به‌هه‌ناسه برکێوه دپین]

سیمون: خوشکه چکۆله‌کانم، ئیوه لێره چ ده‌کن... وام ده‌زانی ئیستاکی له‌ماله‌وه‌ن.

هانریت: رێگه‌یان نه‌داین برۆین؛ ئیمه‌یان گه‌یراهه‌وه دواوه. رێگه‌ی رۆخی رۆوباره‌که به‌ستراوه

سیمون: گورج بکه‌ن! له‌شه‌قامی کوکییه‌کان و ورورییه‌وه بگه‌رینه‌وه بۆ ماله‌وه. یه‌ک ئان کات به‌فیرۆ مه‌ده‌ن... ناتوانم کاتی خۆم‌تان بۆ ته‌رخان بکه‌م. هانریت! ئەتو ژیرتريت. ئەلیزابت له‌ته‌ک خۆتا به‌ره‌وه. یه‌لا‌لا خیراکه‌ن، راکه‌ن!

[سیمون به‌په‌له به‌ره‌و رۆخی رۆوباره‌که راده‌کا بۆ ئەوه‌ی خۆی بگه‌یه‌نیته‌ هاورپیکانی]

ئه‌لیزابت: من ده‌ترسم! من ده‌ترسم، ئاه، هانریت! ئه‌و سه‌ربازانه کچی بوون؟

هانریت: داروده‌سته‌ی کنوانسیون بوون

ئه‌لیزابت: ئه‌ی ئه‌و سی ناپیاوه‌ی خوتیریانه که سواری ئه‌سپ بوون هاواریان ده‌کرد؟

هانریت: ئه‌وانم ناسییه‌وه: بوردن، بارسى، فره‌رون...

ئه‌لیزابت: ئه‌وان فره‌ تووره‌بوون؛ ده‌لئیی جنۆکه‌یان دیتیبوو. به‌ده‌نگی به‌رز چیبیان ده‌گوت؟

هانریت: نازانم...

ئه‌لیزابت: گویم له‌ ناوی خوشه‌ویسته‌کامان بوو... ده‌رباره‌ی ئه‌وان چیبیان ده‌گوت؟

هانریت: نازانم...

ئه‌لیزابت: ده‌یان نه‌راند: «فرمانی گرتن!» مه‌به‌ستیان چی بوو؟

هانریت: نازانم...

ئه‌لیزابت: تو ده‌زانیت، ده‌زانیت... پیم بپژه.

هانریت: بپژه‌وه! نابیی لیره‌ راوه‌ستین!

ئه‌لیزابت: «فرمانی گرتن» مانای چیبیه؟

ریتواریک: گوچی له‌ پرسیاره‌که‌ی ده‌بن.

دایه‌ چکۆله‌که‌م، مانای ئه‌وه‌یه که خاستر وایه «گۆربکرین!».

ئه‌لیزابت: ده‌قیرتینیت

ئاه!... نا، نا، نامه‌وئیت! من ئیتر نارۆم، ده‌رۆم بۆ لای ئه‌وان!...

هانریت: [له‌ کاتیکه‌ به‌دوای خویا رایدە‌کیشیت]

ئیمه‌ ده‌بئی گوتیرایه‌لی ئه‌وان بین. ئه‌وان ده‌ستووریان پئی داین که بگه‌رینه‌وه

ماله‌وه، نابیی به‌گوتیان نه‌که‌ین.

نه‌فه‌رێک: [خه‌ریکه‌ هه‌لدیت]

خیراکهن؛ له‌ شه‌قامی تیساندربییه‌وه، چوارریتی سانت ماری، تازه‌ گیراوه.

هانریت: [ئه‌لیزابت به‌دوای خویا رایدە‌کیشی]

با رابکه‌ین! ده‌بئی کوره‌که‌ت رزگار بکه‌یت...

[له‌گۆشه‌یه‌که‌وه، له‌لای چه‌په‌وه، له‌چاو ون ده‌بن، گۆره‌پانه‌که‌ زۆر زوو چۆل و هۆل ده‌بئی،

باران نم نم ده‌باری]

تۆپچییه‌کانی کوفینال: [سه‌ریان به‌رز ده‌که‌نه‌وه]

- ئاخری له‌و سه‌ره‌وه ده‌ستی کرد به‌دلۆپه‌ کردن.

- زۆر ده‌میکه‌ چاوه‌ریتی بووین!

- به‌ریه‌ستی (٧٧) ئاسمان شکا.

- پیاو هه‌ز ده‌کا به‌سه‌ر گازی پشتا پال بکه‌وئیت و لئیی بخواته‌وه!

- نه، بۆ ته‌رکردنی قورگم، کوبه‌له‌یه‌کی دیکه‌م پئی خوشتره

[چه‌خماخه‌ی بروسکه‌ و گرمه‌ و ناله‌ی هه‌ور به‌رز ده‌بیته‌وه]

- ئه‌وه‌تانئ، وجودعالی واه‌شقه‌ ده‌بات.

- خوی پیرۆز و میهره‌بان له‌به‌ر روبسپیر خه‌ریکی تیر هاوئیتنه.

- خاسه، واه‌ته‌رده‌بین! بچینه‌ په‌نا په‌سپۆتیک؟

- ناتوانین تۆپه‌کامان هه‌روا له‌وئیرا به‌جی بیتلین.

- له‌ گۆشه‌یه‌کی کافه‌که‌دا داده‌نیشین و چاومان لئییان ده‌بیت. له‌کاتیکه‌ باران ته‌ریان ده‌کا

و ده‌یانشواته‌وه ئیمه‌ش که‌میک تورگمان ته‌ر ده‌که‌ین!

[هه‌موویان به‌ره‌و کافه‌که‌ په‌رش و بلاو ده‌بنه‌وه. شه‌و داها‌تگه‌.]

کوفینال: [له‌ ئوتیل دووئیل دیته‌ده‌ره‌وه]

کوا تۆپچییه‌کانم؟... سه‌گ بابینه‌!... [به‌دوای چهند که‌سپکیان که‌ له‌ دواي

هه‌مووان راده‌کا و به‌ک دوانیکیان لئیی ده‌گرتیت] به‌رازینه‌! به‌م په‌له‌یه‌ بۆ کوی

ده‌رده‌چن؟

ده‌گه‌رینه‌وه یا!...

تۆپچییه‌ک: ئاخ‌ باران ده‌باری!

کوفینال: به‌باران قه‌لس ده‌بئی؟ خوتیری، بیس؟ ده‌ترسی دارزیتیت؟ [ده‌گه‌رته‌وه و روو

ده‌کاته‌ ئه‌فسه‌رێک که‌ به‌دوا‌یه‌وه دپت و به‌ده‌نگی به‌رز پیتی ده‌لئیی] ئیتر که‌سم

به‌رچاو ناکه‌وئیت.

گشتیان سوود له‌تاریکایی شه‌و وه‌رده‌گرن و هه‌لدین. گۆره‌پان په‌شه، ده‌لئیی ده‌می

ئه‌شکه‌وته‌... پیتیان بلئیی با چراکانی سه‌ر ده‌رگای ئوتیله‌که‌ دابگرسین.

[ئه‌فسه‌رێک زۆر به‌په‌له‌ راده‌کات و پاش تاوئیک هه‌موو چراکانی سه‌ر ده‌رگای ئوتیل

دوویل داده گیرسیت. به لام رووناکیبه که جگه له چۆلتیتی ناو گۆره پان هیچی دیکه پیشان نادات. باران شهسته دهکات، بهردی سهرجادهکان دهرهوشیتته وه. کوفینال ته ماشایه کی لای راست و چهپ دهکات]:

همموویان وهک مشک رایان کردووه و خۆیان شارده و ته وه... دهرۆم له کونه کانیان دهیان نهینمه دهره وه!

[راده کا بهدوایانا بو ناو کافه که].

[ههر له م کاته دا، کوتون له ژیر شهسته ی بارانا له ناو گۆره پانه که دا دهره که ویت. له سهه کورسییه چه رخداره که یا دانیشته وه، ههردو دهستی خۆی خستۆته سهه دوو دهسته ی چه رخه که ی و به خیرایی دهیچه رختیت و دهنگی جیکه جیکی لی وهدهر دیت. سهروسنگی هیناوه ته پیشه وه، دانه جیره دهکات. دوو ژهنده رمه «مورن و ژاووار» بهدوایا راده که ن و هاوار ده که ن]: راویسته!... راویسته!...

هه وره تریشقه یه کی ترسناک.

[کورسییه چه رخداره که ی کوتون له بهر ده می پله کانی ئوتیل دوویل، له ژیر په نجه ره بلنده رو شه نه کانی نهومی یه که ما، راده ویتتی.

[کاتژمیر یه کی دوا ی نیوه شه و پیشان ده دات]

[په رده داده درتته وه]

تابلۆی بیست و دووهم

کات: شهوی ۹ له سهه دهی ترمیدر. کاتژمیری یه ک تا دووی سهه رله بهیانی، پاش بارانیکی زۆر.

شوین: تالاری بچوکی یه کسانی له ناو ئوتیل دوویل. روبسپیر له پشت میزی لیژنه ی هه لسه و پاندنی کومون. له ناوه راست «فلوریو» «لسکوی» سهه رۆکی شاره وانی و «پایان» نۆینه ری کومون دانیشته وه. له سهه ری میزه که، له بهرامبه ربیه وه، کوتون که تازه هاتۆته ژوو ره وه له سهه کورسییه چه رخداره که یه تی و دانیشته وه.

ئاگوستن روبسپیر، له پشت سهه ری برا که یه وه راویستا وه، خۆی به سهه ر کاغه زه کانی نیو دهستیبه وه نوشتان دۆته وه.

سن ژوست، له ولای میزه که وه دانیشته گه؛ بن ته رخه م دیتته بهرچاو و هیج گوی ناداته قسه و گفتوگۆکان.

لویا هه لدهستی و په رده ی په نجه ره کانی سهه ر به گۆره پانه که تا نیوه ی هه لده داته وه و ته ماشای دهره وه دهکات. گشت په نجه ره کان کراونه ته وه. دهنگی ته وژی پیژنه ی باران دیت. هه موویان دوگمه ی کراسه کانیان کردۆته وه. زۆر به دژواری هه ناسه ده دن. هه موو په کهر و هیلاک و ماندوون. جگه له روبسپیر، سن ژوست و کوتون، ئەوانی دیکه هه موویان له نیو خۆیا نا خه ربکی ئاخافتن.

- باران!... له ئاکاما باران باری...

- هه ناسه ده دن!...

- پیاو له م کاته دا هه موو هیلاکی و ماندوویه تی به سهه رشان ی خۆیه وه هه ست پی دهکات!...

- ئیدی هیج کاریک ناکرئ... پیاو وا هه ست ده کا خه ربکه په کی ده که وئ... گه ره کیتی هه ر له وێرا له جیگه ی خۆیا بخه ویت... هه رکه س ده یه وئ باییت.

- نه! نه! ده بی خۆمان رابگرین.

- با سه عاتییک بخه وین!... ته نیا چاره که سه عاتییک.

- نه، تهنانهت يهک دهقیقهش نه! دهنا له ناودهچیت و ئیدی هه رگیز هه لئاسیته وه.

ئهگوستن روبسپیر: [روو دهکاته روبسپیری برای]

خاسه ماکسیمیلین، فره درهنگه، دهبی ئیمزای بکهیت.

فلوریو لیسکو: وا خه ربکه پاريسمان له دهست دهچن، ئیمه کاتی خۆمان به فیرۆ دهدهین.

پایان: له کاتژمیری ۱۰ ی شهوا، له ۴۸ کۆمیسیتیر، بیست و ههوت کۆمیسیتیران لیره بوون، هاتیبون بۆ ئهوهی دهستور وهریگرن. ئیمه پیتوبستیمان بهتۆ ههبوو که دوا بریار و دهستورمان بۆ دهکهیت. دوو سهعاتی تهواو چاوه دیت بووین، ئیدی ئهوان ماندوو بوون و پۆشتن.

لویا: ناو گۆرپه پانه چۆل و هۆلّه و کهسی تیا نه ماوه. خه لکی له ژیر بارانا بلاوه یان لیکردوه. [به رهو لای سن ژوست دهروات].

سن ژوست، له وه دهچن ئیدی کهس نییه پاسه وانی له ئوتیل دوویل بکات. تۆچییه کان تۆپه کانیا به جی هیشتهوه. بیره وه با پیکه وه چۆنیه تی بارودۆخی مهسه له که هه لسه نگینین.

سن ژوست: [بی ئه وهی هیهج تهکانیک به خۆیا بدات]

هیچ سوودیک نابه خشی. مرۆف ته نیا له کاتی هیرشا به رگری له خۆی دهکات.

لویا: دهبی چی بکهین؟

سن ژوست: زۆر درهنگه؛ کار له کار ترازاوه.

پایان: [روو دهکاته روبسپیر]

ئیمه سه رکردایه تی سوپامان ناچار کردبوو که دهست بگرن به سه ره ئه و به شانهدا که جیهگی متمانه نین له «موزه م» و «مه لبه ندی مافی مرۆف» و بیانگرن؛ به لام هانریو ته نانهت شیایو ئه فجامدانی ئه م کارهش نه بوو. ئه وانیش گشتیان هه لها تون.

فلوریو لیسکو: ئیمه توانیمان ناقوسی نوتردام لی بدهین و دهنگی به رز کهینه وه. «سیته» پازی نه ده بوو ئه م کاره بکهین. دووباره هه ر که سیکمان قاو کردوه بی سوود بووه. ماکسیمیلین، ته نیا ناوی تۆ ده توانی خه لکی پاریس ببزوتی. ده، بنووسه و قسه بکه.

ئهگوستن روبسپیر: بانگه وازه که ئیمزا بکه! بانگه واز بۆ جه ماوه ری خه لک...

کوتون: ته نیا ئه مه بهس نییه!... خه لکیک که له ژیر بارانا ریزه کانی خۆیان به جی دههیلن، چیاان له دهست دی بیکه ن؟ بانگه وازیک بۆ سوپا ده ربکه.

روبسپیر: مه حاله! هه رگیز ئه م کاره ناکه م، به هیهج جۆریک ناتوانم کۆمار بسپیرم دهست دیکتا تۆریه تی نیزامی.

کوتون: کۆمار به ره له سستی ئه وه ناکات که ژه نه راله کانی له رووی بیگانه کانا راویستن و به رگری لی بکه ن.

روبسپیر: ئه گه ر پۆژیک بیت و کۆمار بۆ دا بین کردنی ناکۆکیه ناوخۆییه کانی، ریگه بدات سوپاییه کان دهست به کاربن، ئه و پۆژه بیگومان پۆژی له ناوچوونی کۆماره.

کوتون: ئه گه ر بیتو ئیمه ش دهست به ئه ژنۆ و چوار مشقی بۆ دا بینشین، ئه وساکه ش کۆمار هه ر له ناو دهچیت؛ له پر تووشی له رز و به گیروه ستان (۷۸) ده بیته.

لویا: [به په له به ره و لای کوتون دهچن]

چیته؟

کوتون: ئیتر ناتوانم. توانام نه ماگه. دلّم تیکه ل دی؛ ده لئی ده کوتن به سه رما. ئیدی هیهج شتیک نابینم... ئه ی له شی رهنج کیش، هیمه تیک!

ئهگوستن روبسپیر: [روو دهکاته براکه ی]

پیش هه موو شتی ده بی سه رکه وین!... بانگه واز بۆ خه لک ئیمزا بکه.

روبسپیر: به ناوی کیهاوه؟

فلوریو لیسکو: به ناوی خۆته وه.

روبسپیر: له نیتو سی سه د نوینه ری کنوانسیون، من جگه له وهی خزمه تکاریکی کۆمار که نوینه ری ئه وم، ئیتر هیهجی دیکه نیم.

ئهگوستن روبسپیر: خاسه، که واته به ناوی کنوانسیونه وه ئیمزای بکه!

روبسپیر: کنوانسیون مرده گه. ئیدی هیتزو توانای که سایه تی ناتوانی جیگری بیت.

لویا: به ناوی خه لکی فه ره نسه وه.

روبسپیر: ئه م کاره خه لک ده بی خۆیان بیکه ن؛ نه ک ئیمه.

لویا: ئیمه ش خه لکین.

روبسپیر: ته نیا ئه وهی که خه لکین بهس نییه.

من له شاری لیون له مه خراپترم دیوه؛ له بارهوه به لگه ههیه. دهیج باوه پیمان به کاره که مان بیته و به دهستیکی پۆلابی مییشکی دوزمانی خه لک بیژینین و وهک هه وره تریشقه بگرمینین. من نامادهم، من له هه مووتان زیتتر خۆم راگرت و به رهه لستی ئەو داخوایه م کرد که کومون کردی بۆ قوتار کردمان له زیندان. من لهو باوه په دابووم و ئیستاکهش هه ره له سه ره ئەو باوه په م که له م رووه هه له مان کرد که ریگه مان پیدان فه رمانی گرتنه که مان ئاشکرا بکه ن و بلاوی بکه نه وه. به لام کاتیکی پیاو پراریکی دا، ئیدی نابج لیبی په شیمان و پاشگه ز بیته وه. پیویسته تا گه یشتنه نامانج ریگه ی خۆی بگریته بهر و پروات.

له به ره ئەوه ی کنوانسیون فه رمانی گرتنی ئیمه ی ده رکردوه، ده بیج یاسای له ده ست ده ره بیژین و ده ستیان کورت بکه ی نه وه. هه ره که سیکی پیی خۆشه ده توانی له ته ک منا بیته. گیترو گوج و شه پله. ده مه وئ پییش هه موو نیشتمان په ره ره کان و تۆپچییه کانی کوفینال بکه وم و دژی کنوانسیون راپه رم.

ئه گوستن رووسییر: ئە منبیش له ته ک تۆدا دیتم؛ با پرۆین.

پایان: ئیمه ده توانین هه موو ئەو تۆپچییه ی تا ئیستا وه فادارمان و پیخوا سه کانیش راپه رینین...

لویا: سن ژوست! تۆ بۆ وا زارت به ستووه و هیج قسان ناکه یته؟

سن ژوست: من بۆ قسه کردن نه هاتومه ته ئیره؛ به لکو...

لویا: ... بۆ کار کردن هاتوویت؟

سن ژوست: نه، لویا! من بۆ مردن هاتووم؛ ئیدی کاتی کار کردن تپه په ریوه. ئیوه نه تانده توانی، یاخود نه تانده ویست ئەم راستییه روون بکه نه وه. ئیمه ریگه مان پیدان که چه کمان بکه ن.

کوتون: سن ژوست، ئە تۆش له م رووداوه دا به ره ره سیاری؛ تۆ چوار رۆژ له مه وه به ره فه رمانیکت ئیمزاکرد، ئەو فه رمانه بووه هۆی ئەوه ی باشتترین و دلسو زترین تاقم و ده سته کانی پاراس که وه فادارمان بوون، به ره وه سوپای ژوو روو بنیرین.

سن ژوست: ئە مه راسته؛ به لام من ئەم کاره م به نیه تیکی پاکه وه کرد. وام بیره ده کردوه که بۆ دوا جار، تی بکو شم ناکۆکی و دوو به ره کی نیو ئەندامانی کۆمیتته له ناو به رم و

دوو باره یه کیان بخه مه وه. ئە وانیش و ئیوه ش نه چوونه ژیر ئەم باره، ئەو کاته ی که ئەو فه رمانه م ئیمزا ده کرد تا ئە ندازه یه ک ئاگام له خۆم بوو و هۆشیار بووم. ئە مه په لپ و بیانوویه کی خاس بوو، چونکه هیج کامیکیان نه ده چوونه ژیر باری ئەم ریسواییه ناچار بیه و ئە مه ته نیا ریگه و ره وشتیکی بوو که ده یته وانی کۆمار پرگار بکات!

کوتون: کام ریگه و ره وش؟

سن ژوست: دیکتاتور بیهت. پیویست بوو له سه رمان، هه ره کو رۆحی کۆن له بارو دۆخیکی وا دژوار و ناسکا هه موو هیزو تواناکان بسپیترینه ده ست ته نیا پیاو تیک که ده بووه ته وری ده ستی کۆمار! ته نیا ماوه ی چهنده مانگیکی و یاخود چهنده وه ته یه کتان ده ویست بۆ ئەوه ی ئەژده های سه د سه ری پیلانه کان له ناو به رن و هه موو ئەو به ره به ستانه ی که ریگه یان له شالاوی لافاوی شوړش ده گرت، بشکیین. پاش ئەوه ی شوړش سه رده که وت و ئەرکی سه رشانی خۆی به دی ده هیتا و روو باری پرته وژمی شوړش ریگه ی راستی خۆی ده گرت وه بهر، ئەو ساکه ئەو که سه ده یته وانی بیته و ته وره خو ئیناوی به که ی بداته وه ده ست ئیوه. ئیوه ش ته و ره که تان ده شکاند.

رووسییر: نه، تا ئەو رۆژه ی من زیندووم و هه م، هیج که سیکی - هه ره چهنده پاک و جیگه ی متمانه ش بیته - ته وری دیکتاتور بیهت به ده ست وه ناگریته. ته نانه ت ئە گه ره ئەو که سه «سنسیناتوس»⁽⁷⁹⁾ ییش بیته. ئە گه ره ئەو که سه ی دوا ی ئە نه جامدانی کاره که ی، به ره زامه ندی خۆشی بجیته که نار، هیشتا کۆمار و خه لک، به هۆی ئەوه ی که ریگه یان داوه ئەم کاره په سته ئە نه جام بیته و له نرخی گه وره یی و مه زنییان که م بۆ ته وه، داده رزین.

کوتون: [پالی داوه به لویا، ئە گوستن و پایان]

که وایه په نا به رنه بهر فه رمانه وه ی گه وره! ... جه ماوه ری خه لک! ... و بۆ له ناو بردنی غاینه کان، با پال بده ی نه پال سوپا که مان.

رووسییر: من باوه رم پیی نییه.

ئه گوستن: به لام تۆ سالی پار باوه رت پی بوو.

رووسییر: ئیدی باوه رم پیی نییه.

کوتون: تۆ یه که مین که سیکی بوویت که هانت دان دژی «ژیروندن» کان هه لسن

روبسپير: ئىستا ئىدى رۆژى ۳۱ ى مانگى مه نيبه.

ئەگوستن: چى شتىك گۆراوه؟

روبسپير: ھەموو شتىك گۆراوه. ئەو كاتە تواناترىن ھىزەكانى كۆمار گشتيان پىكەوھە بوون و يەكىتتيسان لەنىوانا بوو: مارا، دانتون، ئەبر... بەلام ئىمپرو زۆر بەناشكرا دەتوانىن بلتېن كە دەوروپەريان بىبابانىكى ئەبەرھووھە!

كوتون: ئەمە قسەى بى باوھەرەكانە! ئايا ئەبرو دانتون دەبوايە بمانايە؟

روبسپير: ئەم كارە مەھال بوو. ئەگەر پىويست بىت ئەم كارە دووپات بكمەوھە. ئەنجام دەدايەوھە.

كوتون: ھەمىشە بۆى بەداخوھە بووم. ئەمە كارەساتىكى دلئەزىنە كە ئەم جۆرە پىاوانە شووم بن بۆ كۆمار و ئىستا، كە دەبى دژى كەسانىك كە ئەوئىندارى كۆمارن وھك بىو، بارپەر و كارنو، بوھستىنەوھە.

كوتون: ئەمانە ھەموويان قىنيان لە تۆبە.

روبسپير: ئەمنىش قىنم لەوانە.

كوتون: ماكسىمىلېن! تۆ ئىمشەوھەكە فرە ئنجىلېت.

روبسپير: من كۆمارم لەخۆم زىتر خۆش دەوئىت و خاس دەزانم كە ھەرىكە لەم مەرگانە كەخوئىنى باشتىن ئەوئىندارانى كۆمارى تىبا دەرىژىت، ھەرگىز ناگىرېتەوھە. ئەگەر لەو باوھەرەدا نەبوومايە كە ئەم چەند كەسە قەلسە دەبنە ھۆى تىباچوونى كۆمار. رق و كىنەى خۆم دەخواردەوھە، بەلام ئەگەر بەردەوامبوونى ئەم شەرى براكوژىبە پىويست بىت، تەنبا لەھەلومەرچىكا دەبى كە بتوانرىت لەلای خەلكى بەشەرەفى كىوانسىون پالېشتىك بدۆزىتەوھە... عەودالى پەيداكردنى پالېشتىك بووم، بەلام بۆم نەدۆزرايەوھە. «خەلكى بەشەرەف» ئەو دەستەى بۆم درىژكردن، گىرايانەوھە دووھە، ئەوانىش غىبانەتبان لى كرم. ئىمپروكە دەبى متمانە بەكىھا بكمەين و بىكەينە پىشتىوانى خۆمان؟ سن ژوست راست دەكات؛ تەنبا پەنابردنە بەر دىكتاتورىبەت دەتوانى كارتىك ئەنجام بدات. بەلام من ئەو پەسند ناكمە. پەنابردنە بەر دىكتاتورىبەت ماناى بەرپەچدانەوھەى باوھەرى خۆمانە.

سن ژوست: ماكسىمىلېن! دەزانم دەلتى چى و تىتدەگەم و لە ئاستتا سەر دادەنوئىم. بەلایەنى كەمەوھە پىويستە لەسەرمان بۆ پاشەرۆژ و بۆ نەوھى داھاتوومان پاكى ناوبانگى خۆمان بپارىزىن.

كوتون: ئەوھە تەنبا لە كاتىكا دەبى كە سەرکەوتووبىن. ماكسىمىلېن و تۆش سن ژوست ، ئەگەر لەم خەباتەتانا سەرنەكەون و بشكىن، ئەوا بۆ ھەمىشە و لە چەرەكانى داھاتوودا سەرشۆر دەبن.

روبسپير: كوتون، ئەوھە دەزانم! ئەوان بەدناوم دەكەن. مېژوو خزمەتكارىكى زەبوونى سەرکەوتنەكانە.

سن ژوست: دواى بەدناوى، دادپەرورەتتى. لە ئاكاما دادپەرورەتتى جىگىر دەبى. چەندىن سەدە تىدەپەرەت، ئەو رۆژە دىت، تۆز و خۆلى ئىمە بۆ مېرۆقايەتى ئازاد و بەختەوھەرى داھاتو، دەبىتە مايەى شانازى و پىروژى.

كوتون: پاشەرۆژىكى روون بۆ ئەو كەسانە كە دوشوستى دىن، نىبە.

سن ژوست: من ھەرگىز ناشكىم. ئەوان دەتوانن ژيانى كەسانىكى وھك ئىمە بگرن كە لەپىناوى ئازادىيا بردوويانەتە سەر، بەلام مەھالە بتوانن مردنى ناو پىخەفمان بەسەرا بسەپىن.

فلورىو - لسكو: بۆ ئىمە گرېنگ نىبە سن ژوست لەنىوگۆردا سەرىخۆبى خۆى بپارىزىت. ئىمە تا دوا ھەناسەى ژيانمان بەرگرى لىتوھەكەين. ماكسىمىلېن! ئىمە تا دوا دلۆبەى خوتىنمان و تا سەرەمەرگ لایەنگرى تۆين. تۆ ناتوانىت دەست لە خەباتكردن ھەلگىرت. ئەشى ئىمزاى بكمەيت.

روبسپير: ئەم كارە ھىچ سوودىكى نىبە.

پايان و ئەگوستن: ئىمزاى بكمە!

لوبا: لە پەنجەرەكە نرىك دەبىتەوھە تەماشايەكى ناو گۆرەپانەكە دەكات.

ئەم خەلكە - «كارىان بەكىبە؟» - ئەوانە كىن لە گۆرەپانەكەوھە بەرەو ئىرە دىن؟...

[روو دەكاتە كۆفىنال كە دىتە ژوووھە] كوفىنال!

كوفىنال: [بى ئەوھى تەماشى بكات].

ھەموو شتى ئارام و لەسەرخۆبەتى، دەستەكانمان خاسن. ئىزىنم دانى وچانىك بدەن. پىش ئەوھى دەست بەكارىن، پىويستە لەتەك ئەو ھىزە يارىدەدەھەى كە بەلئىنيان پى داوون بىن، بەھىزىريان بكمەين. روبسپير، ئىمزاى بكمە.

لوبا: لەبەر دەمى پەنجەرەكەوھە

ئەوانە وا خەرىكەن بەرەو پىپىلكەكانى ئىرەوھە دىن «روودەكاتە سن ژوست كە

هاتۆتە نزیک پەنجەرە کەوه... بڕوانە، سن ژوست! ئەوانە دەناسیتەوه؟

سن ژوست: بیاناسمەوه یان نەیاناسمەوه چ سوودێکی هەیە! وازی پێنە با کەمێک لەم
هەوا خۆشە ئیمشەو هەلێم.

لویا: ماوەیەکی زۆر چاوت و ناچەوانتم بەم شیبوێه ئارام و درەخشان و بەختەوه
نەدیوو.

سن ژوست: من بەختیارم. لە گێژەلۆکە ی ژیان هاتوومەتە دەرەوه و پزگار بووم.

لویا: من هیچ بەختەوه نەم. من بەهەموو رەگ و خوێنمەوه پێوهی بەستراومەتەوه.

سن ژوست: کەواتە تاویک سوود لە خۆشی دوا هەناسەکانی ژین بەرە. بەزۆترین کات
ئەم شەوه پاک و بێ گەردە پیس دەبێ، ئەم ئارامی و بێ دەنگییە نامیتێ.

لویا: ناتانم... دلێ خورپێ دلێم دەتەزیتێ... هاتوونەتە ناو ئوتیل... ئەوا وەژووور دەکەون...

سن ژوست! گوێ پراگرە! ئەمانە کێن؟

[دەرگا دەکرێتەوه. هێشتاکو هەموویان بەدەوری روبسپیرەوه نە کە لە ئاکاما کاغەزە
ئیمزا دەکات. بوردن دەگەڵ دەستەپەک ژەندرمە خۆی دەکا بەژوورا]

بوردن: [روبسپیر پێشانی ژەندرمە یەکی زەبەلاح دەدات]

ئا ئەوتە غاینە کە! مەردا، بیکۆژە!

[ژەندرمە کە گوللە یەک بەدەوری روبسپیر دەتەقیتێ. دەم و چاوی روبسپیر دەکەوتیتە سەر
مێزە کە، ئەوانە ی دەورووبەری بەشلە ژاویبەوه بەلاو دەبنەوه].

کوفینال: [بەلاماری بوردن دەدا و دەس دەخاتە بینه قاقە ی]

ئاخ! هە ی پیاو کوژی تاوانبار!

[ژەندرمە کان بەهەلە داوان خۆیان دەگە یەنە ناو هۆلە کە. دەگەڵ فلوریو لیسکو پیاوان
دەکەونە شەر و دەستەو یەخە دەبن. ئاگوستون روبسپیر دەیهوێت لە پەنجەرە یە کەوه رابکا.

روبسپیر، غەلتانی خۆتین بووه و بەرامبەر کوتونی داماو و بێ دەسلالات، هەردووکیان
توانای جوولانەوه یان نیبە، بەتەنبا یی ماونەتەوه و هاوڕێکانیان بەجێیان هێشتن

کوتون بێ هووده هاوار دەکات و داوای یارمەتی لە هاوڕێکانی دەکا:]

«منیش لەتەک خۆتانان بێن».

[هەرکە دەیهوێ هەلسیتە سەر بێ، دەکەوتیتە سەر زەوی و دەتلیتەوه. پیاوکانی بوردن
بەشەق و لەقە دەکەونە گیانی و تیبی هەلەدەن، لەپاشان وەکو تۆپ بەرز ی دەکەنەوه و

لەسەر پلەکان تووی دەدەنە خوارەوه].

[سن ژوست، لە کەنار پەنجەرە کەوه یە و پێستی لەوه، بێ هیچ جوولانەوه یە ک
راوێستاوه. چاوەرێی ئاکامی چارەنووسێکە کە خۆی پێشبینی بو کردبوو. لویا چەند
هەنگاوێک هەلدیتێ بەرەو لای مێزە کە و دەگەریتەوه بۆ لای ئەو].

لویا: کوشتیان! کۆمار فەوتتا... دوا ی مردنی ئەو ئیدی من ژینم بۆ چیبە... خوات لەگەڵ بێ
برا کەم!

[لەچاو ترووکاندنی کا دەمانچە کە ی رادەکێشێ و گوللە یە ک بەخۆ یەوه دەنێ. سن ژوست
دە یگریتە باوه شیبهوه].

سن ژوست: لویا، بەخوات دەسپێرم!... تۆ ئیدی ئازادیت! و پزگارت بوو... رێگە یە ک ی
سەختم لەپێشە. ئەمجارە بێ تۆ ئەم رێبە دەگرمە بەر... بنوو، برا کەم! بنوو. خۆ یام

بەخۆت، بنوو...

[زۆر بەمیهرە بانیبەوه لەسەر زەویبە کە پالی دەخات].

بوردن: [دەست دەخاتە نیو قژی روبسپیر و سەری بەرزەوه دەکات]

نەمردگە! بەلام دەمرێ.

مەردای ژەندرمە: [هەرۆک کە لە شپێرێک بای کردۆتە خۆی و فیز دەکا. بەپێکە نیبەوه
دەست دەبات بۆ سمیلەکانی خۆی و بای دەدا، دەروانیتە برینە کە ی روبسپیر کە خۆنی لێ

دەتکێ، وەک کە لە بابێک کە خەریکی بال وەشانندن، دەکێشێ بەسنگی خۆیا و دەنەریتێ]
خاس نیشانەم لێ گرتبووه!... بەمن دەلێن مەردا!

بوردن: [بەرەولای مەردا وەردەگەریتەوه و دەست دەخاتە سەر شانی و زۆر بەفیزەوه دەلێ]
مەردا! ئیستا کونێ ئیدی ناوی تۆ نەمرە و چۆتە ناو مێژوو.

[سن ژوست بەرەو لای روبسپیر دەروات، کە بەجنیو و قسە پێووتن تۆری دەدەنە سەر
مێزە کە].

[ژەندرمە کان رێی لێ دەگرن و ناھیلن بەرەو لای مێزە کە پروات، دەستی دەبەستەوه]
سن ژوست: [بەسەر مێزە کەوه تەماشایە ک ی روبسپیر دەکات و چاوەرێبە چاوی یە کتر]

مامۆستا کەم! ئەمنیش لەتەکتام... خۆت پراگرە...

[پەردە دادەدریتەوه]

دههينان: «ئەگەر ھەز دەكەي كە پزگارىيان بېت، دەبى لە تەكما بخەويت!...» بىچ گومان ئەوان نە كەسپىكيان قوتار دەكردو، نەھيچ شتيك، لە راستيا نە باوكەكانيان و نە خۆشەويستەكانيان و نە زيرەكانيان...

– لە خواروو كافەكەيانا، ژير زەوى و نەغمى واى تيابوو كە گشت لاشەكانيان تيا دەناشت؛ چونكە گەرەكى بوو سەرى شەش ھەزار پاريسى بېرپت...
– ئەمە مەحالە!

– باوەر بکە، ھەموو قسەكانم راستن. و ئەم يەكەشيان [سن ژوست پيشان دەدات] دەريپتەكى لە پيستی لەشى كيرتیکى كۆلۆ كە بەگيوتين سەريان پەراندبوو، بۆ خۆى دووربوو.

– ئاخ! دێندە... دەبى ھەر بەزیندووبەتى پيستی كەول بکريت!...

[ژەندەرمەكان خەلك دوردەخەنەوه]

ژەندەرمەكان: ھاوشارپيەكان! با پرۆين، با پرۆين. دەبى ريز لە ياسا بگيرت. تەنيا ياسا ئەشى فەرمانرەوا بىچ. نەھەرکەس و ناکەسيك. ئيو دەتوانن ئارام بگرن. ياسا چاوديرى لەو كەسانە دەكات كە پەپرەوى لى دەكەن. ئەمانە تا پيش داھاتنى شو، كەللەيان دەپەرتنريت.

يەكيتك لە ناو خەلكەوه: بەلام تەنيا ئەمە بەس نيبە.

ژەندەرمەيەك: ئەشى بەمە قايل بېت! خۆ ئيمە پياو خۆزنين.

[يەكيتك لەوانەى لە پەردەى سيانزەھەما، لە بنكەى ژاكوينەكان ئافەرينى رويسپيرى كرىبوو]

– ئادەى با تەماشايەكى بکەم

يەكيتكى دیکە: خاسە، لەو دەچى كە لەوبەر ناسيبيتت، ھا؟

يەكەمين: نە، نە!... ئەمنيش وەك ھەموو ئەو خەلكە كاتى خۆى چاوم پىتى كەوتبوو...

[رويسپير دەروانيتە چاوى پياووەكە. ئەويش دەشلەژى و پرووى خۆى وەردەگيرت و گەرەكيتى بۆى دەرچى]

يەكيتكى دیکە: بەلام من بيسستومە كە تۆ ھاوپى بوويت...

يەكەمين: درۆيان عەرز كروويت قوربان! سوپند دەخۆم كە وانيبە.

يەكيتكى دیکە: ئەگەر تۆ راست دەكەى، تف بکەرە دەم و چاوى.

تابلۆى بېست و سېهەم

كات: [سەرلەبەيانى رۆژى ۱۰ى ترميدر (۲۸ى ژوئيه)]

شوتن: [لەناو پايون ئەگاليتە، لە تويلرى، لەنيو تالارى كۆبونەوهكانى دادرەسى كۆميتەى رزگارى خەلك. رۆبسپيريان بردۆتە ئوئى. رۆبسپير وە بەرچا و دەكەوى كە لەسەر ميژيتكى مۆديلى لويسى پانزەھەم پال كەوتوو و سەرى ناوئەتە سەر سنوقيتكى گەورە. چاوى كراوئەتوو و بى ئۆقرە زەق بۆتوو و ھيچ جوولەى نايە. ئاوى نيو دەمى پەيتا پەيتا خويناوى دەبېت و رۆى دەكاتە نيو كيسەيەكى چەرمى چەرمگ. چەند شەقاوى لەو لايەوو سن ژوست بەدەم و چاويكى شەكەت و ماندوو، بى كراوات، يەخەى كراسەكەى درياگە، سەرى بەرزەوو كەردەوو و دانيشتوو، كەميك دوورتر لەوان، لە گۆشەيەكى تالارەكە، دوما^(۸۰) و پايان دانيشتون. بەرامبەريان بەسەر ديوارى لاي ميژەكەى كە رويسپيرى لەسەر كەوتوو، فەرمانى كنستيتوسيوئل «بەيانامەى مافى مرۆف» ھەلئاسراو.

تالارەكە پرە لە ژەندەرمە، تۆپچيەكان، موجه خۆرانى دەزگا دەولەتیبەكان، رۆژنامەچيەكان و خەلكى دیکە لە ھەمە جۆرە توئژەكان... ھەموويان لەنيو تالارەكەدا خەرىكى ھا توجۆ كرىن.

دەنگەدەنگى جۆراو جۆر:

– شای غايەكان!

– ئيستا ئيدى پەكى كەوتگە.

– دەبوايە ھەر وەك كوندەبەبو بەبزمار بەسەر دەرگای ئەنجومەندا دابكوترايە.

– چى سەر و فەسالىكى پيس و نالەبارى ھەيە.

– خۆى فرە بەجوان شيرين دەزانى. لەنيو كاخيكى ئاوپنە بەند و پر لە مۆم، دەگەل دووسەد سى سەد ژنى رووت و قووتا جيژنى دەگرت و پرايدەبوارد. دەلین قەحپە بەناوبانگەكان، ژنان و كيژانى ئەو كەسانەى كە دەستوورى گرتنيان دەر دەچۆ، بۆ

يەكەمىن: سۆيىند دەخۆم و تىفېش دەكەمەۋە.

[زۆر بە پەلە خۆى لە ناو خەلکەدەدا بزر دەكات]

پايان: بۆگەنېنە! خاس دېتەۋە يادىم. لە بىنكەى ژاكوپنەكانا كړنوشى بۆ رۆبىسپېر دەبرد...

دوما: ئەو گىيانى خۆى رزگار دەكات. ئېمەى گېتل گىيانى خۆمان بەفېرۆ لەدەس داۋە و ئەم كارە لەبەر خاترى ئەۋە [ئىشارەت بۆ رۆبىسپېر دەكات] كەچى تەنانەت نەيتوانى بەرگرى نەلەخۆى و نە لە ئېمەش بكات. ھەروا بەجېتى ھېشتىن و بەرەللاى كردين. ناخ، ئەگەر گوپتان بۆ قسەكانم شل بكردايە.

پايان: پەشىمانى بۆ كارىكى ئەنجام نەدراۋ، ھېچ سوودىكى نېيەۋ دەردىك دەرمان ناكات. ئىدى ئېمە تىياچوۋىن. ئەگەر رۆبىسپېرىش تىيا نەچوایە، ئەو ساكەش دەردىك دەرمان نەدەكرا.

ھەموو ھىوايەكمان لى براۋەۋ ھېچ ترووسكايىيەك بەدى ناكەم. ئەمە كۆتايى كارەكانىتى، كۆتايى ھەموو شتىك.

دوما: پىياۋ لەناۋ ئەم تەپۆتۆز و ھەوا گەرمەدا لەھۆش دەچى [رۆو دەكاتە ژەندەرمەكان] ھاۋرپىيان! تەنانەت ئەۋانەى لەسەرەمەرگىش دان. كەمىك ئاۋيان پى دەدرىت. ژەندەرمەيەك: ئەم قسەيەم لاپەسەندە. ھەر كەسىك بېت، ئېمە ھەموومان مۆيىن.

[دەيەۋى بچىت ئاۋ بېنى]

[ژەندەرمەيەكى دىكە: بەردەمى دەگرى]

- وگولوس، راپىستە! ئايا دەتوانىن ئەم كارە بكەين؟

ژەندەرمەى يەكەم: من خۆم بەرپرسىيار دەبم و ۋەرامىيان دەدەمەۋە. رايانسپاردووم كە چاۋدېرىيان لى بکەم! پىيان نەگوتم كە ئەشكەنجەيان بدەم.

دوما: دوو جام بېتە.

پايان: سى جام [سن ژوست پىشان دەدات كە زۆر بەفېزىو لووت بەرزىيەۋە دانىشتوۋە و نايەۋىت داۋاي ھېچ شتىك بكات؛ بۆ ئەۋەى بىر لە رەنج و ناخۆشىيەكان بكاتەۋە، نوقمى دەرباي بىر كرنەۋە بوۋە] بروانە بۆى! ئىدى ھېچ ھېز و تواناي بۆ نەماۋە. سى شەۋە خەۋ نەچۆتە چاۋى. زۆر پىياۋانە و بەسەر بەرزىيەۋە لەسەر كورسىيەكە دانىشتوۋە. ناتوانن تەنبا يەك وشەى لى بكىشنەۋە؛ بەلام لەپر دەرووخى.

دوما: نە، مەحالە برمى لووت بەرزىيەكەى بەپىئو رايەگرى و ھىزو تواناي پى دەبەخشىت. ئەو ئېمەۋ ھەموو شتىكى كرەۋتە فېداى ئەۋ فېز و لووت بەرزىيەى خۆى. لاي ئەۋ ھەموو شتىك يەكسانە، بەمەرچىك تا كاتى چوونە ژىر تىغى گىوتىن، شايان و پرىبەپىست بېت.

پايان: ئەمە بەلاى منەۋە زۆرىش خراب نېيە! ئەم لاۋەم فرە خۆش دەۋى و بەداخەۋەم بۆى.

[سن ژوست بۆ چركەيەك لەبىر كرنەۋە دەردەچى، دەروانىتە پايان و بى ئەۋەى قسەيەك بكات، بەچاۋىكى پىر لە خۆشەۋىستىيەۋە سلاۋى لى دەكات].

ژەندەرمە: [لە كاتىكا تەماشاي رۆبىسپېر دەكات كە بەدەستى لەرزۆكەۋە، كىسە چەرمىيە خوتىناۋىيە ھەلقلقاۋىيەكەى دەسۋى بەچەناگەى خۆيا و دووبارە ئەم كارە دەكاتەۋە] ئەۋ ئىدى شتىكى بۆ نەماگە كە خۆى پىر پاك بكاتەۋە...

[پارچە كاغەزى شىرو ورى ناۋ سەبەتەى زىل كۆ دەكاتەۋە و دەى ناخنىتە نىۋ دەستى رۆبىسپېرەۋە و كىسە چەرمىيەكەى لەدەست ۋەردەگرىت]... ھا، بگرە! دەم و قەپۆزى خۆتى پىر پاك بکەرەۋە.

ژەندەرمەى دوۋەم: [ئەۋ كىسەيەى كە ژەندەرمەكەى پىشسو تۆرى داۋو، ھەلدەگرىت و بەوردى دەپىشكىت و لىيى ورد دەبىتەۋە]

چى تىيا نووسراۋە؟ [دەيخوتىتەۋە]، «بۆ مۆناركى مەزن...» ئەۋەتا، دۆزىمەۋە! ئەمە بەلگەيەكى خاسە بۆ پىلانەكانىيان! ئەۋە دەگەل «شا» دا دەستىيان تىكەل كىرەبوۋ پىكەۋە خەرىكى پىلان گىران بوون...

ژەندەرمەى يەكەم: بەلام نە، گەۋجە!... «بۆ مۆناركى مەزن» ماركەى بۆنى بۆن فرۆشىكى شەقامى ئەۋنورەيە.

ژەندەرمەى دوۋەم: ھەرچى ئىثرى بىژە، لەۋى نووسراگە «مو... نا... رك» [خونجە دەكات] بەۋشەيەكى دىكەى «ك» ماناكەى دەبىتە «شا». جگە لەمە ھىچى دىكە ناچىتە ئەقلمەۋە.

ژەندەرمەى سىيەم: ئەگەر لەناۋ ئەم كىسە چەرمىيەدا وشەيەكى نەبىنى تىيا نەبوۋ، ئەى بۆچە ئاۋەھا توند خستبوۋىە نىۋ دەستىيەۋە؟

ژهندهرمه یی کهم: له گهل ئەمانهشا باوهر ناکهتیت که ئیمشه و دهگهل ئەو هه موو هاتوچۆ کردنانه دا، ئەو ئەم کیسه یه ی ههر به دهسته وه بووه.

ژهندهرمه یی دوهم: خاسه، مه به ستت چه س؟
یه کهم: ئاشکرایه، خستویانه ته نیو دهستییه وه.

دوهم: له کوی؟ کئی؟

یه کهم: ههر لپهره. یه کئی له م پۆلیسانه... [خۆی وه کو سیخوره کان ده نوینی که ده روانیته ئەم لا و ئەولا]

ههر ئیستاکی چاوم به یه کییک کهوت... بۆی ده رچوو رایکرد...

ژهندهرمه یی کهم: خاستر وایه چاوه کانت بقونجینی و زارت دابخهت... کارت به سه ر
کاری پۆلیسه کانه وه نه بی!

ژهندهرمه یی کهم: خاسه! سه ر ده نیمه سه ریان...
دوهم: [به لاساییه وه]

من ته نیا ئەو شته ی که خوتندوومه ته وه په چاو ده کهم. له وئ نووسراگه «مونارک»،
وشه ی «ک» ی بخه ره سه ر [خونجه ی ده کاته وه] بمری کاپه!
ژهندهرمه یی کهم: [له کاتییک له روبسپیر نزیک ده بیته وه]

بروانه ئەم مه یونه! خۆی ده نوینی. خاوه ن شکۆ ته ندروستیتان خاس نییه؟
[له م حاله ته دا دم و چاوی روبسپیر گهر ده بی. هه ست به تازار ده کا. چاوه کانی
دا ده خات بۆ ئەوه ی تازاره که ی ئاشکرا نه بیته].

[تاریکیی بالی به سه ر شانۆکه دا ده کیشنی، په لئه هه ورکی سوور، له پاشانا زهردیکی
مه یله و خۆله میشی درده که ویت. له ناو هه وره که دا تابلۆیه کی خه یالی جینگه ی تابلۆ
راسته قینه که ده گرتیه وه].

[روبسپیر به سه ر میزه که دا راکشاهه. به ره به ره دم و چاوی دیتته پیشه وه. ئەو شتانه ی
ده وره یی تیکرا له بهر چاو بزر ده بن، له سه ر په رده که ته نیا روخساری روبسپیر وه دیاره.
هه ردوو چاوی زیت بوون و نیشانه ی رهنج و ناخۆشی تیا وه دی ده کرتیت... دوا جار ئەم تابلۆ
خه یالییه ش بزر ده بیته. تاریکیی شه و هه موو شانۆکه ده گرتیه وه. له پر رووناک ده بیته وه.
ئه وساکه تارمایی روبسپیر به سه ر په رده که دا درده که ویت.

له و کاته دا که تاریکیییه کان یه ک به دوای یه کا تپهر ده بن، ده نگیکی تارام روونیان

ده کاته وه و دهنگی روبسپیر، بیره وه ر، مالخولیایی، هیدی و له سه رخۆ و که مئیک هاو
تاهنگه]:

تارمایییه کان:

۱- دیمه نیک له تاراس، له ژیر ئاسمانیکی خۆله که وه یی. (۸۱)

۲- وهزی به هاریکی خۆش و فینک ده س پیده کات. گژوگیاو رووه ک تازه سه ریان له
خاک کردۆته ده ر.

۳- چند تیرۆژیکی بی تین له نیو هه وری باراناوییا ده تویتته وه، ده بنه به ور
هه لده وه شینه وه. گورگه زتییه.

۴- شه قامیکی کۆن، خانووه ره یه کی کۆن.

۵- له کۆمابیکی تاریکا که پله به ر دینه بۆره کانی تیک شکاون، کورپکی زاوله ی شه ش
حه وت سالان، به رگی پرسه ی پۆشیوه. له سه ر پله کانی نزیک په نجه ره یه که وه دانیشته وه؛
پالی داوه به دیوارو سه ری به رزه وه کردوو و ده روانیته جوولانه وه ی هه وره کانی ئاسمان.

۶- له هه وشه ی قوتابخانه یه کی کۆنی شارۆچکه یه کا، کورپکی ده دوانزه سالان له
گۆشه یه کا پالی داوه به دیواریکه وه بی ئەوه ی سه رنجی بۆ وازی هاوړپیکانی و دهنگه
دهنگیان رابکیشرتیت، نوقمی ده ریای خوتندنه وه ی کتیبه که یه تی.

دهنگ: مالیخولیای رۆژانی سه رده می مندالی، شارپکی کۆن، خانوویه کی ساردو سه ری
بی به ری له سه زوی دایک و باب. زارۆله یه کی بی دایکی وه ک روبسپیر... بۆ
به خته وه ری نه خولقاوه و شادی خۆی لی شارۆته وه... له گیانیا تینی گه رمایی و
خۆشی له خۆیا نه بوو؛ له ناو په ره ی کتیبه کانا بۆی ده گه راو عه ودالی بوو.

تارمایی: له ناو ژووړکی ساردی فیگرگی لویی لوگران، لاویکی هه رزه کاری هه ژده بیست
سالانییک، به تۆی کراسیکه وه دانیشته وه، دانه قرجه ی دی له سه رمانا و ده له رزیت
و خه ریکی کتیب خوتندنه وه یه و له هه مان کاتا جله که کانی نیی پینه ده کات. ده رگا
ده کرتیه وه؛ مامۆستایه کی راهیب خۆی ده کا به ژووړا. لاوه که به پرتاو هه لده ستیته
سه ر پی و به شله ژاوییه وه ده یه ویت کتیبه که و جله کانی بشاریته وه. راهیبه که
به زه رده خه نه یه ک و به شیوه یه کی دلسۆزانه خۆی وا پیشان ده دات که هیچی نه دیوه.

دهنگ: هه ژاری، ته نیایی و بیکه سی و سه ختکاری... ده سالانی ره به ق له شاره
گه وه کانا قوتابی بوو و عه ودالی فیربوون. له بهر ئەوه ی فره هه ژار و بی ده رامه ت

بوو. به جل و بهرگ و كهوشی شړه وه نهیده توانی ئه وئ به جئ بهیلتی. كوره دهوله مه نده كان به چاوی سووك و نزمه وه ته ماشایان ده كرد، به پټوه بهر ده كان له بهر ئه وهی كه فره ده ست ته نگ بوو، ناچار بوون، تا ئه و كاته ی «شا» له بهر دم فیرگه كه یانا تپه پره ده بیت، بؤ ماوه به كهی كاتی جلویه رگی نوئی پی بدن بؤ ئه وهی ده گه ل قوتابیه كانی ديكه به پیر شاهه بچیت.

تارمایی:

۱- شه قامی سن ژاك. له بهر ده رگای فیرگه ی لوی لوگران، هه وراز ټك دیته بهر چاوه كه ده ست و پټوه نده كانی شا - كه له مونتانی سنت ژنوبو وه دین - وه ژورور ده كه ون. روبسپیری هه رزه كار كه پوښاكه په سمیه كان به شپوه به كهی نا قولاً له بهر یا راده كا، له سهر شه قامه كه، له ژیر بارانا، له بهر ده می ده رگای گالیسكه رازاوه كهی «شا»، كه دم و چاوه و روخساری شه كه ت و ماندووی ئه ندامانی باره گای شای لیوه دیاره له سهر ئه ژنؤ چوكی داوه ته وه...

۲- «شا» له نیو گالیسكه كه دایه، بی ئه وهی هیچ گوئ بداته لاوټكی هه رزه كار كه له ده روه خه ريكی خویندنه وهی و تاریكی به خیر هاتنیانه، به چلټیسیه وه خه ريكی خواردنی بالی فرووجیکه. شازن باویشك ده داته وه و ده گه ل پره نسيس لای بال كه به رامبه ر دانیشتووه و به بی شه رمیه وه له ژیر چاوه وه ده روانیته قوتابیه كان كه كرټوشیان بر دووه، قسه ی هه لیت و په لیت ده كات.

۳- دوباره هه مان شه قام. باران ده بارټ. كالیسكه كه ده كه ویته ری و قورو لیته ی سهر شه قامه كه ده پرژینیته روى قوتابیه كان كه هپشتا نامه كانیان به ده سته وه وه و تاره كه یان ته واو نه كرده وه، هه لساونه ته سه ری ئه وه هپشتا له خویندنه وهی و تاره كه نه پوتوه؛ مرؤ مۆچ و شه رمه زار راویتستاره...

گالیسكه كه به تارامی دور ده كه ویته وه و به شه قامی سن - ژاك دا وه ژورور ده كه ویت...

۴- له نیو تم و مژیکه كه به سهر شانوكه دا ده رده كه ویت - به لاوه وه - گیوتینیک وه بهر چاوه ده كه ویت...

[ئهم چوار تارماییه بی هیچ قسه كرنیک ده رده كه ون. چونكه قسه كرن بی سووده]

تارماییه تازه كان:

له هه مان كاتا سهر شانوكه رووناك ده بیته وه. رۆژیکى خوش و دلرفین له نارمنونوبل،

دورگه ی بوبلیه، روبسپیری هه رزه كار به سهر گولكوزی ژان ژاك روسدا؛ كه به جامیكی خۆله میشی مردووان رازاوه ته وه. هه ر به و شپوه بهی له بهر ده می گالیسكه كهی «شا» دا چوكی دابؤوه، هه روا ئه ژنؤی داوه ته وه. به لام لیته دا غه م و په ژاره دایگر تووه. ناوچه وانى خستوته سهر به ردی گوره كه. به سهر گوره كه وه به ردیک وه بهر چاوه ده كه وئ كه شتی له سهر نووسراوه ته وه. دوو دره خت سیبه ریان خستوته سهر گولكوكه؛ مه له كان ده خوین.

دهنگ: ئه ی ژان ژاك، هه ی ماموستای هیژام! هیله پر له شكوكانی نیو چاوانتم وه بهر چاوه كه وت كه ناوټه ی شوینه واری په شایى ئه و غه م و په ژارانه ی كه سته م و بی دادی مرؤث بؤی په خساندبوویت، بووبوو. وه به چاوه پینكه وتنی تو، هه ستم به و راستیه ی په نج و تازاری ژبانى سهر به رزی كه پینشمه رگی باوه ری راستیه، كرد. هیواو تاره زووم ئه وه به كه منیش بتوانم به رامبه ر ئه وانه خۆم رابگرم. له م بارودوخ و كاته ناسكه پر له مه ترسیبه دا - كه شوړشیکى بی هاوتا هه لگیرساوه - سویند ده خۆم كه ریپازی تو بگرمه بهر.

تارمایی: تارمایی ژان ژاك روسو له پشت سه ری لاوټك - كه چوكی داوه - ده رده كه ویت. ده ست ده خاته سه رشانی روبسپیر، كه بی ئاوردانه وه، هه لده ستیته سهر پی.

دهنگی ژان - ژاك - روسو:

كلؤلی چاره ره ش! ئایا ده زانیت ئه و ریپازه به ره و كوئ ده بات؟

دهنگی روبسپیر: ئه گه ر ئه و ریپازه به ره و به دبه ختیبه كانی تو م به ریت، له لام پیروزه و به موباره كی ده زانم. ئه منیش گه ر وه كو تو ویزدانیکى پته وم هه بایه - كه هه میسه خاسی و خیرو خوئی ئه وانم گه ره ك بی - ئیدی ترسیك له سپله یی و خراپیه كانی هیچ كه س نه ده بو.

دهنگی ژان ژاك روسو:

خراپتر له و نامه ردیبانه ی به رامبه ر به تو كراوه، له ئارادانییه

دهنگی روبسپیر: ئه ب كام خراپیه؟

دهنگی ژان - ژاك - روسو: بؤ گیانیکى وه ك گیانی تو، له هه موو شتیک خراپتر ئه وه به كه له بریتى چاكه كرن بؤ خه لك - كه ویست و تاره زوویی تو به - له ته كیانا خراپه ت كر دیت...

تارماییه کان: [پهرده دهگۆرپیت]

۱- پاریس، جه ماوه‌ری چه‌کدار، شه‌قامی سنت - ئانتوان له‌ کۆتایی شه‌قامه‌که‌دا قولله‌کانی قه‌لای باستیل وه‌بهر چاو ده‌که‌ون. خه‌لکی وروژاون و به‌جۆش و خرۆشه‌وه به‌ره‌و باستیل ده‌رۆن. ته‌قه‌ی گولله و ناله‌و گرمه‌ی تۆپ دیتته به‌رگۆی... خه‌لکیکی زۆر به‌هاوار و فریاده‌وه دینه‌ سهر شانو. سه‌ریکی پراو به‌سه‌ر نینه‌یه‌که‌وه‌یه... روبسپیر ته‌مه‌نی سی سالانه و نوینه‌ری چینی سییه‌مه. له‌ که‌نار دیواری خانوو به‌ره‌به‌که‌وه پراویستاوه و په‌نگی دهم و چاوی هه‌لبزرکاو و به‌ترسه‌وه ده‌روانیتته خه‌لک.

۳- له‌نیو تالاری ئه‌نجومه‌نی ده‌ستووری، میرابۆ خه‌ریکه له‌ پشت به‌رزه‌کی وتار خویندنه‌وه‌دا قسه‌کانی ته‌واو ده‌کا. کۆبوونه‌وه‌که‌ گرم و پر جۆش و خرۆشه. نوینه‌ره‌کان له‌ هاتوچۆ کردندان و خه‌ریکی پیکه‌یتانی کۆمه‌ل و ده‌سته‌ن و به‌ده‌نگی به‌رزوه قسان ده‌که‌ن.

نوینه‌ری ئاراس، لاویکی خوین گهرم، له‌سه‌ر کورسبه‌که‌ی ناشیانه و به‌فیزه‌وه چاویلکه‌به‌که‌ی خسته‌تته سهر لووتی هه‌لده‌ستیتته سهر پێ. به‌شه‌رمه‌وه به‌ره‌و لای به‌رزه‌کی وتارخویندنه‌وه‌که‌ ده‌روات که‌ میرابۆ تازه له‌ قسه‌کردنی خۆی بۆته‌وه و خه‌ریکی هاتنه‌ خواره‌وه‌یه. میرابۆ کاتیکی روو به‌رووی ئه‌م لاوه‌ ده‌بیتته‌وه، وه‌کو پسپۆریکی ده‌روانیتته سه‌رتاپای و خۆی ده‌کیشیتته لاوه‌ بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌م بتوانی تپه‌رپیت. میرابۆ هه‌رکه هه‌ست به‌شه‌ژان و نارحه‌تی روبسپیر ده‌کات، ده‌ست ده‌خاته سه‌رشانی و به‌میه‌ره‌بانیه‌وه به‌ره‌و لای به‌رزه‌که‌ی ده‌بات. ئیدی کاری به‌سه‌ره‌وه ناییت. روبسپیر ده‌چیتته پشت به‌رزه‌که‌که‌وه، ده‌قی کاغه‌زه‌کانی ده‌کاته‌وه، نه‌رمه‌ کۆکه‌یه‌کی بۆ ده‌کا و ده‌ست به‌خویندنه‌وه ده‌کات. به‌لام ئه‌وانه‌ی ناو تالاره‌که‌ گۆیی بۆ راناگرن و پشتی تی ده‌که‌ن.

۳-۴-۵: له‌ سێ تابلۆی دواییدا، هه‌ر ئه‌و دیمه‌ن و دیکۆره و له‌ته‌ک هه‌مان هه‌زی لاسارانه دوویات ده‌بیتته‌وه. له‌ زه‌مینه‌یه‌کا که‌ به‌شیتوه‌یه‌کی ئه‌نقه‌ست و نادیار، خۆله‌ میشی و مژاوی، روبسپیر نزیک بینهر و ئه‌و دیمه‌نه‌ی که‌ له‌ تالاره‌که‌وه هه‌یه‌تی خاس وه‌به‌رچاو ناکه‌وێ. خه‌لکیکی پر جموجۆل به‌ده‌م هاوار و قسه‌وه له‌به‌رزه‌کی وتار خویندنه‌وه‌که‌ نزیک ده‌بنه‌وه. به‌رزه‌کی وتارخویندنه‌وه‌که‌ له‌به‌رده‌م شانۆکه‌وه و له‌لای چه‌په‌وه دانراوه. سێ جارن روبسپیر که‌لله‌شه‌قانه ده‌یه‌وێ بچیتته سه‌ره‌وه. به‌لام هه‌رجار ئه‌وانه‌ی له‌ ده‌وربه‌ریدا ده‌گۆرپیت و ده‌وربه‌ری تیک ده‌چیت.

جاری دوهم: هه‌رکه روبسپیر ده‌ست به‌قسه‌کردن ده‌کات، سه‌ره‌تا یه‌کیکی له‌ پاشان دووان، دواچار سێ نوینه‌ر گالته‌ی پێ ده‌که‌ن. قاقای پیکه‌نینی ئه‌نجومه‌ن دیتته گۆی و له‌وه ده‌چی که‌ وتارییژ پرووداماو هه‌رمی ده‌کا. به‌لام لاسارانه دووباره ده‌ست ده‌کاته‌وه به‌ئاخفتن.

جاری سییه‌م: سه‌ر و فه‌سالی نوینه‌ره‌کان به‌ته‌واوی گۆراوه، فره‌ جدی ورد بین، دوژمنانه. ئه‌پۆسییۆنیکی تووره هاتۆته ئارا.

به‌لام له‌کاتی قسه‌کردنی ئه‌وا به‌هۆی تارماییه‌کی سینهماتوگرافیک، دیواره‌کانی پشت به‌رزه‌کی وتار خویندنه‌وه‌که لا ده‌چیت و تالاره‌که ده‌روانیتته سه‌ر جاد. له‌ هه‌مان کاتدا له‌ پشت په‌رده‌وه له‌ لای چه‌په‌وه خه‌لکیکی زۆر له‌ ژن و پیاو که‌ له‌ سه‌ره‌تاوه په‌خش و بلاون و له‌ پاشان زۆر ده‌بن و له‌ پشت سه‌ری روبسپیر کۆ ده‌بنه‌وه و هه‌روه‌کو شه‌پۆلیکی به‌رده‌می به‌رزه‌که پر ده‌که‌نه‌وه.

جاری چواره‌م: له‌ناو ئه‌نجومه‌نا یاخیبوونیکی پر له‌ رقوکیه‌ دژی رۆسپیر داسه‌پاوه. رۆسپیر زۆر له‌سه‌رخۆ و به‌هیمنییه‌وه خه‌ریکی قسه‌کردنه. ژیره‌نده‌کان ئاژاوه ده‌نینه‌وه. له‌ لای راسته‌وه هه‌لسوکه‌وت پر له‌ قینه، ده‌مچاوه‌کان گرژن، مشتته‌کۆله‌کان ئاماده‌ن و هه‌ره‌شه له‌ وتارییژ ده‌که‌ن و له‌ لایه‌کی دیکه‌وه، له‌ لای چه‌په‌وه، شه‌پۆلی خه‌لک، به‌ره‌و پێشه‌وه دین، دینه‌ سه‌ره‌وه و سه‌ریله‌کانیش هه‌مووی ده‌گره‌وه. خه‌لکی هه‌ژار و بێ ده‌ره‌تان، پێخاوس و رووت و جل شر له‌ ئاکاما سه‌ره‌نینه‌کان ده‌گرن و سوپاکه‌یان هه‌موو شانۆکه پر ده‌کاته‌وه، ده‌ستی میه‌ره‌بانی به‌سه‌ر سه‌ری روبسپیردا ده‌هین. له‌ هه‌مان کاتدا ئه‌م ده‌نگانه دینه‌ گۆی:

ده‌نگی خه‌لک:

- پاسه‌وانی هه‌رگیز ماندوو نه‌بوو و هه‌میشه ئاماده‌ی خه‌لک!

- پاسگر!...

- یار و یاره‌ری هه‌ژاران!

- چه‌واری! هاوڕیتی بێ ده‌ره‌تانان!

ده‌نگی روبسپیر: هه‌ژاران فریشته‌ی سه‌ر رووی زه‌مین.

ده‌نگی خه‌لک:

- بئى باكى ئازا، پاكى بئى گەرد، ئالا ھەلگىرى يەكسانى، رابەر و سەردارى خەلک، فەرمانپەرەوا...

دەنگى رويسپير: ... تەنيا خەلک فەرمانپەرەوايە. لە فەرەنسەدا تەنيا دووپارت ھەيە: پارتى خەلک و پارتى دوژمنانى خەلک. تەنيا دوو چين لەناو جەماوەرە ھەيە: چينى ياوەرەنى ھەژاران و ستەم لىكراران و چينى بزوينەرەنى دەولەمەندە زۆردارەكان، خويىن مژە پارە پەرەستەكان. ئەمە تەنيا دابەشكردنكى واقىبەتە لە فەرەنسەدا. ھەركەسى دەگەل خەلک و پشتيوانى خەلک نەبىت، دوژمنىتى.

تارمايىبەكان:

۱- شەقام، جەماوەر خەنجەر و سەرەنپەزە و دەست، ئالايان بەرزكردۆتەو داخوازىبەكانى خويان دەبەن بۆ «شان دومارس»، بەسەر شانۆكەدا تىپەر دەبن.

۲- شان دومارس، نوپنەرەكان گەرەكەيانە داخوازىبەكانى خويان و دەنگيان بگەيەننە ئەوئ. چەكدارەكانى «لافايت» و «بالى» بەرەنگارىيان دەبنەو و پتيان لى دەگرن. دەنگى تەپل و ھەرەشەى رەسمى ديتە گوئ.

۳- دەنگى گوللە و ھاوار و زرىكەى خەلک تىكەل بەيەك دەبن، خەلک قەلاچۆ دەكرت، كوژراو و برىندارىيان لى دەكەوئ. بەلام ئەم كارەساتە لەسەر شانۆ و بەر چا و ناكەوئ. ئەم دەنگەدەنگ و ھاوارانە لەنيو بارەگای ژاكوبنەكانەو دپت كە رويسپيرەمىشە ھاتوچۆى ئەوئ دەكات.

دەنگى خەلک: دوژمنانى خەلک بەئاشكرا كەوتوونەتە جم و جوئكردن. لافايىتى بۆرژوازى، لە شان دومارس خەلكى داووتە بەر دەستريژ و ھەموويانى كوشتووە. ھەرەشەيان لە رويسپير كروووە كە بىكوژن.

دەنگى رويسپير: من دەولەمەندەكان و بۆرژوازيبەكان تاوانبار دەكەم بەوھى كە خەرىكن بەشپوھىەكى نارەوا سوودى تايبەتى لە شۆرش دەبەن و دەيانەوئ پئ لە شۆرشى راستەقەينە بگرن. من ئەنجومەن تاوانبار دەكەم بەوھى كە غيانەتى لە خەلک كروووە، و خەرىكى كوشتارى جەماوەرە. دەزانم بەم كارانەم سەدان خەنجەر لە دژى خۆم تىژ دەكەمەووە. خۆزىا مەرگ زوتر بەھاتايە و لەبىنىنى ئەم ھەموو تاوانانە رزگارى بكرەمايە (۸۲).

دەنگى خەلک:

- ھەموومان دەگەل تۆدا دەمرين.

- نە! وىكرا سەردەكەوين.

تارمايىبەكان:

۱- سەرشەقام:

خەلک رويسپيريان خستۆتە سەرشانىيان و تاجى شانازى بەسەرەوھە و بەئاھەنگىكى نىزامى دەبيەن. دايكەكان، مندالەكانى خويان بۆ تەبەرۆك دەبەنە بەر دەمىبەو. لاوھەكان ئالاکانىيان لە ئاستيا شۆر دەكەنەو.

۲- تارمايىبە گالىسكەى شۆرش:

گالىسكەيەك - كە خەلکىكى زۆر دەوروبەريان گرتووە - لە شەقامىكى دوورودريژا بەرەو ئاسۆبەكى ئاگرين سەرەوژوور دەروات. ژنيكى شۆخ و شەنگ لەسەر تەختىكەو دە دانىشتگە؛ نيشانەى كۆمار دەنوئنى. بەدەستىكى شمشيرىكى گرتووە و بەدەستەكەى ديكەبەووە چەپكەيەك گولەگەنى گرتووە. بەدەوربا نوپنەرەكانى كنوانسيون لە رۆيشتن دان. رويسپير لە ريزى پيشەوھەدا لغاوى ئەسپە سپىبەكانى بەدەستەووە گرتووە. بەتەنیشتيبەووە سن ژوست، لوبا، كوتون، ئەندامى دوو كۆمىتەى بالا دەرۆن بەرپووە.

گالىسكەكە بەناو دوو ريز تەفەنگ و سەرەنپەزە و دەست، ئالاکان و نووسراوى سەر پارچە بەرەو پيشەووە دەروات. لەناكاو نالەى تەقەينەوھەيك بەرز دەبىتەووە؛ تەقە لە ھەردوولاو دەست پىندەكا و ئاگرىك بەرز دەبىتەووە و پاش ماوھەيكى كەم چەرە دوگەل ھەموو شانۆكە دەگرىتەووە، لە پاشان جەماوەرەكە بالا دەبن و لە چا و بزر دەبن.

دەگەل ئاش بەتال لىكردى جەماوەرەكە، خەلکىكى ديكە دپنە سەر شانۆ، بەھاتنى ئەوان، روخسارى كۆمار دەگوژىت، شپوھىەكى رىمياگ و پەشوكا بەخۆو دەگرئ. گشت لەشى خوتناويىبەو بەپپوھە راويستاوہ. شمشيرەكەى بەھاوارىكى ترسناكى پئ لە قىنى ئازادى «رود» (۸۳) لەكىلانە رادەكىشى. چەپكە گولە گەنەكە لە دەستى كەوتۆتە خوارەووە و پيشپىل كراوہ. تا چا و برەكا گوژ ھەلەكەندراوہ. ياخيبيوونى بەرەبەرەكان؛ شا، ژيروھەندەكان، ئەبەر، دانتون...

گالىسكەكە لە چا و ون بووگە. تەنيا رويسپير و چەند كەسىكى كەم لەنيو خەلکىكى غەمبار و پەژارە داگرتوو و بئى دەنگ رىگەى خويان دەگرنە بەر. رويسپير بەپەرتشانىبەووە داوايان لىدەكات كە كۆمەكى بكەن.

دەنگى رويسپير: [لە كاتىكا ھەردوو بالى بەرەو لاي خەلك دريژكردۆتەوه]

خەلكىنە، ئەي خەلكى من، تەنبا دۆست و ھاوپىتى من! ھەرچىيەك پروو دەدات با پىكەوھە بىن. ھەرگىز ھەز ناكەم لەخۆشى و ناخۆشى، شادى و پەنجدا پىكەوھە نەبىن. تەنبا ھۆيكە بۆ زىندوو مانەوھەم، خۆشەويستى تۆ، پروا و متمانەي تۆيە.

ئەمانەم بۆ بپارىزە. من دەگەل تۆم. من ماوھىيەكى يەكجار زۆرە لە پىناوى تۆدا و بۆ تۆ خەبات دەكەم. وا شەو دايت. من فرە ماندوو وشەكەتم؛ بەجىم مەھىلە.

دەنگى خەلك: ھەرگىز تەنبا ناھىلەن. بەرەو ھەرلايەك و بۆ ھەر شوتىيەك برۆيت بەدواتەوھەين و لەتەكتاين.

دەنگى رويسپير: دەزانى بۆ كوئى؟

تارمايى: [لە كۆتاي شەقامىك - كە لە شانزەلەزە دەچى - گىوتىنى نىو «تاقى سەرکەوتن» لە لاوھ وەبەرچاو دەكەوئ... لە پر تارمايىيەكە - ھەموو خەونەكان - لەبەرچاو ون دەبى؛ رويسپير دەردەكەوتتەوھە كە لەسەر مەزەكە كەوتتوھە. بەدەوروبەريا، خەلكى بەدەمى پر لە ھاواروھە بەلايدا تىدەپەرن].

دەنگى خەلك: [ھاوا دەكەن]

بەرەو گىوتىن... غاين ئەوھ نوستوت؟... ھەلسە! [دەم و چاوى رويسپير گرژ دەبىت. سن ژوست ھەلدەستىتە سەرپى و دەيەوئ چاوى پىتى بەكەويت. بەلام خەلكەكە كە دەوروبەرى رويسپيرىان گرتوھە و قسەي پى دەلەين پى نادەن لىنى نزيك بىتەوھە].

ژەندەرمەيەك: [ھەستى بەوھەزەكە كەردوھە]

رېگە بەن با چاوى بەمامۆستاكەي بەكەوئ.

[خەلكەكە دەچنە دواوھە و رېگە بۆ سن ژوست دەكەنەوھە. سن ژوست دەچىتە كەنار مەزەكە، خۆي بەسەر رويسپيردا دەنوشتىنەوھە. ھەردووك بى ھىچ قسەكردنىك، بەچاو دەروانە يەكتر؛ تەماشايەك كە پرە لە ماناي دۆستايەتى و خۆشەويستى و ئەمەگ. سن ژوست ھەلدەستىتە و بەچاو بەياننامەيەك «٨٤» كە لە پشت سەربىيەوھە بەدپوارەكەوھە ھەلواسراوھ پىشانى رويسپير دەدات].

سن ژوست: بەياننامەي مافى مەوئ... كارى خۆمانە... دلەباھە سەردەكەوئ.

[پەردە دادەرتەوھە]

تابلۆيىست و چوارھەم

دوا پەردەي شانۆ بۆ خەلك

كات: ھەمان رۆژى ١٠ى ترميدىر «٢٨ى ژوئىيە». كاتژمىر نزيكەي شەشى دەمەو ئىوارەيە.

شوتىن: گۆرەپانى شۆرش «گۆرەپانى كىكورد»

دەمەنى گۆشەيەكى گۆرەپانەكە پىشان دەدرىت. بەرامبەر ھەيوانى سەر بەباخي توپلىرى - سەر بەشەقامى رىولى - ئەو كەسانەي كە لەسەر شانۆكەدان گىوتىنى نىو پراست گۆرەپانەكە دەبىن. بەلام بىنەرەكانى نىو ھۆلەكە گىوتىنەكە نابىن. جەماوهرىكى بى شومار پالە پەستۆدەكەن و دلە خورپەيانە و زۆر بەوردى تەماشادەكەن - ھەندىكيان لەسەر پەنجەي پىيان ھەلساوانەتە سەر پى، بەشىكى دىكەيان زارۆلەكانىان خستۆتە سەر قەلادۆشيان.

لە دوا رىزدا - نزيك بەتەماشاكەران - كە لاي دىوارى ھەيوانەكەوھە، بىو، بارەر، ماتىو رنو، بابوف بى دەنگ و بى نارام و ئۆقرە دەروانە بەسەرھاتەكان.

كارىيە فرە بەسەختى بەر لە ھەناسەپرەكىي خۆي دەگرى. مژان، كولىتو، سىخوهرەكانى كۆمىتە و موسكادەكان چەند ھەنگاويك لىيەوھە دوورن.

لەوبەرى شانۆكەوھە خەلكىكى يەكجار زۆر كە ھەروھەكو زەريا و گىئەلۆكە وىكرا خروشاوون وەبەرچاو دەكەون. پەردە بەرز دەبىتەوھە و لە ھەمان كاتا دەنگى ناسازى تەپلىكى گەورە دىت و سەرى رويسپير دەتلىتەوھە و لەنىو خەلكەكەدا ھەروھەك شەپۆلىكى زەريا زاياەلەي «ھن» و لەرزەيەك بەرز دەبىتەوھە].

دەنگى خەلك: گۆيت لە لوورەي گورگ بوو؟

كارىيە: لە كاتىكدا جموجۆلىتى سەرى زۆردار تىلەوھە.

دارو دەستەي مژان و موسكادەكان: [بەدەنگى بەرز ئىين]

كارىيە، ئاگاتان لەخۆ بى، سەرى خۆت خاس راگرە.

[بى دەنگىيەكى ترسناك گۆرەپانەكە دەگرىتەوھە. رنو و بىو سەرى خويان شۆر دەكەن و

ناویرن ته ماشا بکهن].

رنو: ئوقری لی براوه.

بیو، بیروه!

بیو: [هەر به و شتیوهیه]

ته واو بوو؟

خه لک: به ته نیشتیانهوه

- نه، یه کیتیکی دیکه ش ماوه.

- کیتییه؟

- سن ژوست.

- ئایا قسان دهکات؟

پانزه سه عاتیک ده بی که زاری نه کردۆتهوه، بو چرکه یهک. بی دهنگی هه مووان

دهخاته دلّه ته پین... له پاشان جگه له دهنگی «هن» - که ههروهک وه شانندی تهوره

- هیچ دهنگیتیکی دیکه له خه لکه وه نایهت.

کولتو: ئیدی کهس نه ماگه.

مژان: [به خیتسه وه دهروانیتته بیو، رنو و ئهوانی دیکه]

هیشتاکو نه، ماگه.

[به ره و لای بابوف که دهیه ویت خوی له بهرچاوان ون بکات و له گۆره پانه که دوور

بکه ویتته وه، دهروات].

ئافه رین و سلای من بو تو بابوف! له ماوهی ئەم ههشت پۆزه ی که له زیندان

قوتار بوویت، هیچ کاتی خۆت به فیرۆ نه داوه!

بابوف: [دل تهنگه و ده نالینتی]

نه، نه، من ئەم کاره نه کردگه!...

ماتیورنو: کاتی خۆمان به فیرۆ نه داوه. هه موومان ویکرا و تۆبش بابوف! ئیمه خۆمان

کوشتووه.

[بیو که بی دهنگ ماوه - واقی ورماده؛ له پر قژی خوی دهرنی، به په له خوی دهکا به ناو

حه شامه که دا و دهیه ویت رابکات]

رنو: [دهستی دهگری]

نه، بیو! ئیستا کاتی هه له اتن نییه... گوی بگره... شیپۆری خرپوونه وهیه.

[خه لک وهک لافاو شالاو دین... هاوار و قیژه، لووره لوور، ئاوازی موسیقا و سه ما،

سرودی بزوتینه ری سه رکه وتن، که لله سه ر، هه مووانی شیت و هار کردووه، خوتن بهرچاوی

گشتیانی گرتوه. پۆلیسه نهینیه کان و موسکادنه کانی مژان ئەم هه له به سوودی خویان

ده قۆزنه وه و خه لکه که دژی ژاکوینه کان هان ده دن ژاکوینه کان به شتیوهیه کی غه ریزی له

گۆشه یه کی گۆره پانه که دا کۆبوونه ته وه].

خه لک: [زنجیره که پچراوه، له کاتیکی بهرامبه ر ژاکوینه کان راویستاون]

- ئیستا ئیدی نۆره ی ئەمانه یه.

- وایه!

- گیوتین قاویان دهکات...

- به قه ناره و په تی دار

[له پرپیکا دهسته ی ترمیدریه کان، ههروهک تاشه بهر دیک که ئاوی ده ریا شالاوی بو

دینتی، خویان به ته نیا بال ده بیننه وه. گشتیان له یهک ئاندا کۆ ده بنه وه. ویرای شه پۆلیتیکی

درنده یی هیتی بیبه زه یی هیرش ده بن. ئەو هیرشه، ترسیکی بی چاره سه ری له نیو خویا

حه شار داوه، ده گه ل خه لکه که دا ده که ونه شه ره قسه و هه ره شه کردن له یه کتر].

ماتیورنو: [هاوار دهکات]

خه ته ر! دوژمن گه یشتۆته نیو گۆره پان.

بیو: شوړش له مه ترسیدایه... ئا لیره، کولو!... باره ر! ئیره... فوشه!...

بابوف: ئیره ژاکوینه کان، کوردلیه کان! لیره چینی کریکار!

باره ر: [چاوی وه سه ر یازه کان ده که ویت و ئیشاره تیان لۆ ده کات]

سه ر یازه کان، بگه نه هاواری کۆمار! کۆمه کی بکه ن.

سه ر یازه کان: [له نیو دار و دهسته ی دوژمنه کان رپگه ی ده که نه وه]

به کۆمه کی تو باره ر!... «زۆر به توند و تیشییه وه موسکادنه کان له سه ر رپه وی خویان

لاده بن»

برۆنه داوه، گه ل خۆینه، سه گه کانی شا! ئیمه دوژمنه کامان تا ئەو دیوی سنوور

راوناوه و ری ناده بن دوژمن پاريسمان داگیر بکات!

هش: [له نئیویانه وه دهرده که وی و دیتته لای ژاکوبنه کان].

جۆش و خرۆشای بیت و له به تالیونی پیروزی ژاکوبنه کان که ده و روبه ری رنو،
هش، بیو و بابوف یان گرتووه، بیته دهر. ئەوان تا ئەندازه یهک زالن به سه ر
دهسته یهکا که هاوار ده کهن و ده کشینه دواوه؛ به لام دوباره کۆده بنه وه و خو بان
ئاماده ی هیرش ده که نه وه.

[په رده داده در تته وه]

ته واو

ئەمن «هش» م، له زیندانه وه دیم. له وێرا چاوم به سن ژوست کهوت که منی
خستبووه زیندان. ماچم کرد. ههردوو کمان به ئەندازه یهک کۆمارخواز بووین و
کۆمارمان خو ش دهبست، که به خیلیمان وه به کتر دهربد. ئیستاکه کۆمار له
مه ترسی دایه و هه ره شه و گو ریشه ی لی ده کری، بۆ به رگری کردن لی هه ردو کمان
یه کی کین!

ماتیورنو: [له پشت ئەوانی دیکه وه چوو ته سه ر به رزاییه کی هه یوانه که، هاوار ده کات]

ئیمه به زیندوویه تی و به مردوویه تی یه کین. مارا، سه رت له نیتو گۆرا به رزکه ره وه!

[خه لکه که هه مو یان خه ریکی هاوار کردن بوون، له کاتیکا گشتیان به هۆی ئەم
بانگه وازه ی رنو بۆ مردوویه ک، کاس بوو، بۆ چرکه یهک بی ده نگ دهن. رنو له نیتو ئەم بی
ده نگیه و واق ورمانی خه لکه وه، ده ست بی ده کات ته وه]

به کۆمه کی شالیه، لپلتیه، ورنیو، ئەبر، شومت، دانتون. به یاوهری سن ژوست و
رو بسپیر.

مژان: ئیوه خو تان ئەوانه تان کوشته گه.

رنو: مردووه کان یارو یاوهرمان! ئەوانه له تیکۆشانا زیندوون. تا ئەو کاته ی خه بات کردن
یارمه تی بویت به رده وامه. ئەوان گشتیان هاوبه شی تیا ده کهن. شو رشی نه مر.

بیو: با له پیناوی شو رشی نه مردا، هه موومان بمرین!

هش: شو رش سه رده که ویت.

ماتیورنو: ئەی هه موو خه لکی جیهان، نه وه ی نو بی پاشه رۆژ له سه ده کانی داها توودا،
قۆلی مه ردا یه تی لی هه لکه ن، یارمه تی شو رش بدن.

هش: با ئیمه له پیش هه مووانا هه نگاو هه لپینین و بکه وینه ری.

بابوف: ئەوان وا دین، وا دین! گویم له دهنگی پینانه!...

ماتیورنو: ئەوه تانی.

هش مارسیز ده خو نیتته وه و من حه زم ده کرد داریو میلو^(۸۵) یا هونگری
کونتر یوان^(۸۶) زۆر به سو زه وه سه رو ودیکی شو رش گی رانه ی جیهانی لی دروست
بکر دایه که دووباره زیندووی بکاته وه. ئاکامی ئەمه ده بی به شیوه یه کی یه کجار

چهند وشهیهکی کورت دهباره‌ی ناو و ده‌ستگا گرنگ و میژوووییسه‌کانی نهم شانویه

نهم بر: ژاک رنه

«لوپردوشی ۱۷۵۷-۱۷۹۴» رامیار و شوژشگیتری و رۆژنامه‌نووسیکی فهره‌نسه‌یی. له سه‌ره‌تای ده‌ست پیکردنی شوژش به‌رئوبه‌ری رۆژنامه‌ی لوپردوشن بوو؛ به‌م هۆبه‌وه ناوبانگیکی گه‌وره‌ی له‌نیو هه‌موو فهره‌نسه‌دا به‌تایبه‌تی له‌نیو سه‌ربازه‌کانا په‌یدا کرد. له پاش سالی ۱۷۹۳ بوو به‌لیپرسراوی یه‌کی له توندپه‌رتین باله‌کانی کومونی پاریس. سالی ۱۷۹۳ به‌فهرمانی ژیره‌وندکان گیراو له زیندان توندکرا؛ به‌لام به‌هۆی نهم خویشاندانه گه‌وره‌یه‌ی خه‌لکی بۆیان کرد، ناچار بوون نازادی بکه‌ن. نهم ساکه پارتیکی به‌ناوی خو‌به‌وه له لایه‌نگره‌کانی خو‌ی پینک هینا. له سالی ۱۷۹۴ دووباره گیرایه‌وه و خرایه زیندان و له ته‌ک چهند که‌سیک له هابیره‌کانی ئیعدام کرا.

بابوف: «۱۷۶۵-۱۷۹۷»

یه‌کیتک له سه‌رکرده‌کانی شوژشی مه‌زنی فهره‌نسه بوو که لایه‌نگری یه‌کسانی ئابووری، کۆمه‌لایه‌تی و رامیاری بوو. ماوه‌یه‌کی کورت له زیندان خرا؛ پاش نازاد بوونی کۆمه‌لیتی پیتکه‌وه‌نا و ده‌ستی کرد به‌بلاوکردنه‌وه‌ی بیروباوه‌ری خو‌ی.

به‌رئوبه‌ره‌کانی شوژش نهم کاره‌یان به‌دل نه‌بوو و به‌ریه‌چیان ده‌دایه‌وه. ده‌گه‌ل لایه‌نگره‌کانی خو‌با پیلانیکیان ریک خست بۆ نهمجامدانی کوده‌تایه‌ک؛ به‌لام به‌هۆی غیانه‌تی یه‌کی له هاوکاره‌کانی خو‌ی، پیلانه‌که‌یان ئاشکرا بوو. له ئاکامدا بابوف دووباره گیرایه‌وه و له سیداره درا.

باراس: پول ویکنت دو (۱۷۵۵-۱۸۳۹)

رامیار و شوژشگیتری به‌ناوبانگی فهره‌نسه بوو. سه‌ره‌تا نهمدامی ژاکوبن بوو؛ نوپنه‌ری کنوانسیون و نهمدامی دیرکتوار بوو، له ۹ ترمیدر دژی رۆبسیپیر هه‌لسا و ده‌ستیکی بالای هه‌بوو له رووخاندنی.

له شوژشی ۱۳ی واندمیر ۱۷۹۵ بوو به‌فهرمانده‌ی گشتی هیزه‌کانی میری، و ههر له‌و کاته‌دا داوای له ناپیلیون بوناپارت کرد که بچیتته پاریس و هه‌موو سه‌ربازه‌کانی خو‌ی خسته ژیر رکیفییسه‌وه، ههر هه‌مان سال بوو به‌نهمدامی دیرکتوار «لیژنه‌ی

به‌رئوبه‌ریه‌تی». له سالی ۱۷۹۷ بوو به‌دیکتاتور و له سالی ۱۷۹۹ خو‌ی له هه‌موو کاریک کشانه داوه.

باره‌ر: برتراند (۱۷۵۵-۱۸۴۱)

سه‌ره‌تا نهمدامی نهمجوومه‌نی گشتی چینایه‌تی بوو. له پاشان به‌نهمدامیتی کنوانسیون هه‌لبژترا. داوی نهم بوو به‌نهمدامی کۆمیتته‌ی رزگاری خه‌لک. له رۆژی ۹ ترمیدر له رۆبسیپیر جیابۆوه؛ ده‌گه‌ل نهمه‌شا زیندان کراو له سه‌رده‌می دیرکتوار نازادبوو.

له رستوراسیون له ولات دوورخرایه‌وه و چووه بروکسل و تا سالی ۱۸۴۰ له ویترا ژیا.

بوردن دولواز: فرانسوا- لویی (۱۷۵۸-۱۷۹۸)

نهمدامی کنوانسیون؛ لایه‌نگریکی توندی ره‌وشی به‌کاره‌ینانی ترس و وه‌حشه‌ت «ترور» بوو. له ۱۰ی ئوتدا به‌شداربوو. له ۹ ترمیدر کاتیک که رۆبسیپیر گیرا نهم فهرمانده‌ی گشت تابوره‌کان بوو. له پاشان بوو به‌لایه‌نگری «شا» و له سه‌رده‌می دیرکتوار له ولات دوورخرایه‌وه.

بیو وارن: ژان نیکولا (۱۷۵۶-۱۸۱۹)

نهمدامی کنوانسیون و نهمدامی کۆمیتته‌ی رزگاری خه‌لک بوو. له ژاکوبنه‌کاندا جموجۆلی هه‌بوو. له پاش ۱۰ی ئوت بوو به‌نهمدامی کومون له کوشت و کوشتاری سه‌پته‌مه‌به‌ر به‌شدار کرد. له کاتی دادگاگردنی نهم و دانتون له ته‌ک رۆبسیپیر داوو، به‌لام له پاشان دژی رۆبسیپیر هه‌لسا. ملکه‌چی لی بورده‌ن گشتیه‌که‌ی ناپیلیون نه‌بوو و چووه هایتی.

پریر دولاکوت دور: (۱۷۶۳-۱۸۳۲)

رامیار و نهمسه‌ریکی لیپه‌تووی فهره‌نسه بوو. نهمدامی کنوانسیون و کۆمیتته‌ی رزگاری خه‌لک بوو.

پیتشگرو: (۱۷۶۱ - ۱۸۰۴)

ژهنه‌رالیکی فهره‌نسه‌یی بوو. له سالی ۱۷۹۷ خرایه زیندان و دوورخرایه‌وه بۆ «گوبان» و له‌ویراوه هه‌له‌هات و چوو بۆ له‌نده‌ن. به‌دزیسه‌وه گه‌رایه‌وه پاریس؛ له‌وی ئاشکرا بوو و دووباره له زیندان خرایه‌وه. ده‌لین گویا له زیندان به‌کراواته‌که‌ی خو‌ی، خو‌ی خنکاند.

تالین: ژاک- لابر (۱۷۶۷-۱۸۳۰)

شورپشگیتیری فهره‌نسه‌یی، ئەندامی کنوانسیون و کومون و سکره‌تیری کومونی پاریس بوو. دەستیکی بالای هه‌بووه له کوشت و کوشتاره‌که‌ی سه‌پته‌مبه‌ری ۱۷۹۳ و هه‌روه‌ها له کووده‌تای ترمیدری سالی ۱۷۹۴ و له‌ناوبردنی روبسپیر و پاش ئەوه بوو به‌یه‌کی له رابه‌رانی کۆنه‌په‌رسته‌کان.

دانتون: ژورژ ژاک (۱۷۵۹-۱۷۹۴)

پارتیزهر و یه‌کی له رابه‌ره ناوداره‌کانی شورشی مه‌زنی فهره‌نسه‌ بوو؛ تا سالی ۱۷۹۱ ئەندامی شورای پاشایه‌تی بوو.

دامه‌زینه‌ری یانه‌ی کوردولیه‌کان بوو. بوو به‌ئەندامی کومونی پاریس و ئەندانی ئەنجومه‌نی یاسادانان. به‌قاره‌مانی به‌رگری له مافی خه‌لک ده‌ژمی‌درا، له هیترسی ئوتی ۱۷۹۳ بۆ سه‌ر توپلری و گرتنی شاو شازن ده‌ستیکی بالای هه‌بوو. دوا‌ی دامه‌زراندنی کۆمار بوو به‌شالیاری دادگوسته‌ری. ئەندامی کنوانسیون بوو و له سالی ۱۷۹۳ سه‌رکردایه‌تی ژاکوبنه‌کانی گرتە ده‌ست. وتاریتییکی توانا و به‌ده‌ست بوو. دامه‌زینه‌ری دادگای شورپش و کۆمیته‌ی رزگاری خه‌لک بوو. ئەبر و لایه‌نگه‌کانی له دادگای شورپشا تاوانبار کرد. په‌وشی توندپه‌وی کرده‌ پیشه. له ئەنجاما به‌تاوانی پیلان گیرا و پاش دادگاییه‌ک له ۳۰ی مارس ۱۷۹۴ به‌گیوتین سه‌ری په‌یترا.

دمولن: کامیل (۱۷۶۰-۱۷۹۴)

پارتیزهر و رۆژنامه‌نووس و خه‌باتگیتیری به‌ناوبانگی شورشی مه‌زنی فهره‌نسه. له پۆژی ۱۳ی ژوئیه‌ی سالی ۱۷۸۹دا له کاتیکی ئەو خه‌لکه‌ی که له باخچه‌کانی «پاله‌ رویال»ی پاریسدا کۆبوونه‌وه هان دا و پرچه‌کی کردن و به‌ره و باستیل رابه‌رتیبیانی وه‌ئەستۆ گرت. دمولن فره‌ تیکۆشا و خه‌باتیکی سه‌رسه‌ختانه‌ی کرد بۆ وه‌دیه‌تانی نازادی و دامه‌زراندنی ده‌زگایه‌کی دیموکراسی له فهره‌نسه‌دا.

له کۆتاییه‌کانی سالی ۱۷۹۳ رۆژنامه‌ی «لودیو کوردولیه»ی بلاوکرده‌وه و داوا‌ی کۆتایی پین هیتانی ده‌ورانی ترس و وه‌حشه‌تی کرد. گومانی ئەوه‌ی لی‌ کرا که میانه‌ره‌و بی، له ئاکاما ده‌گه‌ل دانتوندا و پاش ماوه‌یه‌کیش ژنه‌که‌ی، به‌مه‌رگ حوکم دران و به‌گیوتین سه‌ریان په‌راند.

دوو موریه: شارل فرانسوا (۱۷۳۹-۱۸۲۳)

ژهنه‌رالیکی فهره‌نسه‌یی بوو له شه‌ره‌کانی «والمی» و «جماپ» سه‌رکه‌وت و به‌لژیکی داگیرکرد. کنوانسیون له سه‌رکردایه‌تی سوپا لای برد. ئەویش خۆی خسته‌ باوه‌شی دۆژمن.

داود: لوئی «لويس» (۱۷۴۸-۱۸۳۵)

هونه‌رمه‌ندی و پینه‌کیشی فهره‌نسه‌یی که له کاتی شورپشدا گه‌بشته ئەندامیتی کنوانسیون و له سه‌رده‌می ئیمپراتۆریه‌تا بوو به‌و پینه‌کیشی ناپیلیون.

روبسپیر: ماکسیمیلین (۱۷۵۸-۱۷۹۴)

پارتیزهر، و شورپشگیتیری به‌ناوبانگی فهره‌نسه. له باوه‌شی خیتزانیکی هه‌ژار له شاری ئاراس پیتی ناوه‌ته جیهان. له‌به‌ره‌وه‌ی دژی حوکمی ئیعدام بوو، کاری دادگایی واز لی هیتا. له رۆژانی هه‌زه‌کاریدا عه‌ردالی بیروباوه‌ری ژان- ژاک رۆسوو بووه.

چوه‌ ناو ژاکوبنه‌کان و له ئاکاما رابه‌رایه‌تی ژاکوبنی گرتە ده‌ست. له سالی ۱۷۹۳ بوو به‌ئەندامی کومونی پاریس و له گیرمه‌ کیشی نیوان ژيروهنده‌کان و مونتانیاره‌کان رۆلیکی بالای هه‌بوو.

له ۲۷ ژوئیه ۱۷۹۳ بوو به‌ئەندامی کۆمیته‌ی بالا. هیتز و توانایه‌کی فره‌یدا به‌یاسای ۳۳ی په‌ریال (۱۰ی ژوئن ۱۷۹۳)؛ له پاشان له ته‌ک کۆمیته‌ی رزگاری خه‌لک ده‌ورانی ترس و وه‌حشه‌تی ده‌ست پین کرد و هه‌موو ئەو که‌سانه‌ی که به‌ره‌ه‌لستییان ده‌کرد له‌ناوی بردن و کوشنی.

له ۳۶ ژوئیه له کاتیکی له کنوانسیون باسی پاکسازی ده‌کرد، دۆژمنه‌کانی له ده‌ره‌وه خه‌ریکی پیلان گیترا بون بۆ له‌ناوبردنی.

له ۹ی ترمیدر ۱۷۹۴ گرتیان؛ سوپای پاریس و هاو‌پیکانی رزگاریان کرد. به‌لام باراس و دارو ده‌سته‌که‌ی دووباره‌ گرتیانه‌وه و بۆ پۆژی دوا‌یی «۲۸ی ژوئیه» له ته‌ک چه‌ندین که‌سی دیکه له هاو‌پیکانی، به‌گیوتین ئیعدام کرا.

روبسپیر سوسیالیستیکی نیوان ره‌و بوو؛ ده‌بویست حکومه‌تیکی راست و دروست و پاک بپینتته سه‌ر کار، و خۆی نمونه‌ی ئاکاری به‌رز و پاک و بپن گه‌رد بوو.

من- ژوست: لوبی «۱۷۶۷-۱۷۹۴»

رامیاری به ناوبانگی شورشی فهره‌نسه، له کاتی شه‌ری «رن» ناوبانگی په‌یداکرد. ئەندامی کنوانسیون بوو. له ده‌ورانی ترس و وه‌حشەت «ترور» ۱۷۹۳-۱۷۹۴ له‌گەڵ کتوندا لایه‌نگر و هاوکار و هاو‌پتی روبسپیر بوون. له ۹ی ترمیدر له ته‌ک روبسپیر خرایه‌زیندان و له‌پاشدا پیکه‌وه ئیعدام کران. لاوتیکی فره‌شوخ و شه‌نگ، پاک و دروست بوو، ههر به‌م بۆنه‌یه‌وه ناویان نابوو جوان خاصی شورش.

سین: ئیمانوئل ژوزف (۱۷۴۸-۱۸۳۶)

که‌شیش و رامیاری به‌ناوبانگی فهره‌نسه بوو. یه‌کی بوو له دامه‌زرتنه‌رانی یانه‌ی ژاکوبنه‌کان. له شه‌وی شورشا نووسراوه‌یه‌کی به‌ناوبانگی ده‌رباره‌ی «چینی سییه‌م» بلا‌وکرده‌وه. نوینه‌ری ئەنجومه‌نی مۆنه‌ستیان و کنوانسیون و «شورای پینج سه‌د که‌سی» و رابه‌ر و کونسولی کاتی له ته‌ک «نابیلیون» و «روژه دوکو» بوو.

شومت: ۱۷۶۳-۱۷۹۴

بویتژیکی کوردلیه‌کان و ئەندامانی کومون بوو. له ته‌ک ئەبر و دژی کاتولیک بوو. له ئاکاما به‌گیوتین ملی په‌رتنرا.

فهره‌رون: ۱۷۵۴-۱۸۰۳

نوینه‌ری کنوانسیون و دامه‌زرتنه‌ری رۆژنامه‌ی «ده‌نگی خه‌لک» بوو. زۆر بی به‌زه‌بیبانه له ته‌ک باراسدا شورشی ژیره‌نییه‌کانی له شاره‌کانی مارس و تولون له‌ناوبرد. له پاشان له لایه‌ن کۆمیتته‌ی رزگاری خه‌لک، بانگ کرا بۆ پاریس. له‌به‌رئه‌وه‌ی ئاگای له هه‌ره‌شه‌کانی روبسپیر بوو که له دژیا ده‌یکرد، که‌وته هه‌ول و ته‌قه‌لا بۆ له‌ناوبردنی روبسپیر. دواچار بۆ به‌ره‌هه‌لستکردنی ترۆر جارتیکی دیکه‌ش به‌ره‌و خوارووی ولات رۆیشیت، به‌لام ئەمجاره‌یان ره‌وشی نیوان ره‌وی کرده‌پیشه.

فوشه: ژوزف «۱۷۵۹-۱۸۳۰»

رامیاری به‌ناوبانگی فهره‌نسه، سه‌ره‌تا مامۆستای پیتوان و فیزیکی قوتابخانه‌یه‌کی ئابینی بوو که تیکه‌ل به‌شورشیگیره‌کان بوو.

له پیتشان «ژیروندن» بوو، پاشان بوو به‌«ژاکوبن» و ئەندامی کنوانسیون. ده‌ستیکی بالای بوو له کوشت و کوشتاره‌که‌ی شاری لیون له سالی ۱۷۹۳.

له رووخاندنی روبسپیر ده‌ستی هه‌ره‌ بالای بوو. فره‌ موحتات و، کورسی په‌رست بوو؛ به‌لام هه‌رگیز لووت به‌رز و به‌فیز نه‌بوو. له سالی ۱۷۹۹ بوو به‌شالیاری پۆلیس. یانه‌ی ژاکوبنه‌کانی به‌ست، یارمه‌تی نابیلیونی دا له کوده‌تای ۱۸ی برومر ۱۷۹۹. ده‌زگایه‌کی به‌کجار پته‌وی سیخوری پیکه‌وه‌نا. کاتیک بوربونه‌کان گه‌رانه‌وه، له فهره‌نسه دوورخرایه‌وه تا له ئاکاما له شاری تریست مرد.

کارنو: لازار «۱۷۵۳-۱۸۲۳»

ژه‌نه‌رال، رپازیدان، ئەندامی کنوانسیون و کۆمیتته‌ی رزگاری خه‌لک بوو. چوارده له‌شکری بۆ کۆمار پیکه‌وه‌نا. شیه‌یه‌کی نویتی بۆ شه‌رکردن هیتایه‌ ئارا که نابیلیون و ژه‌نه‌رال هه‌ش سوودیان لی وه‌رگرت. له کاتی رستوراسیون له ولات دوورخرایه‌وه.

کاریه: (۱۷۵۶-۱۸۰۴)

ئەندامی کنوانسیون بوو. کوشت و کوشتاریکی درندانه‌ی له شاری نانت کرد.

کامبول: ژوزف (۱۷۵۶-۱۸۳۰)

ئەندامی کنوانسیون و کۆمیتته‌ی رزگاری خه‌لک و پسپۆر بوو له ئیشوکاری نابووری.

کوتون: ژورژ (۱۷۵۵-۱۷۹۴)

له سه‌ره‌تای ژیانیا هه‌ردوو قاچی فه‌له‌ج بوو؛ به‌لام ئیراده‌یه‌کی پۆلانی هه‌بوو. له پیتشا نیوان ره‌و بوو؛ له پاشان بوو به‌ئەندامی ژاکوبن. ئەندامی کتوانسیون و کۆمیتته‌ی رزگاری خه‌لک بوو. ده‌گه‌ل روبسپیر و سن ژوستندا په‌یمانیکی سێ قۆلییان پیکه‌وه نابوو. یاخییه‌کانی شاری «لیون» له‌ناوبرد. له رۆژی ۱۰ی ترمیدر به‌گیوتین ئیعدام کرا.

کولودریوا: ژان ماری «۱۷۵۰-۱۷۹۶»

ئەکتەرێکی لی نه‌هاتوو بوو، به‌م هۆیه‌وه له شاری لیون گالته‌و مه‌سخه‌ره‌یان ده‌کرد. ئەندامی کومون و کۆمیتته‌ی رزگاری خه‌لک و کنوانسیون بوو، کوشتاریکی بیته‌زه‌بیبانه‌ی زیندانییه‌کانی کرد. له ۹ی ترمیدر سه‌رۆکی ئەنجومه‌ن بوو. ده‌ستیکی بالای بوو بۆ رووخاندن و له‌ناوبردنی روبسپیر. دواچار دوورخرایه‌وه بۆ «گویان» و هه‌ر له‌وترا مرد.

لافایت: ماری- ژوزف- مارکی در «۱۷۵۷-۱۸۳۴»

ژهنه رال و رامیاریکی فهره نسه یی بوو. رۆلئیکی بالای بوو له شه ره کانی سه ره خوئیی ئەمریکا. له سه ره ده می شوژشه کانی ۱۷۸۹ تا ۱۸۳۰ له فهره نسه دا ژهنه رالئیکی لیبرالی شا په ره ست بوو.

لنده: «۱۷۴۶-۱۸۳۵»

رامیاری فهره نسه یی، ئەندامی کنوانسیون و کۆمیتته ی رزگاری خه لک بوو. له سه ره ده می دیرکتوار بوو به شالیاری دارایی.

لویا: ژوزف «۱۷۶۵-۱۷۹۴»

ئەندامی کۆمیتته ی هیمنا یه تی گشتی، دۆست و هاوڕیتی هه ره نیزیکی سن ژوست و لایه نگرئیکی ته وای رۆسپییر بوو له ۹ی ترمیدر، پیتش ئەوه ی هاوڕیکانی ئیعدام بکرین خوئی کوشته.

هانریو: «۱۷۶۱-۱۷۹۴»

فهرمانده ی پیخوا سه کان بوو. له ۱۰ی ئوت ده ستئیکی بالای بوو. له دۆسته کانی مارا بوو. ئابلقه ی کنوانسیونی دا و به هه ره شه وه ئەندامه کانی ناچار کرد که بچنه ناو کۆبوونه وه و دژی ژیره ونده کان و دوورخستنه وه یان ده نگ بدن. له ۹ی ترمیدر فهرمانده ی گاردی میلیی بوو. په لبه ست کرا و له ته ک رۆسپییر ئیعدام کرا.

هش: «۱۷۶۸-۱۷۹۷»

ژهنه رالی فهره نسه یی، له سالی ۱۷۸۴ چوه ناو سوپا. له داگیرکردنی زیندانی باستیل هاو به شکی کرد. پاش ئەوه ی راپۆرتئیکی ده رباره ی کیششه ی نیزامی نووسی بو کۆمیتته ی رزگاری خه لک، چوه دلئ کارنو و بوو به فهرمانده ی به تالیونی ژووروی ولات. له سالی ۱۷۹۳ بوو به ژهنه رال و زۆر چالاکئ نواند له شه پرکردن دژی ئوترشیبه کان و پرووسیبه کان.

پیشگرو که به به دکاری خوئی ده زانی، لئیی به دگومان بوو و تا ۹ی ترمیدر خرایه زیندان. له سالی ۱۷۹۷ باراس پیشنیاری بو کرد بیته شالیاری جه نگ؛ به لام زۆر زوو وازی له کار هینا. دوا جار بوو به فهرمانده ی سوپای سامبر- و- موز و ئوترشیبه کانی شکاند و له ئاکاما به نه خوئی سینه مرد.

مارا: ژان پل «۱۷۴۳-۱۷۹۳»

رامیاری و فیزیک زانی فهره نسه یی، له سوئیس له دایک بووه. رۆژنامه ی «لامی دوپویل»، «هاوړتی گهل» ی بلاوده کرده وه. یه کئ بوو له هانده رانی کوشته و کوشته ی سه پته مبه ر.

ئەندامی بالئ چه پی «مونتانیارد» بوو. بو ئەندامئتی کنوانسیون هه لئیرا. مارا هپرش ی برده سه ر «دوموریه» و ژیره ونده کان و له دادگایی «شا» فره توندپه وه و سه خته گیر بوو. دوا جار به ده ستی «شارلوت کوردای» کوژرا.

لوژاندر: لویی «۱۷۵۳-۱۷۹۷»

رامیاریکی فهره نسه یی، له شاری پارس قه ساو بوو. بوو به ئەندامی کنوانسیون.

وادیه: مارک گیوم «۱۷۳۶-۱۸۳۸»

رامیاریکی فهره نسه یی، قازی و نوینه ری «مونتانیارد» و ئەندامئکی چالاکئ کۆمیتته ی هیمنا یه تی گشتی و رابه ری دار و ده ستی به دکارانی رۆسپییر بوو.

رۆسو: ژان ژاک «۱۷۱۳-۱۷۷۸»

فه یله سوف و نووسه ری به ناوبانگی فهره نسه، له رۆژی ۳۸ ژوئن ۱۷۱۳ له شاری ژینیف له سوئیس له دایک بووه. نووسیینه رامیاری، کۆمه لایه تی و ئاکاریبه کانی له سه ده ی هه ژده هه ما کاریکی گه وری کرده سه ر خه لکی فهره نسه.

له سالی ۱۷۶۳ کتئبه به ناوبانگه که ی «قه راردادی کۆمه لایه تی» نووسیبه وه که هانده رئیکی گه وره و ده ستئیکی بالای بوو له راپه رین و شوژشه مه زنه که ی فهره نسه، له هه مان کاتا کتئبئیکی دیکه ی به ناوی «ئیمیل» نووسی، میری و کاربه ده ستانی ئەو سه ره ده مه، بریاری گرتنیان دا. رۆسو ناچار بوو له فهره نسه رابکا و به ره و سوئیس بریتانی بار بکات.

رۆسو له دوا رۆژانی ژانیا دووباره گه راپه وه فهره نسه و له سالی ۱۷۷۸ دا کۆچی دواپی کرد و له سه ره ده می شوژشی مه زنی فهره نسه به رپزه وه ته ره که یان گواسته وه فهره نسه.

رۆسو باوه ری و ابوو که مرۆف له سه روستا خوئی زینده وه رئیکی خاسه؛ به لام کۆمه لگا و شارستانیه ت به ره و خراپه ی ده بن و له خشته ی ده بن. له بهر ئەوه پیوسته تا ئەو شوئینه ی بوئی ده لوی بگه رئته وه بو باوه شی سه روست، بو راستی و دروستی و پاکئتی رۆژگارانئ

دیرین... روسو هەر له بهرتهوه بوو که ئه وینداری سروشت بوو و هه میسه خۆی ده هاو پشته باوه شیوه و له خه لک دوور و گۆشه گیر ده بوو.

کاتی که پیر بوو کله ی ناگری ئه م ئه وینه زیتیر پهره ی سه ند و وای ده زانی که گشت خه لک گه ره کیانه تازار و ئه شکه نجه ی بدن.

له کتیبه به ناوبانگه کانی رۆسۆ: «هلویزی نوێ ۱۷۶۱»، «قه ارادادی کۆمه لایه تی ۱۷۶۳»، «بیروباوه ری گه رۆکیکی گۆشه گیر»، «ئیعیتیرافات»...

بیروباوه ری روسو بوو به هانده ری هه ندی له پیاوه رامیار و به ناوبانگه کانی شوژی مه زنی فه ره نسه وه ک رۆسپییر.

ژیروندن:

کۆمه لکی رامیاری به ناوبانگ بوو که له سه ره تای ده ستپیکردنی شوژی فه ره نسه پیکهات. له بهرتهوه ی زۆریه ی زۆری ئه ندامه کانی خه لکی ناوچه ی ژیروند بوون، هه ر به م ناوه ناویان ده رکرد. رابه ره ناو دا ره کانیان بریتی بوون له: بریسو، ورنیو، کوندورسه، دوموریه. ئه م کۆمه له بالی راستی کنوانسیون بوو، بالی چه پی کنوانسیون مونتانیارد بوو و بالی ناوه راست و لایه نی «لاپلن» یا «لوماره» بوون.

سه ره تا دژی رژیمی پاشایه تی بوون. له سالی ۱۷۹۳ توانایان گه رته ده ست دوا ی روه خاندنی رژیمی شا، دژی کوشه ت و کوشتاری سه پته مبه ر و به هیتزبوونی ده سه لاتی ناوچه کانی پاریس راویستان و به ته واده تی به ره له ستی مه رگی «شا» یان کرد.

ژیروندنه کان له مانگی ژوئن سالی ۱۷۹۳ له لایه ن ژاکوینه کان و کوردلیه کان له کنوانسیون وه ده رخران. رابه رین و شوژی شیک به رابه رایه تی خه لکی فه ره نسه «۳۱- ۱۷۹۳» ژیروندنه کانیان له ناو برد و زۆریه ی زۆری رابه ره کانیان له ۳۱ ی ئۆکتۆبه ر کوژران.

پاش کوشتنی مارا به ده ستی شارلوت کوردای - که گویا له تۆله ی له ناو بردنی ژیروندنه کانا ئه م کاره ی کردبوو - ئه م کۆمه له زیتیر له جارن که وتنه ژیتیر ئه شکه نجه ... له پارێزگا کانا ده ستیان کرد به شوژ به ریاکردن؛ به لام هیچیان پی نه کرا.

ژاکوین:

کۆمه له ی ژاکوین له سالی ۱۷۸۹ به ناوی لایه نگرانی یاسای بنچینه یی «قانون اساسی» پیک هات. له بهرتهوه ی ئه ندامه کانی ئه م کۆمه له له دیری ده سته ی ژاکوین- که

ده ستیه کی ئاینی بوون- له پاریس کۆده بوونه وه هه ر به و ناوه ناوبانگیان ده رکرد.

زۆریه ی زۆری ئه ندامانی ئه م کۆمه له بریتی بوون له بورژوا ده له مه نده کان، پیاوه ئاینیه کان، هه ندی له ئه شرافه کان و لایه نگرانی ده ستوور. که له پاشان ره وش ی دیموکراتیه ت به سه ر باوه ره کانی دیکه یان زال بوو و دوا ی ئه وه ی شا له «وارن» رای کرد، ئه مان ئیدی دژی ویستانه وه.

میرابو و لافایت رابه رایه ی ئه م کۆمه له یان وه نه ستوویو. ئه م کۆمه له توانی زیتیر له کۆمه له کانی دیکه خۆی به ریته پیشه وه و له سه رده می کنوانسیون رۆلیکی بالای هه بوو.

ژاکوینه کان لایه نگری سه رسه ختی کۆماریوون و هه ولایان ده دا تا ئه و شوینه ی بۆیان بکریت خۆیان له شه ر ده گه ل دوژمنانی ده ره وه ی ولات دووره وه وه خه ن؛ به پیچه وانه ی ژیروندنه کان که ده یانویست شه ر بکه ن.

پاش وه ده رکردنی ژیروندنه کان له لایه ن ژاکوینه کانه وه ئه مه ی دوا یی به ره و ده ورانی ترس و وه حشه ت و ترۆر شه قاوی هه لئا. له م سه رده مه دا دانتون و رۆسپییر رابه ری ژاکوینه کان بوون.

پاش ئیعدام کردنی دانتون، تا رۆژی ۹ ی ژوئیه ۱۷۹۴ رۆسپییر رابه ری ئه م کۆمه له بوو که دوا ی ئیعدام کردنی رۆسپییر ئه م کۆمه له له ۱۳ ی نوامبری سالی ۱۷۹۴ هه لوه شیترا.

کوردلیه:

کۆمه لکی شوژی گه رانه بوو که له لایه ن دانتون، مارا، دمولن له سالی ۱۷۹۰ دامه زرا به ناوی کۆمه له ی ئه وینداری مافی مرۆف. له بهرتهوه ی کۆبوونه وه کانیان له دیری کوردلیه ده به ست، هه ر به و ناوه ناویان ده رکرد. پاش ئه وه ی دانتون و دمولن خۆیان کشانه دوا وه له م کۆمه له، کوردلیه کان له ژیتیر ته ئسیری مارا و ئه بر به ره و توند ره و ی رۆشتن. ئه م کۆمه له له نیو سوپا و کومونی پاریس لایه نگرانی زۆریان هه بوو. دوا ی ئیعدام کردنی ئه بر له سالی ۱۷۹۴ هه لوه شیترا.

مونتانی:

ناوی کۆمه لیک له ئه ندامانی کنوانسیون که بالاترین جیگه ی له نیو کنوانسیون گرتبوو. ناوبانگی به توند ره و ی ده رکردبوو.

ماره:

ئەندامانى كنوانسيون كە شىئەى كارو باوەريان لە نيتوان مونتانيبەكان و ژيروەندنەكان بوو.

كنوانسيون:

لە رۆژى ۱۰ى ئوتى سالى ۱۷۹۳ لويى شانزەهەم دەگەل خيزانەكەيا پەنايان برده بەر كاخى تويلرى كە لە لاين پاسەوانە سويسيبەكانا دەپارتيزا. جەماوەرى خەلك هيرشيان برندنە سەرو پاسەوانەكانيان كوشت. پەرلەمانى فەرەنسە «شا»يان گرت و برياربانا كە خەلكى لە نيتو خۇيانا ئەنجوومەنىك بەناوى كنوانسيون پيكت وەهين.

پاش ھەلبژاردنى نوينەرانى خەلك، كنوانسيون يەكەمىن كۆبونەوھى خۆى لە رۆژى ۳۱ى سەپتەمبەر ۱۷۹۳ پيكت هينا. رژیىمى پاشايەتى ھەلەوھشانە و حوكمى ئيعدامى لويى شانزەهەمى دەرکرد. دەولەتى ئينگيز دژى فەرەنسە كەوتە شەپ. كنوانسيون ناچاربوو لە تەك دۆزمنانى دەرەو و ناوھخۆى ولات واتە ئينگليز و ژيروەندنەكان و مونتانيياكان بكەويتە شەپ.

كنوانسيون لە رۆژى ۲۶ى ئوكتوبەرى ۱۷۹۵ ھەلەوھشينا و ديركتوار پيكت هينا.

كۆمیتەى ھيمايەتى گشتى:

كنوانسيون لە سالى ۱۷۹۳بۆ بەرپۆھەردنى ئيشوكارى پۆليسى، ئەم كۆمیتەيەى پيكت هينا.

كۆمیتەى رزگارى خەلك:

كنوانسيون لە رۆژى ۶ى ئاقريلى ۱۷۹۳ ئەم كۆمیتەيەى پيكت هينا، بۆ ئەوھى گشت كارەكان لە يەك مەلبەندا كۆيكاتەوھ؛ ئەم كۆمیتەيە لە ۳۷ى ئوكتوبەرى ۱۷۹۵ ھەلەوھشينا.

ديركتوار: «لېژنەى بەرپۆھەرتى»

لېژنەيەك بوو كە پيكت ھاتبوو لە پينج كەس و لە ۳۷ ئوكتوبەرى ۱۷۹۵ تا ۹ى ئوقتامبرى ۱۷۹۹ ئيشوكارى فەرەنسەى بەھاوكارى دوو ئەنجوومەنى «شۆزى پينج سەد كەسى» و «شۆزى پيشينان» بەرپۆھەرد. ناپيليون بوناپارت ئەم شىئەى حكومەتەى لەناوېرد.

ئەنجوومەنى شۆزى پينج سەد كەسى:

شۆزايەكى رامبارى بوو. لە ۵۰۰ كەس پيكت ھاتبوو كە دەگەل ئەنجوومەنى شۆزى پيشينان كۆلەكەى بناغەى ياسادانان بوون. لە ۱۸ - ۱۹ برومر سالى ۱۷۹۹ ھەلەوھشينا.

ئەنجوومەنى شۆزى پيشينان:

يەكئى لەو دوو ئەنجوومەنە بوو كە ياساى بنچينەى سالى ۱۷۹۵ى وەدى هينا و ۳۵ ئەندامى ھەبوو. ئەميشە لە ۱۸ - ۱۹ى برومرى سالى ھەشتەم (۱۷۹۹) ھەلەوھشينا.

شۆزى مەزنى فەرەنسە

يەكئى لە ھۆكانى راپەرين و شۆرشە مەزنەكەى فەرەنسە بلاوبونەوھى بيروباوېرى فەلسەفى و ئابوورى سەدەى ھەژدەھەم بوو.

ئەو تازياربانەى كە ئەشرافەكان و پياوھ ئاينيبەكان بۆ خۇيان رەوا دەدى و ئەو ستەمەى كە ھەميشە لە لاين ئەمانە و دەستگاكانى مېرى، دژى چينى سيبەم دەكرا رقوكينەى چينى چەوساوەى زیتەر دەکرد. لە سالى ۱۷۸۹ى زاينيدا ئەم زولم و ستەمە گەبشتبووھ رادەيەك كە ئيدى كاسە پرېوو و ئاوى لى دەرژا.

لوى شانزەھەم بەھۆى كيشەى ئابوريبەوھ، ناچاربوو برياربدا ئەنجوومەنى چينايەتى پيكت بيت. ئەم ئەنجوومەنە لە ھەمان سالىدا پيكت ھات و دەستى كرد بەكۆبونەوھ. شۆرش لە ناوجەرگەى ئەو ئەنجوومەنەدا لە دايك بوو و ھاتە ئاراوھ.

نوینەرانى چينى سيبەم، ئامادە نەبوون وەك جاران لە ئەشراف و پياوھ ئاينيبەكان جودابن و لە ئەنجوومەنا بەجيا راي خۇيان دەرېرن و پيشنياربان كرد كە ئەمان و ئەو دوو چينەى ديكە، ويكرا ئەنجوومەنىك پيكت بيتن. ژمارەى نوینەرانى چينى سيبەم بەتەنيايى بەرابەر بوو لە تەك ژمارەى نوینەرانى دوو چينەكەى دى.

نوینەرانى ئەو دوو چينە بەم پيشنيارە قايل نەبوون وتوويژ دەريارەى ئەم پيشنيارە بووھ ھۆى گيرمەكيشە و بلاوبونەوھ و پەرەسەندنى ئاژاوھ و نوینەرانى چينى سيبەم سوتنديان خوارد و برياربان دا تا ئەو كاتەى ياسايەكى بنەرەتى نەنووسنەوھ، پەرشويلاو نەبن.

لوى شانزەھەم فەرمانى دەرکرد كە بلاوھى لى بكەنەوھ. ميرابو - وتاربيتى بەناوبانگى

فهره‌نسه - گوتی: «ئیمه به‌ده‌ستور وویستی گه‌ل لیره‌دا کۆبووینه‌ته‌وه و ته‌نیا سه‌ره‌ نیره‌ ده‌توانی بلا‌وه‌مان پت بکات».

میری به‌خاسی نه‌زانی که به‌ره‌نگاریان بیتته‌وه. هه‌ندی له‌ نوینه‌رانی ئه‌شراف و پیاوه‌ ئاینیه‌کان قایل نه‌بوون که له‌ته‌ک نوینه‌رانی چینی سبیه‌ما دابنیشن؛ به‌لام نوینه‌رانی چینی سبیه‌م له‌به‌ره‌وه‌ی نوینه‌ری زۆریه‌ی زۆری میلیه‌ت بوون، ئه‌نجومه‌نی خوێان ناو نا «ئه‌نجومه‌نی میلی» و ئه‌نجومه‌نی چینایه‌تیبیان به‌تال‌کرده‌وه، و به‌ناو خه‌لکا بلاویان کرده‌وه که بئ تاگاداری و بریاری ئه‌نجومه‌نی میلی، هه‌یچ هاوولا تیبیه‌کی فهره‌نسه‌یی نابئ مالیات به‌ده‌وله‌ت بدات. ئه‌نجومه‌نی ناوبراو به‌گورجی ده‌ستی کرد به‌گه‌لا‌له‌کردن و نووسینی یاسای بنچینه‌یی و ناویان لێنا ئه‌نجومه‌نی دامه‌زرینه‌ران. ئه‌م ئه‌نجومه‌نه‌ له‌ ماده‌ی دوو سالاندا یاسای بنچینه‌یی فهره‌نسه‌یان ئاماده‌کرد. یاسای ناوبراو - که به‌یاسای سالئ ۱۷۹۱ به‌ناوبانگه‌ - رژیمی ده‌وله‌تی فهره‌نسه‌ی کرده‌ رژیمیکی ده‌ستوری و هه‌ر سئ هه‌یزه‌کانی (مقننه، مجریه، قضائیه) ی له‌ به‌کتر جیاکرده‌وه و ته‌نیا مافیک که به‌ «شا» یان ره‌وایی، ئه‌وه‌بوو که ده‌یتوانی بۆ ماوه‌یه‌ک جیبه‌جیکردنی یاساکان دو‌ابخات.

له‌ پێشه‌کی یاساکه‌دا پوخته‌یه‌ک به‌ناوی به‌یاننامه‌ی مرۆف که کورته‌یه‌ک ده‌رباره‌ی ئازادی، یه‌کسانی و حکومه‌تی میلی بۆ- تیایدا ره‌چاوکرابوو. به‌م پێیه‌ نوینه‌رانی چینی سبیه‌م دوو شوێشیان به‌ریاکرد:

شوێشیکی رامیاری که بوو به‌هۆی ئه‌وه‌ی دیکتا‌تۆریه‌تی پاشایه‌تی نه‌مینی و نوینه‌رانی خه‌لک هاوبه‌شی هه‌لسووراندنی ئیشوکاری ده‌وله‌ت بکه‌ن. شوێشیکی کۆمه‌لایه‌تی که هه‌موو خه‌لکی به‌رامبه‌ر به‌یاسا، یه‌کسان و چون یه‌ک کرد و تازیاری چینی ئه‌شراف و پیاوه‌ ئاینیه‌کانی پوچ کرده‌وه. بئ گومان ئه‌م دوو شوێشه‌ کاریکی ئاسان نه‌بوو؛ به‌لکو شه‌روشه‌ریکی بئ شو‌ماری خوێناوی له‌نیوان ئه‌و دوو چینو چینی سبیه‌م و ه‌دی هه‌تئا. چه‌ند که‌سه‌یکیش به‌ره‌و هه‌نده‌ران هه‌له‌هاتن و ده‌وله‌ته‌ بێگانه‌کانیان هان دا که له‌شکه‌رکیشی بکه‌نه‌ سه‌ر فهره‌نسه‌.

لوئی شانزه‌هه‌م به‌شپه‌یه‌کی نه‌هینی داوای کۆمه‌ک و یارمه‌تی له‌ کیشوهر و پاشاکانی ئه‌وروپا ده‌کرد.

سوپای ئوتریش «نه‌مسا» هه‌یرشی کرده‌ سه‌ر خاکی فهره‌نسه‌. له‌به‌ره‌وه‌ی لوئی شانزه‌هه‌م به‌نه‌هینی نه‌خشه‌ و تاکتیکی سوپای فهره‌نسه‌ی بۆ سه‌رده‌ره‌کانی ئوتریش ناردبوو،

فهره‌نسه‌یییه‌کان تیک شکان؛ به‌لام خه‌لکی فهره‌نسه‌ به‌تایبه‌تی خه‌لکی پاریس، ئه‌م نوشوستی و سه‌رشۆرییه‌یان قه‌بوول نه‌کرد. ئه‌نجومه‌نیان ناچارکرد که لوئی شانزه‌هه‌م له‌ پاشایه‌تی بخه‌ن. پاش لاهردنی، بۆ ئه‌وه‌ی جو‌ری حکومه‌تی داها‌توو دابین بکه‌ن، ئه‌نجومه‌نیکی نوێیان پێکه‌وه‌ هه‌تئا به‌ناوی کنوانسیون (Convention).

ئه‌م ئه‌نجومه‌نه‌ سه‌ره‌تا رژیمی حکومه‌تی کۆماری له‌ فهره‌نسه‌ بلا‌کرده‌وه و له‌ پاشان لوئی شانزه‌هه‌می کیشایه‌ دادگا و ئیعدامی کرد.

کنوانسیون ناچاربوو ده‌گه‌ل دوژمنه‌ بێگانه‌کانیا بجه‌نگیت و شو‌رشه‌کانی ناوخۆ - که یاخیبووه‌کان به‌ریایان ده‌کرد - بکوژیتیتته‌وه.

کنوانسیون بۆ ئه‌وه‌ی هه‌موو هه‌یزه‌کانی خوێ ئاراسته‌ی شه‌ر ده‌گه‌ل بێگانه‌کان بکات، ناچاربوو له‌پێشئا ئه‌و که‌سانه‌ی که مایه‌ی فیتنه‌و ئاشوب بوون، بخاته‌ زیندان و بیانکوژیت. ئه‌م خوێن‌رژیه‌ ده‌ مانگ به‌رده‌وام بوو. ئه‌م ماوه‌یه‌ به‌ده‌ورانی ترس و هه‌راسانی ناو ده‌بریت. (Terreur)

کنوانسیون به‌هاوکاری نیشتمانپه‌روه‌ره‌ فهره‌نسه‌یییه‌کان توانی پاش دوو سالان کوشته‌ و کوشتار ده‌گه‌ل هه‌یزی داگیرکه‌ری بێگانه‌، به‌سه‌ر هه‌موویاندا سه‌رکه‌وتت؛ ته‌نانه‌ت، له‌ ره‌ژه‌لاتی ولاته‌که‌یاندا توانییان هه‌ندی زه‌وی تازه‌ بخه‌نه‌ سه‌ر خاکی خوێان. هاو‌ری له‌ته‌ک ئه‌مانه‌دا له‌ ناوخۆی ولاتیشا برئ چاره‌سه‌رکردنیان و ه‌دی هه‌تئا؛ وه‌ک چاره‌سه‌رکردنی فه‌ره‌نگ، کیشه‌و پتوان...

پاش ئه‌نجومه‌نی کۆنقانسین، ده‌وله‌تی فهره‌نسه‌ بۆ ماوه‌ی چوار سالان دوو‌چاری گه‌رمه‌ کیشه‌و هه‌لا بوو، چونکه‌ خه‌لکی به‌سه‌ر چه‌ندین پارتی جو‌راو‌جو‌ر دابه‌ش بوو بوون و هه‌ریه‌ک له‌و پارتانه‌ ده‌یانویست به‌سه‌ر پارته‌کانی دیکه‌دا زال بن و ته‌نیا پاله‌وانی گو‌ره‌پان بن و ده‌سه‌لات بگره‌ ده‌ست خوێان.

له‌م گه‌یرواره‌دا ده‌وله‌ته‌کانی ئه‌وروپا دژی فهره‌نسه‌ یه‌کیان گرت؛ چونکه‌ ترسی ئه‌وه‌یان لئ نیشته‌بوو که شو‌رشی فهره‌نسه‌ ته‌شه‌نه‌ بکات به‌نیو خه‌لکی ئه‌و ده‌وله‌تانه‌.

له‌م شه‌ره‌انه‌دا فهره‌نسه‌یییه‌کان شکان. له‌ ئه‌نجاما خه‌لکی فهره‌نسه‌ له‌م هه‌موو کاره‌ساتانه‌ی ناوخۆ و ده‌ره‌وی ولات بێزار و وه‌رس بوون و به‌ئاره‌زووی ئه‌وه‌بوون که حکومه‌تیکی به‌هه‌یز و توانا بیه‌ته‌ سه‌رکار و نیشتمانیان بپارێزیت له‌ ده‌ست‌دێژی بێگانه‌کان. ئه‌م ئاوا‌ته‌یان به‌ده‌ستی ناپیلیون بوونا‌پارت هاته‌ دی.

بۆ ئه وهی مه زنايه تى شوڤشى فهردهنسه و گرینگىتى ئه و چاره سه رانه ی که به هۆی شوڤش ئه نجام دران و رووداوه كان و به سه رهاته كانى بخه ينه بهرچا، پتويسته له بارودوڤخى ئه و كيشوره له سالى ۱۷۸۹ بكوژينه وه و له چۆنيه تى هه لسوراندنى ئيشوکارى رامبارى و بارى كۆمه لايه تى ئاگادارىين.

له رووى رامباريه وه، فهردهنسه كيشوره يكى ئىستىبدادى و مه لبه ندى بوو. گشت ده سه لانه كان و ده سه خودى «شا» بوو؛ فه رمانه كان له لايه ن ئه وه وه ده رده چوون، بهرپو له ت «شا» خاوه نى ده سه لاتى ته ك ره وى بوو و له هه موو كاره كان ئازاديه كه بى چه ندو چوونى هه بوو، به لام له واقيه تا داموده زگاكانى بهرپوه به رايه تى په رش و بلاو و نارپكوپىك بوون و ويلايه ته كان بهرله و هه ربه ك بوڤووى بوو.

بنچينه ی كۆمه لايه تى كۆمه لگای فهردهنسه، له سه ر جياوازى دامه زابوو. خه لكيان دابه ش كرده بوو به سه ر سى چيندا: پياوه ئايينيه كان، ئه شرافه كان و بۆره پياوان «چينى سىيه م» دوو چينى به كه م خاوه نى تازيارى تايبه تى بوون و چينى سىيه م هه يچ جو ه تازياريه كيان نه بوو. ده گه ل ئه وه شا بارى ده ولت به سه رشانى ئه مانه وه بوو.

«شا» به نوپنه رى خوا له سه ر رووى زه وى ده ژميتررا و له لايه ن خوداوه ده بووه خاوه نى ته خت و تاج و خه لكى پىيان و ابو كه ئه م له لايه ن خاوه فه رمانه و ايبىيان ده كات. له بهر ئه وه هه يچ زنده وه رپىك له سه ر رووى زه وى مافى ئه وه ی نيه ه خۆى له ئيشوکار و فه رمانه كانى «شا» هه لقورتينى و ده شى بى هه يچ چه قه چه قىك ده ستوره كانى موو به موو ئه نجام بدات.

سولتانه زۆرداره كانى فهردهنسه شووليان لى هه لكيشابوو و ده يانگوت كه بۆيان هه يه ده ست بخه نه ناو هه موو ئيشوکاره تايبه تيه كانى خه لك و ده ست به سه ر بىروباوه ريان بگرن. ژيان و باوه رى ره عيه ت گشتى خواستى «شا» بوو. «شا» ده يتوانى دارايى و مال و مۆلكى خه لكى زه وت بكات و به هۆى جو ه فه رمانىكى تايبه تى، بى هه يچ دادگاييه ك هه ر كه سى خۆى گه ره كى بايه ده يتوانى له به كىك له قه لا ترسناكه كان بۆ ماوه يه كى ديارى نه كراو بخزىننه تى زىندان.

هه رچه نده پاينه ختى و لات پاريس بوو، به لام «شا» بوڤووى له قىرساى ده ژبا. ده ست و پتوه ندىكى به كجار زۆر به ناوى باره گای شا به ژيانىكى پر له خوڤى و جوان په رستيه وه

ده وروبه رى شايان گرتبوو و ژماره يان ده گه يشته شانزه - حه قده هه زار كه س.

خۆش گوزهرانى ئه م ده س و پتوه نده بى ئه ندازه بوو. دزىتى و خاوه وه رگرتن له بره ودا بوو، و بى هه يچ شه رم و حه يايه ك ده ستيان له گىرفانى خه لك ده كرد و مالى خه لكيان زه وت ده كرد، ده ست بلاوى و خه رج و به رجى بى حيساوى باره گای شا له سالى ۱۷۸۹ گه يشته سى و سى ميليو ن ليره.

«شا» شه ش شاليارى بوو. به كى له شالياره كان كه له شا نزيكتربوو، زىتر له لای جىتى متمانه بوو؛ په لوپايه ی له وانى دى بهرتر بوو و جىگه ی سه ره ك شاليارىنى ئىستاكه ی ده گرتوه؛ بۆ وینه له سالى ۱۷۸۷ دا «نكر» له هه مووان پتر پزى هه بوو.

هه رچه نده فهردهنسه به ولاتىكى به كپارچه ده ژميتردا به لام له راستىيا هه يچ جو ه به كىتبه يه ك نه بوو. كىشه ی قه شه كان و زۆر شتى ديكه له هه ر شارپىك ناوئىكى تايبه تى و قورسايبه كى بو خۆيان هه بوو. ياسا و جو ر و شپه ی كار له هه ر شوئىنكدا به گوئره ی ئاره زووى فه رمانه و ايانى ناوچه كان بوو؛ هه ربه ك بوڤووى سه ره خۆيبه كى تايبه تيبان هه بوو.

بارودوڤخى كۆمه لايه تى

گه لى فه ردهنسه به سه ر سى چينى جياوازا دابه ش كرابوو:

پياوه ئايينيه كان، ئه شرافه كان و بۆره پياوان «چينى سىيه م». دوو چينى به كه م به چينى هه ره باش ده ژميتران. چينى سىيه م برىتى بوو له كرپكاران - جووتياران و برى له هه ندى تازيارى تايبه تيبان هه بوو. زۆربه ی زۆرى بارى ماليات به سه رشانى خه لكى بى ده رتانه و هه ژاران و جو تيارو سه پانه كان بوو.

بىنگومان ره عيه ت هه يچ جو ه پاشه كه وتىكيان نه بوو. ژيانيان له ته ك سروه ت گرى درابوو؛ كه مترین و بچوو كترین گۆزىن له سروه ت «ئاو، هه وا، با و باران» ده بووه هۆى له ناوچوونى ده غل و دان و به ره مه كانيان. گرانى و قاتوقرى ئاگرى به ردايه خانووبه رهيان و هه موويانى خسته سه ر ساجى عه لى.

له كاتپىكا كه ئه نجوومه نى شو راى گشتى ياخود ئه نجوومه نى سى چينه كه خه رىك بوو بىته ئارا، فهردهنسه دووچارى كاره ساتپىكى گه ووه و مه ترسيبه كى دلته زىن بوو بوو؛ به رووومى سالى ۱۷۸۸ خاس نه بوو و زستانى سالى ۱۷۸۹ به كى له سه ختترین و ساردينى زستانه كان بوو و خه لكى هه ژار خراپترین روژگارنى ژيانيان ده برده سه ر.

له ۶۵۰۰۰۰ کەس خەلکی شاری پاریس نزیکهی ۱۳۰۰۰۰ نەفەریان هەژار و بی دەرامەت بوون و هەموو ئەمانە نامادەدی راپەرین و شۆرش هەلگیرساندن بوون.

یەکی له پیاوێ ئاینییەکانی شاری «نانسی» که له رۆژی چواری مانگی ۱۷۸۹ له کلتیسی سن لوی خەریکی خۆتندنەوی دوعای کردنەوی ئەنجومەنی شورای گشتی «ئەنجومەنی سێ چینهکه» بوو، رووی کردە لویی شانزەهەم که لەسەر تەختیک دانیشتوو و وەنەوز دەبیردەوه، گوتی: «خاوەن شکۆ... میلله تیک که بەریتزان فەرمانرەوایی دەکن، تاقیکردنەوی خۆی دەربارەدی خۆراگرتن و سینه فراوانی و پشوو درێژی داوه. تاک تاکی ئەم میلله تە هەرۆک شەهیدان که له گیانە لادان و دوا هەناسە ژینیان دەدن، ئەو تۆزە گیانەدی که تیاياندا ماوه، جگە لەوێ که ئیش و تازار و ناخۆشییان لێ زیاد دەکات هیچ سویدیکی دیکە ی بۆیان نییه».

هەلژاردنی گشتی

هەلژاردنی نوێنەرانی هەرسێ چینهکه له مانگی فوریە ۱۷۸۹ دەستی پیکرد. زۆری ئاینییەکان و ئەشرافەکان راستەوخۆ نوێنەرەکانی خۆیان هەلژارد. چینی سێیەم بەدوو پلە هەلژاردنیان ئەنجام دا و فرە له جەماوەری خەلک بەشداری هەلژاردنەکیان نەکرد. بەفەرمانی «شا» ژمارە نوێنەرانی چینی سێیەم بەتەنایی بەرامبەر بوو له تەک ژمارە نوێنەرانی پیاوێ ئاینییەکان و ئەشرافەکان. تیکرا ژمارە نوێنەرەکان ۱۱۹۶ کەس بوو که ۵۹۸ کەسی له چینی سێیەم پیک هاتبوو. ئەمە رواله تی مەسەله بوو؛ بەلام له راستییا ۳۵۰ کەسیک له پیاوێ ئاینییەکان که له قەشە پلە نزمەکان پیک هاتبوون و ئاسۆی بیریان زیتەر له چینی سێیەم نزیکتربوو، ئەمانە به چینی سێیەم دەژمێران و نامادەبوون هەمیشە هاریکاری له تەک چینی سێیەم بکن بۆ لەناوبردن و پووجه لکردنەوی تازیاریەکانی پیاوێ ئاینییە گەورەکان.

له سەردهمی هەلژاردنا خەلکی له شارەکانا له ناو کلیساکاندا خردەبوونەوه و پیشنیار و کیشە و سکاڵاکیان کۆدەکردهوه و دەیانسپاردە دەست هەلژێراوهکان. بەم پێیە نزیکهی ۵۰۰۰۰ تۆمار نامادە کرا. له بری له شارەکان هەرسێ چینهکه پیکهوه تۆماریکیان نامادە دەکرد و هەرسێ چینهکه له کیشانەدی خوارەوه هاوبەش و هاوبەر بوون:

هەموو تیکرا گشت ناله بارییهکان و بەدبەختییەکانی خەلکیان له هیز و توانای زیتەر له

پتیستی «شا» دەزانی و دەیانگوت دەبی له دەسه لاتی «شا» تا ئەندازەیهکی ماقول کەم بکریتهوه و یاسایەک دابنریت که مافی خەلک و «شا» ی تیا دیاری بکریت و ئەو یاسایە بپیته تەرازوویەک بۆ هەلسەنگاندنی چاکه و خراپەدی گشت دامودەزگاکی میری و پەیوەندییهکانی کۆمەلایەتی. لەم بارەیهوه ئەوهندە پیکهوه هەولیان دا که زۆریه زۆری هەلژێراوهکانی هەرسێ چینهکه، نوێنەرەکانیان ناچار دەکرد که تا «شا» یاسای بنچینهیی ئیمزا نەکات و نەکهوتیته کار، هیچ کەس قرانییک بەدەولت نەدات.

ئەم یاسایە دەبی تازادی تاکیتی و تازادی بیروباوەر و نووسین رەچاو بکات و بەتەواوەتی سانسور لەناو بەریت و هەمە ساله نوێنەرانی خەلک خریبەوه و دەربارەدی دانانی یاسای نوێ بەشداری بکن و چۆنیەتی وەرگرتنی مالیات دابنن و «شا» مافی ئەوێ نەبیت که بی رەزامەندی ئەمان هیچ جۆره مالیاتیکی تازه بسەپینی بەسەر خەلکا و ئەشی مالیات بەشێوهیهکی یەکسان بەسەر هەرسێ چینهکه دا دابهش بکریت.

ئەم بریارانە بەشێوهیهکی ئارام و لەسەرخوا له لایەن خەلکهوه دەردهچوو؛ هیچ کەس بیری لهوه نەدەکردهوه که رۆژی له رۆژان دووچاری شۆرشیکی سەخت و خۆتینای دەبن.

زۆریه زۆری خەلکی فەرەنسە سوپاسی لویی شانزەهەمیان دەکرد که نوێنەرانی خەلکی قارو کردوو بۆ ئەوێ ئەنجومەنیک پیک بینن. ئەم سوپاس و ریتز لیگرتنە بۆ ئەوه بوو که خەلکی وایان دەزانی که لویی شانزەهەم ملی ناوه بۆ چارەسەرکردنی کیشەکانیان.

«نکر» ی شالیاریش پینش دەستپیکردنی هەلژاردنە گشتییەکه دەقی بریارەکانی شورای دەولەتی له ۳۷ی دیسامبری ۱۷۸۸ بلاوکردهوه که تیايدا بریار درابوو چینی سێیەم، دوو ئەوئەدی ژمارە نوێنەرەکانی دوو چینهکه دی، نوێنەر هەلژێرن، و «شا» رازی بوو بوو که ئەنجومەنی هەر سێ چینهکه هەمیشە پیک بهیتریت و پیکهوه دەربارەدی دەولت بریار بدەن و دامودەزگاکی میری چارەسەر بکرین و تازادی تاکیتی خەلک دابین بکریت. بێگومان ئەم باسانە هەمان ویست و ئاواتی خەلک بوو؛ کهوايه هیچ جۆره ناکۆکییهک له نیتوان «شا» و خەلک نەماوه و هیچ هۆبەک بۆ راپەرین و شۆرش هەلگیرساندن نییه. بۆیه هەموو چاوه پیتی ئەوهبوون که چارەسەرکردن و گۆرین بەشێوهیهکی هێمن و پر له ئاسایش و بی رێژاندنی یەک دلۆبه خۆین ئەنجام بدریت.

بەلام دوولتی و پارایی و ترسنۆکی لویی شانزەهەم گری ناگری شۆرش گەشانهوه. بی باوەری و دەم بینی و رەفتار و هەلسوکهوتی لویی شانزەهەم خەلکی له خۆی دوور خستەوه و خۆشهویستی له دلێ خەلکا کەم بۆوه.

گردنه‌وهی نه‌نجوومه‌نی شورای گشتی

نه‌نجوومه‌نی نوینهرانی ههرسی چینه‌که:

له رۆژی سێ شه‌مه‌یکه‌وتی مانگی مه‌ ۱۷۸۹، لویی شانزه‌هم خۆی به‌شپوه‌یه‌کی پرهمی نه‌نجوومه‌نی نوینهره‌کانی کرده‌وه؛ به‌لام له‌ کاتی وتار خۆیندنه‌وه‌که‌یا، یه‌ک وشه‌ ده‌باره‌ی ویست و ئاره‌زووی خه‌لک که‌ بریتی بوو له‌ یاسای بنچینه‌یی «قانون اساسی» نه‌هاورده‌ سه‌ر زمان و به‌گویره‌ی ده‌ستووری شا، «نکر» یش له‌م باره‌وه‌ هیچی نه‌گوت. نوینهره‌کان دووچار یه‌ئس بوون و له‌م هه‌لوێسته‌ی «شا» واقیان و پرما؛ ئیدی ههر له‌وساوه‌ ناکۆکی که‌وته‌ نیوان «شا» و چینی سبیه‌م. له‌ لایه‌کی دیکه‌وه‌، ده‌س و پپوه‌نده‌کانی «شا» به‌چاوی سووکه‌وه‌ ده‌یانروانبیه‌ نوینهرانی چینی سبیه‌م و قسه‌ی ناشایستیان پێ ده‌گوتن، یه‌کێ له‌و ده‌سوپپوه‌نده‌ گوتبووی:

«بینه‌وه‌ با پرۆین ته‌ماشای ئەم ئاژهلانه‌ی که‌ پاش ماوه‌یه‌کی که‌م ده‌بنه‌ خوره‌ی گیانمان»، ههر له‌و کاته‌شه‌وه‌ دوژمنایه‌تی که‌وته‌ نیو نوینهرانی چینی سبیه‌م و ئەشرافه‌کان و ئاگری ڤق و کینه‌، گر و بلتیه‌ی سه‌ند.

نه‌نجوومه‌نی میلی

رۆژی پاش گردنه‌وه‌ی نه‌نجوومه‌ن، شه‌ره‌ چه‌قه‌ ده‌ستی پیکرد. ده‌سته‌یه‌ک له‌ نوینهره‌کان بو‌ ماوه‌ی مانگیکی خه‌ریکی نه‌وه‌بوون که‌ کاره‌کان ریکبخه‌ن. به‌لام بێ سوود بوو. رۆژی ده‌ی مانگی ژوه‌ن، چینی سبیه‌م بریاربان دا و رایانگه‌یاند که‌ له‌به‌رئوه‌ی له‌مه‌ زیتتر ناتوانن بارودۆخی ولات و پاشه‌رۆژی خه‌لک بسپیرنه‌ ده‌ست گیتزه‌لوکه‌ی رووداوه‌کان و له‌به‌رئوه‌ی ئیستاکێ چینی ئەشرافه‌کان ئیدی ناماده‌نین له‌ ته‌ک ئەماندا کۆبینه‌وه‌، ناچارن به‌ته‌نیایی کۆبوونه‌وه‌کانی خۆیان بگیترن.

رۆژی چوارشه‌مو ۱۷ی ژوه‌ن به‌گویره‌ی پیتشنیاری «ئایه‌س یس» نوینهرانی چینی سبیه‌م گوتیان له‌به‌رئوه‌ی ئیمه‌ نوینهرانی له‌ سه‌دا نه‌وه‌د و شه‌ش میلیله‌تی فه‌رنه‌سه‌ین، که‌واته‌ ده‌توانن خۆمان نه‌نجوومه‌نیکی میلی پیک به‌یتن و ده‌باره‌ی باری تابووری ولات بریار بده‌ین. ئەم رووداوه‌ یه‌که‌مین مشتته‌کۆله‌یه‌ک بوو که‌ له‌ ده‌سه‌لاتی «شا» دراو له‌ هیتز و توانای که‌م کرده‌وه‌؛ چونکه‌ گرینگترین دارده‌ستی «شا» که‌ بریتی بوو له‌ دارایی، له‌ ده‌ستی سه‌ندرایه‌وه‌ و درایه‌ ده‌س خه‌لک.

«شا» به‌هۆی بزواندنی ده‌س و پپوه‌نده‌کانی و به‌پیتچه‌وانه‌ی نامۆژگاره‌کانی «نکر» ی شالیاری تابووری، ئەم کاره‌ی دژ به‌هیتز و ده‌سه‌لاتی خۆی دانا و ویستی به‌زۆره‌ ملی و له‌ نه‌نجوومه‌ن بکات که‌ له‌ بریاره‌کانی خۆیان پاشگه‌ز بینه‌وه‌.

سێ رۆژ پاش دامه‌زاندنی نه‌نجوومه‌ن، له‌ به‌ره‌به‌یانی رۆژی بیسته‌می ژوئن، له‌ کاتیکای که‌ نوینهره‌کان له‌ کاترمیری نو‌دا هاتنه‌ نه‌نجوومه‌ن و ویستیان بچنه‌ جیکه‌ی تایبه‌تی خۆیان، لوتیان به‌لوتی سه‌ربازه‌ چه‌کداره‌کان ته‌قییه‌وه‌ و ده‌رگاگان داخراوون. گشتیان له‌ ژووری تایبه‌تی وازی تۆپی که‌ به‌ «تالاری ژوودووم» ناسراو بوو، خریونه‌وه‌. له‌وێرا به‌سه‌رۆکیه‌تی «بی لی» و «ئایه‌س یس» سوگه‌ند نامه‌یه‌کیان نووسیه‌وه‌ و هه‌موویان سویندیان خوارد که‌: «تا یاسای بنچینه‌یی ولات نه‌نووسریتته‌وه‌ و بلاونه‌بیتته‌وه‌، بلاوه‌ی لی نه‌که‌ن». دوو رۆژ دوا‌ی ئەم رووداوه‌ زۆریه‌ی زۆری نوینهرانی پیاوه‌ ئاینیه‌کان بوونه‌ ئەندامی نه‌نجوومه‌نی میلی.

رۆژی سێ شه‌مو بیست و سبێ ژوه‌ن «شا» خۆی هاته‌ ناو نه‌نجوومه‌ن و به‌هه‌ره‌شه‌وه‌ گوتی که‌ بریاره‌کانی نه‌نجوومه‌ن گشتی پووج و به‌تاله‌ و ئەشخ‌ دوا‌ی ته‌واو بوونی کۆبوونه‌وه‌که‌، نوینهره‌کان بلاوه‌ی لی بکه‌ن و له‌ دانیشتنه‌کانی داها‌توودا نوینهرانی ههر چینیکی له‌ سێ چینه‌کان له‌ شوینی تایبه‌تی خۆیان و به‌جیا کۆبینه‌وه‌.

ههر که‌ «شا» چوه‌ ده‌روه‌، نوینهره‌کانی چینی سبیه‌م و بری له‌ نوینهرانی پیاوه‌ ئاینیه‌کان له‌ شوینی خۆیان مانه‌وه‌.

سه‌رۆکی گشتی ته‌شریفات‌ی باره‌گای شا هاته‌ پیتشه‌وه‌ و به‌ «بی لی» سه‌رۆکی نه‌نجوومه‌نی گوت: «ئایا ئەنگۆ فه‌رمانی پاشای مه‌زنتان بیست؟»

سه‌رۆکی نه‌نجوومه‌ن له‌ وه‌راما گوتی: «من له‌و باوه‌رهدام کاتیک میلیله‌ت خه‌ریکی راویژکردنه‌، ده‌ستور له‌ هیچ که‌س وه‌رناگریت.»

یه‌کێ له‌ ئەشرافه‌ کۆنه‌کان که‌ له‌به‌ر هه‌ندی هۆ له‌ چینی خۆی دوورخراووه‌ و له‌ لایه‌ن چینی سبیه‌م له‌ ویلایه‌تی «ئه‌کس» هه‌لبژیرابوو، ده‌ستی کرد به‌ئاخافتن؛ ئەم پیاوه‌ ناوی «میرابوو» بوو، گوتی:

«پرۆن به‌ئاگاهه‌تان بیژن که‌ ئیمه‌ به‌ده‌ستور و له‌سه‌ر ویستی گه‌ل لی‌رده‌ا کۆبوینه‌ته‌وه‌، و ته‌نیا سه‌ره‌ نیتزه‌ ده‌توانی بلاوه‌مان پێ بکات...». ئەوجار میرابوو پیتشنیاریکی کرد و نه‌نجوومه‌ن تیکرا قه‌بوولی کرد، که‌ ئەندامانی نه‌نجوومه‌ن به‌گویره‌ی یاسا پارێزراوبن له‌

هموو گيروگرفت و رووداويک و ههرکهسيک پاش کوتايی ئەم کۆبوونهوهيه دژی نوينه رانی خه لک ههر کارتيک ئەنجام بدات غاين و بئ شەرفه.

ئەنجومەنی دامەزرتنەران " مجلس مؤسسان "

پاش چوار رۆژان، بە دەستووری لویی شانزەهەم، نوينه رانی چینی پياوه ئاينییەکان و ئەشرافەکانیش چوونه ناو ئەنجومەنی میللی. لەو رۆژەوه ئیدی شوێش بەتەواوەتی دەستی پێکرد. «شا» بۆی روون بوو ههتێز و توانایهکی دیکه «ئەنجومەن» ههیه که نوينه رانی راسته قینهی خه لکی فەرهنسهیه و دەتوانی بەرهههستی ئەو بکات.

دەکرێ ئەو رۆژە بەرۆژی کوتايی پیتھانتی رژیمی تەکرهوی له فەرهنسه بژمیریت. کهواته ئەنجومەن دەبێ دامودەزگا و شپوهی رژیمیکی دەستووری دابریژێ.

له رۆژی ههشتی ژوئیه له لایه ن ئەنجومەنهوه، چەند کهسيک ههلبژێران که گه لاله یی یاسای بنچینه یی «قانون ئەساسی» دابریژن و ئەنجومەن له رۆژی نوێ ژوئیه ناوی خۆی نا «ئەنجومەنی دامەزرتنەران». لەم کاتاندا دووباره ئەنجومەن کهوتەوه مه ترسی. شا له لایه ن دار و دهسته که یه وه ناچارکرا که کوده تايه ک بکات، به لام خه لکی پاریس هوشیارانه ئەنجومەنیان له م پیلانه قوتارکرد، چەند کارتيکیان له ماوه ی چوار رۆژاندا به ئەنجام گه یاند که بوو به هۆی هه لگيرساندنێ ئاوری شوێش.

سەرته تا شانۆکان و تياترۆخانه کانیان داخست. کاخی «پاله روپال» - که شوینی رابواردن بوو - کردیانه یانه یه کی شوێشگێرانه. ههرکه س بۆخۆی ده چووه سهر ميژتيک يا کورسييه ک و دهستی ده کرد به ناخافتن بۆ خه لک و خه لکیان ده بزواند و پيشبيني رۆژانی پر له مه ترسييان بۆ جه ماوه ر ده کرد. ئەم وتاریژانه ده یانگوت که به م زووانه کوشته و کوشتاری نیشتمانپه روه ره کان ده ست پێ ده کات و له سه ره ههر نیشتمانپه روه ريک پتويسته که راپه ریت و هوشيارانه به رگری له ئازادی بکات. له نيو ئەم وتاریژانه لاوتيکی شوێشگێر بوو به نيو «کامی دمولن» که له پاشان بوو به یه کی له رۆژنامه نووسه شوێشگێره ناو داره کانی سه ده ی شوێش.

له رۆژی دوانزه هەم و سیانزه هەمی ژوئیه، خه لکی رهش و رووت و هه ژاری پاریس راپه رین و به شمشیر و خه نجه ر و سه ره نیزه و ده مانچه و چه کوش و داس، کهوتنه گه ران به کوچه و شه قامه کانا. نوينه ره هه لبرێراوه کانی پاریس له عه مارته ی شاره وانی کۆبوونه وه و لیژنه یه کیان پیک هینا بۆ دابینه کردنی بژیوی خه لک و بۆ ئەوه ی شار له هیرشی دوژمنان

پاریژن زۆر به په له سوپایه کی میللییان پیکه وه نا که ههر له چەند سه عاتی سه ره تاي ده ست پیکردنا ژماره ی ئەو سوپایه گه یشته دوانزه هه زار که س له باشترین و ئازاترین خه لکی شار.

هه ندی له ئەشرافه کان، بازرگانه کان و ته نانه ت پياوه ئاينییه کانیان به شدارییان کردن و ئەم هه تزه بووه بنچینه ی گاردی میللی.

داگیرکردنی قه لای باستیل

به ره به یانی رۆژی سێ شه مو ی چوارده ی گه لاوێژ، ده سه ته به ک له شوێشگێره کان و خه لکی رهش و رووتی پاریس هه ژشیان برده سه ر قه لای باستیل و دوای چوار سه عاتان شه رو شوێر و دوو سه د کوشته توانییان قه لا و زیندانی باستیل داگیرکه ن و بچه ژووره وه و سه د و ده که س له یاساوه کانی قه لاکه یه خسیر بکه ن و فەرمانده ی قه لا بکوژن.

پاش داگیرکردنی قه لا، «شا» ناچاربوو مل بۆ خه لکی دانه وینێ. رۆژی پانزه ی گه لاوێژ، «شا» بۆخۆی چووه ئەنجومەن و پیتی راگه یاندن که ده ستووری بلاوه پیکردنی چه کداره کانی خۆی داوه. له گيروداری ئەو چەند رۆژانه دا نوينه رانی خه لک شه و و رۆژ ههر له ئەنجومەندا بوون و له سه ر کورسييه کان و له سه ر زه وی ده خه وتن. رووداوه کانی ئەو دوو رۆژه ئاکامیکی خاسی هه بوو:

هه ژتيکی سييه م، که بریتی بوو له هه ژي جه ماوه ري خه لکی پاریس، به رامبه ر به دوو هه ژه که ی دی «شاو ئەنجومەن» هاته ئارا.

جه ماوه ري شاری پاریس - که له سه ره تادا ته نیا بۆ به رگریکردن له ئەنجومەن چه کدار بوو بوون - پاش به دیهینانی کاره که یان چه کیان دانه نا و ئەمه رووداويکی گرينگ بوو له ميژروي شوێش فەرهنسه؛ چونکه ههر ئەم چه کدارانه بوون که پاش چەند مانگيک به سه ر «شا» و ئەنجومەندا زال بوون.

داگیرکردنی زیندانی باستیل هه موو فەرهنسه ی خسته جموجۆل؛ هه رچه نده «مرسيه» ناويک که له و سه رده مه دا ده ژیا ئیژێ: میلله تی فەرهنسه له باستیل نه ده ترسا چونکه باستیل په یوه ندييه کی به وه وه نه بوو و گه رچی ئیژن باستیل زیندانی ئەشرافه کان بوو و کاری به سه ر بۆره پیاوان و خه لکی رهش و رووته وه نه بوو، به لام ناكري ئەوه ره چاو نه کری که داگیرکردنی باستیل خوێشی و شادییه کی بئ ئەندازه ی خسته دلێ خه لکه وه؛ چونکه ئەم ته لیسمه - که به نمونه ی سته م و بئ دادی ده ژمیر -، شکانديان و داگیرکردنی

قهلاکەیان بەنیشانەى ڕماندنێ بنچینهى زۆلم و ئیستیبداد دانا.

جەماوەرى شارەکانى دیکەش، چاویان لە خەلکی پارێس کرد، و کۆمبەتەیان پێک هێنا و فەرمانرەواکان و یاریدەدەرەکانیان لە کار دوورخستەوه و سوپای میلییان پێکەوه نا و خۆیان خۆیان بەرپێوه دەبرد.

جووتیار و سەپانەکان هێرشیان برده سەر قەلای دەرەبەگەکان، بەهێواى ئەوهى هەرچى بەلگەنامەى کۆن هەیه کە بەگوتیرەى ئەوه دەبوايه مالیات و مووچە بدەن بەئاغا و دەرەبەگەکان، بسووتین. هەل و بگره و بکوژەیهکی یەكجار گەوره رووی دا.

شەوى چواری ئوت

بشێوى جەماوەرى خەلک لە شارەکانا کارى کردە سەر ئەنجومەنى ناوەندى و بووه هۆى بەریابوونى شوێرش. رۆژى سێ شەمو رێکەوتى چواری ئوت ئەنجومەن بریارى دا کە ئەم بشێوى و ئازاوانەى لە سەراسەرى فەرەنسە رووی داوه رابگریت. «ویکونت دونوای» - کە یەكێ لە نوێنەرانى چینی ئەشرفەکان بوو - دەیگوت:

تەنیا هۆیهکی سەرەکی ئەم راپەرینە میلییه بریتیه لهو مافانەى کە لە چەرەکانى نیوهرپاستەوه تا ئیستا دراوه بەئەشرف و دەرەبەگەکان و خەلکی هەژاریان پێ چەوساندۆتەوه، و تەنیا چارەسەرێک کە بتوانیت زۆریه زۆرى خەلکی هەژار رزگار بکات، ئەوهیه کە کۆتایى بەبرێک لەو مافانە بهێنریت و برێکی دیکەیشى بفرۆشیت.

ئەنجومەن زۆر بەدلخۆشیهوه ئەم بریارەى دا بین کرد؛ تا کاتژمێرى دووی پاش نیوهرشەو زۆریه زۆرى ئەو مافانە پووچەوه بۆوه.

نوێنەرەکان بەجۆرێک تووشى جۆش و خڕۆش بووبوون کە بەکۆل دەگریان و لە خۆشیااندا یەكدییان دەگرتە باوهرش و ماچی یەكتریان دەکرد و بەشێوهیهك لە هۆش خۆیان چووبوون و شەیدای ئەم بریارە بووبوون کە دەستیان کرد بەچەپلە لێدان و وهك شیتەکان هاواریان دەکرد.

بریاریان دا کە دادگای گشتى له بریتى دادگا ناوچەیبەکانى ئەشرفەکان خەریکی هەلسوورپاندنى ئیشوکاری خەلکی بن و داخواییهکانیان چون یەك بەراورد بکەن، و هەر هاوالاتیبهکی فەرەنسەیهى بەگوتیرەى لێهاتوویى خۆى کارى پێ بسپێردریت.

له راستییا له ماوهى تەنیا شەش سەعاتان شۆرشى کۆمەلایهتى وهدى هات،

رەعیه تیان لەژێر بارى قورسى مالیات قوتار کرد و تازیاری چینیایهتى - کە بووبوه هۆى دووبەرەکی - لەناوهرد و گشت خەلکی فەرەنسەیان بەچون یەك و یەكسان دانا. بنچینهى داہونەریتى رزبوی کۆنیان ڕماند.

رۆژانى مانگی ئۆکتۆبر

بۆ یاساییکردنى بریارەکانى ئەنجومەن کە لە شەوى چواری ئوت ئامادە کرابوو، دەبوايه «شا» مۆر و ئیمزای بکات؛ بەلام دارودەستەى لوبى شانزەهەم بوونه لەمپەر و نەیانھیتشت «شا» تا دواى رۆژانى سەبته مەبر هیچ یاسایهك ئیمزا بکات.

ئەم دوومانگ دواخستنه، ئەنجومەن و خەلکی پارێسى توورەکرد و هەر لەم کاتانەدا بوو کە دوو تاپوور سەربازیشیان بۆ «قێرسای» هاورد. یەكێ لە رامبارەکانى ئەو سەردەمە ئیترى:

«لە کووچەو باژێرا جگە لە دەمرچاوی زەرد هەلگەراو و بزراکای خەلک چشتیکی دی نابینم. خەلکی لە دوکانى نانه و خانەکان لەسەر پارچە نانێک دەکەونه گیانى یەكترى».

رۆژى دووشەمە رێکەوتى پێنجى ئۆکتۆبەر، حەوت هەشت هەزار ئافرهتى چەكدار لە تەك چەند تۆپێک هێرشیان برده سەر «قێرسای» و دەیانگوت دەچین نان پەیدا دەکەین، خەلکێکی فرە لە بێ کارەکان و سوپای میلی و جەماوەرى خەلکی دی بەدوویمان کەوتن.

لە کاتژمێرى شەشدا ئەنجومەنیاں داگیرکرد و ئابلقەى کاخی «قێرسا» یان دا و تا بەرەبەیانى رۆژى دوایی لەسەر شەقامەکان و باخچەکانا پشوویان دا و خەوتن.

بەیانى زوو «رۆژى سێ شەمو» دەرگا و پەنجەرە و حەسارى حەوشەى کاخەکیان شکاند و چەند کەسیک لە ئیشکچیهکانیان کوشت. کۆمەلک بەرەو ژوورى شازن هەلمەتیاں برد. شازن هەلات و خۆى گەیانده خانووبەرەى «شا».

پاش ئەوهى شا بۆى روون بۆوه کە خەلکی هەموو کاخەکیان گرتوو و بەمشتەکۆلە لە دارو دیوار دەدەن، مل شوێر بوو بۆیان کە بگەرێتەوه پارێس. لە کاتژمێرى دووی پاش نیوهرۆ؛ لوبى شانزەهەم لە تەك گشت ئەندامانى خبزانەکەى کە هەشت کەس دەبوون لە گالیسکەیهکا جیبى خۆیان کردەوه و هێدى هێدى بەرەو پارێس کەوتنەرى. جەماوەرى خەلک ئابلقەى گالیسکەکیان داوو؛ چەند کەسیک لە ملهوپ و چەقۆ کیشەکان سەرى ئیشکچیه کوزراوهکانیان بریبوو و کردبوویان بەسەر رپمەکانیانەوه و لەبەردەم گالیسکەى شاهانەدا دەرۆشتن.

کاترمیتری یانزه‌ی شهو، «شا» گه‌یشته کاخی «توبلری» ی پاریس و ریگه‌ی بیست کیلومتره‌ترین به‌نۆسه‌عاتان پری.

پاش ده رۆژ «رۆژی هه‌ینی شانزه‌ی نۆکتۆهر» ئەنجومه‌نیش له ورسای به‌ره‌و پاریس گوازرایه‌وه.

میلله‌ت و ئەنجومه‌ن

به‌گوێهره‌ی ئەو رووداوانه «شا» و ئەنجومه‌ن - که دوو هیزی یاسایی ولات بوون - بوونه یه‌خسیر و زیندانی خه‌لکی پاریس. له‌وه‌ودا ئیدی ته‌نیا خه‌لکی پاریس بوونه فه‌رمانه‌وه‌ی راسته‌قینه و به‌رپه‌به‌ری شوێش. جه‌ماوه‌ری خه‌لک راسته‌وخۆ ناماده‌ی گفتوگۆ و کۆپه‌کانی ئەنجومه‌ن ده‌بوون و جارجار له ته‌ک ئەندامانی ئەنجومه‌ن ده‌که‌وتنه و تووێژ و باسکردن.

له‌به‌رئه‌وه‌ی جیگه‌ی دانیشتنی ته‌ماشاجیبه‌کان فره نه‌بوو و زۆریه‌ی زۆری جیگه‌کانیش له لایه‌ن ئافره‌تانه‌وه پرده‌بوو، خه‌لک ناچاربوون له قه‌مقۆر و رپه‌وه‌کان و حه‌وشه‌ی ئەنجومه‌ن خرده‌بوونه‌وه و ده‌ریاره‌ی ئەو کیشانه‌ی نوێنه‌ره‌کان له ژووره‌وه له سه‌ری ده‌دان، ئەمانیش له ده‌روه‌وه شه‌ره‌ چه‌قه‌یان له‌سه‌ر ده‌کرد، بریکیان خۆیان ده‌گه‌یاندە ناو په‌نجه‌ره‌کان و هه‌م هاوبه‌شی قسه‌کانی نوێنه‌ره‌کانیان ده‌کرد و هه‌م چاودێری هه‌لسوکه‌وتی خه‌لکیان ده‌کرد که له ده‌روه‌وه وێستابوون؛ هه‌رکه چه‌پله‌ لی دان پتیبست بایه، ئاماژه‌یان ده‌کرد که خه‌لک چه‌پله‌ لی بدن و هه‌رکات پتیبستی به‌هاوار و هه‌را و هۆزیا و گێچه‌ل بوايه خه‌لکیان ده‌بزواند.

له پاشانیش له سه‌رده‌می ئەنجومه‌نی یاسا دانان و ئەنجومه‌نی کنوانسیون، خه‌لکی هه‌میشه خۆیان ده‌کرده ناو ئەنجومه‌ن و چه‌ند جاریکیش ده‌ستیان بو چه‌ک برد و به‌زه‌بری چه‌ک نوێنه‌ره‌کانیان ناچار ده‌کرد که ملکه‌چی پێشیاره‌کانیان بن.

یه‌کیتی گشتی

له‌و رۆژانه‌دا که ئەنجومه‌نی پاریس خه‌ریکی گه‌لله‌کردنی یاسای بنچینه‌یی بوون، له شاره‌کانی دیکه‌ی فه‌ره‌نسه‌دا چه‌ندین ریکخراوه دامه‌زرا که هه‌ر یه‌که له ماوه‌یه‌کی فره که‌مدا گه‌شه‌ی کرد و له ئەنجامدا یه‌کیتییه‌کی گشتییان پێک هێنا و ئەمه به‌یه‌کی له رووداوه‌ گرینگه‌کانی شوێشی فه‌ره‌نسا ده‌ژمێریت.

چه‌ند ئامرازیک بووه هۆ بو پیکه‌پینانی ئەم یه‌کیتییه‌:

یه‌که‌م - پیکه‌پینانی شاره‌وانی.

دووه‌م - دروستکردن و دامه‌زاندنی سوپای میلی.

سێیه‌م - مه‌ترسی له بلا‌بوونه‌وه‌ی گێره‌شیتوینی و به‌ره‌لایی و هێرشێ بیگانه بو سه‌ر خاکی فه‌ره‌نسه.

گشت نوێنه‌رانی شارو شارۆچکه و دیهاته‌کانی فه‌ره‌نسه که له لایه‌ن خه‌لکه‌وه هه‌لبێژرابوون و ژماره‌یان ده‌گه‌یشته چوارده هه‌زار که‌س، به‌چه‌که‌وه هاتنه پاریس و له گۆرپانی گه‌وره‌ی شار کۆبوونه‌وه.

قه‌شه «اوتون» - که له پاشان به «تالیران» ناوی ده‌رکرد - له‌نیوه‌راستی گۆرپانه‌که ده‌ستی کرد به‌خوێندنه‌وه‌ی دو‌عای رهمی. ئەو جار نوێنه‌ره‌کان له‌نیو خۆیاندا «لافایت» یان هه‌لبێژارد که بجیتته سه‌ر شوێنی په‌رستگا و به‌ناوی هه‌موانه‌وه سوێندی ئەمه‌گداری بو میلله‌تی فه‌ره‌نسه و په‌یره‌ویکردن له یاسا و «شا» و پارێزگاری له یاسای بنچینه‌یی ولات که ئەنجومه‌ن دایناوه، بخوات.

هه‌لهاتنی "شا"

له‌به‌رئه‌وه‌ی «لافایت» له لایه‌ن جه‌ماوه‌ری یه‌کگرتووی خه‌لکه‌وه سوێندی ئەمه‌گداری خوێنده‌وه، «شا» یش سوێندی خوارد و به‌لێنی دا که ریز له‌و یاسایانه بگرت که ئەنجومه‌ن دایناون و هه‌مووی به‌ئه‌نجام بگه‌یه‌نیت. به‌لام رووداوه‌کان ئەم نیه‌ته‌ی «شا» ی گۆری و ئەنجومه‌ن به‌هۆی ئەو ده‌ست تێوه‌ردانه‌ی له زه‌ویوزاری مه‌وقوفاتی پیاوه ئایینییه‌کانا کردی و یاسایه‌ک که بو که‌شیشه‌کانی دانا، هه‌موو کارو به‌لێنه‌کانی تیک و پیک دا؛ زۆریه‌ی زۆری پیاوه ئایینییه‌کان به‌ره‌هه‌ستی ئەم کاره‌یان کرد. لویی شانزه‌هه‌م - که خۆی باوه‌رێکی پته‌وی به‌مه‌زه‌به‌ی کاتولیک بوو - له رواله‌تا ملی بو ئەو یاسایه شوێرکرد بوو؛ به‌لام دلێ ئەمانه‌یشی پاده‌گرت.

رۆژی دووشه‌مه هه‌ژده‌ی ئه‌پریل ۱۷۹۱ که ریکه‌وت له‌گه‌ل رۆژی جه‌ژنی «پاک» بوو، «شا» بریاری دا که بجیتته قه‌لای «سن کلو» و مه‌راسیمی ئایینی له‌وێرا له‌گه‌ل یه‌کی له‌و قه‌شانه به‌جێ بێنێ که دژی یاسای ده‌ستووری بوو.

خه‌لک هه‌رکه ئاگاداری ئەم بریاره‌بوون هێرشیان کرده سه‌ر کاخی توبلری و بو‌ماوه‌ی دوو سه‌عاتان ئابلقه‌ی گالیسه‌کی شایان دا و نه‌بانه‌یشت له‌جیبی خۆی بجوولیتته‌وه و ناچاریان کرد که له گالیسه‌که به‌یته خوار و بگه‌ریتته‌وه کاخه‌که‌ی.

پاش ئەم بەسەرھاتە، «شا» دلئى شىكابوو و لە توورپەييدا خۆى خۆى دەخواردووه و بۆى روون بۆوه كە ئىدى يەخسىرى دەستى ميللەتەو تەنيا چشتىك كە بىرى لى دەكردووه ئەو بوو كە چلۆن لە پايتەخت ھەلبەت.

شەوى سى شەمو رىكەوتى بىست و يەكى ژوون لوبى شانزەھەم جلوبەرگى نۆكەرىكى پۆشى و لەتەك شاژن و ھەردوو مندالەكەى و ئەلبىزابتى خوشكى و دووكەس لە ئىشكچىبە تايبەتەبەكانى خۆى، بەدزىبەو لە كاخى توپلىرى و دەركەوتن؛ بەلام خەلكى پىيان زانى و «شا» يان گىراپەو پارس و لە كاخى توپلىرى زىندانىيان كرد.

ئەنجومەن برىارى دا «شا» لەسەر تەخت لابلەت و لە ئىشوكار و شاھەتى بەركەنارىان كرد و ھەلسووراندنى ئىشوكارى ولاتىيان گرتە ئەستۆ و دەستىيان كرد بەكاركردن.

پارتى كۆمارخوواز

ھەلھاتنى «شا» رووداوتىكى يەكجار گرینگ و بايەخدار بوو لە مېژووى شوپشى مەزنى ھەرنەسە. ئەو كەسانەى تا ئەو رۆژە ھىشتاكونى «شا» يان خۆش گەرەك بوو، ئىدى لەبەر چاويان كەفت. ھىچ كەس رىزى لە پاىە و پلەى پادشاھەتى نەدەگرت، و ھەك جارەن باوهرپان بەو نەمابوو كە ئەم پلەو پاىە لە لاىەن خوداويە و رىز لىگرتنى پىتوبستى سەرشانى ھەمووانە.

پىش ئەوھى «شا» زىندان بىرەت، شوپشگىرەنى توندروھى ھەك روبسپىر، دانتون، مارا... لاىەنگرى بوونى «شا» لە ولاتا بوون؛ بەلام پاش ئەوھى لەو ماوہەدا كە «شا» زىندان كرابوو، ئىشوكارى خەلك و ولاتدارى بەشەويەكى ئاساى بەرپۆھ دەچوو و ئەنجومەن خاس توانى كارەكان ھەلسوورپىنى، بۆيان روون بۆو كە بوونى «شا» گرینگ نىبە بۆ ولاتدارى، لەم رووھە ھەلھاتن و راكردنى لوبى شانزەھەم بوو ھۆى ئەوھى كە باوهر بەپىكھەتەنى پارتى كۆمارخووازەكان بەھىترەت بىت.

لە سەرھەتادا كۆمارخووازەكان فرە كەم بوون، بەلام ھەر لە سەرھەتاوھ كارەكانىيان زۆرجوان و بەرپۆكوپىكى و دروستى دەست پى كرد.

رۆژى شانزەھى ژوئىە ۱۷۹۱ لىژنەى رامىارى «كوردلە» پىشنىارىكى ئاراستەى ئەنجومەن كرد كە تىبا داوايان لە ئەنجومەن كەربوو: «دادگاىەك لە نىشتمانپەرھەرەكان پىك بىتن و لوبى شانزەھەم - كە تاوانبار و غاينە - دادگاىى بىرەت و كارىكى وا بىكەن كە دەولەتەكى نوى پىك بەپىرەت».

ئەم پىشنىارە بەرەبەيانى رۆژى ۱۷ى ژوئىە لە گۆرەپانى گەورەى شار خراپە بەردەم جەماوهرى خەلك بۆ ئەوھى ئىمزاى بىكەن. پاش ماوہەكى فرەكەم شەش ھەزار كەس ئىمزاىيان كرد. بەلام بەھۆى ئاژاويەك كە لە ھەمان گۆرەپان بەرپابوو و پەنجا كەسى تىبا كوژا، زۆرەى نوپنەرەكان لەسەر ئەو باوهرە مانەوھە كە ئەشى «شا» بىتەت.

كۆتايى ھاتن بەئىشوكارى ئەنجومەنى دامەزرىنەرەن

پاش دوو مانگ، ئەنجومەن ئىشوكارە ياساىبەكانى خۆى تەواوكر.

لە رۆژى سى سەپتەمبەر ياساى بنچىنەى ئامادەبوو و لە رۆژى سىازدەى ھەمان مانگدا «شا» ئىمزاى كرد و رۆژى دواى «چواردەى سەپتەمبەر» لوبى شانزەھەم چوھ ئەنجومەن بەئاشكرا و لەبەردەم ئەندامانى ئەنجومەن سوپندنامەى خوتندەوھ و بەلئىنى دا و گوتى: «ھەموو ھىز و تواناى خۆى لە پىناوى و دەپەتەنى ياسا و پارىزگارى لە دەستوور، و ھەك رەتەت» بەلام ھەر ھەك جارەن خەلكى پارس لە «شا» دل رەش و بەدگومان بوون.

رۆژى ھەينى رىكەوتى سى سەپتەمبەر لە كاترەمىرى پىنجا ئەنجومەنى دامەزرىنەرەنى مىللى بلاويان كەردوھ كە «ئىدى كاربان تەواو بوو و كۆتايىيان بەئىشوكارى ئەنجومەن ھىناوھ». زۆرەى نوپنەرەنى ئەنجومەن لاىەنگر و پەپرەويىيان لە بىروباوهرى فەيلەسوفە ناودارەكانى ئەو سەردەمە دەكرد ھەك: مونتسىكو، رۆسو، فۆلتەر...

لە سەرھەتاي ياساى بنچىنەىيدا چەن بنچىنەىەكى گشتىيان رەچاوكرد كە بىتە سەر مەشقى ياسا. ئەم بنچىنەىيان ناو نا. بە «بەياننامەى مافى مرۆف» كە پىك ھاتبوو لە ھەقەدە خال.

پارتە سىاسىيەكان

ماوہەكى زۆرى نەخاىاند كە نوپنەرەنى چىنە جىاوازەكان و وىلايەتەكان ھەرچەند كەسىكىان بەگۆرەى نىزىكى بىروباوهرپان، كۆر و كۆمەل و رىكخراوھى جىاوازبان پىكەوھنا و پارتى سىاسىيان دامەزراند.

لاىەنگرانى چارەسەرکردن و نەتەوہىبەكان كە بەنىشتمانپەرھەرەن ياخود دۆستانى مىللەت ناويان دەرکرد، لە لاى چەپى سەرۆكى ئەنجومەن «لاى پالەروىال» دادەنىشتن. لاى راستەوھ «لاى كاخى شاژن» دەستەى ئەشرفەكان «ئەرىستۆكرات» دادەنىشتن.

له نیتوان ئەم دوو دەستەپەدا نوێنەرانی خەلکی مەلەندی فەرەنسە بوون که پێیان دەگوتن «پلن» و دروشمی بێ لایەنێیان بەرزەوه کردبوو.

ئەنجومەنی یاسا دانان

پژتیمی دەستووری که بەگوێرە یاسای بنچینەیی ولات له سالی ۱۷۹۱ دامەزرا، له یەک سال زیتەر بەردەوام نەبوو. بەگوێرە پریارەکانی ئەم یاسایە ئەنجومەنێک بەناوی یاسادانان پێک هینرا که ماوهی یەک سال «له یەکی ئۆکتۆبەری ۱۷۹۳ تا بیستی سەپتەمبەری ۱۷۹۳» خەریکی یاسا دانان بوو.

له سەرەمی ئەم ئەنجومەنەدا دوو رووداوی گەورە هاتە گوێ: یەکه میان بەرپا کردنی جەنگ دژی دەولەتی ئوتتیش «بیستی ئەپرێلی ۱۷۹۳» که بوو هۆی بەرپا بوونی جەنگێکی فراوان و گشت دەولەتە ئەوروپاییەکانی تیا بەشداربوو. و دە سالان درێژە خایاند «۱۷۹۳-۱۸۰۳». دوو هەمیان لایردنی لویی شانزەهەم که بەهۆی شۆرشی خەلکی پاریس له رۆژی ۱۰ی ئوتی ۱۷۹۳ رووی دا. ئەم رووداوه سەرەتای لایردنی «شا» و رژیمی پاشایەتی بوو.

پاش لایردنی لویی شانزەهەم، ئەنجومەنی یاسادانان کۆتایی بەئیشوکاری خۆی هاورد و کارەکانی سپارده دەست ئەنجومەنێکی دیکە بەناوی «کنوانسیون» که دەبوا یاسایەکی بنچینەیی نوێ گەلە بکات بۆ ولات.

"فویان" هەکان

ئەنجومەنی یاسادانان پاش هەلۆشانندنەوهی ئەنجومەنی دامەزرتنەرانی کهوتە کار؛ نوێنەرەکان تیکرا تازەبوون. گشتیان لایەنگری رژیمی پادشایەتی بوون؛ بەلام هەموویان بەرامبەر بەلویی شانزەهەم بەدگومان بوون. بری له نوێنەرەکان دەیانگوت ئەشی دەقی یاسای بنچینەیی بەکاربیت و پەیرهوی لێ بکریت و ئەو مافانە ی که یاسای ناوبراو بۆ «شا» ی رەچاو کردووه دەبێ بیاریزیت. ئەم دەستەپە له نوێنەرەکان، لای بالی راستی ئەنجومەن دادەنیشان و پێیان دەبیژرا «دەستوور خاوەکان» یاخود «فویان». لویی شانزەهەم یەکه مین ئەنجومەنی شالیاری ولاتی له سەرەمی «دەستوور» لهم کۆمەلە هەلبژارد.

«ژیروندن» هەکان

له بەرامبەر «فویان» هەکان، ریکخراوهیهکی بچوکی کۆمارخواز هەبوو؛ مەرامیان ئەوه بوو که دەسلالت و مافەکانی «شا» دیاریکراو بیت و هەرۆک سەرەک کۆمارتیک بیت، بەلام سەرۆکایەتی هەمیشە له بنەمالە ی ئەو بیت، و ئەگەر له یاسای بنچینەیی لایدا، بتوانن لایبەرن.

جیگە ی ئەم کۆمەلە لای چەپی ئەنجومەن بوو و له سەرەتادا له تەک یانە ی «ژاکوین» هەکان یەک بوون؛ بەلام فەدی نەخایاند که ناکۆکی کهوتە نیتو ئەم نوێنەرە. هەندیکیان شەرخاویون و دەیانویست له تەک ئوتتیش بکەونه جەنگ و بریکیان حەزبان له ئاشتی و ئاسایش دەکرد و ئاشتیخواز بوون. له بەرئەوه جیابوونەوه و بوونە دوو دەستە. دەستە ی تازە ناوی خۆیان نا «ژیروندن»؛ بەناوی ویلایهتی «ژیروند» چونکه سێ کهس له ناودارەکانیان خەلکی ئەو ویلایهتە بوون. «ئەژون سونە، گارە، ورینو».

له پیاوه ناودارەکانی ئەم دەستەپە «بریسو» بوو که نوێنەری خەلکی پاریس بوو و رۆژنامه نووسیکی زۆر لیهاوتوو و زیرەک و ناودار بوو.

"ژاکوین" هەکان

یانە ی ژاکوینەکان یەکه مین یانە بوو که له سەرەمی ئەنجومەنی دامەزرتنەرانی دامەزرا. گشت نوێنەرە نیشتمانپەرۆرەکان لەم یانەپەدا کۆبوونەوه و ناویان لێ نا «ئەنجومەنی دۆستانی دەستوور» و مەلەندی خۆیان له دێرێکی کۆنی ژاکوینەکان دانا.

رۆژی پاش هەلھاتن و گرتنی «شا» بری له ئەندامانی ژاکوین بەسەرۆکایەتی «بریسو» دەیانگوت که تەنیا هەلۆشانندنەوهی رژیمی پادشایەتی بەس نییە؛ بەلکو دەبێ لویی شانزەهەم بەتەواوەتی رووت بکریتەوه و هیچی بۆ نەمبێتی. هەندی له نوێنەرەکان ئەم پریارەیان فەرە توند و شۆرشگێرانه هاتە بەرچاو و له ئەنجومەن چوونە دەرۆه و کۆمەلەپەکی دیکەیان له دێری «فویان» پیکهینا.

دەگەل ئەوهی بری له نوێنەرە مام ناوەندییەکان چووبوونە دەرۆه، بەلام هیشتا زۆری زۆری ئەندامانی ژاکوین له تەک بوونی رژیمی پادشایەتی بوون.

له سەرەمی ئەنجومەنی یاسادانان، بەناوبانگترین بوێتی ئەم کۆمەلە «رویسپیر» بوو که لایەنگریکی سەرەستی هەلبژاردنی ئاراسته و گشتی بوو و دژی کۆمارخوازەکان بوو.

به لّام هەر ئەم توندپهوه سه‌سه‌خته هاته سه‌ر ئەو راستییبه که ده‌بی رژیمی پادشایه‌تی پووجهل بیهته‌وه، و له ئاکامدا سه‌رکه‌وتن.

به لّام کۆمه‌له‌ی «ژیروندن» هکان هەر له‌سه‌ر لایه‌نگرتی خویان بو رژیمی پادشایه‌تی مانه‌وه. له کاتی کردنه‌وه‌ی ئەنجوومه‌نی یاسادانان کۆمه‌له‌ی «ژاکوین» ده‌سه‌لات و هیزتیکی فره‌ی له ولاتا هه‌بوو. پارتی ژاکوین داموده‌زگاکه‌ی له ده‌زگاکانی ده‌وله‌تی فره‌نسه‌ ریکوپیکتتر و به‌هیزتر بوو و ئەم پارتیه‌ له هه‌موو شوینکدا نوینهر و ئەندام و میژوو نووسی هه‌بوو.

پاش نه‌وه‌ی راپه‌رین و شۆرشێ رۆژی ده‌ی مانگی ئوت به‌ته‌واوه‌تی شیرازه‌ی ئیشوکاری ده‌وله‌تی فره‌نسه‌ی تیکوپیکن دا، ئەم پارتییبه‌ توانی هیز و توانای داموده‌زگاکانی خۆی رابگریت و بووه‌ به‌هیزترین هۆ و گه‌وره‌ترین پالپشتی حکومه‌تی شۆرش.

"کوردلیه‌ کان"

یانه‌ی «ژاکوین» هکان له سه‌ره‌تاوه‌ و تا ماوه‌یه‌کی فره‌ بوو بووه‌ مه‌له‌ندی پیاوه‌ ده‌وله‌مه‌نده‌کان؛ به‌لّام یانه‌ی «کوردلیه‌» هەر له سه‌ره‌تاوه‌ مه‌له‌ندی دیوکراته‌کان و نه‌ته‌وه‌ییه‌کان بوو. گرنگترین هۆی دامه‌زراندنی ئەم یانه‌یه‌ نه‌وه‌بوو که یه‌کن به‌ناوی «دانتون» بو پووجه‌ل‌کردنه‌وه‌ی ئەو تازیاریه‌یه‌ که له‌ناو خه‌لکدا هه‌بوو، ئەم کۆمه‌له‌ی پیکه‌وه‌نا و به‌ناوی یه‌کسانییه‌وه‌ داوای ده‌کرد که هه‌لبژاردنیکی راسته‌وخۆ و له‌یه‌ک پله‌دا ئەنجام بدریت. به‌ناو‌بانگترین و ناودارترین ئەندامانی ئەم کۆمه‌له‌ پاش دانتون بریتی بوون له:

- کامی دمولن: رۆژنامه‌نووسیکی توندپه‌وه‌ و پر توانا بوو.

- مارا: له پیشاندا پزیشک بوو؛ به‌لّام وازی له کاره‌که‌ی خۆی هینابو خه‌ریکی رۆژنامه‌نووسین بوو. سروشتیکی درندانه‌و خوی‌پزێژی هه‌بوو.

- لوژاندر: قه‌ساو بوو.

- سانترو: ئاوجۆ فرۆش بوو.

ئەم دووانه «لوژاندر، سان تر» له رۆژی راپه‌رینه‌که‌ی خه‌لکی پاریس و داگیرکردنی قه‌لای باستیل قاره‌مانیتییان نواند.

- هبرت: رۆژنامه‌نووسیکی توندپه‌وه‌بوو.

- شومت: ئەمیش هەر وه‌ک هبرت بوو.

پاش هه‌لاتنی «شا»، کۆمه‌له‌ی «کوردلیه‌» بوونه‌ کۆمارخواز.

زۆریه‌ی زۆری هیزه‌کانیان له پاریس بوون و به‌دل و به‌گیان لایه‌نگری ئوسولنی شۆرش بوون و سه‌ر له پیتاو و گیان له‌سه‌ر ده‌ست ئاماده‌بوون گیانی خویان فیدای وه‌دیته‌تانی ئازادی بکه‌ن.

له راستییا هەر ئەم کۆمه‌له‌ی «کوردلیه‌» بوون که کلپه‌ی ئاوری شۆرشیان به‌تین کرد و خه‌لکیان هان دا که په‌لاماری «شا» و ئەنجوومه‌ن بده‌ن.

ناکۆکی نیوان شا و میلله‌ت

له ویلایه‌ته‌کانی رۆژئاوای ولات وه‌ک «آنژو» و «وانده‌» له ئاکامی ئەنجامدانی یاسای ریکخواه‌کانی پیاوه‌ ئایینییه‌کان، ناگری شه‌ری ئایینی کلپه‌ی کرد و ئاژاوه‌ نرایه‌وه. چه‌ندین تاقم و ده‌سته‌ی چه‌کدار له دیهاتییبه‌کانی ئەو ناوچانه، به‌سه‌رۆکایه‌تی ئەو پیاوه‌ ئایینیانه‌ی که دژی راپه‌رینی خه‌لک بوون پیکهات و که‌شیشه‌کانی - که لایه‌نگری یاسای ده‌ستووری بوون - لهو ناوچانه وه‌ده‌رخران، و به‌ره‌نگاری ئەو سوپا میللییه‌ بوونه‌وه‌ که بو ئەو ناوچانه نیردرا‌بون، و که‌وته‌ هه‌للا له ته‌کیانا.

له پاریسدا شا و شازن به‌دزییه‌وه‌ خه‌ریکی پیلان گێران بوون بو له ناوبردنی شۆرشێ خه‌لک. له هه‌نده‌ران، ئەو فره‌نسییه‌ خوین مژانه‌ی هه‌له‌تایون و خه‌ریکی جموجۆل‌کردن بوون و پاشا و سولتانه‌کانی بیگانه‌یان هان ده‌دا که هیزش بکه‌نه‌ سه‌ر فره‌نسه‌ و شۆرشه‌که‌ی له‌ناوبه‌رن.

شا و شازن به‌گیان و به‌مال خه‌ریکی پیلانگێران بوون دژی شۆرش و یاریده‌ی کۆمه‌له‌ توندپه‌وه‌کانیان ده‌دا دژی پارتیه‌ مام ناوه‌ندییه‌کان و پیتیان وابوو که توندپه‌وه‌ی له هەر کاریکا ده‌بیته‌ هۆی ئەوه‌ی که خه‌لکی زۆر زوو وه‌پس بن و کاره‌کان و هه‌لسوکه‌وتیان ده‌بیته‌ هۆی ئەوه‌ی که دووباره‌ رژیمی پادشایه‌تی بیهته‌وه‌ سه‌رکار.

پاش نه‌وه‌ی «بی لی» وازی له سه‌رۆکایه‌تی که‌لانته‌ری پاریس هاورد، شا و شازن دووکه‌س له شۆرشگێره‌کانیان هه‌لبژارد بو سه‌رۆکایه‌تی؛ یه‌کیکیان «پتیبون» و ئەوه‌ی دیکه‌یان «دانتون» بوو، و له واقیه‌تا به‌ده‌ستی خودی شا، دوزمنه‌ سه‌سه‌خته‌کانی رژیمی پادشایه‌تی، سه‌رۆکایه‌تی شاری پاریسیان گرت ده‌ست.

یه‌کئی له پیلانه‌کانی لویی شانزه‌ههم ئه‌وه‌بوو که بانگه‌وازی سولتانه‌کانی هاوسای کرد که سوپا بنیترنه سهر فهره‌نسه. هه‌له‌هاتوو‌کان و ئه‌وانه‌ی له پاریس مابوونه‌وه و لایه‌نگرتیتی ئه‌وانیان ده‌کرد، وایان بلاو ده‌کرده‌وه که به‌زوترین کات سولتانه‌کانی ئه‌وروپا، سوپا ده‌نیرن و هیترش ده‌که‌نه سهر فهره‌نسه. مه‌به‌ستیان ئه‌وه‌بوو که خه‌لک و شوژشگیتیه‌کان بترستین و کۆلیان پتی بده‌ن؛ به‌لام گشت ئه‌م کارانه‌یان ئاکامی پتچه‌وانه‌ی نیازه‌کانیان بوو. خه‌لکی رق و کینه‌یان زیتتر ده‌بوو و پتر له «شا» به‌دگومان ده‌بوون. په‌یوه‌ندی فهره‌نسه و ده‌وله‌تی ئوتریش به‌ئه‌ندازه‌یه‌ک خراپ بوو که ئیدی ده‌بوایه شه‌پرێک له‌نیوانیان هه‌لبگی‌رسایه.

پارتی «ژیروندن» ه‌کان و «ژاکوین» ه‌کان شا یان ناچارکرد ئه‌و شالیاران‌ه‌ی که سهر به‌«فویان» ه‌کانن و ئاشتی‌خوازن، له کار به‌رکه‌نار بکات «مارس ۱۷۹۳». ژه‌نه‌رال «دوموریه» که یه‌کئی له دوژمنه‌کانی ده‌وله‌تی ئوتریش بوو، کرا به‌شالیاری ئیشوکاری هه‌نده‌ران.

شه‌ر ده‌ستی پتی کرد. ههر له سهره‌تاوه شکاندنی سوپای فهره‌نسه وه به‌رچاو ده‌که‌وت. «ماری ئه‌نتوانت» ی شازن غیانه‌تی کردبوو؛ نه‌خشه‌ی جه‌نگی فهرمانده‌کانی فهره‌نسه‌ی به‌دزیبه‌وه گه‌یاندبووه ئوتریشیبه‌کان.

ئهم رووداوانه دلێ خه‌لکی فهره‌نسه‌ی ته‌زاند و زیتتر رقیبان له شا و شازن هه‌لسا و خۆیان ناماده‌کرد بۆ به‌رگری و شه‌رکردن.

ئه‌نجوومه‌ن هه‌رکه هه‌والی ئه‌وه‌ی بیست که به‌زوترین کات سوپای ده‌وله‌تی پروس ده‌گاته سنووری «لورن»، له روژی یانزه‌ی ژوئیه رایگه‌یاند که نیشتمان له مه‌ترسیدایه و ده‌ستووریدا که سوپایه‌ک له داخوایه‌کان پتیک به‌یتیریت و چه‌که‌مه‌نی ناماده‌بکرتیت و هه‌موو سوپای میلیتی ناماده‌ی کاربیت.

له روژی بیستی ژوئن لیژنه‌یه‌کی شوژشگیتیه‌ی نه‌یتی که پتیک هاتبوو له سه‌رۆکه‌کانی شاره‌وانی و «پتیون» ی سه‌رۆکی که لانتیه‌ری پاریس و «دانتون» و که‌سانی دیکه، خه‌ریکی گه‌لاله‌کردنی به‌نامه‌یه‌ک بوون بۆ رووخاندنی رژیمی پادشایه‌تی. خه‌لکی ویلایه‌ته‌کان به‌ره‌و پاریس که‌وته‌ن ری. لیژنه‌ی شوژشگیتیه‌ی ئه‌م خه‌باتگیتیه‌ی له پاریس پاگرت. به‌م پتیه‌ یاریده‌ده‌ر و هاوکاری چه‌کدار بۆ خه‌لکی پاریس پتیک هات و شوژش په‌ره‌ی سه‌ند و بوو به‌شوژشی گشت میلیله‌تی فهره‌نسه. له‌م خه‌باتگیتیه‌ی ویلایه‌ته‌کان

پینج سه‌د که‌سیان خه‌لکی شاری «مارسی» بوون. ئه‌مانه کاتیک که هاتنه ناو شاری پاریس، سه‌روودیکی جه‌نگییان ده‌خوینده‌وه که یه‌کئی له ئه‌فسه‌ره‌کانی له‌شکه‌ری «روژه دونیل» له شاری ئیستراسبۆرگ داینا‌بوو. ئه‌م سه‌رووده له‌ناو خه‌لکا ره‌ونه‌قی په‌یدا‌کرد و له هه‌موو شه‌ره‌کانیانا ده‌خوینرایه‌وه و له ئاکاما ناویان نا سه‌روودی نه‌ته‌وه‌یی یاخود «مارسین».

پاش چوارده‌ی ژوئیه کۆمار خوازه‌کان مه‌رام و ئاواتی خۆیان ئاشکرا کرد و داوای لابردنی «شا» یان ده‌کرد و ئه‌م پتیشنیاره‌یان به‌هۆی «پتیون» ی سه‌ره‌ک شاره‌وانی پاریس گه‌یاند هه‌نجومه‌ن. ئه‌نجومه‌ن له وه‌راما داوای لی کردن که ماوه‌یان بده‌ن کیشه‌که زیتتر باس بکرتیت؛ چونکه زۆریه‌ی زۆری ئه‌ندامانی ئه‌نجومه‌ن له لایه‌نگرانی رژیمی پادشایه‌تی ده‌ستووری بوون.

کۆمارخوازه‌کان دوا‌جار ناچاربوون په‌نا به‌رنه به‌ر به‌کاره‌ینانی هیت. له شه‌وی پینج شه‌مو و نۆی مانگ تا روژی هه‌ینی ده‌ی مانگی ئوت، باره‌گای شا و ده‌وروبه‌ری کاخی «تویلری» یان سه‌نگه‌ربه‌ندی کرد.

شه‌و تا به‌یان شوژشگیتیه‌کان خه‌ریکی هه‌لبژاردنی نوینه‌رانی راسته‌قینه‌ی خۆیان بوون و له کاتژمیری پینجی سه‌ر له به‌یانی چوونه ناو شاره‌وانی و به‌رپه‌به‌رایه‌تی کۆنیان هه‌له‌شاندوه و سه‌رۆکیکی شاره‌وانی شوژشگیتیه‌ی نوینه‌ره تازه‌کانیان خسته جیگه‌ی. شاره‌وانی شوژش، له راستیبا به‌ده‌وله‌تیک کاتی ده‌ژمیرا که هانده‌ری راسته‌قینه‌ی «دانتون» بوو.

سوپای شوژش، پتیک هاتبوو له خه‌باتگیتیه‌کانی «مارسی» و داخوایه‌کانی ویلایه‌ته‌کان و کرێکاره‌کانی هه‌ندێ له گه‌ره‌که‌کانی پاریس. ئه‌م سوپا و هیتزه به‌ره به‌ره له هه‌موو ریتگه‌کانه‌وه به‌ره‌و کاخی تویلری که‌وته‌ن ری و کاخه‌که‌یان ئابلقه‌ دا و خه‌لکی گه‌ره‌که‌کانی روژئاوای پارسیس به‌ره‌به‌ره‌هاتن و له ته‌ک ئه‌ماندا بوونه یه‌ک. شه‌ر و هه‌را له‌نیو کاخی تویلری ده‌ستی پتیکرد و له ئاکاما شوژشگیتیه‌کان کاخه‌که‌یان گرت و چوونه ژووره‌وه. خه‌لکیکی فره له شوژشگیتیه‌کان و گاردی سوپسی شا، کوژران و بریندارکران.

کاخی شا تالان کرا. به‌لام هه‌رکه‌سپیک شتیک بدزیبایه، ده‌گیراو ده‌سته‌جی هه‌ر له‌و پرا ئیعدام ده‌کرا.

له کارفستنی شا

ئه نجوومه ن هه رکه هه وائی سه رکه و تنی خه لکیان پی گه یشته، بلاویان کرده وه که ئیشوکاری ئه مان ئیدی ته و او بووه و گو تیان له مه ولا به دواوه میللهت خوئی فه رمانه وایه و هه موو خه لکی فه رهنسه چون یه ک و یه کسانن و هیچ جو ره تازیاریه ک بو که س نه ماگه، و پیویسته له سه رشانی هه موو هاوولا تیبه کی فه رهنسه یی که له نیتو خو یاندا، بی جیاوازی ئه نجوومه نیک به ناوی «کنوانسیون» پیک بیتن.

له پاشان ئه نجوومه ن بریاری ده رکردن و لایردنی «شا» یان بلاو کرده وه و بریادرا تا چاره نووسی بنه ماله ی «شا» دیاری ده کړئ، ده بی له کاخی لوگزامبورگ له ژیر چاودیریا بن. هه ر له م کاتاندا ئه نجوومه ن لیژنه یه کی کاتی پیک هینا بو به ریتو بردنی ئیشوکار و ولاتداری. ئه م لیژنه یه له شش شالیار پیک هاتبو به ناوبانگترین نوینه ری ئه م لیژنه یه «دانتون» بوو که بوو به شالیاری داد.

هکوومه تی شاره وانی

له رۆژی ده یئوته وه تا ئه و کاته ی ئه نجوومه نی کنوانسیون یه که مین کو بوونه وه ی گپرا، مانگ و نیویک درتیه ی خایاند و له م ماوه یه دا له فه رهنسه ته نیا هکوومه تی شاره وانی شوړش و پارتی ژاکوبن فه رمانه وایییان ده کرد. شاره وانی شوړش له شاری پاریسا فه رمانه وایه ده کرد، و به سه ر ئه نجوومه نا زال بوو و ژاکوبنه کانیش به هوئی لیژنه کانی خو یانه وه ئیشوکاری ویلایه ته کانیا ن ده گپرا.

له پاش ده ی ئوته وه خه لکی پاریس بو جاریکی دیکه سه رکر دایه تی شوړشیا ن وه ئه ستو گرت و له سه رده می دامه زاندنی ئه نجوومه نی کنوانسیونیش، هه ر خو یان سه رکر ده و فه رمانه وایه بوون و تا ۲۷ ی ژوئییه ۱۷۹۴ «۹ ی ترمیدر» شاره وانی پاریس به یه کییک له گه وره ترین هیژه کانی ولات ده ژمیردرا.

گوشت و گوشتاره گشتیه کی سه پته مبه ر

له کاتی تالانکردنی که لوپه لی کاخی توپلری، چه ندین به لگه که وته ده ست خه لک که ده یسه لماند شا هه موو مانگییک پولتیکی فره ی ده نارد بو ئه و که سانه ی له ولات هه لها تبوون؛ بو ئه وه ی بیدن به خه رچی سوپا که یان. ئیدی خه لکی به ئه ندازه یه ک له شا دل ره ش بوون که داوی ئه وه یان ده کرد گشت ده سوپیته وند و نزیکه کانی شا و باره گاهه ی سزا

بدرین. له و سه رده مه دا شاره وانی دهستی به سه ر هیژی قه زاییشدا راکیشابوو. فه رمانی پشکینی مال و شوپنی هه موو گومان لیکراوه کان و په لبه ست کردنیان و قسه لی کیشانه وه یانی ده رکرد. زیندانه کان پر بوون له گومان لیکراوان. له لایه کی دیکه وه ده نگ و باسی ترسناک و دلته زین له سنووره کان و گو ره پانی شه ره وه ده هات. هه رکه هه وائی گه مارو کردنی قه لای «وردن» گه یشته، خه لکی به ته و او ته تی شله ژان چونکه گرتنی ئه و قه لایه به مانای گرتنی شاری پاریس بوو. هه ر له م کاته دا «مارا» - خو شه ویستی خه لک - و چه ند که سیکی دیکه له سه رۆکه کانی شاره وانیه کانی ویلایه ته کان - که ئه ندایه کو میته ی هیمنایه تی گشتی بوون - هاتنه پیشه وه. ئه م چه ند که سه ماوه یه ک بوو چاوه ریتی مه و دایه ک بوون بتوانن گشت ئه و شا په رستانه ی له زیندانان تیکرا بکوژن و یه کی له ئه نجوومه نه کانی پاریس، بریاری دا که «ده بی هه رچی زووتر گشت پیوا خراپان و ئه وانه ی له ته ک بیگانه دا هاو ده س بوون زور به په له دادگایی بکرتن و به سزای کارو کرداری چه په لی خو یان بگه ن».

خولاسه، له ماوه ی چوار رۆژاندا به ده ستووری مارا و کو میته ی هیمنایه تی گشتی، ده سته یه ک جه لاد که له دو سه د و سی سه د که سییک پیک هاتبوون، چونه ناو زیندان و کارتیکیان به زیندانییه کان کرد با به ده واری شری نه کردگه و ته فروتوانیا ن کردن.

ئه نجوومه ن له سییه مین رۆژی ئه م کاره ساته شپه زه بوون و ره خه یان له م شپه ی کار و پاشا گه ردانیسه گرت؛ به لام هیز و توانا و ده سه لاتتیکی وایان نه بوو که بتوانن ئه م کاره ساته رابگرن و گوشت و گوشتار بوه ستینن. ئه م کاره ناشایسته ئه وه نده ی خایاند که ئه نجوومه ن ئیدی به ته و او ته ی چۆل بوو بوو. خو یترتی مانگی سه پته مبه ر ئاکامیتی رامیاری گرینگی به جی هیشت و ئه ویش ئه وه بوو که هه ر دوو پارتی ژیروندن و ژاکوبن له یه کتر جیا بوونه وه.

ژیره ندنه کان دژی ئه م گوشت و گوشتاره راپوستان به تاییه تی کاتییک که «روبسپیر» چه ند که سیکی له ئه ندامانی ژیروندنه کان له به رده م شاره وانییا تا و انبار کرد به وه ی که له ته ک بیگانه و دوژمنا هاریکاریان کردووه. له وانه «بریسو» و «رولاند» یشیا ن تیا بوو.

ژیره ندنه کان داوی سزادانی مایه ی فه ساد و به دبه ختی و ئه م هه موو گتیچه لانه یان واته مارا کرد.

پانزه رۆژ دوا ی ئه م روودا وانه، ئه نجوومه نی یاسادانان هه لوه شایه وه و ئیشوکاربان سپارده ده ست ئه نجوومه نی کنوانسیون.

هەر لەم کاتانەدا سوپای «دوموریە» و «کلرمان» توانییان سوپای پروسییەکان لە نیزیکی «والمی» رابگرن و فەرەنسه قوتار بکەن.

ئەنجوومەنی کنوانسیون

ئەنجوومەنی کنوانسیون سێ سالانی خایاند « ۲۱ سەپتەمبەر ۱۷۹۲ تاوەکو ۲۶ ی ئۆکتۆبەری ۱۷۹۵ ». مەبەستی سەرەکی پێکھێنانی ئەم ئەنجوومەنە ئەوەبوو کە یاسایەکی بنچینەیی نوێ بۆ ولات دابنیت.

بەگوێرەی دەستووری ئەم ئەنجوومەنە رژییمی پاشایەتی ھەلۆشایەو « ۲۱ ی سەپتەمبەر ۱۷۹۲ » و رژییمی کۆماری جێگەی گرتەو و لویی شانزەھەم حوکمی لە سێدارە ی دەرچوو « ئانویە ۱۷۹۳ » و یاسای بنچینەیی ۱۷۹۲ - کە بە یاسای سالی بەکەم دەژمیرێ - دانرا « ژوئیە ۱۷۹۲ ».

لە کارە گرینگەکانی ئەم ئەنجوومەنە: بەرەنگاریکردنی سوپای دوژمن و شەر لە تەک سوپای ھەموو دەولەتە ئەوروپییەکان بوو و دابینکردنی حکومەتێکی شۆرشیگێرانه کە کۆمیتە ی رزگاری خەلک بنچینە و کۆلەکە ی راگرتنی بوو. بەرگریکردنی رژییمی کۆماری لەو یاخیبوون و گێرمە و کێشە ی ناوخیییە ی ولات؛ ئەمانە بەکارە گرینگەکانی ئەنجوومەن دەژمیریت.

کنوناسیون ناچاربوو بۆ بنبرکردنی ھۆی خراپکاریەکانی ناوخیی و ئاراستەکردنی ھێز و توانای سەربازی بۆ بەرەنگاریبوون لەتەک دوژمنانی داگیرکەر، پەنا بەریتە بەر کوشتن و لە سێدارەدان «سەپتەمبەری ۱۷۹۳» و ئەم شتیوہی کارە نیزیکی دە مانگیکی خایاند.

پاش کوشتنی روبسپیر « ۱۷ ی ژوئیە - ۹ ی ترمیدر ۱۷۹۴ » بەرە بەرە ئەنجوومەن شتیوہی رەفتار و کاری خۆی گۆری و یاسایەکی بنچینەیی نوێی دیکە ی دانا کە بە یاسای سالی سیتیەم ناوی دەرکرد « ۱۷ ی ئوتی ۱۷۹۵ » و ئیدی ئەنجوومەنیش بەتال بۆو و «دیرکتوار» یاخود لیژنە ی بەریتوہ بەرایەتی جێگە ی گرتەو.

لە سەردەمی ئەنجوومەنی کنوانسیون و بەھۆی ناکۆکی نیوان پارتە سیاسییەکان زۆر رووداوی دلتەزین رووی دا وەک شەری «مونتانیارەکان» و «ژیروەندنەکان» کە بوو ھۆی لەناوچوونی ژیروەندنەکان « ۳ ی ژوئن ۱۷۹۳ ».

بەلام لەناو کۆمەلە ی «مونتانیار» خۆشیدا دووبەرەکی کەوتەو و بوونە دوو دەستە؛ دەستە ی «ھیرت» و دەستە ی «دانتون».

روبسپیر لە پاشانا ھەریەک لەم دوو دەستە یەکی بەدوای یەکا لەناوبرد و بۆ ماوہیەک تەنیا بال ئیشوکاری دەبرد بەریتوہ، تا لە ۲۷ ی ژوئیە ئەویشیان کوشت.

ئەنجوومەنی کنوانسیون پێک ھاتبوو لە ۷۴۹ ئەندام. ژیروەندنەکان ۱۶۰ نوینەریان ھەبوو و بەتەواوہتی لە پارتی ژاکوین جیابوونەو و لەلای راستی ئەنجوومەنا دادەنیشان. لەلای چەپەو ژاکوینەکان و کوردلیەکان کە ۳۰۰ نوینەریان بوو دادەنیشان. بەسەرچەمی ئەم دوو دەستە یەیان دەگوت «مونتانیار».

لەنیوہ راستی ئەم دوو دەستە یە «چەپ و راست» چوار سەد نوینەر ھەبوون کە خاوەنی بیروباوەرێکی رارا و ھەمیشە گۆراو بوون و لەتەک زۆر بەدا بوون؛ ئەو سەردەمە خەلکی پێیان دەگوتن پارتی «زەلکاو یاخود مارە».

بەیاننامە ی مافی مرۆف

ئەنجوومەنی دامەزرتنەرانی فەرەنسه لە سالی ۱۷۸۹ لە کۆبوونەوہ یەکی خۆیا، بەناوی میلیلەتەوہ تیکرا و یەک دەنگ بریاریان لەسەر کۆمەلە بنچینە دا، کە وەکو کۆلەکە و ئوسوولی زۆرە ی زۆری ریکخراو و کۆمەلە سیاسیە مرۆفایە تییبەکانی جیھان پەسەندکراو. ئەم بەیاننامە ی پێک ھاتوو لە حەقەدە بنچینە کە گرنگترین خالەکانی بریتین لە:

- ھەموو ھاوڵاتییبەک لە رووی رامیاری و کۆمەلایە تییبەوہ یەکسانن.
- ریزگرتن لە خاوەناپەتی تاکی.
- باوەر بە ھیزی لە بن نەھاتووی گەل.
- ھەموو ھاوڵاتییبەک دەبێ لە کارکردنا بە یەک چا و تەماشابکرتن.
- پەیرەوی کردن لە یاسا.
- ریزگرتن و ئازادی ھەموو بیروباوەرێک.
- ئازادی بلاوکردنەوہ ی رۆژنامە و وتارنووسین و ئاخافتن.
- دابەشکردنی مالیات بە شتیوہ یەکی یەکسانی.

زیندانی باستیل

قه‌لایه‌ک بوو له شاری پاریس. له ده‌روازه‌ی سن نانتوان، له سه‌رده‌می شارلی پینجه‌م له سالی ۱۳۷۰ی زاینیدا ده‌ست کرا به‌دروستکردنی و له سالی ۱۳۸۲ی زاینی ته‌واو بوو. له سه‌ره‌تا قه‌لا و قشله‌ی سه‌ریازی بوو، پاش ماوه‌یه‌ک کرا به‌زیندانی میری، فره له پیاوه هه‌لکه‌وتوو به‌ناوبانگه‌کانی فره‌نسه خراوه‌ته ناو وه‌ک ژاک دارمانیاک دوک نورلیان، فولتر، برنارد پالیسی... زیندانی باستیل بوو به‌نمونه‌ی توانا و هیزی ده‌سه‌لاتی دیکتاتوریه‌تی پاشایه‌تی. له رۆژی چوارده‌ی گه‌لاویژ «ژوئیه»ی سالی ۱۷۸۹ خه‌لکی شاری پاریس راپه‌رین و ئەم زیندانه ترسناکه‌یان گرت و خاپووریان کرد.

پاله رویال: رویال پالاس

ساختمانی‌که له شاری پاریس. له سالی ۱۶۲۹د له لایهن «لومرسیه» بو «ریشلیو» دروستکراوه. له سالی ۱۶۳۶د ده‌ولت ده‌ستی به‌سه‌ر ئەم ساختمانه داگرت و ئاوه‌دان و گه‌وره‌تری کرد، ماوه‌یه‌کی زۆر بووه کاخی شازاده‌کانی نورلیان.

تویتری

یه‌کن له کاخه‌کانی بنه‌ماله‌ی پاشایه‌تی بوو له شاری پاریس. له سالی ۱۵۶۴ی زاینی دروست کرا. بو ماوه‌یه‌کی زۆر باره‌گای پاشاکانی فره‌نسه بوو.

لوبی چوارده‌هه‌م ئەوی به‌جی هیشته و له ورسای جینشین بوو. له کۆمونی ۱۸۷۱ ئاگر به‌ریوه به‌شیک. له پاشان به‌گویره‌ی یاسای ئەنجومه‌نی فره‌نسه رووخینرا و خاپوورکرا.

رۆژی جه‌زنی خودای مه‌زن

روبسپیر له وتاریکی گرینگدا داوا له هه‌موو کۆمارخوازه‌کان ده‌کات که باوه‌ر به‌داهینه‌ری هه‌میشه زیندوو بنین و بوونی خودای مه‌زن به‌ریتناس و ته‌نیا فه‌رمانه‌ری‌وای گشت جیهان بزائن. مه‌به‌ستی له‌م قسانه ئەوه‌بوو که باوه‌ری راستی پاک بکریته‌وه له کوفر و ئەفسانه... ئاینیکی فره‌ پاک و بی‌گه‌رد که مه‌زنتر بیت له مه‌سیحیه‌تی ناسایی که بو‌ته په‌رستنی په‌یکه‌ر و خاچ و ئەو بو‌شایییه‌ش پر بکاته‌وه که ماتریالیزمه‌کان به‌به‌رپه‌چ دانوه‌ی بوونی خوا، هیناویانه‌ته‌ ئارام واته ئاینیکی خوا په‌رستنی زانیارانه و ماقول و ئەمه هه‌میشه یه‌کن له بنچینه مه‌عنویه‌کانی روبسپیر بووه له ژبانیا.

ئاخافتنه‌که‌ی روبسپیر له لایهن ئەندامانی ئەنجومه‌ن زۆر به‌په‌رۆشه‌وه وهرده‌گیریت و

چه‌پله‌ی بو‌ لی‌ ده‌ده‌ن و هه‌موو پیکه‌وه یه‌کده‌نگ ئەو پیشنیاره‌ی روبسپیر قه‌بوول ده‌که‌ن که رۆژتیک به‌ناوی بوونی خودای مه‌زنا بکریته به‌جین.

رۆژی ره‌شی جه‌زنی لیون:

به‌گویره‌ی فه‌رمانتیک که فوشه‌و کولودربوا ده‌ریان کرد، رووداویتی دلته‌زین له شاری «لیون» هاته ئارا که له‌وانه‌یه پیستر و ناشیرینتر له‌وه له هه‌موو رۆژانی شو‌رسی فره‌نسه رووی نه‌دایته. ئەم مه‌سخه‌ریه به‌شیه‌ی پرسه‌یه‌کی گشتی بوو. پرسه‌که له رواله‌تا به‌به‌هانیه «شالیه» شه‌هیدی رینگه‌ی نازادی گیترا، به‌لام له راستیدا جوولانه‌وه‌یه‌کی دژ به‌ئاین و مه‌زه‌ب بوو.

کاتژمیری ۸ی سه‌ر له به‌یانی گشت کلیساکانی شار تالان کران و هه‌موو نیشانه ئاینیه‌کانیان لابرد. چوار میخه‌کانیان له میحراب هه‌لکه‌ند و جلو به‌رگه به‌که‌لکه‌کانی پیاوه ئاینیه‌کانیان کۆکرده‌وه. ئەوجا ده‌سته‌یه‌کی گه‌وره‌ی خو پیشاندهره‌کان به‌ناو شارا گه‌ران و گه‌بشته گۆزه‌پانی ترو «Tereaux»؛ په‌یکه‌ریکی دروستکراوی «شالیه» یان هه‌لگرتبوو. خه‌لکه‌که هه‌موو ئەو شتانه‌ی که له کلیساکانه‌وه تالان کرابوو گرتبوویانه ده‌ستیان به‌سه‌ماو چۆپی کردن له پیش خو پیشاندهره‌کانه‌وه ده‌رۆشیتن. که‌ریکیان به‌داوی خۆیان راده‌کیتشا که کلای ئەسقه‌فیان خستبووه سه‌ر گویتچکه‌کانی و کتیبه‌کی ئینجیل و چوار میخه‌یه‌کیان به‌کلکیه‌وه هه‌لواسبوو. به‌م جۆره له رۆژی رووناکا بو ئەوه‌ی دلی چه‌قوکیش و شه‌لاتیه‌کان خو‌ش بکه‌ن، کتیبه‌ی پیروزی ئینجیلیان به‌سه‌ر کلکی که‌ره‌وه ده‌سه‌کانه‌وه و که‌ریان به‌نیو قوراوا راده‌کیتشا.

له‌ناو گۆزه‌پانه گه‌وره‌که‌ی شاردا «میحراب» یکیان ئاماده‌کردبوو که به‌گول و گیا و چیمه‌ن رازابوووه په‌یکه‌ری شالیه‌یان له ویترا دانا، کولودربوا و فوشه هه‌ریه‌که و تاریکیان خوینده‌وه. له پاشان ئاگریکی به‌تینیان کرده‌وه و کتیبه‌ی ئینجیله‌که‌یان له کلکی که‌ره‌که کرده‌وه و خستیانه نیو کلپه‌ی ئاگره‌که؛ هه‌روه‌ها گشت جلو به‌رگی ئاینی که‌شیشه‌کان و کتیبه‌کانی دوعا و په‌یکه‌ره‌کانی پیاوه ئاینیه‌ گه‌وره‌کانیان فری دایه ناو ئاگره‌که و ته‌پو دووکه‌لی به‌ئاسمانا چوو. ئەمجار بو پاداشدانه‌وه‌ی که‌ره‌که که له‌م جیته‌ پر له کوفره هاوبه‌شی کردبوو، له‌ناو کاسه پیروزه‌که‌ی کلیسا ئاویان ده‌رخوارد دا. دواجار فوشه و هاوکاره‌کانی په‌یکه‌ره‌که‌ی شالیه‌یان به‌رز کرده‌وه و بردیانه کلیسا و خستیانه سه‌ر جیگه‌ی په‌یکه‌ری عیسا مه‌سیح که په‌یکه‌ره‌که‌یان ورد و خاش کردبوو.

پهراویزهکان

- ۳۶- کاپیتولیم: یا کاپیتولیموم. بچووکترین گرده لهو ههوت گردهی له رۆژئاوای رۆم دایه و رۆمییه کۆنهکان پهز ژوپیتریان لهسهر دروست کردبوو.
- ۳۷- لاتاریین: جیگهپهکه له خوارووی رۆژئاوای کاپیتولیم که ههندی له مهحکومهکانیان لهوی دهناشت.
- ۳۸- حزقیال: ناوی یهکێ له پهيامبهرهکانی بنی ئیسرائیله، ههروهها ناوی کتیبهکهشیهتی که بهشیکێ دهبارهی رووخاندنی شاری «ئورشهليم ۵۸۶ پ. ن»ه.
- ۱۹- Veni Creator: سروودیکه بهشانازی اسپری - سن دهخوینرتتهوه. حاکی ئیسپانیا له سهدهکانی ناوهراست، کهسیک بوو که ههلسا پشکنینی بیروباوهر له ئیسپانیا (۱۴۳۰ - ۱۴۹۸)، ژمارهی ئهوه کهسانه له سهردهمی ئهودا له سیتاره دراوڤ به ۸۸۰۰ کهس دادهنرت.
- ۳۱- کاپه: ناویکه که له پاش شۆرشێ ۱۰ی ئوت بهشیوهیهکی رهسمی بهلویی شانزههههه دهبیژرا.
- ۳۲- زهبروزهنگ: برشت له هوکمرکن.
- ۳۳- پیستراتوس: زۆرداری بهناوبانگی شاری (ئاتن) که بههۆی یاسا و ههلسوکهوته مام ناوهندیهکانییهوه خهلکی بۆ لای خۆی رادهکیشا.
- ۳۴- هارمودیوس: ئهوه کهسهیه که بههاریکاری له تهک ساریستوزیتون و هیپارخوس توانی زۆرداری «آتڤ» بکوژیت.
- ۳۵- وانتوز: شهشهمین مانگه له رۆژژمیری کۆماری فهرنسه.
- ۳۶- پولوکس و کاستور: دوو پالهبانی لهفهدوانه له داستانهکانی یونانی و رۆمانی کۆن. کاستور له بهخیکردنی ئهسپ و پولوکس بهشههره بۆکس ناوبانگیان دهکردبوو. باوکیان ژئوس بوو و دایکیان لدا.
- ۳۷- تیرۆژ: تیشکی خۆر.
- ۳۸- یهکیکه له وته رهسمیهکانی رۆبسیپیر
- ۳۹- یهکیکه له وته رهسمیهکانی رۆبسیپیر
- ۴۰- کانزا: ههرجی له کاراک پهیدا دهی، معدنی
- ۴۱- ئاو پهپین: دژاو، زهوییهکی ئاوداشتنی دژوار بی
- ۴۲- ههلهوه: چه نه باز
- ۴۳- له دوانزدهمین تا چه فدهمین تابلۆ، ههمووی یهک شوپن پیشان دهات که له ماوهی ۱۳ سهعات- له کاتژمیری ۹ی شهو تا ۱۰ی سههرله بهبانی رۆژی دوایی رواداوهکان روو دهدهن.
- ۴۴- گرنگترین دهستهکان بریتین له:
- أ: دهستهی بیو، کولو، رنو، کاربه و چه ند کهسیکی دیکه.
- ب: دهستهی تالین، بارا، بوردون، لکوانتر، فرهرون و کهسانی دیکه.

- ۱- ترۆپک: بلندترین شوپن
- ۲- زهردهپه: تیشکی نزیک رۆژئاوایبون
- ۳- ماتادور: ئهوه کهسهیه که له مهیدانا له بهر چاوی خه لک شه ر له تهک «گا» دهکا.
- ۴- برژیوی: مایه ی ژبان، ئارد و دانه ویله و ئازوخه ی ما.
- ۵- داژدار: لایهنگر
- ۶- مالگر: محتر
- ۷- توروش: زات، جورئهت
- ۸- دژهکار: واکنش، رد فعل
- ۹- تازیاری: ئیمتیاز
- ۱۰- پولیفم: یا پولوفموس: کوری پوسیرون، یهکیک له خوینرتترترین سیکلویهکانه که خه لکی دهبرده ناو ئهشکهوته کهیهوه و دهیکوشتن و دهیخواردن. ئولیس له حالتهی مهستیدا چاوی کوپیر کرد.
- ۱۱- یهركهن: چارۆگه ی کهشتی.
- ۱۲- یههودا اسخربوطی: یهکێ بوو له دوانزه هاوړپیکانی ههزرتی مهسیح که جیگه ی ئهوی پیشانی رۆمانییهکان دا.
- ۱۳- له غه م: ریکه به ژیر زه ویدا، نقب، تونل
- ۱۴- پازگر: پاسگر، پاسدار، کیشکچی.
- ۱۵- شارلوت کوردای: ئافره تیککی نووسهر بوو. «مارا» ئه ندای کوناسیونی له گه رماوا کوشت و له ۱۷ی ژوئیه ۱۷۹۳ ئیعدام کرا.
- ۱۶- خواست و خستنه روو: عرضه و تقاضا
- ۱۷- خاچ: صلیب
- ۱۸- پری و ره سم: مراسیم
- ۱۹- دژوار: سهخت، چه تون، زهحمهت
- ۲۰- ئه زمون: تجربه
- ۳۱- ئه نتوان: ؟ ۴۴
- ۳۲- ئه کتاو: ؟
- ۳۳- ئوگوست: ؟
- ۳۴- ئه نجومه نی پیاو ماقولان: مجلس سنا
- ۳۵- کالیپو: خواوهندی ده ریا به له ئه فسانهکانی یونانی کۆن.

- پ: دهسته‌ی شاهپرسته‌کان
- ت: بابون به‌ته‌نیایه و موشه پرنمایه‌تی
- ج: سیخور و پولیسسه‌کان، مژان، کولنو و که‌سانیک‌کی دیکه‌ش.
- ۴۵- به‌رزه‌کی وتار خویندنه‌وه: شوپنی وتار خویندنه‌وه.
- ۴۶- دهسته‌بهری: زامن، ضامن
- ۴۷- بابادوشن: نهر
- ۴۸- گراکوس: قازی و دهم پاراوی به‌ناوبانگی رومی کون بوو که تیده‌کوشا زوی زهمینداره گه‌وره‌کان و نهرافه‌کانی نهم سهردهمه زهوت بکات و دابه‌شی بکا به‌سهر هم‌زار و بیج دهرامه‌ته‌کان.
- ۴۹- به‌کیکه له نووسینه به‌ناوبانگه‌کانی شه‌کسپیری ئینگلیزی.
- ۵۰- نهم پیش پهرده‌یه ئیختیاریه له‌سهر پهرده‌که دیکوری سهر جاده‌به‌که، که له‌لای راستیه‌وه تابلوی باره‌گای ژاکوبینه‌کان ده‌بیریت. ده‌کری پهرده‌به‌کی سپی ساده‌ش بیت.
- ۵۱- قروسکه:؟ ص ۴۴۶
- ۵۲- کارنو له‌گه‌ل قسه‌کردن و بوله‌بۆل‌کردنا، هه‌روه‌ک نهمانی دیکه خه‌ریکی کارکردنه، کاغه‌ز هه‌لده‌داته‌وه، نامه ده‌خوینیه‌وه و ئیمزایان ده‌کات. سکره‌تیره‌کان ناوبه‌ناو دینه ژووره‌وه، په‌بام و نامه دین و ده‌به‌ن.
- ۵۳- نهریحا: شاریکی کونی فه‌له‌ستینه که یوشع توانی داگیری بکات، و به‌م شیه‌ویه توانی ده‌روازه‌کانی سهرزه‌مین مه‌وعود به‌رووی جوله‌که‌کان را بکاته‌وه. نهم شاره له پاشاندا که‌وته ژیر ده‌ستی بابلیه‌کان.
- ۵۴- دهم پاراو: قسه‌زان، وته پاراو
- ۵۵- باه‌دار: زه‌لام و به‌هیز و تاقت
- ۵۶- خه‌زۆک: نهم جانه‌وه‌رانه‌ن که له‌سهر زگ ده‌خزین.
- ۵۷- لیکورگ: رامیارو وتاریژی به‌ناوبانگی آتن که هاوکار له ته‌ک آموستندا له سنج چهرخ پیش زاینیدا بارودوخ‌ی نابوری آتنی ریکوییت کرد.
- ۵۸- سولون: یاسازانی به‌ناوبانگی آتن که چاره‌سهرکردنی پیتوستیان خستبووه سهرشانی ۶۴۰-۵۵۸ پ.ز.
- ۵۹- بچ که‌مایه‌سی: بچ که‌موکوری و ناته‌واوی.
- ۶۰- کورته‌به‌ک له وتاره میترووییه‌کانی سن ژوست .
- ۶۱- تاریایی: له رۆژگارانی رومه‌کانا نهم که‌سانه‌ی که حوکمی مه‌رگیان ده‌بوو له‌سهر نهم تاشه به‌رده‌وه تلوریان ده‌کردنه خواره‌وه، نهم پهرده به‌ناوی نافرته‌تیکه‌وه ناونرابوو که خیانته‌ی له میلله‌تی خزی کرد و له بریتی بازنیک‌کی ژیر، به‌کئی له ده‌روازه‌کانی شاری رومی به‌رووی سایینه‌کانه‌وه کرده‌وه و
- که له ناکاما نهمانیش سزای کرداریان خسته نیو مشتیه‌وه و کوشتیان.
- ۶۲- تالین له‌گه‌ل سهرکه‌وتنا به‌سهر پله‌کانی لای چه‌پی شوپنی وتار خویندنه‌وه، ده‌ست ده‌کا به‌قسه‌کردن.
- ۶۳- ته‌کوز: ریکوییت و له‌بار و بیج که‌مایه‌تی
- ۶۴- ناماژه: ئیشاره‌ت
- ۶۵- کاتیلینا: پیلانگیزی به‌ناوبانگی رومی له سهرده‌می دووه‌می پ. ز
- ۶۶- کرمویل: رامیاری به‌ناوبانگی ئینگلیزی که توانی شوپنی ئیرلنده تیک بشکینتی ۵۹۹-۱۶۵۸ زاینی.
- ۶۷- کالیگولا: یاخود کایوس، ئیمپراتوری روم (۳۷-۴۱ زاینی) که له سهرده‌تاوه ره‌وش و سیاسه‌تی نازادی خوازانه‌ی گرتنه به‌ر به‌لام له پپو به‌زۆرداریکی سته‌مکار.
- ۶۸- تارکن: پینجه‌مین شای نهمسانه‌یی رومی کون.
- ۶۹- تیسیر: یاخود تیسروس، دووه‌مین ئیمپراتوری رومی کون (۱۴-۳۷ ز) زۆر چالاک و له ههمان کاتدا خویتریت بوو.
- ۷۰- هلیوگابالوس: یاخود الاگابالوس، ئیمپراتوری رومی کون (۲۱۸-۲۲۲ زاینی) که پاش خویتریه‌کی زۆر ده‌ستی کرد به‌بلاوکردنه‌وه‌ی نایینی مانگ په‌رستن.
- ۷۱- ده‌سته‌بهر: ضامن
- ۷۲- له واقیه‌تا «توریو» له جیکه‌ی کولو له پشت میتزی سهرکردایه‌تی کوره‌که دانیشتووه. به‌لام نهمه بۆ ته‌ماشاکه‌ران گرنگ نییه! هه‌رچه‌نده نهم شانویه به‌شیه‌ویه‌کی واقیه‌ته.
- ۷۳- ناشۆ: مه‌حال، دژوار
- ۷۴- پیلاد: یاخود پیلادیس، ناموزا، راویژکه‌ر و هاوپی فیداکاری ئورستس، شازاده‌ی یونانی کون بوو.
- ۷۵- بیانگ: بیانو، به‌هانه، په‌لپ
- ۷۶- زه‌نگ و توپ: ده‌نگی زۆری زه‌نگوله‌ی گه‌وره
- ۷۷- به‌رهبه‌ست: سد
- ۷۸- به‌گیروه‌ستان: تشنج
- ۷۹- سنسیناتوس: رومییه‌کی ناوداریوو که به‌پاکی و ساکاری ناوبانگی ده‌رکردبوو، بۆ قوتاربوونی مینوسیوس دیکتاتوریه‌تی وه‌کار هیتا.
- ۸۰- له شانۆکه‌دا ده‌کریته له بریتی دوما، فلوریو- لسکو دابنریته.
- ۸۱- خوله‌که‌وه‌یی: خوله‌میشی
- ۸۲- به‌شیک له ده‌قی وتاره‌که‌ی روبسپیر له ۸ مه‌ی ۱۷۹۳ له باره‌گای ژاکوبینه‌کان.
- ۸۳- رود: په‌یکه‌ته‌راشی فه‌رنسه (۱۷۸۲-۱۸۵۵) به‌کئی له به‌ناوبانگترین به‌رهمه‌کانی (گه‌رانه‌وه

داخوازيکه‌ران)ه که له سالی ۱۷۱۳ له (تاقی سه‌رکه‌وتن)دا بوو وه له پاشان به‌مارسيير ناوکی ده‌رکرد.

۸۴- تابلۆیه‌کی به‌ناوبانگ له کاره‌کانی دوپلسی- پرتوکه تبايدا رويسپير پيشان ده‌دات که وه‌ک شه‌پله ليدراوه‌کان روو وه‌رده‌گييري و ده‌روانيته خاله‌کانی به‌ياننامه‌که.

۸۵- داريو ميلو: ناهه‌نگ سازی ناوداری فهره‌نسه ۱۸۹۲-۱۹۷۴.

۸۶- هونگري کونترپوان: ناهه‌نگ سازی به‌ناوبانگی سويسی ۱۸۹۲-۱۹۵۵.

